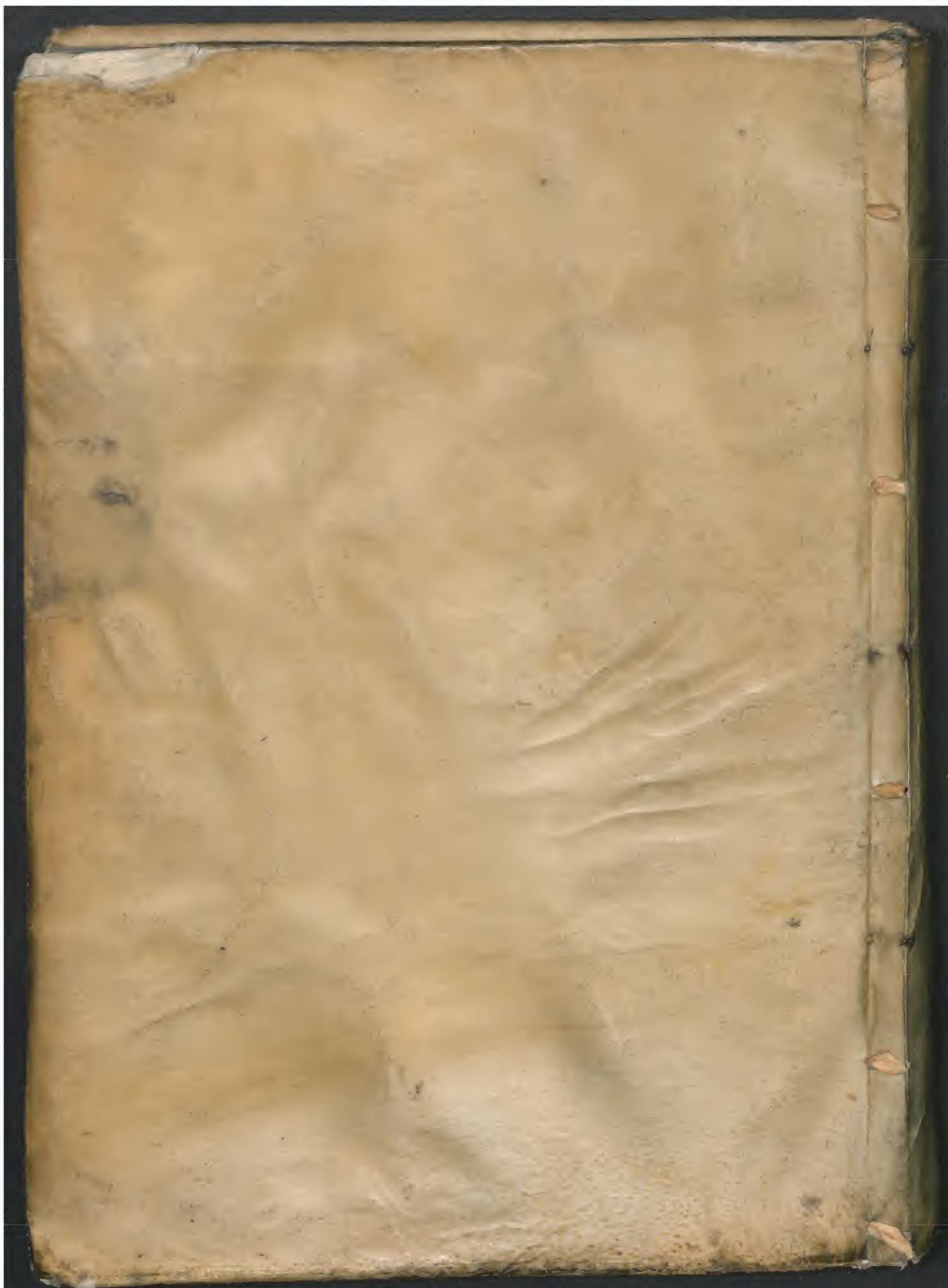

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

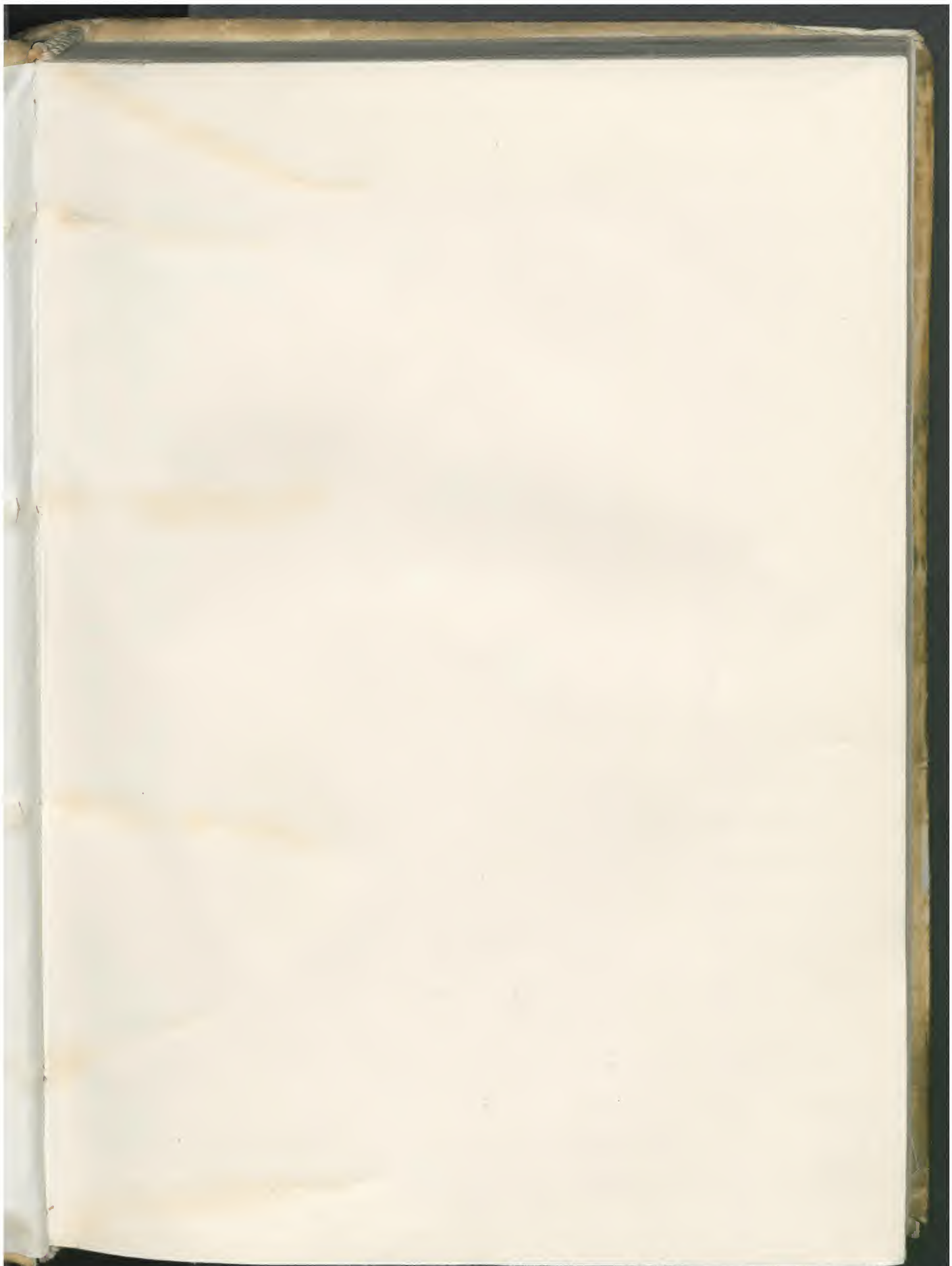

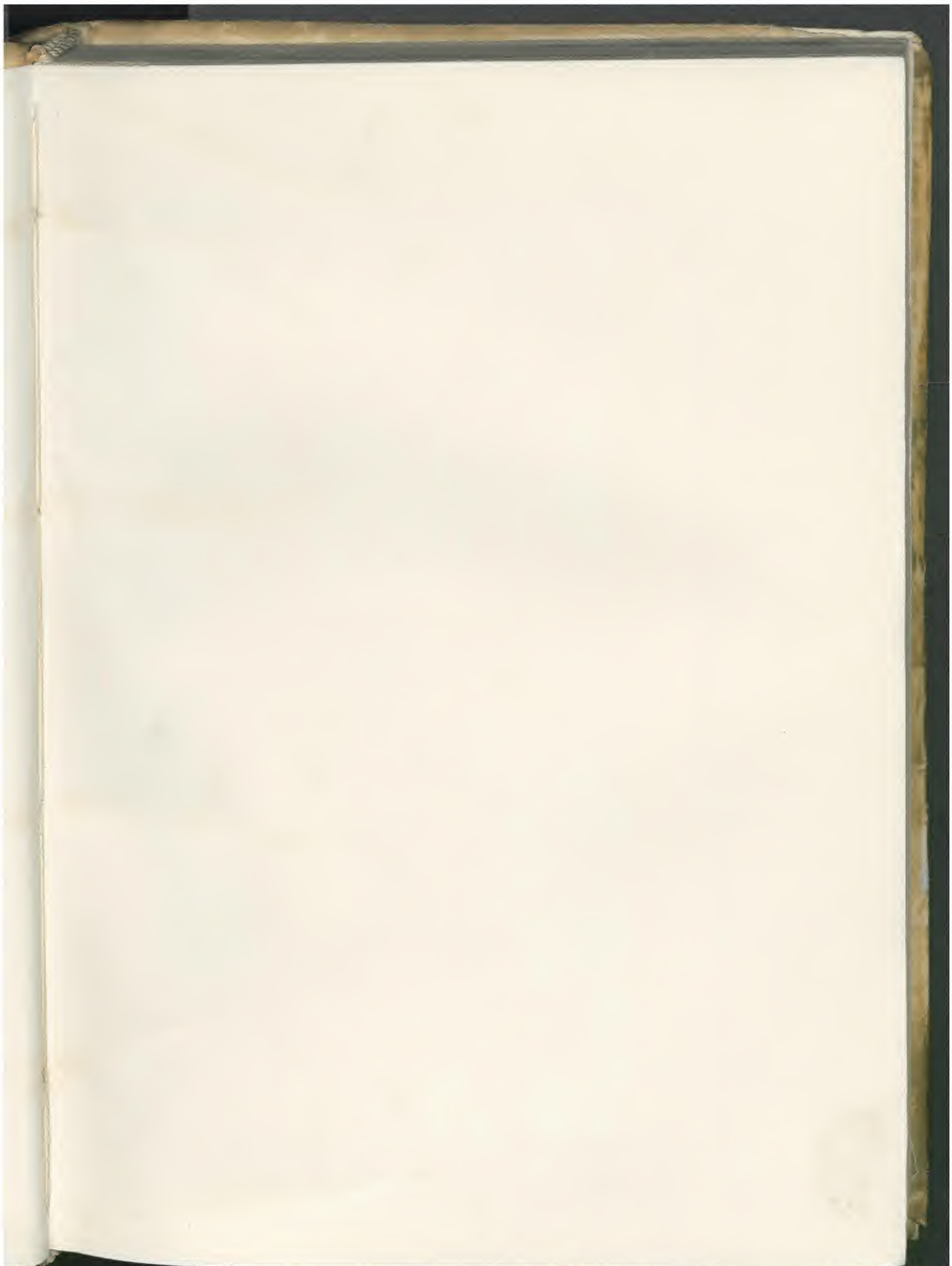
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

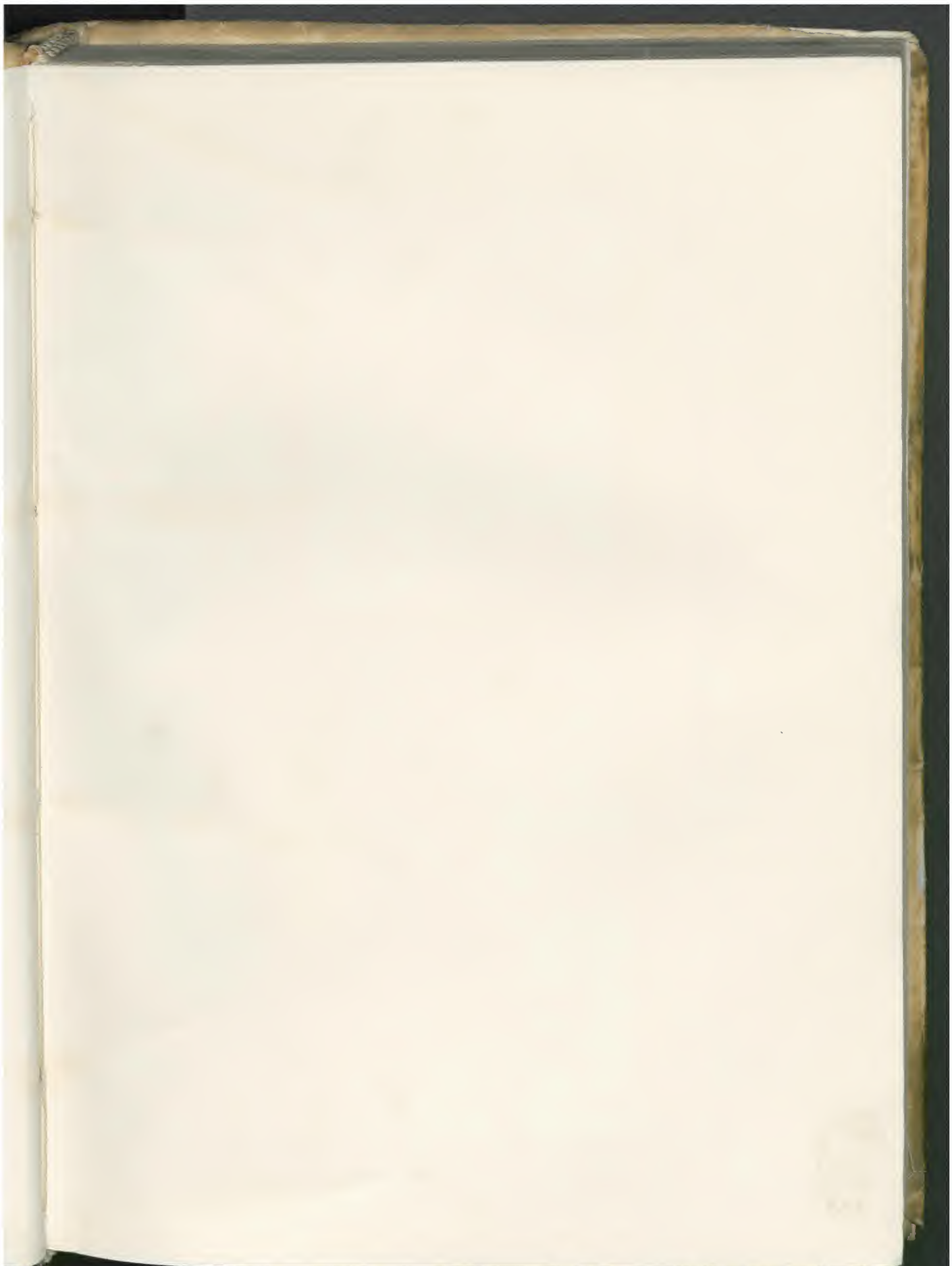
205/D

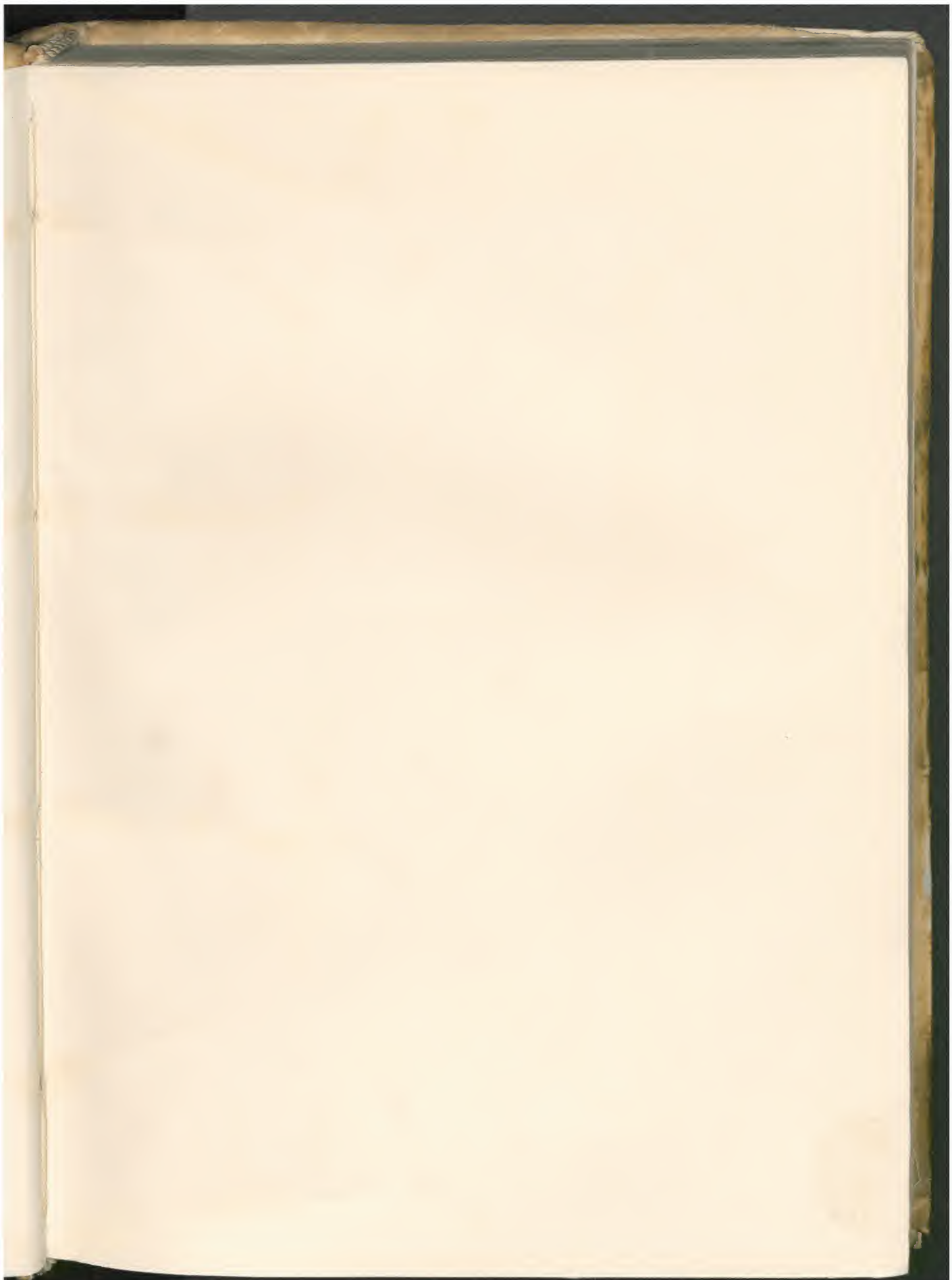
5978

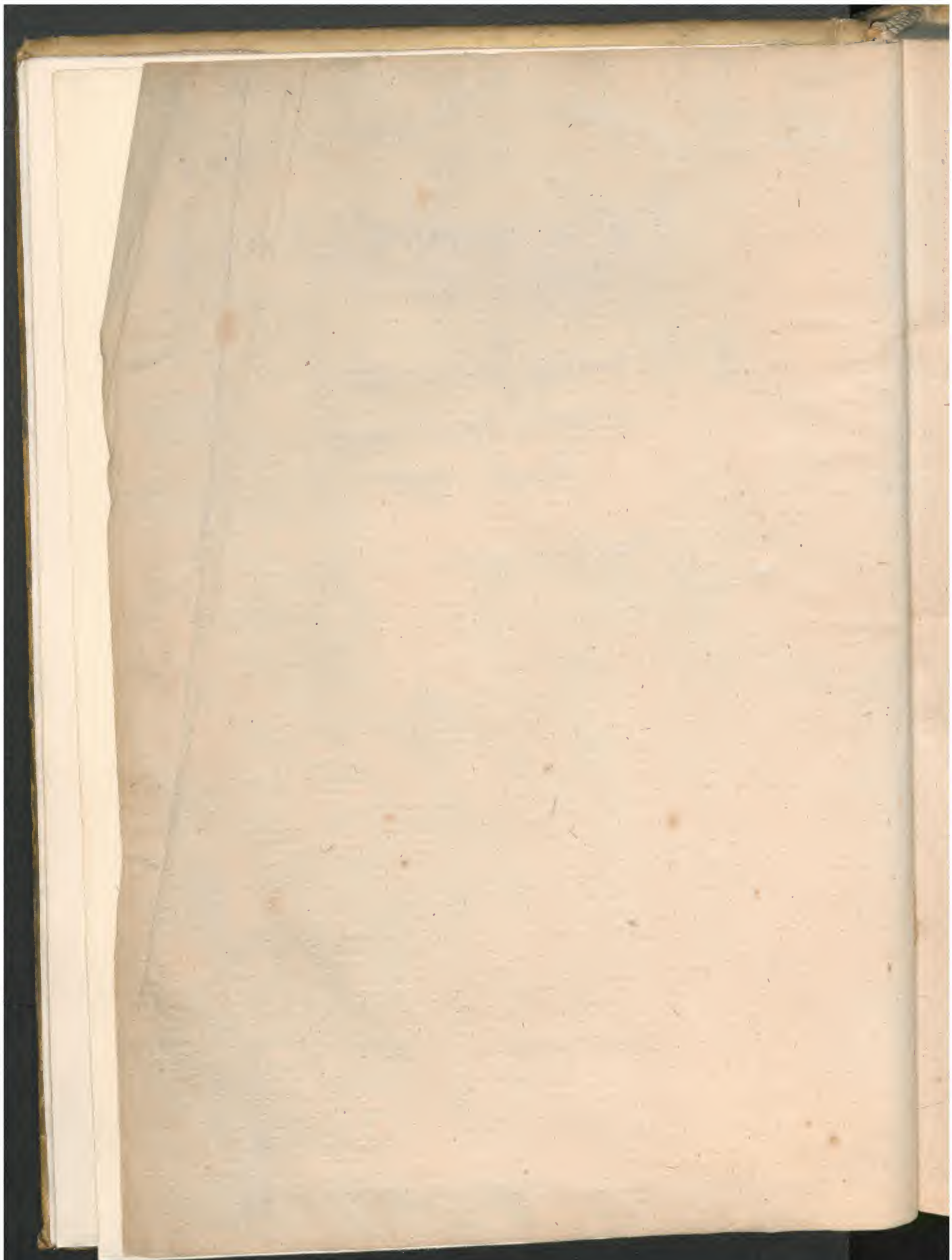

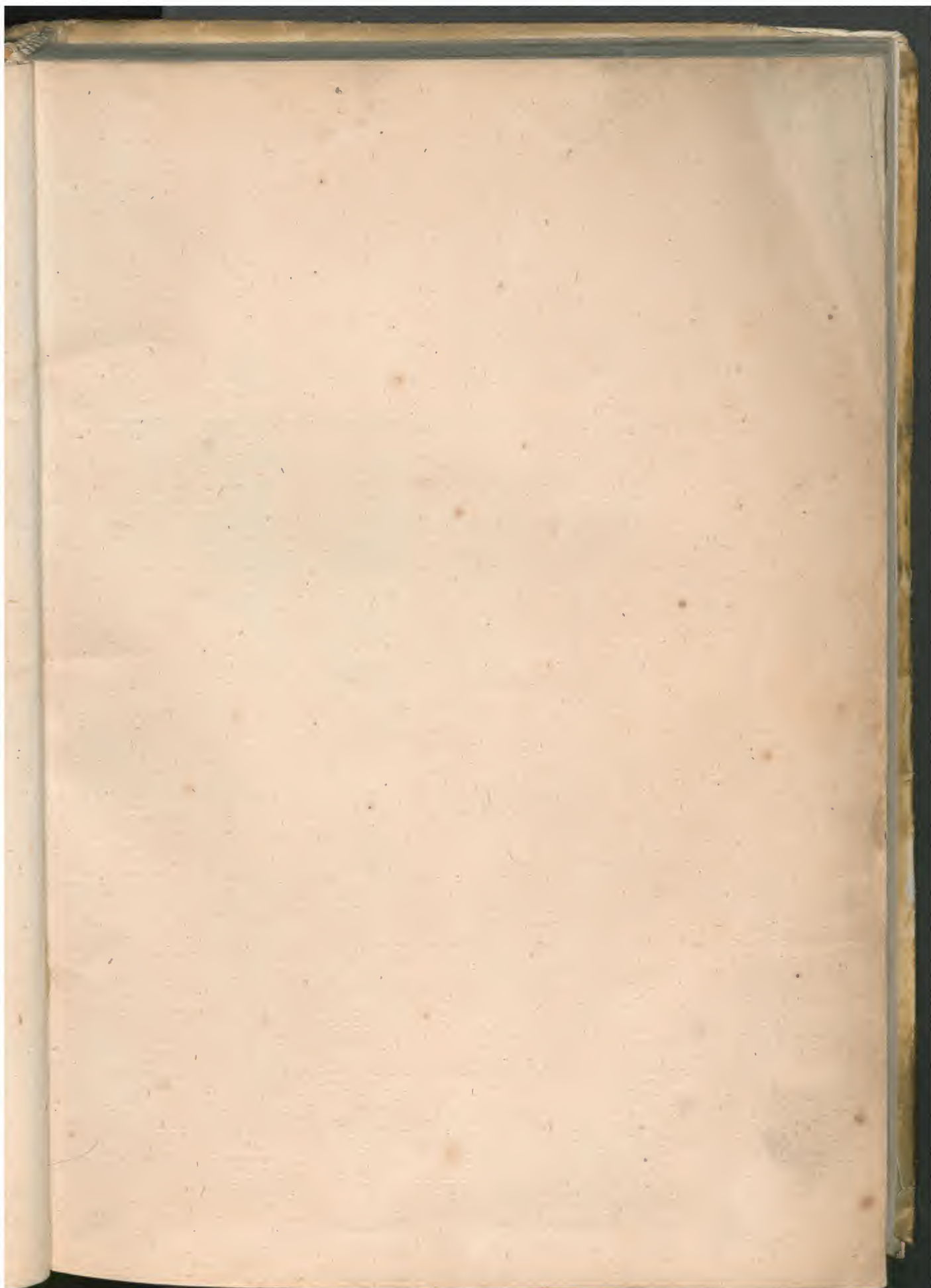
1. Practica Alexandra Yatro
Fent 1522

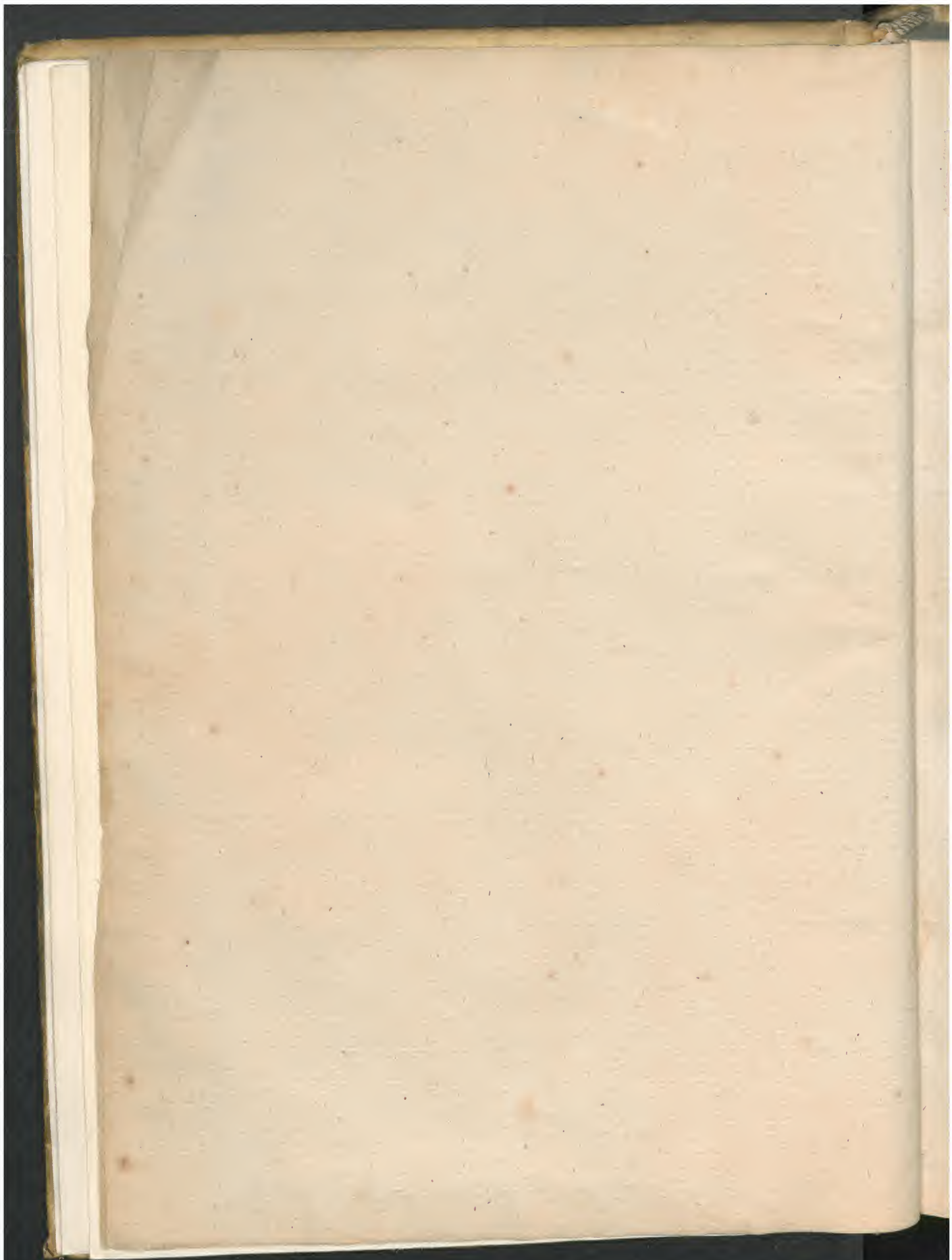
2. Simonis Januensis
Clavis Sanationis
Fent 1510

Both books in one

Payne
Jan 1/14

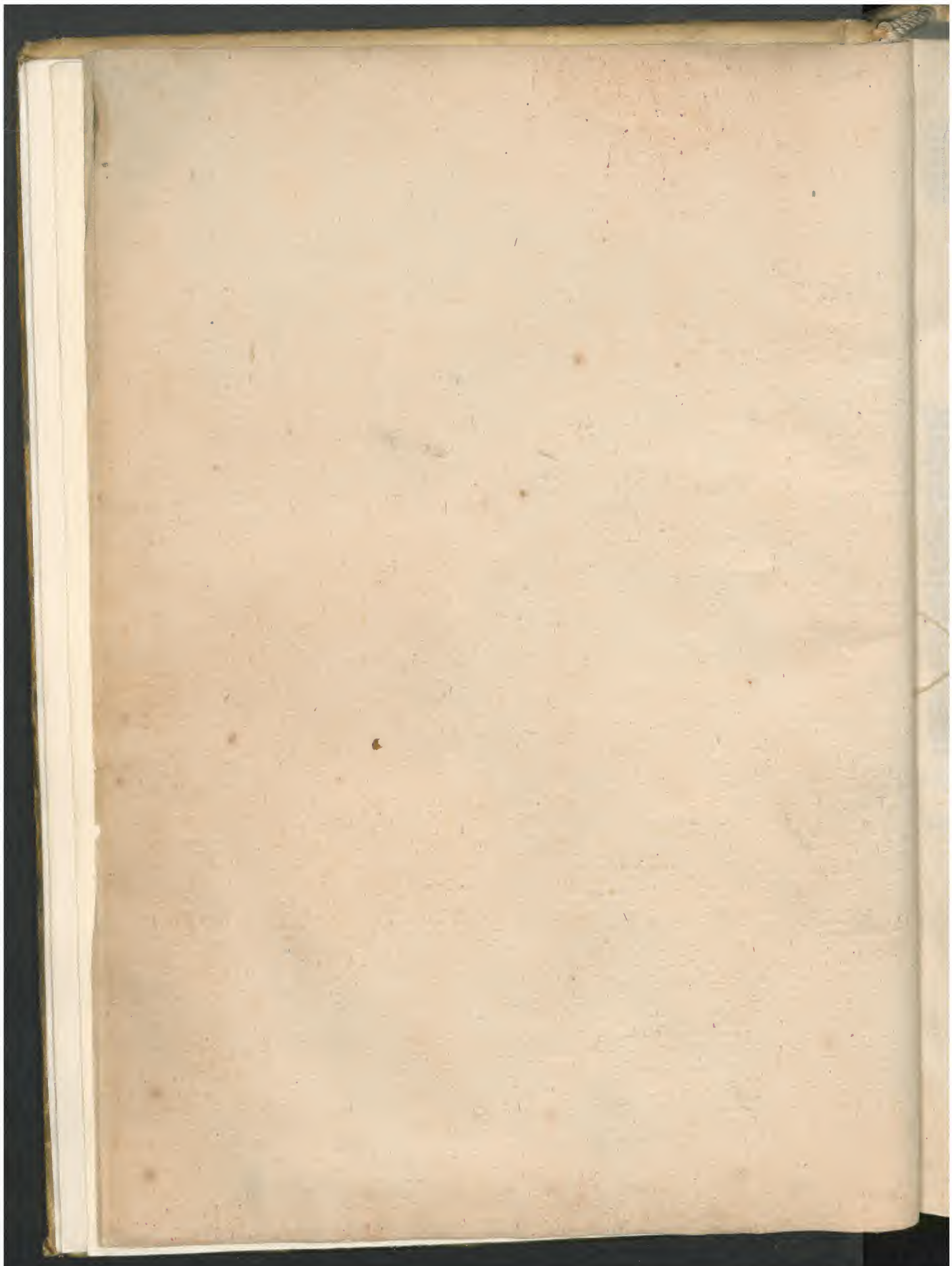

Смѣсь словъ

Смѣсь словъ, собранныхъ въ
разныхъ мѣстахъ Россіи
и изданныхъ въ Москвѣ
въ 1811 году

Въ Москвѣ
въ Типографіи
В. Смирнова

Practica Alexan

dri Yatroꝝ Illustris Grecorū Medici ap-
probatissima: cū optimis declarationibus

Jacobi de partibus ⁊ Simonis Ja-
nuensis in margine condecenter si-

tuatis: nouiter impressa ⁊ ab omni
errore purgata. Ad laudem

altissimi qui in omnibus
sit benedictus.

Amen.

5.1.2x

Tabula

a. h. c. u. vel du- rum.	102	Hydrocollirium ^a et ydrocollirium ^b que faciunt ad si- cosim ^c et ad putredies vlcera et ypopias ^d et moy- cephala.	fol. 12	generatur.	fol. 18
b. i. aquosum col- lyrium.	103	De mulla.	fol. 12	De tussi que ex frigida distemperantia oritur.	fol. 19
c. Est carnis creta- tio plurima ru- bea in greib ^e ipe- rioribus palpe- bre.	104	De staphilomata.	fol. 12	De tussi si ex sicca aut humida distemperantia fue- rit facia.	fol. 19
d. i. h. i. o. r. e. s. sub oculo.	105	Ad ptirias ^b et siccosim.	fol. 12	De tussi si ex humoribus fiat.	fol. 19
e. i. c. i. t. i. n. s. v. u. c. e. oculi ad forma capitis mulla myos qd e mu- scas et cephas qd est caput.	106	Ad riadas.	fol. 12	De tussi si ex capite fluat humor.	fol. 19
f. Ex aq ^a et melle fit vel ex vino et melle.	107	Ad egilopas.	fol. 12	Signa si de capite in pulmone fluat humor.	fol. 19
g. Staphiloma e- cuz plus ex de vnea. i. q. u. a. n. t. u. guu vuc et ca ad hicblas ex de o- clauis.	108	De passionibus aurium.	fol. 12	Signa si tussientibus pus in ibozacem fluat et hu- mor.	fol. 19
h. i. v. i. n. g. u. l. a. s. o. c. u. li.	109	Signa si ex anfraxi ^m aut dolore flones fiat.	fol. 12	Signa de flegmone in pulmone existente.	fol. 19
i. i. c. a. r. n. e. n. i. m. i. a. z. pupille.	110	Luratio si ex anfraxi ^m aut humoribus aut spiritu ^o fiant dolores.	fol. 12	Si tussis ex spissis et glutinosis sit humoribus qui in pulmone continentur et generantur.	fol. 19
k. i. d. i. m. i. n. u. t. i. o. c. a. r. nis in angulis oculor ob qua lacyzime fiat.	111	De aurium dolore qui ex frigoris ca sit.	fol. 12	De lapide sputato.	fol. 19
l. Sicut apata iter anguli oculi et nasum q rupa fiat fistule.	112	Si aures ex nimio aeris calore et acro ^p humore do- luerint.	fol. 13	Medicamenta ad tussim quibus vis oportet.	fol. 19
m. i. o. p. p. i. l. a. t. i. o. e. n. i. o. p. p. i. l. a. t. i. o. e. o. i. v. e. n. t. o. p. i. a. c. u. r. o. q. Parotide seu paroides sunt apostemata post aures ab oto qd est auris.	113	Si in aure interius flegmon fuerit factus cum do- lore.	fol. 13	De dyacodion confectione.	fol. 19
r. i. d. u. r. i.	114	Luratio flegmonis.	fol. 13	Ad stomachi diuersas passiones vel accidentia qua antiqui cardiacam nominant.	fol. 20
	115	Lura ad aurium vlcera siue apostemata.	fol. 13	De stomachi frigida distemperantia.	fol. 20
	116	Ad oppressas et fractas aures ex ruina vel percus- sione.	fol. 13	De stomachi cynodoreos.	fol. 20
	117	De tinnitu et aurium sonitu.	fol. 13	Si de calida distemperantia fuerit facta cyno- doreos.	fol. 20
	118	Ad eos quorum foridibus replentur aures.	fol. 14	Luratio si ex frig. contingat cynodoreos.	fol. 20
	119	Si in aure aliquid fuerit ingressum.	fol. 14	Luratio calide distemperantie cynodoreos.	fol. 20
	120	Ad vermes si in aures fiant.	fol. 14	Luratio si ex imbecilli virtute cacelice fiat cyno- doreos.	fol. 20
	121	Si ex catarro aures indoluerint.	fol. 14	Luratio si ex frigore imbecillis fiat cacelice vir- tus.	fol. 20
	122	Ad fluxum sanguinis de auribus.	fol. 14	Si ex cholerico humore nimio in gula fuerit cacel- lice virtus curatio.	fol. 20
	123	Ad aures surdas.	fol. 14	De bolismo.	fol. 20
	124	De parotidis.	fol. 14	De anaroxia. i. fastidio stomachi.	fol. 20
	125	Luratio si ex plenitudine sanguis fiat poride.	fol. 14	Si de cholerico humore fastidium fiat.	fol. 20
	126	Luratio in quibus parotide sunt sciroidis ^m humo- ris.	fol. 14	Si de glutinosis et spissis humoribus fastidium fiat.	fol. 20
	127	Signa si in pus puerant parotide. Et cura.	fol. 14	Si de calida distemperantia absque humore de so- lo calore facta fuerit anorexia.	fol. 21
	128	Luratio si ex cholerico humore fiat poride.	fol. 15	Si de nimio frigore distemperantia sine humore generauerit fastidium.	fol. 21
	129	Si ex flegmatico humore parotide fiant.	fol. 15	De siti nimia.	fol. 21
	130	De oietia.	fol. 15	Ad eos qui habent ardorem in stomacho et nimis sitiunt.	fol. 21
	131	De narium passione.	fol. 15	Ad sitim cataputic.	fol. 21
	132	Ad sanguinis fluxum de naribus.	fol. 15	De choleribus nigris in stomacho existentibus cum inflatione.	fol. 21
	133	De liuore faciei.	fol. 16	Confectio ad stomachum frigidum medicaminis dyapozon.	fol. 21
	134	De dentium causis. i. passionibus.	fol. 16	De eplimate ad stomachum reumaticate.	fol. 21
	135	Ad dentium dolores.	fol. 16	Antidonium ad frigidum stomachum.	fol. 21
	136	De sinance.	fol. 16	De cardiaca passione.	fol. 21
	137	Luratio sinantis.	fol. 16	Luratio cardiace.	fol. 21
	138	De simplicibus adiutorijs.	fol. 16	De nausea et vomitu.	fol. 22
	139	De confectione dyamorzon et alys medicaminibus ad sinancem congruis.	fol. 16	Signa qualis humor aut de loco fluit aut in quo continetur loco.	fol. 22
	140	De stomia et catartico ac vetosis sinacis.	fol. 17	Luratio si melancholicus aut cholericus humor vomica exister.	fol. 22
	141	De his que extrinsecus sunt adhibenda. i. fomen- tationibus et cataplasmatibus.	fol. 17	Luratio si ex flegmate repletus stomachus nau- seam faciat.	fol. 23
	142	De olera sinanticozum.	fol. 17	Luratio si exorodis et tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit.	fol. 23
	143	De pleureticorum signis.	fol. 17	De flegmone stomachi et curationibus.	fol. 23
	144	De cura pleureticorum.	fol. 17	De cerotis et epitimatis Galeni.	fol. 23
	145	De cibis dandis pleureticis.	fol. 18	Unctiones stomatice que sunt ad frigidum sto- machi.	fol. 23
	146	De ventris fluxu in pleuresi.	fol. 18	Ad infrigidandum stomachum embalmata.	fol. 23
	147	De lateris dolore qui sine febre sit.	fol. 18	De puricia vlsorum.	fol. 23
	148	De catartico pleureticis dando.	fol. 18		De acida
	149	De cataputys ^a pleureticis dandis.	fol. 18		

C Sinis tabule primi libri.

C Incipiunt capitula libri secundi.

De tussi. fol. 18
De tussis cognitione que de calida distemperantia

Tabula

48	De acida ructuatione stomachi.	fol. 23	102	De tenasimone.	fol. 29
49	De amaritudine ozis.	fol. 23	103	Luratio.	fol. 29
50	De his qui satis spuunt & humidum habent stomachum.	fol. 23	104	Ad splenem philagrius.	fol. 30
51	De cholericis passione.	fol. 23	105	Signa frigide distemperantie splenis.	fol. 30
52	Luratio si ex plenitudine indigestorum ciborum cholericis fuerit passio generata.	fol. 23	106	De acida distemperantia splenis.	fol. 30
53	Luratio si ex qualitate vitiosa stomachi cholericis passio generetur.	fol. 23	107	Luratio calide & sicce distemperantie splenis.	fol. 30
54	Si ex cholericis plenitudine cholericis passio generetur.	fol. 24	108	Luratio frigide & humide distemperantie splenis.	fol. 30
55	Luratio.	fol. 24	109	Luratio calide & humide distemperantie splenis.	fol. 30
56	Luratio ad eos quibus parvus fuit vomitus aut ventris fluxus.	fol. 24	110	De simplici distemperantia.	fol. 30
57	De epatis flegmone.	fol. 24	111	Luratio humide distemperantie.	fol. 30
58	Signa si in circa vltimo gibbo epatis flegmo fiat.	fol. 24	112	Luratio sicce distemperantie.	fol. 30
59	Signa si de syma epatis fuerit flegmon.	fol. 24	113	Luratio frigide distemperantie.	fol. 30
60	Signa si in musculis epatis flegmon fuerit.	fol. 24	114	Luratio calide distemperantie.	fol. 30
61	Luratio de flegmone epatis.	fol. 24	115	De ventositatibus splenis.	fol. 30
62	De potionibus & apocimatis.	fol. 24	116	Luratio ventositatis.	fol. 30
63	Signa anfraxis epatis.	fol. 24	117	Signa flegmonis splenis si de solo sanguine fiat.	fol. 30
64	Luratio anfraxis epatis.	fol. 24	118	Signa si flegmon de cholericis humore fiat in splene.	fol. 30
65	De scilicet epatis.	fol. 25	119	Signa si flegmon in splene ex melancholico humore sit generatus.	fol. 30
66	De cataplasmatibus & epibimatis ad flegmone & anfraxim & ad scyron.	fol. 25	120	Signa si flegmon ex humore flegmatico in splene fuerit generatus.	fol. 30
67	De potionibus & antidotis ad capitis passiones.	fol. 25	121	Luratio flegmonis in splene generati.	fol. 31
68	De athoma epatis & epatica dissinteria.	fol. 25	122	De epilatis.	fol. 31
69	Signa calide distemperantie epatis.	fol. 25	123	De fomentationibus.	fol. 31
70	Signa frigide distemperantie epatis.	fol. 25	124	De clysteri.	fol. 31
71	De sicca distemperantia.	fol. 25	125	De cibo.	fol. 31
72	De humida distemperantia.	fol. 25	126	De statu.	fol. 31
73	Luratio calide distemperantie.	fol. 25	127	De catartico aut apocimate vltimo infectionibus.	fol. 31
74	Luratio epaticae dissinterie de frigida distemperantia generate.	fol. 26	128	Potiones catarticas fortioribus.	fol. 31
75	De potionibus & cataplasmatibus ad epaticas dissinteriam.	fol. 26	129	Item de cataplasmate faciendo.	fol. 31
76	Antidoti Bippi ad frigidam distemperantiam.	fol. 26	130	De carnibus.	fol. 31
77	De embroca & cataplasmate.	fol. 26	131	De potionibus.	fol. 31
78	Lura de athoma epatis.	fol. 26	132	De epibimatis.	fol. 31
79	De reumate ventris phylominis.	fol. 26	133	Signa scyron splenis.	fol. 31
80	De dissinteria reumatica.	fol. 27	134	Luratio scyron splenis.	fol. 32
81	Signa dissinterie passionis phylomini.	fol. 27	135	De cibis.	fol. 32
82	De dissinterica passione.	fol. 27	136	De potionibus.	fol. 32
83	De lacte dando.	fol. 27	137	De sanguine tollendo.	fol. 32
84	De potionibus ad epaticam dissinteriam.	fol. 28	138	De potione canotica spleneticis.	fol. 32
85	De embroca & cataplasmate ad calidam epatis distemperantiam.	fol. 28	139	De epibimate.	fol. 32
86	De cibo dissintericorum.	fol. 28	140	Malagma amibonis.	fol. 32
87	De fastidio.	fol. 28	141	Confectio epibimatis athomaticae ad splenem confortandum.	fol. 32
88	De leguminibus.	fol. 28	142	Luratio si ex ventositatibus tenditur aut inflatur splen.	fol. 32
89	De piscibus.	fol. 28	143	Valent dicta de splenis scyron & ventositatibus.	fol. 32
90	De piscibus.	fol. 28	144	Epibima epaticum & spleneticum.	fol. 32
91	De piscibus.	fol. 28	145	Epibima ypotirion.	fol. 32
92	De carnibus volatiliu.	fol. 28	146	Epibima diaspermation.	fol. 32
93	De quadrupedum carnibus.	fol. 28	147	De potionibus ad splenem.	fol. 33
94	De pomis.	fol. 28	148	De trociscis.	fol. 33
95	De potionibus simplicibus ad ventrem stringendum.	fol. 28	149	Item epibima.	fol. 33
96	De falsa opinione indoctorum medicorum.	fol. 28	150	Item de tulle.	fol. 33
97	De trociscis diuersis ad dissintericos.	fol. 28	151	Causa que est hydropicis Alexandri.	fol. 33
98	Enema ad dissintericos vel dolores nimios & inflammationes.	fol. 29	152	Item signa hydropicis.	fol. 33
99	De ciliacis phylomini.	fol. 29	153	Luratio hydropicis.	fol. 33
100	Signa ciliacorum & cura.	fol. 29	154	Luratio anasarce hydropicis.	fol. 33
101	De chronica ciliacorum passione.	fol. 29	155	De hydropis ascitis & tympanite.	fol. 33
			156	De dicta hydropicorum.	fol. 34
			157	Item ad eos qui cum febre hydropicam patiuntur.	fol. 34
			158	De emoptoycis.	fol. 34
			159	Signa diarixis.	fol. 34

Tabula

160 Signa diabolica.	fol.34	219 Si de stercore duro anfraxis faciat colicum dolo-	fol.40
161 Signa anastomaseos.	fol.34	rem.	fol.40
162 Signa ut coagulas ex qb ^o locis fluat sanguis.	fol.34	220 Item de cataputys.	fol.40
163 Curatio rixis emoptoicis.	fol.34	221 Signa si de cholericis humore colica fuerit passio	fol.40
164 De dicta emoptoicorum.	fol.35	generata.	fol.40
165 Curatio ad rixum passionem.	fol.35	222 Curatio cu ^m dicta si de cholericis humore fuerit pasi	fol.40
166 De embrocis et epibimatibus.	fol.35	si generata.	fol.40
167 De quatuor medicamentis ad rixum.	fol.35	223 De balneis.	fol.40
168 Curatio diabolica emoptoicis.	fol.35	224 De exercitatione.	fol.40
169 De cibo.	fol.35	225 De catartico dando.	fol.40
170 Ad eos qui ex tristitia aut sollicitudine aut abstine-	fol.35	226 De colica passione si cum flegmone fuerit.	fol.41
tia sanguinem expunt.	fol.35	227 De clbis dandis.	fol.41
171 Signa si ex capite fluat acedo.	fol.35	228 De cataplasmate.	fol.41
172 Curatio si de acris humorib ⁹ passio fiat.	fol.35	229 De cerotis.	fol.41
173 De lapide ematibite.	fol.35	230 De balneis.	fol.41
174 De bolo armeno.	fol.36	231 De vino dando.	fol.41
175 Que sunt adiutoria extrinsecus adhibenda.	fol.36	232 De pbyscis ligaturis.	fol.41
176 De his que sunt cauenda.	fol.36	233 De caracteribus ad colicā passionem.	fol.41
177 De lacte dando.	fol.36	234 Item de lapide medicon.	fol.41
178 De nefreticis qb ⁹ lapides in renib ⁹ nascunt.	fol.36	235 De podagra.	fol.41
179 Signa nefreticorum.	fol.36	236 De causis podagre.	fol.41
180 Curatio nefreticorum.	fol.36	237 Signa si de cholericis humore podagra fuerit ge-	fol.41
181 De extrinsecis adiutorijs idest de fomentationib ⁹	fol.36	nerata.	fol.41
et facellis ac clysteri.	fol.36	238 Curatio podagre cale de cholib ⁹ adhibenda.	fol.41
182 De cerotis et cataplasmatibus.	fol.36	239 Podagricis que sunt extrinsec ⁹ adhibenda.	fol.41
183 De potionibus.	fol.36	240 De embrocis.	fol.41
184 Curatio de flegmone cu ^m inflammatione in renibus	fol.36	241 De dicta.	fol.41
facto.	fol.36	242 De balneo.	fol.42
185 Signa si inflammatio in renibus ex plenitudine hu-	fol.37	243 Que oportet podagricis extrinsecus adhibere ad	fol.42
morem fiat.	fol.37	dolore mitigadū et calore extinguedū.	fol.42
186 Curatio inflammationis in pus cōuerse.	fol.37	244 Confectio dialtee calactice.	fol.42
187 De his qui pus per yrinam faciunt.	fol.37	245 De emplastris.	fol.42
188 De trociscis et antidotis ad renum et vesice ylcera.	fol.37	246 De linimentis.	fol.42
fol.37		247 Signa si de flegmatico humore podagra fuerit ge-	fol.42
189 Signa acedinis in yrinis de straguria.	fol.37	nerata.	fol.42
190 Curatio calide distemperantie.	fol.37	248 Curatio flegmatice podagre.	fol.42
191 Curatio frigide distemperantie in straguria.	fol.37	149 De catarticiis.	fol.42
192 De dissuria.	fol.38	250 Orymel Juliani catarticum.	fol.42
193 Curatio dissurie.	fol.38	251 De cataputys dandis.	fol.43
194 Curatio si in vesica lapides sunt.	fol.38	252 De antidoto diacozallion.	fol.43
195 Signa lithiascos.	fol.38	253 De antidoto trachi.	fol.43
196 Curatio.	fol.38	254 De potionibus.	fol.43
197 Si de vesica scabiosa sit.	fol.38	255 De localib ⁹ curis ad eos qui de frigidis humorib ⁹	fol.43
198 Curatio eiusdem.	fol.38	doloribus agitantur.	fol.43
199 Signa diabetes.	fol.38	256 De calefacientibus potenter.	fol.43
200 Curatio diabetes.	fol.38	257 De balneo.	fol.43
201 Signa gonorrhoe.	fol.38	258 De ynguentis diafozeticis.	fol.43
202 Curatio gonorrhoe.	fol.38	259 Ad eos qui in pedibus de flegmatico humore pbi-	fol.44
203 De priapismo.	fol.38	bent tumores nimios.	fol.44
204 De colica passione que sit ex frigore et flegmatico	fol.38	260 Psyllorum podagricis.	fol.44
humore.	fol.38	261 Curatio podagre ex sanguine generate.	fol.44
205 De dicta.	fol.39	262 De localibus curis.	fol.44
206 De balneis.	fol.39	263 Ad porros hoc est si in nodis tuberes fuerint aut	fol.44
207 De fomentationibus.	fol.39	lapides.	fol.44
208 De cataputys.	fol.39	264 Item de antidotis.	fol.45
209 De encatimatibus.	fol.39	265 De cerotis ad porros.	fol.45
210 De iniectionibus.	fol.39	266 De anodinis et antidotis et catarticiis dandis.	fol.45
211 De potionibus simplicib ⁹ ad colicū dolore.	fol.39	267 Catarticum de hermodactylis.	fol.45
212 De tyriaca.	fol.40	268 De cataputys.	fol.45
213 Antidotum pbysony et antidotū Marcelli.	fol.40	269 Portiones de coronopodion.	fol.45
214 De narcoticis antidotis.	fol.40	270 De antidotis ad podagricos dandis per totum an-	fol.45
215 De vomitu calicis faciendo.	fol.40	num.	fol.45
216 De synapismo et oropace.	fol.40	271 De localibus adiutorijs mitigatiuis et anodinis.	fol.45
217 De exercitatione.	fol.40	fol.	45
218 De ventosa colica.	fol.40		

¶ Finis tabule Libri Secundi.

.i. synce
.i. synce
.i. synce
.i. f. nco
.i. synce
.i. f. nco

Tabula

Incipiunt Capitula Libri Tertij.

1	De effimeris febribus.	fol. 46
2	Luratio effimerarum febrium.	fol. 46
3	Luratio si ex nimio calore febriant.	fol. 46
4	Luratio ad eos qui ex labore febriunt.	fol. 46
5	De his qui ex indigestione febriunt ciborum.	fol. 46
6	Luratio calide distemperantie.	fol. 46
7	Ad eos qui de frigida distemperantia corruptis cibis acide ructant.	fol. 46
8	Luratio fride distemperantie ex indigione facte.	fol. 47
9	De effimeris febribus ex anfraxi factis.	fol. 47
10	Ad eos qui ex putridis humoribus febriunt.	fol. 47
11	Signa synochæ febriis ex putredine facte.	fol. 47
12	Signa synochæ febriis.	fol. 47
13	Luratio synocharum febrium.	fol. 47
14	De inflammatione herispilatorum dos.	fol. 47
15	Signa de his qui habent causam et herispilatorum inflammationes.	fol. 47
16	Signa de vero et non vero causam.	fol. 48
17	Luratio causam.	fol. 48
18	Ad eos qui in stomacho nimium habent ardorem.	fol. 48
19	Signa si ex putredine sanguis facta fuerit febriis.	fol. 48
20	De olea febriicantium.	fol. 48
21	De syncopebus in his febribus accitibus.	fol. 48
22	Cognitio si ex plenitudine syncopis fiat.	fol. 48
23	Signa si de cholericis et tenui humore syncopes patiuntur.	fol. 48
24	Luratio syncopum ex plenitudine factorum.	fol. 48
25	De cholericis passione.	fol. 48
26	Luratio si ex cholericis et tenui humore fiat syncopis.	fol. 48
27	De angustis et malfactionibus.	fol. 49
28	De his qui subito eunt angustias.	fol. 49
29	Qui ex plenitudine angustiantur.	fol. 49
30	Ad eos qui de frigido stomacho angustiantur.	fol. 49
31	Ad eos qui ex defectu stomachi angustiantur.	fol. 49
32	Ad eos qui de causam angustiantur.	fol. 49
33	Ad eos qui de frigido stomacho angustiantur.	fol. 49
34	Ad eos qui de pessimis humoribus in stomacho mordicationem patiuntur.	fol. 49
35	Si ex flegmate in stomacho angustias patient.	fol. 49

36	Dieta ad eos qui flegmate in stomacho posito angustiantur.	fol. 49
37	Ad eos qui ex calore angustiantur.	fol. 49
38	Ad eos qui ex nimia inflammatione angustiantur.	fol. 49
39	Ad eos qui ex siccitate aut inanitione syncopes patiuntur seu patientes angustiantur.	fol. 49
40	Si de anfraxi in dno corporis existere angustias patiuntur.	fol. 49
41	Signa anfraxis.	fol. 49
42	Ad eos qui de incisione vulneris vel effusione puris angustiantur.	fol. 49
43	Ad eos qui de gaudio vel de tristitia aut ex dolore angustiantur.	fol. 49
44	Ad eos qui de ylei dolore aut colli angustiantur.	fol. 49
45	Ad eos qui imbecilla facta virtute angustiantur mal facientes.	fol. 49
46	De ethicis febribus.	fol. 49
47	De marasmode.	fol. 50
48	Quomodo oportet cognosci et discerni ab effimera ethicam febrem.	fol. 50
49	Quomodo discernenda est ethica febris ab ea que ex putredine fit.	fol. 50
50	Quo iudicamus synocham ab ethica febre.	fol. 50
51	Signa ethice febriis.	fol. 50
52	Signa ethice febriis quando transmutatur in marasmodem febrem.	fol. 50
53	Luratio ethice febriis.	fol. 50
54	Quibus non oportet dare potum aque frigide.	fol. 50
55	Quomodo oportet aquam frigidam dari.	fol. 50
56	Si transmutata sit ethica febris in marasmodem.	fol. 50
57	Quomodo curari oportet ethicam in qua non potest aqua frigida bibi seu dari.	fol. 50
58	De embrocis et dieta ad ethicas febres.	fol. 50
59	De balneo.	fol. 50
60	De lacte dando ethicis.	fol. 50
61	De vino.	fol. 51
62	Ad eos qui de syncope in marasmode transiunt.	fol. 51
63	De testiculis gallozum qui parase vocantur.	fol. 51
64	De pomis.	fol. 51
65	De marasmode.	fol. 51
66	Lixoperita epistibimata et embroce febrientibus mar tyri medicis.	fol. 51

Marasmo grece est sumptio subtilialis humiditatis ut fit in terra specie ethice et in pueri Jan.

Incipit Tabule Libri Tertij.

• Eldio
spuma
oz elig
vū.

Liber

**Illustris Grecoꝝ Medici Alexan-
dri yatroꝝ cum declaratione Jacobi de
partibus Protomedici Liber primus:
Feliciter incipit.**

De alopecia et opbiast.

Caplin. I.

Oningit

hec duplex pas-
sio cadentibus ca-
pillis vt aliquan-
do defectu quo-
dam cadat et nu-
dado parte capi-
tis deturpetur vo-
cat opbiastis que
velut serpentinis
squamis supposita
cutis meriatur.
Alia vero vulne-

ribus horribilibus plerumque visibus occurrat cuius se-
ditas vulpinis vulneribus exhibet similitudinem quam
alopecia vocat. Sit autem duplex passio ex flegma-
te calefacto et multum imutata in falsedinis qualitate.
Sit vero ex cholericis rubris. Sit etiam ex cholericis ni-
gris. Cōteplari ergo oportet qualitatem cause passio-
nis qualis sit passio: sic adhiberi curationem.

Cap. II.

Signa ex quo humore alopecia generata sit.
Ognoscere aut poteris ex suppi-
cie cutis vel capilli-
ru colore. Siquidem flauo fuerint colore
abundantia cholericis humoris inesse ostē-
dūt. Nigro vero colore humoris melanco-
lici abundare significant. Alba vero superficies flegma-
ticū humoris monstrat. Decipere sunt passio-
nis qualis sit passio: sic adhiberi curationem.

Cap. III.

Cura ad tineam capitis.
Curari aut oportet hoc modo. Si superficies
cutis rubra fuerit et etas et tē-
pus et virtus permiserint prius sanguinem
auferes: sic hiera purgabis aut catapu-
tus que recipiunt colloquintide interioris.

3. j. aloes epatici. 3. y. diagredy. 3. y. succi abstinu. 3. j.
oibus cōtritis et cōmixtis cū succo cydoniorū colligi-
mus et formatas cataputias ad magnitudinem oboi-
damus. vii. vel. ix. vel. xj. Aut si etas maior est et. xv.
Decet enim oibus alopeciaz patientibus viles sunt. Quod
si flauo vel rubeo fuerit cutis colore colagogū dabis
catarticū. Si aut nigro dabis quod cholera nigra deducit.
Nas si parua videat eē cacochemia sufficit ad cu-
rā vt sola capitis adhibeat purgatio et localia sola ad-
iutoria. Si vero ita diuturna passio est: fortioribus ma-
gis curet medicamentis. Si aut recens est imbeci-
lioribus et simplicioribus medicamentis poterit sa-
nari. Sed quod adiutoria sunt simplicia et sunt cōposita.
Institū ergo prius a simplicibus faciamus. Quorum si
sciantur virtutes etiā cōpositiones medicaminū fa-
cere quis suo poterit arbitrio.

Cap. IIII.

De simplicibus medicamentis.
Actio nō cōbusto et cū veteri oleo
trito punctus loc⁹ mirabiliter
sanant alopecie: cuius experimentū de mul-
tis habeo in his quibus nō ex multis fuerit

Primus.

tēporibus Silr buic factū calami corices et radices
vite. Et amigdale amare totē vite vtilissime sunt: et
affodilli radices: et abrotanū silr cū aceto operat. La-
praz quoque sterens et vngule ipsarū vite et cū aceto
solute adhibeant. Sed et libanotidū bñ facit solutū
cū aceto per multos dies. Adhuc aut fortius efficit si
ad soles terrat per plurimos dies. Aut si pisteon quod est
verbena herba trita bñ cū aceto pungas. Antea gdes
cū nitro loca lauabis diligēter et cū linteis deterges et
sic postmodū lines. Libanū aut cū murū stercore si
lines equali pōdere cū aceto tritū cito facit capillos
emittere. Melius enim est si añ vt supra dixi ex nitro
laues: et frices vt rubore cutis moueas. Aut raffani
cortice trito cū melle. Aut trite cepe corticellis incisis
et sic vngatur locus adiutorio hoc. Et echini b chersei
cinis cū pice ligda admixtus stercoꝝ capri capillos
generat et cito sanat illinitus. Facit aut silr ranarū ci-
nis cū pice ligda assumptus et illinitus. Quod si diuturna
sit passio bñ facit pyretrū tritū cū felle viali illinitus
frequēter. Stere aut catinū cū aceto bñ opat illinitus.
Nucibus integris vstis et cū oleo tritis inigant ipsa
loca et antea sint rasa. Euforbii tritum cum oleo et illi-
nitum frequenter multos sanauit.

Cap. V.

De cōpositis medicamentis ad tineā capitis.
Prima aut sunt et cōposita medi-
camia que ab antiquis ob-
ta sunt multa ex simplicibus pfecta. Sed
hec oia scribere supflūū est. Sed ea tria tra-
dimus que expimētata habuim⁹ vt pba-
ta a certissimis amicis medicis qui nobis ea tradide-
rūt. Recipit vñ ex his hoc adipis vñini. 3. j. adar-
cis. 3. j. simi murium. 3. y. picis ligde. 3. y. olei vñi
lucerna. 3. j. et oia cōmiscbis et lines. Sed antea
rade caput et sic pungas ipsa loca et miraberis quō cu-
rat tineā ipsaz capitis: et si antiquissima sit. Itē aliud
calcececaumentum. 3. y. sulphuris vñi. 3. y. affodilli ra-
dicis. 3. y. tere cum vitellis ouoz et fricato capite vte-
ris. Itē aliud aceti acris aly. 3. j. olei rosati. 3. j. fricabis
locū cū pāno laneo et sic illines mirabiliter facit. Item
aliud valde mirabile. Itē cineris ranaz vñaz. 3. y.
simi murium. 3. y. picis liquide. 3. j. cedrie quod sufficit.
Hoc etiam si diuturna sit et antiqua sanatur alopecia.

Cap. VI.

De capillis cadentibus.
Luunt capilli de capite ex multis
causis. Aliis quidē fluunt ex
penuria humoris quibus nutriunt vt nascū-
tur. Aliis et ex densitate poroz seu viap-
facta. Aliis gdes ex raritate locoz ipsorū
ruunt. Aut certe per catarticū. Interdū aut ex pelli-
mis supfluitatibus. Et quod per diuersas sit diuis non
vna adhibenda est curatio: sed vnicuique propria ordinata
sunt adiutoria. Si ergo de siccitate multa et humoris
penuria fluxus fiat capilloꝝ vt psumpta sunt que nu-
trire possunt capillos: tunc et lauare oportet frequenter: et nu-
trire copiose humidis cibis et bonis succis: et qui facile
digerant et nihil habeat falsedinis aut acridinis. Sed
nec vinū venis pmitimus bibere: quoniam quāmaxime et
ipm bibere est phibedū. Neque venereos debet exer-
cere actus. Sit ergo balneū tēperatū nō satis calidū
his aerē vel solū. Et cū lauerint accipiant cibos tēpe-
rate calidos et pungant se multum ex oleo et aqua. Et
neque sapone neque nitro in balneo vñant in capite cū
lauerint. Nec oia obseruet oino. Si aut ex pdesatiōe
poroz et viap et nō ex raritate seu ex vapore humo-
ris capilli defluant necesse est tūc nō que infrigidare

f. Romani liba-
notidū rose ma-
rimū voc. tan. 3.
libanotis ē pla-
ta i creta nascē
silloz i mario
his odorē oli-
bani. Jan. i sy-
nonymis.

g. i. incice.
h. Echinus est p-
scis qdā q cum
nauu adhebit ip-
sas inobilit red-
dit: dē cherse
a loco vt grise
a colore. et cōt
exponit qd he-
rius et steris
3. Januē. hoc
negat.
i. lauellano.

k. Medicamē.
l. Est spūa quo
circa cānas adu-
natur.

m. i. erio vñi.

n. i. gūmī cedri.
o. Medicamē.

i. inficiat vel
effigiet seu sinu
luciditate rep-
sente.
i. passio.
i. vlcerosa cri-
sca videntibus
horrida apper.

Nota quod Ale-
x. solet apper-
lare pillas cata-
pūas: quod si fice
sunt femini ca-
put in figu-
ra et magnitudi-
ne.

i. cholere pur-
gatiuum.

Alitoniū est
spuma maris et
oz eligit rubra et
vñ.

a. i. acutos.

b. Intuba grece
endivia latine
Zan. die tri pla
tarius in circa
infuso r alij m
ti qd est cicorea.
c. i. iurestina.

d. i. balneum aq.
e. i. canulam ad
modum fistule.

f. i. attractionis.
g. i. retentionis.

h. i. de olivis ma
turis.

i. i. spua maris.
k. Lapis est na
sturtia agreste:
l. i. capia est fru
tex filio ferule.

l. i. multiplicet.

m. i. relaxantia.

n. i. papaver ru
becum.
o. i. verberna.

z cōdensare possint adhibeant adiutoria. Libos igit accipiat acros q magis aperiant poros. Qualia sunt erica cardamomū z porri: z cepe: z allii: bec enī oīa his qui cōdēfatos hnt poros vel pstrictos vtilia sunt. Quibus aut ex raritate pororū capilli profluunt zia sint bec. Necesse est enī: vt cōdēfatiua z infrigidatiua adhibeant adiutoria. Quibus ē vtilia sunt intube d: z lactuce: z malue: z oua apala idest mollia. panis filiginis in aqua calida aut in aqua frigida infusus. Medelones: z cucumeres accipiant: z pisces duras carnes habētes. Et porcinas carnes recentes. Et nibil ex eis qd pingue est sumāt. Accipiat ergo steriles c z pedes bouz: z isicia. i. ius de pectinibus z cōchylis facta. A vino igit abstinēat z maxie veteri. In balneo xō cuz lauerit anteq intrēt aqua: aqua frigida infrigidat caput. Et itez in piscinā intrātes sub fistulā currētes caput apponāt diu. Debēt aut oleo rosato: aut myrtino vngere caput: sic enim se agētes sunt efficiēt: z capilli nō defluēt: sed alij nascent capilli. Si aut pori deniores fuerit effectū: exinde nō nascent capilli ne cesse est tūc que rarificat adhiberi. Et tūc amplius qū tps hyemis est: z q patit frigidis amplius locis appropinauerit. Aut vbi distēperatiua fuerit frigidior: z si sit flegmaticus. Sz que rarefaciāt adhibēda sunt medicamina: nec ipsa sola adhiberi debēt: sz ea que generare pnt capillos: admisceri opz silt z ea q rarefaciant cutē vel corroborare possint vel cōdensare paulatim superficiē cutis: admiscēda sunt. Simul ē tuada est elthice vīr vt nutriti possint capilli. Est ē catelthice virtus adhibēda pp pntētes calorē elthice pp restringēda aut cutē catelthice. Multa enī sunt medicamēta simplicia pmixta habētia virtutē: ex quibz est laudant. Et senion. i. lentiscinū oleū z onfacinū oleū z myrtinū. Sūt g ppe que rarefacere pnt q plurima qualia sunt ranaz cinis z cepe z alcionū z capsa z euforbiū: z synapis: z alia plurima his similia gbus oibus pōt illiniri. Sorzioribus g ppe medicaminibus pōunt capilli: imbecillioribus xō extendunt. Si aut pro purgatiōe capitis supfluos detrahēdo humores: fluxus capilloz fiat quēadmodū ex egritudine pnt gntimibz aliud opz fieri q solū bonū victū ministrare vt sanguis nutriat per quez recuperatis mēbris capilli suo ordie renascunt. Nec sciētes dicere opz ad quā cūqz passionē expedientia adiutoria. Diuersa enim z q plurima sunt scripta ad fluxus capilloz. Que ergo nōs scimus esse pabilia vel expimētiata vel a nobilibus z a charis amicis didicim: bec vobis fideliter tradim cū gbusdā inuentionibz pūiss. Cōposita medicamina que laudant Halen fieri ad rarefactos poros vel cōdensatam cutē de laudano medicamentum cōfectū: qd hoc modo fit. Laudanū añ infundes in vino z sic postea teres cui paulatiz miscebis oleūz myrtinū z vinūz vbi fuerit infusus: donec mellis beat pinguedinem. z ex hoc vngat caput anteq lauet vel postq lauerit. Medel aut est z si politricū admisceas: quē aliqui adiantbos vocāt. Mediā aut partē laudani admiscebis cū myrtino oleo: z inūges. Or si tēpus hyemis fuerit: z si natura capitis frigida sit: necesse est aliquantulū pro parte addere que calefaciūt: z ea que virtute sunt areothica medicamēta addant qualia sunt nardinū modicū aut cypzinū oleū: aut aliqd aliqd q subillare valeat: z bonū odorem reddat. Anemonis igit flos tritus cū oleo z illinias bene facit hoc: etiā nigros facit capillos. Itē aliud pistereon o orthon cum radicibus suis siccat tere z puluerēz tritū tricoi:

nabis subtiliter: sic admixto oleo vsqz ad pinguedinem mellis pungen caput. Medicamen xō in vase creto repones: z cum opus fuerit cum oleo vteris: expertum enim est valde.

Ad capillos cadentes vt nō cadant nec surfures nascantur.

Non cadāt capilli: z nec surfures nascent. Calcāt p absinthij arceotidos ana. z. iij. adiantbos myrte nigre galle asiane aii. z. vj. trita bec infundes in oleo oleb. vj. colabis z vteris. Itē ad capillos cadentes vel qui calui sunt adips vifint: politrici vtilia: laudantolei lēscin: z vini myrtini equali pondere. Amplius autem sic laudant tere ad mellis spissitudinem z vnge. Itē vt capilli non fluant sed alij nascent: z qui stant contincant. Apes incedant z misceant cum oleo z vngant capilli. Obserua tamē ne faciē tangas. Itē aliud giter vstulabis z in aqua illini: de hoc etiā vbi volueris capillos nasci inunges maxime autem in supercilij. Item ad eos qui calui sunt z nō cadūt capilli laudant. z. ij. artēmisie. z. iij. adiantbi taspie adipis vifini. aii. z. j. olei myrtini. z. ij. vini italici cotillas. iij. Sicca quidez deundes sed adipem vifinuz remittes z colabis z sic omnia cuz oleo z vino miscebis z vteris. Itē aliud vt capilli in vstura renascantur. Stici folia vstulabis z cum aqua calida cathaplasma impones cutem tū pus inunges oleo. Item quod condensat cutem: z capillos bis qui calui sunt. z vt capilli proficiant laudant. z. iij. artēmisie. z. ij. adiantbos cassie adipis vifini. aii. z. j. olei myrtini qd sufficit z vini similiter. Capillis proficit si post capitis lotionem hac vtantur inunctione: olei cypri. z. ij. nardini. z. v. vini. z. iij. bis omnibus mixtis z agitatiz vstia.

Ad capillos vt citius crescant.

Timei captiri. z. ix. stimei italici. z. iij. offiū dactyloz vstioz z. iij. lituboridi olei myrtini. aii. z. j. malabari. z. ij. nardini. z. j. miscebis z vteris. Item vnguentum mirabile ad capillos storacis laudant ppoles masticeis politrici vt adiantbi. aii. z. j. olei boni. z. ij. Troscifus g est ad capillos crescendos: storacis armoniaci laudant. aii. z. iij. cassie. z. j. myrre. z. iij. ally. z. j. rose sicce expungulate libram vnā: sicca quidez deundes z cū storace infundes in vino per dies. vij. z mortario teres z supermitte puluerē z facies troscifos z sicabis in ymbra. Et cum opus fuerit vtaris troscifis cum vino z oleo myrtino: z sic inunges caput maxime ad cutem.

Ad capillos denigrandos.

Gimur enim sepius ab amicis vt nigros faciamus capillos z maxime a potentibus z regibus. Interdum etiā flauos vel albos. Necesse est ergo vt de his aliqua dicam. Sua deo tamen ex his non satis vngi his qui habent caput naturaliter frigidū. Stiptica enim sunt omnia bec talia z austera: z densatiuam habentia virtutes. Propter quod vtilissimū est aliqua que subtiliant z paulatim calefaciant in his que tingere possunt admiscere: qz descendunt in profundum z magis ea que innigrant capillos: z ideo si addat que leuiter calefaciunt minus ledere possunt. Conuenit enī per dies. iij. aut v. adhibere medicamē. Nā si per singulos dies adhibeat multo magis periculū incurrit. Ita vt maxime catarrigent

loco.
stipes
alumin
ania.
uperissi
bona iu
porcisci
inictio
fmi Bai
ic scabi
p. Eni sp
li.
q. i. grana
peri.
r. Al loco.
m.
dec figur
figura
j vt no.
p illo t
xtariū z
as duan
fidop: i
f. Sit: g
nigella
de gñio
est fm
pip ab
Tapiā
f. hio
capita
Bani.
v. Loula
x. i. tere
y. i. liqu
a. i. ant
b. i. ant
c. Lapis
d. i. cere
e. lignee
f. i. cur
g. Subla
li. cā nou
tpe.
b. i. mul
Extrari
dec figu
n medic
dus d
ib. z. s
ud mci
di qras
pō hys
mus lib
pōdun
mediare

loco.
N spēs vireo

aluminis de
ama.
uperisio gre-
bona iuctio.
poctico gre-
inuctio Jani.
spēs Jani. d3
scribi cupo
llcon. r. j. de
gnoscedis
leptico cupi
on.

dec figura pp.
figura extra-
i vt no. Jani.
p illo nomie
xariā z ē pō-
as duarū li. f3
fidoz: f3 fm

: glia pā sexarius
illa fūmē ē li. y. z vn
fūmē f. viii. z olei li.
m qm. z mell li. iij.
exhibi pōi qd ē lib.
phia ē. s. z ita cōi-
s scribi exponit i se-
fia ē pōs.
n agnē figura sexa-
riā.

ula fūmē est me-
vndicet sexarius
crea. l. qm de vino
iquēz emina vna.
oula fm Jani.
op. vi. cyatho
z cyatho ē pō-
uo. z. r. coula
go est. z. l. k.

Alolanthos ē
os salis inuē-
ipa petras ni-
flumies veluti
in gūmē aquis
ipernatans.

ntipm gūmē
ntipm gūmē
apis illa vntio ge-
ris sunt Jani.
p exhibi pō a q
idā dicit.

calcis vire.
Abest abest
pif cale po
iā. nā abest
ce est calx
Jan.

Est plāta dīca
diti: cui rā-
ex est filis ele
o albo z ex
fūmē li
dant lant.

l. aluminis de
luma.
l. tinctum.
l. aq que pma
ustilataz vase
qua fit sapo.

Detarior.
Detarior. cuius
dec figura pp.
n medicina d3
n dūs duarum
ib. z. s. iuxta il-
ud mēricum.
di qras pōdus
pō h3 detarior
mus libiaz qn
pōdus deuo
nediare.

catarrhent aut pipleumonici aut epileptici aut apo-
plectici fiant: et exide moriantur. Adeli^o est ergo vt nō ex
bis causis incidant malum. Remouenda est ergo fre-
quens inunctio.

Ad capillos nigros faciēdos q sunt cani. Cap. X.

Ad capillos nigros faciēdos q sunt cani. Cap. X.
capillos faciēdos p-
batum est galle alia-
re^o acacie squame ferri calcit^o stipte-
ree^o equali pōdere accipies. Et infundes
vna die in vīna pueri. i. qui adduc non
poreit misceri mulieri: z sic ex ea miscens omnia ca-
pillis perunges z ligabis supposito litbeo capiti dic-
bus tribus. Item aliud cuperiston^o. l. k. nucuz vi-
ridiuz cum coriice. z. iij. p. z. vii. vini nigri. pp. iij.
ally. z. iij. omnia simul coqs donec ad tertiā reuertat^o
pē. Et qd remanet colabis olei myrtini. pp. j. Ute-
ris autem per singulos dies: hoc enim z conseruat ca-
pillos z innigrat. Item aliud operans multuz quo-
vius est Silencius rex. vini nigri veteris emina^o vna
mittes in vase plumbeo z rasare plumbi. z. y. z per-
mittes ibi infundi diebus. x. v. z sic superfundes oleus
maxime quidem pzinuz pondus^o ad minus vel co-
tilas^o duas: z sic cuculabis in vase z vteris: facit autē
hoc maxime ad viros. Item aliud satis magnum
gallos asianas coctas oleo teres cathaplasma capiti
suppones nocte z die. Et post hoc surgens de lecto la-
uabis aqua frigida: bonum est enim satis. Quoniam
autem non solum nigros capillos sed z rubeos z fla-
uos volunt habere z cogunt nos interdum potentes
viri ista facere: necesse est ergo z de his dicere.

Ad rubeos capillos tingēdos z flauos faciēdos.
Capit. XI.

Accipientes myrre partem z alo-
santbos^o partē idest
terres diligenter z facies ad mellis crassitu-
dinem permixtum z caput perunges. z sic
stet nocte z die. z tunc lauare opz. Item
aliud. lupinos amaros crudos cum aqua teres: z illi-
nies. Item aliud. gitteris^o lythargiri. aii. z. iij. ambe-
sti. m. z. vj. aqua resoluens facies ad mellis crassitu-
dinem z inunges. Accipies autem blete folia z coques:
ex hac aqua lauabis caput.

Ad capillos nigros tingēdos z flauos faciēdos.

Capit. XII.

Apillos nigros flauos facies si se-
ces vini liquidas ad mel-
lis crassitudinem accipias z facias ad spiss-
itudinem ceroti: inunges autē qm volue-
ris z flauos facies capillos. Item cipe-
ri folia infundes in succo struci^o z vteris illa infusioe.

Ad capillos auro similes faciēdos. Cap. XIII.

Ad capillos auro facias colore
stipteree^o z. vj. sanda-
race. z. vj. croci. z. y. berbe rubee^o gutte p-
me^o lexiuie. pp. iij. coques lexiuiam cū
rubea herba cōiusta vt remaneant. pp. y. i.
Colabis diligenter z teres sandaracā^o z stipteream z
crocu adimilces cum suprascripto humore. z sic mit-
tes in vas vitreum. Luz aut fuerit opus cathaplasma-
bis. Et post hoc lauabis cum aqua vbi coxeris fenu-
greum z ozdeum z cyminuz: aut aqua infundes antea
tepida quantum sufficiat mittes z de sapone quantuz
abundet. Item aliud satis bonum. rose^o eritri^o
eminam vnam: galle asiane. z. vj. elidry^o z. y. rubee.
z. y. polirici fasses duos: absinthij fassam vnam: lupi-

ni macerati cyathos^o duos omnia tamē comminues
mittes in vase vitreo cum aque. pp. vj. z dimittes in
vase vt se infundant di. bus. ix. Et agrians bis in die
cum opus fuerit tolles quod sufficet z spongia insu-
sa fricabis capillos: z cum infunderis bene dimittes
vt se imbibant. Cum autēz siccaueris dilues cū aqua
calida z sapone.

Ad capillos albos faciēdos. Cap. XIII.

Losmi^o albi flore vltor: z in aceto
infuso plini capillos. Item
aliud losmi^o sementis. z. y. stipteree. z.
j. tundes z miscebis taurocolle^o z. iij.
z vteris.

Ad priialeos. i. fursures. Cap. XV.

Priialeos est vt simpliciter dicā
velut fursures^o aqua
mule in capite inter capillos surgentes.
Aliquibus etiam in toto surgunt corpore
sine aliqua vlcatione quā plurime: pro-
pter quod fursures nominantur. Sit autēz passio ista
ex cacochimia aliqua in capite aut ex flegmate salso
aut ex cholericō aut melancholico humore aut ex san-
guine. Si quidem aliqua superfluitas corporis sit sicut
in omnibus diximus passioibus vniuersaliter^o plus
torius corporis debere fieri curaz: z sic locale adhibe-
re medicamentum. Qd si nulla sit corporis superflui-
tas: que indigeat sanguinis detractione aut aliozū hu-
morū purgatione: localem adhibebis curationem:
z que ab antiquis vel a nobis inuenta sunt adiutoria.
Limoleam^o autēz infundes aqua z sic miscebis ble-
te succuz z inunges z permittes vt siccetur. Et postea
lauabis: cum laueris teres libanuz cum vino z oleo
z vnges: sic nouissime staphisagria cum oleo trita
perunges. Ad humidiores priialeos de salmozia^o
lauabis aut ex aqua vbi lupinos coxeris. Hoc enim
experimentatum multum habeo.

Ad pediculos z lendines. Cap. XVI.

Itri sandarace staphisagrie. aii. z. j. z
oleo myrtino perunge. Item
aliud. staphisagrie. z. y. sandarace. z. j. cum
oleo z aceto conteres. z omne corpus pe-
rungs. Sic autēz z gyfasteres^o z nitrū
cum oleo facit.

Ad psidracia z exatmata in capite scā. Cap. XVII.

Sidracia quidē sunt parui tuber-
culi eleuati similes fle-
ctene: sed parum duriores z subalbidū
z acuti sunt. Ex ipsis vero illud quod ex-
primitur humidum z sunt suppositi cuti.
Exantmata autem in summa cute est vlcatione sub-
rubea z aspera similis bis pustulis que ex vicia vel
sudore nascunt. Utraqz quippe curant subiecto me-
dicamine lythargiry. z. iij. psimicy. z. iij. stipteree. z.
y. rubre viridis foliozū. z. y. aceti z olei myrtini quod
sufficit z illintes loca. Uteris autem magis illo ad hu-
midas z impetiginosas. Item aliud. spume argen-
ticuluse. aii. z. j. z. s. sulphuris viui. z. j. cerotum^o myr-
te supermittes z vtere.

Ad vlcera in capite scrista z rubea. Cap. XVIII.

Modica^o vlcera assimulantia tincto-
lis. ex quibus velut quedaz
rabes defluit. Ante rades caput z aq fri-
gida z nitro lauabis: z sic postea sulphur
vino cū būana vīna trito vteris. Item
aliud. molancia^o cū aceto acro inunges expertū est.

L3 Adidoms z
papias alr sen-
tiāt vt dixim^o.
Sadaraca apō
dialcoridem z
omnes libros
de greco trālla-
tos pro auri pl-
gnito rubeo ac-
cipit: f3 in libro
de arabico tran-
slatop vernice.
Et cū auctō hū
in libro grecus
fuerit vt notat
Jani. in suo p-
he. v3 hic p au-
ripignito stat.
v Rose eritri. i.
rubeo vel roza
eritri.
z. i. vini rubet.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.

z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.

z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.
z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.

z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.

z. i. rubeo: putat
q sit electra ab
alijs suis q pri-
mā hnt virtutē
Jani. z electra
intelligit Jani.
karabe.

¶ De achoris signis.

1. I. Durz.

b. i. fapoz oris.

Turatio achozarum.

C Passio est filia
achoria. sciro
eni3 grece fau
latine: ide scir
passio multa
foramina sani
emittēs sic fau
emittit mel.

d .i. resolutione
e .i. repulsiva.

I Emuna est me
dictas sextarij
sextarius ē lib
ij. z. s.

¶ De cephalalgia capitis.

g .i. q̄litate ⁊ pl
nitudine.
b .i. cā pmutua
procatarticum
dē q̄l pculac
tartico : q̄ no
egret eo ad sui r
motionē : s; al
teratiue sola.
i .i. cā añcedē
morbi que it̄
corpus est vl c
cōiunera. Bañ

Cap. XIX.

k .i. cond
l .i. a cāp
causarum

Sex nimio solis ardoze caput doleat
signa omnibus manifesta sunt.
Sunt enī perpendenda hec tangenti ca-
lidior et stecior est mox in prima accellio-
ne. Et oculos sububeos aut rubeos ha-
bent. Gaudent igitur si aqua frigida caput infundant:
et non solum mitigantur hoc facientes sed et maximū
fit iuuentum.

Quoniam expeditur capiti quod
ex nimio solis ardore accenditur adhibe
ri omnibus manifestus est. sed & ipsa que
subtili virtute sunt quale est in primis oleum
rosatum: cui si modicus aceti addatur multo magis &
melius penetrare potest. Quod si multus calor inesse vi
deatur: ea que frigida virtute sunt addere oportet qua

n. lberp
ce lerp
est. Yai
n. i. luj.
o. i. mo
p. i. sp
q. Ser
uia tar
milia f
sup ho
rie exp
qda q
portul
r. i. end
s. i. acer
t. i. de p
v. i. succ
ueri.

x.i.parit

✓ C. liquef.

... aliqu
... munda

[illegible]

egret can
.f. a ca

3. l. Philo
7. l. exte
pānum 16

fuerit a calore capitis: et sic steterit magis ledit quod luvet. Tunc igitur curas agentibus nobis distemperantia que accesserat cadet citius et in suis reuertet temperamentum.

Curatio calide distemperantie et diurni doloris capitis. Caplm. XXIII.

Quod si diu perseveranda aut medici negligentia aut patientis inobedientia dolor permanserit et ea que supra dicta sunt adhibita nihil profuerint necesse est ut fortiora adiutoria adhibeantur. Ex quibus est trosciscus hoc modo confectus facit enim ad diurnos capitis dolores et ex nimio calore distemperantiam factam. Item autem hoc trosciscus calcanti. an. 3. p. Nitroterre ciscis. 3. xvij. myrr. 3. iij. onfacini. 3. ij. calceos. 3. iij. gummi vini autseri quod sufficit: tere diligenter sicut colyrium et facies trosciscos et cum fuerit opus resolues cum pulsa et veris ad calida distemperantia. Quod si habuerit iam multo tempore passio nem et infirmitatem patiatur opus modicum addas. Et si nimium fenteris esse calorem: de suprascriptis herbis que infrigidare possunt succos admiscebis. Sic enim utraq; curabis et distemperantiam scilicet caloris et infirmitatis molestias amputabis.

CSi de nimio epatis calore caput dolet. Cap. XXV.

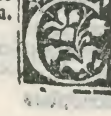
Sepius ex nimio epatis calore dolores capitis accidunt: necesse est ut vapores ex epate ad caput ascendentes violentos ingerant dolores. Quibus exterius aut mellinum oleum aut rosum aut hydroleon aut cerotum suprascriptum adhiberi oportet. Interius autem in cibum damus maxime plurimum frigidam habentibus virtutem et qui non facile digeratur. Hora autem scda aut tertia panem accipiant in aqua calida infusum: ut non moveantur ex epate vapores ad superiores partes capitis qui solent dolores inferre aut certe citrum aut malum aut aliud ali quod quod infrigidare valeat pomum et cum cibis vitatur et aquam frigidam bibant: et maxime si consuetudinem hinc bibendi aquam frigidam et plus presumat. Si minus in medio prandio inter duos accipiant cibos: aut certo toto prandio cum vino mixtam aquam frigidam bibant: modo etiam sine vino bibatur. Et ut simpliciter dicam omnis dicta talis sit omnibus sic patientibus. Necnon et illis qui calidus habent ventrem vel stomachum aut splenes talia sunt facienda.

CSi de frigida epatis distemperantia caput doleat. Caplm. XXVI.

Eti autem ex frigida distemperantia epatis capitis doloribus affligitur: isti omnia illis patientibus contraria. Nam neque tangentes est in capite calor. Neque subrubet aut rubet sunt oculi in facie: neque siccitas in aspectu sed e contrario subnmidum pallore fedantur. Ita ut si ignoras sanos: vultus esse perspicuus. Cum autem fuerint signa et frigida distemperantia scias capitis accessisse dolorem. Letex autem et que sunt per cataracta aut que sunt pigmenta. Item ea que de egritudine antecesserit manifesta tradamus signa.

Curatio frigide distemperantie. Cap. XXVII.

Ergo opus calefacientibus. scilicet adiutorijs. Letex tamen et magnitudinem distemperantie est contemplandum si spiritus earumque virtutis. Est et qui rubet oculi oleum adhiberi oportet in capite aut laurinum aut

irinum aut nardinum aut oppobalsamum quod in his adhibendum est in quibus dolores ex pingui et glutinoso humore generantur. Opus quippe illius frontem et tempora ex medicamine gypsi et quecumque ex pilere et ex euforbio componuntur illinimenta: multa enim sunt a diuersis scripta auctoribus. Unum etiam si des subtile nihil nocet neque aliud aliquid quod subtiliare possit et calefacere. hoc enim omnia iuuant que mediocriter subtiliant humores et calefaciunt. Opus et gestatio cum equo et maxime calidum balneum et capitis appositione trosciscis. Quod si diurna fuerit passio ex raffano vomitus est faciendus. In quibus autem hoc qualitas sine aliqua plenitudine apparuerit: non hoc adiutoria necesse est ut adhibeatur. Quando igitur tibi continget diurnas passiones curare ut facilius possis causam amputare vteris trosciscis: qui. Item columbarum sterus. Sit autem ipsa confectio hoc modo. piperis leuci. 3. ij. crocomagmatis. 3. ij. euforby rectis. 3. vij. stercois columbini. 3. j. et acetum acerrimum quod sufficit superunges autem patientes locum antea fricans ut ipsum locum calefacias et adiuvetur medicamen. Delicatiores vero vel meliori corpore existente natura relaxari oportet medicaminis virtutem admiscens medicamini anuli modicum et lac muliebre dum soluitur. Si autem fortius istud facere volueris admiscebis succi absinthij modicum resolues et in aqua.

CSi male habente stomacho caput doloribus affligatur. Caplm. XXVIII.

Non semper fit capitis dolor ut ipsum primum patitur: sed est quando ventrem patiente constipatur. Sepius autem stomacho laborante aut ministrante vapores caput doloribus inquietatur: aut ex aliquo alio membro patiente efficitur. Sed et spiritu ventositatis vapor protrahit capiti senos dolores.

Curatio si ex choleric humore dolor capitis efficitur. Caplm. XXIX.

Siquid causa plenitudinis seu dolores efficiunt vel ex choleric congregatione obuenerit dolor seuus cephalalgia generatur. Oportet ergo colagogis medicamentibus que supflua sunt educi. Sed ut hoc fieri possit rationabiliter: prius infundi corpus vel bumectari oportet cibis et temperatis balneis et vinctibus vel acopis multis. His enim bene temperatis et resolutis quasi imbecillior effectus humor facilius ab extrahente medicamine euacuabitur. Si vero satis multus fuerit humor calidus dabis scamoneam cum aloe modico aut absinthio aut succo rose aut hydromelle. Quod si non ex multa abundantia cholericus sit: sed imbibite vel infuse tunice stomachi vel petris sint ut que admodum spoglia sit fugienda est scamonea potius et quecumque satis purgant medicamina. Dabis autem eis apostima. laquara ubi infuderis absinthium aut aloë solui. aut pigrum si quidem pinguibus permixtus choleribus tibi visus fuerit esse humor in stomacho.

CSi ex pinguibus et frigidis humoribus dolor capitis factus fuerit. Cap. XXX.

Siquid glutinosi humores sint augmentati in capite aut in stomacho: et resoluti in ventositatem operantur capitis dolorem ad hoc vanda sunt que fortiter extenuare aut subillare possunt

o Est antiqua antidota dictum a gyp qd terra: qz antiquas ad hoc mecton in terrancio locis sub certa stellatide cu muscis istru mctis et alijs solentibus multo pfficiebatur. Descriptio est in antidotario vili. p. i. reductiones negmag a capite: neci gargaris nio aut caput purgatio. q. i. albi. r. Dicit Aule. qd est sex olei croco: 3. alij dicunt qd est pfectio in antidotario scripta qd recipit in diatrachide. q. i. annuli. t. i. donec resoluatur.

v. i. stomacho.

v. i. cholere educitio.

v. Acopid dicitur medicamentum doloris placans a qd est sine copos quod est dolor.

3 Cholere.

Interioribus partibus velut cucurbita humores. Oportet ergo cognitiones eius diligenter perspicere queadmodum et in alijs passionibus: ex quibus utiqz causis fiat: et inde vel unde initium sumpsit nascendi passio vtruta aut ex plenitudine aut ex flegmone aliquo in capitis membrana generato aut ex eufrazi aut acedine humorum. His enim cognitio facilius diuturna passio adhibita curatione soluetur.

Signa si ex eufrazi caput doleat. Cap. XXXV.

I ergo sentiat grauitatez sibi in capite fieri multis in locis manifestum est quod non est qualitas sola. id est distemperata aut vapores aliqui sed plenitudo humorum ex eufrazi effecta. Ad cognoscendum ergo tibi non solum dispositionem capitis manifestam esse oportet ab eis que predicta sunt signis in omni contemplatione passionum: sed et totius corporis naturam si plectoricum est aut non: et que non precesserunt omnia sunt preiudenda.

Signa si ex flegmone in capite fiat cephalica. id est capitis dolor. Cap. XXXVI.

S dolor capitis cum pulsu sentitur manifestum sit tibi qui ex flegmone aliquo contingit capitis dolor et passio.

Signa si ex ventositate fiat capitis dolor. Cap. XXXVII.

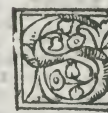
Quod si sola sentitur tensio sine grauedine et pulsu manifestum est ventositate tumentis fieri spiritus magis quam humore.

Signa si ex acedine humorum dolor capitis fiat. Cap. XXXVIII.

I autem nihil sit horum: mordicatio autem sola fiat: scias hunc dolorem quia ex acedine cholericis efficiatur humoris.

Signa si ex calore fuerit dolor aut distemperata capitis facta. Cap. XXXIX.

I autem ex his que dicta sunt signis nihil horum fuerit ex quo generetur capitis dolor: et si calor et sensibilitas fiat in capite ex natura videtur esse calidioris distemperata: que precesserint signa calida existerint existimari oportet magis distemperantiam calidam esse per quam ab inferioribus partibus ad superiora quasi a ventosa superflui trahantur humores: et sic repleto capite fiunt dolores.

Curatio cephalagigorum. Cap. XL.

Is enim preiudicis que necessaria sunt adiutoria in diuturnis capitis passionibus sunt procuranda. Si enim ex plenitudine fiat humor totius corporis. Primo euacuatio est adhibenda aut per flobothomiam aut per catarticos. Si autem non fuerit totum corpus plectoricum sed solo magis capiti tibi videatur causa inesse: et naturaliter ipsum sit repletum et propter adductos in se humores et ibidem retentos ledatur infirmus: huc neqz flobothomus neqz catartici adhibendi sunt. sed ex precedentibus causis contemplationem fieri oportet ut et ipse solus qui parit requirat locus. Et si quidem infirmus ibidem humores frigidos existimaueris esse seu calidos adductos: siue per ibecillitate capitis ibidez in-

positi continerent: embrocas oportet adhibere et fomestationes cum altea vel oleo aut herbis in aqua coctis non satis calidis sed et robur habentibus ut confortare valeat caput quod est omotribem id est octobrinu oleu. amarus quod primo tempore fit. et accipit folia oliue ut sit amarum. vtilissimum enim est cui admiscendi sunt cornubi hedere. aut herpillum aut metha viridis. Procedente autem tempore calidiora quedam adhibenda sunt et admiscenda id est aut fistimbrium aut pulegium: aut folia lauri aut calamentum. Talia ergo opus et his similia adhiberi et maxime in bieme: et ubi nimia videtur contineri distemperata frigida: et ubi infulti sunt glutinosi humores et pingues. Satis etenim per hec digeruntur infirmi humores et confortatur caput: ut postmodum non infirmo possit a se superuenientes humores expellere. scilicet enim locus alter altero calidior est quando non potest eos attrahere. sed per imbecillitatez repletur quando suscipit magis quam attrahat. Sic enim oportet agere quando frigidi humores caput replent.

Curatio si ex cholericis humore dolor capitis fiat. Cap. L.

I autem calidi humores fuerit et cholericis: embrocas de oleo ros. tepido adhibebis. et ex papauere et rosas in aqua coctis apocima permixtum embrocabis. Et ea que paululu digerant admiscebis. i. hedere folia aut herpilli aut camomille herbe aut camomillinu oleum. Et lauent se balneo temperato. i. tepido. Et lauet caput aut de succo pitane aut de vitellis ouoz. tepida aqua vntes: calida enim satis aqua et feruens in hoc nihil iuuat: sed magis ledit eos et causam commouet. Cum autem geuerit feruor caloris non est tunc opus lauare: sed mellis modicum admiscebis cum vitellis ouozum. Nam oia calida inimica sunt eis siue smigmata sunt siue apofleumatisimi. Subuenimus enim humectationibus et balneis: quo adiutorio magis euentatur vel digerunt cholericis humores: quod non iuuantur si satis sicca sunt aut calida que adhibentur. Impinguant enim magis sub his quam ad digestionem perueniant. In quibus autem pingues sunt humores et non satis calidi: in his ego suadeo non de subito venire ad ea que diaforesis faciunt. Mitiganda est enim magis materia per mediores inunctioes et balnea. et sic ad ea veniendu que amplius diaforesica sunt virtute et que subtiliare valeant adhibenda sunt adiutoria qualia sunt de nitro et sapone composita. Declinante autem passione fricationes oportet capiti adhiberi: et magis in balneo cum sabanis detergi ablatis scilicet capillis. Et ob tartuca. i. sternutationes et sic ea adiutoria adhibenda sunt primo: quod simplicia: postea fortiora. Ea autem ut facilius inueniant volenti conficere subnectaz ipsas confectiones: habet autem ipsa scriptura sic.

Ad capitis purgationem irinum. id est capitis purgatorium. Cap. L.

Irinum. id est capitis purgatorium. Sinter. i. z. jaleos. z. j. salis armoniaci. z. iij. elactery. z. iij. teres et tritis admiscebis oleu ficioniu et oleu irinu aut ciprinu oleum donec ceroni habeat spissitudinem. Repones autem medicamen in buxide cornea et cui opus fuerit inunges intrinsecus nares. Et lube ut ad se trahat spiritum: experimentatu est. Ille enim irinus non solu eos iuuat qui habent diuturnos dolo-

d. i. serpillum.

d. Smigmata grece vnguentum laqueum. Jan. c. i. deductiones flegmatis a capite per caput purgia vel gargaria. f. i. augmen. g. i. resolutione.

b. Sabane sunt panni asperi ad abstergendu quibus vntur hoies in balneo.

i. Sinter: igit: nigella eiusdem generis sunt. k. i. succi fructus cucumeris agrestis. l. i. de circos. m. i. alcana et sic de granis cypri arbores.

res capitis: s; 2 q oculor; infusione de capitis hune-
ctatione patiunt 2 epileptici facit magnifice: educit
eniz ex capite fortiter humores seu glutinosi sint in
capite 2 in cerebro: 2 ibide pingues 2 spissi cōtineant.
Est aut 2 aliis de cicamine irrin? nihil deterior hoc
qui. R. ciclamini sicci. 3. j. nitri sicci. 3. v. Si aut pro
nitro elacteriū mittas adhuc melius sit. Uteris aut 2
isto h mō teras ea diligenter 2 sic p penā aut per cala-
mū in narib? suffles 2 iubebis vt ad se trabat spiritū
2 post hoc sursum facie attēdat deinde iterū visus. Et
exputare facies: qui se in ore collegerit humores. Hoc
enim sine molestia fiet 2 neq; deterior est peiore.

De cerotis ad capitis dolorem 2 trociscis anodinis.
Caplm.

Tere aut epibimatus in capite 2
unctionibus in diurnis pas-
sionibus que adaperire 2 digerere valeat
humores. Ex qbus est optimū. 2 h sepius
experimētātū habemus. Dabet autē scri-
ptura hec epibima ad diurnos dolores capitis qd
R. olei irrin? pcedant castorei. aii. 3. j. baccarū lau-
ri. 3. u. rube folior; teneror;. 3. iij. cōficies aut cū oleo
ros. cerotū 2 vteris. Ante aut radces caput 2 suppones
per totū caput. Qd si paroxysmus superuenerit cū vr-
genti dolore ita vt nec ferre possit: vlus sum hoc tro-
cisco q sil 2 mitigare dolorē 2 recorporare possit q. R.
opy pcedant. 3. x. vj. opy miconis. 3. u. anisi luscami
croci myrrē scamo. aii. 3. u. aceti qd suffic facies troc.
2 i nimio dolor; punges caput. Illos q opz bis vti q ex
pigni 2 spisso hūor aut ex spūs vērosi? dolores gūat.
C Ratatio quibus ex qualitate distemperantia dolo-
res sunt. Caplm.

I autem ex qualitate caloris dolo-
res fiāt talia. s; opz adhi-
beri q in dolore ex cholico hūore expedi-
re diximus absq; flobothomo aut catar-
tico. Qd si ex cōstrictione vēris cōtingat
cōmotio aliqua capitis oino opz festinare deduci vē-
trē cibis: 2 que paulatim purgare pnt. Sūt ad hoc q;
pe malta: maxie nī que sal accipiūt. Sigdez de gluti-
nosis 2 spissis humozib? pstrigat vēter. dabis ex bac-
fectioe que. R. salis armoniaci. 3. u. piperis. 3. j. eufoz-
by. 3. j. dabis autē in oino aut in pilsana. 3. iij. aut. iij.
Si aut nō est flegmaticus humor vteris catarctico qd
cholera purget qd. R. salis cōis frixi. 3. iij. piperis. 3.
u. scamonee. 3. j. dabis aut in oino aut in pilsana. 3. iij.
aut. iij. Si aut nō est flegmaticus humor vteris catar-
tico qd cholera purget. qd. R. salis cōis frixi. 3. iij. pi-
peris. 3. u. scamonee. 3. j. dabis autē in oino aut in pane
2 vbi volueris coctearium vnū sine aliqua molestia
purgat vel mollit ventrē: 2 audacter ego vsus sum in
isto 2 illo qd eufozbiū recepit. Qd si supfluat vēter 2
amplius ipsa siccitas corporis faciat capitis dolores
contēdimus per cibor; 2 potū constringere medica-
mina. Si autem ex vigilis 2 sollicitudine cōtingat
hec passio exhibenda sunt ad hec ea que soporem in-
ferant. Mitiganda sunt enim omnia que infirmis su-
perueniunt vt facilius recipiant sanitatem.

De emicraneo dolore. Cap. XLV.

Epius dolores media pars capitis
patit initū sumēs ab ipsa te-
sta quā graneū greci appellāt: vñ 2 emi-
craneū appellat eo q media ps teste pa-
tiat. Et sit hoc cūz superfluas ibi aliqua
incestiterit: aut certe resoluitur humor in vērositate exa-

gitat loca. Qd si sine aliqua superfluitate humor; tibi
videat mēbrū lesus eē capitis preuidēda est curatio:
2 ipsi soli adhibenda sunt adiutoria localia. Si autē
plenitudo humor; molestias inferūt. tunc multisarie
opz cōsiderari 2 cognosci quismā sit que augmētatus
est humor. Manifestum est enim: q; euacuationes ex
ipso opz fieri. Nā si sanguis supeminet flobothoman-
dus est. si aut aliquis ex alyis fuerit humor catarctico:
qui lederent purgandi sunt humores.

Si patiat caput ex stomacho 2 exinde emicraneus
dolor fiat. Caplm.

Epius eniz cōpatitur caput ex sto-
macho: aut imbecillitate sua
aut nō digerendo bñ aut cū circūdat hu-
more in seipso aliquo. i. aut cholico aut
flegmatico: 2 non digerunt bene. Contē-
plādū est et ex q h euenit cā vñ ex calida distēpe-
rātū aut frigida. Si eni ex frigida necesse est vt pfor-
taris 2 calefaciētib? curent adiutorijs. Si aut ex cali-
da q ifrigidat 2 tēperant adhibēda sunt medicamēta.
C Si ex frigido humore in stomacho existente emi-
craneus dolor fiat. Cap. XLVII.

Igitur ex frigido humore in sto-
macho pñstēte emicranei
dolores fuerit exorti. pñio qdē stomacho
embroce de vino: 2 oleo nardi. 2 glaucino
2 storace 2 mastice sunt adhibēde. pñius
hoc aut 2 epibima aut poliarthion aut pñilagrion
s; 2 marciathon qd vocat optime facit solutēs intra
stomachū factas vērositate. Sūt aut 2 cibi tales dā-
di q calefaciāt 2 subtiliare possint humores corbo-
rādo stomachū. his eniz hydragogū vñle est si ani-
suz habeat adiectū. Utilissimū est 2 oxymel datū cū
porris coctis cōmixtū. Et mala cydonia cōposita cūz
pipere 2 cū. Iuuat aut eos 2 hyssopo 2 aniso 2 apio 2
daucio apogima potatū. De oleribus aut caulis 2 ra-
pa 2 helyosparag? 2 bleta cū sinapi 2 cappari. Aliū
aut sepi? elisit dolores quēadmodū 2 salsamēta 2 ni-
chatara que dicitur caraxos.

De vomito 2 catarctico 2 cataputys. Ca. XLVIII.

Quat aut eos vomit? post cibū 2 ca-
tarctici in cataputys cōfectū
bñs colloquidas 2 eufozbiū quaz confe-
ctio R. hec aloes epatici. 3. j. 2. 5. eufozby.
3. j. 2. 5. colloquide iterioris scamonee. 3. j.
bdely stiptici. 3. j. 2. 5. comeos. 3. j. nitri alexadrini.
3. j. 2. 5. ellebori nigri corticis. 3. j. solues cū succo brassi-
ce aut citri aut rodomete 2 facias cataputys 2 da-
bis ex eis. 3. vj. Opz aut nō subitā aut semel facere
purgationē s; paulatim facē 2 dare ipsas potionē: 2 sic
puenire ad pfectā dosē. Est eniz 2 h recorporatiua nō
minor acceptioe vere antidoti: 2 sine molestia purgat
2 nō sumos tñ attingit hūores: s; ex pfundo trahit ex
ipsis radicibus supiorib? hūores. Et si q recte vsus
fuerit nō solū emicranicas passioēs s; oēs diurnos
dolores sanare pōt: necnō 2 scotomicas passiones 2
epilepticas sed 2 artericas 2 podagricas 2 sciaticas.
Per hāc eni potationē de glutinosos 2 spissos 2 pigui-
bus humorib? pñstētib? in stōacho: aut alicubi facie-
tibz dolores integra sanitas restituitur.

Si d cholico hūore sit emicranea passio. Ca. XLIX.

I autem ex cholico humore emi-
cranea fiat passio. Assumē-
dus est p oiz panis in aqua calida infusus.
Ceterum aut 2 malue 2 lactuce comedenda
sunt:

1. Dico si cicam.

2. Est succus fru-
ctus cucumeris
asintini.

3. Alendat sur-
sum.

4. i. ge yreos.
e. i. panis porci-
ni.

5. Recorporatiua
medicina est in-
spissatiua q car-
nē 2 cutis den-
sat confortatq;
mēbruz 2 tēpat
complexiones.
3. iij.

6. Mota qd opū
stat h pro succo
triflita q p opū
pcedant itelli-
gū succū. pce-
dant. i. feniculi
potā. 2 p opūz
miconis succū
miconis. i. pa-
paueris albi.

7. laxaria cibis

8. Si ad caput
scēderit: vñ
geledunt.

9. Recti
10. Crisni
vñ? la

11. Est ene
scriptor;
12. locc
13. i. fecia
crocio.
14. i. med

15. In antidoti
vñ inenit
ptio oli glau-
ni: 2 oie 3. iij.
inuenisse rece-
pius in qua
tūtrāt glauci-
qd ē memēti-
16. Est epibima
rib? valēs q
apollis qd ē
ralitas.

17. Philagrion
epibima qd
terpetat qd
agrestia quor;
acra recepti-
n Enguētū
anado. nico-
o. i. aque edu-
uū medicamē-
p Paulus car-
tulo de cura
tico: hūlyo-
gus est idēz
spag? seu sum-
tas spagi.

18. Vñlicara est
nus salsamē-
2 qñ fluerē
cūo seu distē-
tūa. Et dē
ros eo q dō
2 incedit.
19. i. pillulis.
20. Al loco.

21. i. gūmi arab-
ci.
22. i. caulio.
23. i. melle ros-
to.

24. i. pillulas.
25. i. recorpora-
ua medicina
ispissatiua q
nē 2 cutis den-
sat confortatq;
mēbruz 2 tēpat
complexiones
3. iij.

26. Al loco

27. Al loco

Ant: r fm totū sint oēs humidī & tēperati cibi. Et bal-
nea sūt tēperata ex aq̄ dulci rē. Et nouissime catarti-
cū dādū est cū hierapitgra diagredium: & alia queq; ta-
lia que cholera purgare valeāt. Qui autē bene purgare
voluerint ea medicamina que satis calefaciunt nullo
modo sunt attumēda. Sūt autē & deforis ponēda sunt
illimēta que nō satis sint cala. Et oīs cura talis sit in
bac reddiditā qualē in capitis dixim⁹ dolorib⁹ debere.
fieri. eadē enī ipsa sunt fm genus: p̄ter q̄ diuturna
sunt & fortissima in cephalicis passionibus. Ut autē faci-
lius inuenire possis ad vnāquāq; causam expediētia
auditoria scribā tibi ipsa grapharia.

Crissina locale ad dolores ex frigido dolore emicra-
neo. Caplm.

Euforby 3.j. castorei. 3.j. cuq; aq̄ te-
re: r in aurē mittes i ea
ipsa parte que dolet: r ad balneū ire iube-
bis: r modice p̄rice: r sic in aures ei⁹ mit-
tes medicamen: deinde lauet fm cōsuetu-
dine. satis. n. bonū adiutoriu est r frequēter eovitus suz.
Maximū. s. r hoc adiutoriu est qd. R. euforby. 3. iij.
melangraphic⁹. 3. iij. myrrē troclitē. 3. iij. croci. 3. ij.
crocomagmā. 3. ij. piperis albi. 3. ij. aceti qd̄ sufficit:
hec oia resoluant bñ: r sicut pinguēdinē mellis. Et
sic illinies incipiēs a mēlo sup̄cilio vsq; ad tempora
tota: r maxime si nudus fuerit locus de capillis: r cuq;
cessauerit iterū ynges in eo ipso loco vsq; tertio. Opz
autē illinire medicamen de mane vt possit bñ iuari
donec lauet. Obseruet autē nō dū inūgit aut lanaē me-
dicamē igrediat i oculo: sp̄gla. n. teneat añ oculos r cuq;
fenserit inungi oculos dētēgat. Et cū ambulauerit ad
balneū sūt faciat r inūgat: r b̄ sept⁹ faciat donec ad p-
fectā sanitatē pueniat. Et cū ipse a passione fuerit rele-
uatus vtar. B̄ adiutorio cū iternallo: vt nō iterū i cadē
incidat passionē. Hoc autē malus adiutoriu dū diutur-
nos r fortes dolores nō ē pole iueniri. Ad mediocres
autē r lenes dolores hoc sequēti frequēter vtere medica-
mine. Qd. R. olei fabini lib. j. cere. 3. ij. euforby. 3. j. B̄
aut vteris r inūges mediā p̄e frōis cū ipore suo mu-
sculos p̄tinēte añ glauer i balneo. Facit at b̄ maxie ex
frigore dolore patitib⁹. Alia. n. m. l. a sūt posita ab anti-
q; s: sufficiāt sola illa a multis tradita r expimētata.

Quibus ex cholico humore fiunt emicranee pas-
siones. Caplm.

Tribus autē ex cholico humore fiunt
emicranicī dolores sufficet
de croco trociscis facti illiniri loca dolētia.
Sūt r de trigono trocisco. Sed r terra
egyptiaca illiniri fac. Que si volueris illinire cū aceto r
oleo ros. r camomillino: aut aliq̄ mitigatorio suc⁹ illi-
nies: aut ex aliq̄ pagorico succo: vlt ex his filib⁹. Quib⁹
opz vti fm methodicis. i. rōnabiles reglas r dignam
Hippocratis medicinā. Ad emicranēū dolorē. R. bac-
carū lauri siccāz p̄es. ij. libani p̄te vnā r tundes r
cribellabis: r teres cū aqua r illinies frequēter pbatū
est. Et aliud piper r gūmi solues cū oui albumie r
illinies. Et aliud crocomagmā aloes epaticā. añ. 3.
ij. galle asiane nō pertuse. 3. ij. aceti qd̄ sufficit.

De frenesi. Caplm.

Elonia qdē frenesis acutissima ē pas-
sio r piculossima oēs medi-
ci p̄tēnt. vñ ḡ p̄stiat aut q̄r patit cerebr⁹
aut q̄lis ps ei⁹ lesa est: r de curatiōe ipsius
passiōis indicādū est. Dicam⁹ ḡnos q̄ est
r frenesis: r q̄ cū ipsi vlt q̄no cogit oz: aut q̄r euenit

onidam⁹. Multi. n. antiq; p̄ maxie de cognitiōe ipsi⁹ et-
rauerūt nō modice: vt et alienātes existimaret freneti-
cos esse. multū enī differūt iter se frenesis r alienatio.

Que causa est frenetice. Caplm.

Itergo ver⁹ frenetic⁹ ex cholibus
rubeis cū ad cerebrū pue-
nerint incēsa febre: r flegmonē ibidez fa-
ciūt: aut i myringa. añ q̄ ḡ sursum ascēdāt
r se infigāt ibidē vlt p̄stipēt nō frenesis s; p̄-
p̄frenesis appellat. i. alienatio mētis ex iternallo scā.
Et b̄ cōtingere solet qñ in istam est posita febris acuta
q̄plime. Et hec est p̄p̄etas p̄frenesis: q̄ nō i toto tpe
p̄manet in febre s; pausat. Frenetica autē passio semp
manet. Est autē ipa febris nō i vna specie: s; i diuersa.
Si igit ex acut⁹ cholā p̄stiat est qdē miti⁹: si aut ex ru-
bea fuerit cholā fortior r valida nimis efficiet: r febres
infert maiores. Sit autē ex alia que r chirodos voca-
tur q̄ plus sine mētura est q̄ illa que ex rubelis sit cho-
lerib⁹. Ita vt ex nimia febre exardescat r epurat bō.

Signa future frenetice. Caplm.

Recedit autē futuram frenesim fre-
quēter somnietas: r somnia
ingeta cū mētis turbatōe. Et exiliū: r p̄ba-
stas patiunt: vt et aliq̄ videre se indicāt
q̄ futura sūt p̄dicere volētes icipiūt iter-
dū minare bis q̄ in domo sūt vlt aliq̄ dicē. Et dū loquū-
tur aliō ex alio dicūt. Aspirores quoq; r furiosiores vi-
dent eē plus q̄ fuerit: grāde r sp̄sūz aspirāt. Et pul-
sus hñt p̄nos r duos: r i posteriori capiti p̄e q̄ ymon
dī dolores sepi⁹ patiunt. Qd si passio sup̄fluxerit ita
vt iā p̄ima sit frenesis r extēsis oculis r pauidis attē-
dūt humidus satis r pauidos hñtes oculos r rubeos r
lippos hñt oculos r inherētes. Et lachrymā nō ex am-
bob⁹ s; ex vno trā. Approximate autē iā passioe icipiūt
ex stragulis vlt ex stramib⁹ pilos aut festucas exēbē.
Et neq; n̄luz reddē interrogātib⁹ certū p̄nt. Et linguā
adhuc magis hñt asperā r febres sicciiores: r iterdum
tremuli sūt desiccato cerebro r ex ipso cerebro p̄cedē
tib⁹ neruis r insensibiles sūt ita vt exiccati aut vix aut
n̄lō mō obediat. Talia. n. patiūt r bis filia hñt signa:
q̄ verā iaurūt freneticā: r i q̄b⁹ ab initio passio ipa i ce-
rebro futura est. Neq; n. aliqd aliō patiūt q̄ verā fre-
nesim b̄ze icipiūt quēadmodū aliq̄ existimāt q̄ ex fle-
gmone diaphragmā fiat frenetic⁹ qd nō ē vez. S; r
ips qdē cū flegmonē habuerit diaphragma maxie ge-
nerat alienationē vt filis videatur eē freneticis. Qd si
mixta fuerit cholā rub. statī vocat frenesis: q̄ exinde
insomnietas sit corporis s; nō est vera frenesis.

Note frenetice signa. Cap. LV.

Dignosces autē ex p̄mixtōe hūoz
ḡitari freneticā: r ex ip-
sis que supueniūt synbomatib⁹ p̄mixtis.
Etenim somnietates patiūt sūt r idifferē-
ter: r iterp̄ postmodū alienant. Deinde somno p̄fundo
quati opp̄munt: r cū turbore qdā r mētis motu euig-
lāt. Et rñdēt bis q̄ p̄ntes sunt cū turbore animi r irra-
tionabilitā r inanīa habent in sermonibus suis.

De bis qdā diuturna frenesis ē v̄tura sig. L. VI.

Ciri autē opz q̄ si lōgiqua futura est
passio hec eis fieri solēt. Qñ enī
ibecillior fuerit vlt signa mixta eis appa-
rent vt alia aliq̄ frenetica existimēt esse
spēs sed nō est alia. Ab initio enim turba-
tio animi sit r inaniam patiunt: mox igit cholera sūt
sum p̄etia cōmouent cerebrū. Post hec autē filē cum

n. i. acuta subest
p̄mixta cuq; ali-
quo flegmate.
o. i. ex cholera
adusta.
p. i. frenesis ar-
dentissima.

q. i. dolor.

r. i. v̄tibus.

o. Desiccatio.
i. Desul. i. ad
motum.

v. i. v̄ma.

r. In neuro ḡne
r numero p̄ali

ad caput
serēt: vel
tūne.

i. receptio.
Crissina grece
v̄g. i. latine Ja.

Est encaustum
scriptor. Jan.
Et loco.
i. scio olei de
croco.
i. medio.

Eger ab eo.

miti⁹ dōr
acut⁹ r
oli glau-
niē Jan.
sic rece-
n qua m-
t glauco-
mentis
p̄tibus
r alios
q̄d ē p-
s.
ilagrū
ima qd̄
rat aut
ia quō
recepti-
xēni cū
r mēlo
re edicti
dicam⁹
illus cap-
de cura
belyo
ides q̄
cū sūt
gi.
ita est
fameo
i. ex trib⁹ medi-
cinis cōposito
qualis est q̄ sta-
t dē cū
tim defribuit
q̄ p̄lo
in hoc capto.
r.
i. i. mitigatio
lia. Jan.
i. arabi-
Turis.

o. le rosi
m. i. loco.

ae. po-
cina
ia q̄ cū
izōr
ozat
r tēp-
zōne

Libe

ethicis febribus fit per totū cerebrū. Et iam inordina-
tis et inaniatis verbis pūpū. Et iacētes neqz log pū-
pūpter imbecillitate vīritutis neqz in lecto scemata^a ia-
cedi appetūt neqz exiliū fortiter. Inordinate tñ ma-
nus buc illucqz iaciāt ita vt nescientes causam putent
eos aliqd querere et inuentū velle cōprehendere. Aliq
aut ipsoz neqz oculos apiunt aut ipsas subleuant pal-
pebras deficēte virtute: vel si apparuerint aliqū mo-
lestāte humorē iterū modico attendentes tpe mox re-
cludunt. Nec enim imbecilli facta virtute efficiunt si-
gna: nō est frenetica altera spēs: s; ipsa quā declarat
pulsus imbecillitas et vīritutis: cū fuerit durus et paru-
us angustus oīno oībus: qm plurime aut magis diutur-
nis freneticis. Istis ergo signis sunt cognoscendi frene-
ticī. Ceterū vt^b aliqui ad has passiones optime adbi-
beant curas dicendum est.

Curatio freneticorum.

Cap.

LVII.

Anes aut qui verā frenesim patiū-
tur si virtus robusta est: et ni-
hil aliū pbibuerit festinare opz vt flōmē-
tur eo q sup oia est hoc pūmz et magnum
adiutorū. Si aut pbibeat infirmus qd se-
pius euenire solet: vt neqz porrigere velit manū me-
dicis: oīno opz penā que in media frōte est rectā tige-
re. Sit aut hoc optime si corio pstringat artificiose col-
lam vt tēla appareat vena. Ego igit sic sanauī quēdā
valde freneticū existēte: quē satis multi et fortes cōti-
nebāt domesticū ligaturis pstringit: vt in frōte ei venas
possemus incidere. In tāta enī furia verfabat vt oia
que maniaci facere solēt ageret. Postea vō secūdātes
flōmū tātū detraxerūt sanguinū quātū rō postulabat.
Et sic qdē eū curauim^c celerius cū has et alias oēs or-
dine psequētes curas in eo adhibuimus. Hoc enī agi
opz si nō pōt ab ingentidine^d ipsius in brachio incidit
vena. Post aut sanguis detractiōne localis ei adhibui
adiutoria. In pīnis oxyrodino. i. aceto cū oleo ros. mī-
xto caput infundes pīmere^e tēptās ascēdētes humoz
vapores vt roborare possit cerebrū et totum caput vt
nō ipsuz^f calim exis amplī^g ad se trahat humorē et pp
his magis repleat. Prouideri aut opz acetū vt et pago-
risget^h et somnus facere possit. In pīnis enim dz admi-
sceri qnta ps acetū. In nimia aut accessione et bedē nl-
gre aut herpilli quartā ptem remotō aceto miscui. Quā
autem augmētata fuerit passio et insomniatē patiū-
tur et alienanē adhuc magis plus iuuādī sunt et ampliⁱ
infundendū est caput oxyrodino^j. Et somētanduz est
ex aqua vbi decoxeris camomillā herbā et papauer et
herpillū^k et hederā cū yncione oxyrodini. Odoribus
etiā et līnīmētis oīno subueniāt et insomnietates ampu-
tent^l et somn^m iungat als ingeraⁿ laboranti q d solum
et maximū laborantibus est remediū. Quod si bis ad-
hibitis permaneat insomnietas et alienatio dabis ei bi-
bere ad oia vtilissimū factū adiutorū diacodion. Nō
solū enim adiutat insomnietates s; et febres amputat.
Adhuc autem et ardens caput extinguit. Si autem ni-
hil satis vigeat mali nō festines dare diacodion et ma-
xime si nō verā frenesim esse cognoueris. i. si nō ex so-
lis cholibus s; cū eis flegma sit mixtū ita vt sit nō ve-
ra quā notā dixim^o oīno pbibeat diacodion aut aliud
aliqd sapoziferū vel anodinū medicamen. Si aut im-
becillis virtutis tibi eē videbit^p pbibēde sunt magis
narcotice potationes que somnū faciūt. Imbecille igit
ur virtutē hītes nō qualiscūqz lesio ex hac tali pota-
tione subsequit^q s; et interdū moriunt. Cōtēplari etiā
opz et domuz in qua iussimus iaceat in qua aer esse dz

neqz pinguis neqz satis infusus^a aut frigidus aut satis
calidus vt neqz cōdēfari caput possit neqz repleri sed
tēperans eē magis vt ipsa tēperātia ministrē fridus
spūs et relaxet. Sit aut aer magis lūminosus q̄ obscu-
rus. Sed nec amici frequēter aut multitudo boiuz in-
grediāt ad ipm. Sed neqz tristitia neqz iracūdia ei cō-
mouēda est aut indicēda. Nā et multitudo boiuz igre-
diētū aerē pīnguiorē faciūt spirātes^b humidū spūs^c.
Loneat etiā mouere se fori^d: s; paulatim vt nō agite^e
lect^f paroximicon: est enim si a somno ipediāt. Gri-
cent aut paulatim et leniter in inferiores ptes: et tūc am-
plius qm spāsmi sūt laborāt. Adhibēde sunt et et liga-
ture p coras et pedes etenis^g pirabūt bec mām ad infe-
riores ptes et spāsmos pagozisat^h. Optimū est enim
post fricationē somētari inferiores ptes: sic constri-
gātur ligaturis vt possint magis continere inferiores
ptes mām. Sed opz fieri hā accessione. Quiⁱ etiā^j
vētositates adhibere debes et maxie ante accessione:
vt per dīlā partē deducāt mām que ad supiora cōten-
dit purgare. Silr aut et epistimata opz adhiberi que
neqz nimis cala sūt neqz nimis frida: s; tēperata ma-
gis. Que enim calefaciūt plimū viscera maximū ma-
luz ibidē ingerūt et ex hoc subito magis caput replet.
Pro hac refomētari fortiter nō opz pcoria et maxie
bis q fortiter febzūt et vbi est plenitudo humoz et ca-
put petit. Sufficit g solū lini semen in bydroleo^k cog:
et apozimate camomille herbe facto adhiberi tepiduz
visceribus: hoc enim et ardentia et tensa mitigat.

De cibis in frenesi.

Cap.

LVIII.

Portet autem inter medica-
tiones etiam escarum virtutes que expe-
diunt ordinari. Multi enim ignorātes ci-
bos ministrāt: nesciunt vtrum potius le-
dant aut sanent. Nō ergo a primordio pūfane suc-
cus ministrandus est bene coctus. Si autem non eis
hoc suauē est: etiā cū granulis^a dabis sine aliquo cōdi-
mēto addēs eis modicū solius apomellis^b aut hydro-
mellis^c suauitatis causa modicū addat aut hydrosofa-
tiz^d hydromel^e aut et maxime cibariatcon^f q̄ si dūm
fugere opz et mel solū et oxymel. Qu si suauis nō sit eis
pūfane succus: multi enī nec nomē ipsū libeter odiūt:
bis g dare opz auene succū si inueniāt aut cicerūz. Si
aut abhorret forbitiōnes panes eis in aq cala infusum
dabis. Nō enī minus iuuat q̄ supra scripti succi sicut
existimo. Et magis ex olerib^g comedāt qualia sunt in-
tuba et malue elixe. Interdum etiā nō cocta satis: si ni-
mis febzire videant et sūtāt multū et insomnietatē pa-
tiant^h: ex hoc enim iuuabunt. Et adhuc magis prodest
si canlis tyrfos coctos et lactuce tyrfos dederis et melo-
nes et cucumeris interloza. Digestione igit apparen-
te et pīces aspratilesⁱ dabis et cucimos et pectines.
Poma aut accipiat pīca^j duratū et cerasa et mela^k.
et malagranata: sed de his oībus modice. Potationem
aut dari eis puenit et subinde paulatim calidam aquā.
Neqz enim multū appetūt potuz neqz iuuantur si se-
mel multum bibant. Frigidam autem aquam omni-
no prohiberi oportet: propter qd non est vtilis. Nam
si sit intrinsecus flegmon aut in visceribus aut alio ali-
quo membro non paruum periculū accidet. Si enim
de presenti videat iuuare vel mitigare frigidā potio:
postea tñ duras et pessimas efficit febres vt etiā et alie-
nationem augmētet: vt simpliciter dicaz omnia mu-
tat in petus. Cautius ergo est vt calida aq vtat magis
quā frida. Scio aut qdā bydroleo^l vfos fuisse i potu

a. i. ordines de
buosiācendi.

b. Pro qualiter.

c. i. ppter inque-
tudinem.

d. i. reprimere.

e. i. caput.

f. i. mulcet seu
mitigat. Jai.

g. i. aceto mixto
cum oleo ros.

h. i. serpillum.

i. Eger.

k. Apozibus.

l. i. baln
ret cri
mas in
pene ce
caur ec
bū nō
bz calit
ciatē c
ad sicci
tendaz
b balne
cio.
s. i. balne

m. i. expirato-
m. i. anhelant
n. i. exacerbat
Jai.

o. i. mulcent
mitigant.

p. i. egro.

q. i. Hydrolion
mixtura ex
et oleo. Jai.

r. i. vīnū

s. i. cū grandē
dei integris
cis.

t. i. fauio
lie in aq
aq illa mēl
apomel os.

u. i. aque mēl
v. i. aqua ros
x. i. dīcphibē
tū hydromēl
puri. s; i. p
pho pcc. dē
q parum ex
mulcet cibū
y. i. potus q
qui loco vīn
vt cū mēlā
do. Jai.

z. i. aīpti seu
mōn.

aa. i. qdē
tina inge
sunt gen^o p
perficorum
bus notum.

bb. i. dēla eārb
magna fruct
hīs comest
tem maior:
pere gustu
nem Jai. i
nomina.

cc. i. imbecill
seu debiles
ponit Sale.
de diffrenti
te. et libro de
ctrina greca
ponunt q̄ si
obscuri seu n
nas eminenti

e. i. vinū a loco.
 Gvidiū inquit
 Jan. apō Ale-
 xandrū repio in
 ter cibos plen-
 raticorū qd qdā
 a. riplices expo-
 nunt.
 t. i. balneari.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

Et pedis
st puer.

.i. castoreum
vel preseruat
ummi. Jani.

Monie carnis
tarnes quadru
pedu intelligit.
Eposima est
decoctio cum
melle syrupo
ta: in hoc lo
go sima est de
coctio simplex
non syrupsata.
Jani.

.i. synapis vel
caro.
Est herba filio
apio lz folia bz
latiora z sbruf
la z qd pigua
lucit oclia
na aliq actimo
no z ramulos
de capicelluz vt
anperu. Jani.
i. replenius.
Pistabus. f.

.i. Loclea terre
na est lunaria:
lz marina est co
cha vel offrea.
i. assumptidos.
Pistis quida
est q naut adbe
res ipaz imobi
ler reddit. Jbi.
i. pocul a re
cto opere.

.i. i. potiones.
Allica gen⁹ fru
mctia quida
pict z ab alijs
pelta ab alijs
reos arificialis
ex aliquo gra
no facta. Jani.
Traginata sut
ea que comedu
tur in secundis
mctis vt fruct⁹
marie bitore
stas vt nucos z
uelane. Jani. z
Bal. lib. de ali
mctis. tragema
ta inge nonime
que pter cenam
comedunt gfa
delectationis qd
est ad bibere.

.i. Emigdalatus
z pistatum.
i. apotheca
ris.
.i. nuclei.
i. nucula. f.
.i. potiones.
.i. cabatio.

reperantia: in nimis feruente calida aqua habente co
riandrum. Hoc enim si comedat prohibebit humores
ascendere ad caput quod est maximu adiuuantiu z pro
pilatione passioni. Ex oleribus autem manducet ble
tam magis autem calidam aut rapam cum porris mi
xtam: hec enim iuuare scias. Condimenta autem ipsa
rum sint ex olei satis modico z sale mediocriter asper
so. De volatilibus autem manducet ex domesticis gal
linas. De syluestribus fasianos: sed non saginatos: z de
anseribus alas collum caput pedes z gannulas: z aues
omnes preter eas que in paludibus aut aquis degunt:
que omnia prohibenda sunt. Jus etiam prohibendum
est ad bibendum. Si autem indigestio aliqua fiat egro
tanti aut inflatio vel tensura ex ventositate spiritus in
ventre admiscenda sunt. ix. grana piperis aut. xj. aut
animum modice. De carnibus. No bonum est no man
ducare z maxime porcina aut bubulina. Delectatio
nis no causa modice de his carnibus alijs pro deside
rio accipiedum est z non pinguibus. Et apocima ma
gis qd sima bibendum est: ipsa enim caro etiam in mi
dica synapi intingenda est: sed z ipsa interdum probi
benda est. Nam daticum z cepas suadeo non mandu
candum. Neqz siminon quia pectoricis est capiti.
Apium autem omnino prohibendum est: z naturali
ter ledit epilepticos. Pisces autem offerendi sunt qua
les sunt fisan merula turdus aut scorpion aut scaron.
Pingues autem z pelagici prohibedi sunt quales sunt
scrombus z pelamida. Omnes enim isti nocent: pin
guem z terrenum humorem congregantes. De fluui
libus autem edant z magis de eis que vocantur ane
dozones. Et ipsi non satis vtiuntur frequenter. Sed cu
oxymelle manducant aut modico piperis. Hoc enim
condimentum aufert pinguedinem z eius lesionem.
Loclearum autem appetitiones omnino fugiende
sunt propter hoc q sunt frigide z magis pingues pos
sident: faciunt humorem. Echinum autem si man
ducare voluerint vt ex intervallo accipiant: nihil ab re
est. Dabet enim aliquid quo z ventris officium mo
uet: z aptius est stomacho z vna mouet. Accipi enim
oportet ex aliqua calida proponia: quale est absin
thiatum aut condium. Sic eniz absqz aliqua lesione
efficiunt. Carnes autem prohibende sunt vsqz ad per
fectam sanitatem z maxime porcina. Similiter z de
legumina. Et q maxime lenticula. Cuiqz voluerit ma
ducare cicer aut aliaz simul coquant aut admisceat
aliquid qd subtiliet vt pulegium aut piper vt ampu
tet ex ea pinguedinem humorum. Poma autem bonu
est eis fugere. Qd si vtiqz accipere voluerint sanitatis
causa modicum assumentum est: maxime post cibum.
Sic enim sine lesione accipiuntur. Traginata autem
multu fugienda sunt qualia sunt nucos z dactyli. Pist
tia autem z vna super cibos z maxime que aliquid in
se stipticu habent modicum danda sunt. Nuclei autem
vel que ab amigdalas z pistatus a pistozibus sunt
non sunt fugienda: habent enim hec quandam purga
tionem flegmatis. Utrum autem quantum ad ipsam
passionem fugere oportet: eius enim vsus implet ca
put z maxime vetus. Stomachi autem causa z quia
adiuuat digestionem nihil est incommodum mediocri
ter illud assumere. Proponie autem raro sunt assu
mende. Et ad hoc solum abstinentium est bonum. Hoc
enim scias z confortare stomachum z subtiliare z pur
gare si aliquid superfluum in eo retentum inuenerit.
Hoc eniz modo de adfectio: z de dieta pueris ordinari.

De apocimis z cataputis dandis. Cap. LXIII.

Apoimia autem ministranda sunt hoc modo. Cum ergo surrexerit mane: z seces
sus fecerit ventris: tunc offerende sunt ali
que apocime que subtilient. Dyems igitur
si fuerit dabis apocimam que subtiliet vbi bysso
pus sit decocta. Hoc enim magnifice iuuare potest: z
multi hac apocima vtendo frequenter a totius egrius
dinis molestia sunt liberati. Subtiliat enim quicunqz
sunt glutinosi aut spissi aut pingues humores: z non
permittit neqz in stomacho neqz in thorace residere
humorem. Nam aliud per vinam aliud etiam per
ventrem deducit optime. Hec ergo apocima accipie
da est aut ipsa sola tibi cocta cum aqua. Aut certe cum
oxymelle dabis in hyeme coctam z magis in autum
no. In estate no rarius dandum est. Anbetum autem
magis cum oxymelle: vt dictum est dabis. Si autem
melancholicus fuerit qui patitur addas apocime epi
thimum propter quod potest hic bene ipsum humo
rem subtrahere.

De catarticiis.

Cap. LXV.

Si autem etate maior fuerit puer
vt possit ferre catarticiu
purgabis cum catartico qd flegmaticum
z melancholicum humorem deponat. Te
stificatur eniz a plurimis quod vera in ta
li passione talem educat humorem. Sed ad hanc cau
sam non satis est operatiuum vel in etate iuuenili ex
pediens. Calorem enim ipsius non sustinet iuuenilis
etas. Nam bis qui medie etatis sunt z fortes habentes
virtutes z melancholici sunt optime datur biere po
tio. Melius est autem iuuenib⁹ epithimi dare modi
cum cum pigra z purget humorem z subtiliet. Et sic
purgabis antidoto theodoricon: quoniam z id bene po
test purgare totu corpus. Dabis autem sic theodoricon.
J. iij. collognide iterioris pulueris siliquas. iij. aut
iij. aut amplius diagredy siliquas. v. z. vj. aut ampli⁹
fm virtute infirmitatis vt sit mediocris purgatio. Et
multos scio qui solo hoc catartico dato perfecti sana
ti sunt. Qd si adhuc maneat cacochimia vt passio a me
pfectas cataputias dabis. No enim ad hac passionem
ego fort⁹ inueni catarticu bis. Coficiunt autem sic aloes
collognide: scamonee: bdellij: ellebori nigri: corticij gu
ml. aii. z. s. euforby. z. j. nitri. z. s. facies autem cataputias
cum succo cauliu: dabis aut fm virtute infirmitatis. J.
iij. aut. iij. Maiores autem dabis. vj. Et si ampli⁹ dede
ris nihil nocebit. Hoc enim catarticu sine molestia cu
cautela purgat. No solum aut epilepticos scio inuasse
sed scorbomaticos z artericos z podagricos curasse.

De apoflegmatismis.

Cap. LXVI.

Est hoc autem catarticum addi
bedus est patien
ti apoflegmatismus vt adhuc pingues z
spissi z glutinosi humores qui cotinent in
capite palatus deducant. Bene igitur eos
mouet pastilli masticati q recipiunt byssopu pulegium
aut piper. Adhuc autem magis z ana⁹ gargarism⁹ solus:
qui recipit byssopu. Adhuc etia z pulegiu z oziganum
modice z caricas. v. aut. ix. z hec ad tertias coques:
z sic ex ipsa coctione admiscebis coclearia duo in cali
ce vno de sapaa z tuc purgabis ante cibum. Post hunc
aut apoflegmatismus prohibebis lauare in illa die
quia multum nocebis si laueris.

.i. potione.

.i. Siliqua est po
dus. iij. grano
ru dicit a semi
ne mlocauici.
Jani.

.i. Deductio fle
gmatia a capite
p os aut narco.
z. i. sursum mo
uet humore. na
ana qd qz p sur
sum accipit tu
xia illd greciste
Quatuor ana
notat res: sursum
equeles rectu.
Hel refert hanc
lraz: adhuc aut
magis z ana ad
pappu pteoz:
ita vt sit sensus
q adhuc magis
volat byssopu
z pulegiu z pi
per ana. i. qd sr
mitte q seozia
quels hax me
dicinarum.

.i. In alio sanat.
z. i. ficus sicca.
aa Est musta co
cta vsqz ad con
sumptione dua
rum partium z
bz triplicatum.
bb .i. balneari.

De vomitu.

Lap.

LXVII.

ost bac

aut purgatione capitis ex-
pedit vomitibus exagitari
corpus. Et enim vomit' euacuat collectos
humores per singulos dies et non permit-
tit eos congregari. Utiles qdē sūt ante cibū:
utiliores aut sūt post cibū. Et adhuc magis si ex raffa
nis fiat et pinguib' cibis et fermentis et dulcib' cibis et
ebrietate. Nec enī sic opz agere in oibus epilepticis.

Si de stomacho epilepsia fiat.

Lap.

LXVIII.

Quod si

stomachus fuerit passus et ex
eo orta fuerit epilepsia: cōte-
mplandū erit qualis generatus est in eo hu-
mor. Si quidem cholericus humor fuerit:
oportet hoc fieri ut nō permittat ibidem
cetera generari cholera ex abstinēdy berbe potatione
vel ex ea potione que dicit' pigra. Et accipere cū iube
panem infusum in calida aqua prima bora paz plus:
secūda minus aut tertia. Et ut simplr dicā qbus est in
stomacho gñatus humor aut cōgregatus flauus et cho-
lericus humor et exinde caput repletur necesse est eis
vniuersos tēperatos dari cibos et nihil habentes acritū
aut pingue aut olei min' habētes aut salis. Hoc ergo
si cholera molestē est dandū. Si aut frigidus. i. fle-
gmaticus humor in stomacho fuerit cōgregatus et ex-
inde lefo capite epilepticus fiat et his spasmus inferat:
suadeo ut nō satis calidis et cōfortatiuis fieri puidē-
tiaz. Ut primo embroce stomacho adhibeant. Scōo
aut tertio mēse cū oleo maxime glaucino et abstin-
tbo admiscēs etiā et storacem et mastice hoc enī et ad-
buc magis calefacit frigore et corroborat imbecillia et
digestione bonaz prestat: quo nihil est melius in oibus
passionibus maxime aut epilepticis.

Si ex aliquo mēbro fiat epilepsia.

Lap.

LXIX.

Si autem

neqz de stōcho neqz de
capite initium epilepsie
fiat: cōtemplandū est ne forte ab alio loco
vel mēbro initū sumat. Comprēbēdūtur
enim aliq in pollice: aliq etiā a ventriculis
tibiarum: aut certe ab alio mēbro cōmotio sit passio-
nis. Et si tibi aliqd tale apparuerit in aliq parte ma-
xime puidendum est totius partis adhibere curatio-
nem. Ego quidē vidi quēdam lectionarium incurrisse
hanc passionē: qui dicebat q quādo ei ptingebat fieri
a pollice sibi sentiebat venire et quasi aura aliqua frigi-
da vsqz ad cerebrū percurrere. Purgau' ergo euz in
primis flegmatico et melancholico catartico: et ex cata-
rtico suprascriptis. Et posui in ipsi patiētibus mem-
bris que trahere et extenuare et calefacē locuz possent:
ut per sudore et humectationē aliquā manifesta et nō
parua fieret effusio ex ipso loco. Nec enim nobis agen-
tibus sanus fact' est iuuenis. Erat aut qd posui ei adiu-
torium: vnde et sanatus est aliapiados' herba. Faciunt
autem et alia aliqz talia. Sed nulla sit quomodo ista
berba. Post hac aut curationē vomitus et apostegma-
tismos adhibui. Et palestra exercere feci et gestari et
maxime ante cibū. Gestari aut nō solus pedibus sed et
cū caballo. Primum quidē mitius: postea et fortius.
Sic aut mēsurā exercitationis aut gestationis respira-
tio bis spissa facta. Quādo enim frequens vel spissius
anbellatus fuerit non amplius gestandū erit. Post bec
aut exercitia balneo necesse est uti ex olei aq facto sz
non satis frequenter nisi semel aut bis in bebdomada
et ante cibū magis q post cibū. In aere aut nō morari

opz: sz cū sticula calidā aquā in stomacho et coris plu-
rimam superfundens. Super caput aut non satis mit-
tes. Et ynges totū corpus oleo et fricabis bene. Caput
no mediocriter. Et si ingrediat in solum non satis
intingat aq caput sed bis aut ter tū. Deinde in piscinā
descendat. prius aut infundat caput modica aqua et sic
descendat ut neqz rapiat neqz suscipiat de omni corpe
ascendentes vapores sabanis circūdatum caput. Itēz
suscipiat aquā patiens in manus suas et spergat in fa-
ciem suam. Post balneū aut fugienda est mox potio
vini et maxime purum. i. meratum. Nam meratū pbi
beri oportet in potione vinuz epilepticis bibere. Nec
enim sic oportet agi et sic dietam dari: non solum puer-
is sed etiam mediam etatem habētibz aut senibus.

De diuturna passione epilepsie.

Lap.

LXX.

Si autem

diuturna fuerit passio et in-
comoda: ut contemnat le-
uioza adiutoria: tunc qd amplius subtilia
re potest et recuperare et ut amputare totā
passionem hoc vteris medicamine: qd. Re-
elleborum album. Conscies aut catarticum sic bacca-
rum lauri purgatarum. Sz. viij. piperis albi. Sz. ix. alli-
piados. Sz. viij. in alio. Sz. viij. euforby. Sz. viij. ellebori
leuci. Sz. viij. bec omnia tundes et cernes et pensabis in
vnamquāqz speciem sicut scriptum est et dabis de his
omnibus vna doilm. Dabis aut in apocima quaz cō-
feceris in colloquintida integra facies autem sic acci-
piens in colloquintida integram aperies. Et mūda-
bis eaz prius bene ut nil intus remaneat neqz semen
neqz lanugo et implebis eam de sapa et pones eaz su-
per cineres calidos et dimittes eam ibi a vespere vsqz
mane tota nocte permanere: sic dabis. Hoc enī ma-
ximum adiutorium est et multū vomitus facit: et pur-
gat satis pingues et glutinosos humores. Propter qd
adiuari debent in vomitu quādo nauseam patiūtur
ut deur eis ad forbendū modicum de mulla. Et si ni-
hil iuuant in nauseando ut vomant pennis intinctis
in oleo missis in ore puocabis vomitum et offeres ma-
gis mullam adhuc: sic enim facilius liberabunt a peri-
culo. Post catartici autem panis dabis modicū infu-
si in vino multo. Prohibebis aut balneum vsqz vna
vel alteraz diē. Sciri aut oportet q bis qui stomachū
imbecillum habent: bene cito senābilem nō oportet
elleborum albū mittere in isto catartico: sed magis ni-
grum. Erit autem sic datum vtile et sine aliqua purga-
bit molestia: cam nō violenter inferat vomitum. Ego
aut et hierā multis dedi ad purgādū purā per aliquot
dies. Similiter aut et lutum armenicum. Dedi etiam
de catartico luti armenici. iij. Sz. iuuatus est multū:
et non inueni' hūc melior potio que sic possit diutur-
nis passionib' epilepsie succurrere sicut lutus arme-
nicus: qz multos ex hoc catartico scio esse sanatos isto
solo. Itū accepto. Sed et ab alijs multis similr proba-
tum esse scimus: post autem ista catartica antidota ali-
qua dedimus que reorganizare et extenuare humores
possint quale est hermoclimax qd dī ascēdēs aut ty-
riaca. Sed bec qdē multas spēs recipiūt et difficile in-
ueniunt. In hac igit alia cā simplex est et qd facile pōt
inueniri sit et fortissimū est: et magnifice ad ipsaz pscit
cām pyretri radix trita et triconigata cū melle ut ele-
ctuarium cōposita. Dabis aut exinde coleariū vnum
ex intervallo vsqz ad vndecimū diē. Probatū enī est
hoc adiutoriū et nō est cōtēndū. Nec quidē oia suffi-
ciunt de epilepticis nos dixisse que et nos scimus et per

a. i. citrinus.

b. i. acutus.

c. i. nimis.

d. Dicit Jan. q
olm glaucinus
apud Alexan-
dri nō est id qd
glaucius. i. me-
mithe recipit: i-
mo ē quoddaz
oleū qd iuuenit
in quodā anti-
dotario antiq.

e. i. laureola vel
megercon.

f. i. gargarismos
et caput purgia
deponētia fle-
gma a capite.

g. i. frequens.

b. h. p. d. r. reddi

lib. gal.
alris.

molli

h. i. difficilis
epa curant
i. i. sibi am
aliquo

k. i. laureol
megercon.
l. i. albi.
m. i. pōder
n. i. deoco

o. i. vino
vlas ad
pionē
partum.
Est sana
Est spēs
sic cuius
i. stomach
Jani.

p. i. mulla
scordem
duab' p
et vna m
q. i. mulla
mice p
mulum
ta est.

r. i. confect
duab' p
ni et vna m

s. i. lapidem
v. i. lapidis

t. i. lapis.

u. i. infusio
pforare m
et tēperare
plexionem
Est medic
magne cop
tionis sic
tridatum.

v. i. Corila est
dus. r. vnc
Sulica est
nigra aqua
de gñe mē
rū anare m
in mari et
magna habi

longum spatium tam a nobis q̄ ab amicis nostris vel ab antiquis probata sunt.

De physiciis ligaturis ad epilepticos. Cap. LXXI.

Elonia aut̄ r̄ physicas ligaturas mul ti circa se habere amant r̄ que runt talibus vii: r̄ q̄ multa in veritate sunt ad hoc valētia existimant. De his aliq̄ vice re que manifesta sunt apud nos vel que pbata est co gnouimus: r̄ que possunt patiētib⁹ subuenire. Archige nes igiṛ in cathagenis precepit sic dicens: post cōmo tionē corporis p̄ringere op̄z oēs partes quēadmodū in periodicis horrozē aut frigus patiētib⁹ totius corpo ris mēbra oleo perunges: infundimus manibus recta facientes que se torserit mēbra r̄ mediocriter malaxa mus oculis eoz: ad quietudinē ducentes: deinde flo/ botomamus eū de brachio aut supra manū. Lū ergo pausauerit yngendus est totus r̄ calefaciēdus pannis: caput multo oleo non calido infundens. Si aut̄ cata phora epilepticas fiat mittens in sindonem aut aliū pānum iubebis eum agitari. Secās aut̄ quales volue ris partē mēbri ipsius patiētis: ex eo sanguine linses ois eius r̄ surget post paroxysmum factum.

Quo cognosces epilepticos. Cap. LXXII.

Cognosces aut̄ sic capite pelle coope ri patiēte: r̄ in marina aq̄ intingecadet enim mor. Aut lana cū catace pbalis. Lōna capre suffumiga nares r̄ ca det. Silr faciet r̄ gagatas lapis adiunctus prius igni r̄ nari appositus: cadet enim mor. Itē ex alio auctore p̄notificato smimis modicū impones in narib⁹ r̄ cō festim cadet. Apollonius aut̄ euperiston b̄ si sanari po test ait aut non epilepticus. Si enim ceciderit appo nes ibimus eius naribus r̄ siquid sit analepsia sana biur: siq̄ nō sanabit. Itē ad cognoscēdum epi lepsiā r̄ hoc dicit virides sub lingua eoz inueniunt vene in gn̄quagesimo octauo titulo Theodorus. Epi leptico aut̄ cadete si de maioribus digitis pedus eius sanguinem tollas r̄ linsas labia eius r̄ fronte: mor sur get. Apollo x̄o dixit dari debere sanguinē ipsius in po tatione. A vino aut̄ abstinendū est. Hoc aut̄ r̄ apud Exonocrate: r̄ hoc aut̄ mirabilē sicut in pullis byrādinū incisis inueniunt lapides duo quoz vnus rubeus est. alius x̄o albus: albus igiṛ cadenti epileptico apposi tus: euabit eum. rubeus aut̄ acceptus ligat in pelle r̄ appēditur r̄ iuuare dicit. Hos aut̄ lapides dicit dare byrundo p̄marlo vni eoz: qd nō ab alijs inuentum est: nisi per anatomicos in filijs eorum. Aliud ad hoc ipsuz cameleontā accipies coques in oleo donec pin guefiat oleū. Et cocto aut̄ animali eliges ossa eā r̄ po nes in loco vbi sol nō accedat: r̄ duz ceciderit epilep ti cus recolliges eum supra ventrē inungēs de prefato oleo in dozo vbi nerui sunt vsqz ad p̄mū spondilez r̄ mox surget b̄ septies facies r̄ oino liberabit. oleū aut̄ repones i buxide. Alij aut̄ dicūt epilepticos agni tos curari op̄z fm qd dixit Archigenes: in oib⁹ cibis quos accidit aqua est ponēda. Larnes x̄o p̄hibende sunt: r̄ cōmixtio mulierū vitāda est r̄ inunctiones assi duāde sunt ass̄ assumende. Itē aliud mustele epar sine felle cum aque media corila potui dabis ieiuno per tres dies r̄ liberabit patiētem. Dicit aut̄ aliqui fu licā autem ystam si dederis in portione liberabuntur patiētes: r̄ hoc Archigenes dicit. Itē aliū canē clau sum diebus quatuordecim ossa sola facies mādūcare: quoddecimo aut̄ die qd inueneris albū de fimo canis ystulabis r̄ dabis per dies gnqz colearia duo ad bi

bendū. Accepi aut̄ r̄ hoc in aiscia a rustico quodaz di cente aliq̄ fuisse liberatū. Tritam enīz habebat syl uaticā rurbā in agro: r̄ cum seruus eius lunaticus corā eo cecidisset plenus mēsticia r̄butā tulit r̄ contritā na ribus eius imposuit r̄ surrexit sanus. experimentatuz est idē r̄ in alijs r̄ liberati sunt: ego sepius ita curauī. mirabile ergo r̄ p̄cipuuz est r̄ erit ubi hoc pro magno. Itē aliū i gn̄gesimo octauo titulo Theodor⁹ mu scien ad epilepticos staphisagrie. 3. viij. castorei. 3. iij. opopencedani. 3. ij. pyretri. 3. ij. staphisagria aut̄ tun des r̄ in vesica ouis vel capre vīna adhuc plena exi stēte vel quāuz habuerit mltres: r̄ cū facta fuerit siccā tudes r̄ cernes r̄ alijs admiscebis: r̄ inde dabis in mul sa fm vitutē patiētis. Itē aliū mirabile qd accepta Chiriteo rustico vīna apri syluatici appēdēs cū ipsa vesica ad sūmū dimittes siccari r̄ dabis ex ea ad fabe magnitudinē p̄ dies. ix. in oxyme. Itē aliū qd accepti in gallia: galli testiculos siccos dabis bibere cū lacte r̄ aq̄ patiēti ieiuno. Et hoc facies per dies gnqz r̄ obserua bi se a vino. Itē aliud pānum sanguinolētū tolles vbi monomachia sit r̄ occiso homine incēdes r̄ cinerē ex eo miscens cū vino dabis per dies septē ad liberandū r̄ liberabit. hoc enim experimentatū est a multis maxi me a militibus. Dicit enīz Orpheus si strigui radicē colligis deficiente luna tundēs r̄ dederis ad bibendū: eam prima quidē die portione vna: item duas: deinde iij. r̄ postea duplicē vsqz in dies gn̄decim anadosim mistici est r̄ a multis laudat. In hispania aut̄ ad epi lepticos hoc accepi. testa asini diligētē ystulabis r̄ tū des r̄ cernes r̄ in buxide repones: q̄ autē opus fuerit dabis. 3. j. cum aque corila vna. Anteqz ḡ des medica men berbā sauinā solam soluēs dabis bibēdū ex ea. 3. iij. cum aque corila vna bis aere lucido existente ieiū no duobus dieb⁹. Si aut̄ subnubilus est dies modicū p̄termisiss diebus dabis ex ipsa testa asini. prius x̄o q̄ aliqd ex p̄dictis des purgabis caput patiētis per dies. iij. ex hoc medicamine. staphisagrie. 3. iij. pyretri 3. ij. salis armoniaci. 3. j. tundēs r̄ facies pulueres r̄ da bis ad masticandum r̄ omittes currere humores: mi rabilissimum enim est.

De ligaturis Archigenis. Cap. LXXIII.

Archigenes talem faciebat ligatu rā sicut r̄ Asclepiades. Sion idest aurū in brachio patiētis appē de r̄ liberabit. Stanosmodus dixit cora lum r̄ glicisidē r̄ strigui radicē collectā luna descen dente: liga in pāno lineo r̄ appende.

Quid cauendū est epilepticis. Cap. LXXIII.

Neplici a nobis ordinandū est. Maxime enī euitare debēt epi leptici a nobis ordinandū est. Maxime enī euitare debēt indigestionē quasi magnū ma lum r̄ de cena r̄ p̄adio. Indigōnis nāqz suspitionē ha bens patiēs nihil edat nimis. indigestio enīz grauatio cibi est: r̄ cholēū morio. Obseruandū est etiam ne bi bant mox post balneū: sicut diximus r̄ maxime vino sum. i. purum vinū: r̄ maxime vetustū vinū r̄ satis no uellū r̄ austerū r̄ stipticū. r̄ lac ne bibāt nec caseū man ducent: si quid opere pistozio fiat de lacte. Sugienda enī sunt r̄ que mali odoris sunt oia r̄ que omnino diu turna sunt in locis talibus. Odores thimiamatū nū mium habentium odorem: r̄ ex alto respectus q̄plu rimus: r̄ vestimentorum nimia coopertura: r̄ calefa ctio capitis: r̄ in sole ne diu perdurēt: ubi ignis est multus: r̄ in balneo ne moras faciant: ne calida aqua

gaudēte p̄esta te: r̄ mergens se tūc in p̄iūdū.

o. i. succi senten li porcin.

Monomachia ictr̄ p̄at ouellū a monos q̄ est vnus r̄ machia pugna q̄ pu gna vni ad al terum. v. i. morde. r̄ Anadosim ē re ductio seu distri butio. Sion. sed anadosia hic ē cālis ossa. nāz ana q̄nqz ē idē q̄ equale. iuxta illud grecice. Quatuor ana notat. r̄. sursum cālis rectum. p̄ Est p̄adu. i. x. vinciarum.

a. Sion aurū puz dicitur. b. Anadosia. c. i. p̄ioniam. d. i. Morde.

e. i. nūmū.

f. i. diu r̄ eterit. g. i. aromaticoz.

a. Adintorlo. s.
b. i. arteriarum
incisiones
c. i. ossium fissu-
ras: qdā. n. epi-
leptia pfulerūt
pforas cranii.

Cap. LXXV.

d Sui morbi ita
q est interpola-
tus.

Cap. LXXVI.

c.f. complexio

f. i. folite cuo-
nes.

g .i. euaporatio
ne seu sursum
elevatione. iaij.
h .i. pncipia mor
bi.
i Cerebri. s.
k .i. subrubcos.

Cañ.

LXXVII

l .i. ibibit. Seci
rupti mel. .f. ch
lico humi sangu

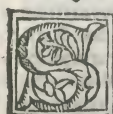
CSi ex cholericō humore melācholia aut mania fue-
rit facta. Cañ. LXXVIII

S. i. infanti me
nici. Jan.

c. i. cogitarior

Primus.

necesse est ut cerebrū teneat: ex qua etiā ante diximus
quod iracundi sunt et furiosi: et iā nō videat ex sanguine hoc
fieri. Si aut sit nā calidus et siccus et etatis sit medie
cibo quo vltus est calidior fuerit et acrior: sed et ipse
aer calidus fuerit et siccus manifeste indicat tibi ex cho
lerico humore traslatū est sanguine in melancholicū.
Mouent enī indifferēter humores et alter ex altero
suscipit qualitates. Cholerici igit humores pmutant
aut per longū seculū: aut p salos et acros cibos fre
quēter acceptos: aut ex diuturna sollicitudine. Sangu
nis hō humores pficiunt amplius aut ex multo vini
vltus: aut p aliquos qui multū nutriūt cibos acceptos: et
si balneis vltus in tpe suo nō sit. Ex his duos cōtin
gūt augmētari humores. ex vtriusq; ergo efficiunt hu
mores sūbomata. Modo enim ridet nunc aspere lo
quunt et alij ex alio agitant et iterū regescunt: et post ac
cessiōes habēt quēadmodū et in tipicis passionibus
fit. Lū enim humore repletū fuerit cerebrū, vel mi
noratum sic lenimentum aut dīmissio aut accessio fit.
Curatio si ex acredine aut humore cholerico passio
fuerit generata.

Ergo ex oib⁹ que diximus signis
et ex pmixtis cholerib⁹ san
guini in venis existimaueris passionē fuisse
se generatā ad eundū talē humore ppe
randū est ut pus sanguinis fiat detractio.
deinde purgabis eū catartico cōpetenti. Tēperato aut
cibo et humidiorē nutritio dabis colagogū catartici.
sic enī cholerici humor de cerebro euacuat et facilius
obedit medicamini. et ita virtus catartici pnotabit
virtute ipsius. quēadmodū iterum eis dare vtile est
quorū frigidis et spissis humores deponere volueris
quēcūq; extenuet et calefaciat et antea dari cibos pue
nit aptos: sic enī tales humores facile et conuenienter
purgant. Quicūq; aut ex cholerico sanguine infestant
vel molestāt dietā offeres ut dixim⁹ būidā magis et tē
peratā. Et sic dabis catartici. i. pigra cū scamonea. Sit
enī ex pigra. J. vj. et addes de scamonea. J. ij. filit
quas. b. xj. aut plus aut minus fm virtutē patientis.
Qd si accipere in portione voluerit: cataputias ex eo
cōficiēs dabis. xj. Qd si ipsas contēnat glutire in ouis
apalis dabis eas: remoto aut albumie in vitello ab
scōdes et cū coleari incide: sit enī facile iudicē egerit
eas accipere possit. Post hāc aut aggregationē medica
minis incipiant sentire. Facta igit eūone transactis
aliquot diebus dabis iterū dietas que humectare va
leāt infirmare. Balneū aut magis et requiescere iube
bis. et itē purgabis augmētando modice ampli⁹ ca
tartici dosim. Sic enī optime ages in gbus melācho
lia videbit tibi esse generata si ex sanguine cholerico
traslatū: tū et nimis calefacto et nimis exusto inferat
periculus. Quicūq; aut calida antidota aut catartica
in tales dederit passiones et maxime qd vocat biera
isti manīades et iracundiores in furias maiores excitā
tur eo qd sicciores et acriores facti sunt. Meli⁹ est ergo
simplicibus ut diximus purgari medicaminibus. de
quibus nō pnt satis calefieri: et si contingat satis ca
lesieri humidis vtendo cibis temperabuntur.

C De cibo dando menomenis vel melancholicis.
Caplm. LXXXI.

Citis enim qual⁹ ego multos de hoc
malo sanauit et dieta magis q
multis medicaminib⁹ vltus sum. Sit aut
dieta ut simpl⁹ oleam ptisanas magis in
mane accipiat cūz granulis suis bora⁹ et⁹.

In pradio aut pisces aspratiles et domesticos pullos
vel gallinas et alias aues que nō in paludibus degūt et
pectines et ascaces et echinos accipiat. Ex olerib⁹
aut lactuce et intibe oino comedende sunt et malue.
Alia hō oia pphibēda sunt et maxime brassica et silua
tica oia olera. De fructibus pepones cucumeres et et
vne dulces duratiue: et mala que non sunt stiptica.
Sic enī prohibēda sunt aut si acceperint duas vel
tres et de satis mature sint. tales. n. si accipiant nō po
terūt ledi. Placente aut oēs phabēda sunt et que cū
calco facite sunt. Dec enī oia cholerica magis sunt et
magis augmentant exustos humores. Vltus aut eis
crispicō bonus est dari et hoc modicum. Qd si illud
non inueniatur offeres vinum qd nihil hz repercussio
nis aut stipticū aut aliquā austeritatē ne cū bibitur
caput petens sollicitet. Talis aut sit eis dicta. Et enī
si aliqd fm partes ppretermisus est et hoc iterū pu
dens et sapiens medicus sequēdo que dicta sunt inue
nire ea ipsa poterit que expediāt. Carnes aut et fortio
res cibos vetam⁹ assumere. Cetez egrotate ad meli⁹
accedere ordinādū sunt paulatim augmentādo et nō sa
tis desubito ad fortia accedant. Qd enī paulatim fue
rit oblatū meli⁹ est et cautius trasire ad fortiora pau
latim dicimus. Balnei aut vltus ex dulci aqua sup
oia adiutoria magis prestare viderit enim et eua
cuat vel extenuat cholerici humore et tēperat pp aq
ruis qualitates. Totū enī corpus infundēdū est aqua
calida. Caput aut tepida magis et vitellis ouorū erit
lauandū. Ungendus est autē totus aqua et oleo ca
put hō oleo ros. ynges. Aer quoq; balnei sit tepidus
et ita sit tēperatus ut nullā habeat in se nimietatē. Si
mil⁹ aut et solū tēperet et diutius in eo resideat. Et
in piscina cogat intrare et ibi oino morari et maxime
si iuuenilis etas fuerit ibidē diutius perseueret et cūz
aqua calida multū lauet. Post balneum aut mox nō
bibat vinū sed tū aqua calidā. Et sic cibos assumat
quēadmodū in ante latīs dictū est. Prādere aut volē
ti offerenda est iterū aqua calida. Hoc enī mō dieta
obseruāda est quibus de calido humore et nimis cadē
de et feruēte natura fuerit melācholia. Sciri aut opz
q in his passionibus antiq et ventosis vlti sunt in capi
te et anatriphasim acriorē facere in supficie volen
tes. Alij aut et sanguisugis vlti sunt. Nos aut fugienda
oia ista esse existimamus. Lū enī nihil inuenit ad huc
magis eos et distemperatores et sicciores faciūt. Lūz
enī cōuenit hoc fieri quando iam videt in cerebro
violentior effecta materia cōstricta et pinguior facta.

C Signa si ex melancholico sanguine facta fuerit me
lancholia. Cap. LXXXII.

Contingit aut maxie melācholia
quēda de acuto sangui
ne exusto: plus aut rōne petens caput
multas anathimias faciens mutato
ibidez alali spū. Lognosces aut q magis
ex melancholico sit anathimias qd patiunt tristi
tias irrōnabiles et desperationē sui primūz pponētes
et timore nimio supati mori desiderāt et frequēter cor
gunt in lachrymas et ab hoiū societate se remouēt et
amicorū fugiūt pfortia et in suspitionē eorū veniūt sal
sam. Quorū solatia vitare pntendūt ut etiā aliquos in
criminent eo qd eos vellēt occidere: gladio videntur
veneno dato vellēt extinguere. Scimus aut et alias
plurimas ex hoc humore inferri phantasias. Et aliq
suspiciant se esse vas fictile. Alij aut coruū. Alij quoq;
gallū ut et imitent eū cantandū et et acellās pau
b

q. Pisces sunt.
r. Pisces sunt.
s. Pisces sunt.
t. i. endivia Bass.
dicunt tū aliq
sunt cicores.
v. i. cautio.
x. i. a loco.

r. Ab cis. f.
z. Alios cibos.

z. i. aurei cola
rio.

z. i. nihil hz si
piciat.
z. i. solitudine
melancholicas
inducit.
aa. i. cibos parti
cularis.

bb. Oluarum. f.

cc. i. balneum.

dd. i. perforatio
nem.

ee. i. magis qd
ueniat.
ff. i. sursum eua
poratione.
gg. Est.
hh. i. sursum eua
poratio.

a Sicne gall^o dā
vult cantare.

tiū^r. Alij aut celū se ferre putāt sicut Athlas et timē
dicētes ne cadat et nō solum se sed et oēs simul oppri
mat. Ego enī quādā vidi mulierē hāc pati pbātāsiā:
cōstringebat enī digitū pollicē dicēs se totū mundū
portare: ne forte verteret et boies periret. Sz et alios
multos vidim⁹. Sz superflūū est de oib⁹ nūc dicere.
Sufficiunt enim tibi bec per que signa etiā si similia
contingant poteris cognoscere ex melancholico hu
more generatam esse passionem.

Curatio melancholie.

Cap. LXXXIII.

Et enim quāqz bec passio ex tristitia
et aut animi alia aliq⁹ passione existente.
Cōsiderare enī opz et iter ipsas pbātāsie
species si rōnabil^r an aliud aliqd de su
bito fecerit mutationē. Quēdā enī mulier ex nris vi
sa a nobis cū in melācholiā de subito incidisset serpe
tē se glutitile dixit dū dormiret. Tunc ego vomica⁹ ei
faciēs serpentez mortuū in vase in quo vomiebat ab
scōse feci mitti et cū vidisset amputata est ei oīs suspi
tio. Et qz per tristitias ei contigerat gaudium accedente
mox ab ipsa liberata est passio. Et aliā iterū mulie
rez vidi melācholiā incidisse ppter ea qz vir eius
longo perrexisset itinere. In omni enī rōnitione p^r in
terrogatione vel qd agebat iracūdia et quasi furia
pleno animo exagitabat. Quāqz ego hac rōne curavi.
In primis, sc. catarticū dedi: et maxime biera⁹ Saleni.
Ipsa viderat varios deponit humores sine molestia
vel turbatiōe. Facta igit purgatione cōteplari opz
iterū infirmatis intellectū. Et qd ad melius mens
eius videat transire scias per b⁹ et timores et tristitias
irrōnabiles minui et mediocres fieri: et magis ē ad p^r
pūū reuerti sensum. Iterū igit vti opz hoc ipso catar
tico. In hac enim permanēte curatiōe pfectus emen
datur. Qd si biera semel aut bis data nihil oīno de mo
lestijs remoueri videat melācholie vel pbātasmati
bus ad armenici liti⁹ potiones veniendum est.

C De armenico liti.

Cap. LXXXIII.

Lio igitur qz medici antiquos
albū dabāt elleboz⁹ et
nullatenus ex alio credebāt hāc passionē
curari catartico. Sed ego ellebozo albo
anteponi armenici liti⁹ potione. Nā hoc
nup inuentū esse scias: ideoqz ab antiquis minime datū
est. Qd postmodū a plurimis vel a nobis in vltz ve
niens elleborum pp piculū amouimus. Istuz⁹ xō qui
sine molestia et periculo dari pōt elegimus: qm̄ nihil
in virtute vel in opere minus^r scimus hīc. Lulus si
quidē opa nō solū per ventrē sz etiā per vomitū facit
purgationē. Sz vti hoc⁹ opere nō lauatus dari opz.
Erunt autem ex eo dandi. iij. aut. iij. Sz aut modico
plus aut minus fm̄ virtutē patiētis. Antēdēdū est ēt
a nobis stimū et quātitatē humoris molestiā generā
tis. Qd si nō satis oportere laborantē videat p vomitū
purgari sz solū per ventrē sit necesse ducere ma
gis malū humorē expedit tūc ipz lapidē lauari qma
xime et vltz qnquagesies. Sic enī facientibus nobis
neqz tribulationē neqz angustias facere hic lapis pōt
sed magis sine molestia facile nigrā purgat cholera:
ita vt in paruo tpe sanū reddat hoīem. Dabis autē ex
hoc. Sz. v. vel. vi. vel amplius in calida aqua. Si autē
bis⁹ ad huc existimaueris infirmatē expēdire purga
tionem securus itez dabis. Nihil enī hz in se caloris
aut desiccatiūū satis^r aut aliqūā in se amaritudinem
aut infuane qualitātē quā fugere solēt hoies ad bibē.

duz horretes odorē medicaminis. Alij etiā dclūt ac
cipere in potatiōe medicamē et multi nullo mō cōi
nent acceptum medicamē. Artificiose aut dari opz in
cataputis⁹ factis ex lauato liti⁹ armenico miscēs ex
pīgra manifestā prē aut ex alyis aliqbus quecūqz ad
iuuare magis pōt purgationē. Sz. autē bec pigre. Sz.
iij. epithi. Sz. iij. agarici. Sz. iij. liti armenici lauati.
Sz. iij. scamonee. Sz. iij. gariosili grana. Sz. In duob⁹
aut libris nouiter scriptis bec cōfectio ita hī. Sz. bec
igit pigre. Sz. iij. epithi. Sz. iij. agarici. Sz. iij. liti arme
nici lauati. Sz. iij. als scamonee. Sz. iij. garios. grana. Sz.
tūdes et facies cataputias cūz rodometelle aut succo ci
tri dabis aut. Sz. iij. qm̄inimū. Sz. iij. autē opz qz hz
corobozat stōm sil^r et varios deducit humores et ma
xime terrenū et melācholicū sine molestia vt dicitur.
est purgāt. Iste lapis sicut diximus in potu et in cata
putis⁹ datus etiā et in vlti non est timendus: qz neqz
suffocationē aliqūā neqz sincopim facit quēadmodū
albus solet facere elleborus. Neqz hz⁹ illā sollicitudi
nez quā pp suffocationē⁹ soleamus hīc quā nunc nos
nec remoueri necesse est. Illa aut sola scribem⁹ cōme
moratiōis cā que post hoc⁹ facere dēmus vt in cōsue
tis qz plurime catarticas facere consueuimus. Si aut
amplius aut minus euacuari^r vident a catartici. Si
igit minus a mēsurā purgauerit⁹ quis mulsam ei da
re opz. Et postmodū sic cibari aut succus pilane aut
pane in iure: vbi pipio aut pullus coctus fuerit nō ha
benti oleū multū. Si aut cōtingit fieri et multuz ni
mis deponat^r vt et spāsi supueniāt: multi enim hoc
patiunt^r si nō aliqd dignuz deponat. ppter ea qz nām
hnt sicciōrē et imbecilliores nervos. Propter hoc igit
aqua multa fomētandi in balneo sunt et multū vngē
di ex idroleo⁹. Et panis infusus cum vino dāus est
aut in onfaco⁹ melle aut in aqua frigida. Si autē de
eo⁹ bibere voluerint nō aqua frigida magis eos iuuat
bit. Bene etiā pueniēs est et meluz⁹ et malagranata et
pīra ante cibū ei dari et ventres pulloz. Postqz autē
cibaueris requiescere eū facies et iubebis vt dormiat
patiēs. Postea aut cum receperit fortitudinē ad bal
neū eū duci necesse est aere tepido pcurato et imozā
ri ibidē iubebis: nō soluz aut in solio: sed et in piscina.
Postqz aut inuolatus fuerit sabanis itez mox nutrites
eum bene cū pane in vino infuso aut onfaco melle⁹.
Regrediēs aut in domū pmittes eū gescere. Obdoz
miscet enī ob hoc oīno: solet enī hoc semp ptingere
multis post catarticū vt plus a ratiōe soluant^r. Re
cupata igit virtute pmitte dū est reuerti ad cōsue
dinē et in amicorū pūia agē^r. Et si iueneris pūi rūdē
adhuc magis amplius dabis cibos plices et gallinas
et fastanos qui nō sunt pingues et aues similit^r. Pro
hibende sunt autē oēs aues que in paludibus degunt.
Et pisces cōtropyodes preter aspratiles⁹. Postqz aut
vltis fuerit eucbimo cibo et vt quoddā fundamentuz
posuerit vtenda sunt bec iteruz post tres aut quatuor
dies olera qūa sunt intibe⁹ et lactuce et malue et oleo
sparagi⁹ mediocriter. Prohibenda sunt et brassica⁹
et oia que melācholicū humorē aut acres gūare pōt
qualia sunt eruca et sinapis et alleum et carnes bouine:
maxime et cerutne et oīs farina panis fursuraceus in
cibariis et liquamen vetus et satis pingue et austerrum
vinum. Sic enim obseruet dietam: et balneū vltimū. Et
mutare eū permittes loca vel regiones et parentibus
vel amicis proximari. Et per diuersa loca scōz se pū
tare festinet. Sic enī p catartica et eucbimos et bonos
cibos et ceteras bonas obseruatiōes totius bitudinis
corporis

e. i. lapidis.
d. i. lapide.

s. i. lapidis.

f. Ellebozo.

g. s. per vomitū.

h. Alis vini.

i. i. nimis.

k. i. pillulis.
l. i. lapide.

m. Alis, vnc.

n. i. pillulis.

o. i. requirit.
p. s. ne cuon
ex vlti ellob

q. s. lapide lē
li alsumptu

r. Patientia
s. i. purgat^r
rit.

ti. euacuare pū
macum.

v. i. mixtura
z oleo.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. onfaco m
le.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

z. i. de rossi
maturis et m
le facto.

corporeis factis fortior poterit manere et tam amarum egriitudinem curare. Quod si aliqui reliquie remanserint et non valde mundaverit bene intellectum aut certe non mutauerit aspectum aeris expectata temperantia reiterato ipsa adiutoria ab initio sicut dictum est faciens ea ipsa paulatim donec ad pristinas reuerſas sanitates. Et quod vix difficilior est et non facilis ad sanandum talis permanens si fuerit et non sentiet medicamen non liberabit ab amarissima et insanabili egriitudine.

Incipit de oculorum passionibus. Cap. LXXXV.

Amen enim in alijs tribus libris a me scripta sunt de oculorum passionibus qualiter oporteat cognosci in eis consistentes passiones et causas earum et curationes et diuersitates collyriorum et modus qualiter oporteat adhiberi et qualiter conficiantur demonstratum est. Unde nunc bene hic mihi visum est ut breuiter conſtrictius debeas de his dicere ut legentes hunc librum non querant ex alio codice que ad horum oculorum curationes sint vtilia. Oportet ergo prius singularium in oculis passionum signa cognosci et sic adhiberi curationes. Inciplamus ergo iam nunc dicere de his quibus in oculis contingere solent dolores. Nihil enim sic dolorosius est nec in alia passione sic vigetur artifex ut succurrat quomodo in dolore nimio oculorum. Quando ergo dolores nimij et incurabiles aut intolerabiles oculos occupauerint non sicut multum faciunt narcoticis confectis presumendum est uti collyrys. Multi enim et ipsum opium presumpserunt inquinaſcare et vnde nullo modo parogitauerunt dolorem: sed adhuc magis leſerunt. Contemplari ergo oportet qualitates cause et vnaquaque causa attendentes curationis preuidere species. Non enim est vna qualitas cause sed multe et varie sunt. Sit enim plentudo materle fupcurrens ut solum ex hoc videas fieri dolores et aliquando ex qualitate qualitas: sepius autem ex vrisque sit ex qualitate. Et tunc quandoque enim contingit passio: quod vitium est in qualitate humoris sola. i. quando est humor malitiosus sed non multum: quodque e contrario quodque vtroque modo. Prout deditur est quod prius patet quod supercurrit: vtrum ex toto corpore aut ex solo capite fluat: deinde per arterias aut per venas aut per vrisque ministratur. Et qualis vrisque superfluitas est: aut ex sanguine nigro aut cholericis aut flegmate aut melancholia: et quod fluit aut ventositas est spiritus aut etiam vnus ex ipsis est qui moleſtat humor aut duo commixti. Contingit enim et vnum fluentem facere flegmonem et dolorem nimium et duo simul commixti faciunt dolorem et tumorem: ex quibus etiam vna est causa. Ad vnaquaque igitur eorum que necessaria sunt adhibere artifices expectat et existimare cognitiones singularum passionum.

Signa quoque sanguineus humor flegmonem facit. Cap. LXXXVI.

Igitur sanguineus fuerit humor qui supercurrens flegmonem fecerit: erit tibi manifesta cognitio ex specie ipsius flegmonis. Rubra enim sunt omnia et sanguineo colore: et ipsa facies rubra et in tumore nimio sunt posita. Et vena apparent apertius et plene. Et grauitas sentit et pigritia in omnibus conſuetis actionibus accidit. Et si in his neque mor dicat lachryma: neque acris videat adhuc magis sanguineus humor esse existima quod fluit et facit flegmonem.

Curatio flegmonis de sanguine facti. Cap. LXXXVII.

Sanguineus esse tibi manifestus fuerit flegmon: magis incidenda est vena capitis. Si autem colericus et acer humor cum sanguine appareat mixtus: et etiam cataracticus postquam flegmonem dabis: et collyrys vteris intrinsecus que digerere possunt flegmones. Quorum etiam compositiones vobis tradere non omitam. Exterius igitur supponenda sunt adiutoria hec. Lac mulieris cum vitello et oleo rosato supponitur: mitigat enim et digerit satis igneos oculorum flegmones. Similiter quoque et viole herbe folia prestant. Quando autem cum nimio flegmone vel tumore ingenti dolor fuerit ortus: bene facit crocus cum micis panis et vitellis ouorum. Similiter autem et dactyli faciunt. Postquam autem repelsum fuerit reuma cum melliloto croco et glaucium et ouorum vitella cocta et oleo rosa permixta superimposita mitigant dolores. Ad dolores autem et plenas epiphoras oculorum rosari sic: .z. iij. croci. .z. ij. opij. .z. j. cum sapa vbi mellilotum fuerit coctum colliges et vteris. De collyrys mitigatiuis in dolore auris et sanguineo humore factis. Cap. LXXXVIII.

Cataracta igitur extrinsecus ad flegmonem talia qualia diximus sunt vitenda. Suppunctiones autem inquinaſmata sequenti sermone sunt ordinanda. De quibus etiam scripsi: quod in primis que in flegmone sunt posita que mitigare valeant et mitiora sunt: collyria stiptica oportet adhiberi. Et sic postea que repellant in primis admiscenda sunt mitigatis. Demum digone facta humorum etiam solis apocruſticis erit vitendum. Flegmone enim ignito minuente et asperitate cessante sine molestia patientes stiptica imitti possunt sufferre collyria. Collyrium mitigatiuum triferum ad eos qui nullam mordicationem sufferre possunt medicaminis et maxime ad recentes passiones. Catbinia vsta et extincta in lacte mulieris et lauata. Mihi autem melius visum est antequam vitetur ut lauetur: et sic extingatur. Catbinie ergo. .z. iij. psimicy lauati. .z. xvj. croci. .z. iij. opij. .z. j. dragaganti. .z. iij. aque pluuias quod sufficit: vteris autem cum albumine oui. facit. n. ad flectenas collyrium satis: et ipsius appallum est. Catbinie lorbe et extincte et cum lacte mulieris est. Catbinie vste et extincte cum lacte mulieris. .z. v. psimicy. .z. iij. opij. .z. j. dragaganti. .z. iij. aque pluuias quod sufficit. Hoc autem multum habeo experimentatum sine mordicatione mitigat flegmones satis calidas cum nimio dolore mirabiliter. Collyrium et ipsius satis bonum et est simpliciter coſectum. amili. .z. vj. psimicy. .z. ix. opij. .z. ij. gummi. .z. iij. aque pluuias quod sufficit. Collyrium pagonicum satis bonum quod formis facit. Catbinie vste et in lacte asinino extincte. .z. xj. psimicy. .z. xij. gelaſteros. .z. ij. dragaganti. .z. ij. mandragore. .z. ij. amili ordeacei. .z. ij. lactuce caulium succi. .z. ij. gummi. .z. ij. opij. .z. x. ouorum subtile albumem quod sufficit collyrium quod dicitur spongiarum bonum satis est ad magnos dolores mitigat enim cito. .z. amili. .z. iij. psimicy. .z. iij. opij. obolum et vnus gummi. .z. ij. aque pluuias quod sufficit: co vteris cum lacte mulieris.

De collyrys apocruſticis que monopera vocant. Cap. LXXXIX. sunt hec collyria que quidem habent virtutes et digerendi et repumendi mediocriter: ut etiam preueniant.

f. Glaucion seu nicitbe non est celidonia v. g. da putant: s. est herba filima papaveri cornu to Jai.

g. Lini. h. s. sup. in fusio nes. reumatio descendens ad oculos Jai.

i. Linimenta.

k. i. repugnans.

l. i. ceruse plumbi.

m. i. minuta apocruſtica i oculis. n. i. mollitius.

o. i. ceruse plumbi. p. i. auripig.

q. i. ceruse plumbi. r. i. mitigatiuus.

s. i. ceruse plumbi. t. i. stella terre v. l. sum stelle est similis gipso Jai.

v. i. ceruse plumbi. x. est podus xij. granorum.

y. i. vna die sedata doctorem. Jai.

a. i. linte.
b. i. albis obthal
miso.
c. i. mollis car
nis.
d. i. memithe et e
berba frida si
milina papave
ri comuto: vt
ait Jasi.

e. i. in vna die se
dano dolores.
f. i. linteum.
g. i. supfluitates
reumatis ad ocu
los descendens
Jasi.
h. i. acutos.
i. i. memithe et e
berba frigida
filina papaveri
comuto: Jasi.

k. i. memithe.

l. i. linteum.

m. i. custodiunt
vt pferuati.
Jasi.

n. i. vno die do
res cedans.

o. i. scriptio co
rum.
p. i. vno die do
lores sedans.
q. i. cris vsti.
r. i. myrre.
s. i. cris vsti.
v. i. myrre.

leant mox in initio inunctorum amputare oculo
dolos sine aliqua mordicatione: inuuant enim bene
inquinatigata^a et superinuncta. Propter quod et im
becillioribus et glauco obthalmis^b magis et apolofar
con^c magis in mulieribus vtimur qualia sunt de licio
et croco et glaucino^d composita: quorum enim scriptu
ras ipsas vobis tradam. Que autem fortiozem habet
virtute in diuturnis passionibus magis poterunt esse
in vnu et in fortioribus oculis et duris carnibus qualia
sunt de vino confecta que diaynon appellant et meta
lison aromaticon que desiccare et calefacere possunt.
Tales ergo sunt differentie eorum. Nos ergo prius
de mediocribus apocrusticis dicemus: et in initio do
loris oculo expedit. Et sic postea de illis que
amplius stipitica sunt et plus possunt operando repri
mere mediocriter dicemus. Collyrium apocrien me
diocriter mono ymeron^e. Hoc eni et midicon et ace
rodion aliqui vocant. Reprimunt enim in initio inun
ctum aut inquinatigatum^f cum oleis sparsum sepius
et lauat. Expedit etiam et epiphoras^g et acros^h reu
matismos et cicatrices excidit antiquas. Purgat eni
et cicatrices subtiles vt illas mirabiles faciat. hoc aut
et in puluere vltus sum in collyrio cum oleis. Ite. sarcoc
colle. 3. j. glaucyⁱ. 3. j. croci. 3. j. dragaganti. 3. j. aque plu
uialis quod sufficit. Collyrium diarodon quod ad ea
ipsa mirabiliter facit et valde experimentatum est.
Rosarum molliu. 3. xv. croci. 3. xvij. dragaganti. 3. vij.
opy boni non adulterati. 3. ij. spice nardi. 3. ij. gummi.
3. vij. aque pluualis quantum sufficit. Collyrium mir
raticum et ieraticon: mirabile eni est. Et hoc collyriu
talem habet virtutem qualem et superioza preter q
plus operatiuum est illis eo q magis reprimunt super
inferioza reumata. Ite. aut hoc amili. 3. xj. glaucy. i.
memithe. 3. vij. sarcocolle. 3. iij. croci. 3. ij. gummi. 3. ij.
myrre. 3. j. aque pluualis quod sufficit. Collyrium po
lideucon experimentatum a nobis sepius rose succi
quantum sufficit croci. 3. j. sarcocolle. 3. ij. glaucy. 3. ij.
gummi. 3. j. opy. 3. iij. dragaganti. 3. j. tudes et cernes
omnia et primo mittes glaucium sic sarcocolla et opiu
et dragagantum solues in succo rosarum et supermittes
alia. Collyrium midicon optimum qd reprimunt val
de mox in initio pingue inunctum. glaucyⁱ. 3. vij. sar
cocolle. 3. iij. dragaganti. 3. j. croci. 3. ij. opy. 3. s. aqua
pluualis quod sufficit. Ego. n. hoc experimentatum
multum habeo et plus alijs mitigat inquinatigatus^l.
Aliud collyrium pyrro quod dicitur diacrocon quod
mox facit ad dolores inunctum in oculis. Ite. glaucy.
3. j. aloes. 3. j. sarcocolle. 3. j. hoc etiam prophylacticu^m
opoiet vt. Reprimunt enim omnes turbationes ocu
lorum inunctum isto: ergo antedictis diebus opoiet
vti et no pfeuerare in multis diebus. Si enim ampli
fuerit eo vltus dracomaxa. i. aspitares generat in pal
pebris. Deinceps aut cetera dicamus collyria monol
meraⁿ. Lulus virtus est fortior et magis habet ad re
primendum stipiticam virtutem. propter quod in his
que sine vlcere sunt in oculis reumatibus et flegmo
nibus eis vt opoiet: habet enim ipsa scriptura^o sic.
collyrium diaynon primum in monolimeris^p vocatur.
Ite. calucecaumen^q. 3. vij. opy. 3. vij. croci. 3. vij.
smirni^r. 3. vij. gummi. 3. xl. vini indusmi^s quod suf
ficat collyriu circio quo ego vltus sum cathinie. 3. xx.
calucecaumen^t. 3. xvij. opy. 3. vij. croci. 3. vij. acha
tie. 3. xxij. gummi. 3. xxij. collyrium theophilon. et b
eni ad ea vii opz. Ite. cathinie. 3. xvij. croci. 3. vij. smirni
3. iij. spice nigre. 3. iij. achatie. 3. xvij. gummi. 3. xxij.

calucecaumen^t. 3. xvij. opy. 3. vij. aque pluualis qd
sufficit: sicut autem. 3. centum. collyrium tescaticon
cathinie. 3. xvij. achatie. 3. xvij. gummi. 3. xvij. calucecau
men^o. 3. iij. smirni^s. 3. iij. aque pluualis qd sufficit.
collyrium apocrusticon^u satis bonum meno ymer^o
stimet^v lauat. 3. vij. cathinie. 3. vij. calucecaumen^o
lauati. 3. iij. aut. vij. aloes. 3. ij. myrre. 3. ij. achatie scir
re^{bb}. 3. xv. opy. 3. j. vteris securus ad epiphoras^{cc} reu
maticas cum totius corporis prouidentia. collyrium
hermolaus megas cathinie. 3. vij. calucecaumenⁱ. i.
eris vsti. 3. vij. nardo coty^{dd}. 3. j. 2. 5. croci. 3. iij. aloes.
3. vij. licy indici. 3. ij. achatie gummi. 3. xv. opy. 3. iij.
aque pluualis quantum sufficit. collyrium hermola
dialoes cathinie. 3. vij. calucecaumenon. 3. vij. smir
nis^{ee}. 3. 5. aloes. 3. j. 2. 5. opy. 3. 5. croci. 3. j. achatie lib. j.
gummi lib. j. oli ad colligendu. 3. iij. aq pluual qd suffi
collyriu vicario satis bñ faciens ad oē reuma: et ch
mosi^{ff} et punctationibus et membramillis^{gg} in oculis
surgentibus et ad lippos: et ad staphilomata^{hh} et bo
thoriaⁱⁱ minocephala^{kk} et scarras^{ll} et ad omnes pas
siones oculo: et experimentatum est. Calucecaume
non^{mm}. 3. xv. cathinie. 3. xv. gummi. 3. xxij. medicami
nisⁿⁿ. 3. xv. aque pluualis quod sufficit. Conficis
autem medicamen de quo missurus es. 3. xv. in colly
rio b modo succi cetauree. 3. ij. sape^{oo} cretice partes. j.
coques de ligno vitis^{pp} in vna olla donec ad mellis
spissitudinem veniat et postmodum ex inde mittes. 3.
xvij. vbi collyrium conficis. Inquinatigabis^{qq} aut
cum ouo ad non ferentes stipiticum. Est enim quando
cum aqua facit bene satis sed in initio aquosus inun
gendum est. Collyrium pellarion cathinie vste et laua
te. 3. ij. accatie scire^{rr}. 3. ij. smirnis^{ss}. 3. ij. calucecau
meni^{tt} lauat. 3. ij. opy. 3. ij. psimicy^{uu}. 3. v. amili. 3. xv.
dragaganti. 3. xv. gummi. 3. xv. aque pluualis quod
sufficit. Satis eni magnum est. reprimunt enim et mi
tigat pinguis eius vntio.

Si ex cholico et acro humore fiant dolores in oculis.
Caplm. XC.

Igitur dolores fiant ex cholico
et acro^{xx} humore in oculis
erit tibi declaratio ex multis signis.
Primum quidem ex hoc q non plector
ricum apparet corpus totum: sed magis
cacochimum. Ceterum autem mordicationes no so
lum in angulis oculo: sed in malis^{yy} ipsi ex hoc
q defluunt lacryme exurere videntur loca que terige
runt ita vt non ferre possint mordicationes. Non solu
autem ex his cognoscere poteris: verum etiam ex his
que precesserunt. I. tristitie qplurime et sollicitudines
et solis nimy ardores et furor frequens. Precesserunt et
et acres cibi. Securus ergo huic offeris adiutoria: po
teris enim celeriter et sine collyrio patientem curare.
Curatio bis q de cholico et acro humore laborat.
Caplm. XCI.

Enim per totum corpus videtur
cholico^{zz} humor abundare:
colagogo catartico^{zz} totu purgabis cor
pus. Qd si non totu corpus sz in oculis
abundat cholera^{zz} ledit a credine genera
ta: balnei solus vltus ex aqua dulci copetenti sine dolo
re poterit efficere laborare. Et si^{zz} obediens sit et cibos
mitiores et sine mordicatione accipiat et eis qui pin
giores reddunt humores voluerit vti. quales sunt oz
phoide^{zz}. i. acerna: et alijs piscibus^{zz} duriores car
nes habentibus: vltatur glaucicirida^{zz} aut ex calipsa
yficia

x. i. cris vsti.
y. i. cris vsti.
z. i. myrre.
aa. i. cris vsti.
bb. i. loco.
cc. i. supinfusi
nec reumatis
oculos desicc
tis Jasi.
dd. i. spice nardi
Jasi.
ee. i. myrre.
ff. climofini
greci qui a
gymone vltu
vtriusq palpe
bre couertunt
Jasi.
gg. i. tel seu mu
culio.
hh. i. timore
nice oculo: et
modu vnti
pantis Jasi.
ii. i. vlcera in
oculo.
kk. i. qd vna
ad formam
tis mulse et
myos^{oo} qd m
sca cepha
est cap.
ll. i. crustas.
Jasi.
mm. i. cris vsti
nn. i. qd stas
describunt.
oo. sapa e m
coctus vltu
consumptione
duar pti. et
ca ab in
creat.
pp. i. de igne
cto ex eo.
qq. i. linico.
rr. i. dure.
ss. i. myrre.
tt. i. cris vsti.
uu. i. ceruse
bi.
xx. i. acuto.
yy. i. marit.
zz. i. cholere
ctiuo.
zz. Sine dolo
re poterit effice
laborare si co
zz. Piscece
apud hyranti
reperi.
zz. voluerit
aaa. i. carne
cina.

yscia: ex olensibus & olibas & maluas: ex pomis autem melis & melonsibus & vuis dulcibus. Sic aut nullo modo suadeo accipiendas in oculorum doloribus: habent enim aliquam commotionem. De citro aut caro preter corticem danda est: & habeant calidam. Et vinum si voluerint bibere crisapicon eis dabis aut dulce de bitinea vel alia que impinguare non possint humores aut obtundere. Si autem inobediens est & quod precipitur non obseruet quemadmodum pluri sunt homines: & maxime barbari: cesse est tunc collyriis ut in quibus nulla possit esse mordicatio & que obtundere & reprimere possint cholericos & acros humores. Ex quibus proximum est collyrium olapō filigon confectum. R. bec ponsiligon lauati .3. xv. plumbi vsti & lauati .3. xv. amyli .3. xv. gummi .3. xl. aque pluvialis: quod sufficit horum vni quodque postquam vltus fuerit lauare oportet donec transeat spissitudo: nec etiam ipsa aqua appareat nebulosa: & post hec pistata siccantur: & sic misceantur & terantur simul diebus multis: & sic supermittes amyli & gummi ut cohibeantur quod si simul admisceatur amylium si olus humidum sit cito acescit. Collyrium enim istud satis magnificus est: & in alijs plurimis causis maxime quod narcoticum medicamentum non accipit: quemadmodum alia: ut est mandragore succus vel buis similia que sunt narcotica: quorum usus multus nocivus est. Quod si diuturna fuerit passio administrandum est aliquid ei aut quod reprimat aut quod mitiget choleram tandem vtiq; aliqua ex cogitanda sunt que expe diunt & subueniunt molestanti passioni: aliud autē cū alio aut alio adhibendo mensuram intuenier.

Signa anfraxis in oculis facit. Cap. XCII. **Anfraxim** autem humorum in oculis factum hoc modo cognoscet. Cum tumore enim vene fortiter eleuantur ut sanguine plene existimantur sed & tensiones sentiunt in oculis ipsis. Nec ergo signa ostēdunt pinguissimos satis humores anfraxim. I. opilationem fecisse in oculis.

Curatio anfraxis si sola facta fuerit in oculis. Caplin. XCIII.

Quod si absq; plenitudine corporis. i. plectoria flegmon tibi visus fuerit facta anfraxi ex pingui & flegmatico sanguine non oportet flobothomū adhiberi aut catartici dari: sed oportet illa ministrari que sursum ascendendo adaperiāt constipata loca & confortent imbecilla membra: ut iterum iam non suscipiant nocitura. Optimum autem est in talibus in quibus nō est plectoria ut diximus primū lauare egrotantē temperato balneo quod calefaciat & relaxet poros: & tunc dare eis vinum bibere: etenim dec facile in omnes membroz partes maxime ad caput penetrat porio ut non solus calefaciat ea: sed & celeriter mouet subtiliādo humores & expellēdo anfraxi faciētes simul & imbecilla loca ut diximus corroboret: ut etiam illa expellat que constipata sunt. Hoc modo ergo cognoscēdus est balnei usus si debeat lauari qui patitur aut nō. Si timor est balnei usus: an vinū potui dare iuuat foretetur prius calida aqua. cum enim flobothomariis & nihil desuper fluxerit reumaticis post lauacionem manifestum est non esse plectoricum: oportet fomentationibus & balneo & vino vti. Et si facta fomentatione reuma fuerit acutum & dolor increuerit cūone opus habent aut flo-

botbomia aut catartico. Qd si plectoricus fuerit flobothomandus est. si autem cacochimus purgandus est catartico: etiam his aquosaz mulsam inquitatq; re opz: tūc magis qm lipptudo ascēdit & oculi molestant. Nulla aut alia res poterit eos magis extenuare & pbibere nasci lippos sicut mulsa: & collyriis que cūq; euentare & digerere possunt flegmōes vtiuntur.

De mulsa in pstipatis poris curatio. Ca. XCIII.

I autem densitas aliqua fuerit in poris hos apire potest mulsa inquitatq; ut mirabiliter & cito sine dolore efficiatur euentans & digerens infixos humores aut ventositatē spiritus. Sit autēz tibi manifesta cognitio cum spiritus tensionem faciendo dolorem generat quod nec flegmones neq; mordicationem habet: sed dolor & tensio sit & rumpi videtur oculus. Ego. n. scio me quēdaz patiem hoc modo curasse siue sanasse mulsa sola vtiendo & nullo alio mitigatino: aut anodino collyrio ad mirandum visus sum dolorem. Si quidez aliquis eorum flobothomari opus habet. Aliqui etiam catartico & quidaz vtroq; & balneo & fomentationibus & vini potationibus: de quibus nunc breuiter dicam.

Signa qui flobothomari opus habent & qui catartici purgari. Cap. XCV.

E sanguinis igitur abundantia si fiat flegmon cūz tensura repletus est qui inflāmatu est locus cum tumore magno plus a natura rubeo colore humoris sunt cognitio lachryme: melanchrymantur enīz & lippi fiunt. Si autē amplius veniat malum in facie sit tensio intolerabilis in profundo oculorum: ut simul exprimi & erumpere videatur: cum pulsu interdū subleuant palpebre: eueruntur & vix mouent & album oculi altius nigro sit. hos tales mor flobothomabis. si autem cholericus aut flegmaticus aut melancholicus fuerit his catartici dandus est. Quorum signa sunt bec flegma sanguini si mixtum fuerit & flegmonem fecerit accidentia sunt bec ex albo & rubeo colore permixtum habet & media natura flegmati sanguis est mixtus & magis in vespere accessibiles fiūt per singulos dies. Cholericus autem humor si fuerit calor sentitur multus. mordens autem plurimum est & lachryma sub rubeo colore & sub flavo: & tertia die sit accessio. Quod si melancholicus fuerit sanguis accessiones. 4. die magis consurgunt: quomodo debent cognosci in podagricis passionibus dixi.

De vlceratione oculorum si simul cum flegmone fuerit. Cap. XCVI.

I ergo cōtingat vlcus in oculo & simul habeat flegmonē dēz curatio esse mixta. Flegmoni etenim mitigatiua adhibenda sunt qualia sunt limina & cignaria & qūq; sunt ex amilo confecta & psimicio & gelsastro sunt. Si autēz comestiones vlcera sub acro & calido fiant reumare vteris collyrio quod dicitur signos. R. cathinie .3. v. dragant. .3. y. psimicy lauati .3. xv. spodopōpbiligos .3. viij. gelsastros .3. viij. plūbi vsti & lauati .3. viij. dragant. .3. iij. gummi .3. iij. ouorū albumina .xx. aque quod sufficit in alio habetur opy .3. y. Istud collyrium mirabile est: facit enim ad flectenas & ad epicauma & rixis & hypoposion & chimosim & albugines & maculas detergit: maxie aut vlcera flegmonis.

q. i. superintire. r. i. cretat.

o. i. sup illud.

t. i. certe. v. i. quomz pot sunt cōstipari.

x. i. humorē peccatē indicat lachrymā cū pōtūo signis.

Umana & cignaria sunt duo collyria in hoc ca. scripta.

3. i. cerusa plumbi.

2. i. stella terre, & est terra si sit gipso.

2. Est flegmonē cūcia dī anq; cadat a parietib.

2. i. stella terre.

aa. i. minura asparta in oculis.

bb. Est spēs vlcera oculi. Jasi.

cc. Rixis est erupcio seu scissura vene. Jasi.

dd. Est tumor qdā circa angulū interiorē oculi.

ce. Chimosim dicit greci qūa flegmone valde viret palpebre conuertiuntur.

Similiter autem et collyrius diaolibanus facit et maxime ad nimias chimoses. Qd. R. bec cathinie. 3. xx. libani. 3. xx. psimicy. 3. xl. opy. 3. vj. aque pluuiialis quod sufficit collyriū yramō in quo non est nimius calor in hoc qd fluit: facit autē bñ ad flagitias et ad rixim: promptissim: stapbilomata: ypopias et diabro- sim b nomas antraces. R. autem geslamie affe. 3. iij. pōpbiligi. 3. j. cathinie lauare. 3. y. stimeos. 3. y. lepidos. 3. calcis lauati. 3. iij. opy. 3. vj. gummi. 3. iij. aque pluuialis quod sufficit. Quod si cum vlcere et flegmone fuerit et lachryme multe fluant admiscebis collyria que sine mordicatione sunt et modicum repi- munt. Nam si acredo fuerit diarodō miscebis. si autē non satis est calidum ermola et modicum adde: aut ex- on quod dicitur ydarion: aut monomerion aut acari- ston quozus graphagia tradimus: et si aliquid minus fecimus nunc scribamus.

Collyrium ad cicatrices vel albugines tollendas. Caplm.

Accūq purgare solēt species be- et calosas et grandes cicat- rices quas tilos greci vocant minuunt: et albugines pinguiorē quas vlas vocant. Sunt autem et plurima simplicia que ad

hec facere pñt qualia sunt anemonis virisusq succus in oculis vlas. i. maculas tollit: filr et cētaree mioris succus cum melle tollit cicatrices. Et ad diurnas ci- catrices cedria inuncta iuuat et extenuat etiam scro- des quas et leucomata vocant. Nitrum quoq cum oleo veteri triam diligenter et inunctus bene facit ad hoc sed et sepiā ossa vsta cum melle trita mirabiliter faciunt ad hoc. Collyrium diamamira valde vlcere est quod mitius excedendo cicatrices amputat. quod. R. mamira. 3. j. stercois cocodrilli. 3. j. armōiāci thū miamatos. 3. y. smirnis. 3. troclerē. 3. iij. cum aqua sa- cīs collyrium et vteris: multum enī experimentatū est. Collyriū diatrici quod facit ad plurima: maxime autem ad vlcera antiqua pessima: vlas amputat: et grandes extenuat cicatrices: et ad myocephala facit et ad alia multa vtile est efficac et laudabile. cathinie vste et lauare. 3. xxvj. stimeos. 3. v. nardostochio. 3. iij. picis nigre. 3. iij. croci. 3. iij. castorei. 3. y. lepidos calcis. 3. y. byum. 3. iij. calcucecaumenon. 3. v. piperis. 3. y. psimicy. 3. iij. licy et succi caprisici. 3. opy li- bani oppobalsami castie: smirnis. 3. aij. 3. y. lituicis. 3. iij. calcanti. 3. j. gummi. 3. xx. feniculi succi. 3. iij. vi- ni ameni quod sufficit. Et itē laudabile collyriū qd icarnatas et subtiles et vix apparētes cicatrices ampu- tat quas attingere potest. R. plumbi vsti et lauati. 3. iij. croci. 3. j. gummi. 3. y. spody lauati. 3. iij. lepidos cal- cis lauati. 3. y. aque pluuialis quod sufficit. Collyrium diamon psimicy. 3. j. sal armoniaci. 3. j. armoniaci thū miamatis. 3. iij. ossis sepe. 3. j. et. 3. y. mirabile est enim hoc adiutorium et sepius expertum. Collyrium nardi num taylinoeos vsti lauati. 3. viij. psimicy vsti. 3. viij. calcucecaumenon. 3. y. y. nardostochio. 3. iij. folij. 3. y. croci. 3. iij. opy. 3. y. smirnis. 3. y. cathinie vste et lauare. 3. viij. licy. 3. y. gummi. 3. xx. aque pluui- lis quod sufficit ad omnia fortia facit vlcera et clea- trices extenuat et superfluitatem humorū repimit. Ad eos autē qui mordicationem non sustinent mi- scere oportet lenis collyriū: sic enim et sine molestia fertur et cautius fit eius vsus.

Collyria mordicantia ad caliginem oculorum. Caplm.

Collyrium ydarō ad ypopias facies et chimoses et sciles et reuma multum. Utendum autem erit aquoso. R. cathinie. 3. xxj. calcucecaumenon litosiston aloes nar- di celuce. aij. 3. viij. aque pluuialis quod sufficit. nescio an hoc meli sit ad ypopias aut chimoses et epipho- ras et reumata. oportet autem eo vti aquoso et cum pauauerint multa dissonantia et acredo fuerit in ocu- lis cum vino et leuibus collyrys modicus admiscebis et eo in initio post modicū amplius et ad perfecti- dam sanitatem solo vteris. Collyrius elones quod sa- tis ad vlcera sana facit et icarnatas subtiles et vsta ap- parentes factas cicatrices amputat quas attingere po- test. R. plumbi vsti et lauati. 3. iij. croci. 3. y. gummi. 3. j. lapidos calcis lauati. 3. j. spody lauati. 3. j. aque plu- uialis quod sufficit. bec enim que dicta sunt ad cicatri- ces et ad antiquas passiones expediunt. Ademorā- da sunt etiam deinceps similiter oxydozica. i. que ad caliginem oculorum expediunt. Adhuc autē et senio- ribus etate defectum visibilis spiritus reparant: et re- nouationem faciunt visus: et incipientes ypoctisim soluunt: est aut collyriū quod vocat canopius calcu- ccaumenon. 3. xxxij. pipis. 3. xxvj. cathinie. 3. y. opy. 3. viij. smirnis. 3. iij. gummi. 3. xxvj. aq pluuiat qd suffi- cit.

De idrocollyrio et exidrocollyrys facientibus ad ampliopiam. Cap. XCIX.

Idrocollyrium facies ad aliā multa pō- filigon non lauati coclearia. vj. oppobal- sami coclearum. j. mellis coclearia. y. vi- ni imegipsi vetusti et albi quod sufficit. et oportet mit- tere primum pōfiligon tritum bene satis. et sic miscē- dum est oppobalsamum: ita et mel. post autem omnia vinum et post commixtionem terendum est diebus tribus diligenter: et sic mittitur in ampulla. Et quan- do vtendum est agitando est tri ampulla donec di- gressio facta fuerit aqua calida lauabis oculos. Et idro- collyrium pulvis vt possit in sole sine lesione atten- dere aspin. et albe magnetis. vini crisoflaphiri abha- ton ematibites camomile bierapōpbiligon ad- pongis locasili bec omnia equaliter miscebis et facies puluerem et inunges. Alius pulvis seueriani fa- ciens ad oxidoroca cathinie. 3. y. salis armoniaci. 3. j. et. 3. folij. 3. iij. piperis. 3. y. facies puluerem et inun- ges patientem facit ad siroptalmias. i. scabiosos ocu- los. Alius pulvis qui dicitur for facit ad ampliopiā et ad dētius dolores et reuma amputat cathinie. 3. viij. salis armoniaci. 3. iij. croci. 3. y. pipis. 3. y. folij. 3. j. ar- senici. 3. j. et. aliud satis bonum ad scabiosos oculos et puritum et caliginē oculor et asperas palpebras habētes et reumaticas veteres passiones et albugines oculorum et ad asperas palpebras habentes vt dictus est et ptingia quo ego vsus sum cathinie plateos vste in pane. 3. iij. salis armoniaci. 3. j. croci. 3. j. piper- ris. 3. y. arsenici plateos. 3. y. facies puluerē et inun- ges inunctionē ipsam facies per corneam oculi cera- toidis. Et ad ampliopias et inuitantes ypopbi- ses baccarum lauri purgatarum. 3. xx. teres cū vi- na pueri virginis cū gmine. 3. y. et inunges bis. f. qui- bus carbaracta defendit cum vna. alij autē omni- bus cum aqua. Aliud fel yene fecomire succo cū melle inunges et mirabiliter operabit. Aliud felle perdicum

nn. i. linores
fuit sub oculi
Jani.
oo Chimosi
dnt greci qd
flegmōe vlti
vltroz palpe-
bre conuerti
Jani.
pp Sicofo et
nis creatio p
rime rubec
tibus inferio
palpebre. J
qa Sucto. i. p
collyrio.
rr. i. i. lapides
moniaci. J
os. i. i. supinū
nos reumant
sed et ad
los. Jani.
rr. i. i. i. i. i. i. i.
collyrio et
dolozibus.
vv. i. effusio
humorū et
pupilla dē
rum.
xx. i. i. caliginē
oculorum.
rr. i. i. i. i. i. i. i.
lyriū. i. i. i. i. i. i.
suba et dicit
ydros qd est
3 et i. i. i. i. i.
rr. i. i. i. i. i. i.
fieri est colly-
ficiū. i. i. i. i. i.
re. 20. ab et
et et i. i. i. i. i.
et et i. i. i. i. i.
quasi iaque
collyrium.
33 Quoties
rr. i. i. i. i. i. i.
3. i. i. i. i. i. i.
rr. i. i. i. i. i. i.
aurū et i. i. i. i.
aaa Lapia
circulus vlti
nigritas vlti
bbb. i. i. i. i. i.
cie.
ccc Lapia
ddd Lapia
eee. i. i. i. i. i.
oculorum.
fff. i. i. i. i. i.
ggg. i. i. i. i. i.
oculorum.
hhh. i. i. i. i. i.
oculi. Jani.
iii. i. i. i. i. i.
kkk. i. i. i. i. i.
lll. i. i. i. i. i.
mm. i. i. i. i. i.
oculorum.
nnn. i. i. i. i. i.
humorū et
pupilla dē
ooo Est scy-
qui foler et
pulchritudo
effodere et
cū melle et
nō vlcant
ppp. i. i. i. i. i.

a. i. extum vne
ex ruptura cor-
nec.
b. i. liuores sub
oculo.
c. i. vlcera comee
in gb^o vna exit
ad magnitudi-
nes capitis mu-
sce.
d. i. linia cum
digitis.
e. i. subulr atten-
dere.
f. i. liuores sub
oculo.
g. i. vngulas oca-
li.
h. Sicosia e crea-
tio carnis pluri-
ma in pibus i-
feriorib^{us} palpe-
bre. Zan.
i. i. vngulas oca-
li.

k. Lollyrijs.

l. Egilopa e apo-
stema inter an-
gula oculi et na-
sum. f. fistula q
anteq^{ue} disrupat
antilopa d^{icitur}.
m. i. acuta.
n. i. memithe e
herba frigida si
millina papa-
ueri cornuto.
Zan.
o. i. paritarie.

p. i. liciulū cum
quo saponarij
p^{ossunt} sū saponē.

mitigat et somnum infert et ad staphilomata et ypo-
ptias et ad myocephala facit cum oī liquore albo iun-
ctū Melius aut operat si iniungat cum pena q^{ue} si in-
gmaticef. Opz enīz et illud subiliare et si qua aspi-
tas ē abstergat. Si aut myocephala et ypopias fue-
rit post inunctionē ligabis oculos aut linteo aut aqua
frigida infuso aut spōgia in ipsa aq^{ue} infusa hīs circa te
de linteis ligaturas vt nō incalescat oculus patiens.

Ad purias et sicosim.

Relucant

salis armonici gummi. aii.
cū aceto solues et facies col-
lyriū et yteris. Alio succo populi arboris
cū duplo mellis inunge. Aliud sepie testa
vsta et trita subulr et sal armoniac^{um} frigus
resoluit in oculis carnes vlceras et purias sanat.

De ryadis.

Relucant

Yada fit minozate angulo maiore
per incisione aut supere
scere carne in angulo oculi. Sed si cōtin-
gat fieri vt ex incisione fiat sanies in ve-
nis in sanabilis est. Contēplari ergo opz et
cōsiderare totū corpus et si cacochimū fuerit purga-
bis eū ante. Et sic adhibebis que mediocriter stipica
sunt. Postea aut bulc miscenda sunt que augmentare
faciāt carnē: qualia sunt diamō cōfecta collyria cōmi-
xtis^{us} diagaucio et croco cōfectis. Et hic puluis hīs fa-
cit qui dī diacrocio. Et aloes solius puluis. Opz autē
vino añ lauare: et sic puluere supmittere paulatim ad-
dendo. Aliud hīs faciēs suscipiam^{us} folia virida in vino
cocta et trita et supposita in ipso angulo. Et solū per se
vinū si ex eo spongia infusa frequēter mutata ponat.
Qd si stipica mittes in vino et bulliant fortius erit ita
vt amplius desiccet et repumat istud vinum.

Ad egilops.

Egilops

l. mor ab initio medica-
mina sine mordicatione
sunt adhibēda que simul et desiccare pos-
sint sub mordicatione aut acria^{um} medicami-
na cū moleste fuerint accepta in timore
plurimū surgūt. Ad inchoates aut egilops hīs faciūt
glauciō et crocus simul cū succo pāciados et trita et
supillinita. mutari aut opz frequēter adiuuozū. Ego
enīz ad incipere adbuca nōdū in pus cōuersas vīus
suz h^{abent} medicamie et phibui pus fieri et ad sanitates p^{ossunt}
duci. Alio salic cocta in aceto nō solū que inītiā fieri
egilops: s; et inueteratas et in pus cōuersas mirabilr
nosci^{unt} sanasse: opz aut hīs tritas supponere. Si aut iā
et pus inuenerit pūneri ibidē rūptillō et vsqz ad os re-
ponit: h^{abent} aut fort^{ius} medicamē nō est. h^{abent} solo vredo
nō soluz egilops s; et egilops diuturnas scio esse cu-
ratas. Alio ruba domestica cū pruna^{um} gutta saponi-
rie trita et supposita satis hīs opat et curat. In pms q^{ue}
de comedit: postea aut nō et h^{abent} mirabile est q^{ue} in pms
causticus est postea vt medicamē opat vsqz ad os et
nō facit cicatrice: et si fecerit satis tenuē et incertā facit.

De passionibus aurium.

Aditis

satis multū et varijs subia-
cet passiōibus. Eteniz sepi^{us}
ex frigida distēperāta et calida cōtingit.
Interdū etiā ex anfraxi glutinosi et pin-
guis humoris et ex siccitate spūs vōstis
te et inīlatione. Et ex flegmone intrinsecus et extrinse-
cus existēte in meatu suparrētis calidi sanguinis aut
cholericī hūoris. Et ex multis alijs causis de gb^o oib^{us}
dicēdū erit inītiū faciēdo vt prius de dolore dicatur.

Signa si ex anfraxi aut de sanguine dolores fiant.
Capitulum.

Enteraxi

anfraxes de pingui fa-
cto spū vōstis et do-
lores et glutinosi et pinguib^{us} hūoribus
nō habētibus vī euaporēt vt creat. Lō-
siderādū est enīz artificiose magis si ex
entraxi^{us} pinguiū et viscosoz humorū fuerint dolores.
Grauitatē sentiūt patietes in capite et qui pcesserūt ci-
bi et potus frigidiores et humidiores constat fuisse qui
frigidus generauerūt humores. Si aut ex spiritu fa-
ctus fuerit anfractio dolor et tēso nō grauitas sentit^{ur}
in capite vel in ipsa aure. Manifestū est aut q^{ue} si spi-
ritualis inflatio et spissus aut pinguis spiritus nō in-
ueniat trāsitu existimādū est magis esse doloris. Cāz.
Si aut simul et tēso et calor et pulsus et dolor sit: ostē-
dit eē flegmonē factuz ex supfluitate sanguine calefa-
cto. Cui opz de brachio sanguinē trahi calefactū. De-
mū ad flegmonē mitigātia adhibēda sunt adiutoria.
Manifestū est aut et qd in^{ter} alijs humoribus hoc ipm
opz fieri et puidere si ex qūitate lediūt: humores aut ex
quātitate et que plenitudo facit dolorē: et diēta fin hoc
ministrāda est. Si enīz cholericus humor est dari de-
bet lactuce intibe^{us} cucumerū ptes interiores et me-
lonū: et mela^{um} et malue: et pisces duras carnes habētes
q^{ue} et cholera et calozē miūget. Similr aut et flegmaticū
humorē qui extenuet: dādus est cib^{us} calidus: et medi-
camētia adhibēda sunt. Sic enīz nobis agentibus qui
increuerunt humores purgādi sunt medicaminibus.
Curatio si ex anfraxi aut humoribus aut spiritibus
dolores fiant.

Ergo

de anfraxi. i. constipatione
dolores in auribus fiant: tūc
opz adhiberi ea que proficiant et exte-
nuēt adiutoria. Quale est affronitū^{us} cui
admiscendū est mel et acetum. Quibus et
fel ouinus cum oleo mixtum adhibetur. Melius aut
fiet si amigdalini sit oleū. Aliud porri succus istillat^{us}
tepidus hīs facit. Iterū cepe succus cū melle mixtus
instillet. Et aliud organū teres cū melle et cū la-
cte mulieris tritū ingmatig^{um}. Et aliud fel capri-
nū cū succo porri ad nimia pstipationē adhibe. Multa
enīz ab anfraxi tradita sunt et simplicia et cōposita
adiutoria que faciūt ad anfraxim. Aut ex humorib^{us}
aut ex vōstitate spūs: et gbus hec facilia sunt et bona.
Leterū est dicere q^{ue} plurima vīa a nobis molestantis
cāe signa exponēt vt illa adhibeant que pficiant et
extenuēt medicamenta et sine nimia molestatiōe pur-
gāt. Sugieda sunt etiā ea que nimia mordicationē aut
acredinē hīs: maxime his quibus dolor est magnus et
nimius. Sepi^{us} enīz hec talia reumatizare magis cau-
sas faciūt et maiore accessionē et dolore mouent. Qui-
bus aut dolor nō grādis est et diuturna iāz passio esse
vt et difficile obaudiunt que dīcunt: his nihil est irra-
tionabile eis que amplius mordēt purgantqz vī. Ex
gbus sunt dragūtee succus et herbe brionie et alia his
siilia. Et troscis^{us} ad eas que sine dolore sūt anfra-
xes: et ad eas que sine dolore sunt cōstipationes fa-
ciunt hec medicamenta. Ellebori albi. i. nitri. 3. xv.
croci. 3. iij. facies troscicos et cū aceto resoluēs et yte-
ris. Et rez ad eos qui sine dolore sunt et grauitatē au-
diūt. Ellebori nigri radicē cū aceto et melle dissolues
et in aures mittes. Manifestū aut est q^{ue} nihil frigiduz
in aures mittere opz sed ante calefacere et sic mittere
et magis si condensationem vel anfraxim suspicaris
esse.

a. i. fenicula por-
cinus.
b. i. mendo in
funde.
c. i. myrr.
d. i. spume niri.
e. i. puris.
f. i. comedicia.
g. i. fistulosos.
h. i. gummi cedri.
i. Est infirmu chi-
rugicum.
k. i. operationu.

l. i. uic.
m. i. est
n. i. igna
o. i. com
p. i. ma
q. i. uia

r. i. de maiora

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

esse. Et pencedanū r opiu cū oleo yfino aut am-
gdalino adhibe. Et felle succū cū felle taurino re-
res r in aure mittes. Et felle bonis lanā infunde r
in aure mitte. Et felle bonis cūz ouis mitte in aure.
Et capre yfinā in aurem inquitatigā frequēter.
Aliud cōpositūz medicamen qd facit ad eos q gra-
uiter audiunt r qbus dolēt aures smirni affronitū.
a. i. j. libani. croci. a. i. j. i. i. op. y. j. i. y. amigdalas ama-
ras purgatas nio. xx. galbani. j. y. Galbanū cum ami-
gdalis sigillatim teres r imittes r acetū r cū ceteris te-
res r facies troscos r yteris. In dolorib⁹ ergo cū oleo
ro. ad furdos aut cū aceto. Et felle aliud ad multa fa-
ciēs. hoc enīz adiutorū pbatū est: r maxime ad diutur-
na vlcera r neomena r ad eos q ex vefitate spirit⁹
aut ex glutinosis humorib⁹ nō audiūt: ita vt furdū sint:
facit aut bñ ad diuturnos sonos aurū r yringios ce-
dria trita cū aceto yteris ad ea que superius dicta sūt
omnia infundes cū spatomelle aut linteuz illinies aut
stupam aut lanam aut quomodo volueris. Est enīz fa-
cis actionarum r medicamen.

De aurū dolore q ex frigoris causa fit. Cap. CXI.

Enim dolor aurū fuerit ex pcedē-
te frigido yeto aut humidio
re lauacro yfus fuerit: necesse est subueni-
re calidis adiutorijs. Multa enīz sunt ad
hoc adiutoria simplicita que calefaciendo
dolorē possunt amputare: quale est nardinū oleūz bo-
num. Et rutha cocta in oleo. Ad nimios xō r magnos
frigidos piper cū oleo tritū bene facit: r enforbiū simi-
liter adhibitu: r alleū r cepa. Et lauri folia storax. r cal-
fia. r calom aromaticus: r oppobalkamū: r yrinū oleū
r amaricinū r laurinū. Per hec enīz curari oportet
quibus ex distēperantia frigoris aures dolent.

Si aures ex nimio aeris calore r acro humore dolue-
rint. Cap. CXII.

E calore aut nimio in aurib⁹ facti
dolores: aut ex aliqua bu-
moz acredine dyus eoꝝ curandi sunt fm
magnitudine qualitatis cause. Nam si me-
diocris calor excitauerit in aure dolorem
benefacit ouī albumen in aure missum quēadmoduz
in oculis adhibemus paulatim tepefactuz. Et lac mu-
lieris imitaf: silr cū qbusdaz anodinis collyrys. Sed
r succ⁹ perdiclados bene facit per se r cūz aceto ro. f.
mixtus r modico aceti r maxie ad ignitas r nimis ar-
dentes distemperantias. Similit aut r succus strigini r
coziadri r aphrodilli succi iuuat magnifice.

Si in aure interi⁹ flegmon fuerit fact⁹. Cap. CXIII.

In meatu auris siue in alio aliq
mebro interiore eius
flegmō fuerit ori⁹: sepi⁹ affert acutissimuz
piculū vt hoies exinde moriant. Nerus
eni p quē audit⁹ mistraf a cerebro nimia
sensibilitate sua fortissimos dolores r acutos facit: ita
vt cōpatia cerebro r acutas excitat febres r iterdum
alienationes facit ita vt iuuenes exinde moriant: aut ex
acutissimis dolorib⁹ q eis ptingunt aut ex alienatōe: aut
ex febre nimia inde gñat. Qui aut seniores sunt r fe-
briūt nō cito spasma apprehēdunt neqz alienationez
patiunt. Dumoz enīz augmetar in eis frigidior simul
r spissior exis post lōgū tps i pns puerit r paulatim
virtus infirmior facta anteqz digonē faciat moriūtur.
Nā in iuuenib⁹ nō cito in pus cōuertunt. Et aliq in
eis ptingit vt flegmon in pus puerat r cum hoc factū
fuerit mox relaxant dolores vt salus sit infirmant.

Curatio flegmonis. Cap. CXIII.

In mediocriter flegmones ar-
detes expedit
eis oleū ro. f. solū ingmatigari cūz modico
aceti. Silr glauciū cū modico aceto tepi-
do funde in cote cocleari fricatu. Et que de
glaucio r croco cōficiunt collyria hoc mō pfecta. Nec
enīz oia ad mediocres i aurib⁹ flegmones bene faciūt
r rasure cucurbitę succ⁹ maxime herisipilatordes in
aurib⁹ flegmones sanati: p se enim solus aut cū oleo ro-
fato mixtus r inquitatigatus sanat. Sed r lyciū mi-
xtuz eqli pōdere r opiu cū lacte mulieris missuz in au-
rez iuuat silr r castoreū maxios dolores eqli cū opio
mixtū r tritū cū sapa r tepide in aure missuz pagori-
gat r fortiter. sic aut opiu vetus pp nimiu ei⁹ torporem.
Ego enim scio quēdā solo opio sepi⁹ yfus fuisse r sine
sensu fact⁹ est: cui est adhibedū castoreū. Et iaz postea
neqz p oppobalkamū neqz p mltā alia que calefaciūt
in aure missa potuit ad pstinū reuocari statu. Propte-
rea q si mltio dolore cogamur vt opio ytiatur aut alio
aliquo narcotica virtutē hñte: opz vt cūz semel aut si
multū in scda vice missum fuerit postea mittat casto-
reum cū oleo mixtū in aure tepidū r extrinsecus lana
infusa oleo calō nardino admixto adipe anserino sup-
ponēda est. Mediocriter aut flegmonib⁹ existit r nō
satis calis r ybi nō sunt febres neqz nimis cala nā aut
iuuenili etate nō sit q patitur modico tetrapharmaco
qd greci r alij bassilicon vocāt: admisceri opz r oleum
nardinū modicu. Si aut estas fuerit in oleo rosaz re-
solutū ingmatigabis. Bene aut facies si r adipē an-
serinū r fastianinū ei admisceas. Sic enī adiutoria yte-
da sunt quēadmodū Hal. docuit dicēs. Ego aut nō in-
fundo eis que nimio aurū dolore vexant neqz medi-
camen aliqd neqz tergo lana expimēto doctus. Me-
lius est aut neqz tangere aurū meatus in tpe doloris:
sed trñ cū spatomelle inuoluta lana someto dolentia
loca. Immitto aut medicamen hoc mō tepefactū r in-
fusus mediocriter existimātib⁹ nobis: vt egrotati enīz
tepidū bonuz videat. Et si calidiora adhuc ferre pote-
rit fomētando calefieri dz: ita vt nō ledat patientē. In-
funde ergo pparato medicamine spatomellis sumita-
tē vt in pundo auris ipsius meat⁹ defluere possit. Et
post hoc iterū atqz iterū sepi⁹ hoc idē facias: nihil pre-
termittēs epis. Manifestū est aut q sic nobis defluet
medicamen extrinsecus cū intrinsec⁹ porus fuerit re-
pletus. Hoc igit mediocriter repleto inquātū possibi-
le est nō est tangēda auris. Qd si grauitat tangat auris
amplius excitat febres. Lū ergo repleueris aures me-
dicamine mollē suppones de foris lanaz sup ipsuz os
pori r post hoc totū auris. Et si incaluerit itez leuiter
tolles que supposita erit extrinsecus lanā. Iterūqz
similr facies ne aliqua ps auris alia tangat. Nec enīz
ita ortaus Halenus scripsit docens nos quāl in omni
flegmone oporteat deservire. Ego autē magis iuueni-
bus r calida distēperantia existētib⁹ r qbus est igne
nimis flegmon: sepius etiā r cum febre tradidi yfus: r
maxime si estatis tēpus sit r regio calida melius eē si
necessitas vigeat aliquas flobothomationes ytedas:
cum spongys dolentibus locis superpositis infusis r
fortiter expressis: sic apponēde sunt in aurū dolori-
bus locis. Vapoz enīz qdē ex ipsius mitius adhibitus
paragorizat. Adhuc autem ex vaporibus partisi cala-
mi facis. Opz aut ynā parte n calami aptari cōcaui-
tati auris. Alteram xō partem in olla cooperculum
habente pertusum r omnino coangustatum vt sursum

p. i. illinir.
q. i. menthe ba-
da est frigida si-
millima papa-
neri coznito.
r. i. per coclear.
e. Cholericos.

t. i. illinir.

v. Est mustus co-
cū vlsz ad co-
sumptionē oua-
rum partium.
x. i. mulce seu
mitigar.

y. i. narcoticum

z. Bassilicon. f.
r. i. linis.

q. Est infirmu chi-
rugicum.

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

c. i. ma

d. i. ma

e. i. ma

f. i. ma

g. i. ma

h. i. ma

i. i. ma

j. i. ma

k. i. ma

l. i. ma

m. i. ma

n. i. ma

o. i. ma

p. i. ma

q. i. ma

r. i. ma

s. i. ma

t. i. ma

u. i. ma

v. i. ma

w. i. ma

x. i. ma

y. i. ma

z. i. ma

a. i. ma

b. i. ma

ad aurē ascendente vaporē suscipiat auris intus. Opz autem egrontantem inclinātā capitis ceruicē super olam habere. Circa autē aures extrinsecus lana superponatur vndiqz. Et obserua bene ita vt nō exurat locus circa aures. De foris autem si tumores fiant cataplasma de ordeī farina aut triticea cocta cum sapa aut in dulci vino aut austero. Magis autē cataplasma et fomentatio adhibēda est his in quibz existimat plus posse fieri. Si enim hec cōtigerit tunc triticea opz vti farina et terrapharmacō^b cū populeon: iterū admittendū est ei cerotū de adipibus pfectis. Oporet igit festinare vt absqz pus sanentur flegmōnes. Hoc potērit fieri que subius scribunt medicaminibus: de quibz breuiter dicaz. Ad aurīū dolores anodinū satis magnum frequenter inquitat: cū in quibus flegmōnes et tēssiones sunt et nimy dolores. Adipis anseris aut pulli. 3. vj. opy smirnis croci. 3. aii. 3. y. vteris securus bonum est satis. Aliud ad nō satis ignitos flegmōnes butyrum bysopum mel omnia equaliter tepida in aure mittes: facit enim ad sordida vlcera et inflamat. Aliud paragoricū ad dolores qui ex flegmone sunt et in pus transmutare se pndunt lythargirū. psmicy. 3. aii. 3. iij. libani b iresos resine terebentine. aii. 3. iij. colofonie. 3. iij. cere olei. aii. lib. j. adipis pozini. lib. y. succi semis lini qd sufficit: facit enī ad annuas podagras bene. Aliud ad eos quibus ex pssione et reumate flegmōnes fiunt. Butyrum recens resolues et in aurem mittes. Aliud lac mulleris et cerotū simul tere et de foris circūlinse: maxime vbi inflammatio nes rubee existunt. Si autem et cum dolore fiant opū admiscebis: sic linies. Aliud adipem anseris in lacte mulieris resolues et in aurem mittes. Aliud lythargirū et crocum cū aqua simul omnia resolues aut cum sapa et illines. Aliud satis bonum pillū tere aut sissam cū aqua simul emina solues et cataplasma impones. Aliud lenticula cocta cū mica panis cataplasmata in quibus vlnus est cum flegmone. Item psmiciū cum coziandri succo aut strigū^m succo miscens inunges. Aliud malagranata cū micis panis cocta in vino cataplasma. Ad eas que sine vlcere sunt flegmōnes sufficiāt hec dicta. Et opz festināter magis ne vuln fiat repmēre. Qd si vuln pgerit fieri aut qd fuerit scā in sequēti ei^o disponem^o curas.

Cura ad aurium vlcera siue apata. Cap. CXV. **I**cium et micoim siue papauer albu equi pondere teres cū melle et mittes in aurem. Nec etiam que cum flegmone sunt vlcera sanāt. Aliud ad diuturna vlcera sananda facit mirabiliter. Cedria^o cū melle mixta et in aure missa. Ad eos qui pus fundunt miscos^o vris in olla et teres et puluerē insuffla. Item absinthio trito vteris cū melle satis bene purgat vlcera. Aliud aloes et croci teres dissolues cum sapa et vteris: hoc enim et carnes generat. Aliud spodiū teres et puluerem insuffla. Ante hoc de mulla lauabis aur cū aqua vbi decocte fuerint lenes vel rose in vino coctis lauabis cum melle aut oliue solys tritis et succo expresio cum melle vteris. Item ad sordida vlcera et nemomena^o vrinaz pueri imberbis cōmixtam cum melle miscabis et vinum et in aure mittes. Item sandarachaz^o tritam cū melle in aure mittes. Aut cum lycinio factum linis bene et in aure mittes: facit enim bene purgat et desiccāt et ad cicatricem ducit et sine dolore facit. Ut enim bonū est hoc adiutorio. Aliud compositum cloaxem^o emplastri

partem vnam et blacastorei troscisci partes duas oleo rosato quantum sufficit miscabis et vteris: sed ante lauā cūz mulla. Aliud ad sordida vlcera et pus fluētia: aut si super ea creuerit caro eris vsti aluminis. aii. 3. j. aceti cotilam^o vna libani^o 3. j. mellis cotilas duas coques donec ad mellis spissitudinem veniat et vteris et liquidum in aure mittes. Aut lycinium illinū ipsūz in aurem mittes. Aliud ad hoc valde bonum stipte ream^o scissam cum aceto tere donec ad mellis veniat spissitudinem. Et cūz lana molli mittes in aurem et cū infrigidauerit impones interius in aurem. Item aliud gipseos^o 3. iij. affronitri. i. spume nitri. 3. y. dia rodon collyry. 3. v. lycy indi. 3. iij. cum vino teres et in aurem mittes et cum succo perdicados^o facit enim bene et desiccāt et sine timore et dolore ipsum vlcus: facit et perdicados herbe succus cum melle tepefactus et impingatus leuiter et cūz lycinio in aure mittas ita vt lycinium ibidē consistat. Si autem et liquorē infundas in aurem bene facit et ad sanguinis effusionem de aure iuuat. Aliud ad diuturna et vetera vlcera. Myrre libani^o croci succi psally. aii. 3. iij. nitri alexandri. 3. xy. scissis^o 3. y. vine de porcello syluatico. 3. xy. liquaminis pontici. 3. xy. camomille. 3. xy. castorei. 3. iij. opy. 3. iij. amigdalas nio. xviij. bec teres cū oleo ros. et amigdalino oleo et aceto modico pficies et vteris. Aliud oppressas et fractas aures ex ruinali^o pssione. Caplm.

CXVI. **A**nis calidi interiores partes res cūz modico melle et superpones. Aliud myrram teres cum vino subtiliter et illine. Aliud cleas teres puras et myrbe miscabis mediam partem et superpones. Item manis^o thuris trituz supersparges. Si aut opus sit vt ligari oporteat fugiendum est in bis violentem vii ligaturis et frequenter festinare mutare que superposita sunt. Ledit enī hoc et causam reumatismi facit.

CDe tinnitu vel sonitu aurium. Caplm. CXVII. **I**nnitus vel sonitus aurium ex ventositate spiritus sit et spissitudine. Generatur enim ex constipatione humorum idest ex anfraxi. Sunt etiam de ipsorum locorum imbecillitate quemadmodum illis contingit qui ex egritudine releuantur humiditate nervorum auris consumpti: fiunt etiam de multa acrimia^o subtilitatis: adhuc etiaz et rōne^o determinationis^o quibus nihil opz adhiberi. Si igitur sonus aut tinnitus factus fuerit aurium: demūqz pauserit et ex intervallo requiem habuerit et iterum regressus sonitus molestias inferat. Lognosce quia spiritalis ventositas non habens transitus facilem: facit sonus in auribus: et maxime si precedant cibi qui inflationem generare possunt et indigestiones passi sunt sepius. Si autem de glutinosos et pinguibz humoribus contingat ex hoc cognosces: quia nō subito superuenit sonitus aurium: sed paulatim augmentatur et grauiter sentiunt ponderis: et precesserunt indigestiones et balneorum irrationabilis vsus et alia que cūqz indigestos humores generant. Utiliter autē curantur aurium tinnitus vel sonitus pfeuerates: aut diuturni si cū aceto aut nitro et melle lauent. Troscisci aut tinnitus aurium vel sonitus aurium castorei. 3. iij. ellebori albi. 3. y. nitri. 3. xvi. croci. 3. iij. fac trosciscos et resolues cū aceto et vteris. Aliud castoreū et cony^o semen equi pondere solues cū aceto et repidū in aure mittes: facit et illis

a. i. vni coctum vsqz ad cōsumptionem duarū partium. Jān.

b. Anguensis balicon.

c. i. suplinium.

d. i. myrre.

e. i. damidas. f. qd est pinguedo la ne.

f. i. mīdgarium.

g. i. ceruse plumbi.

h. i. thuris.

i. i. memibe seu herba finulima papaueri cornu to.

k. i. vino coco vsqz ad cōsumptionem duarū partium.

l. i. cerusa pūbi.

m. i. mozelle.

n. i. gdm cedri.

o. Est species vireoli rubez. f. vitreolum.

p. i. vino coco ad spissitudinē duarū partū.

q. i. comedēta.

r. i. auripigmentū rubez: in libro enīz translatio q greco sicut est li beriste sic exponit: sed in translatione ab arabico exponitur qd est vernit. Jān.

s. i. opopunū nō nien eniplastri.

t. i. emittentia v. i. pōdus d. vnc.

x. i. thuris.

y. i. aluminis de pluma.

z. i. aliterum.

3. i. gipsi.

4. i. aqua d. i. ficu co. Jān.

5. i. thuris. aa. i. aluminis de pluma.

b. i. imp. Eo.

bb. i. casti.

cc. i. minui. d. cam.

dd. i. mīto pueri l aquam s. Est in ragicu

e. i. mīto acco. e. muni.

ff. i. acutū sensus.

gg. i. causa.

hh. i. crisi.

ii. i. med poncu gma a catapu garim

jj. i. acu

kk. i. acut.

ll. i. acu

quibus vapores supius ascendant ex multa vètositate. Item probatissimum euforbium cum cyprino oleo teres et tepesfactum seu calefactum in aure mittes: facit enim hoc ad diuturnos sonitus. Ad eos autem qui ex egritudine sonum patiuntur absinthij decoctione somentans acetum et oleum rosatum in aurem mittes: aut rassani succum cum oleo rosato: aut elleborum nigrum cum aceto iniciis.

Ad eos quoque sordib⁹ replet auris. Cap. CXVIII.

Itrum coctum teres et in aurem mittes et supermittes acetum et postea lauibis idroleo. Item cardamomum et nitrū modicum cum caricis miscibus sine feminibus et facies collyrium et in aurem mittes et sic ibi diebus tribus: educit sordes multas et satis leuiat. Facit aut hoc et ad eos quibus carnes in auribus crescut.

Si in aure fuerit aliquid ingressum. Cap. CXIX.

Item autem lapillus aut saba aut aliquid aliud tale ceciderit in aurem inuolues circa spatomel lanaz et intinges in resina vel terebentina aut in aliquo glutinoso medicamine depones intus et tacto quod intus est extrahes. Et sternutamenta adhibita mouent et aperunt meatus auris irritato spiritu: sic prociuitur. Ad si ex indigestione flegmon accesserit sepius spasmi subsequuntur: ita ut in periculo sint et exinde moriantur. Oportet ergo oleum tepidum sepius in aurē infundere: et sic poterit locus sine tumore esse et facto liquore facile exire: et ex multa etiam lauiare bonum est quando mali humores in aurib⁹ stuxerint. Et exinde sepius quod incidit ex diatercolo. i. vertibella facile trahit: sed alisco in aurē misso fuggēdo extrahitur. Oportet enim oleo tepido ante infundere et sternutamentis vti et multa: ut dictum est. Sic est nobis agentibus cum spatomelle et quando volueris ut dictum est facile ex alto trahitur.

Ad vermes si in auribus fiant. Cap. CXX.

Item vermes in aurib⁹ fuerint occidit eos oxycolos di stillatum in aures et capparis succus: similiter et calamentis succus super omnia facit: dolores mitigando amputat si instillatur in aure aut in aliquo membro vbi vermes nati fuerint. Item elleborus albus occidit eos tritus cum vino et instillatum. Similiter absinthij in vino coctum et passum aut cetaurea: et ias scamonea soluta in aceto aut in succo absinthij in aure missa occidit vermes.

Si aures ex catarro indoluerint. Cap. CXXI.

Ciri autem oportet sem hoc totum sollicitum esse debere non cito ex catarro contingant dolores in aure. quod si contigerit localia festinanter sunt adhibenda adiutoria. Quod si adhibita nihil inuenerint et adhuc reuma magis ibidem ferat: oportet hic apoplegmatisms vti et vètose in posteriori parte capitis. i. in occipitio imponende sunt: maxime si in capite nimiam senserit grauedinem et rubens fuerit vultus et vinum multum in vtu habuerit. Si autem ex his signis nihil apparuerit et fuerit corpore siccus et tenuis et supercurrat acredo humorum vtriusque dieter que spisset et tēperet et requiescat magis et balneis vti vel que somnū facere possint: ex quibus est medicamen diacodion quod et digerere et spissos reddere humores et tēperare acredine super omnia medicamenta potest.

De fluxu sanguinis de auribus. Cap. CXXII.

Item autem ex auribus sanguis fluat ita ut periculum ingerat et ad defectū veniat mortis: tunc necesse est subuenire egrotanti et reprimere nimietatem fluentis sanguinis. Si autem ratio determinationis egritudinis hoc attulerit laboranti: sciendum quod in multis egritudinibus et maxime capitis fluit materia: quoadmodum de naribus naturaliter ita ex alijs locis fieri solet. Si igitur aliquid tale videatur contingere non oportet festinare fluentem reprimere sanguinem: quod ad salutem manat infirmantis et forsitan si hoc agimus ledimus. Si autem contingat ut per nimium sanguinem fluentem vires defecerint et periculum ingerant mortis: tunc est necesse reprimere fluxum. Sunt autem multa que ad hoc fieri possunt et maxime que reprimere possunt hemorroides aurium qualia sunt rubus et galla asiana cum aceto cocta et apocima eorum in aures infundes. Item perdicados succus tepidus infusus facit optime. Item ut non trīb sanguinis fiat in aure porri succi cum aceto mixti in aurē mittes: aut malagranata in aceto cocta cola et in aures mittes sepius.

Ad aures surdas. Cap. CXXIII.

Item autem lesa auris fuerit ut omnino non audiat quod quibuscumque sine febris: quibusdam autem febribus contingere solet. nam his quibus ex cholericis humoribus sursum penetrantibus contingit hec passio magis facile sanatur si venter colagogo catartico deducatur. Quibusdam autem ex spissis et crudis humoribus contingit causa talis sicut a reges et cataphora et cephalica diuturna et in alijs multis passionibus: be omnes difficiles sunt ad soluendum: et optimi quibus pringit ne surdi viuāt mori desiderant: si eis medicina non subueneris, quapropter fortiora eis adiutoria ordinanda sunt: et resistere oportet passioni et in initio catarricu dari. i. oxymel Juliani aut verā frequenter: aut dandum est etiam quod. i. euforbiū quod est a nobis frequenter confectum et videtur quidē esse despectum et simplex: sed est vnde probabile et ad alia multa est valentissimum. Item autem hec ipsa confectio salis armoniaci. 3. y. pipe. ris. 3. j. euforby. 3. j. da sem virtutē. 3. iij. aut. vj. in ouo sorbili aut in sapa aut in oleribus aut vbi volueris eā dare. Utilissimum enim est scothomaticis et epilepticiis et quibus vlcera fuerint detenta: deducit enim bene. Postquam autem purgatus fuerit adhibe apoplegmatisms et in naribus mittes que deducant humores: et omnia qui sternutamenta mouent. Et apoplegmatisms est ei vtile fieri staphisagriam masticem synapim conficis: et inde os ad gargarizandum. Et da obtarmica ex pipere et stricio et elleboro albo et butyracio equaliter pulueres in nares mittes. In naribus autem ad caput purgandum facit medicamen earum: scilicet succum cum melle equali mensura permiscebis. Aliud pulueris ciclamini sicci. 3. xx. ieros. 3. iij. nitrū eritro. i. rubei. 3. j. elactery. 3. j. teres diligenter et puluerem cum fistula in nares insufflabis: alleniat enim bene caput si plenum sit humoribus et aures mirabiliter iuuat. Aliud apocima ex centaurea colloquimida et elleboro in naribus infusa purgat. ad eos qui grauitur audiunt et surdi sunt ellebori nigri. 3. j. castorei. 3. j. cum aceto teres: et in auribus mittis satis iuuat. Iuuat autem eos succus bedere cum nitro confectus: iuuat etiam eos et ea que antea latius diximus ad tarditates auditus et anfraxim qualia sunt de succis bedere conse-

ni. i. scilicet ex puluionis.

ni. i. paritatis.

o. i. cholere eductio.

p. i. scothomaticis ab a quod est sine re ego regia quod nesciat se regere.

q. Est epilepsia a memoria inferioribus. Jan.

r. i. vinum coctum vix ad cibum. p. i. onon duay p. tium.

o. i. medicamen deponens sicut gma a capite.

t. i. sternutatoria

v. i. odisi et stridit similitudo elleboro albo.

x. i. apio ranino.

y. i. succus ciclamini asinini.

z. semini gilia est hic. i. decoctio.

q. i. gumi cedri.
p. i. megerco 3a.

q. i. capite pur-
gatiua 3a.
q. i. equitationes
seu gestationes.
q. i. diachlorum.
f. i. balnea.
g. i. aq. marine.

h. i. emplm 8 sy-
napi factu 3a.

i. i. incisiones ar-
teriarum.

k. i. salpinga est
fistula qua sug-
git aliquid exis-
it in aure poro ip-
sus aures appo-
sita. 3a.

l. i. suggestia.

m. Parotides ff
apata p. aureo
ab oia qd est au-
rio. 3a.
n. i. cretice ex-
pulsionis mae
f. morbi q. cre-
ticar g. poidas.

o. i. apostemat-
bus cphoricio.

p. i. Bismalua.

cta cum nitro et cedria. ad huc autem et succus came-
leos est operatiuus et ad maximos et nimis furdos re-
stificata medicina. Permanente autem passione yomi-
ca adhibebis de elleboro albo quo super alia facit gra-
uiter audientibus. Et irina adiutoria et localia etia ca-
ballicationes assumende sunt et maxime cum curru.
Et armatum mutationes et aquarum calidarum dul-
cium lauacra preponenda sunt. Si autem bene affue-
rint in maritimis lauandi sunt aquis. Bonum est aut
ut caput radatur frequenter et maxime si in capite gra-
uitatem sentiant et humoribus repleti se habere co-
gnouerint. Sed et sanguisugae et sinapisimum et sectio-
nes in cute colli adhibere oportet. Aliqui autem et arte-
riotomias faciunt in posteris. Et salpingas appo-
nunt in summo auriu poro et sicca sunt siccantia. Alij
ho videntur fm id qd considerat. Et de his aut passio-
nibus nihil certi sunt ut sanentur vel que eos iuuare
possunt ad iutoria.

De parotidis. Caplm. CXXIII.

Ascuntur etiam circa aures
passiones de
quibus consequens est ut dicamus. Opor-
tet ergo cognoscere nos ante omnia plu-
rimas parotidarum esse differentias.
Si quidem quedam earum sunt ex ratione determina-
tionis facie et digestionis manifeste. Que quidem no-
sunt periculose sed magis facile sanabiles sunt et mul-
tos ex magnis periculis liberauerunt. Alie iterum sunt
que ex plenitudine humorum aliquibus contingunt cu
grauitate naturam irritantes et exinde periclitantur si
multo tempore sint et non pus faciant et digerentur. Si
ligerent igitur consideranda est qualitas et quantitas
que supercurrit materie et parotidas generat. Quidam
ergo egrum ex multo et calido sanguine magis consi-
stunt. Alique autem e contrario ex subtili et calido et cho-
lerico humore apparet. Alie ex frigido et spisso humo-
re fiunt. Sunt autem ipsarum quedam que ex plenitu-
dine calidissimi humoris fiunt et quibus magnos dolo-
res inferunt et fortes. Ex tenui autem et subtili humore
berigipilatis similes sunt et neqz cum grauedine neqz
cum angustia sedes occupat. Que autem ex melanco-
lico humore natiuitatem habent neqz sub rubee sunt
neqz dolorem habent nimium sed sunt dure et sclerosim
magis faciunt. Que autem eleuate in tumorem ex fle-
gmate generantur. In his ergo qualitas et quantitas dis-
ferentiarum diligenter consideranda est et sic ad expe-
dientem venire curationem.

Curatio si ex plenitudine sanguinis fiant parotide.
Caplm. CXXV.

Aciapiamus ergo si ex san-
gine ple-
nitudine fiant parotide quomodo curari
debeant. Cum ergo talis humor consistit
et tumor rubens et magnus apparet et frequen-
ter nimios dolores et periculosos infert flobothomum
ante omnia adhiberi oportet. Qui enim ante euacua-
tionem cataplasmate aut alio vult medicamine dia-
foretico ut de fermento et euisco confectum manife-
ste egrotantes suffocari facit. Propter quod si nihil est
aliud qd eos pibeat qui ex plenitudine sanguinis spif
si parotidas patiuntur ad flobothomum venire oportet
et sic securus adhibeat cataplasma. Igitur flegmo-
ne existente in magnis doloribus cataplasma ex fari-
na ordeii et lini semine facis. Qd si duritia aliqua fuerit
caricas et adipem porcinum et lappacy radices admi-

scabis cum aqua ubi decoctum sit fenugrecum et ber-
ba camomilla et euisci radices et carice et fac cataplas-
ma. Post autem tertium vltum cataplasmatas vteris
ygnation emplastro qd paragoricum satis existet et
diaforesim faciet sciromenis et mallaxabit duricie
satis bene. Conficitur autem sic. R. cere. lib. j. axungie
porcine. lib. j. colofonie. 3. vj. lythargiry. 3. ij. vini boni
cotilam vnam conficies et vteris. Item qd simili-
ter facere potest terebentine libani. i. mastice. 3. ij. ce-
re. 3. ij. olei glaucini et myrtini qd sufficit in aq. mari-
na supermittes medicamen. Optime autem facit et dia-
mellilotum per se aut cum septennio mixtum. Simili-
ter et liuridus facit ad omnes qui ex summa cute et qui
ex sanguine habent generatas parotidas. In profun-
do autem existentibus et in quibus est cutis deca et ma-
teria spissior si nitri modicum et dragante berbe radi-
ces supradicto cataplasmati admisceas melius diafo-
reticum faciet adiutorium. Quemadmodum si amo-
niacum admisceas. Et in quibus duricia fuerit multa
oportet admisceri picem liquidam aut septum sauri-
num aut bircinum aut vitulinum aut medullas cerui-
nam aut bdellium aut storacem. hec enim omnia dia-
foretica sunt et mallaxant.

Curatio in quibus parotide sunt scirotidis et tumoris.
Caplm. CXXVI.

Item nimis durus et scro-
tidus fuerit
tumor oportet de hoc dicere vnam quaz
curam. Nam diaforesim faciendo et ma-
llaxando tumorem iuuamus. Erit autem
quod supermittetur oleum in cataplasmate frigidio-
ribus humoribus consistentibus in parotidis duricie
bus generatis aut irinum aut scionum sicut in cal-
dioribus iterum aut roseum aut camomillinum. Ma-
nifestum est etiam ea que calidiora sunt satis medica-
menta in diuturnis passionibus vtilius adhiberi. Qua-
lia sunt nariobarcamum siue diastrucium aduocatur.
Quorum etia grapharia scriptis tradam ut non ea
queratis in alijs codicibus. Emplastrum nariobar-
camum ad scirotides. R. lythargiry. lib. ij. 3. j. 3. s. psci-
micu lib. j. 3. v. aq. marine. 3. xv. olei veteris. lib. j.
3. ij. 3. s. ostrearum marinarum vltaruz. 3. vj. 3. s. ce-
re vltre. 3. ij. terebentine. 3. vj. libani thuris. 3. ij. 3. s.
3. ij. 3. s. conficies et vteris. Item diastrucium facies
ad ipsas curas. R. hec armoniaci thimiamat. 3. vj.
pituite. 3. vj. coques oleum et lythargirium et acetum
donec. lib. j. primistrucy herbe. 3. j. lythargiry. 3. v.
aristologie. 3. ij. libani. 3. ij. cere. lib. j. primi. olei vete-
ris. 3. ij. acetum squillitici amollentum fiat et depones
ab igne cacabum et addes struci et armoniacu et lepi-
doscalsis et galbanu. demu agitabis spata et addes ma-
nis et aristologia et coques dum sese colligit in vnum et
tolles ab igne cacabu et agitabis donec induret. aliqui
acetu postea mltiut. hoc enim medicamen facit ad du-
rissimas parotidas et strades et codilomata et ad
nemitrotocas id est perforata loca et incipientes panicu-
las. i. glandulas circa inguina induratas vel ascellas et
ad tela viscera et ad apostematata stomachi et poros sol-
uit. Laudandum est in multis hoc medicamen.

Signa si in pus conuertantur paro-
tide et cura. Caplm. CXXVII.

Item per hec medicamenta desiccant
fuerit vltus et tumor minor esse
cuius no min aliud adhibet. Et si dolores p-
seueret transire nos necesse est ad ea que pus faciant

z adhibere oportet que digerere faciat materiā. Quā-
lia sunt triticea farina cū radice lapacy i hydropoleo co-
cta. Et arugia porcina cataplasma bis. Manifesta eni
erūt tibi signa talia: cū trāsmutata mā in pus puerit.
Tūc modicū dolores z rigores z febres icrescūt. Tūc
cataplasmate z simplicibus medicamentis vti oportet.
Simplicia adiutoria ad hoc vtilissima sunt hec vt aq
calida frequenter fomentetur sed cum sapa^b pus iuuat
tur z triticea farina aut alic^c si cocta sit similiter iu-
uat z magis in humidis tumoribus: etiam panis mun-
dus facit. Et pīx liquida resoluta cum oleo aut vituli
sepo aut porcino adipe sine sale posito similiter iuuat.
Illa vō que cum sale sunt ad diaforesim facientia ma-
gis vtilia sunt. Sunt autem z alia simplicia ad pus fa-
ciendum non parua experientia a nobis composita z
ad illa transire melius est postea ad composita. Nul-
ta enim sunt alia cataplasmata que ex triticea compo-
nuntur farina seu cōficiuntur. Sed nihil melius in his
inuenitur q̄ subinde a nobis confectum est. R̄. arugia
lib. j. oua anseris. iij. sapa^b. z. iij. farine triticee. z. j. dec
solues bene z in panno induces: z sic pones z frequen-
ter mutabis. Ego autem coxi farinā cum sapa^b z aru-
gia z nouissime misi oua: z sic paragozicum^f factū est
adiutorium. Demum diazimis emplastrum adiuuat.
Et hoc medicamen bene facit ad cito faciendum pus
z crudos humores z indigestos digerit z tumores con-
glutinosos expurgando^g deponit z pus extrahit z te-
nues z imbecilles poros: est autem anodinū: z quan-
do cicatrices nouissime cicatriscuerit tenues z incerte
quodāmodo videntur. R̄. autēz hec fermenti. lib. j. fa-
lis cōmunis. z. iij. cere. z. viij. apy. z. iij. galbani. z. j. alo-
panti^b. z. j. piperis. z. j. saponis gallici. z. vj. picis piti-
mie. z. lib. j. septi taurini. z. iij. confices. hoc vō medica-
men non solus ad parotidas sed in alijs omnibus vul-
neribus vbi exstiteritaueris expedire vteris. Qd enim
iam in pus versum est aperit z extrahit: qd autem mī-
induruit z in pus non est conuersum digerit z ad sani-
tatem prouocat. Item aliud ad parotidas empla-
strum qd hoc idem operari potest: qd. R̄. cyminum z
farinam: habet enim scriptura sic farine ordeī subtilis-
sime. z. xij. falis cōmunis aut armoniaci. z. v. picis.
z. j. cere. z. ix. nitri. v. cymini fracti. z. v. olei veteris. z. viij.
pulsane. z. v. succi lini. lib. teres que sicca sunt cum vino
z supermittes que remittenda sunt. succum autem de
lini semine z pulsanam diligenter coques cum nō vlti-
lentur^h. vteris autem hoc medicamine securus ad pa-
rotidas: z ad alia apostemata. Et enim maturat z dia-
foresim facit. Emollit loca dura z glutinat cito z dolo-
res mitigat z bene facit. Item aliud emplastrum
quod recipit adipis porcini. z. v. cere. z. ij. ouorum albu-
mina duo mellis tātus quantū albumen ouorum est fa-
rine triticee subtilissime qd sufficit ceram in primis cū
adipe porcino resolues: z sic supermittes medlocriter
eis cum facium fuerit tepidum ouorum albumen z mel
mittesⁱ in mortario z tere bene: z sic mittes farinam
paulatim donec medlocriter habeat emplastrozū con-
structionem^j: z iam diligenter teres z vteris: est enī
diaforesicum z paragozicum^k. rumpit enim z sanat z
perfecte purgat: facit autem ad synanticos. Item dia-
fricon confectum medicamen ad eas causas z passio-
nes mirabiliter facit. R̄. ferici. lib. j. olei cotilam. j. Est
autem eius permixtio vt coquatur donec amolentur^l
fiat. Item autē multa hoc medicamen z non con-
tēnas q̄ tū ex duabus conficitur speciebus: nam vir-
tus eius magna est. Item emplastrum diamellilo-

um si cum diafricon misceatur magnifice operatur:
ita vt vna pars sit diafrici z due diamelliloti. Inter-
dum etiam z per se possum misceat iuuat. est enī in
multis probatum hoc medicamen. R̄. autem bec pri-
me gutte capitelli^m. z. vj. leptocaronⁿ. z. ij. saponis gal-
lici. z. iij. affronitri^o albi. z. vj. albumina ouorum. v. mel-
lis. z. iij. melliloti. z. iij. olei veteris lib. j. cere. z. x. tere
benne. z. vj. hoc enim z poros soluit z lapides z ossa
z spinas eduxit: multum vtilissimum est hoc medica-
men. hoc enim in medio flegmone vti non oportet: in
quibus dolores nō sunt nimij: sed z qñ volumus rum-
pere tumores: vbi autē nimius calor est poni nō opz.
C Luratio si ex cholericum humore fiant parotide.
Caplm. CXXVIII.

Quod si cōtingat fieri paroti-
das ex tenui
z ardenti sanguine cholericum erit tibi bec
cognitio: sit enim tumor rublor z ignitus z
beris pilato^p similis: ita vt paties locus ar-
dere videatur: z qui tanger sentiet manifestum calorem
in esse. His ergo expedit adhibere de ouis z oleo ca-
momille z sapa^b sicut consueuimus febricitantibus
adhibere: adhibendum est z lexoperitum cerotū qd
vocatur ambrosia: cuius est bec cōfectio croci. z. iij.
lythargiry. z. j. olei rosarum. z. iij. cere. z. iij. adipis por-
cini. z. ij. mellis. z. j. succi lini seminis quod sufficit. hoc
enim medicamen in calidis passionibus bene facit.
Item aliud qd. R̄. bec cere. z. v. z. s. olei camomil-
lini z rosa. aij. z. ij. z. s. ouorum vitella numero septē. fa-
rine fabe. z. iij. confice z vtere. Aliud mirabile ad
hoc ipsum inquamum lapacium cum arugia teres
z cataplasma impones duobus aut tribus diebus.
Aliud emplastrum ad idem cere. z. vj. colofonie fo-
tiorum perdicados^q. aij. z. vj. olei. z. iij. confice z vte-
ris. Facit autē z bene psilium^r impostum vt cata-
plasma: cui etiam oua admiscenda sunt. Sed z diachi-
lon. qd. R̄. bec lythargiry triti lib. iij. olei communis.
lib. vj. cere libram vnāz pitimie^s. z. vj. succi psily. lib.
ij. Succum autem psily facies sic mittes triti psi-
ly. z. ij. in aque fontine. pp. vj. ante autem vno die
infundes. Alio die coques fortiter ad ignem molles
donec pinguescat z sic mox cola: quia si infrigidau-
rit indurescit. Et iterum reuertes^t in cacabo: fac ca-
lidum z colas. sit autem tibi mensura arbitrio lib. ij.
z sic hēto tritum lythargiry z cum eo mitte in ca-
cabo vbi succus est z agitando coques ad lentū ignē
donec amolentum^u fiat deposito ab igne cacabo mit-
tes ceram z resinam z cum iam non coinquauerit di-
gitos: in mortario mittes z cum spata malaxabis z du-
ces in pellem vteris vbi tibi necesse fuerit. Optima
autem sunt z cataplasmata que fiunt ex dactylis z pa-
ris mica z vitellis ouorum z glancio^v z croco z fa-
rina ordeī composita. Et enim digerunt z mitigant z
molliunt z rumpunt apostemata ignita z dura. Vlti-
sunt autēz nonnulli etiā de strigno^w z coriandro. Ego
autem bec recuso sciat z stipteream^{bb} habentia z alia
que sunt stiptica deprimunt enim materiam in profun-
do z non sine periculo.

C Si ex flegmatico humore parotide fiant.
Caplm. CXXIX.

Empus igitur cogit nos muta-
ri ad eas paro-
tidas que quidē nihil hīs doloris aut res-
stentis humoris sed mollis magis tumor
exstist: que ex flegmatico generantur bu-

p Capitellus est
aq saponario-
rū. s. lexiuū q
fit sapa. Jan.
q. i. nucio parue.
r. i. spumicant.

q. i. apacti cholice

z. i. vino cocco.

v. i. paritarte.

x. i. refine.

y. i. Dec est figura
seu caracter se-
xtarii Jan. i. vo
cabulo sextarii^o
z. i. lenē v. i. lē.
z. i. Houū psillyū.

z. i. non inmiscda
digitos.

z. i. memithe e
ē herba frida si
milina papau-
ri cornuto Jan.
aa. i. morzella.
bb. i. alumen de
plumia.

teres diligenter ⁊ repones. cum aut vsus exegerit ra-
suram lintel intinges in medicamine ⁊ impones nari-
bus. ¶ Itē aliud spongia nouā in pice liquida infusa
incēdes: ⁊ stura illa linteu totū inunctū narib⁹ imit-
tes. ¶ Itē aliud ouoz testarū tritarum partes duas:
galle asiane partē vnā teres ⁊ linteum totū aqua infun-
des ⁊ in puluere ipso inuolutū in nares mittes. ¶ Itē
confectio pulueris qui dicit⁹ exāgia quo ego vsus sum
calciteos^o vsti. 3. c. calcātū^o 3. l. misceos^o asli. 3. xxx. cal-
cucecaumenon^o 3. v. y. teres ⁊ vteris. ¶ Itē aliud
smirnis^o scenie^o misceos^o cipri. aii. 3. ix. calcantib⁹. 3. v. y.
corticus pini lepidoscalsis^o aii. 3. iij. libani^o manis. 3.
iij. calcucecaumenon^o calciteos^o aii. 3. xv. ambesti^o.
3. ix. gipsi asli. 3. iij. teres ⁊ vteris. ¶ Itē aliud stimeos^o
calciteos^o aii. 3. vj. mannīs^o libani. 3. y. refine frixe. 3.
iij. facies puluerē ⁊ vteris. Qd si in naribus pessimus
odor sit myrre achate antimonij. 3. singulas teres: ⁊
cermes sed addes mel coctū: ⁊ ex hoc glutinent sibi ex-
tremas nares vel cartilagine bi qbus iam mederi nō
possumus vt odor fetidissimus opprimatur.

¶ De liuore in facie. Caplm. CXXXIII.

S liuores sunt aqua vbi mellilori
⁊ fenugrecū fuerint cocta. Post fomenta-
tionem ⁊ cum inunges ipsa aqua ex oia
rodon collyrio. Ad recentes ⁊ liuores ca-
taplasma facies de farina fabe cum melle: impones.
Cum flegmone aut liuores fomentabis aqua calida ⁊
cataplasma decoctis lenticulis impones.

¶ De dentium causis idest passionibus.
Caplm. CXXXIII.

Alenus de dentium passionibus.
Aliqua enim omnib⁹
manifesta vident⁹ quēadmodus in omni-
bus passionibus: aut enim forati sunt aut
nigrescunt aut retundunt aut neqz calidū
neqz frigidū sustinent sed ⁊ vtriusqz aut ex alio solo cō-
tingit pati dolorē: aliquando aut nō vident⁹ manifeste
que in eis sunt passionēs: sicut quando qui patitur facies
tens dicit in ipso dente dolorē in profundo facies:
ecōtrario respōdēt aliqui dīcētēs dens os est: sine do-
lore potest esse: qz os insensibile est: aut propter alias
occasionēs: qd postmodū erit dicēdū. Nunc aut vo-
lumus sine logica ⁊ pbysea ostēdere pbarē his qui do-
cunt ipsum dente dolere nō posse. Et enim quādo vo-
lū diligētius a mēso cognouit sicut audiueras alte-
rationēs: qz nō solum dōlēt dētes: sed etiam constrin-
gūt ⁊ circūdant. Similiter aut ⁊ inflāmationēs pa-
tiunt. Unde mirabar si hec passio que vocat⁹ flegmon
in dentibus fieri posset lapidosam ⁊ durā substantiā
habentibus. Et enim in alio tēpore dolui dente ⁊ ma-
nifeste sensi nō in ipso dente: sed in gingiuis dolorē
esse inflāmatis. Ergo ex hinc magis ostenduntur par-
tes. cū enim inflāmationēs nō cedūt oppressione dolent.
Sed in eis que incuntantur dētib⁹ duris existētibus
augmentatur dolor: ⁊ ppter oppressionem dolent: vt
vtrēqz sensibilitates in experimēto sint. Alia enim est
in gingiuis: alia aut in ipsius dētis substantia. Manife-
stum enim scio ⁊ testimoniū perhibeo his qui dicunt
dentes dolere: qz in nervo qui surgit in radicibus den-
tium ⁊ circūligat⁹ ⁊ in membranis qbus circūtenetur
in ipsi oria inflāmatione dolor augmentat⁹. Et vt manife-
stius cognoscas nō dente: sed nervū aut mēbranā do-
lere. ablato enim dente qui dolet dolor minuit⁹: nō ga-
uolli: sed quia nō opprimis locus qui flegmonē habet

barido liberior est effectus ab oppressione ⁊ dolor
cessat. Singiuis enim ex flegmone dōlētibus optimus
est medicamen si oleum scionium^o calidum in ore te-
neatur. sit autem nouum: nam vetus nihil iuuat. In
duplici ⁊o vase calefacias ⁊ vteris. hoc enim de pre-
senti iuuat flegmones in gingiuis. alia igitur medica-
menta stiptica sunt adhibenda que repriment: aut cer-
te que digerant.

¶ De dentium dolore cura.

Cap. CXXXV.

Dolente autē dente galla asiana
cuz aceto cocta ⁊ in
ore tenta iuuat: sicut autē ⁊ redā^o in aceto
cocta. ¶ Item titimalli radix in vino co-
cta ad medietatem: ⁊ in ore tenta in ipsa
parte. ¶ Item iusquiami radix in opymelle cocta ⁊
in ore tenta in ipsa parte. ¶ Item qd confestim miti-
gat dolorē: allet spicas numero. v. libani obolos^o 3. iij.
⁊ mitte articulos^o duos de ramo sublati: tamē folijs
sigillarim teres. Similr ⁊ alleuz ⁊ libanū: sic postea
simul omnia misce ⁊ mitte in olla noua ⁊ supermitte
aceti emnam vnā: ⁊ dum bullierit agitabis de spatu-
la tede donec remaneat tertia pars: ⁊ sic tepido vta-
ris. Oportet aut omnem humorē in illo loco contine-
ri vbi dens dolet malis horis hoc est donec ipse hu-
mor ibidem deficiat. ¶ Item in magnis dentium do-
loribus mirabiliter facit serpentis iunica: vbi eniz se
expoliauerit: colliges ⁊ incēdes: ⁊ cum oleo ad mellis
crassitudine teres purgabis dētem: ⁊ suppones omnia
circūlinsens dente: si cauus fuerit intromittes ⁊ iuuat.
¶ Item origanum teres cum nitro ⁊ puluerem sper-
ge in gingiuis mox cessabit dolor. ¶ Item opius qui
rinaceum^o ⁊ piper equali mensura cum galbano in
ventem pones. ¶ Item anodinus medicamen ad co-
mestos dentes: facit eniz ad tussim bene opy smirnis.
aii. 3. y. ⁊ 5. storacis. 3. iij. piperis albi triti ⁊ cribellati
galbani. aii. 3. j. sape qd sufficit tides simul ⁊ facies pa-
stillos qui possint in foramine dentis intrare ⁊ de cete-
ro medicamine dentem inuolues. Qd si molaris dens
doleat ipsa hora pausabit. ¶ Item aliud piperis pyre-
tri succi titimalli galbani. aii. 3. j. teres ⁊ supmittes gal-
banum ⁊ inde mittes in cauitura dentis. ¶ Item ad
dentes comestos opium silphium^o aut eius radices
⁊ galbanum mittes cum pipere: aut opium cum gal-
bano aut opponacum mittes ⁊ inuolues iuuat.
¶ Item mirice^o stiptere cistis. aii. 3. iij. oppopona-
cum obolos. iij. piperis albi. 3. y. teres ⁊ miscebis gum-
mi infusi in aqua. 3. y. omni autem pensuz cere duplū
in aqua calida solues ceram: ⁊ sic miscebis ⁊ conficies
⁊ vteris. ¶ Item trosciscus ad dentium dolorē con-
ficitur stipteree cystis. 3. iij. piperis. 3. iij. pyretri. 3. y.
iusquiami succi. 3. iij. teres cum aceto ⁊ fac trosciscos ⁊
tenebis in ore. ¶ Item ad dentium laxationem ⁊ gin-
giuas comestas cum digito rantes loca salis armonia-
ci stipteree rotunde. aii. 3. y. myrre. 3. j. facies autē pul-
uerem ⁊ vteris. ¶ Item ad dentium corrosiones vel
comestiones cornu cerui vsti salis armoniaci. aii. lib. j.
mastice squanti. aii. 3. y. myrre. 3. j. facies autem pul-
uerem ⁊ vteris. ¶ Item vt dentes digitis apprehen-
sum tollas purgabis eum ante bene. Rosas gallas
asianas staphisagriam stipteree cystim silphur vi-
uum piper longuz teres ⁊ facies puluerem ⁊ cedrie^o
admiscebis lib. iij. solues ⁊ ceram supermitte ⁊ ma-
laxabis bene ⁊ ex eo circūlinsens dentem. ¶ Item
ad dentes commotos quo Halenus vsus est verba
sunt ipsius: ac a me confecta. Ad dentes comedē-

x. de radice cu-
cumeri agrestis

Est lignus pin-
que vel pini vel
abietis. Jan.

Obolus est pō
duo. xij. granor-
rum. Jan.

Medicine pre-
dicte.

Ubi p postq.

aa Et loco.

bb Est herba de
qua fit asa.

cc i. genere.

dd i. gummi ce-
dri.

ee Medicina.

a. i. Baleno.

b. i. medicis edu
cibus flegma
de capite.

c. i. paritaria.

d. Est herba cui
succus est san
guis draconis
San. autem de
rapionis.

e. Ad terendus z
cribellandum.

f. i. aluminis de
pluma.

g. Breione.

h. i. aluminis.

i. i. spice nardi.

tes se experimentata z pbata a me magnaz hie virtu
tem qua digna se existimaui scribi. Que facit ad frigi
das passiones detiu in eis q fride aque potatione plus
debito aut niue aut pomis frigidis humores de capite
in detes fluut mirifice iuuat. Sed prius apoflegmatif
mis vrant: z sic postea hoc medicamine vrant. Nam
si sine humorib frigor fuerit hoc solo medicamine cu
rabunt: vt aut eo post apoflegmatismu est: qz no solu
euacuabit qui nocet humor: sed ex eo effecta passione
amputabit. Cōfectio aut medicaminis hoc modo
fit. Accipe duas herbas que dicunt pdiciados z fide
ritis siccabis eas in domo paulatim extures sine sole:
vt neqz bumide neqz sicce sint salte ita vt eas tundere
z cernere possis z vtulabis intantum vt expediētes
sint. Na corū penē virtutes earū si amplius vrant: in
altera aut olla vres sale frictuz cū stipterea cystis ita
vt mel subicias z sic cū eis que sunt vsta hec admisce
bis tusa z crebrata subtili tricoctino: z iterū in mortario
diligēter teres. Noli at erit medicamē si subtilissimū
fuerit factū. Vti aut eo opz solos detes fricādo absqz
gingiuis. Si aut ptinger eas bumidas esse vel infusas
vltimū est eis medicamen hoc siccātūā hīs virtutem
inquātū diligētius fuerit tritū vltius est bumidis gin
giuis: Siū aut siccis. Post gingiuas aut radices detius
fricāto quēadmodū z detes. Nōcēde sunt etiā ad cō
ficiendū medicamen spēs hoc modo herbaz vstaruz
sint. z. xv. Eoz aut que cū stipterea mixta sunt z vsta.
z. xij. sūt aut herbaz mēsurā equalis anteqz vrant: salis
aut vsti quatuor ptes ptra stipterea. Aliē aut spēs non
sunt vrede sed siccat: puluis est imittēdus cū eadē mē
sura z pēso: orizant comaz. z. y. pipis. z. iij. pyretri. z. y.
costi. iij. iris illiricon. z. y. apy feminis. z. iij. mēthe sic
ce sileleos hyslopi cornu cerui vsti aut capini. aii. z. y.
Si aut regi pfereris mitte cinamomi. z. y. Ad laxatos
detes aut ego sum vsus calcececaumenon. z. j. comaz
galli trici. z. j. stipterea. cystis. z. iij. strongili. i. aristolo
gie rotide. z. iij. nardostochy. z. y. folij. z. j. piperis al
bi. z. j. pyretri. z. y. tundes aut omnia z appones gingi
uis vsqz ad radices dentium.

C De squinace vel sinance. Caplm. CXXXVI.

Sinancis aut passio plus qz alie pas
siones acuta est ex gule cā
aut colli suffocationē infer patiētibz. Vti
z sinancis ista passio merito appellat: qz sa
tis acutissima est: cito piculuz infer. Un
de necesse est vt citius cura ei ordinet. Sed qm oēm
urationē cognitio pcedit cā: necesse est sciri substantiā
passionis z causas ipsius z vias z cognitionē vniūscu
iusqz eaz. In initio igit q fuerūt medici z antiq opul
rimi oēm spēm flegmonis circa gulā factā seu que in
trinfecus seu extrinfecus oppresserit suffocatio sinācz
nominauerūt. Sed postea diuiserunt ipsum flegmo
nem in quatuor differentias. Interiorem aut ferriorez
musculorum z gule vocauerunt squinancem: extrinfe
cus ho perasquinancem dixerunt. Similiter autem
intrinfecus flegmon sinancez facit. Extrinfecus ho pe
rasinancem. Vis itaqz se habentibus dicemus vniūscu
iusqz speciei competentem curam.

C Curatio sinancis. Caplm. CXXXVII.

Cire igitur vnuerfaliter opoz
reprimentia adiutoria in hac passione ad
bibenda sunt: neqz diaforetica: sed mixta
sunt offerenda. Autēdēdum est etiam tem
pus in his: vt qñ diaforetica: qñ reprimentia offerenda

sint z qñ misceant. In initio quidē passionis cū adhue
reuma supcurrere videt ea que reprimat amplius eē
opz. Si aut in statu fuerit pperare diaforetica sūt ad
bibēda medicamina. In declinatōe aut posita adhue
fortiora magis sunt adbibēda medicamina diaforeti
ca. Qui enī solis vsi sunt calasticia adiutorijs seu ex
trinfecus siue intrinfecus isti magnuz malū ipsi cause
intulerūt. i. suffocationē acutissimā z inflammationis au
gmentū ita vt multi vix enasissent: alij etiā periculum
moris incurrerūt. Non solū enim opz tēporibz deser
uire: sed etiā virtutē medicaminū plderare. Leniora
enim z imbecilliora vel molliora medicamina bis ad
bibēda sunt qui molli z delicata sunt habitudine: qua
les sunt eunuchi z mulieres z viri q sunt cādidij aut
duriores sunt corpore z nigri his fortiora sunt adiuto
ria administrāda. Et enim quēadmodū in duris z for
tioribus adiutorijs oblati cōsentiente nā maluz oppri
mit: ita in delicatis coorporibz opz fortiora nō sustinēt
oppressa nā a malo victa succūbit. Propter qd dilige
ter attendere opz vt zia adhibeant passioni: ppa aut
que sunt amiscabilia habitudini corporis ministranda
sunt vel que sufferre possit natura.

C De simplicibz adiutorijs. Caplm. CXXXVIII.

Dicemus ergo nūc iam qualia adiu
toria sunt simplicia z le
uia: z qualia sunt fortia z que sunt que op
nō hnt miseri z que in diamozon misce
da sunt. Simplicius ergo est de succo mo
rozum z melle cōfectū. Et hoc facit ad incipientez fle
gmonē tēstillarū vye z gule z ne simplr dicā ad oēm
mediocrē tumorē z maxime mollioribus carnisbus z
cādidis cōstentibz. Cōpositū aut medicamen diamo
ron nō solū facit in pncipio: sed in statu habētibus fle
gmonē: fortius enī z diaforeticū est si myrrā accipiat:
z multi qdē ab initio sic cōfectū cūz myrrā dant. Sed
melius est in statu offerri qz diaforeticū z digonē fa
cit humoz. Tūc etiā z si de diablsara ei admisceatur
modicū aut aliqd aliud antidotū qd diaforeticū pster
plus erit opatiuum. Qd si nō incepti calis ille flegmon
z bulliēs cadere z duricia qdā loci remāserit: tūc z sul
phuris viul admiscēdū erit modicū z nitri in ipsa mē
sura medicamini ad diaforeticū faciendā. Et si aliquis
spissus aut pinguis humor est sufficere nitri habeat. z.
iij. sulphuris viul. z. j. Qd si nō sustinēt mordicationē
medicaminis laborātes: z z stōebus in eis sit imbecil
lior z subuertat a medicamine fugiēdū est nitru z sul
phur donec liniant paricēmie: z sufficit solū diabzo
saria z mixtura aut pulegy: aut orizant: aut calamētē:
aut hyslopi: aut piperis: vt aut nō sit asperū in faucibz
optimus est liquiritie succus admixtus. Hec sunt enīz
adiutoria suauia absqz lesione oblata oīno his qui nō
possunt ferre fortiora medicamina. vt autem confice
re volēs qz nō habeat opus itez in alijs querere radi
cibus neciuz existimaui z ipsas tradere confectiones.

C De confectione diamozon vel alijs medicaminibus
ad sinancem congruis. Cap. CXXXIX.

Diamozon simplicem ad sinan
cem hoc modo confi
cis morozum succi. pp. v. coques ad mil
lis liquidi spissitudinem. Post hoc ho ad
des mellis. pp. j. z coques vt sit spissitu
do mellis. Uteris autem in principio his que repr
munt in statu que digerunt in declinatōe ho inflā
mationem que mitigent. C Itēz confectio diamozon
morozum succi. pp. j. croci. z. y. myrrē. z. y. olfa
cy pulueris

olfacti ē fac-
cus vuar alba
imaturarū aut
spicet vne sic
ce tunc aliq
dicū: qd est suc-
cus moroz plu-
rimus liccatō.
Jān.
i. aluminio de
pluma.
Lolla ē pōdus
nouē vnciarū.
I Docere ē nō
ad diamozon
gale: s; ad aliū
pio.

i. fructibus.

Sunt apte flo-
macho.
Esse.

i. diamucut.

i. morario.

aucium diamozon. f.

refolu

i. fructuum.

Ros siriacus
ē sumat Jān.
i. aluminio de
pluma.

Barile pluma.

lex adu-

nāria p-

a: s; p-

binū: p-

lala: p-

cat. p-

ofecio p-

ipa p-

queni.

Sexar-

extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

Extar-

cy pulueris. J. ly. stipteree b. J. vj. mellis. pp. s. di-
mittes autem liccari morozum succi boza vna et post
ad ignem calefacies et modice fiat spissior. C Item qz
mittes mel et coques donec pinguescat et ad tertiam
partem conuertatur: et cum infriidauerit mittes pul-
uerem et vteris. C Item diamozō quod confectū ha-
lenus mellis lib. j. succi morozum corilas c. v. vini au-
streli lib. rotidem. Qd si non habebas olfactum oleū
succum mittes: ante autem bullire oportet succus so-
los donec pingues fiant et sic mittes semel: demū co-
ques vt veniat ad mellis spissitudinē et sic mittes pul-
uerem et sic coques iterum donec omnia in vnum cō-
misceant. be sunt autem confectiones de morozū suc-
cis de arboribus. Sed de rubis morozū succus simi-
liter confectus mirabiliter facit. et de malis cydonys
succus et de malis granatis et de piris imaturis et nespil-
lis et forbis et prunis fieri potest. Manifestum est autē
in his stipticibus pomis c miscendum esse mel inter-
dum etiam et duplum. Est autem quando et triplum
omnia hec apta sunt stomachico adiutoria: et sine peri-
culo si glutiantur: quibus mediocriter iuuent tumores.
et bis quippe succis miscere oportet ea que in diamo-
ron sunt scripta. C Item de nucum coricibus succis
his fortior est modice: sed et de rubis et malis granatis f
et cydonys cōfectiones. Nam et confortatiuū apud
stomachum habent. Itē autē hec diacarei b confectio
augusto mēse colliges nudes et cortices exteriores col-
liges et moy. in pila tundes et cum colaueris succū
ante modice coques: admiscebis et modicum mellis:
vt scriptum est in diamozon: iterū coques ad mel-
lis spissitudinem. si quis ergo ipsum solum bibere
voluerit sine aliqua mixtura: faciat vt admisceat in-
fantibus et mulieribus et magis in initio passionis. Si
autem et myrram ei admisceas facit et in statu passio-
nis cum sulphure et nitro mixtum et in declinatione
et in quibus vt diximus durities vel constrictiones
sunt in faucium locis. hec autem dicta de diacareon
sufficiant confectiones: quemadmodum et de diamozō
et aliorum pomorum. Usus sum et alijs adiutorijs in
quibus magne virtutes sunt ad sanandum synancē:
de quibus in sequentibus a nobis erit dicendum. In
primis exponam mirabile adiutorium ad sanandum
synancem: et fortissimum satis et multos quidez a ma-
ximis liberauit periculum et plurima habeo experimē-
ta. Itē autem hec ireos piperis croci. aii. j. j. balaustie.
3. y. rosis siriaci m. 3. vj. vini. pp. iij. sape. pp. j. mell. lib.
iij. stipteree c. j. j. confice et vtere. hoc enim adiutorio
in omni tempore vti oportet: et maxime in quibus ca-
lescere aliquid opus est et subiliare que constructa
sunt nimis. Magnū est enim adiutorij et satis ope-
ratiuum: ergo enim experimentatum habeo hoc de
bisara confectum. vocant autem alij hoc diacelidon:
et diabermola: facit enim ad pessimas et ad disperatas
synances hoc diabizara antidotus. Itē autē hec anisi
apy feminis amicos isquianiti stipteree ireos bislare
quod quisqz binolam vocant que est rubra syluestris.
aii. j. singulas castie thuris crocomagmatiss rosarum
ficcarum. aii. j. j. filiozum byrundinum cui eris recen-
tis. iij. croci. j. j. 2. 5. nardostochy p amony. aii. j. iij.
gallas assanas numero. ix. solues cum melle et vteris.
Et hoc solo potes vti in medys passionibus: et subtra-
here ei q oportet virtutes imbecilliora adhibendo ei:
vt milium et rosas ficcas: aut gelasieron aut lempi-
nas frigidos aut farinam ordeaceam et similia: vt ar-
bitratus fueris expedire. Similiter autē et si augmē-

tare volueris ei virtutem vt fortius sit adde ei nitru
et elacterium a simul: et stercus columbinum aut vstuz
aut non vstum. Sed et canis stercus admiscebis qui
olla comedit quod album inuenis: si autem humanū
stercus admisceas non vstum: adduc magis fortius
efficitur medicamen. Oportet etiam et tempora atten-
dere ad aliqua admiscenda medicamina quemadmo-
dum sal armoniacum. hoc enim non solum reprimit
sed diaforesim facit. Quod si bzionie radicem admi-
sceas adduc magis diaforesicū est medicamen: vi-
delicet que satis diaforesica sunt in illis vtenda sunt in
quibus tam nihil supercurrit: sed duritiē habent mul-
tam inflammata loca. Et synapim factam sicut cōsue-
tudo est manducandi admixtam oxy mellis sic repidā
gargarizent. Et nūc illinitū diabizara medicamē mi-
rabiliter iuuat qui sciroden et flegmonem habent.
Oportet enim in omnibus reumatismis reprimere
quod fluit et digerere quod susceptum est ita vt non
constipentur spirituales vel transigulentur. Strangu-
lari enim contingit infirmantem causa suffocationis.
Fortius autem efficitur illinitum: si admisceantur
antidoto diabizare hec tria. dico autem ex hoc mul-
tos fuisse liberatos sine flobothomo et catartico: ita q
nec opus habet infirmantes alio medicamine. Sunt
autem hec tria canini stercoz et humani et elactery s.
aii. 3. y. i. j. j. de diabizara antidoto admisce et ampli-
ex eo misceri oportet. Ita vt fm virtutem patientis et
habitudinem attendas. Quod si execrabile iudicau-
erint vt reculent humanus stercus sufficiunt ista duo
sola: scilicet elacterium et caninum stercus ad liniēdas
perichimias cum melle. Ubi autem non potest illi-
niri cum calamo insufflatuz hoc idem prestat. Ut autē
non male oleat stercus ante tres sola olla canis come-
dat: et sic erit albū et nihil mali. C Itē aliud rassani se-
men teres et cum oxy melle gargarizandum dabis et
iuuabit satis: deducet enim humorem multuz. C Itē
aliud picen liquidam et nitrum cum melle et cedrie
modicum addens satis bene facit et ad diurnas pas-
siones et in scirosim cōuerlas flegmones. C Itē aliud
gargarisma salicis folia coques in aqua donec mutet
colorem et dabis ad gargarizandum. C Item aliud
sulfures et caricis gemam a dabis ad gargarizandū
et maxime quibus tensile habent ab initio flegmo-
nem. C Item gema c lenticularum et dactyloz dā-
bis ad gargarizandū magis in initio passionis. C Itē
aliud calcucecaumenō. i. eris vsti. 3. iij. nitri croci. aii.
3. y. mellis quod sufficit. mediocriter autē coques in
vase eneo et vteris. satis enim benefacit quando in sta-
tu est causa. Aliud absinthium cum melle bene facit.
C Item aliud ad eas que sine vlcere sunt et diutur-
ne sincopes. Itē euforby. 3. y. mellis. 3. y. y. Ante autē
decoques mel bene et supermittes euforbyum: facies
autem cataplasmas et circūlines ouo et dabis duas
ad glutinduz et secundum reddunt ventrem et suf-
focationem tollunt. Multum enim operatiuum est
hoc adiutorij et ad glutinosos et pingues humores et
consistentes flegmones sine vlcere mirabiliter facit.
C De flobothomia et catartico ac ventosis synancis.

Laplin.

CXL.

Itē omnia quidem flobotho-
miaz in synanticis
necellariuz est adhiberi. Sed non delu-
bito vel semel aut bis s; per partes eua-
cuandi sunt et magis ex ipso pariet loco
propter quod et tertio et quarto eis aff: rri oportet

v Est succus fru-
ctus cucumeris
agrestis. Jān.

i. Bis. f.
i. durum.

3 Succus fructus
cucumeris agre-
stis. Jān.

i. Taliter. f.

2 Perichimia l-
quit Jān. ab ale-
xandro. c. de sq-
nāria dī ipsū
apostema: s; plū
nūc picimias
vocat amigda-
las faucium.
p. i. gūmī cedri.

aa. i. decoctionē
velius.
bb. i. fauces.
cc. i. decoctionē.

dd. i. pillulas.
cc. i. bonū et la-
xum.

ff flobothomias.

a. i. foras in fribor-
thoma.

b. Inflatione v-
narum.

c. Phagide ve-
ne sunt. ita fau-
ces in tra os que
floborhomatur
vix vena que
sub lingua. Jan.
d. Genis.
e. Scio.

f. A capite. f.

g. i. resoluom.

h. scilz.

i. i. resoluom.

k. i. vino cocto.

l. i. fucus sicce.

m. i. durie.

angustiam a solam fugientes. Nihil enim amplius eos
ledit q̄ angustia in floborhomo et post floborhomus.
Et si aliqua causa non impediatur sub lingua non dubi-
tabis incidere venas: sed ne differas b in crastinus sed
die facito. Ego enim scio quēdam dum vgeret neces-
sitas mane floborhomatur et in vespere venas de sub
lingua fuisse incisas et sero cedi in p̄sane succo diagre-
dium et sic vix euadere potuit. Et alterum quidē scio
quem mox flobotomatur de duobus brachijs non ex-
pectans alterum diem: et sic cedi catarticum et succu
titimalli statim expressum de ipsa herba vt collecta
fuerat. Dec autem potio habet mensuram. S. ly. vel
plus vel minus. Hoc enim fit vbi fortis virius est in-
firmantis et est etate iuuenilis et robustus. Et si egritudo
augmētādo nō termienf nulla oīda est dilatio.
Scio enim et phagitidas incisas fuisse venas non in-
uentis c sub lingua et mirifice fuisse iuuatuz. Et mu-
lieri quidam de talo incisas venas fuisse cognoscens
quia nō purgabatur mensuris: pro qua re magis ex-
inde ei expediebat detrabi sanguinem. Et hoc etiam
adiutorium duplex fuisse remedium manifestum est
quoniam consuetudo regressa est et a passione est libe-
rata. Et hoc etiam in viris fieri oportet si emoropi-
das habeant in vsu et se subtraxerint in hanc inciden-
tes passionem. Scire etiam nos oportet q̄ ventose
necessarie sunt in hac passione: sed cum iam remoue-
rit se supercurrentes materia et neqz plenitudo suspi-
tur esse in capite et totum corpus iam non esse plecto-
ricum. Supercurrente enim materia et locis adduc-
reumaticis ea que reprimant oportet adhiberi:
et ea que extrahant humores remoueri. Et cum cessa-
re ceperit supercurrentes materia adhibenda sunt que
diaforesim f faciant. Tunc enim et ventose adhiben-
de sunt et fomentationes et emplastra et cataplasmata
quando iam nullus est timor superuenientis humo-
ris. Nam antea ventose euacuati o et scarificatio plus
faciunt superuenire materiam.

De his que extrinsecus sunt adhibenda in fomenta-
tionibus et cataplasmatibus. Cap. CXLI.

Fomentationes autē et ca-
taplasmata extrinsecus poni collo oportet b lanas
oleo infusas. Aut cerota anserino confecta. Cata-
plasmata x̄o adhibenda sunt que diaforesim f facere
possunt et digerere humores. i. de ordeī farina et lini se-
mine et dactylis coctis in sapa k et croco et mica panis
simul coctis. Sugere autem oportet que soluz laxant
cataplasmata vel ea que nimis reprimunt. Diuturnis
autem et duris iaz effectis flegmonibus carice l erunt
tunc admiscende. Bonum autem est et lappatium et
adipem et nitri modicum adhiberi. Educi enim opor-
tet materias extrinsecus quod per se natura facere se-
stinat. Et fomentationes in diuturnis et scyrodicis m
passionibus adhibende sunt ex aqua calida vbi camo-
milla herba et euiscus fuerint infusa et excocta. Si x̄o
et lauri admiscebis folia et maxime si frigidum humo-
rem infixum videris plus iuuat.

De dieta synanticorum. Cap. CXLII.

Dieta autem vianf primo aquo
sa mltia que valeat
extenuare et purgare per vīnam et ven-
trem. Dari autē oportet quod pulmo et
thorax suscipiat: et extenuet loca in pul-
mone et thorace. Ministranda est ergo mltia tribus

diebus. Post tres x̄o dies et succu p̄sane dabis: ba-
bet enim in se aliquid quod subuliet et proyiciat et nu-
triat et feruorem infrigidet. Jam auēz extenuato fle-
gmone et minorato necesse erit et ouorum vitella dari
mollissima et non multū. Sub nimys enīz cibis mox
suffocantur et iterū periclitantur. Oportet enim abū-
dantiā cibi fugere velut magnum malum. Si enī
in periculo sunt modico cibo accepto quanto plus
si plus accipiant estimandum est. Dec enim sufficiat
de synanticis et squinanticis d̄xiile. Estimo enim me
nihil pretermisisse neqz de diere causa: neqz aliquid
aliud de curatione. Et si enim aliquid pretermisi et
hoc inueniet quis hoc ipsum legendoz: et poterit cōyce-
re n̄ omnia si sensu fuerit capax.

De signis pleureticorum. Cap. CXLIII.

Pleuresis est acutissima dolor
lateris pleuretis. Non
enīz omnis dolor lateris pleuresis nomi-
natur. Inflammatio enim est in latere
dextro vel sinistro orta in epigoro to mē-
brano. i. in omento vel cingulo quod c̄ circumdat la-
tera vnde et febres generantur acutissime proximū
existens cordi quod ex illo c̄ compatiens febres acu-
tissimam exciat. Cum ergo inueneris febrentem
acute et difficultatē pati spirū n̄ a dolores existere cū
punctionibus et tussis: tunc oportet verum esse pleu-
reticum cui hec omnia contingunt. Febriunt enim acu-
te et difficultatē respirant: et qui in epate flegmonez ba-
bent his tenditur latus et dolorem patiuntur et tensio-
nez pro compassione: et tussium et pulmo compatiuntur:
sed punctiones sic non habent vt pleureticis neqz pul-
sus duos: discernuntur enim et a proprietate dolo-
ris et pulsū. Pleureticis quidem dari habent pulsū.
Epar x̄o patiens nō bz durū quēadmodū neqz qui
ex pulmone laborant: pp qd enīz molle est nihil tale
patiunt. Sz neqz tussis similis pleureticis et epaticis
est. Pleureticis enīz et tussis minima accidit et postea
accidente tpe oīno expūit tinctū qd significat qualis
humor flegmonē operat. Rubens igit si fuerit signi-
ficat sanguinē fecisse quēadmodū si flauus f fuerit: ex
cholericō generat humore. Qd si albus et glutinosus
fuerit ex flegmatico humore. nigrū aut si expūant ex
melancholico nascit humore. Epaticis aut trī tussis
irritat et nihil expūit. Cognoscere autē te volo qz et
pleureticis aliqñ tussit et nihil expūit vñ nō opz ex
hoc tussientes et nihil extra proyicientes pleureticos
in als epaticos esse. Cōtingit enīz et pleureticis vt vix
digesta aut indigesta sint sputamina: maxime in pe-
riculis constitutis. Contingit autem vt sub minutis et
inferioribus costis sit flegmon vt nihil occurrat acci-
dere in thoracez sicut et si extrinsecus accidat flegmō
decipere. Neqz enīz ab eis aliqd expūit: sz plurime
si non eis diaforesim f faciat passio in apostema trā-
seunt et vix contingit hoc apostema. Attendere ergo
oportet difficile in singulis colozem: in vultu enim
pallidi q̄ plurime hy sunt quibus epar dolet quod in
pleureticis raro contingere solet: rubet enīz sunt. Vis
ergo oportet pleureticos cognosci.

De cura pleureticorum. Cap. CXLIII.

Arabis igitur eos si prius causam
attendas et naturā ipsius
passionis. Si enim sanguineum cognoue-
ris esse humorez ex quo efficitur flegmō
ad floborhomum veniendum est: maxi-
me si in supioribz cōsistat partibus. Ita vt in humeri
parte

parte nimis extensus sit dolor. Quod si horum nihil fuerit & dolores infra diafragma fuerint purgari per ventrem oportet sicut docuit nos Hippocras dicens. Neq; enim flobothomum adhibebis neq; catartici dabis antea sicut plurimi faciunt nisi diligenter discas qualis humor fecerit flegmonem & qui amplius dominentur in corpore. multa enim alia ostendent tibi plenitudines corporis: & fomentationes ostendent tibi si habbas in illo loco. Quod si te fomentante cum facellis dolores fuerint leuigati vt egrotans manifeste leuiores se sentiat cognosce non in eo flegmonez esse. Tunc enim securus solas adhibebis fomentationes & localia adiutoria que diaforesim facere possunt. Si autem nihil horum fiat sed magis dolores augmententur fortiora accipiant. In his enim scias corporis in esse plenitudinē & qd calefacta loca ad semetipsa plus attrahunt materiam. quare cum hoc cognoueris non differes sed omnino euacuabis nihil ante ponēs. Qualem autem adhibeas curam debinc a nobis dicendum est. Multi enim qui non sunt medici fugiunt vt non pungant pleureticos. Flobothomanduz ho velut incalabilem & cautiorem credentes permittunt adhiberi. Sciri autem oportet qd multi & maxime in quibus plenitudo sanguinis non satis inesse videtur scarificatione vsi sunt. Et cucurbitas mox post incisionē superposuerunt vt nocuius humor qui pinetur in profundo exiret. Hoc enim facientes mirati sunt quomodo taz cōfestim dolores amputati sint vt nō amplius opus haberent fomentatione vel alio adiutorio. Optimum igitur est & valde vtilissimum in quibus parua plenitudo fuerit hoc vt adiutorio. Utor autē fomentationibus proprijs ad vnuquēq; superabundantem humorem. Si enim sanguineus fuerit que defficare & digerere possint sine nimia calefactione adhibeantur qualis est milium aut panicum. Si autē cholericus vtor spongys cum aqua calida expressis aut vbi camomilla herba fuerit decocta. Quod si flegmaticus de salibus & folijs lauri aut orobis friso aut lanis in anbetino oleo infusis. Melancholico autem humore existente magis fomentatio adhibenda est vbi tritici surfures decoquantur: aut aque vbi camomilla decoquatur. Et ex oleo camomillino fomentationes optime sunt & pene ad omnes dolores expedientes. Nam hec omnia & ad omnes dolores poterunt proficere & si calidiora opus est fieri: admisceantur quidem eulsci radices anbetini oleum pro camomillino addatur. De pusta autem fomentationes & maxime que habent mordicationem quandam valde recusande sunt: reprimunt enim materiam. Que autem minus acris sunt reumatizare faciunt inflammata loca. Lero igitur vtor & fomentationes sine mordicatione magis adhibēde ex adipibus maxime in initio. Digestione autem apparente nihil nocet calidis vt medicaminibus qualia sunt diamelliloron per se vel cum adipe porcino mixtum. Similiter autem & piganus qd quidam diapiغانum appellant satis in profundo potest flegmonem digerere per se vel alijs mixta. Potui etiam dabis plus oibus satis aquosaz mulsam. Nihil enim hoc inuenire poteris aliud melius pleureticis adiutorium. Si autem nimia fuerit febris nec si satis sit aquosum aliquid nocebit quando pro mulla apomelle vteris. Itaq; sepius vtraq; bibenda magis sunt qd sorbenda vt inherens flegma expuere valeat. Quod si amplius confictum inbeferit flegma aut vix excreare possit bibant oxymel. Quod recipit

prassium in decoctione. Fuge igitur diacodion medicamen anodinuz pblonium aut aliquid aliud medicamen quod mitigare valeat dolorem: quia maximum periculum infert ita vt difficultatem faciat ad prouidendum liquores omni virtute delecta vel mortua. Nam cum dolores non digestis corruptis humoribus incurrerint & nimia insomnietas facta fuerit: & virtus in eis sit valida vt anodinis nō est irrationabile vt virtutem reuocent que nimis ab insomnietate periclitabatur. Si autem imbecillior virtus fuerit fuge omnino narcoticas potiones.

De cibis dandis synanticis.

Cap. CXLV.

Ibibus igitur dādus est succus pitane optie coctus amilla ventositate. Si enim nō bñ coquatur inflat hypochondria quemadmodum alia legumina. Si enimz difficulter & nō vebementer expuant amigdalas purgatas & tritas admiscebis pitane vt simul coquantur. sic enim fiet magis anagogum his qui in thorace congregantur humoribus: quod si non vebementer februnt & inflamatio calor visus est mitigatus securus a calipbis semen admiscebis in pitanis aut byssopuz simul coques: ita poterit pinguis & glutinosa superfluitas extenuari. Succū autem ex amigdalīs ei dabis cum apomelle aut dulci hydrosafato. Hoc ho quod vocatur cibariaricon frigidū est etenim febrez accendit & caput petrita vt alienationes faciat. Vñ multo melius est si virtus imbecillis tibi esse videtur dare modicum eucon sine oleo facto cum sola gallina: dabis autem modicum quibus virtus imbecillis est & cibū fastidiunt pro imbecillitate & fastidio. Sed & pisces maxime ciclas: est enim molli carne piscis & humida natura & digestibilis quem aliqui pitanasz maritimā vocant: non erit culpabilis. Pic autem est sine aliqua superfluitate cibis. Et qui dicuntur pectines. Et omnia ab ostraco deriuata fugienda sunt: velut pingues humores nutrientia vt nihil impediant anagogis & putaminibus. Et olera phibenda sunt si lingua aspera non sentiat: & febris nimia non sit & non febricitatis. Quod si lingua aspera cū sit: febris fuerit nimia non oberit si maluas aut inuiba in iussello coctas videris. Similiter & mala dulcia danda sunt. Malagranata ho & omne quod stipticum fuerit vt inimica thoraci fugienda sunt frigida & sicca omnia similiter siue poma siue olera fugienda sunt. Calida igitur aqua ministranda est. Et non sicut multi existimant ea: cholericā est qui deridentes actus: aut diplocratem dicentem non cognoscentes quomodo dixerit qui calidam habent naturā & nimis sicci sunt & febrez laborant. his melius faciunt cibi repugnando cholericō humorē & vincere cum possint. Sz nec minus cibi aliqui dandi sunt qui nutrire possunt & cum ipsis aqua calida. Que enim simplicia sunt sicut aqua neq; nutrire neq; humectare laborantē proprie possunt: sed succus & amarus magis efficitur. Ipsa ratio aqua vltimatur. Ad vinum mulsam & alias efecas hoc dixit vt calida aqua culpabilis non sit. Ipsa enim est que alios cibos digerit & per totum corpus anodisim facit. Hoc est qd dicit humidos esse cibos: vt nō requies sit dare calidam aquam inter cibos & alios

Supelacien do. f.

g. Existente.

h. Soniferis. f.

i. f. spuer facies.

Jan.

k. i. vitice. Jan.

l. An fauore melio in aq lauat aq illa mellita apomel oi. Ja. m. i. aquo lo ipru po rosarum. n. Et potius glit ber g loco vini fit vt ceruilla e mudo. Jan. o. i. luo carnis.

p. i. vituperabil vel reiciendus.

q. i. pisces ostraco. i. sicut pche & ostrace. r. i. vt spumatur aptus. s. i. nimis. t. f. i. en diuisas. Jan.

x. i. fractus.

y. f. 2. regimio acutoz aq pot quibus sub dia fragmate ebore ra distat in cpor lera rubea con uertitur.

z. i. fm huc modum. z. i. cum vino.

z. i. redditione.

c. z

a. Impsonat.
b. Aqua.
c. Aqua. s.
d. Aqua.

e. i. profundum.
f. i. superficialen.

g. i. profect.

h. Aqua.
i. i. cōter in suis
paribus.

potus. Et hoc enim docuit dicens. Non enim nullam aut apomel datur melius in eo enim ipso q non nutrit neq extenuat neq medicamen esse potest. Dec enim facit omnia cum alijs cibis eubima aqua. Nihil enim sicum neqz cibus neqz medicamentum sine humore in altum peruenire potest: sed manet in summitate nullam operationem naturalem exercēs in intimis. Quando autē admiscetur humoribus virtutem habet penetrare per competentia loca vbi aut frigor aut calor in profundo grauitatur. Manifestū est autem q aqua etsi non nutrit vt aliquibus videtur: omnia tamen nutrire ipsa sola facit: vt iustificat: vt vnum facit et continet diuersa. Sic enim et terram siccam existentem et dispersam aqua in vnum colligit: et diuersa effecta in vnum componit. Et panem quem comedimus ipsa et nasci et crescere facit: iterum macerata farina vt componatur ab aqua efficitur. Maximas ergo virtutes habet aqua: et nihil coequari existimes ex victualibus aque. Et aqua enim nascentia sunt: ipsa omnia nutrit iuuat et cōtinet. Sic ergo opz pleureticis si non aliquid aliud addit syntoma quod prohibeat predicto orāne fieri adiutoria.

Cap. CXLVI.

Quod si sicut solet sepius contingere e contrario agant accidentia: tūc oportet ad huc insistere. Quale est si cum dolore laterum flegmon nō fm naturam ventrem exerceat sed inordinate plus q debet fluat vt ipsam deiciat virtutem necessitatē ventris prouidentia fieri et neqz flobotomo neqz alio aliquo vtendū est adiutorio nisi aliqua que vtrūqz plus retineat et cōstringere possint per embrocās et epithimata adhibeantur. Si autem dolor lateris vigeat nec ipsum negligi oportet: sed vtrūqz prouidenda sunt adiutoria. In stomacho igitur et ventre ea que cōfortent et corroborent. in latere autē que calescere et relaxare possint adhibenda sunt adiutoria. Hoc autem ita oportet agi vt nullo modo apponatur aliquid quod laxamentum prebeat epoti aut ventri. Doloribus ergo nimis et magnis existentibus cū acuta febre embrocās et fomentationes que mitigent et sine mordicatione sint extrinsecus apponi oportet. Non nimio autem existente dolore cerotum et epithimata sunt apponenda. Bonum est autē in tali re medicamentū quod sit ex adipibus et diamelliloto. De elinatione igitur facta et igneo satis non existente flegmone faciunt bene et que pigantia vocantur: que cūqz amplius digerere et trahere de alto possunt: et maxime vbi non est febris.

Cap. CXLVII.

Quod si laterum dolor sine febre fuerit: vt oportet calidioribus omnibus et potionibus et epithimatis. Optimum tamen est si brasica cum radicibus suis sicci comburantur et cinis eorum cum veteri arungia admixtus in dolenti loco ponatur. Sed in potionibus costum et bdellium arabicum est dandum. Quoniam quidem apocimis q plurimi vti sunt: maxime Hipp. in peritonoxeo libro scribens: succum pitane ad educenda sputamina et mulsam et oxymel dari iussit et solum necessarius esse proposuit. Et si cholericus humor fuerit bonum est solū pitane succū ab initio dari: et ei offerri tabūdanter. Si autem non fuerit ad presens: alijs vteris succis: maxime de auena. Etenim non minus ipsis

pitane educit sputamina ex thorace et pulmone. Sz et calida aqua his vtilissima est ad infundendum sic cum humorem. Apomel etiam magis dandum est q mulsam. Nihil enim melius est in pleureticis qui ex cholericis generatur humore q que infundat et pyretere possint medicamina. Si autem flegmaticū fuerit quod expulit et viscosum et vix proci possit cum vehementi tussi et aliquāti rei et liquiritie cocte apogima dandum est et diaprasium et oxymel mulsam: atē dēres etiā ad vtutē quantitātē et qualitātē sputaminū.

Cap. CXLVIII.

In pleureticis enim et ventres deducere oportet et non solum clysteri sed etiam et pillulis vt necesse est. Si autē et dolores permaneant et corpus videatur cacochimū et superfluis laboret humoribus: ita vt pereant adiutoria et magis exasperentur: q minuendo dolores: et in inferioribus sub precordijs dolor fiat catarticum oportet facere. Si vero cholericus fuerit scamoneam dabis: neqz enim habet satis calidam vim sicut alia catartica. Dari autē oportet mediocriter ex eo et per partes attendendo virtutem infirmantis et quantitatem supangmētate materię. Qd si nō fuerit q nocet cholericus humor: sz magis flegmaticus aut melancholicus sit illis: opz vti quibus iussit Hippocras aut polypodio. s. aut nigri ellebori puluere in succis pitane.

Cap. CXLIX.

Cataputiarum quas nos fecimus confectio hec est: ellebori nigri interius sine cortice. scamonee gummi. an. s. j. Colliges autem cum succo caulis et facies cataputias ad magnitudines ciceris et dabis pueris. Vtibus autem vltus est fortior. v. maioribus nāqz. xj. fm virtutem. Scire autem oportet quia et oculorum dolores patiensibus dāde sunt he cataputie. Sed et icterici absqz vlla euerfione stomachi faciunt. Dari autem oportet eas post cibum magis: sic enim absqz lefione et molestia purgant.

Explicit Liber Primus.

Incipit liber secundus practice Alexāndri yatro.

Cap. I.

Tussis quidem accidentia quēadmodū et ipsa diuisa diuisa bz et qualitates. Sz qm inuicē bz mō a calida distemperantia: mō a frigida aut humida aut sicca nō solū fm qūitates puras aut simplices: sz et fm humorū supfluitates sicut existētes seu calidas aut frigidās aut ab aliqua alia qualitate assumptas. Scire opz et hic qūo differunt adinuicēz tussiculę fm causas singulas sed et fm loca: et quā quidem eaz ipsa loca patiunt et que cōpatiunt: qm non vna est causa tussis sed varia. De qua re nos oportet attendere cūz omni studio ad cognoscendas vniuscuiusqz tussis varietatem. Constat enim et manifestum est q sine cognitione non possunt bene curari.

Cap. II.

Quod si de calida distemperantia sola vel simplici generata fuerit tussis: et merito sentiant calorē quasi per

p. i. humectat.
q. i. i. fau.
i. aq. lauat.
la. mellita op.
mel. d. i. an.
r. i. hydromel.
o. i. humectat.
r. i. i. facere vt.
puat mater.

Cogn.
crit.
b. i. p. p.

v. i. nō p. f. c.

x. i. n. m. i.

v. i. p. i. l. l. i. a.

d. i. ac.
e. i. fil.
tur ex.
liant.
acti.
f. i. act.
tace.
g. i. fa.
gnos.
f. an.
b. Est.
i. i. sig.
cogn.
trial.

k. m.

r. m. b. u.

v. i. n.

per qualitates aliquas tales tussientes et respirantes desiderium frigiditatis aeris habent. Et iuuuant magis si aeris ad se trahant frigore quod si aquam frigidam bibant: et vultus eorum rubeus apparet: et caput similiter. Quod si hec passio ex sola distemperantia fuerit nihil expuunt manifestum quod videtur. Si autem aliquid expuunt falsa in eo apparet qualitas: aut fumosa aut colore sub cholericus est: et hoc valde modicum et tenue apparet: sic enim erit cognoscenda calida distemperantia a predictis signis. Nihil igitur minus precedente qualitate calidi aeris: sicut etiam plurime et nimium si sit balneum calidum et dieta calida: et ex furore magis quam ex sollicitudine precedentium hec trahere solet.

De tussi si ex frigida distemperantia oriatur. Cap. III.

Tussit enim plurimum ex frigida distemperantia existente in thorace pura vel simpliciter qualitate. bi ergo magis pallidi sunt in vultu et capite: neque sputum habent neque salum expuunt: et leduntur ex frigiditate: iuuuantur ex calefactionibus: et acetosum magis quam amaritudinem sentiunt: et prece dunt eos magis frigore quam calore: et balneo non in competente et portionebus et cibis vultu sunt frigidis. Sic enim ex frigida distemperantia tussis esse generata cognoscitur.

De tussi si ex sicca aut humida distemperantia fuerit facta. Cap. IIII.

Item ex siccitate aut humiditate distemperantia generata fuerit opatiuis similiter cognoscitur qualitatibus. Differunt igitur opatiue magis manifestas habet significationes.

De tussi si ex humoribus fiat. Cap. V.

Atem si accesserit tussis amico vera et non oportet iterum taliter dici. supercurrente igitur materia tussis efficitur. Et ex eo quod sputi plenitudo certa et manifesta apparet que ex reumatismo ex alio in alium transmutatur locum exinde tussis nascitur. Unde et ex quibus transmittitur locis hec omnia vtriusque contemplari oportet et attendere seu de capite fluat humor qui mouet tussim siue ex altero membro: et quale suscipiat. solus etenim pulmo suscipit primum. Est autem et quando et thorax suscipit et latera vel precordia et alia membra patiuntur. et hec per partes cognoscenda sunt. Si militer autem et curationes vniuersales dicende sunt. Et oino nihil pretermittendum de tussis: magis prout rere ut facilis curatio vrgente causa adhibeatur.

De tussi si ex capite fluat humor. Cap. VI.

Igitur de capite fluat humor necesse est prout vnam in tracheam arteriam irritationem quandam moueat cum sonitu existente in faucibus.

Si de capite in pulmonem fluat humor. Cap. VII.

Mod si amplius in pulmonem fluat: difficultas subsequitur in spirando: et febris acuta apparet. Interdum autem et lingua aspera et mala rubea et grauitas sentitur in pectore. Et post hec si nihil sputent vix digne respirantes flegmonem necesse est de his omnibus signis nos suspicari in pulmone esse factum. Si autem sit sitis nimia et frequenter respirent: et ad hoc signa calor multus sentitur in thorace: ut frigidus desideret aerem intrinsecus ad se tra-

here. et adhuc magis existimari oportet ignitum esse flegmonem in pulmone. Si autem cholericum sputent neque nimis grauiter angustiam sentiant se valere in precordiorum locis magis calidas herisipilas manifeste scito in pulmone consistere.

Signa si ex tussibus pus in thorace fluat et humor. Cap. VII.

Manifestum enim quod sit pus ex colore solo et ex alijs signis ex quibus didicimus puris cognitionem: et ex odore exustione facta. Etiam ab hoc quia soluitur missum in aqua: non prout citur que admodum flegma et crudus humor. Si ergo fuerit in thorace manifestum est ex his et multis alijs signis: adhuc etiam ex grauedine que sentitur fieri in alia parte membri: et supercurrentis subitas immutat euerfiones. et sonitus aurium cum occlusione sepius patitur. hec sufficienter dixisse: si constat in thorace et ibidem continentur. Quod si ad ea que dicta sunt precedat pleuresis et nihil manifestum sputat: et hoc ipsum inuolenter sputetur manifeste confitendum est: quia pus est quod in thorace continetur.

Signa de flegmone in pulmone existere. Cap. IX.

Quod si flegmonem euenerit fieri in pulmone erit omnino difficultas spirandi congestis precordiis non quod de subito contingat: sed adhuc consueta lagere ipsa consequi actio et per partes accrescens leditur. Et sputant nihil: neque sonitum aliquid aut centron patiuntur. neque enim contingere potest nisi ex indigestione et nedum permixto fimate.

Si tussis ex spissis et glutinosis sit humoribus qui in pulmone continentur et generatur. Cap. X.

Liquando autem de subito qui laborant sentiunt precordia molestari et sitis multa sit: et habet etiam quedam rancorem et acrorem cum tussis interius: et pyctum humores manifestos pinguisimos et glutinosos qui circūtenentur in pulmone vel eius occupant cauernas qui ibidem fluunt de capite aut ex alio aliquo membro ut tibi manifestum sit ad cognitionem ex vix irritatione et gargalionis prece dentia capitis vitia consistere: supfluente materia in thorace. Sic enim cognoscende sunt diuersitates et proprietates vniuersales tussis et quecumque circa thoracem et pulmones consistunt passionibus. Sunt autem et alia de quibus in sequenti dicemus ubi de vlceratione et ruptione venarum et diabrosi dicuri sumus.

De lapide sputato. Cap. XI.

So autem quod vidi necessarium existimavi non tacere: sed ut vobis exponam quod vidi et miratus sum. Sputat quidam vir lapidem specialem et hoc non fortiter et pinguem humorem et glutinosum: sed existentem lapidem nec asperum: sed satis lenem et durum et resistentem fortiter tactu ita ut cadens in terram sonitum faceret. Iste vir per multum tempus molestias sustinens de tussi: non poterat fortiter extussire donec lapidem expueret. vix est autem et dieta temperata et humida magis et infrigidatus est mediocriter: erat enim sollicitus nimis et tenuis habitudine ut etiam existimaretur pissus esse. Et postea proiecit lapidem. Et non post multos dies ut pissici solent ita defunctus est. Redeamus

si quoniam paria et supra partem sanas sentit quasi podus aggrauari super cam.

Pus. o. inducit. p. i. nausae vel subuersio machi. q. Eucicis pus. r. i. cum eis.

Et non exponit quidam punitione. Tussis. et vel et non.

v. i. inflat et turgere vel pusciosa ut tubercula.

Diabrosi graue est quod corrosonem vel corruptionem venarum sit empropterea passio. Jan.

si sollicitudine demacraus.

igitur et de curis aliqua breuiter dicere non omittamus. Ad hec omnia facile inuenienda sunt per partes ad iussus adiutoria expedienda et a multis probata. Unum in sequenti generaliter scribam curas et ipsas differentias vobis exponam ut non alibi indigentes adiutoria regantur.

Medicamenta ad iussim quibus vii opz. Cap. XII.

In quibus aut subtilis et acer humor de capite in thorace fluit: quorum thorax non habet supfluas plenitudines de thorace myrra et opio equaliter pondere cum melle dispumato misce et facies cataputias ozebeas. Et dabis in nocte duas aut tres aut vna secundum virtutem patientis semper attendens. Ualde enim bone sunt mediocriter date multum etenim inuuant: et antiquas tussis extenuant et reumatismum faciunt. Item aliud opus myrrae galbani equaliter cum melle colliges et vteris ut supra. Item aliud galbani castorei piperis opio equaliter pondere tondes cum melle colliges et facies cataputias et vteris ubi non satis tenuis est qui supercurrit humor. Sed et si supfluitate humorum circuteneri videtur thorax: et non satis opus est que stupore facit medicamentis vii.

Item aliud storacis. 3. j. opii. 3. j. galbani. 3. j. sulphuris viui piperis terebentine. an. 3. j. Item aliud in quibus non fluit acrum est: et thorax opus habet mediocribus purgatorum rosarum viridum. 3. vii. nucleorum pini. 3. j. terebentine. 3. j. rue pastis. 3. iiii. mellis. qd sufficit vteris ut electuario. Item aliud nucleorum pini. 3. j. dragaganti. 3. j. 2. s. amigdalaz dulcium. 3. j. dactylorum carnis. 3. j. treos. 3. j. 2. s. mellis autem qd sufficit facies electuarium et dabis coctearius vnu. Item aliud ad satis acrum et tenue reuma iugami seminis. 3. xii. nucleorum pini. 3. j. croci. 3. j. cum sapa facies cataputias ozebeas et dabis in nocte. Item aliud facies ad tussis et mixtas passiones: vocat autem yglameos frixi. 3. j. anisi. 3. j. 2. s. opii. 3. j. dragaganti. 3. j. nucleorum pini fricorum. 3. iiii. sicca teres et miscebis cum dragagato: ante tamen infundere opus dragaganti in qua et opium et sicca terens miscebis cum puluere et facies troiscos pesantes. 3. singulas et siccebis in ymbra et sic dabis cum mulla.

Item aliud valens ad tussis bichicon storacis croci galbani opii. an. 3. j. nucleorum pini. 3. iiii. facies cataputias saba magnitudinis haberes egipthace et dabis vna in nocte. Item aliud. est enim fortissimum et multum vtilissimum ad acrum et tenue reuma de quo multos scio ab vna potione sola sanatos: quibus satis multo tempore reumatismum calient. Non autem opus hoc adiutorium alicui tradere nisi solis his quos diligis et qui te artem discere volunt. Ad multa enim facit myrrae troclitem. 3. vj. libani. 3. v. opii. 3. iiii. iugami. 3. iiii. cinoglossae herbe radicis corticis. 3. iiii. Corrices igitur siccebis ad soles tundes et cernes: et miscebis cum ceteris: opium autem cum aqua infundes: facies troiscos pesantes. 3. singulas et dabis secundum virtutem. Saccit quoque ad emoptycos: et ad veteres reumatismos: et ad omnes reumaticas passiones: straguriam patientibus: et vesica dolentibus: et colicis et splenicis. Item aliud quod vocat mistirio anodini facies ad plurima et magis ad tussim: et ad phtisicos: et ad catarrhum: et ad eliacos: et ad dissintericos. Item autem hec: croci castorei assari iugami seminis: opii storacis. an. 3. iiii. mellis quod sufficit: optimus autem fieri si in. 3. j. 2. s. mittes de iugami semine. Item aliud ad tussis in quibus satis acrum est: et tenue quod fluit. Saccit autem et ad eos qui colicis patiuntur. Liquiritie purgate bin et lauare quies vel sexcies. 3. iij. 2. s. dragaganti. 3. iij. liquiritie succi. 3. j. amyli. 3. iij.

lactuce succi. 3. j. 2. s. accipies illas teres semi vncias in olla noua habente aque mude. 3. p. coques donec remaneat tertia pars et dimittes infrigidari: et super mittes in maiori munda patella et sic. 3. j. dragaganti mittes: et facies eas coctas stare vique mane: et mittes illa aqua in mortario mudo: et addes succos ligritie et lactuce et tudes et admiscebis virosque: et cum pingue fuerit factum addes crisantici: et cum trueris si pingue fuerit deris et admiscebis: et malaxabis donec fiat ad mellis spissitudinem et dabis ieiuno coctearia tria. pspiciens et siue a siccitate seu ab aliquo alio. Item enim medicamentum Jacobi christi nominat et magnifici viri. vocabat autem ipse christus quoniam humidis cibis utebatur quia multos boium videbat amicos reperi existere et amatores esse pecuniarum et semper in tristibus et sollicitudine tota vita sua vixisse. Nec sufficienter nos dixisse de reumatismo tenui et acro lesis. propterea iussimus. Sunt autem et alia multa valenti et aliorum scripta medicamenta: sed sufficere existimo non multa scribere: sed quaecumque probata sunt et a multis experimentata et a nobis innouata.

De diacodion confectio. Cap. XIII.

Diacodion igitur quod vocat antidotum in nullo minus inuat eos qui ex acredine et tenui leduntur reumatismo. Necesse est ergo existimauit hoc exponere et eius scripturam et vltus ipsi et differentias confectiois edicere. Item autem hec mittes in vno sextario pluvialis aqua papaueris capita numero. xx. ante infundes ea vna die si sint mollia et mox sint collecta. Si autem dura sint et sicca plus vna die erunt infundenda. Sed melius est que nondum satis sunt dura mitti. Nam sicca succi minus habet humidiora et semper amplius habent sed indigesta et aquosa imbecillia sunt virtute: propter quod et humidis valde locis prohiberi opus ne fumant. In coquendo enim finis sit tibi ut non ad tertiam aut ad quartam coquantur sed tota prius decocta fiant ut cum volueris eorum succos exprimere omnia in eis discocta inueniantur supfluum est: ergo amplius coquere. Admiscebis igitur in coctura aquam mellis medietate. Loques et absque fumo ad ignem donec ad spissitudinem mellis veniat. In pluviali appropinquat coquere opus aut certe in fontina boni saporis. Ultus autem elus est ad eos qui non dormiuntibus et pfecta ex opio medicamentum ut dormiant cogimur dare. Pro his autem maxime sepius vitimur hoc medicamentum. Damus etiam his quibus de capite in trachea arteria defluit reuma subtile et non permittunt dormire propter existentem tussim. Ad quos ergo confectio medicamentis cum sapa facere consueui. Sufficiens est igitur confectio in his cum ad medietatem aque papaueris capta fuerint cocta sapa etiam sit tyria aut cretica. Melior est enim quod ex melle cocta: cum reuma subtilius fuerit nimis. Quod mel extenuat habet virtutem vni magis fugiendum est. Admiscebas est quoque in decoctione saporis ligritie radix ut simul coquantur. Quod si radix non inueniat succus eius admiscendus est in decoctione. Nam cum plenitudo cotti in thorace que de capite fluit cum melle confectum melius est. Sicut enim somnum facit ita et humor ex tenuando deductus quod ex melle fit. Ad somnum autem pueri candu aut cum melle aut sine melle confectum dandum est medicamentum. Interdum et in vtraque mixta dant. Confide ratio ergo adhibenda est in ipsa pmissione quod amplius ex vtriusque secundum quod viget passio miscendum sit. Denfura autem ad dandum medicamentum erant tibi duo coctearia integra dosis. Augmentatio autem eius secundum corporis magnitudinem

a. i. acutum.

b. i. pillulas ad quantitate ozobi.

c. i. pillulas. d. alteris diebus pilulis. e. i. acutum.

f. i. acutum.

g. ad loco. h. i. acutum.

i. i. pillulas.

k. i. hydromelle. l. i. confectio ad tussim. m. i. pillulas. n. i. acutum.

o. ad loco. p. i. thuris. q. i. lingue canis.

r. i. acutum. s. i. colicam.

t. iij. vnc. 2. j. quartic. v. Est figura xuarj. 3. j.

x. i. vna rubra

z. Acciderit p. lio.

3. L. h. i. m. p. vncus.

z. i. p. ostellio

6. Ball machi 6. Deon

i. i. p. m. 3. j.

k. i. ca. tibus

p. Alia.

l. i. ap. nung

p. i. vna coct.

aa. ad loco.

bb. ad loco.

cc. i. vna coct.

m. i.

n. i.

o. i.

p. i.

q. i.

r. i.

gnitudine erit attēdes etatē: ipso: et fortitudine: tpa anni
et loco: oīas. In bieme autē et in frigidis locis et me-
dys eratibus amplius est dādū. Adhuc ē et ad catar-
rū quātū et equalr def attēdendū est si plus vel min⁹:
cōmune autem hoc est in oībus. Item aliud cata-
putie^a bichie^b. Ite. stozacis opy smirnis^c. an. z. ity. car
pobalsami croci. an. z. y. cōmīscēbis et facies catapu-
tias^d ozobas et dabis in nocte vt. s.

Ad stomachi diuersas passiones vel accidentia que
cardiacam vocant aliqui. Cap. XIII.

Item passio^e lesiones infinitas et
varias et diuersa synboma-
ta: epilepsias et spasmos et casus^f et tristi-
tias sine cā: timores melācholicos et alia
multa. I. appetitiōes irrōnabiles cibi et fa-
stidiū et nauseas et vomicas et corruptelas et dolores
intrinsecos et matricis et pedū et vesice. Est et qā in-
somniales inferūt^g et alienatiōes et sollicitudines nō-
nullas et extreme ptes frigesūt. Est enī sensibilio^h:
et hī in cōpatēdo per venas vicinas epati et cordi cō-
sentis cōiungit et cerebrō. In his ergo pncipalibus
tantas et tales passiones et causas stomachus facit. Cō-
tēplari igitur opz quales ipsi soli stomacho sint. pro-
prie passiones: et qualia sunt catafistheliconⁱ et proui-
sis diligenter ita facere curationem.

De stomachi frigida distemperantia. Cap. XV.

Rigide stomachi distemperantie in
hoc est cognitio manifesta:
et ex B maxie q nō sinit et appetūt cibuz
plus q cōpetit. Si aut nō ipa sola fuerit
qūtas que molester: s; humor aliqz frigi-
dior subfistēs: erūt qdē ita oia que in his pringūt. Alia
hnt et nā et flegma vomūt et cibos acceptos retinere
nō pnt. Et post vomitum mox alios appetunt cibos
quēadmodum canis: et iterum ad vomitum reuertū-
tur. Propter qd cynozodoeos nūcupatur. Sic g seu
frigida distemperantia sit sola que ledit stomachū sine
qualitas mae hoc mō et bis^k signis cognoscenda est.

De stomachi cynozodoeos. Cap. XVI.

Igna vnde sit cynozodoeos seu de
frigida seu de calida distem-
perantia. Qm qdez nō vna cā est vñ cyno-
doeos^l sit s; plures: regrendū est quot
sunt dīe. Etenī sit ex frigida distemperantia
vt dcm est et flegmatico hūore q pūnef in stomacho.

Si de calida distemperantia fuerit cynozodoeos.
Cap. XVII.

Ed calida distemperantia si satis
multa sit et ibecillitas
fortius fuerit corpis et catelice^m virtus ne-
cesse est pns congoscere que cā est q facit
stomachū sine mensura cibos appetere:
Impossibile est enī inuenire curationem nisi cognita
prius diligēter cā vñ accesserit passio. Si ergo calida
distemperantia multa et absqz mēsurā cibos appetere fa-
ciat: hia dent: et magisⁿ bis gbus^o ex frigore prīgūt.
Neqz enī sine fti sunt: neqz vomūt acidonicos^p hu-
mores. Si enī dz plus calor fieri nō pcedit talia^q ali-
qua euenire extenuādo facile et digerēdo per icertos^r
poros. Et ideo ventris constrictiones vel siccitatē pa-
tiunt: vel extenuant. Quibus aut ex imbecillitate to-
tius corporis et catelice^s virtutis pringit^t indigestos
et multos et nō collectos^u sepius frequentant et exercere
cibos per ventrem. propter quod corrupti^v frequen-
ter comprehenduntur hy magis tales.

Curatio si ex frigido contingat cynozodoeos^y.
Cap. XVIII.

Ei autem ex frigore aut flegma-
tis substantia absqz mē-
sura appetūt cibos Lurabis^z hys vtendo
rebus. i. que calefacere valeant^z. Et maxi-
me dandū est purū et sincerū et rubeuz vi-
nū. Et pingues cibi: et magis hites oleū: fastanoz ma-
gis pingula et carnū porcinaz pingula. Nec enī acce-
pta in primis cōfortant eos: et obundunt cibozuz ni-
miā appetitiōē: et deinceps minime poterunt ampli^z
accipere cibum vel^z si voluerint accipere.

Curatio alide distemperantie cynozodoeos. L. XIX.

Item ex nimio calore fiat cyno-
doeos^z vinū qdē eis
nō poterit dari: cibos quidē qui nō facile
digerunt accipiāt. bis^z enīz que nimis ca-
lida^z sunt inimica sunt: quale est piper
vel qd cū pipere fuerit hydrogarū^{bb} vel cōdituz. S;
oia danda sunt que simul mixta cū frigore sunt et non
facile digeruntur: qualia sunt bubolina caro et structio-
nes et de iuence^{cc} pedes.

Curatio si ex imbecillitate virtutis catelice fiat cy-
nozodoeos. Cap. XX.

Eod si ex imbecillitate catelice^{dd}
virtutis facta fuerit cyno-
doeos^{ee} cognoscenda est prius que fm
oīuz sicut dictū est distemperantia: ledit cā:
et sic veniēdū ad cōpetēte curationē. Qui
enīz volūt semp que stiptica sunt adhibere irrōnabi-
lis est medici cura: maxime si frigida sit distemperā-
tia per quam soluitur^{ff} catelica^{gg} virtus. Et propter
B digestibilia magis expedire ad hec. Est ergo et h;
quando sicca distemperantia^{hh} catelica soluit virtu-
tem sed et ea insanabilis.

Curatio si ex frigore ibecillis fiat catelicaⁱⁱ virtus.
Cap. XXI.

Igitur videat tibi frigida distem-
perantia molestias ingerere
passiōis vñ opz eis que calefaciant et suc-
cent vt hī oīum mō nō solū talibus cibis
vtant sed et medicamentis. Expediit ergo
eis ex oleribus brasica^{ll} tertio cocta et gūmi mixta et
apofima^{mm} in vino et cōditi caules in ipsis. Sistr ra-
pa et alphitaⁿⁿ et alica^{oo} cuz vino cyreo^{pp} et olera gra-
da^{qq}. De aulb^{rr} aut pdices merule turdi et anates dē-
tur. De carnibus pua sunt assūmenda qualia sunt ca-
prina et ceruina. Poma etiam q plurime sunt fugien-
da. De tragimantibus^{ss} vne tñ vande sunt. Letera^{tt} xō
prohibenda sunt. Sit ergo eis dieta talis. Unguenta
xō et epitīmata sunt ordinanda ex laudano et masti-
ce et smirnis^{uu} aloē et absinthio. Portiones xō de spi-
ca nardi et reupontico et diamelon. quod. Ite. gīncibe-
reos. Antidotum xō hieram dabis aut tyriacam q
maxime. Amplius enim scias omnibus eam^{vv} di-
gerere et sanare tales distemperantias. Balneum xō
calidiorē habens aerem et solium. Post aliquātos
autem dies minorante iam passione calidis aquis
vtantur vsqz ad perfectam sanitatem: et maxime que
participant vim mediocriter ad constriingenduz. Exer-
citationibus xō bi maxime iuuantur vocatione ar-
morū et longa locorum mutatione. Nec enim om-
nia rectorporatua^{ww} sunt et corroborant totius corpo-
ris habitudines. Ita vt cōtinere bene et digerere pos-
sint cibum et mediocriter appetant.

z. i. appetitus ca-
minuo.

De vino puro
ru.

Pro etiam.

z. i. appetitus ca-
minuo.

Stomaticeo.
aa Libaria et me-
dicamina.
bb i. aquo fūgax
seu salamcum
vel brodiani.
cc i. iuence vac-
ca.

dd i. retentius.

ee i. appetitus ca-
minuo.

ff i. impeditur.
gg i. retentius.
hh i. in fine pti-
tis et tpicē.
ii i. retentius.
kk i. retentius.

ll i. caulis.
mm i. decoctio
caulium.
nn i. cibis ex oz-
deo que nos vo-
camus ordcum
mundatum.
oo Est genus fru-
mū q daz spel-
tas crediderit.
pp i. loco.
qq i. terre.
rr Sunt ea q co-
medant in secū-
dis mēto max-
ime fruct^z habē-
tes celtas vt nu-
ces. Jā.

ss i. nupte.
tt Tyriacam.

vv i. in pñtina
que curē et car-
nē cōtinent. Jā.

a. Vnctus est flos
vni maxie agre-
tis. Jan. inde
olei pñatuz.
b. Aliquida.
c. Est ex alucaris
api. f. cera for-
dida.
d. Est ex olei de
croco. Alucen.
e. f. fastidiu cibi.

ynatini. 3. viij. aloes. 3. j. cardamo. balsami. aii. 3. y. ga-
riofili. 3. j. teres sicca. facies puluerē q̄ remissa. sunt
supinūae. sic puluerē reliq̄ adhibe exite sup aspgas.
Epithima enodis. 18. ppoles. 3. iij. crocomagmat. d
3. j. 2. 5. bdellij. 3. viij. aloes. 3. y. smirnis. 3. y. folij. 3. j. te-
rebē. 3. y. libani. 3. y. storac. 3. y. masticiis. 3. y. spice nar-
di. 3. j. cardamo. 3. y. croci. 3. j. 2. 5. armoniac. 3. y. cere
lib. j. colofonie. 3. y. opobalsami. 3. y. cōficies. 2. yteris.
C Si de calida distēperantia facta fuerit absqz humo-
re de solo calore anorexia. Caplm. XXVII.

Ex nimio calore distēperantia vi-
talia loca fastidiuz se-
cerint dieta est ordināda q̄ ifrigidādo iua-
re possit. maxie illa q̄ de aceto cōficiat. vt
est pulsat. potui data. ibidē panis insulus
2 sic accept. Et oxygala. i. lac acetoz ex aceto 2 lacte
2 mela. 2 lactuca 2 intibab. aq̄ frigida potata medio-
criter. 2 contrario tenentes in parte calorem. Si eniz
absqz mēfura frigoris ingeratur occidit 2 deuyt in sto-
macho virtutem. ynde 2 fastidiu causa fit.

C Si de nimio frigore distēperantia sine humore gene-
rauit fastidium. Caplm. XXVIII.

Abus ho fastidiu ex nimio frigore
distēperante vitalia loca ge-
nerat ydrogogu. opz his dari 2 viniu vetu-
stum 2 pditu. Et eis offer de rutba 2 aniso
2 sepius 2 minus. Sed 2 antidotū danduz
est qd recipit species calidas ex quibus maxime est ty-
riaca. Est eniz apta stomacho. 2 deponit malitiosos hu-
mores 2 amputat fastidiu. Non etiā multū. sed tñ da-
ri debet his ius peristeon. 2 staphilon. habet autes 2
hoc eustomaticon aliquid.

C De siti nimia. Caplm. XXIX.

Sciendum est qd ex fm ipm mo-
dū de potu contingit 2
absqz mēfura appetit 2 sitiunt valde aut
de siccitate stōchi aut de nimio calore. In-
terdu ēt nō de stōcho solo q̄plimis cōtin-
git. 3. ex patis calore 2 pulmonis sit sitis. Istos m̄ isri-
gidatio iuuat q̄tū pñet frida aspiratio. Et q de cau-
son febriliu plimū appetit potū. ppter nimiaz calozē.
Quibus autē sepius nimia sitis fit. sciri opz ga per ali-
quā sit cacochimia venientē vel accidētē in stōcho vel
ex cholico humore aut flegmatico putrido. Opz autē
nō solū hieyti que infrigidare possunt. sed que possunt
abstergere 2 purgare humores qui in vētre continen-
tur. Nam si cholericus sit que purgare possunt chole-
ricū humorē dabis. Quēadmodū 2 si flegmaticus fue-
rit humor 2 salius qui augmētatus facit sitim ea dāda
sunt que purgare 2 abstergere possunt tales humores.
Ego ho scio talē sitim a falso flegmate factā 2 a falsis
magis cessare cibis. quales sunt sardine. 2 nicatate. 2
cozaxe. 2 cappares. Oportet ergo nō omnino que in-
frigidant 2 humectāt vitē. sed cōsiderare diligētē cāz.
Et cum agnita fuerit adhibenda vnicuiqz propria cu-
ratio. Vis qui de siccitate patiuntur sitim humectare.
Quibus autem ex calore infrigidare oportet. Quibus
autem falsum flegma sitim facit que detergent 2 pur-
gent offeres adiutoria.

C Ad eos qui habent ardorez in stōcho 2 nimis sitiūt.
Caplm. XXX.

Rehigenes igit docuit hos q ni-
mio ardore stōchi ve-
rant aquā frigidā sorbere debere. 2 maxi-
me si mordicatio sit in eo vel animi dese-

ctio cum calore nimio 2 fastidio. Aut olfacis succū. l.
vne acerbe. Aut mali cydonij decoctionem. Aut cu-
cumeris domestici semē cū frigida. Aut maligranati
dulcis aut acidonici succū equalit aqua mixtum. Aut
ramos mēthetritos cū aq̄ frida. Aut oleū roseū filr cū
aqua frigida. Aut de pscis imaturis succū decoctionē.
2 lactuce albe semē cū aque frigide ciatis. iij. Nos autē
cōpositis vit medicamētis. Quoz expimentū nō me-
diocre habemus. Quoz etiā doctrinā vl scripturā vo-
bis 2 ipsorum tradimus confectiones.

C Ad sitim cataputic. Caplm. XXXI.

Cucumeris domestici seminis. 3.
viij. dragaganti. 3. yj.
solues cū albumine ouoz recētū 2 teres.
Cui supmittes tritū semen cucumeris 2 fa-
cies cataputias. siccabis in ymbra 2 dabis
sub lingua tenē 2 cū se resoluerit glutiat salinā. C Jre
aliud liquiritie. 3. iij. cucumeris domestici semis. 3. yj.
andragitis. semis. 3. y. ouoz albumen supmittes 2 fa-
cies ozobi. cataputias. 2 da sub lingua tenere. C Jres
aliud ad febricitates gb. modica expedit potio 2 his
gbus ex ardore 2 q ex itinere sitiūt. Ligrine succi. 3. yj.
cucumeris domestici semis. 3. iij. dragaganti. 3. y. teres
sigillatim 2 miscebis cū ouoz albumine facies catapu-
tias 2 vteris sub lingua vt dictū est. C Jre ligrine suc-
ci cucumeris domestici semis. portulacē semis radiciis
2 ei. corricis. aii. 3. iij. ouoz albumen qd sufficit facies
troscicos dracmeos dabis 2 teneat sub lingua 2 qcgd
se resoluerit in ore cū salina glutiat. A foris aut sit ipo-
nede stōcho vtose aq̄ frida plene aut de niue in cucur-
bite rasura plene. Aut hoc mō pfecta. qd facit ad fe-
bres causon. i. cucurbite rasurā tenere. 2 oui vitellū co-
ctū admisce cū oleo ros. 2 vteris. Aut de fiamino cru-
do in aqua infuso 2 trito 2 cū oleo ros. mixto cataplas-
ma imponis 2 maxime febricitatibus. Aut vitis folijs
viridib. tritis aut mala cydonia. aut dactylos vl nespil-
la cū ceroto. Aut caseū recētē cū albita. cataplasma-
ta iponis. Et ea que in cardiacis ponunt adhibē debēt.

C De cholericibus nigris in stomacho existentibus cum
inflatione. Caplm. XXXII.

Abus inflant p cordia. 2 stomachus
resoluit. ibi effluēs sit me-
lancholici humores. Spōgias g aceto acro-
infusas superpones. Qd si post bec adhuc
nauseauerit cā stipterea. bumida vl rotū.
da cū calcato. trita 2 cū mellis modico admixta sup-
ponēda sunt. Edere autē cocte folia in vino cocto cata-
plasma imponat. Si aut nimia ventositate inflat sto-
machus calamētis apocima ad tertias coctū cū aqua
admixto mellis cocleario vno 2 pipis. 3. j. dabis. Dec
enim vētositas nō fit de calida distemperantia. sed nec
de vitis nigris cholericibus. Et illis eniz magis fit ex q
bus melancholicus humor adhuc generatur.

C Confectio ad stomachum frigidū medicaminis via-
poron. Caplm. XXXIII.

Confectio medicaminis diapozon
qd fit ad anatrophas.
stōchi 2 cyliacos 2 dissintericos. Mala cy-
donia niio. l. rose eritre. 3. i. forbas niio. l.
nespillas niio. l. aque cōgios. viij. poma oia
pfringes 2 mittes in vase cū aq̄ 2 coques ad tertias. 2 si
que in eis relige ēē vident de sordib. pomoz itez co-
labis. Cui addes mellis optimi lib. iij. 2 coques ad car-
bones agitando sine intermissione 2 cum se collegerit

a. Aqua. f.
r. i. acetosif.

o. i. pillule.

r. i. portulac.
Jan.
v. i. pillulas simi-
leo ozobo.

r. i. fesc.
p. i. rasura cucur-
bit.

z. i. ordcato.

r. i. aluminē de
pluma.
p. i. Est species vl
treoli.

r. i. submerhōes
stomachi. Jan.
aa. i. rubec.

edicamū

ridij. cū

n. psciculi falsi.
o. Est pscis de-
gentes in puro
maris cui admi-
scent paludes.
p. i. port.

uris.
is storac.
cis relin.

bus ⁊ ciliacis^a ⁊ quibus stōcbus cōpariē ⁊
reueriūt cibū Smirnis^b croci aloes may

Antidotū ad stōchū frigidū. Cap. XXXV.

ueneris bñ dispumatū. Ego aut addidi semis eruce. 3
i a signi^o 3 u mellis 3 vi vi 7 in oibus mibi melius

rabiliſ opatū eſt: danť aut ex eo coclearia duo mane 2

reuma fluit. Et ad oēs intrinsecas paſſiones facit ⁊ ad
faſtidium ⁊ venereos actus exercitat. ¶ Itē aliud diame

¶ Itē aliud cydoniū succi. ꝑ. y. mellis. ꝑ. ꝛꝛ. z. iij. pi.

iteru coques ad mellis spissitudinē ad ignē leuē. Qd li
catartici ex eo pficere volueris addes diagredy. 3. iij.

vnū cocleariū op3. Et si post cibū accipiat pōt iuuare
nē nē nocet. Melius autē paf mens iēma nel qū po

gerut cibos. Quid si veter ex calore nimio fuerit. dilitem

C De cardiaca passione. Caplm. XXXVI.

Bilue generant humiores & dominant qd
maxime his qui debile nimis habent sto

tentes ex inferiorib⁹ partibus stomacho necesse est ut
faciāt cardiacam passionē ⁊ cū angustia syncopes inge

Stomachi. In qua re etiã lumbricorū signa sunt requirenda. ¶ qui habent in Stomacho verminationes. Deinde

In primis opz eis offerre cibos
qui z refrigerandi vir,

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

p. i. f. licio.

nie gustu
pipere. 3

tiēbus. *Gu*
bb .i. v. c. r. o. n. i. a.

cc. i. spice h
do. i. cañic lig

et Al loco i^o f. l. antide
dicunt

lotum. s.
gg. i. spice nar

hringia.

1

100

ii Dis.

100

a. i. fructus sua
uis gustu maior
pipere. Jan.

b. i. acutissim.
c. i. dolores oris
stomachi. Jan.

roflu

do.

z. s.

d. fructus est sua
uis gustu maior
pipere. Jan.
e. i. dolores oris
stomachi. Jan.

etotus

ice n.

sticly

f. antidotū p
dicant.
g. i. acuminē.

ico l

lat.

to aloz

a. f.

pice n

affichy

sup v

gia.

h. i. acuminē.

succus eorum acceptus. Sed et mela^a non satis dulcia et mediocriter stipitica: et pira: et persica duratius. Et vire que austerius aliquid et stipiticum habet. Et panis in aqua frigida aut calida. Si eius qui patitur sit distemperata satus calida et si in stomacho contineant humores mordicantes et acerrimi^b. Dis ergo ab initio opus uti hos qui cardialgea^c patiuntur. Ceterum autem opus paulatim addere cibos qui tarde digeruntur qualis est de piscibus bulbia et pectines et tacci et yscia de pectine et cyritia ventres anserini et pedes porcini et quecumque non facile corrumunt: sed repugnando vincere possunt malos humores qui continentur. Oportet autem his cum aut requieverit aut lenimentum acceperit passio suadere semper ut cibos citius accipiant. Nullum enim est aliud maius iuvamentum quam cibi qui tarde digeruntur et difficile corrumuntur accepti. Dis ergo hora tertia suadendum est ut aliumant panem aut in aqua calida aut frigida infusum aut mela^d aut citrum de foris mundatum. Dieta enim expedit hec his qui cardialgea^e patiuntur. Adjuvantiis enim magnum est glia: cuius confectio. R. hec acetum. ff. j. z. s. corticis radicis feniculi. 3. vj. aloes epatici. 3. iij. mellis alci. lib. j. z. s. cōficies ut mos est: dabis ut eo colearia duo aut tria. Ad laxat autem et confortat ventrem. Hoc enim medicamen ad hoc optimum est et non solum cardialgeas sanat sed inchoantem epilepsiam et hypochondriacas passiones vel quibus stomachus flegmate repletus frigidus est: sed et alia multa sanat: de quibus nunc non est tempus ad commemorandum. Scio autem quia et anacardum antidotum aut tales passiones bene facit. Et pigra datus iuvat: sed nullum sicut glia^f adiuvat. Sufficiant hec de cardiacis dicta que sunt ex credulitate^g et mordicatione humorum. Ceterum vero de his dicendum est que proveniunt in stomacho cum synthomate: aut ex qualitatibus accidentium aut ex egritudine multis diversis augmentatis humoribus.

De nausea et vomitu. Caplm. XXXVIII.

Quod si quis vomitus vel nausea synthoma videat esse stomachi. fit autem hoc ex diversis causis vniuersalibus accidens. Et si sit ex plenitudine: fit etiam ex qualitate vniuersalibus humoris pessimo: accidentium. Si quidem ex plenitudine mouetur nausea ut vomat eo quod grauetur stomachus. pessimi enim humores mordicationem faciunt et vomitum vel nauseam excitant: fit ergo in his cōtemplatio: et si ex plenitudine est vomitus euacuari oportet. Si autem ex humoris acredine^h fit cacochimia est: ideoque mitigandi sunt et temperandi ut imbecilliores effecti in semetipsis eorum reprimatur malitia: et maxime si fuerint cholici aut melancholici. Slegmatici autem extenuandi sunt: et maxime si pingues et viscosi sunt. Si enim in solo ventre abundauerint humores et non ibidem ex toto supercurrunt corpori: non opus his medicamenta dari sed sola dieta eis sufficiat usque ad perfectam sanitatem ut transmutati in ventre sunt humores ledere desinant. Si autem ex toto corpore decurrunt in ventrem humores: tunc necesse est ut maiora adhibeantur adiutoria. Interdum etiam flobothomadi sunt si sanguinis vi esse abundantia et nihil sit quod impediatur. Catartici etiam dandus est si cacochimiaz multam inesse cognoueris. Quod si vtriusque abundare perspexeris necesse erit ut flomum simul et catarticum adhibeantur: sed prius flobothomus et sic catarticum adhibebis. Dicemus ergo prius si in ventre tantum continentur humores: et sic postea dicemus si de toto corpore fluant in ventrem.

Signa qualis humor aut quo loco fluit aut in quo continetur loco. Caplm. XXXIX.

Cognoscere opus prius si in aliquo loco infixi sunt humores seu poros occupauerint siue tunicas stomachi repleuerint. Si enim acidum ructant frigidus est qui nocet humor: et poros ipse occupat aut certe tunicas ventris: et ibidem augmentatus superat quod hoc modo cognoscendum est. Si ergo post nauseam factam vomitus mox subsequatur et sine violentia pyciat cognoscas in spatio visceris locis esse humorem qui pycitur aut nocet. Quod si nausea facta nihil vomat scias in stomacho imbibitos esse humores: et aut cholericus est aut orodisⁱ infixus aut spissus humor in ipso persistens stomacho: quod sepius contingere solet ut veter nullam supfluitatem humorum habeat et stomachus sit occupatus: sed et epas aut splen aut alius aliquis locus sit repletus. Nam grauior est qui suscipit locus aut mordicationem patiendo excitat ad vomitum: manifeste enim hec omnia discerni et prouideri opus. Quod si vomitus frequentius sit cum conatione et oino pycitur: et non interposito spatio mox vomit magis: tunc in ventre sunt constituti. Si autem inter nauseam et vomitum spatium est: aut nihil fertur aut rarius vomitus molestias inferre videatur. opus hoc magis considerare: quod humor ex alio superuenit loco qui vomitum generat. Cōtemplanda est ergo omnis corporis habitudo et alia signa ingredi: et sic ad curationem venire siue flobothomum siue catarticum adhiberi sit necesse. Logitandum est enim si nausea et vomitus superuenit aut molestia sit nausea abique vomitu: et sic per se requieverit: nam nisi omne corpus euacuatum fuerit qui ministrat humor non prius poterit liberari.

Si melancholicus aut cholericus humor vomitum excitet. Caplm. XL.

Quod si nausea tantum fuerit sine vomitu et ex cholico sit humoris temperatus necesse est ut in primo adiutorio. Et sic cum temperaueris vel mitigaueris cam. i. acredine pessimi humoris: postea aut per ventrem aut per vomitum purgabis. dabis ergo eis in primis pituitane succos vtriusque facientes ut et mitiget acredinem: et purgent supfluitates humoris. Purgat etiam et multa aquosa et pycit humores de stomacho: sed habet in se aliquid caloris: ex quo magis cacochimia ardentior et acrior augmentatur. Sugienda est ergo multa et alia adhuc que calefaciendo purgare possunt. Et vitendum pituitane succis etenim etsi minime habeat purgandi virtutes: tamen bumectando et relaxando poros et temperat et obrudit eorum acredinem. Ex hoc enim manifeste iuuant. Nam si ex eo minime vomant: tamen omnino qualitas ipsa vel suba que occupauerit auferet ex stomacho: hoc etiam in sordidis spongys videmus fieri: nec enim ipse purgatur nisi aqua ipsa ex eis lauetur brumofitas^m. Nisi ergo bumectata vel infusa aliquo liquore aut soluta fuerit sicca permanet superfluitas. Similiter etiam relaxatis vel apertis poris ad imitationem spongie fieri oportet ut qui ex cholericis aut melancholicis humore molesant purgari possint. Nam et calide aque potatio his humoribus omnino subuenire potest. Nam si et spissus et fortior fuerit humor infixus ut citius proiciatur: calida aqua sola danda est. Nec enim frequenter data soluit spissos humores: et si nimis viscosum et fortiter infixum flegma fuerit: et maxime salus sit et diuturnum: et si contra rationem datum fuerit exiccantium et calidum medicamen ut faciunt multi. Si igitur excoctus et

i. i. humor sero
suo aq. suo. Jan.

h. opozet.

i. i. a quo corpe.

m. i. sordidico.

n. Pro ipso.

cōglutinatū humor in seipso efficiet minor sit vlt' molestia ex eo nulla sit nec febres moleste fingūt et multa vteris que ampli' bis que dicta sunt detergit et purgat. Qd si his adhibitis cōtinere videant humores cetera adiutoria sunt adhibenda: et maxime pigre antidotum: fortiter enim cholericos et melancholicos humores de stomacho purgare potest. Nam qui hoc dare voluerit medicamen cōsiderare debet ne nimis calida sit cui dāt nā in stericiis et retenta locis. in nervorum et vel musculorum que sunt firmissima corporis defecerit. Vi enim qui calida et sicca sunt natura vt febres ethicas vel marasmodos infirmitates incidunt necesse est. Oportet igitur illud dare his qui habent in stomacho aduenientes humores preter hos qui calida et sicca sunt natura. Sic enī si cholericis vel melancholicis fuerit humor oportet fieri curationem.

Curatio si ex flegmate repletus stomachus nauseas facit. **Caplin.** **XLII.**

Autem acidum aut dulce fuerit flegma per qd nausea in stomacho generatur: tunc oportet his que extenuare possint vt adiutoria: et maxime dāda sunt oxymella aut rāsiani aut certe oxymella cum rāsiano. Dentur etiam capparis radix et synapis: et corax. i. porr' aut fardine vlt' diacodonon melon qd. ff. et petroselinū macedonicū. Ex hoc enim vel ex his et digestio sit et extenuant omnes flegmatici humores crudi. Vis etiam mediocriter cibi dandi sunt et somnus et quietudo indulgenda sunt. Sepius enim sic dictas obseruantibus non solum imutatum et extenuatum est flegma: sed in sanguinem bonum mutatur materia: vt sine querela nutrire possit talis humor. Si enim acidonitum flegma fuerit dulcia danda sunt. Et si falsum est qd residet flegma contemplandum iterū est: vnde est falsus. Interdū etiā videt qd ex cōmixtione oxoydis substantie falsum est. Est autem et quādo ex hoc nō fit: sed ex calida distemperantia aliatum oino et calefactus flegma et falsum et pingue efficiet. Si ergo tibi falsum esse videt ex nimio distemperantie calore adhibenda est: quā sub eis que calefaciūt non resolutur: sed sub eis que infrigidant et humectant. Quāto enī ex calore glutinatur tāto de frigidis et humidis necesse est soluant quēadmodum sal et nitrū. Ita ergo sicut a calore constringunt: vtputa ab igne et sole: sic et ab aq̄ resoluuntur. Si enim flegma fuerit desiccātū a calore: ita oportet que dicta sunt adhibere.

Curatio si ex oxoydis et tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit. **Caplin.** **XLII.**

Oroxoydis et tenuis humor in stomacho imbibitus fuerit. Quid dicitur serum. i. ab humore pingui si tenuis decurrat velut serum de lacte deaurit: sic et ligidus humor a pingui desuēns a grecis oxoydis appellatur. Qd si oxoydis fuerit. i. tenuis aut pinguis fluens humor in ventre non oportet rememorari: sed mox calida aqua potui data abundanter vomitum irritari: aut certe prāsane succus potui vt vomat oandus est: et si sub multa humectatione imbecilliores tibi esse vident et exolutus est stōchus ppter qd infirmant et amplius vomūt ita vt nō possint p̄tinere vel attrahere ad se cibum: tūc eis que modicū desiccant et rep̄imāt vteris: qualla sunt mala cydonia ipsa sola assa aut inuoluta inperfo aut comestant: qd de his conficiet cum pipere tñ. Alij autē conficiūt cum pipere. et petroselino macedonico: et alij cū gariofilo et

costo: et bec ampli' qd opz pbarmacodes sunt. Utilissimum est aut qd solum piper recipit aut certe vt multum qd singiber et piper tñ recipit. Sufficiūt enī bec sola ad confortandū et calefaciendū stomachū et ventrem: qz vtrūqz est opus his quib' humidus est et nulla acedo humorū inest. Si aut tenuis et acer satis vult tibi abundare materia bec sunt adhibēda que corroborant et stiptica sunt et nihil in se habentia qd calefacere possit. Quale est qd de maloz cydoniorum simplex tñ succus et melle cōficiet. satis enim scimus hoc cōfortare et tēperare omnem cholericum humorem et acrum: ppter qd etiā deficient et calido stomacho vel in choleram transmutata materia vitia sunt castane: nespilla valde matura et fabe decocte cū pulca et vire et alica similiter data. Et vt simplr dicam que cōfortare et rep̄imere et siccare possint offerenda sunt non solummodo in cibis sed in pbarmacia.

Curatio si flegma et flegmonibus. **Cap.** **XLIII.**

Signis et curationibus fm distemperantibus ex humorib' existētib' et ibidez aliunde cōfluentibus sufficiāt bec que dicta sunt. Ceteruz nō de inflāmatione stomachi erit dicendū: quādo aut inflāmationē patit stomachus sollicitudo cū diligētia est multa adhibenda: qz plurimā et maximā operationē totius corporis sua prestat efficacia. multa igit sunt adiutoria adhibenda et nō sicut aliqui solent sola laxatiua adhibere resoluēt et eius virtutē: vnde nō parū postmodū sequit periculum. nā amissio nutrimento nondū appetit cibos. Administrāda igit sunt simul cū eis que relaxāt que corroborant stomachū quale est vrioleon hoc est in vino et oleo admisceas de absinthio modicū et mastice. Opz aut antedere qd sit magis necessariū siue que laxant siue que confortant. Nam si plus laxatiua. i. resolutiua oportet admiscendū est embrocis camomillini olei: et si nō nimis febriūt glauciniū oleū adipē addes et sapā. Si aut defectio cum angustia fuerit nō satis aliqd ex his que relaxāt admiscendū est embrocis et magis melinum oleum et vinū adhibebis: et infundes absinthiū in vino et rosas et coques simul: et ynantium et mela et vacylos et vt simpliciter dicaz ea que confortatiua aut laxatiua sunt adhibēda erūt: et nō solum embrocis aut cataplasmatib' et cerotis et epibimatis est vtēdū.

Curatio si cerotis et epibimatis. **Cap.** **XLIII.**

Mediocriter igit manēt inflāmatione sufficit cerotū Hal. adhibetum. qd. ff. olei nardini in bieme. 3. viij. in estate. 3. vi. cere albe. 3. viij. aloes. 3. v. mastice. 3. j. in duplo aut vase resoluēs admiscabis ceram et vteris. Si aut opus fuerit vt confortetur amplius aloes mittes. 3. j. addes etiā absinthij succū aut ynantiū aut succū de vitū teneris palmitibus: et si estas est cum nimia febre pro nardino oleo melini mittes. Qd si satis videatur eē defectus stomachus nil eum impositum facit. Sed et philagry epibima per se aut cum diaspericon epibimate mixtum stomacho superponas. Qd si et duritia fuerit cum inflāmatione que molliant et malaxant adhibeas quale est diamelionum. Item aliud thonotico et malacticon et a me confectum. ff. bec libani. 3. iij. absinthij comaruz. 3. iij. armoniaci. 3. ij. storacis. 3. vi. cere lib. j. nardini olei librā vnāz vini phaleri qd sufficit ante pridie infundes in vino sicca et teres fortiter: et post hoc resoluta cera et oleo cum reliquis admiscebis et vteris: mirabili

a. i. non obedire medicis.

b. prout et non. c. i. sicis solidis seu corpulentis. d. i. Bateria. f. e. Locis.

f. i. concedēda.

g. i. humoris ferrosi aq̄. Jā.

h. i. aquosus et rosus.

i. Oportet.

k. i. extēsa et ipsa suppanū et stomacho ab eis superposita cala.

l. i. incipit. m. i. incipit. n. i. incipit. o. i. incipit. p. i. incipit. q. i. incipit. r. i. incipit. s. i. incipit. t. i. incipit. u. i. incipit. v. i. incipit. w. i. incipit. x. i. incipit. y. i. incipit. z. i. incipit.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

l. i. acco. m. i. acco. n. i. acco. o. i. acco. p. i. acco. q. i. acco. r. i. acco. s. i. acco. t. i. acco. u. i. acco. v. i. acco. w. i. acco. x. i. acco. y. i. acco. z. i. acco.

liter enim hoc medicamen et malaxat et confortat stō-
chū. ¶ Itē aliud qd hoc op^o operat mastice aloes cro-
ci smirnis. aii. 3. j. storacis. 3. j. r. 5. absinthij succi. 3. y. ce-
re. 3. y. olei nardini lib. 3. j. pficies et vteris. Qd si cōrige-
rit diuturnū in stomacho esse flegmonē eis que vocā-
tur coptoria. Ad duritias stomachi copuz^b ppoiei^c
3. y. storacis. 3. y. mastice. 3. j. terebentine. 3. iij. olei nar-
dini fecis qd sufficit. ¶ Itē aliud malagma^d optimū:
facit enim ad duritias stōchi et reumatismū et dolorem
ita vt in tribus horis faciat patiēte liberari et de pſentī
iuvamen sentiat. Itē. hec cere punice^e. 3. y. terebentine
3. iij. myrre. 3. y. aloes. 3. iij. sciscis^f galbani. aii. 3. j. myr-
rā in vino infundes et teres: de aridis xō pulueres sup
mittes et cetera liquefacta sup miscebis vteris in pāno
quatuor habente digitos. ¶ Itē ad eos qui de frigido
humore laborāt et simul flegmonē habent optimū est
adiutoriū qd vocat enodis epithima: cuius pfectiones
sunt multe. ¶ Ego xō scribo eā quā habeo pbatā. Itē.
hec croci. 3. j. r. 5. aloes. 3. y. folij. 3. j. ppoiei^g. 3. iij. tere-
bentine. 3. iij. libani. 3. y. storacis. 3. iij. mastice. 3. y. spi-
ce nardi. 3. j. cardamomi. 3. y. crocimagmatie^h. 3. j. r. 5.
armoniaci. 3. y. cere lib. 3. j. r. 5. colofonie lib. 3. y. r. 5. opo-
balsami. 3. y. dactyloz. 3. y. Duic enizⁱ nihil pponen-
dum est qui de frigida distemperantia multū laborāt et
duritias molestas habuerūt et gbus molestum est fleg-
ma et dolores et tēsuras patiunt: nec solū stomachi s3
et epatis et intestinoz inflammationes et vteris dolorem
patiētibz est vtilissimū. ¶ Itē aliud epithima qd di-
cit^j diamelilotū peraticū^k pharmacū: cui^l ponim^m scri-
pturā vt facile querētibⁿ inueniat qd. Itē. cere eminaⁿ
vna. facit aut hoc nō solū stomaticis sed et epatis dolo-
rez et alia multa. ¶ Itē aliud malagma^o poliarthion
qd stomaticis facit et pipneumatis^p et nefreticis pleu-
reticis epaticis ydropicis: facit etiā ad vesice et marri-
cis passiones. Itē. cere emina^o vna: cardamomi emina^p
vna terebentine emina^q vnam armoniaci. 3. x. y. croci
smirnis^r cyperi libani^s xilo^t cinamomi melliloti. aii.
3. x. y. nardi^u indicij. 3. y. olei^v cipini costilā^w vnam: vi-
ni italici qd sufficit. vteris aut quādo opus fuerit resol-
uens cerotū in cipino^x. ¶ Itē aliud. Itē. absinthij suc-
ci ynaney^y nardi. aii. 3. iij. mastice. 3. iij. cere. 3. y. Re-
mittes^z cerā et oleū nardini et alia trita supermittes et
cōficiēs cerotū et vteris. ¶ Itē aliud epithima ad do-
lorem stomachi. Itē. sulphuris viui. 3. y. mastice. 3. y. ce-
re lib. 3. j. r. 5. olei yrii lib. 3. j. r. 5. Sulphur gde et ma-
sticē terēs in mortario: cerā et oleū resolutā supermittes
et etiā malaxans vteris. ¶ Itē aliud epithima ad oēm
inflationem stomachi et ad omnes duritias: et maxime
quibus hydrops incipit fieri et gb^o vctositas fit in pcor-
dys. Itē. storacis ysaurice^a. 3. iij. aloes epatici. 3. iij. tere-
bentine. 3. iij. laudani. 3. y. bdelly perlicidi. 3. iij. eufoz-
by recētis. 3. j. aut adipis anserini. 3. iij. olei nardini. 3.
y. cere punice^b. 3. x. y. Alij addūt mūde picis. 3. iij. vini
odoriferi quod sufficit.

¶ Unciones stomatice que sunt ad frigore^c stomachi.
Caplm. XLV.

Malte enim sunt et plurime ad fri-
gidā distemperantia sto-
machi et simplices pfecte vnciones. Sed
in his mirabilior est oibus qd dicit^d mar-
ciaton: et odore habet meliozem et virtutē
fortiore et remollit si qua duritia est in ipso et confortat
stomachū calefaciēdo. Habet igit^e bec pfectio storacis
calamite cere. aii. 3. iij. medulle ceruine. 3. y. r. 5. terebe-
tine. 3. j. yfopocroti^f. 3. j. opobalsamuz. 3. j. r. 5. si nouel

lum est. si xō vetus mittes. 3. y. olei nardini. 3. y. confi-
cies et vteris. ¶ Itē aliud marciaton vtilissimū qd re-
cipit storacis calamite. 3. iij. medulle ceruine. 3. iij. aloes
epatici. 3. y. mastice. 3. y. olei nardini. 3. iij. opobal sami
3. iij. cere. 3. y. pficies et vteris satis est optimū. ¶ Itē
aliud ynguentū miracopū^g. est enim ad ea que mar-
ciaton facere pōt: et hoc similiter operatur nisi qd istud
alio calidiū est: et ideo vbi opus fuerit ampli^h calefie-
ri stōchum magis isto expedit vti. Lōficatur enim sic
myrre troclite. 3. iij. meriⁱ syriaci^j lib. 3. j. opobal sami
3. iij. mell. 3. iij. terebēti. 3. j. r. 5. eufozby. 3. j. cere puni-
ce^k armoniaci. aii. 3. iij. pficies et vteris ad oēs frigore^l.
¶ Ad frigidū stōchū embalmata^m. Caplm. XLVI.

Embalmata Itē. archetoidisⁿ.
3. y. piperis. 3. y. ff.
3. iij. petrosilini. 3. j. mellis qd sufficit con-
ficiēs et vteris. ¶ Itē aliud antidotū suū
trosciscus qui dicit^o amaganon et a multis
est pbaus quibus dolores in stomacho sunt vebemē-
tes: mitigat enim dolores oīno potui datus. Lōficātes
aut sic apy seminis. 3. y. anisi. 3. y. absinthij. 3. iij. smir-
nis. 3. y. piperis. 3. y. cinnamomi. 3. y. castorei. 3. y. opy.
3. y. teres cū aqua et facies trosciscos et dabis integram
dosim. 3. j. stomaticis quidē cum sape^p clatis^q. 3. iij. cū
apocimate^r myrthe splenetis cū oxymelle: s3 et alia
multa facit iste trosciscus et maxime his qui vomunt et
mordicationem a pessimis humoribus patiunt in sto-
macho. Hec de stomacho et vtre dicta sufficiant.

¶ De cura viscerum. Caplm. XLVII.

Eterum xō et bec opz sciri quia
in stomacho siue in epate vel splene aut
in aliquo mēbro non ex vna re sed ex di-
uersis fit causis. Etenim siccitate et calore
precedente cōgelati et impinguati indurant humores
et faciūt tumores: nam frigidi similiter operant^r. Opor-
ter igitur diligēter cōsiderare et cognoscere de his que
precefferūt et ex cōpetētibz signis ingreret^s maxime
vniuiscuūqz distemperantia cōsiderāda est: et sic opor-
tet adhibere adiutoria: nam ex nimia fit tristitia: aut so-
licitudine pcedente: sed ex labore vel discipina^t aut
si paruo cibo aut potu vtiat^u similiter calido. Hec eniz^v
omnia cognoscere opz: vnde duritia vel ex qua gene-
rata est causa. Nam duritia magis ex discotis^w fit hu-
morib^x et distemperatis. Necesse est ergo in tali passio-
ne ex tepidis et tēperatis qualitatibus adiutoria mini-
strare et non que calefaciūt semper fortiter. Quibusdā
aut ex frigore duritia generat^y et quoniz^z sic se habent
non opz differri. Dictum est aut als ab Aristotele: ab
alys vtilissimis viris: qz^a vnaqueqz res cōgelatur et
sic indurescit. Ecōtrario ergo congelationē faciam sol-
uere opz: vtruta si ex calore aut siccitate cōstringatur
necesse est ex his que bumectant et in frigidat^b resoluat^c
duritia: quemadmoduz videmus de sale et nitro fieri:
hec eniz^d magis ex calore desiccantur et indurescūt sed
in aqua missa solvunt^e. Quēadmodū et que congelā-
tur ex frigore ab igne vel sole resoluunt^f: sicut videm^g
fieri in crystallo et glacie et nīne quomodo a sole vel
igne resoluunt^h. Scio igitur me duritias viscerum cuz
his rebus que bumectant et temperāt sanāse quale est
balneū et hydroleon. i. aqua et oleo bumectatē: s3 et oleo
rosato: et camomillino vsus sum. Silr aut et embrocis
sicut et in alysⁱ duritys de nardo et glaucino^j oleo et
anberino et marciaton: et alyo silib^k. Nā et dietā adhibe-
ri calidā. i. cibum cū pipere et aniso condire feci et alia

aa. i. odoriferus
mitigatiū 3a.
in vbo myra.

bb. i. vini.
cc. i. loco.
dd. i. rubee.
ee. Sicut in dicitio-
nes seu salame
ta in gbus mor
scilicet in gbus 3a.
ff. i. fructe^o ungi

gg. Sapa est vinū
coctus vltz ad
cōsumptionem
duarū partuz.
hh. Est pōduon
cie vnius et 5.
ii. i. decoctione.

kk. i. nimia acci-
statione ad flu-
dium.

ll. i. adultis.

mm. Itē.

nn. i. ea cā frida.
oo. i. glaucio. i.
memipe dicit^r
3a.

i. incisum 3a.
ii. incisum.
Est ex alucario
apu. i. cera for-
dida 3a.
iii. empln. mo-
lissimum.
iv. i. rubee.
v. i. aluminis scisci.

cro. ad
ro.
enug.
l. quid
v. vocat
medicū

i. fecis aluca-
ris apum.

ii. fecis olei de
croco 3a. iij.
Epithimati.

iii. sacrum seu
duinum.

iv. i. medicas se-
xtarij: et sextari
est lib. 3. j. r. 5.

v. i. emplastruz
mollium.

vi. i. stomachi vē-
tositae gutta.

vii. Est medicas
sextarij: et sextari
est lib. 3. j. r. 5.

viii. i. myrre.
ix. i. buris.

x. i. ligni balsami
vel castilleg.

xi. i. spice.
xii. i. balcāna.

xiii. i. storacis.
xiv. i. oleo.

xv. i. rosio vitiis
maxime agre-
tis 3a.

xvi. i. calefacies.

xvii. i. calamite.

xviii. i. rubee.

xix. i. de croci.

xx. i. iuvancu-
as radiz
nilat gal-
li. confortat
tu robore

xxi. i. molli-
tū gener-
alissimum
axando.
xxii. i. thuris.
xxiii. i. per. 3a.

xxiv. i. succi lanarū
succidaz 3a.

bis slla que huius sunt viute. Et portiones de spice nar-
di vel alia antidota que extenuant et calefaciunt.

De acida eructatione stomachi. Caplm. XLVIII.

Lida enim

soli de frigore sed et de calore pingere so-
let. Na multi medicor de frigore nro sto-
machi hoc fieri credunt unde semper cali-
diora eis adhibet adiutoria. Videmus enim multis et
patientes frigidis iunatos fuisse cibis qui ledebant cal-
dis cibis: unde et vinu acidat aliquatim in stochbo
sepius fit. Que non
solu de frigore sed et de calore pingere so-
let. Na multi medicor de frigore nro sto-
machi hoc fieri credunt unde semper cali-
diora eis adhibet adiutoria. Videmus enim multis et
patientes frigidis iunatos fuisse cibis qui ledebant cal-
dis cibis: unde et vinu acidat aliquatim in stochbo
sepius fit. Que non
solu de frigore sed et de calore pingere so-
let. Na multi medicor de frigore nro sto-
machi hoc fieri credunt unde semper cali-
diora eis adhibet adiutoria. Videmus enim multis et
patientes frigidis iunatos fuisse cibis qui ledebant cal-
dis cibis: unde et vinu acidat aliquatim in stochbo
sepius fit. Que non

a. i. acetosatur.
b. i. potentes.

a. i. intestina.
b. i. laus que dici-
tur grus.
c. i. iuniora acce-
t. i. vino cocto.
g. i. cib' factus
a extremis an-
caris porcine
gallice foucher.
h. i. Est pisco q
acerina dicitur
oibafus.
i. i. aciduore dicit.

De amaritudine oris.

Caplm.

XLIX.

Memadmodum

opz cognoscere qui os amarū habet et non
oibus mor que humectat et in frigidat vta-
tur. Eteniz spissis possunt abundare humo-
ribus a quibus ebola purgat et eleuati in supiori parte
bec talia sentiunt in ore. Na oēs g icterici sunt: possunt
sentire amaritudines: sed nō oēs frigidis iunant cibis.
Multi enim ydrogarū et aliud huius mādudado mul-
tum iunati sunt ita vt pfectius liberati et calore et ama-
ritudine caruerint. Merito ergo hoc contingit qz non
ex vna causa fit ictericus. Alij enim ex flegmone epa-
tis fiunt. Alij ex calida distemperata vtrius. Alij aut ex
viscosis et spissis humoribz. Et isti oēs sanari non pos-
sunt nisi ab his que extenuare et calefacere possunt.

k. ydrogarus est
aquosus garus
huc aquosus al-
muri et est salia
que fit ex pisci-
bus salis.

De his qui satis spuum et humidū habent stomachū.

Caplm.

L.

Portet eos

multū spuunt et ni-
mis habet humidū stomachū. Non enim
omnib' sub multa stomachi humectatio-
ne bec cōtingūt: qz possibile est et ex calo-
re cōtingere. Qui ergo ieiuni et modicu cibū accipietes
hoc frequēter patiunt et nō pausant salina pyciēdo do-
nec cibū accipiant: manifestū est qz calor resoluūt qui in
psundo sunt humores. Na ex calore fit salinarus effu-
sio quēadmodū in lignis ardētibus fit qñ ex ipsis de-
fluit humor qui in ipsis est aquosus. Silt et in carnibz
fit qñ assant. Curare autē eos opz qui de calore multo
salinarus effusione laborant cibos qui in frigidare pos-
sunt et non facile digeruntur dādo. Quēadmodū eos
qui humectatione multa proyiciunt salinas ex bis que
calefaciunt et desiccant: qz pūa cōtrarijs curantur.

De cholericā passione.

Caplm.

LI.

Noniam quidē

ma est et syncopim acutissimā insert cū so-
lutione ventris et vomice imoderata effu-
sione ppter hoc diligēter ipsam passionē
opz cognoscere qualis est vt celerius subuenire possi-

mus: qz ante oēs passiones acutior est et cito interimit.
In hac ergo passione si quocūqz mō differat curatio
nō lesione simplicē solā sed oīno et corruptionē sepius
infer. Opz ergo cognoscere qz cholica passio est imo-
derata pturbatio per vtrius et vomitū effusiones cum
molestia et turbatione stochi et vtrius. Non aut existi-
met alijs qz ppter hoc cholica passio vocet qz chole-
rica effusio est: sed qñ ex intestinis videt effusio per
ventrē et os fieri materieruz. Intestina vō calidas vo-
cat antiqui: sicut dicit Homerus auctor dicēs cyoxa
alayaora. Et deinde hanc passionē cholica. i. intestinoz
appellāt. Sit aut nō ex vna causa: sz ex plimis. fit enī
ex multo accepto cibo. Dum eniz cōcoquere nō valet
corūpiti. Sit etiā ex qualitate sola: fit et ex mollibz bu-
moribus. Sit et de cibis et potibz et maxime de his qui
nō sunt apri stochbo qles sunt lymones et pingua et dul-
cia: et oleū multuz in cibis ministratum. Sit enim et ex
abūdantia cholerū sursum vel deorsum irritata nā
excernentiū. Differt aut a colica qz in ea nō habetur
vtrius vtrius. Sit aut et ex alijs frigidis occasionibz
idest epistimariibz alijs vtrius aque frigide multa lau-
tione. Aut si potata sit. Aut certe si superfundat aqz fri-
gida. Nec aut omnia considerantibz nobis de curatio-
ne vnu scilicet eozum necesse est dicere.

Curatio si ex plenitudine indigestorum ciboz cholericā passio fuerit generata. Caplm.

LII.

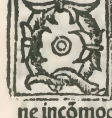

Enim

inituz habet ex cibis cor-
ruptis et nihil dignum ex-
cruant vel emittat per ventrē aut vomitū
cū nausea et conatione: tūc festinare opz ea
lagere que magis pnoctet vomitū. Qualis
est multa que vtrūqz mouere pōt sine molestia et ven-
trē et vomitū: nā si ei in suavis sit ad bibendum multa
aqua calidā bibat plurimū et coges vt vomat aut digi-
tis aut pēna in ore missa donec oē qd intra euz est cor-
ruptū pyciat. Et cū tibi qd corūptū est omne p-
ieciū vtrius fuerit: tūc ei puocādus est somn' et reges
et calefactio hypocūdiarū est adhibēda. Optimū etiā
est ei de oleo dulci et calido vngi si estas est. Si autem
biems fuerit aut nardino aut glaucino aut marcia-
ton vtrius. Et cū quicūqz cuacuatio post somnum si
nō febriliter ad balneū duci iubebis. Et nutries paulatiz
dādo cibos cauēs solā indigestione. Et si aliqd tale nō
contingat fieri qd impediāt celerius ad cōsuetos cibos
vt reuertat hortare. De plenitudine autēz ciboz cor-
ruptozum facta passione ista non pprie nominat cho-
lerica: sed additamentum cibozum.

**Curatio si ex qualitate vitiosa stochi cholericā pas-
sio generetur.** Caplm.

LIII.

Mod si ex

plenitudine corruptozū
cibozum non fuerit gene-
ratione stomachi precedente fiat ea passio
que proprie cholericā vocatur enacuatō-
ne in cōmodo exite p vtrē et vomitū vt diximus: opz
adhiberi male hñti et ibecilli stochbo que corrobore
et reparare que dicta sunt possunt. Dieta etiā ministran-
da est et panis bon' cū vino aut cū myrtice aut cū ol-
faco melle aut palmaciano aut serapino maxime
si nō febriliter laborātes: et si frigidū tibi cē videant et ibe-
cillivirtute et comestiones patiuntur. Isti enim sic ha-
bentes naturaliter ea costomachia cū vomica patiū-
tur. Immoderate ergo comestiones cholericas faciūt
passiones. si autem vomicas patiūtur et catbolismi
sunt experimento cognosces. Qd si febriliter et etate

a. i. hucare.
b. Est pot'
loco vini
ceruicia
do. Jai.
c. i. acco ac-
muro Jai
d. i. aqua re-

a. i. quersio
obolutio
stroz cur-
stionibus
f. i. decoc-
mentis
g. i. beradi-
cuncias
his. Jai.
h. i. accopu-
dicane
placans
est sine
qd est lab-
cholera
plurati
p. i. expelle
q. i. colica
r. i. secernit

o. Sola
hoc nomi-
lera ipsi
est tercio
tionis nec
nerio et sic
cholera
plurati
p. i. expelle
q. i. colica
r. i. secernit

o. i. floriz
agrestis
p. i. succi
albarum
rarum.

q. i. subue-
nos uel

a. i. oleo.
v. i. glauci-
est mentis
misti quo
quo mentis
nō intra
x. Anguina

r. i. vino qd
solis nre
ficatur. Jai.
3. i. i. i. i. i. i.
ex murtu
rū pūa m
vna vne
diaforde
r. i. i. i. i. i. i.
p. i. i. i. i. i. i.
aa. i. i. i. i. i. i.
stomachi
bb. i. i. i. i. i. i.
ho stomaci

a. i. i. i. i. i. i.
v. i. i. i. i. i. i.
r. i. i. i. i. i. i.
r. i. i. i. i. i. i.
r. i. i. i. i. i. i.

iam maloz sunt et non ex aqua frigida sed magis ex aqua pinguedine: aut dulcibus: aut oleum multum habentibus ut ex his cibis magis subuertatur stoma- chus et habeat rictus fumosos quod carbiculus vocat: non opz eis panem in vino infusus dari sed i olfacio mel- le aut in cibariaricon quod vocat aut ex hydromelle aut ex oxycrato aut hydrosolato: dabis et etiam sorbere ex eo iubebis. Quod si pmaferit vomitus vel si amplius adbu- fiat mente decoctione ei potui dabis quod maxi- mu est adiutoriu. Et si stomachus habeat imbecille et ad- buc nalliter villor est buic passioni. si aut deficiat virtus et extreme pres. i. man. et pedes sint frigide et spasmi et strophii: fiat bonu est vinum adhiberi vel admisceri apogimati et multos scio de solayini potione ia despe- ratos liberatos a piculo fuisse: opz etia fricari qui sunt fricada loca cu3 oleo yfino aut nard. aut scionio aut ex aliquo acopo que ad pctiones nervoz faciunt vel ad frigores: opz aut extrinsecus cataplasmata adhibe- ri. sunt aut villia et maxime eis qui non continet cibos. qualia sunt panis filigineus in aqua coctus addito mi- lino oleo. similr et alpbita in vino myrtino cocta: quod si myrtice non affuerint in vino dabis aut de palmacia no aut tyro aut serapino ubi absinthii poticu de- cocu sit et rose et mala cydonia et dactylis: cu etia pal- mitis teneraz villia: sic postea coques alpbita cui ad- des mastice et oleu milini. Dec oia ad hoc sunt villia. Lofozant eniz et non pmitunt ascendere ibide aliud de hoc humore ut ibide coluat. Multa eni sunt dicta ab antigs epistimata ad tales passionis ex quibz nos experimetur habemus quod. R. ynacuz. 3. y. olfacu. 3. iij. achatie rose sicce. an. 3. vij. galle assane. 3. iij. dacty- loruz. 3. vij. vini austeri: quod sufficit olei myrtini cere. an. 3. xv. picis. 3. xv. hoc enim epaticis et disentericis et g- cibz non possunt continere et vomitu patiensibus optime facit. Si aut astrophe et retore fuerint facit multa ve- roffitate collecta in vetre ronabile est vetosus suppo- nere: non enim mitigat sed et mirifice iuuat. Prestant et illis qui non continet cibz et mox cu apposite fuerint in stomacho patiens et violenter fuerit abstracte et bu et il- luc ducte phibet fieri vomitu: et adbu etia ibidez diu imozate et digestionem faciunt ciboz et ventre plus q- dz solutu cōstringit. melius aut fiet si calide ponant sine scarificatione. Si aut inflamatio aliq diuturna fuerit et scirodis in precordys fuerit facta: tunc etiam scari- ficatione si ytaris nihil nocbit: sed magis iuuabit.

¶ Si ex cholera plenitudine cholera passio gies. Caplm. LIII.

Ex plenitudine cholera effusio ni- mia ventris cu vomitu fiat: signa hec sunt. Adordicatio: et calor in ventre et pcor dys est nimis. Sūt etia et ea que p ve- trem ferunt vel per vomitum oia cholica cum sti nimia et lingue asperitate. Et maxime si estas fuerit et anteq pateret cibis calis vsus est vel cholici- multos magis ex his erit tibi certa cognitio q ex ple- nitudine cholera generata fuerit passio.

¶ Curatio.

Caplm. IV.

Curari ergo opz hanc passionem frigi- dis et humidis rebz virtutem habentibus in potione et cibis: et cataplas- mata et cerotz et epistimata ex his filibus substans existētibz vteda sunt. Pristane ergo succus frigidus potatus vtilissimus est: et lactuce date cu modico aceto filr infrigidat. filr aut et inibe- troxiniu. et magis panis in aq frigida infusus dandus

est: et pectines et cyriacia lanata sepius et sterciles et ster- mon et astacus bis coctus: et pisces duras carnes ba- bentes et magis de ipsis facta et scia. De anseribz. Xo et pullis et gallinis vetriculi dandi sunt. De pomis Xo que bene matura sunt et mediocriter stiptica sunt offe- renda: et maxie mela et pira et malagranata et vne que pepederit. ex tragmatibz. Xo castanee: dabis etia po- tionē aque frigide non de subito aut de semel sed paula- tim et sepe et magis in medio cibo. Quod si nimio syntho mate ministrante infirmiore ptingat et vituē non alie- nu est hydromel aut olfacomel et eis dare aut certe mo- dici vini sabinēsis aut cinidion. Na si infornicta te patiant ppter nimia exagitatione vel siccitatem ne alienent minus est dandum vinum: sed optimum est tunc eis dare diacodion quod de cretica sapa fit. Et cum aliquum dormierit admiscendus est modicum de su- pradictis potionibz. Supponeda sunt quoqz hypoco- drys aycon et lactuca cu micis panis tritis et oleo ro- sato admixto cataplasma impones: sed et cerotz ex bis pfectu mirifice iuuat: et si tepus exigit ut admisceas de vitu palmisibz succos expresos melius iuuat: et si olfa- ciu aut poligoniu addas fortius iuuat. hoc eniz cero- tum infrigidat et pforat et reprimat q fluit humore in stomacho et pstringit vetre et teperat et appetitu cibo- rum excitat. Dec ergo oia et alia multa facere pot- si qs illud diligenter pfaciat hoc mo. Dec igit adiu- ria semp adhiberi opz qbus nimius et frequēs est vo- mitus: et frequēs sit ventris effusio et spasma et synco- pi laborantia ut ad periculū veniat egron. Na vt dixi ad vomitu: aut fluxu vetricis h mo mirifice succurrit.

¶ Curatio adeos quibus parvus sit vomitus aut ven- tris fluxus.

Caplm.

LVI.

Enim cholica passio parua fecerit vomica: aut ventris effusio- ne. Sed tm irritata na non satisfundat ni- bil est incognu purgatione adhiberi: ut purget humor cholericus per vetre: ma- xime si recēs est ca: et non cōsuetus fuerit antea purga- re vetre catartico et distulit. Utiliter aut ad hoc face- re p et sine aliq molestia scamonee opos et pusta ba- mas cu succo mēbe aut cu hydrosolato et rodome- le. Et si tibi visum fuerit stomachi aut ventris tuni- cas imbibitas esse humore choleric et exinde irritari vomitum aut ventris solutionem fieri pigram antido- tum dabis admixto diagredio fmi virtutem infirmā- tis. His igitur velle est et non timebis qui talia patim- tur purgare. Purgatione quidem facta et omni super- fluitate humorum deposita ut non iam amplius hu- mor in ventres et nausce cōfestim pausent necesse est. Tunc ministradi sunt cibi paulatim qui non facile cor- rumpant: sed sint viles ad custodiā sanitatis infirmā- tis. Sciri aut oportet q maxime quidē omnibz q cho- lerum sustinent passionē manibus calidis et mibus adhibeda est frequēs fricatio. Et ligaturas partiuz ex- tremarū opz fieri. Et si vetricis vget effusio in brachijs et corpis adhibeda sunt ligature. Si aut vomitibus am- plius exagitantur in inferioribus partibus magis. In- tybijs et talis ligature sunt faciēde. Quod si frigide ef- ficiant manus et pedes aut spasmos patiant si non phi- beat virtus in aqua calida eis man et pedes dimittes tadiu fomētabis donec detumescant loca et nimis ru- bea fiat. Post fomētationem aut lanis inuolue ut non frigeant. Iterum autem hoc magis faciendum est quando vomitus vget et materia videtur superiora petere brachia: iterum oportet fortiter fomentari que

v. i. grana.
x. i. cacer.
v. i. bus facti de
pedibz porcorū
aut grossorū pi-
sciu gallice fou-
ebat.
v. i. fructu sua-
uis gustu maior
pipere. Jani.
v. i. Tragumata sūt
fructu maxime
hūicetestas qui
comeduntur in
secundis mensis
ut nucis auella-
ne et.
v. i. Sit ex duabus
pubus mellis et
vna parte vne
acerbe Jani.
v. i. Al loco.
aa Al loco.
bb. i. sempuina.
cc Est virga pa-
loris Jani. aliq
dicit q est bur-
sa passiois.
dd Opera.
ee Dicit cerotū
ff. i. supradico.
gg. i. succo.
hh. i. succo aqua
nuxto Jani.
ii. i. aqua ros.
kk. i. rosato mel-
le.

gg. i. succo.
hh. i. succo aqua
nuxto Jani.
ii. i. aqua ros.
kk. i. rosato mel-
le.

ll. i. cholericā.
mm. i. calcaris.

admodum et si videri vigeat contrario facere ut pedes fomentent. Nec ergo omnia faciēda sunt ut diximus. **Capitulum. LVII.**

Quemadmodum omnes inflammationes de calido et frigido sanguine in toto corpore generantur: sic etiam in epate ab omnibus fieri sapientibus dictum est. Quomodo autem oporteat agnoscere aut discernere seu in ipso epate contingat inflammatio seu in partibus epatis siue in tunica ipsius aut in aliquibus locis sit qui extrinsecus circumpositi sunt considerari oportet. Neque enim morbus febris sit nisi aliqua inflammatio sit in epate. **Capitulum. LVIII.** Si perquirere seu circa epatis partem: quia nos gibbum dicimus: siue sima quam nos coccaui epatis gibbum dicimus: aut pariter ambe partes inflammationem patiantur. Si enim hec omnia cognoscunt vel determinantur curatio sit citata: et sine aliquo impedimento adhibentur adiutoria.

Signa si in circa epatis flegmon fuerit. Capitulum. LVIII. In circa epatis magis quam alibi fiat facile habere cognoscere: maxime si in magnū venerit tumor. Tūc et febres sunt causonides cum vomitu cholericis. Et sepius vidi quod yodis et dolor vix ad iugulum venit: et tussis mouet: et coangustatur pectoria. Et grauatur amplius locus quam dolor persistat. Et etiam in tunica epatis flegmon vel in venis que circa epas sunt quibus acutissimi dolores sunt plus quam in ipso epate sint. Vis etiam signis inflammatio in circa epatis esse cognoscitur et visu vel tactu vel alijs supradictis signis. Quod si non grandē pegerit esse flegmonem sed parū difficiliter cognoscitur. Neque enim morbus febris sit nisi aliquid opus precario extēdat magnitudine. Neque enim oculis perspicitur. Neque tactu manifestius poterit sciri. Sed est eius cognitio ex alijs signis. Si ergo perspicatur a nobis respirare fortius infirmus et grauitate in ea sentitur parte cum dolore: sciendum est inflammationem aliquam in ipso aut in circa ipsum esse epas.

Signa si in sima epatis fuerit inflammatio. Capitulum. LIX. Sima epatis fuerit flegmon gignatur hoc modo cognoscitur. Morbus enim in initio in inferioribus partibus magis videtur esse tumor quam in superioribus. Angustias quoque cum definitione animi patitur. Nec corpus reficit: sed pallidum efficitur et extenuatur. Corpore infrigidato igitur et hydrops sequitur. Hoc enim modo in sima epatis inflammationes oportet discernere a circa epatis.

Signa si in musculis epatis flegmon fuerit. Capitulum. LX. Autem vel tunica aut venis que in epate vel circa epas sunt inflammationes bis cognoscende sunt signis. Neque enim sunt supradicta symptomata sed sunt directiones ipsas ad hoc videtur pertinere scematizare in musculis flegmon et extrinsecus manifestius subiaceret. Et non sic quemadmodum in finis interius positus est.

Curatio de flegmone epatis. Capitulum. LXI. Ante ergo omnia totius corporis facienda est prudentia. Quod si sanguinis abundantia fuerit prius opus detractione sanguinis fieri sine aliqua dilatione de brachio dextro quod est vena subterior. Si autem impossibile sit ipsas incidere media est tangenda vena. Qui enim negligit hoc facere in magnū incidit periculum. Necessē est enim ut putrescente materia aut vulnus fiat aut in sciron insaniabile conuertatur. Propterea ergo cauere oportet ante omnia ne aut cataplasma aut somnatio antequam sanguis detrahatur adhibeatur. Prius ergo flobothomari oportet. In scion vero purgato corpore dietam eis ordinanda est per quam mitigari possit et nihil in se mordicationis habeat aut aliqua acridine et maxime in initio: seruente enim inflammatione nihil tale suffert epas: propter quod melius est omnem vim remoueri quam constitipari magis reumatizari et augmētari inflammationem. Dandum est ergo succus pitane qui pungere et relaxare constitipata loca possit et ardentem temperare flegmonem. Si autem vena danda est: aut amigda ad edendum offerenda sunt. Quia autem sunt prohibenda propter quod liquor eorum pinguis est et inflammationem facit maiorem. Modicas panis aut lauatas aut coctas accipiat sed non multum. Alia autem omnia frumētosa prohiberi oportet qualia sunt simila et hydrye que vocantur pultes et placete. Et omnia pinguiora vel que greci ostraco verina vocant propter echinum et modicum pectinis. Et hec tunc dabis quia causa cholica esse videbitur et sitim vel insomnietates patiuntur et inflammatio nimis calida et crisi pilatodis erit. Danda quoque erit tunc et intiba et tropyme satis esse vitilissime erunt et cicorea et succus et molles bleter et pipionis et pisces instellatus. Dulcia autem omnia fugienda sunt: amplius enim augmētatur et in tumorem nimium eleuata videmus viscera non solum in hominibus sed in gallinis et in iuibus et in oibus irrationabilibus animalibus pro qua re fugere oportet dulcia. Sed et stiptica sicut hec enim obcludunt et collectos inducunt tumores et difficile digerunt. Unde neque malagranata sunt danda neque aliud aliud pomum. Neque vinum dari oportet et maxime ignitum omnino patenti flegmoni. Vinum autem quod non est stipticum vitilissimum est his qui anfraxim solam absque flegmone habuerint. Sufficiant hec de dicta dixisse.

De portionibus et apocimatis. Capitulum. LXII. Pro causa igitur adiutoria danda sunt. In primis quidem alia que portiones simplices quales sunt apocimata que sunt de apy radicebus. Sed et opus dari oportet ubi ceperit digestio fieri flegmonis etenim furado manū per vinas subtrahit. Et tumor minor efficitur. Et si tibi visum fuerit febre minore iam facta et digestionis apparitionibus signis securus dabis que amplius incidere vel extenuare et aperire possunt qualia sunt assari et reupontici et nardus celtica. Composita vero sunt danda ubi iam digesta sunt bene omnia et maturata est passio: ipsa enim soluunt sicut et flegmones et duritias molliunt et digerunt: et maximas anfraxes que sine febre sunt apiendo constitipatos poros soluunt et purgant. Quorum coctiones necesse est ut subterius exponantur.

Signa anfraxis epatis. Capitulum. LXIII. Agnosces autem anfraxim in epate facta his signis. Dolores enim cum grauitate et tensione in parte siue epatis sunt ita ut ex aliquo pondere grauitata pars dextra sentiat. Et neque febres habent neque calor apparet in ipsis locis.

Curatio anfraxis epatis. Capitulum. LXIII. Cognosceris constitipatum epas humoribus esse portiones dande sunt et extrinsecus adiutoria sunt adhibenda ea que incidere et extenuare possunt. Que etiam et scyrominibus incobantibus in epate persuadeo adhiberi.

De scyrosi

a. gilbo.

b. si virus ut lege loco de yodis pondus.
c. si dolor est magis grauius quam acur: propter similitudinem epatis
d. si gilbo.

e. si notabil.

f. si gilbo.

g. si cum eger erigitur.
h. si figura ostendit.
i. si al.

k. si basilica.

l. si duritias

m. si secunda

n. si violenti

o. si de frum

facta.

p. farina

q. si duritias

r. si duritias

s. si duritias

t. si duritias

u. si duritias

v. si duritias

w. si duritias

x. si duritias

y. si duritias

z. si duritias

aa. si duritias

ab. si duritias

ac. si duritias

ad. si duritias

ae. si duritias

af. si duritias

ag. si duritias

ah. si duritias

ai. si duritias

aj. si duritias

ak. si duritias

al. si duritias

am. si duritias

an. si duritias

ao. si duritias

ap. si duritias

aq. si duritias

ar. si duritias

as. si duritias

at. si duritias

au. si duritias

av. si duritias

aw. si duritias

ax. si duritias

ay. si duritias

az. si duritias

ba. si duritias

bb. si duritias

bc. si duritias

bd. si duritias

be. si duritias

bf. si duritias

bg. si duritias

bh. si duritias

bi. si duritias

bj. si duritias

bk. si duritias

bl. si duritias

bm. si duritias

bn. si duritias

bo. si duritias

bp. si duritias

bq. si duritias

br. si duritias

bs. si duritias

bt. si duritias

bu. si duritias

De scyrosi epatis.

Lap.

LXV.

Alienim scyron patiunt pus eis vti opz que malaxare duritiam valeat. Et cu bñ resoluta et malaxata fuerit ea q cōstipata svides fuerat mā op⁹ bis bz que adaperiat cōstipata loca et sic digerāt vel educant. Nā siqs adhibuerit medicamenta que cōstipata digerāt anteqz tumor malaxet. Isti statiz iuuare vident si aliqd qd subtile est exinde detrahendo disgresserūt et postmodū remanēte eo qd spissum est nibil iuuari pñt. Desiccati enīm humores vel excocci sicut lapis efficiunt et postmodū nullo mō digeruntur. Dicemus ergo vñsciusqz passionis qualia expediunt ad flegmonem.

De epitibimatis et cataplasmatibus ad flegmonē et ad anfraxim et ad scyrosim. Lap. LXVI.

Dicemus scyrosim igitur primo ad singulas passiones qualia extrinsecus expediat adhiberi inflāmati locis aut anfraxim patientibus vel scyrosim^a habentibus. Cataplasma enim impones epati inflāmato de malis cydonijs cuz farina ordei et fenugreci coctis. Corroborat enī et digestionē flegmonis facit et malaxat duritias. Ad maxias aut flegmones ex gbus et stomachus patit et latera tensa sunt datylos sine ossibus suis diligēter tritos cū equali ceroto de oleo ros. factorin pila diligenter teres donec se colligat cū modicū olei ros. distillas pficies et vteris.

Itē aliud cerotū qd bñfacit ad bec. Armoniaci cere. aii. 3. lxxx. croci. 3. iiij. olei ciprini coctā vñā cerotū refrigera et supmittes alijs et bñfacit. Itē aliud epithima ad nō satis calidas flegmones. Sانسف viridis. 3. xxiij. libani. 3. iiij. cere. 3. xvj. resine pitibimie. 3. xvj. olei ciprini coctas. vj. mellis coctas. 3. iiij. que resoluēda sunt resoluēs sicca teres et resoluta suppones.

Itē aliud epitibima ad maximas flegmones nō soluz musculo pñt epatis ipsius vñsciusm est nimis et multis expimētātū. Absinthij comarū nardi^c celitice croci asari. aii. 3. j. iros smirnis^h storacis bdelly^h armoniaci thimiamatos^h aii. 3. ij. medulle vituli. 3. iiij. cōficiēs et vteris. Itē apoloantis^h epitibima satis bonū facit ad ea que et supra. R. cere. 3. lxxx. terebēntine. 3. xl. mānis^h libani. 3. xl. secū irini olei armoniaci thimiamatos^h aii. 3. lxxx. tūdes i mortario et mortariū d olei irini fece vnges et facies captarion^h et vteris. Epithima Saleni ad flegmones epatis aloē. 3. iiij. masticis. 3. iiij. cere. 3. iiij. ordei nardini siue melini. 3. iiij. Qd si toneticū^m plus volueris facere aloē misce. 3. j. b eni et stomachi et epatis flegmonē sanat. Quēadmodū et diapyscō et diamelilotū.

Itē epitibima ad scyrosim maiore epatis que sine febre est. Ad eos qd qd absqz febribz tutores et durities in epate sunt et diurne scyrosides sunt bñfacit emplastrū amñonis^h et arlobarfanē^h et qd vocat elladicō^h et copitaria^h oia. Et grapha gla^h eoz gbus nos vñ sumus quoz nos expimētātū habem^h tradim^h vobis. Epaticū optimū qd facit spleneticis et stomachū durū extēsus habētibz. Cillissimū quoz est bñ medicamē et laudabile ad molliendū vñ ad malaxandas duritias: vt nulla sit necia recopozatiua^h curatio. R. bec cere. 3. xxv. sanfuci^h 3. l. pipe ris albi. 3. j. nūtri. 3. viij. fenugreci pefosmieni^h 3. l. terebēntine. 3. lxxx. olei ciprini. lib. j. vini coctā^h vñā. Sic ca quoz tūdes et cernes et infundes in vino tribz diebus et sic teres et resoluēs que resoluēda sunt et in mortario supmittes et malaxabis diligēter et repones et cū

opus fuerit admiscebis^h medicaminis. 3. iiij. cerotū de oleo rosato facit alias. 3. iiij. pñscies et vteris. Itē epitibima enodis qd facit ad flegmonem epatis et stomacho bñfacit. R. croci. 3. j. 2. 5. bdelly. 3. ix. aloē. 3. ij. smirnis^h 3. ij. folij. 3. j. ppoleos^h 3. iiij. terebēntine. 3. iiij. libani. 3. ij. storacis. 3. iiij. masticis. 3. ij. 2. 5. scicnardi. 3. j. cardamomi. 3. ij. ydiocri^h crocimagmatos^h 3. j. 2. 5. armoniaci ibimiamatos^h 3. vj. cere. lib. j. Colofonie. lib. ij. oppobalsami. 3. vj. dactyloz. 3. vj. Nescio an b melius possit inueniri ad duritias resoluēdas et ad frigidas passiones curandas et vñsciusm isto. Itē aliud malagma^h coptō^h qd facit ad duritias resoluēdas ita vt exoluat et digerat scyrosides et duritias oēs epatis et stomachi. R. propoleos^h 3. vj. storacis. 3. ij. masticis. 3. j. terebēntine. 3. iiij. olei nardini secum quod sufficit iundes et vteris.

De potionibus et antidotis ad epatis passiones.

Laplm.

LXVII.

Distiones vel antidota quoz expi mēta habem^h ad epatis cām scripta tradimus. Epatica enim atba nassa^h vocat: dat ē et ad nefreticos^h et ictericos facit: mouet et sudores. R. cinamo mi. 3. ij. cassie^h smirnis^h (gnāti. aii. 3. j. mellis artici^h qd sufficit: oosis eius ad fabe grosse in alias grece magnitudine. Sebzicātibz^h dādū: cū hydromellito. Nō expedit aut b antidotū dari his qui calida sunt teperratia: sz magis his qui frigida et humida sunt teperratia. Itē trociscus faciens epaticis et ictericis anbeti seminis apy seminis asari amigdale amare et purgatoe absinthij. aii. 3. iiij. cū aqua conficies et fac trociscos ozacmeos: et dabis cū aqua bibere. Itē ad flegmones epatis camomilla cū vino et melle data cōfestim oēm flegmonē sanat. Itē antidotū ad magnos flegmones et anfraxim epatis et scyrosides passiones expimentatū est pipis. 3. j. 2. 5. spicnardi. 3. ij. aloē. 3. vj. fenugreci. 3. vj. asari ellebori. aii. 3. vj. mellis libraz vñā. Dosis aut cocleariū vñū cū pda. hoc. n. facit bñ vbi nō est calida distēperatia: sed magis vbi pingues et glutinosi sunt hūores solū anfraxiz faciēs. Itē puluis ad anfraxiz epatis pbatus quē sepius dedi cocti. 3. iiij. eupatorij. 3. iiij. pipis. 3. ij. facies aut puluerē et dabis tribus diebz^h in vino ascalionis^h cocleariū vñū mēsz^h. Et g accipit iacet in latere dextro hora media: et sero sñr accipiat. Abstineat ergo qui accipit b adiutorij ab aceto et balneo et leguminibz^h oibus et rapis et quecūqz vñsciatē pñt gñare. Itē alud ad epatis et splenis anfraxim^h nimia qd duritias molli magnas et resoluit armoniaci^h thimiamatos. 3. iiij. libani. 3. ij. dabis aut in cōdito diebus tribus et bñ faciet: semp enīz viscosos humores effectos per ventres euacuat et g hydropici futuri sunt liberant cōprehēsi itaz a passione. b enīz expimētātū ego sepius habeo. Itē aliud ad epatis anfraxiz cappariz radicis. 3. iiij. croci. 3. ij. tūdes et cernes et dabis eis qui sine febre sunt cū vino. Sebzicātibz^h aut cū aq calida. Itē alud costi fenugreci pipis leporis fimi oia egs pōde ribus tūdes et cernes: et dabis cocleariū vñū bis g sine febre sūt cū vino: sebzicātibz^h cū aq calida et iaceat g biberit in latere dextro manu dextra sub capite posita et extensa hora media. Itē diabaccanū. R. baccarū lauri. 3. j. costi. 3. j. folij. 3. viij. pipis alb. 3. x. spice nardi. 3. j. mell qd sufficit: dabis aut quotidie cocleariū vñū cū cōdito in balneo. et b enīz expimētātū est: ma xime enīm hec potio facit ad eos quibus de pñguī et

et cū vñē. iij. b u
tus medicamē
admixcet^h vñē.
iij. creon.

3. i. myrrē.
et i. sordides al
ucap apū. f. cera
sordida.

3. Trocisci sunt.
et Trocisci sunt
aut fer ceroti.
aa. i. scicis storacis.

bb. i. molitūz.
cc. i. incisiūm.
dd. p. o. l.
ee. i. scicis cere.

ff. Confectio est.
gg. i. dolencore
neo.

hh. Ligne.
ii. i. myrrē.
kk. i. anpēntis.

ll. A loco.
mm. i. mēnsura
tum.

nn. i. oppilatio
nem.

oo. i. odoriferi: et
sic est adiectiua
de li armoniaci
vel expone thi
miamatos. i. scicis
storacis.

a. i. oppilatio.

b. i. agni casti semen.
c. i. scrofis. i. variis.

d. i. in pondere oboli. i. est obolus podus xij. granarum Jan.

e. i. vitis alba.

f. i. succo fructus cucumeris agre. Jan.
g. i. mazercon. Jan.

h. i. gilbum.

i. i. liquiritie.
k. i. agni casti semen.

l. i. assignanda.

m. i. attractiva.

n. i. reddicio seu distributio cibi.
o. i. digestiva virtus.

p. i. flore vitis agrestis.

spisso humore sit anfraxis. Interponamus simplia adiutoria oribasi auctoris vlt a diuersis nobilibus viris pbata adiutoria ad epar. Agni spma^b ad ciro/minon^c epatis iuuat r costipata aperit centauree minoris succus potatus r extrinsecus appositus iuuat. Plataginis radices sicce r folia r magis semen ipsi^d iuuat. r in aspaguesidest macatinus: r maxie radices r semen ipsi^d iuuat. Elididis radix q ponia di silr fa^e cit. r lauri arboris de radicib^o cortex in vino odorifero potat^o obolo^d vno. Eriridatu^o qua latini rubea vocat^o radix eius potata iuuat. Eupatoriū potui datū viu tez epari reddit r cōfortat eū. Lupinoz apogima cuz rubra trita r pipe potui datū r de farina lupinoz cata plasma iposituz iuuat ireos pistachie fruct^o p^oalissio amigdale r dragōtee radices iuuant r purgant ex v^o scribis pingues r oēs spissos humores extētiāt. La psta poliū comedreos loca cōstipata apit r extēnuat pingues hūiores. Ampelon p^oalissio^o agaric^o anthen^o quā r camomillā vocant hypocūdrīa iuuant sup oia. Itēqz purgāt simā epas polypodiū herba mercu^o rialis mixta cū elacterde^o cū oxy melle. camelea^o cū absinthio r hydromelle potata. succus brasice datus. nitrū cū mulla potatū. ciclamini radix. lupinoz apo^o cima. oleū mel r nitrū. lactis scrū. galli veterū ius. ci^o ceris ius. bec ēt iuuant diuurnos flegmones qui sunt in sima epatis. Que purgāt citū b^o epatis nardus cel^o rica potata. amomi apogima. squinantū achori radix agaricus cū vino r melle potatus. Gentiana cū aq po^o tata. vini albi folia cuz mulla. Lauri radicu^o cortices cū vino oboli tres potat. reuponticu^o glicirre^o succus cū sapa. Quinque folij radices succ^o agni spma^b. dau^o cus cretic^o. apy semē r petroselinū. baccar^o folia. car^o damomū centaurea glūcidis que est pionie semē an^o sum p^orimenū. i. asatū absinthiū costū oppobalsamū smirnis. sin. asarū meu. Dec sanāt diuurnas egritudi^o nes epatis siue cum tremore fuerint siue distemperā^o ria sit r dolores ex epate sanant.

De athōs epatis r epatica dissinteria. L. LXVIII.

Ictum est quo opz curari flegma/ nē r anfraxis r scron. Dicē dū erit nūc cū de talibus nihil enenerit: cū defectionē solā patiat epar factā ex di/ steperātia ipsi^o epatis q^ol^o oporteat cura^o ri. Firmāda^o signa sunt r qualr possimus cognoscere signa athome. i. debilitatis epatis facta. Siquidē elti^o ca^o v^orus fuerit infirmata signa sunt. bec que excernū^o tur p vētrē: succosa qdē facta sunt bñ p^o qd^o nihil bñt in se de vētris passione: humidiora sunt tamen qz ana^o dosis^o epatis minor est. Qd si alliōtica^o epatis fuerit infirmata filia lauature carnis recētis. i. aquosam san^o guineā p vētris secessus faciunt r vocat bec epatica dissinteria. Multi eni medicor^o vt taliaviderūt signa nō cognoscētes vñ passio in epate accesserit mox non qualia que ad epar sunt scripta adhibēt adiutoria: sed ea maxie que corroborare ventrē r cōfortare possint adhibēt. Nā extrinsecus quecūqz sunt pfecta ex aloe balaustia r pssidia r myrtha r ymarito^o cataplasma apponūt. Intrinsecus aut dāt reuponticu^o aut qd ma^o cis oī. Sz r tyriacā vel aliud antidotū dāt in portio^o bus aliq r nō pigrītāt tigmata: idest potiones mūdisi cātes r troscos dare: ex qb^o oib^o magnā patiēti infe^o rūt lesione. Corrupti enīz adhuc ampli^o p adiutoria infirm^o vel distemperat^o iueniūt epar r ampli^o defectus iueniūt. Nō g opz talia adhibetis: pus regredū est r inuestigādū diligēter q^olis pertrāserit cā. vñ defectū

sustineat epar vel equalis distemperātia accesserit cali/ da seu frigida humida vel sicca: sz ex vtriusqz duplica/ tis. i. ex cala r būida aut calida r sicca: aut certe ex fri/ gida r būida aut ex frigida r sicca distemperātia atbo/ ma^o efficit. Sepe enīz ex pessima mā epar grauiatur male babēs de anfraxi aut de flegmate cōmixto^o in banc^o passionem incidit r sit mixta r varia passio. Dicēda igitur erunt vniūscuiusqz distemperātia signa. r sic postmodum singulorum dicenda adiutoria.

Signa calide distemperantie epatis. Cap. LXIX.

Ecalida distemperantia epar infir/ mas cognoscere poteris ex plurimis reb^o: r maxie ex b^o q nimiaz patiunt sitim r vomunt cholera. Sepius ēt yodis^o r ea que per ventrē excernunt sitia ēē vident^o: r lingua eoz aspera est: r corpore sicco r tenui sunt. Et corrupto epate vlt sicco liquor sangui/ neus. i. vt aq in qua caro recēs lauat silis p ventrē se/ cessus apperōiurna aut facta passione ēt bec ipsam epatis deponūt substantiā. Nouissime aut ipfuz epar resolutū deponē vñ cū fetore nimio. Vac igit rōne ca/ lida epatis cognoscit distemperantia. Letez aut pote/ ris per etatē vel tps vel quales pceserint cibi cogno/ scere. Nā qui in calida sunt distemperātia bitudine cor/ poris graciles sunt r sicci: capillos bñt crispōs r folli/ citi r furiosi sunt aio. Ex his ergo oibus diligēter per/ spectis facilius poteris cognoscere distemperantias.

Signa frigide distemperantie. Cap. LXX.

Quā autem ex frigida epatis distem/ perantia egrotant neqz stiant nimis neqz cholericū vomūt neqz amaritudinē oris sentiūt: sz magis acedo/ nicū^o sentiūt. Et ea que p ventrē excernūt neqz cholericā sunt neqz male olēt aliq nimio fetore: sz neqz ycoroidis^o aut sinibeseos^o hñis qñ sangui/ neu r pinguiorē r nigro sublimē. boz ēt vult^o nō mi/ nuūt r totū corpus nō minorat: sz pūnet se velut sani. nā repletiores ēē magis vident^o. Distemperantia enī na/ ture ipsoz frigidior ēē vñ. r pcedēs diēta frigida fuit. Languētis ēt nā pignior ēē inueniūt. silr aut r balneis multū vñ sunt: maxie post cibos. Ex his enīz signis cognoscere poteris frigidam esse distemperantiam.

De sicca distemperantia epatis. L. LXXI.

Iccam distemperantia esse siccius corpus ostendit r tenuis. Et magis sitim patitur stercoza esse pin/ guiora videntur.

De distemperantia humida epatis. Cap. LXXII.

Humida distemperantia epar aut distemperantia epar/ tis neqz sitis patiunt: neqz sicca ligua bñt: sz sine siti sunt r asin totū^o. i. pleniori corpe r speciosiori. r colo/ ratios facti sūt a nā ita vt in facie r in oi corpore humidiores sint: gbus r stercoza amplius esse humida vident^o. Sciri antez oportet qz cū qualita/ tes permiscetur materie alia manifestantur signa.

Curatio calide distemperantie epatis. Cap. LXXIII.

Ealidam distemperantia epatis cura/ ri opz p ea que infrigida/ re pñt r pycere que ibidē sunt collecta: r apire que cōstipata sunt r confortare pñt epar. r anadosim^o faciāt citatā. qñ sunt succus pistane: quidē vtilissimus spsicif. Et panes qui ex decoctione radices apy cōficiunt^o intibe r suc/ cus adhuc r clcoza magis ēt troxime: qz amaritudo in eis

q. i. debiles
r ex diuersis moribus.
o. i. in debili epatis.

e. i. viride virus vt crugo.

Est gen mēti: q saccedi Jan.

b. i. qz pūcipen bos.

c. i. bōa taab q nō ēt fall di ēt somnu

v. i. acetos

x. i. aque vt asclitio
y. i. excernunt nimiaz

d. i. lq e Latā purū palud admī f yñā coqui r pos tur in vino: gūe p manū s. i. nū b. i. sal cūa rēstin t Spl k. i. o

l. i. Sur uco: rēp

z. i. reddio seu distem ncm cibi.

m. i. z

In eis est et que stipitata sunt aperiunt. Nec enim olera et calida distemperantia iuuat et frigida non ledunt enim nimis sunt frigida: sed bñda sunt tactu ipso mitigando et abiqz lesione epatis accipiunt. Dia. n. ea bñt in se q epa ti sunt maxie necia et q ibecillitati ipsi subuenire pñt. neqz enim alia de oleribus sanguine bonu facere pñt. hec enim sanguine bonu faciunt et temperamenti epati prestant. Ego enim multos scio epaticos habuisse dissintarias et istis solis oleribz sunt curati. Sz et hec non semel sunt accipienda: sz sepi ab egrotis mane et sero quoti die sunt edenda et in iussello et alio modo condita. Opz enim coriandrū in ipsa coctione admisceri. Et si anfraxim in syma epatis esse suspicaueris aut in circa ipsius: tunc optimū est et apitū simul decoqui. Hoc enim et suauiore cibū reddit: digestionē pñt et anadosim epatis facit. Quia autem sugere oportet in omnibus istis passionibus: maxime si dura sunt. Alia et si non alia defectio sit aut fastidius non est danda. nā si ex toto cibū fastidit danda est, que dū coquit bonū est si coquant apy radices simul. Qd si fastidium non sit melius est alia nūqz dari neqz citū neqz risuz. Sz magis semp anticipare oēs cibos: pus pñtanas dari et panē et q pñcta sunt olera. Si autem nihil adsit de pñctis oleribz lactuce dari debet in iussello condite. Suauis aut panē et mellē iuuat si acetū modicū in decoctione misceat. De volatilibz aut gallina domestica oibz magis est eligenda et iussellata cū supradictis oleribus cocta. Multas igit euomas semp fugere opz: maxie piguiores in cōdimēto bñtes aut cumini aut origanū aut aliqz aliō cōdimētū. ipediūt. n. talia cōdimēta et digestionē et anadosim: adhuc amplius cholericū augmētant humore. Perdicū et cibis eis vtilissimū est. et fastani qui non sunt saginati. i. in pinguatū. Et de anseribus ventres: garule quoqz et merules: siccule: turures: turdis: minute aues alique. Anates aut fugere opz oino: et oia que in paludibus degūt et melaccholica bñt carnē aut raro danda sunt aut nullo modo sunt accipienda. Calida enim distemperantia nihil talū dari in cibo nihil iuuare pōt. De piscibz aut maxie marinos accipere opz. sz aspratiles et in catarra mari degen: qñs est merula: sclar: tecla: crisopbi: clena. De his aut que bñt acedine vel calore et fortes sunt virtute: vtputa labaraca et orphus et cirida. Ex his enim yscia facta dari opz nihil habetia mellis aut liquamnis aut saltē satis: cū his enim data yscia nihil iuuant: sz magis adhuc ledunt q maxie comedentes. De quadrupedibz aut offerēdi sunt pulmōes: et intestina vel ex eis cordule facite aut naçacare. sic enim eas vocāt qui vendūt eas in pñto: sed illi et splen et cor eis admiscēt. In hac tñ cā non est necesse admisceri: sed his sublatīs dāde sunt ne facile corrūpant et repugnēt calide distemperantie. Ubi enim nimia distemperantia est cholericam alore cacochimia faciūt. Nā his qui sine anfraxi magna aut flegmone fuerint: adhibere opz ea que tarde digerunt aut fortes satis cibi sunt. Opz eis et poma si ipsi permittat dari matura et dulcia valde matura qualia sunt mela. Opz aut et asa et bñ elixa cū gallina dari. Luz et asant mela non adurant: sz multo tpe asant in sparuo. i. in pasta inuoluta ita vt vndiqz circūdata sint: et sic in furno mittant. De malis eto granatis granula dabis edenda ante cibū modice et post pane accepto amplius. Si enim nimis est ibecille epas aut stomachus cōfortat hec accepta. Et si maxie sitiāt infirmātes vna dāda est duratina. Et de citro que sunt mollia dabis: edēda aut cibū modice. Et cerasa et

pira et nespilla semel aut bis data sufficiāt. Nā si frequēter dent oia que sunt stipitica siccare solēt et supior rez vtēre cōstipant: pñbent stercoza facere sz cū vt faciant excerni. Sugere aut opz stipitica poma et non in rōne ciboz sunt ministrāda. Extrinsecus aut cataplasmādi sunt q plurime. Traginata aut offerēda sunt: qualia sunt vne et maxie que dicunt laseine. Nihil enim sic epaticas dissintarias iuuare potest q vne. Dia enim bñt bñ in se que sunt bona et non sunt putride: qz et pñtatiue sūt. Hoc. n. est medicamē bonū: qz nūtriūt et cito trāsferunt in vtilē succū: et si inueniunt pestimū et maliciosum humore purgāt oia. Nūces aut et pistatias et nucleos pineos fugere opz vt inimicos. Lactane ergo dāde sunt ad edēdū: et nihil de eis dādū est. Nā et senibus eucheime sunt et non corrūpūt cito de calida distemperantia facta in epate. Silr et in epaticis dissintericis dictū est de calida distemperantia factis: in qua magis eligendū sunt cibi. Illi enim nequaquam anadosim faciūt bñ et fortitudinis nihil apponunt: sed tēperantia epatis faciūt bñt tñ aliquā pñciēdi et aperiēdi in seipsis vntē. Si autem non bñt aliqd tale: alia igitur que tēperet eis admisceri opz. Digerūt enim bene que in epate sunt. Diximus quoqz succos pñtane vtilē esse in hac cā. Sepius aut et ipsa grana lauata bene danda sunt: sed et olera maxie aut intiba. Et sup oia magis troxina pp p sola ipsa dāda est aut ex galina aut pñce aut vttribz anserū et cū aligbus carnibz suauitatis cā simul eā coqui opz. Olera autē hec aut cocta aut cruda in his passionibus vtiliter dantur.

Curatio epatice dissinterie de frigida epatis distemperantia. Cap. LXXIII.

Quoniam quidē vniuersa adiutoria dicta sūt calide epatis distemperantie. Nūc aut frigide distemperantie epatis curatio a nobis disponenda est. Frigida nāqz existēte distemperantia et humida calidi et siccī cibi expediūt. Ex qbus a nobis eligēdi sunt q maxie iuuat. Dādus est igit pmo panis calidus ad edēdū aut per se aut infusus in vino aut tyrio aut birechio aut terapino aut palmatio aut cinodino. Sepius aut cū assenio ita vt sine febris bus sint aut frigida distemperantia epatis in eis mltā ee videat et in stomacho cōtineat. Ego enim scio nonnullos medicos infrigidato stomacho vt visceribz conditū dedisse cū pane aut risi. et magnifice iuuati sunt patietes. Si ergo qd maius est ex calefaciētibz rebz offertur iuuat. Ad magnitudinē ergo obtinentis frigoris que panē contēplari opz. De oleribus eto expedit brassica tertio aut in coctione mutata aqua: et sic i vino infusa dāda est: sed qñ pñta sunt aut edant p se aut cū intiba vel troxina interdū aut aut cū galina aut cū perdicibus aut turdis aut merulis. Nā ducari aut opz et vtres et yscia et carnes assas. Sed rarius tūc cū fastidiū hie ceperint alioz ciboz egrotates. Sugere aut opz qui tarde digerunt cibos frigidā hñtes distemperantia. Sz cū aut ratio ciboz ordinanda est hoc modo panicus dandus est multū bñ coctus. Et pulres silr de mīlio dande sunt. Ostracoderina aut his non sunt dāda. In calida enim distemperantia magis sunt vtilia. De piscibz aut dari expedit: quales sunt merule coxi orph et si fuerit cyrida strifore et amplius teclē dāde sunt. Di enim et assis et coctis satis sunt vtilis et magis si sale aspersi assent. Sed et castanee assis me diocriter accepte et non satis frequēter date iuuat: nihil enim habet in se frigidū et adhuc reumatismos mitigat

n. i. pena.
o. i. expell.

p. Sunt ea q co medunt i scia mētia vt fruct et maxime que cas bñt. Jan. q. i. loco.

r. Qui dicit sunt vel dandi.
o. i. redditiōe.

t. i. endiula. Jan. v. i. endiula agrestis.

x. i. loco.
y. i. loco.
z. i. loco.
et i. palmis: vel a loco.
et i. loco.
et i. loco.
et i. loco.

bb. i. caulio.
cc. Olera.
dd. i. endiula. Jan.
e. i. endiula agrestis.
ff. yscia sic sunt coquant pisces et postea ponuntur in aceto vel vino et supasp. g. i. puluis odoriferarū specierum.
gg. Scilicet.
hh. i. aialia in te his degentia: vt sunt ostrea et cā epe.

d. z

bites in se mediocriter pingue humorē et sine mor-
dicatione. Dande sunt et in viciis in oi epate infirmos
sine flegmone sit pōptius est cibisq; pforat eū. et si
qd in eo mali cōtinet in bonū trāsmutat succum. Pi-
stacia aut et amigdalas fugere opz in epatica disinte-
ria: facile eniz corūpūnt et oleū in se bñt et parare sunt
in cocra verti et supfluos humores et asperos efficiūt:
vt et per bec irrationes vētris ampli⁹ fiāt et frequē-
tiores. Dec ergo ex epatica dissinteria ex frigida di-
stēperātia facta dixisse sufficiāt. Materiales aut alie
qualitates. i. sicce et humide distēperātie si inferāt pas-
sionē ex bis ipsis q supradicta sunt adiutoria poterūt
ministrari. Illa eniz querēda sunt ex bis que neq; ca-
lescent manifeste neq; infrigidare vident sed inter
calida et frigida media sunt qualitate. Dicendum est
enim de illis que in medicaminibus pfiunt. s. in po-
tionibus et cataplasmatibus que expediunt.

De potionibus et epibimatis ad epaticas distem-
perantias. Cap. LXXV.

Potiones iste dande sunt ad epati-
cas dissinterias ex cali-
da facta distēperantia citri succi cyatus b
vnu cū multa potui dabis. Aut itibe⁹ sic
cū silr. Aut troxine⁹ succū. Aut ptreos. i.
silicis succū. Qd si nō sit satis calida epatis distēperā-
tia dabis eos q dicti sunt cū vino tenui bibere succos:
bñt eniz in se q pōptiāt que collecta sunt et aperiant
cōstipata. Qd si succ⁹ eaz nō inueniant sicce et trite et
in portione date silr subueniūt. De gbus et catapuntie
pfiunt ad ipsas passionē. R. dec cicoree. z. j. intibe⁹.
z. iij. camepitbeos rad. z. iij. iundes et cernes et mel co-
ctū supfluitas facies catapuntias et dabis ad nūcis pō-
tūe magnitudines. Lauellane cū aq calide bibere cya-
tis⁹ tribus. Qui aut nimis bñt calidaz distēperātia in
epate dabis bibere aut bydrozofatuz⁹ aut itibe⁹ sic
cuz ana ppinabis quātuz sunt cyati duo per singulos
dies. De embroca ad calidā epatis distēperātia. Em-
broca aut ad calidā epatis distēperātia optima est de
oleo camomillino et nardino. Qd eni aut cataplasma
melius opat. Cataplasma igit cōficiēs sic croci infusi
in vino ascalonto⁹ et triti. z. iij. herbe plātaginis sicce
et trite et tritocinate. z. ij. lēticule farine. z. iij. Aut alibi
te⁹ coquit autes in bydrozodino⁹ ad molles carbo-
nes: sic tepidissimū suppones in epate et stomacho.

Antidotum gifi⁹ ad frigidaz distemperantias.
Cap. LXXVI.

Andotum gifi⁹ ad frigidaz di-
stēperantias epatis
faciens. R. croci. z. iij. cinnamomi. z. iij.
smiris⁹. z. ij. z. iij. aspalti. z. ij. squinati.
z. ij. calami. z. ij. cassie. z. j. nardostochy⁹.
z. j. terebēthine. z. xvj. mell collā⁹ vna vne passe exossa
te⁹ carnib⁹. z. xvj. vini qd sufficit ifundes yua passaz et
bdellū in vino et resinā solues cuz melle et sic oia cō-
miscbis et cū tritū fuerit repones. Optimū. n. e. ad
tutorū et in mltis habeo exptū ad epaticas ex frigida
distēperātia dissinterias. eteniz hūiores desiccāt et epar
corroborat et digerit supfluos humores et emēdat oēs
supfluos vētris et epatis tabes et putridos hūiores. Cō-
positū est eniz ex aromatibus: yua eniz passa nutrit et
babet in se epatis nutrimentum.

De embroca et cataplasmate. Ca. 77.
Bibe et embrocas de oleo anbe-
tino aut sansucino⁹ facto ca-
taplasmate: post aut embrocas pone ca-

taplasma de rutha prussa et gitter⁹ et cymino et aristolo-
gia lōga. Et bis igit puluis coquat in melle et modico
vino qd dicit arseuū⁹. adhic etiā et oleo ciprino. sit aut
mel coctū diuini⁹ cū calidis spēs⁹. et cū cogitur opz silr et
vinū eē ne pastill⁹ efficiat. et sic postea miscēdū et oleū.

Cura de anthoma⁹ epatis. Cap. LXXVIII.

Quod si nimius fuerit defect⁹ epatis
pus imponēde sunt embro-
ce de absinthio et epibimo et oleo supra-
scripto. Silr xō et cataplasma cui addē-
dus est rose sicce puluis. et p aloē dacyli
sunt adiungēdi et mala cydonia. Epibima tonotici⁹
epatis et iboracis nā flegmōdes digerit. R. armoniaci⁹
thimiamatos. z. iij. melliori⁹. z. iij. ynacū⁹ absinthij suc-
ci nardostochy⁹. cassie. smiris croci. aloes soly. ali. z. j.
masticis storactis amomi. ali. z. ij. cere. lib. ij. olei. nardi
ni qd sufficit. Potio gbus imbecillitas epatis est cum
anfraxi⁹ brasice⁹ cocte apogima⁹ facies et admi-
scebis rorem syriacum⁹ et tritum subtiliter pulueris-
tum et dabis bibere et miraberis effectum.

De reumate ventris filominis. Cap. LXXIX.

Reumatizet venter et in febribus
et sine febribus. Diffi-
cilior eniz in febribus curatio et cū quadā
cōtēplatione et solitudine erit adhibēda.
In initio⁹ eni solet effusio eoz fieri que
sunt aliena nāe saluationis cum supfluos excernunt⁹
humores. Interdū aut in statu aut declinatōe cōtin-
tingit. Interdū⁹ aut cū nimia effusione et subitanea et
cretica est. i. determinatua febrili. Aliquoties aut pau-
lati sit et multis pseuerat diebus et pene in ipsa decli-
natione cōsistit. Opz igit in tali occasiōe vt pmaneat
donec ipsa se nā cōponat⁹ et ad integrū pducatur ad sa-
nitatē nō cōstringere vētre. Nā si voluerit qd cōstri-
gere vētre magnā excitat egritudine. Sepius eni vidē-
mus in initio passionis vīqz ad quartū et ad qntū diē
reumatizare venire aut per se aut certe modico ope-
rante de qua re infirmantes in magnū deuenerūt pi-
culuz: ita vt fierent frenetici aut lythargici aut piculo-
se generate fuerint parotide. Quibus ergo in initio fo-
lurio sit vētris nō dē reprimi ne mā in aliaz conuersa
partē supzascriptas generet passiones: vīqz ad sta-
tuz paulatim per dietā sunt tēperandi remanēte reu-
matismo: ita vt nō nimia supfluitas effusa consumat
corporis habitudinē desiciēte virute. Sed ecōtrario
attendēda est ipsa effusio si nimia sit aut pua aut cer-
te nō sit: sed nimia fuerit reprimēda leuius erit si mo-
dica cōtinēda. Si aut cōstricta relaxanda est extrinse-
cus apponēdo vel intrinsecus inieciēdo et alia adiuto-
ria que ad hoc cōueniūt adhibēda sunt donec cretica
supueniat dies: nā cholericus humor vltis magis p-
uocandus est vt exeat mitigatius cibus qz vt retineat⁹
in corpore. Nā cōgregatus in vētre choleric⁹ humor
aut si in ieiuno fuerit intestino collectus et non habeat
exstū ea que circa ipsa sunt loca ledunt: et stomachus
euerit⁹ et caput constipant⁹ et viscera inflāmant⁹ et fe-
bres amplius accedunt: et sitis maior efficit⁹. et totius
corporis eius egritudines potissime excitant. Lac
xō si nō februerint in tali passione caplinū aut vaci-
nū tepidū vt multū est potatū aut coctum ad ignē ita
vt semp agite⁹ donec tertia pars cōsumat⁹ potui datū
iunat. Qd aut cum lapidibus de flumio ardētibz aut
ferro coctū fuerit qd codoxia⁹ greci appellant: potui
datū iunat. Alij etiā mel coctū addunt in hoc cōfecto
lacte et sic dant. Oportet autē dum coquitur lac spu-

Si cū infir-
meris est co-
gella. Jai.
et loco.

z. i. debellat

b. f. de o-
manu

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

z. i. cōforzati-
pōtē adieci-
idē significat
aromaticis
nien simp-
medicinis
manetis.
p. i. Florio
xime sylu-
aa. i. oppor-
bb. i. caullio.
cc. i. de cōfor-
dd. dicitur
est floz om-
cit ianueni-
sumach.

a ordinat spumam
aferri a lacte.

infide
st co
Jani.
o.

eliat

b. f. de olivis in
maurio.

ozatio
nam
adict
mific
reicir
simph
ne. f.
to.
io vit
spilac
ppilac
aulia.
roci
rur g
o om
uicif
ch.

ozbi.
pellat

d. i. panineto.

amiat
x.

e. i. area stuphe
sen paumeto.

estrit

f. i. tharis minv
u.

g. i. a lumen de
pluma.

h. i. thpus minv
u.

i. i. aluminis de
pluma.

k. i. sumach quo
gora vraf loco
agreste r ad fu
os fallas colora
das rubeo colo
re.

l. i. radice cucu
merio agrestis.
m. i. ymo est po
d' vnc. 9. r. 5.

n. i. minuitu
rio.

o. i. vini cocti.
p. i. est gen' frum
ei qda speta pu
rant. Jani.

odax
latie
xia o.

ma " cu penna auferri aut cocleario. Ad hoc igit me
lius no inuenit adiutoriu ad reumatismu de choleri
bus genera tu. Quibus aut reumatigare sepius veter
confuevit his lac puru datu amplius ledere q iuu
re solet. Sz aque misceda est in lacte quarta pars. co
ques aut donec ad medietate reuertat r sic potu da
bis. Dec ergo ad cholicos reumatismos yulia sunt.
Ad alios ho reumatismos iuuat in initio embroce de
oleo r vino imposito ita vt sit oleum b olfacinum aut
roseu. Melius aut ad bec est oleu myrtinuz cu tertia
parte vel quarta vini admixtu: vel etiā ad cholicos
reumatismos. Stiptiores aut sunt embroce que fiut
de oleo myrtino vbi coquif cida. i. galla asiana aut
psidia: aut radices anque folij: aut tenere cupressi pi
le. Nā r sicca lana supposita ad calefaciendu sub v
triculo ad desiccandu ventre facit. Sz r mudu oleuz
cymino trito superaspero aut apy semine aut vtrifq
admixtis pibus cu lana impositu iuuat: yuinā igitur
prouocat. In intestinis aut reumatismo frigido expe
diunt bec. Quibus quide fomenta adhibebis seu qui
de cu dolore sint seu absq dolore. Sunt aut desicca
tiui maxime facelli de milio aut de panico facti. Mū
rabilr aut iuuat r de sale facelli. Sigs singulos facel
los salis r orde calefactos sigillatim imponat. Qd si
nimiu fuerit reuma de sale facelli ad ventre ponant:
de ordeo ho ad corā sint positi. Si ho nō sit nimius
reumatismus neqz freques ecotario de ordeo facel
lu antepones de sale retro. Nā r ipse anus fomentari
oz de bis facellis. Aut de creta in astrago calefacta
vt supra sedeat. Aut de chimolea terra calente r extin
cta vino aut in strago balneoz silr cu vino infuso r
sic lana molli circumdatu anuz linitu. Calor enim ipse
iuuat: cu fuerit interius ministratus. Spogia quoqz
in aqua calida infusa r ex pilla supponat: vapore enim
suo iuuat anuz. Sed r oleo lane infuse r in ano posite
iuuat. Post aut pmos dies trāfactos siqdem vigeant
dolores cōstistentes in intestinis necesse est vt inflāma
tio ibide aut tumor sit. Tūc igit cataplasma adhiben
du erit de tritici r lini seminis farina aut milij aut pa
nici farina. Stipticu aut fiet cu modico vini vel acet
i admixto melle. r postea cu coctu fuerit modicu mā
nis f aut psidia aut galla supsparges. Ubi aut nullus
est dolor stiptiora adhibeda sunt epibimata. Qua
lia sunt de dactylis facta cu achatia aut stiptera. Aut
bypoquistidos aut balanstiary haberia aut cocta psi
dia. Et cerotu cu oleo myrthe de supradictis aliquas
hīs admixtas species. f. mānis b r gallas. Sed r alij
emplastra faciunt que sunt stiptica. Optima aut sunt
qualis est dydron r diamantes r ynaeus. Epibima
dydron hoc mō cōficiat. R. gallaz asianarū bypoqui
stidos stiptere r rotūde achatie r rois b quo coci vnu
tur r psidia sicce apy seminis. aii. 3. j. visci qrcint gutte
armolaci. aii. 3. iij. picis sicce cere. aii. 3. ij. olei myrthe
aut scionij. 3. ij. galla qdē r psidia in vini cyatis m tri
bus coques donec ad tertiā ptez reuertat: r sic tūdes
r miscebis cu ceteris speciebus cu vino sibi cocte fue
rint. Armoniacū vep cu aceto teres ad mellis spissitu
dinē. Uiscu aut cu modico olei remolies. Et sic picē r
cera resolutā simul cu reliquo oleo superfundes r ter
res. T Jres cataplasma ad reumaticā dissinteriā. R.
ordei farine. 3. vj. mānis b. 3. j. cu acet duplo r sape
tertia parte facies cataplasma. Melius est autē si in
oleo myrthe ponantur vbi aut rubi radices aut psi
dia: aut galla asiana sunt cocte. T Jre cataplasma de
ordei farina siue alicē p aut tritici coques cu melle aut

aceti modico cui addes pulnerē galle superfundens r
teres in mortario oia donec se misceat r yteris. T Jre
epibima diamantis inter cataplasma r emplastru est:
operat eniz efficaciter ad intestinoz reuma r ad sto
machu r fastidiu r ad causon fe. r angustias. R. ynan
cy r succi gallaz asianaz achatie rosaz siccaruz olfa
cy. aii. 3. j. stiptere r rotūde aloes. aii. 3. ij. olei myrtice
cere picis sicce. aii. lib. j. rois syriaci. 3. iij. vini faler
ni aut amenei qd sufficit: sicca aut cu vino teres reliq
cu cera infundes r cōmiscēs yteris. Ad reumatismos
igitur ventris simplicia r confecta medicamenta sunt
bec. Manifestu est aut ad bec cōstrictionibus articu
loruz in extremis pibus mēbroz adhibitis: r cum sa
scus lineis seu laneis articulos r manus r pedes opz
cōstringere. T Jre ex rebus calidis si frigide sunt ex
treme ptes calefacere yngueto r oleo scicionio. Aut
oleo veteri iuuat. Lui ēr addes pyretru piper r nitruz
r lauri baccas. Jteru etiā cere remisse modicum ad
miscēs eis vt sit acopu r sic inunges: sed r si comuni
oleo veteri cōficias medicamentu silr faciet. Faciūt eni
ad bec de euforbio r leuistico r acopa confecta. Cale
faciūt eni r mordicationē faciūt in articulis cu illiniū
tur. Cataplasma ad dissintericos stiptere. 3. iij. achan
tis b egyptiace. 3. vj. achatie. 3. j. myrre. 3. j. psidia. 3. vj.
calcauit. 3. iij. olfacu. 3. j. farine lentis. 3. vj. Ex his
oibus factu pulueres repones. Et cu opus fuerit mites
de puluere lib. j. r de farina orde. lib. j. r. 5. coques
cu acetu. Libi ho in reumatismis passionibus sunt
by: sunt eniz qui retinent. Sūt qui inspissant corpora:
sunt qui ipinguat: sunt qui cōgregant humores: sunt q
siccant r cōsumūt mām. Sūt emplastra r que poros
oburent. Hoaz aut nos discernemus virtutes. De fru
mēti oriza r scalticoterā est plus. Facit ēr r aq vbi
dactyli cocti sunt. Ad eos b qui sine febre sunt cu vino
aquofo r austero. ita vt exprimas aquaz fortiter vbi
cocta sit oriza. Silr autē r orizam dabis ex alicē
ita vt pulres exinde fiant. Lui alig admiscēt aut gal
lari aut psidia puluerē superaspergentes in coctione.
Nos aut rore quo gotti vnu admiscem? coctioni
aut cydonia cocta: r malaxam silr cu pulre. Sit ā puls
scaltica de pane Alexandrino trito r creto r sic cocto
vt pulres. Adhuc āt r de milio faria cocta ad focū diu
tius facta polenta. Iuuat aut r lenticula bis cocta aq
mutata cu modico salis r acetu r olei cōdita r assu
pra. Sit aut melior r suauior si mala cydonia aut ori
zam admisceas. Ex olerib aut simul coques: aut
intibā aut plantaginē: aut bletas nigras. Dec eniz p
se r cu lenticula cocta: aut cu oriza b iuuat. Sz r
brascia in duabus aquis cocta ita vt cu alia vice co
xeris modicu acetu admisceas hoc multu iuuat in reu
maticis passionib. T Jre embalmata hoc modo
ad b cōficiunt. Lymino cu salis modico r aceto oleo
cōfecto intingit qd edendu est. De piscibus ho quid
dica qz pene oēs ventre soluunt: tū aliqui parui inue
niunt scaltici vt sunt mena stercia auina staurus r
eritrinus: by eni assandi sunt supra carbonēs. Pōt aut
iuuare r scorpio piscis assat: r cu cymini predici em
balmate datus r ostree in suis testis assare r sumpte.
De volatilibus autē maritima sunt eligenda r magis
syluestria r sola vt merule turdi perdices r colūbe:
de domesticis ho pulli assi r plius elici scalticoruz
sunt. Stiptiora sunt etiā si myrthe sup assatas carne
pulis aspergat aut sorbe sicce puluis aut carnes po
moz aut olfacu simul coctu. De pomis factu me
dicamen etiā qd diaporion greci vocāt datu multuz

q. i. floris viris
maxie agrestis.
r. i. succi vuaruz.
albarū imauru
rum.
o. i. sumach. Ja.

t. i. d. radice cucu
merio agrestis.
v. i. liquefacte.
x. i. mitigatum
dolois ab a qd
est sine r copos
qd laborat qd si
ne labore.
y. i. alolentico est
arbor masticia.
z. i. spine albe.
r. i. vitreoli.
p. i. succi vuaruz
albarū imauru
rum.

z. oriza est risus
vrait Janu. b
tū capis gūlat
pro farina.
aa. i. stiptica.
bb. v3 oriza.
cc. i. farinam.
dd. Sen' frumē
ti ēr qda speta
ce putat. Jani.
ce r ore syriaci
q r sumach dē
a ianueni quo
gotti vnuant lo
co agreste i sua
regione r coci i
suis salis tūgē
die.

ff. i. restriction.
gg. i. poma.
hh. i. risum vel
etius farinam.
ii. i. endiuia. Ja.
kk. i. risi farina.
ll. i. caulis.
mm. Sūt intictio
neo seu salte in
qbus mo: scilicet
tingunt. Jani.
nn. i. stiptici.

oo. i. sal samete.

pp. i. que nō vo
lant in grece.
qq. i. stiptici.

rr. i. succus vna
rū albarū ima
uratum. Jani.

tuat quædam modum de cydonijs aut sorbis vel de ma-
turis pyris et de malis granatis confecta medicamen-
ta. Et vne que reprimunt in ampullis aut cum suis ap-
pendunt folijs et que super simum sunt appense. Libi igitur
ad ventris reuma totales dadi sunt. Potiones vero
ministrade sunt aqua pluuialis cocta quæmaxie et neqz
ante cibum neqz cum cibo accepto danda est: sed post ali-
quod spatium est ministrada. Et cum daf non multum de subi-
to: sed paulatim ante modice danda est. Et qui coquitur si
quinqz folij herbe radices simul coquantur fiet maxi-
mum iuuamē. Et rubi radices si simul fuerint cocte scal-
ticoteca efficitur. Aliq aut supspargunt potioni tritum
cum semine plātaginis et semines vne siccas tritas et cre-
tas. Aut sorbe sicce puluerez silr. Multe igitur et alie
potione sunt ad reumatismum vētris et simplices et co-
fecte et eas pretermittim. Nam expediates passiones
dissintericis in sequentibus trademus vbi de dissin-
teria describem. Unum etiam fm tps. l. in declinatione
accidētia inflammacione pensante febribz iam pfectius
dandū est austerū forentinū albanū tigrinū mariscū
et de italia amineū vel alia stiptica per diuersa nase-
tia loca expimēto habent. Balneū vero expedit quip-
lime abiqz oleo cum nitro. Iuuat eniz nitru vltū tritū
et supspsum corpi in balneo vt modicū iducat rubore
et mordicationē faciat cutis et trahat de profundo ad se
reuma. Et sic postea facta lepra in balneo perunges
cutem et aperis poris a nimia laxatione transmutatis
reumatismum iauet.

De dissinteria reumatica. Cap. LXXX.

Reumaticam dissinteria dicitur
esse quod de melen-
terion i. quod est inter epar et vētrē mediū
exinde per venas effundit in intestinum.
Eoz eniz qui in cibis accipiunt succo duz
mutat in sanguine refundit in intestina et sic excernit
tur cum cholēribz mixtū et ppter acedine cholēram
nō pōt trineri cum cibo. expellit aut ab intestinis et hec
est cā reumatice dissinteric. Cuius hec signa sunt: excer-
nit per ventrē acres et varios humores. Sinitz bnt ni-
miā: et carnes resoluntur et fastidium patiunt. Aliqñ
aut et mordicationes in intestinis et stomacho sustinet.
Dissinterico ergo reuma ventris et intestinoz cura-
bis stipticis cataplasmatibus. Et potui dabis lac ad
medietatē decoctū: sit aut nō minus emina vna. Bi-
bant et aqua pluuiālē modicā. Dādus est et in aqua
panis infusus: aut cum lacte. Post diatricū aut admix-
scebis panē viuas que in vasis fictilibz: aut vitreis re-
ponunt: aut piras: aut malacydonia cocta: aut sorbas:
aut nespillas. Initiendi sunt aut troisci. Quod si lac no-
luerint bibere dabis pulres de oziça aut auena: aut
de milij polēta: aut de Alexandrino pane. Prifanas vero
aut lenticulas aut oua cocta in pusta accipiat. Vitel-
la vero ouoz assā sup carbones cum roze et aceto dāda
sunt. Sz et olera bis cocta et panis bis coctus et de au-
bus vt supra dictū est. Unū quoqz silr stipticū dan-
dū est. Quod si diuturna fuerit passio facta efficit mal-
ciosus et defectū patit innati spiritus. Curatio aut adbi-
bēda est que nutriat et virtutes corporis corroborare
valeat. Cataplasma. R. vlti ordei farine. z. vj. mānis
z. ij. cum aceti duplo et sape tertia parte: et si hoc nō sen-
tiat addes psidā aut stipticam tristam equali pō-
dere. Quod si adhuc grauior causa hec non leniat
addes rozem syriacum et achantem et egyptiam co-
ques et vteris cataplasmare per triduum.

Signa dissinterice passiois philomini. L. XXXI.

Dissinteria pene oēs antiqui
philosophi cōsen-
tiunt et fm ptes locoqz vltq excernūt eas
fieri. Si autē in loco iustestinoz vlcis aut
inflammatio fuerit generata: hec signa pre-
dicant in initio sanguinolētia excernūt: deinde icoro-
des. Multis aut et cum rosura incipit. et post hoc pin-
gula deponūt. Et si malitiosa fuerit passio seculeniz
deponūt cum malo odore. Et demuz si incancrēscit
vlcera deponūt stercoravaria et nigra cum aliquibus
laminis putridarum carniū. Subsequuntur etiam
et febres cum siti nimia. Fastidium cuqz carnis remis-
sione. Et facit tropinus cum burburismo. Et
et dolo est nimius cum infomnetate.

De dissinterica passione. Cap. LXXXII.

Dissinterica passio naturalis
nica est et diuturna et
plurime eaz tenasimus precedit. Quod si
hoc ptigerit acutior sit vlceratio intestino-
rum. Et plurime in auperissimo inte-
stino aut colo aut cerre in minutis intestinis. Si autē
mō cum febre mō sine febre: mō cuqz dolore modo sine
dolore. Quod si cum febre fuerit impedimētū sit curatio-
ni. Et vlcera imbrodiant et sordidant et inflama-
tiones et cācros facit. Nam in febribz nulla est pro-
pria curatio: quæ nec cōis est eoz cibatio: sed cōposita
in qualitate et quātitate offerēti: et maxime in tpe cō-
petēti fm febrili molestia. In declinatione facta que
ministrant neqz satis sint cibi sicci: neqz satis hūme-
ctati. Sicci eniz extēdunt febre: hūmidi reumatismū
mouent. et iō in vtroqz cōtēplatio est adhibenda. Nam
quātū adhibendū sit fm patiētis virtutē maxime iu-
dicandū est. Multū eniz coquere nō pōt dissinteric
pp intestinoz et vētris laborantiū imbecillitatē et ma-
xime qñ febriz. In inflammacione vero cum nimis dolo-
ribz existēte nō pigeat vti cataplasmare calido: iter-
dū eniz et flegmonem amputat et reuma repmit quē
admodū solet illis ptingere gbus mediocris est vice-
ratio. Nos igit accedētes ab initio ad infirmū et ma-
xime si febris nō sit tales adhibemus curationē duo-
bus primis diebus abstinentiā indicimus. Et si iu-
uenis fuerit et tps et virtus pmiserit flobothomo sub-
uenimus ex brachio et nō minus duabus cotilis de-
trahim. Quibz et cibos addim mediocres. Trāsa-
ctis igit diebus tribus lac potādū ministramus. Quod si
flobothomus fuerit ptermisus post transactos dies
duos abstinentie lac potui damus. Hoc autem faci-
mus cum a modica passione initium sumpsit egritudo.

De lacte dando. Cap. LXXXIII.

Entemus igitur in primis lac da-
re quārum capere pnt
res cyati calefactum ita vt dum coquil
sepi agitet. Et cum biberit post duas horas
iterū alteri tantū bibat. Aliqñ aut ter-
tio damus vt integra impleat emina. Et si die illa ple-
ni videant esse cibo abstinere eos iubem. Hoc ergo
mō educunt cholera et humores corrupti mediocri-
ter purgant et leniscūt. Post hec igit mediā emina di-
uidimus in duas ptes: silr vt supra damus duas iter-
ponētes horas. Et sic iterū tertio duas partes emine
aut tres damus in vna potione. Si aut in spatio post
lactis potione bore tres damus illi pultē aut panēz
sicci aut dactylos tebaicos aut micas panis cum lacte.
Lac igit in oī tpe egritudinis eligēdū est capimū. Quod
si non

Aqua. f.

b. i. stiptica.
c. Aqua.
d. i. artolos vna-
rum.
e. i. crebellitas.

f. De accedētia
accidentē in se-
minio gñe.
g. A loco.

h. i. scable vel ru-
dore cuius qñs
est in lepra.

i. Desenteria in-
quit Jan. alle-
gās hūc passum
sonat grece me-
diū intestinum. f.
Jeiunā nā me-
se grece mediū
enterius intesti-
num est.

k. i. corp⁹ dema-
cratur.

l. Emīna ē medie-
tas sextarij et se-
xtari⁹ est lib. ij.
et s.
m. i. diē tertium.

n. i. riso vel risi
farina.
o. i. vino cocto.
p. i. sumach.

q. i. minuti thū-
ris.
r. i. vini cocti.
s. i. facis iuuia.
t. i. alumen de
pluma.
x. i. sumach. Ja.
y. i. spinam asā.

3. i. dissinteria
riat fm loco
sz cōis expul-
sio.
z. i. expellunt.

z. i. expellunt
z. i. aque spū
habētia.
aa. i. in cācra
ueria fuerit.

bb. i. dimini-
scu liquefacto-
ne.
cc. Alcera. f.
dd. i. i. subter-
nē iustestinoz
et i. rugiu.

ff. i. recto.

gg. i. putrefac-
tione. h. i. dissin-
teria. i. gñe
gnoni hūm.

i. i. an-
dico.

k. i. vne
f. i. end
g. i. ene
ario.

ll. Cotila ē p-
dus. ix. vne.

m. i. vne
f. i. end
g. i. ene
ario.

mm. i. actio.

Embroca optia est de oleo camo. mille ⁊ nardino. oino. n. aq̃ cataplasma villis ⁊ embroca ⁊ sequeq̃ cataplasma melius operat. Cataplasma igitur cōficies sic croci in vino infusi asca lono ⁊ triti. ʒ. iij. herbe plātaginis sicce ⁊ trite ⁊ tri. confate. ʒ. ij. lenticule farine. ʒ. iij. aut alfine. i. ordeli fa. rine. ⁊ coquantur bec cum hydropodind ⁊ ad molles carbones ⁊ sic tepidissimum superponas epati ⁊ sto.

T De tiskanis. Cap. LXXXIX.
Tiskan aut p seipsam nō est scalti-
 ca⁹⁹ eteniz laxat ⁊ acerat fa-
 cile. Et cū melle cōdita sepius operat⁷⁷ ⁊
 amplius dectulafam ollas illiniri ⁊ in furno

pp .i. tri et sic de
pasta agmina ad
modū filorum.
qq .i. Ripica.
rr Peracionem.

De pomis. Cap. XCII

Poma igitur dulcia vetustitate generantur et ex infusione sua facile accedunt ad cibum. Prohibenda sunt. Danda sunt autem quae sunt stipitica: quia sunt forba croma corua p. viridia ne pilla mala cydonia aut v. olla aut et folys in fumo sulphure et mastice dunt nec feruere: ipsas minuent. Cum oibus autem pomis panis madicatus est: nam sunt cucurpa. i. facile

De trociscis. Cap. XCV

Rociscus ^{balaustion acharia}
^{postgrosos litiū bal}
 itia gessamia ^{as} gassasteros opiu eqli
 dē cū succo plāragis facies trociscos t
 boleos ^{bb} z vñū dabis mane añ duan
 ras cibi z interdiu dozmū eunt cū aq cyatis tribu
 C Itē diacozallopz trocisci z diaelectz z diapitib
 mirabilr repmū reuma z pstringūt vētrē z sangu
 reyctibz vl pusisic plunt Diacozallū trociscos.
 achatie cyrrē ^l. 3.iij. hypogstidos. 3.iiij. plātaginis
 minis. 3.ij. balaustie. 3.iiij. gūmī libani amī. añ.
 rose folioz. 3.ij. rose seminis. 3.j. opy. 3.ij. coza. 3.
 ly coci in aqua me facit sep^r dixim^r cyatus vñū
 oibz sñ tricitis facies trociscos dracmeos z dabis in
 no cū apocimate pēthasili herbe trocisc^r diaelect
 succū. Itē. eleetri iris illirice ^{mm} croci mastis. a
 lxxv. opy. 3.ij. psilly cōgelati. 3. xl v. psicies sic
 pies psilly. l. herbe polcaris semis cyatos. ij. m
 in aq mude. pp. v. ^{mm} italic^r z coques ad tertias^r z
 bis ^{pp} z cū se refrigerauerit ex infundes in mē
 pp. j. spēs ^q tribz dieb^r z facies trociscos dracme
 dabis vñū in aq cyatis tribz. Trociscos diapitibz
 galle allanc hypogstidos achatie ^{rr} cyrrē opy. añ
 coagulū lepozis aut cymini gessamie ^{pp}. añ. 3.ij. aq
 uia qd sufficit facies trociscos z dabis. 3.j. in aq

[illegible]

7. i. quercus.
 7. Sextarios.
 7. Minna est me-
 dicas sextarij.
 7. sextarij est po-
 dne duaz lib. 7
 fm quosda lib.
 ij. 7. 5.
 aa. i. thuris.
 bb. i. arbenic.

cc .f. purgatum,

cc .i. purgatum,

do .i. cunctis egro
 ci .i. rñ.
Cloria quanta
 et lactis que est
 xij. vnc. vel ad
 minus. x. vnc.
 z. s.
 ff z yatus est po
 dus vñ. i. z. s.
 z. s. rñs.
 bb sgr cōter dē
 frumcul: dē iñ
 Zan. auctē pñ
 nū qd est genu
 ordi grossus.
Cin viciere infē
 hiozinu.
 i Zinnedus est
 kk. i. aluminis
 de pluma.
 i. i. canerosi.
 mm. i. abfscere
 vñs canerosuz.
 nn. i. aqua falsas
 oo. Propriū no
 mē in muciois.
 pp. i. calcis viue.
 Zan.
 qq. i. auripigme
 n rubi. Zan.
 rr. i. cras vñ.
 ss. i. quicquid cris
 t Et cum qd sit
 galla.
 vv. i. aluminis.
 rr. de pluma.
 ii. i. sicut vñat
 alba i. imatura
 rum.
 zz. i. abrici.
Cloria bonum
 thoficum sine
 opio z calce p
 diffiniticia.
 rr. i. sumach.
 pp. i. rñ.
 zz. i. spñ albe.
 aa. i. decoctio
 i. hoc apozima
 apozima: hoc
 apozima apoz
 matis idem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

lyciniū cū tetrapharmaco^o z oleo rosaceo resolutio z in-
tra anū mitti facies. Aut puluerem plūbi cū oleo rosa-
ceo tritū z modicū addēs cere cum lēisco^o z vt supra
adhibebis. Sacellos xō calidos sup pectinem z lum-
bos vel anū superpones. Libos xō ministrabis euchi-
mos z digestibiles z sub stipticos.

Ad splenem pbilagrius. Cap. CIII.
Ecūduz alla mēbra oīuz egritudi-
nū gūa splen patit: nā infri-
gdat z calefit z siccat z humectat. Et post
hec sic z alia mēbra distēpat^o efficiē z egri-
tudines i eo gūant. Nā z pīstipat^o z increfcit z ineqlr
exaspaf z extenuaf z dilatat in alijs ptes z inflāmaf
z in duritiā vertit z scilofism facit. Nunc ergo singu-
la eozum signa z curas dīcere non obmittamus.

Signa frigide distēperantie splenis. Caplm. CV.
Requēter xime de frida z būida
distemperātia. Et q̄plime ex cibo z potu
frido frequēter affūpto. Qualia sūt aq̄ fri-
gida ostrea sterilis: caro porcina: pomoz
copia: accepta z diuerfa poma: z maxie in estate acce-
pta. Caloz enī i splene mīnoz efficiē ex his maxie locis
humidis pīstētib^o. Sed z balnei vīus post cibos: z lu-
xurie nō solū his q̄ frequēter exercent z plus q̄ postu-
lat rō: verū etiā his maxie q̄ cibis repleti sūt aut potu z
indigesti adhuc venereos exercēt act^o. Nā citius vt oi-
ctū est frida distēperātia q̄ cala i splene magis augmē-
tari vī: z maxie illis corporib^o q̄bus humoz est abun-
dātia: z molestias patiunt z dolores cum timore loci
plus ab ordine nātī effecto. Quib^o z color egrotatibus
niger fit: non ex toto: sed subliuidus z plumbeus.

De calida distēperantia splenis. Caplm. CVI.
Alida spleni distēperantia maxime fit
de febrib^o ex estu nimio. In fe-
bribus aut accēso sanguine extēdit z in tu-
more ducit: qz nā rata est: ideo fluēs i ea
sanguis vītus z feruens in timore extēdit
nimīū z expellit. Nā estas seu cala aeris q̄litas vtreqz
spleni lesione inferūt. Lū bō plus q̄ opz fuerit calefa-
ctus quēadmodū in hieme aeris frigidi qualitates: sūt
aut z humidi z siccī aeris facere cōsueverunt. Que oīa
ex pcedētib^o aeris qualitatibus fiunt. Inferūt etiā ci-
boz receptiones z potus. Lognoscere ergo a sapienti-
bus poteris: qz per bec augmentant reumata z vento-
sitates generantur z morbozum increfcunt genera.

Curatio cale z sicce distēperantie splenis. Ea. CVII.
Alida z sicca distēperantia fridis z bu-
midis curaf adiutorijs extrin-
secus siue intrinsecus p cibos z pot^o mini-
stratos. Libi aut sūt ex olerib^o lactuca ble-
ta attrīplex cucurbita pīlāne succ^o. Bal-
neo de aqua dulci facto vtant^o. Extrinsecus aut adhibē-
da sunt oleū rosaceū z melinū^o z ex eis epīthimata cō-
fecta. Adhuc etiā z succus vīe acerbe aut andraginis b^o
seu iouis barba^o z tenera maxime vitis.

Curatio fride z būide distēperantie splenis. L. CVIII.
Alida z sicca sūt adhibēda fride z bu-
mide distēperantie adiutoria.
Sed magis sicca z frida distēperantia pī-
derāda est q̄ būida z frida. Quib^o q̄ extrin-
secus sūt adhibēda adiutoria que cū bury-
ro z cera nouella z hyssopo z oleo cypriūno vel irino cō-
ficiunt aut hoz silib^o cū adipib^o anserinis vī porcinis
recētib^o admixt cū stozace calamita z armoniaco pin-

gui qb^o admiscēt bec buglossa z ligritie succus z bal-
neoz vīus cū oleo pīmitū pōt. Etā admistrādū ē oleū
nardinū cū pīscriptis medicamib^o z croci modicūz cā
splenis vt reuertat vīus ipsi^o z opatio. Nā extrinsecus
ea q̄ calefacē z būectare possint sufficiant dīxissē. Lōtē
plādū est. n. ne forte corp^o sit būozib^o plenū z calefaciē-
do corp^o in splene būoz augmētēf. Et si tibi manifesta
signa plenitudinis appuerint etiāf patiēs: z sic postea sa-
nāda est distēperantia. Libi aut vīles q̄plimi sūt q̄ san-
guinē bonū gūant. Quales sūt pīscēs aspratiles^o z gal-
line domestice z fassiani z pīcēs z oēs aues q̄ i mōtib^o
degūt z colūbi mī^o subdnci. Et dīalib^o porcia q̄ me-
die fuerit etā. i. porcast^o z hedus z ipsi^o mediocres
iter duos z teneros. i. anniculatū^o aut bīnatū bñtes: z
pīlāne succ^o cū optio melle z pīpe mediocriter pōt^o
vīlissim^o ē eis. Opz. n. vt sine inflātie sint oīno vīscera
vt nō ledant a mell calore aut siccitate. Nā dulcia oīa
nālī pcorijs z vīscē^o sūt pessima. Nec vīnū qd calefit
z būectat affūmēdū ē: z iō q̄ nālī st dulcia pībēda sūt.

Curatio cale z humide distēperantie. Cap. CIX.
Ransecamus igit nūc ad calaz z
būida distēperantia.
Inq̄stio aut ei^o extrinsecus est vīlissima.
Medicamēta aut sūt que valēt desiccare
q̄lia sunt ea q̄ de stipterea^o z pice ligda z
aceto z florib^o rosaz aut oleo rosaceo sunt cōposita z
mānis libani z ynatio^o z gall^o assanis. Dec. n. talia me-
dicamēta stiptica sūt adhibēda. Intrinsec^o aut cibaria
sūt mīstrāda q̄ sine pinguedine sūt q̄ sicciorē z fridiorē
faciāt sanguinē: q̄lis est ceruina caro. Lēticula xō eo
q̄ melica est z sanguinē spīlūz gūat pībēda est. Ori-
sa^o xō z auellana affūmēde sūt. Panis aut de simila
lauata fact^o bis vīlīs est: z case^o recens z lactētia^o. Lar-
nes aut recētes edulīna cūmaz^o spōdilis^o aspag^o bīo-
nia z salāmēta oīa. Sz nō oz frequēter salāmētis vī-
p pta enīz meliaz nutriūt z spīlūz sanguinē gūant ma-
nifeste. Vīnū aut sūt stipticū cū cala tempātū. De com-
positis distēperantijs dīxissē sufficiant. Dicendum est
modo de simplici distemperantia quō curetur.

De simplici distēperantia. Cap. CX.
Implex distēperantia cōstat de cal^o:
aut sicco: aut frido: aut būi-
do. In qb^o ex ppositū supdīcī distēpātis ci-
bi z pot^o simplices z cōpositi supdīcī me-
dica^o sūt mīstrāda q̄ bonos z mediocres nutriūt būozes

Curatio būide distēperantie. Cap. CXI.
Amide distēperantie optimū est me-
dicamētū flos sal seu solus
seu cū aliqb^o simplicib^o mixt^o ceros. Sol^o
aut calefact^o z in vesica enea mīlīs z sup
splenē iposīt^o iuuat. Sz z sal z anthos^o sal^o cū cera z
ace^o modico bonū fit ad būidū splen medicari. Quīqz
folij aut radīx z plātāgis sicca z stipterea^o scytis vīsa
fortiterita vt deponat qd i ea ē stipticū. Poteris. n. īpe-
tibi cōponē medicamē de plātāgis folijs sic z. v. folij z
sal anthos^o z alozān^o eq̄lia z ineq̄lia pōdera cū ace-
to solues z pice sicca lauata z pūsta z cera alba z armo-
niaco z oleo ros^o mediocriter admixto. Sz flore sal
dīxit Hal^o sanari scyrō^o z bū dīgit^o. Nō solū. n. ad distē-
perantia existimādus est facē: sz z tumores iduratos qui
sūt d būozib^o spīlīs z vīscosīs iuuare solet. Lōsumit. n.
z extenuat fortiter duritiās. Eā xō q̄ oīa ē distēperantia
desiccari op^o est solū. Optimū aut est tibi medicamen-
quod de salicis aqua cōficiunt. Inciditur enim salicis
arbor qua incisa fluit inde aqua quā admiscebis vī

k. i. squamosi.

l. i. a matre alēre
cos substracu. i.
pīpiones.
m. i. porcina ca-
strata.
n. sint.
o. i. vīnum annā.

p. i. alamine de
pluma.
q. i. minuto thū-
re.
r. i. flore vīsa
agrestis.

s. i. rīf.
t. i. lactūcinia.
v. i. anser.
z. i. caro spōdi-
lium.
y. i. sparagus.

z. i. flos.

z. i. alumen de
pluma.

z. i. flore.
z. i. pīo. i.
aa. Alloxanthos
est flos talis z i-
uenit supā pe-
tras mīlī flumīs.
Jai.
bb. i. aceto aque
mixto.
cc. i. duritiem.

ex supradictis speciebus et adhibebis. Sed ante medicamen fricatio est optima: potest enim digerere humidam splenis distemperantiam.

Curatio sicce distemperantie. **Laplm. CXII.**

Icca aut distemperantia adhibita fricatione relaxari poterit et nutrir et humida reddi. Et balneum aqua calida dulcem huius et olei dulcis inunctio. Adhuc etiam prafane succus vilissimus est ad vngendum vel siqua est talis defricatio corporis sicut dicunt est in podagrica cura.

Curatio frigide distemperantie. **Laplm. CXIII.**

Rigide splenis distemperantie non sunt parua que debet adhiberi et maxie que dicta sunt. poterit et vnguetum cala et epithimata: sicut et cerota et myrti copacta sanare facile. Talia enim sunt acopa que siccitates et frigiditates sanant mixta oleo simplici.

Curatio calide distemperantie. **Laplm. CXIII.**

Alide distemperantie oleum rosatum solum aut melinum et quicquid ex his componunt medicamina adhibebunt et cerota et epithimata. Et adhuc etiam succus olfaci et andranis et semperuine et palmis vitum teneros et his similia.

Curatio ventositatis splenis. **Laplm. CXV.**

Entositas autem a spiritu gnat et quod admodum in alijs membris ita in splene efficit tumor propter naturam. Hoc enim frequenter contingit ex leguminibus vel bulbis comestis aut ex dactylis balanis. Aut ficibus aut malis melle et vino dulci vitibus. hec enim omnia non solum splen inflant ventositatem replent: sed et colorem et megerionem et ventrem et stomachum distendunt ventositatem. Facile enim est si de cibis tunc gnat cogitare. Nam aliud est si ex his nihil assumptum est. Nam si ex ventositatem splen distendit et in tumorem nimium erigit et interrogari sine potest et gravitate loci ipsius se pati dixerunt: tunc cogites quod ex cibis frigidis patiuntur. Nam quoniam gnat splen ventositatem replens cibimodas patitur si modice amplius potus supererit. Cibimodas namque greci dicunt quoniam agitat sicut in vires aqua et in ventre. Si autem amplius bibat sonat. Et si fridos accepit cibos acidum ruciat frequenter et post cibum singultum patiuntur. Quod si nihil horum que dicta sunt in ventre contingat et splen tedeat et pugnet sine aliquo loci ipsius gravitate novetur ventositatem spiritus elice.

Curatio ventositatis. **Laplm. CXVI.**

Is igitur diaspoligon medicamentum dandum est: propter enim et cyminum calefacit. Et ruta tollit inflationem et sanum reddit mebrum: et ampuat duores flatuos. Nitrum autem ventrem ducit et mel sicut purgat et calefacit et attenuat humores. Silr autem et diacalametis et dia triopipes facit. Epithima vero diaspmato vitile est ad huius gitter et apu semel et anisus et petroselinum in pane misa apud pistores. Aut cum vino trita et potata tollunt splenis inflationem. Admiscendum est et eis de cestris aliquid et adiatbo et maxie cum durum sit splen. Tunc et et scolopendria et splenidiis herba in vino mixta et potui data iuvat. Inflatio igitur splenis vteris supradictis potionibus et diaspmaton epithimata: si enim adhibebis si non de semel hydroptic fiat. Quod si subito contingat tunc nullo modo hec expeditur: sepius enim sit ab ignito tympanistis hydroptic. Greci autem hoc vnum genus hydroptic sic vocant. Nam si ita tympanetis fuerit passio seu quicquid inflationem tollunt

medicamenta seu que calefaciant adhibeant passio augmentetur magis. Nam multi medicaminibus desiccare voluerunt et maiorem fecerunt puritatem. In potione tamen dare eis opus agni casti spuma frigus et petroselinum et melancium et gitter et anisus et synonum. per bec enim singula curat splenis duritia et scyrus in eo factum. Et si sit ventositatem plenius splenda et aut cum aceto: aut cum oxymelle: aut cum pulsta ad bibendum. Sed et alia sunt quibus est berpillus et thimus et lauri cortex et origanum. Et calamentum sicus et viride et piper et ruthe semen: et maxime si sylvestris sit et pencedanum et maxime opus ipsius et colli et cardamomum et prassium: eukrion et cetaurea subulis et maxime succus eius et camedrea et campepitheos. Ex his enim aut vnum solum: aut duo aut tres si bibatur aut simul etiam omnia bene faciunt.

Curatio flegmonis splenis si de solo sanguine fiat. **Laplm. CXVII.**

Sanguinis abundantia fluxerit in splenem et ibidem inflammatione fuerit orta doloris cum tumore et tunc et gnatate nimia et vehementer vigeat interdum stipitatio nascitur loci per quem sciron in eo efficit et inflat frequenter. Interdum et sine dolore augmentatur et durum efficit et inflat. Quod frequenter per actum cogitare possumus et tamen appetit facile tangitur. Et cum a duritia in molliorem plixio adducitur videntur supcrefcere et suppositi sunt musculi. Ego et sepius vidi non solum ventrem et stomachum sed et dextram preperordior occupatam fuisse a splenis tumore et pubis ossibus. Hippocras enim dicit ex splenis abundantia patiuntur ventres et extenuatur corpus humoribus et vigils et fauces subullosas fieri. Ex splene enim ipso carnes eliquantur et nimia huius situm. In primis enim videri videtur tumor splenis. Si adhuc fluit humor. Sed ubi collectio facta induraverit necesse est ut iugul amicitiam nutrimentum vrene foris sint in musculis et color melie aut pallidus fiat et hydrops sublegetur.

Curatio flegmonis de cholero humore fiat in splene. **Laplm. CXVIII.**

Cholerico appere in splene reuma te exite totum corpus calidum et vix absque febre. Et oculi tincti sunt. Urine vero coloratiores et acres aut flave sunt: aut rubee iueniunt. Et stare se dicunt aqua frigida desiderantes bibere: et pusillanimes sunt. Et cito fatigantur et os amare huius. Et fastidium patiuntur et isomniat et cum ventris turbatione incurrunt et flaua est et alia multa que cholera facere solentur: et his sitia patiuntur.

Curatio flegmonis ex melancholico humore in splene si generatus. **Laplm. CXIX.**

Aulatum bis melie color fieri videtur et maxie ita inflammatione facta: et cute et in vrinis nigriores efficiuntur colores: et in toto corpore sellis nigri est abundantia: et gingivae nigre apparent et sitim patiuntur: et si frigidum potum habuerint plus appetunt cibum.

Curatio flegmonis ex humore flegmatico in splene fuerit generatus. **Laplm. CXX.**

Legmaticus igitur humor si in splene collectus flegmonem fecerit: color pallidus aut etiam nae silis inuenitur: et oculos et lingue et cutis corporis et sine siti sunt: et cibos appetunt: per quod in splene fuit si non sit salus flegma. Doc igitur fuit in quotidie febriunt de flegmate et de cholera tertio die: et de melancholico humore die quarto febriunt.

a Est velle.
b Est valis.

c Medicamina imo multa.

d In alia myrre succus piceus.
e i. dolore placet via ab a qd est sine et copos qd est labor.
f i. de cydonijs.

g i. vna albarum imaturaz. Jani. aucte idiascori.
h i. pomulace.

i. ceptis.
k i. gladiis et ca stancio. Jani.
l i. pomis.
m i. mediu interitum. i. teium a mchis qd est mchis et enterium qd est intestinum. Jani.
n qd cibos in ca.

o i. rubra.

p Est eiusde generis cum nigella Jani.
q i. beponica. Jani.
r Splenidion et scolopendria sunt idem herba: lege ergo et qd cupu latet hec noia pro. i. scy expo situr: vel dicas vtriusqdam q splendicion est ceterac.
s i. subito.
t Pro fuit.

v i. semen.
x Est de gen nigelle.
y i. petroselin agreste.
z i. apa dure et i. aceto ad xro. Jani.
a i. feniculus porcinus.
aa Eukrion k scribit allego huius sum: et non ponit etiam qd sit cupurium.

bb i. eleuati. Romaci ce fucur ipi.

cc Alia oia pellicula.

ee i. fauce gatur. ff i. apperit.

Ex dicta.

ss i. acuo.

tt i. medicu autuc de os me. Jani.

bb Egesto turbano.

u i. apostol confirmat Jani. Louice.

cursum.

kk i. flegma.

ll Bd. f. mm i. reu tus que apatia ipi.

a. i. de cydonio.

aut melinū. Tēfura hō exīte vel dolore si sine dolo-
re sit vtilis: est iros modice et cyperus si mitat in oleo
aut aliqd hīs sile. virtutē enim habent custodiēdi vir-
tutē splenis. Optimū enī est siue semel in die siue bis
aut satis diu adhibeat. Tercio enim refutanda est ex
oleo fomētatio. Rīr autē obfūdū est de cataplasmate.

De catartico aut apocimate vel inunctionibus.

Laplin.

CXXVII.

Eam ergo meliorata fuerit passio
mutada sūt adiutoria: et
purgādus est vter de epilatib⁹ mītib⁹ p
os datis coctis in pilanis: aut cū aq⁹ dāda
sunt ad bibendū. Dandū est tūc et oxymel
ad accipiedū: mediocriter enim et cū alijs tēperatum.
Uteris igit⁹ mīsa simul et apomelle⁹ et diureticis po-
tionib⁹: quales sūt apy et asparagi radices cū aqua co-
cta apocimata. Inītes hō pilane succos cū in deco-
ctione addes polypodiū et thimū et oziganū et collog-
tidas interiores: adduc etiā nigrū elleboz et cētaureaz
minore et gincon et capparīs cortices et talaphis⁹ cūz
sale. s. et nitrū et mel et oleū epinde iniciēda sūt. Slegma
igit⁹ collognida deducit⁹ gincus et elleboz niger edu-
cit melācholīcā et thimus et talaphis et cētaurea educit
cholaz. vteris autē in pīs mediocriter adhibēdo.

De catartico potionebus. Laplin.

CXXVIII.

Roficiente igit⁹ cura potiones ca-
tartice fortiores nō so-
lū p vtrē: s. et p os dande sunt: vter epī-
thimus et gincus et polypodius et talaphis
semen et cocoguidion⁹. Hinc aut coctus
cholera educit rubē: et polypodius educit mixtos hu-
mores: quē admodū et capparīs cortex et cētaurea. S. et
et paulatim ista addēda sunt et ministrāda in potione:
dāda sunt et cū pilane succo aut oxymelle in potione.
Siar itaqz vt misceant pilane ad coquēdū vt expedit
ginc⁹ et polypodius et elleboz niger. Qd si h⁹ minime
feceris et accept⁹ alic⁹ i cibis aut alias pachichimas b
elcas oīno in scyron cōuertit splen et efficit infanabile
gmōnis neqz in ipso flegmone purgari fortius catarti-
co sine periculo poterit. Ex inflāmatione enim epar-
tumens angustos hz poros et nō pōt catarticum ex eo
educere humores q ibidē sunt pgregati. Splen igit⁹ aī
statū et post irritat et violēta potio fit: s. neqz extrinse-
cus expedit nimis vt medicaminib⁹ in sūmitate possi-
ta inflāmatioē quasi mutari aut solui possit passio: et to-
ta ei⁹ suba nō in meli⁹ s. magis in peius vfat et durior
efficit splen. vti in statu pssistēte aneticis⁹ vti opz me-
dicaminib⁹ qūa sūt que calefaciūt et humectāt medio-
criter et nō eis que desiccāt. Cataplasma dī enim sunt et
fomētadi vt dictū est. Evacuatiū igit⁹ corp⁹ gaudet qd
in eo humor qui calefacit supcurrit⁹ cuius cognitione
in statu posita assumendum est cataplasma.

De cataplasmate faciendo. Laplin.

CXXIX.

Eam ergo cognoueris in statu po-
sita eē cām assumēdum
est cataplasma. q si calida sit nā et humor
cholīcus de mediocriter calis reb⁹ facien-
dū est cataplasma qle ē de lini semie et ca-
momillino oleo. admiscēda ē igit⁹ ei fabe farina aut oz
dei. bec. n. mediocriter calefaciūt. Sept⁹ aut sē noni-
sti artomelli vti sum⁹ cū aq⁹ in splene enī est qū et ace-
tū mittim⁹: qd si calis nō multū extiterit loc⁹ in quo fle-
gmon est et necesse sit diaforesim fieri secur⁹ sine aqua
admiscebis eis que pdicta sūt senugrecū. Et si aliq⁹ scy-

rodus fuerit flegmon vel si spissi humores in splene
fuerint cōgregati aceto vteris. Simul ē et que amara
sunt erūt admiscēda: et maxime spleneticis. Iste enim⁹
ex epate pingue humorē recipit: ppter ea. ei abstīnbiū
et capparīs vtilia sunt in cataplasmate et acetū in decli-
natione. Et cū declinare ceperit egritudo catartici cō-
uenit augmētari. Et cibi tenuiores sunt ministrandi et
vinū dādū est tenue et albus: sic enim fecesum faciunt
et virtus pfortat splenis et febzis per vinā digeritur.

De carnibus. Laplin.

CXXX.

Drcine igit⁹ carnes et venietine⁹ p
bibēde sunt et alica⁹ et oua
pisces pelagici⁹ et paludestres. Et de auib⁹
ille que in paludib⁹ et in ags degūt: sed que
in siccis nutriunt locis. Quib⁹ enim in sple-
ne pigues abūdāt humores hos ignorātes medici car-
nib⁹ nutriūt. Dī⁹ g tales oēs egrotos in tpe status cū
ouis sorbilib⁹ et alica⁹ nutriūt. Quidā ē de trisco for-
bitiones factas vel alicas dederūt et ex ipsis cibis au-
gmentātes malū leferūt potius q iuuaret. Nam alica
si in declinationis tēpore detur iuuare poterit.

De potionebus. Laplin.

CXXXI.

In tēpore igit⁹ declinationis nō so-
lū bec ministrāda sūt: s.
etiā potiones ille que extenuāt pingues et
grossos humores in flegmone cōgregatos
sed et que pucere et digerere inibi possint
viscosos iberētes hūores q pspitata sūt relaxare et am-
putare et apire q i splene pssit sūt et pfortare pnt splen:
qūa sūt scolopēdria et capparīs cortex et semē vt alia q
postmodū a nob dīcēda sūt vbi splenis scyro expone-
mus. Nā d hīs duab⁹ spēs⁹ Sal. B mō dicit. Quale est
medicamē epar⁹ abstīnby: tale est splenis cappar⁹ cor-
tex. Et qle ē epari eupatoriū tale ē spleni scolopēdria.
His ergo et slib⁹ opus hūt vtrez ptes medicamētis.

De epibimaticibus. Lap.

CXXXII.

In tēpore igit⁹ declinatioē
Ampli⁹. n. cerotū addēdū i statu est et ma-
xime in molli corpore. Et epibima qd a me-
psectū est: qd. R. bdellū aloen libani⁹ crocū et byssopū
cerotū et sordes q sūt iter coxas oīū et alias spēs q ibi
dē tenent scripte. In declinatioē hō inflāmatioē pti-
ma sunt et alia que pnt adhiberi epibimata de armo-
niaco et bdellio psecta. Ardētē igit⁹ inflāmatioē in statu
pssistēte resolut opz nileus⁹ epibima oleo camomillio
et ceroto cui modicū aceti adiciēdū est. Ademoram⁹
et adhuc et hoc ceroto sicut oxyleo⁹ vtaris: cū lanis enī
nō lauatis ex eo infusis suppone splen: et si tēfura fue-
rit liberabil⁹. In initio igit⁹ febziēti aq⁹ frida nō est po-
tāda i accessioē neqz desubito aulde est dāda. Nos igit⁹
tur et inflāmationes splenis cū aceto et vino et oleo em-
brocas supponim⁹ aut fomētām. Quib⁹ iterdū admi-
scēda sūt et modicū cere et byssopū cerotū. Utimur qz
interdū et de fructib⁹ coctis in vino aut aceto aut in pu-
sta vel melle atco⁹ aut in aq⁹ cū oleo. Admiscemus ēt
cataplasmat⁹ et pulegiū et thimū et oziganū et folia lau-
ri et lillagū⁹ et arthemisiā et salē et nitrū. Qd si ea que
prediximus diligētius nō adhibeant in scyron⁹ con-
uertitur: vnde nunc a nobis erit dicendum.

De scyron splenis. Lap.

CXXXIII.

Est inflāmationē igit⁹ splēis
tra nāz tumor cū duritia accidit: ita vt tēge-
ti resistat. Dī ē qdā dispēntiā loci. S. et

Artemelli
grece panis
cuz melle fa-
ctus. Jan.

ipſi quedam magnitudo ſubeſt cā. Eſt enī in eo in-
fixus humor: aut vtoſitas ſpūs aut ſimul mixti vtriq;
z augmētati ptra naturā a nālī excedētes magnitudi-
ne Lognoſces aut iter humorē z vtoſitatē his ſignis.
Qd ſi vtoſitas tactui reſiſtit fortiter z punctiōem z
tenſionē in ſplene paſſi: q ſi grauitas cū pōdere in la-
tere ipſo fuerit cū ſupradictis ſignis ſcias mixtā eſſe in
ſplene vtoſitatē cū humiditatib⁹ z hoc in primis, naz
poſtea plōngata paſſione z inſpiſſatis humorib⁹ z fri-
goze nimio aut ſiccitate ſit ſeyron⁹. Aliqñ etiā ſit ſine
inſlāmatione vt fiat in tumorē nimio, hec enī hoc mo-
do ptingere ſolent. Duritia igit nō accedēte tenſio ſit⁹
z grauitas ſimul z punctiōes fortes. Cōmixta ſcō de
humore z vtoſitate videtur eſſe cauſa quēadmodū
z tumor mollis ſimil: z pūctiōes fortes ſi in ipſo ſint
humoris ſolius eſt cauſa.

Curatio ſeyron ſplenis. Laplm. CXXXIII.

Lis enim a me curatū fuiſſe mili-
tem qui dum ad me ve-
niſſet totā partem ſplenis vſtā barbaricis
cauterijs habebat. Tunc a nobis duobus
aut tribus diebus epilatis⁹ catarticis pur-
gatus eſt. Et ſic poſtea adhibui diligētā ſeu diligētes
curam miniſtrando ſingula cōpetentia adiutoria.

De cibo. Laplm. CXXXV.

Ibos autē accepit piſane ſuc-
cos quotidiē cū oxy-
melle pditos: z piſces aſpziatiles⁹. De ani-
bus ſcō pullos z perdicēs: z allas que be-
ne digeſtibles z eucheime erāt z bene ma-
ceratas dabā. Prohibebam enim quēcūq; viſcoſos z
ſpiſſos humores generāt: ſilr z carnes⁹ bouinas z por-
cinas z veruacinas z capzinas z bedinas: ſz z aues que
in ags de paludib⁹ degūt: z piſces paludeſtres omnes
z pelagicos⁹ q duras z ſpiſſas z nō albas biſt carnes.
Adhuc etiā polyp⁹ i⁹ z telbi techlie z ſepie z orpbie z
oſtree z cōchie z bulbe⁹ z pepuna de melle z bydria⁹
facta z quēcūq; inſlant z dura z ſpiſſa ſunt vel que in-
digeſta ſunt nō ſunt dāda. Unū aut pbihendū eſt pin-
gue z nigrū z ſtipticiū. Dandū eſt ſcō quale Hippo. iū-
bet qd neq; pingue neq; ſatis ſit frigidū aut calidū.
Tali igitur modo cibis eſt ei miniſtrādus.

De potiōibus. Laplm. CXXXVI.

Potiōes ſcō dedi cappar⁹is ra-
dicē z ſcolopen-
driā z myricis⁹ radicū corticē: dant enim
hoc modo in vīno cocto. in initio quidem
ſimplr. i. ſingule ſpēs miniſtrāt. demū i pu-
ſta⁹ cocte dant aut cū oxy melle cocte aut cū aceto ſolo.
Interdū ē ſine coctione tritas dedi cuz ſupradictis li-
quorib⁹ recurrēte circūit diez. Dedi aut ei nō plus qz
duob⁹ aut trib⁹ diebus. Dedi ē z oxy mel purū p totā
biemē. Interdū etiā cū ſupradictis ſpēbus coctis tēpe-
ratū cū aq calā ante cibū z poſt cibū qñ volebat bibe-
re dabam ei de nocte ac de die.

De ſanguine tollēdo. La. CXXXVII.

Rimū vere intrāte cū multū fuiſ-
ſet releuar⁹ z minuiſ-
ſet ſplen z mel⁹ fuiſſet effec⁹ vſus eſt mi-
hi augmētari debere potiōes medicami-
nū fortiores z vtute potiōres que eūare ſplene pñt: z
magis diminuto ſplene fortiora augmentabā medica-
mina. C. Jre z mox in pncipio vere mediāt⁹ ſcōbo-
thomani de brachio ſiniſtro abūdāter. Et poſt dies
pene. xxv. vſus ſum medicamine hoc modo cōfecto.

Re. nardoſtochy⁹ cappar⁹is radicū corticū miricis fo-
lioz ad ſplenē herbe ferri lapidis. aſi. 3. xviij. mirabo-
lani. 3. x. armoniaci thimiaman⁹. 3. xviij. polytrici. 3. vj.
ſticados. 3. iij. ſcolopēdrie. 3. iij. cū oxy melle facias tro-
ciscos ozacmeos dabā vnū cū oxy melle ſolum. Po-
ſtea aut cū bñ reſolutū eēt ſplen de epilatis dedi catar-
ticis z euacuant vacātes humores p vētrē fortioribus
medicamentis. i. antidotis diacollognidos hiere. 3. iij.
Poſt hoc inchoāte eſtate iaz nō. iij. 3. ſz. iij. dediſta vt
nō diſcederemus a ſupradictis medicaminibus nullā
p̄termittētes diē. Et cū iā p̄ximus fieret ſanitati in ſe-
quēti ſemel aut bis dediſmus in mulſa ad bibendū de
ciclaminis radice qñuz eſt. 3. j. poſt ſingulas potiōes.
Expurgat enī per ſudores malos humores de ſplene
cooperantibus etiam nobis ad euacuandū adhibita
caleſtatione extrinſecus pannozum.

De potiōe tonotica ſpleneticis. La. CXXXVIII.

Qnſortamus igit ſplen potiō-
nem banc dātes
que ſit de ſcolopēdria z cappar⁹is faciētes
etiā epithima de auripigmēto ſtiprera⁹
z ſimilib⁹. Nā hoc medicamē eſt inter fri-
gidū z calū. Quoz nūc oīz p̄ſecciōes que expēdiāt
ips eſt vt tradāt. Potiō p̄bata ſpleneticis gutte armo-
niaci pulegy. aſi. 3. j. cū aceto dabis bibere. C. Jre alia
potiō ſalicis corticē medianā z folia eius coques ſum
aque ſextarijs duobus donec ad vnum reuertatur ſe-
xtarium⁹ per triduum dabis bibere.

De epithimate. Laplm. CXXXIX.

Pithima laxatium⁹. Hoc enī
medicamē malacticiū⁹
eſt: facit etiā ad coctionē⁹ vētris z ad ſtru-
mas⁹ z ad parotidas⁹. z articulis⁹ cal-
cibus⁹ quoq; ſuppurātibus⁹ aut alr⁹ do-
lētib⁹: facit etiā ad tortiones vētris: cōficiunt ſcō ſic.
Re. bdellij ſitici⁹ adipis porcini armoniaci⁹ thimla-
matis yris illirice⁹ aſi. 3. xvj. oppoſonaci. 3. viij. ca-
creos⁹. 3. viij. ſtoracis. 3. viij. libani⁹. 3. viij. galbani. 3.
viij. terebēntine. 3. xlvij. grana piperis. clx. ſecis olei iri-
ni qd ſufficit: boc aut medicamē copton⁹ malactica⁹
eſt virtute: non enim aliud inuenies melius⁹ quod ſic
poſſit malaxare duritias quomodo illud. Conſiciūt aut
nō remiſſum⁹ quemadmodū alie p̄ſecciōes: tundu-
tur enī in pila⁹ z cerā addes z alias ſpēs. Et tūc duz
tundes pilū⁹ ynges z ſecibus olei yri donec tota mi-
xta diligētius ſint. Sit aut armoniacū recens z ſtoraz
pinguis z bdellium ſiticiū z oppoſonaci eis admiſce-
bis teres ſimul omnia z vteris.

Malagma amltibon⁹. Lap. CXL.

Lcerum eſt qd multuz diaforeti-
cus. i. malacticiū⁹ faciēs
ad hypocūdrioz tenſuras. ſoluit enī du-
ritias: facit antez ad tardos motus articu-
lozū: z ad ſplen magnū eſt: tollit duri-
tias z mollit z digerit. Re. autem hec armoniaci⁹ thi-
miamatis. 3. xvj. cere. 3. xvj. terebēntine. 3. ix. bdellij. 3.
viij. libani⁹. 3. iij. ſmiris⁹. 3. iij. galbani. 3. viij.
olei cipzini⁹ cotilas. vj. ſmiris⁹ quidem bdellium
z libanum⁹ inſundes in vīno armoniacum antez re-
ſoluēs in aceto tundes oīa in pila⁹ z piluz⁹ ynges
oleo cipzino ſicut dictū eſt ſupra. Dec enī duo empla-
ſtra malaxāt⁹. C. Aliud epithima hic tradim⁹ lōge
hoc predicto operatiū⁹ z fortius ad diareſim faciēdā
z extenuādā z amputādā duritias. Quēadmoduz
eſt de caprarū ſtercoze z oppoſonace ſimul cū aceto

r. i. ſpice nardi.
eſt hec herba
ſilia ſcolopen-
dric⁹ vt qdaz
dicunt ceterac.
Jai.
i. aromatici: z
ſic ē adiectiū:
vel lege thimla-
matis p ſece ſto-
racio.

i. confortatiua
ſeu roboratiua.

x. i. aluminis de
pluma.

y. i. ſextarius eſt
pōdus duarum
lib. vel vt qdaz
dicunt duarum
lib. z. 5.

z. i. mollitiūm.
z. i. mollitiūm.
Jai.

z. i. bolosē p̄ma-
ritium.

z. i. bochia.

aa. i. apoſtemata
retro aurea.

bb. facit.

cc. i. iuncturis.

dd. i. calcaneis.

ee. Sicut in pal-
ſione ſolita cue-
nire pueris: que
gallice nullo dē-
ſi loco.

ff. i. aromatici
vſ ſecis ſtoracis

hh. ſi loco.

ii. i. ſemis ſerule

kk. i. thuris.

ll. i. incifiūm.

mm. i. mollitiūm.

nn. i. medicamē.
oo. i. caleſtatum
ad lignē.

pp. i. noſtario.

qq. i. piſtellum.

rr. i. emplaſtra
mollitiūm.

ss. i. mollitiūm.

tt. i. aromatici.

uu. i. thuris.

xx. i. myrrē.

yy. Lotia eſt pon-
duſ vñ. ix. 3a.

zz. i. myrrē.

33. i. thuris.

34. i. noſtario.

35. i. piſtellum.

36. i. mollitiūm.

cōfectum: extenuat autem et pycit humores et euacuat fortiter nō solū humores inuiscatos et spissos: sed et ipsa corporis scieria. Sine caprinū sterc^o cū aceto vt Hal. sepi^o dixit vtilissimū eē scyrominis^o tumoribus cū de spissis efficiunt humores. Dabet. n. scōa pfectio ma lagma^o asclepy in supscriptōe. Hec cere lib. j. et. s. co losonie. 3. vj. galba^o 3. j. oppopo^o 3. vj. propolei^o 3. iij. gutte armo^o 3. vj. in alio lib. 3. j. et. s. olei cotilas^o 3. iij. aceti pp^o 3. iij. stercois caprini. 3. iij. libani. 3. iij. smirnis^o 3. iij. teres armoniacū cū aceti. pp. j. et sic supermittes liba num et myrrā et oppoponacū et stercois caprinū et sterū teres. Propoleon aut tundes in pila^o cū galbano: cerā vō et resina cū olei cotilis. y. resolues: et cum se college rint supermittes ppleon et agitabis frequēter et cū se totū collegerit leuās ab igne dimittes in frigidari et cir cūrades et supermittes ea que trita sunt: et miscebis et col liges. Hec enī sūt diaforetica et malactica^o medicamēta.

Confectio epithimatis atonici^o ad splen confortan dum. **Laplm.** **CXLI.**

Edicamen qđ supra diximus de arsenico et stipterea et confortatio ad splenem seu splenis artho mam^o quā superposui homini illi quē se plus memorauimus: qđ. Hec cere tirienice^o 3. xvj. resine pitimie. 3. xvj. resine frixe. 3. xvj. arseni scis^o 3. xvj. auripigmenti scissil. 3. xvj. stipteree. 3. xvj. te res diligēter metallica cū aceto acro et cerotū facies et ad miscebis modici olei et supermittes: cōmiscebis et vte ris: Hec enim sunt que homini illi fecimus. **C**itē epi thima spleneticon et epaticon qđ ad vtraq; latera pōt diaforetū facere. Iepar et splen. Hec cere terebentine: hyssopi atici^o p^o yris filirice^o 3. vj. que remittēda^o sūt re mittes et superasperges et vteris. Qđ si sudor fuerit et volueris eū auferre deterges: et absinthio oleo supun ges et vteris dum remouisti sudorem.

Curatio si ex ventositate tenditur aut inflat splen. **Laplm.** **CXLII.**

Quod si de supradictis signis splenē ventositate tensum aut durū esse videat^o et indurecat vt scyron^o eē videat^o: et pungat dolorib^o absq; vlla granitate par tis ipsius splenis his mirabile est dare dia spoliten electerū hoc modo cōfectū. Hec ruthe viridis ante pridie collecte pipis cymini. aij. 3. j. nitri. 3. iij. qđ si vteris duritiā patiat^o mittes nitri. 3. j. cyminiū qđ in aceto per triduum infundes: et postea siccabis et facies puluerē: et ex his oibus sigillatim puluerē factū misce bis cū melle bono dispumato: et pfectū repones in am pulla vitrea: et dabis exinde cocteariū vñū. facit enim ad inflationes stōchi et viscerū et stōchi excitat et olge stionē accommodat aliu mollit: cholā extenuat: ructua tiones amputat et vitia pectoris lateris epatis et splenis ac renū mitigat: silt et vteris et stōchi et epatis et splenis causis optimū est electuariū diacalamētis et diatriopi pereon: et diaspermaton vtilissimū est ad hoc: et ven tosa in vēre posita tuat. Utilissima etia ad hoc sunt gitter^o et petroselinū anisus et cyminū in pane missa vñ in alijs data cibis: et maxime infantib^o et magis in vino trita dāda sunt: vel puluere supaspgēda sunt de supra dictis seminib^o. Mitēdū est et ceston^o et adianthum et polypodiū: et maxime qñ nimia fuerit duritiā i splene tūc etiā scolopēdria in vino misceri opz et splenis^o ber bam. **C**lūcigif de Haleni terapenticon^o de splenis vētositate excepta erit dicēdū: vt ad ipsam causā an tidota vel trosciscos vel epithimata que ab ipso experi

metata sunt: vel in nostro vsu fuerūt graphagia^o ipso rum tradere non obstitam.

Chaleni dicta de splenis scyros et ventositate. **Laplm.** **CXLIII.**

Splenis igitur scyron^o habentes nō solū a fo ris fortiorib^o medicaminib^o curari conue nit: sed et portiones fortissime dāde sunt. su tinēt enim hec sine molestia. Optima enī sunt his cappari corticū radices et scolopēdria et myri cis^o cortices et radices aut ebime^o. coqui enim hec oia cōuenit in aceto aut in oxymelle. Sepius igit tangēti bus splen apparet cōtra resistens et non deniq; scyro^o diis^o est tumor sed magis vētositas: ex quo^o fomētā dus est absinthio infuso: et sic medicamen aut emplm supponēdū est. Opz aut illud mixtū habere virtutem quale est de sulphure vitio et stipterea^o. sunt aut qđpi ma in cōfectionalib^o libris talia que sunt scripta. Atte de autē in his ipsis vt sint triplicis virtutis^o medica mēta: sed qđtate^o permixtionis: et vētositate enī tu midū hūitibus splenē quoq; adhuc magis inflati tumo res sunt si ampl^o de stipterea misceris nihil nocet. In scyrodīs aut plus esse tumore cōuenit diaforeticam et malactica^o virtutē habentia et modice eis admiscēda sunt stiptica. In simplicibus aut et extenuantibus me dicaminibus talis est cura aloxantus^o scyromenon^o h splenis impositum de foris cū vesica enea sanat.

CEpithima epatis et splenis. **Laplm.** **CXLIII.**

Epithima epatis et splenis. Hec stipterea^o hūide. 3. vj. sulphur vitū. 3. vj. nitri eritri^o 3. vj. armonia ci et thimamatis^o ynant^o capparis rad cis corticis. aij. 3. vj. picis sicce frixe resi ne. aij. lib. j. olei cypri^o 3. vj. aceti qđ sufficit: hoc est pze ciosum opere ad tales viscerum passiones.

CEpithima hypostiron. **Laplm.** **CXLIV.**

Aut autem et alia epithimata ad spleneticos et hydro picos que nominant hypostiron. Hec enī de pundo extrahunt humores et dolores et duritias solunt. Hec cere resine frixe lib. iij. cere lib. ij. picis sicce lib. ij. stipteree nigre. i. humide lib. j. nitri lib. j. sulphuris vitū lib. j. mānis^o lib. j. aloes 3. vj. pyretri aristologie cardamomi visci quercini gur te armoniaci bdellij cucumeris splenestris radicis glo ficomerij^o olei. aij. 3. iij. aceti. pp. j. solues stipterea et sulphur et nitri teres armoniacū cū aceto solues: de siccis quoq; puluerē facies et ligda supermittes. **C**ōtem plari vñ in his opz et illud de stipterea^o et sulphure medicamen ad supiora qz valet hoc et diaspermatō epi thima^o in curatione splenis vētositatem patiens. Id enim et per seipsum ipositu: et maxime cū stipterea et sul phure silt opat. Diaspermaton aut ipsam substantiā vētositatis amputate et collecta dispergit et reliq; pur gat et digerit. Ex quibus diaspermaton duas cōposui confectiones epithimatum diaspermaton.

CEpithima diaspermaton. **Laplm.** **CXLVI.**

Ma enim Hec cardamomi. 3. vj. berbe sauiue. 3. vj. cyperi lauri baccarū cassie siringie^o mellilo ti fenugreci celtici apy seminis sancti anti ti panacis radicis libani^o feniculi seminis gutte armoniaci terebēntine. aij. 3. iij. mell. lib. j. olei nar dini lib. j. sepi taurini lib. j. cere lib. j. facit ad inflationē stōchi et epatis et splenis mirabilr. **C**Item aliud epi thima

a. i. dura seu fo lida.
b. i. duris.
c. i. enipm mol litum.
d. i. foratitici al uarum apu. f. cere foridide.
e. Locila est pon dus. ix. vñc. Bañ.
f. Est figura sexa rij et est sextari pondus duarū lib. et. s.
g. i. myrra.
h. Sextario.
i. i. mortario.
k. i. mollitia.
l. i. foratitici seu roboratui.

m. Debilitatem.
Bañ.
n. Al loco.
o. Al loco.

p. Al loco.
q. Al loco.
r. i. liquefaciēda

s. i. aspa durum.

t. i. d. gñe nigelle

v. i. berbonica.

x. Est herba filio scolopēdria: qđ dam dicunt qđ est ceterac.
y. i. libro de inge mio sanitatis.

z. i. descriptio
a. i. lauri.
b. Est me
c. i. duris
d. i. duris
e. i. duris
f. i. duris
g. i. duris
h. i. duris
i. i. duris
k. i. duris
l. i. duris
m. i. duris
n. i. duris
o. i. duris
p. i. duris
q. i. duris
r. i. duris
s. i. duris
t. i. duris
u. i. duris
v. i. duris
w. i. duris
x. i. duris
y. i. duris
z. i. duris

thima diaspmato ad hoc spm qd recipit cardamomi
irici cypzini sanfuci niri anisi ameos apy feminis fe/
nugreci diasindis gutte armoniaci. aii. 3. iij. sepi tau/
rini emina b vna cere. 3. x. colofonie emina vna mell.
lib. j. pficies 7 vteris: pot aut 7 equalr 7 aliqd plus ad/
miseri cu medicamine de stipterea 7 sulphure cofe/
cto. Quibus aut tumor in splene est 7 caloz 7 siccita/
tez patiunt vultit bis danf miricis folia aut cime
ipfi aut radices 7 aspleni herba 7 aucusa f. Dec eniz
neqz manifestus aut nimiu in se habent calozes neqz
accessionis faciut splenis caloz 7 maxime cu oxymel
le date: opz aut in initio coqui eas. pcedere ho tpe
couslas eas dari opz. Hoc ipso eniz genus est 7 salu/
solia folia 7 coxer 7 radiz. Sz 7 ferri purgatio quas in
aque temperamento dimittit 7 hoc splen fortiter re/
mittit 7 resoluit. Qn ergo ignitus tollitur ab igne fer/
rum 7 vino vel aceto extinguitur dabis ad bibendu b
sed hoc ipsum quidem postea 7 deterioribus corpori/
bus dabis qualis ille capaneus fuit.

De potionibus ad splenem. Cap. CXLVII.

Memmoratione iterus facie
mus de potionib vbi ignitu ferru extin/
guif. Ab initio igit in magnis passionib
7 no duris expeditur corpi egrorati b.
Sequentibus ho dieb plurimis danf. Admisceat igit
aligs squama ferri 7 absinthij comas 7 piperis mo/
dicus vt no caco stomacha sit potio. Meli aut fit si
pellicinu 7 emioris herba in tali misceant distepe/
raria. Queadmodu in frigidis eozio cassie 7 costu 7
berpillus 7 anisus 7 bis similia. Salide aut distepera/
tie illa danda sunt: ambe eniz herbe opari pnt: eteniz
maxime resoluut splen 7 disteperantia minuut oino 7
augmentari no pmittunt. Quecuqz aut sunt frigide 7
sicce disteperantie canudria 7 tenerarios 7 getiana 7
mirabolani 7 calamentum 7 ciclam 7 pencedanus 7
achorus 7 scorod 7 trifoliu 7 ipericu 7 agnus 7 opo/
pencedanum 7 centaurea vtraqz si sicca sit 7 bis si/
milis: 7 scolopendria 7 farina lupinorum data curant
omnia. Alia ho cum vino 7 aqua 7 cum oxymelle po/
tata scilicet. Adrosicobalano qua 7 mirabolanus no/
minant nisi cum pusta bibatur mox vomit: hoc aut
modo singula adhibenda sunt sicut dictum est.

De troscis. Cap. CXLVIII.

Infectos aut troscos q non le/
dnt stomachu de plu/
rimis cofectionib hos tres elegimus. Ex/
gbus primus est troscus aptus stoma/
cho: vteris aut eo ad omne passionem ple/
nis: facit aut 7 ad spasmata 7 trimata 7 ventositat 7
mulleru passiones. Rx. smirnis. 3. vj. nardi idice. 3.
iij. aut pro nardo idica mittes nardi celitice. 3. vj. co/
sti. 3. vj. oppoponaci diptami 7 pcedani 7 radices cor/
ticis cappari radices corticis piclimenti 7 radices cor/
ticis elirodanti armoniaci gutte. aii. 3. iij. Aliq mit/
tunt 7 ieros. 3. ij. 7 5. Lu oxymelle aut facies troscos
obolos duos pefantes 7 dabis cu oxymelle vnu. No/
ster aut troscus de quo laz dictu est: est cu aduicio/
ne admirabilis 7 expeditis est oib splenetis passio/
nibus pcipue aut gbus in tumore gradf 7 duritia ni/
mia sit splen: dabis quoqz huc 7 pueris 7 maxime si
multu amili el admisceat. Scribo aut tibi 7 alia po/
tionem cui no inueniri pot melior que a nobis frequen/
ter est data 7 pbata: que. Rx. cappare radices corticis
miricis 7 aspleni herbe squame ferri pellicini aii.

3. vj. mirabolani. 3. x. gutte armoniaci. 3. vj. sticados.
3. x. absinthij pontici. 3. iij. facies autem troscos dra/
meos 7 dabis cum oxymelle. j.

Item epibima.

Epibima aut me cofectu trado
tibi qd. Rx. mirabol. pi/
statoru ynatos armoniaci gutte bdellij
stiptici capparis radicū corticu alozan/
ti aii. 3. xlvij. oppoponacie pinguis. 3.
vij. storacis manis. aii. 3. j. vici quercini. 3. xij. cere.
3. xlvij. solies armoniacu cu salis flore: cappare aut 7
mirabolani 7 manis cu aceto teres: cera aut malaxa/
bis ad igne 7 miscebis 7 teres 7 cofecto vteris. Facit
aut hoc medicame splenetis: maturat eniz duritias
7 tumores fortiter minuut 7 resoluit 7 cofumit splenis
scron. Sed 7 ipsi mirabolani pistati soli 7 supposti
ti luuant fortiter 7 canutria 7 peristereon cu axon
gia veteri porcina imposita sanat.

De tulle.

Tulle si tussis exagitat de subtili 7
acro catarro sca phibeda
est accepto medicame diacodion aut tro/
cisco trigono. Et superpones spleni epibima
ma quo possit extenuari. Qd si bis vti ali/
qua no permittat ca supponenda est capiti emboca/
de aliquo troscico cu aceto 7 oleo ro. ad mellis spissi/
tudine teperato. Optim aut est ad hec crocodis tro/
ciscus cum aceto 7 oleo rosato tritus 7 embregmati
impositus luuat. Conspilat eniz subtile reuma simul
7 ignitum 7 acrum temperat infrigidando 7 pausare
facit tulle 7 somnum prestat.

Causa que est hydropicie Alexandri. Cap. CL.

Hydropicia ex frigore epatis ge/
nerat itayt no possit trasmutare 7 coque/
re cibos in subas sanguinis: sed in qualita/
tez aque mutati. Aut in spiritum aut fle/
gma effecti hydropicia generat. De qua re tria sunt
glia hydropicie. Una igit que de tenui huore 7 aquo/
sitate est giata 7 dicif alchites. Alia aut ex vtostrite
spus 7 di tympanites. Tertia ho q ex flegmatico
sanguine in toto consistens in sanguine sit 7 appella/
tur anasarca vel leucoflegmantia. Manifestum est
ergo quia si passio cognoscatur facillius curatur.

Signa.

Schiten ergo cognoscis aus veter
repletus humoribus qst
in vtre aliquo buc 7 illuc comoto clocan/
do occurrit. Tympanites aut pcutitib
nobis ad similitudine aliquā resonare vt
queadmodu tympanus. Anasarca aut qst ad similitu/
dine carnis mortui corpis totu corp intumescit 7 im/
primenibus nobis digitis: fofa efficit 7 releuatis digi/
tis no statz replef. Sit aut vnaqueqz passio hydropi/
cie. Aut patiete epate aut copatiete. Copatie eniz aut
ex splene male huie aut colō aut misinterio 7 ma/
trice: 7 ex renib 7 vesica 7 ex fluxu sanguinis mulie/
ribus. Et ex mēstruoqz abstinentia 7 ex frigida pulmo/
nis disteperantia 7 diafragmatis 7 ex alijs multis lo/
cis. Quoz vntuscuqz locu prius cognosci opz: sic
postea accedēdū est ad curationē passionis. Quibus
ergo ex frigido epate aut pulmone aut diafragmate
sit hydropsy qplurime tulle patiant 7 nihil ex/
puunt rationabile sz tifi exagitantur solū vt tulleant.
Et coftrictio ventris contingit 7 inflatione viscerum

cc. i. floris vltis
maxime agre/
stis. Jai.
dd. Al loco.
cc. i. floris salis e
inuenitur supra
petras nili flu/
minis.
ff. i. minuti thur/
ris.

gg. i. duritem.
hh. i. camedreos
ii. i. verberna.

kk. Tussis. f.

ll. i. anteriori re/
capitis.

mm. i. ventum.
nn. i. ob quares.

oo. i. acris vel vs
pozie.

pp. i. intestino se/
lano a melle qd
est mediū 7 eu/
terū qd est inte/
stinum. Jai.

a. i. intestino le-
tuno. Jan.
b. i. a naturali
calore defunctus
et ab extraneo
obscellus.

retinet venter humectatio. Vesica autem et intestino
infrigidatis per haec sunt signa. Venter maxime effu-
sione patitur et corruptiones frequenter et mordicationes
in intestino. Et tunc subsequitur mordicatio cholericā
egestione facies venterque possidet a cholericā supflui-
tate acro in intestinis existere sate. Ex pulmōe vero pa-
tientibus erit pleuradūque et tussis exagitant et frigido ef-
fecto corde totū corp⁹ et pedes inflamat plus alijs oib⁹
mēbris. Sicut autem tales hydropicis maxime in autumno.

Curatio hydropicis. Cap. CLIII.

Curatio hydropicis. Cap. CLIII. ergo op⁹ oēs hydropicis ab
initio euacuatioib⁹. S3 ascibi-
tē et tympanitē p solas catarticas purga-
tiones Anasarca per floborbomū iterdū
op⁹ curariqz ex plenitudine sanguinis fit.
Nā quātū ad frigores nō expediebat floborbomari.
S3 qñ sublata plenitudine nā lenior efficit et mino-
rata cā facili⁹ restaurat. Videm⁹ aut qz ignis sub viri-
dib⁹ lignis posuit plicat⁹. Et iterū sublatis eis a gbus
plicat⁹ accēdit. De qua re anasarca floborbomā-
da ē interdū est. Dicēda est igit per pres curatio op⁹
et quō eos enurri op⁹: et qualiter fomentari aut cata-
plasmari debeāt: quo oporteat vii medicaminib⁹: et
ex gbus reb⁹ adhibēda est curatio anasarche hydropi-
cicis. In pñis igit floborbomū an oēs alias curatio-
nes q⁹ dicitur sum⁹ adhiberi op⁹ si vñs et etas pmit-
tar. Qd si aut etas aut vñs nō sunt fugiēda est sangui-
nis detractio. Et vi vñs reparari possit agendū est.
Op⁹ aut si reparet vñs auferri sanguinē et malis re-
leuato humoib⁹ ad alia adiutoria est cōfugiendū.
Et mox in pñis plga antidotū dandū est. Hoc enim
medicamē et pñstipata loca agit et viscera pñstipata
ad h pñcipuo vñtur adiutorio. Post cui⁹ vñm aptis
potis pñstipatis et viscerib⁹ defecatis et aliquātū de-
tractis humoib⁹ et potis latioribus effectis ad fortia
medicū trāseundū est medicamēta q purgare valeāt.
Op⁹ aut nō dari de semel catarticus vt nō obrundat
vñs: quib⁹ enim supabūdet qui euacuādu est: bu-
mor tñ paulatim est educēdu. Scimus enī q de se-
mel data purgatio vñs magis ledit egrotantē. Ne-
lius est ergo paulatim et caute purgare hoc qd ledit.
Optime igit purgant de sambuci succo. Ex radicib⁹
cotidis secūde data potio cōdīmēto facto. Et lacteri
des facit filr. Et lepidos calcu. S3 nihil meli⁹ hac
potione inuenit que cōficiat hoc mō camelee⁹ folioz
vñ cocognidion colligit. 3. j. calcucecaumenon b. 3. ij.
anisi. 3. j. dabis aut ad bibendū in aqua. In initio qdē
3. j. Et cū releuata fuerit vñs. 3. ij. dabis aut plus aut
paulomin⁹ fm vñtis qualitatē. Post has ergo portio-
nes dande sunt euacuationes: deinde sunt potiones
que adaptant pñstipata loca. Qualis est diamigdaleon
trosciscus: hoc enim sine molestia constipata loca ape-
rit et relaxat et in initio scyron facto in epate datus fre-
quēter in potione soluit oēm duritiā ita vt ad pñctā
regressus sanitatē est nullū inibi duritie reliquat vesti-
giū. Cōfectio aut eius hec est. R. anisi apy seminis
assari absinthij amigdalaz amaraz. aii. 3. iij. cū aqua
facies trosciscos dracmeos: vteris aut hoc troscisco ad
eos qui ex pingui et grossō humore et spisso in epate
dolor fit. Et si alig dolores in intestinis et vñre fuerit et in
hypocōdria amafoni⁹ q vocat troscic⁹ bñ fac si de: et
sunt cāz et eni anodin⁹ ē et pñstipata agit et pagozicat. i.
mulcet seu mitigat. Frequēter aut hec patientib⁹ apo-
gima dedi factum de pilocassia et spicanardi et asaro.

e. i. fortificari ad
sustinentiā flobor-
thomā.
d. i. euacuatiōne
alliciatō.
e. i. illo.

f. i. squama cris.
g. i. laurcole.
h. i. cris vñti.

i. i. asate duro.

k. i. oppilationē.

l. i. doloris in t-
uñtis et vñti.

Curatio anasarche hydropicis. Cap. CLIII.

Curatio anasarche hydropicis. Cap. CLIII. autem facies de fenu-
greco et ordi farina
et herbe absinthij puluerē plus mltē sqz
latis iuuat. Et tunc cōfortat viscera et sine
mordicatione defeccat in pñfundo humo-
res. Adde ad hec et cymini puluerē et anisi et mastice
et ruthe seminis et cū vino et melle coctis seminis⁹ vte-
ris cataplasmare. Per hec igit relaxatis visceribus et
rarefactis per dies. v. aut. vii. op⁹. Post hec epibi-
mare mixtā habēte virtutē qd et pñstipare et relaxare
et mollire possit viscera: qd. R. croci. 3. xij. aloē. 3. vii.
mastice armoniaci ibimiamar⁹ bdeily. aii. 3. vii. sto-
racis. 3. iij. cere. 3. xij. adipis anserini. 3. xij. bysio-
ceroti. 3. xij. olei cyprii qd sufficit. Si aut etas fue-
rit aut febricant oleū rosaceuz pro cyprii mltē sifica-
eniz cū vino teres et reliqua superfundes. Qd si nō so-
lum epar sed et splen et stomachus tumorē euz duritiā
habeat: auferes modicū sanguinis: et maxie si vene fue-
rint plene malis humoib⁹ et virtus et etas ipsi pmit-
tat et tps nō satis sit frigidū sic op⁹ euacuatiōne fieri:
et hoc ipm paulatim vt eueniet nā q grauata est a ple-
nitudine: qz si defubito nimis auferat dequēdet vñs et
infrigidabit epar. Propter qd diligēter op⁹ pñstipare
et si sit pñstipatū sanguinē auferre hydropicis. Inset
eniz periculū si nō cōpetēter adhibeat floborbomā.
Nā negligēter adhibita interdū mors subsequit. In
gbus igit vñs constipatio nimia est et inflammatio
scyrodia et virtus fortis est in his sanguinis euacua-
tione op⁹ fieri anteqz alie adhibeant adiutoria: et mo-
xime si fortis fuerint. Quibus ē epithima B est ipo-
nendum qd facit ad splenis et epatis duritiem. Souit
simum enim est hoc medicamen qd recipit gutte ar-
moniaci. 3. xij. iris illirice. 3. xij. oppoponacis. 3. vii.
cacreos. 3. vj. bdellij. 3. xij. storacis adipis vitulini
galbani. aii. 3. vii. pipēris grana. clx. cere. 3. xij. olei
irini secis qd sufficit. Ad sicca autē terenda vinum qd
sufficit. Oportet autem his non solum malacticiis
vti medicamentis aut diaforeticis: sed etiam eis me-
dicamentis que tumorem reprimant qualia sunt: que
R. cere picis sice stiptere et humide nitri mannis.
aii. 3. xij. aloē. 3. xij. pyretri. 3. xij. aristologie. 3.
xiiij. olei. 3. xiiij. acci qd sufficit. Cataplasma aut
epithima ad eos qui hydropici sunt qui dicuntur
anasarche et anfraxim vel duritiā patiuntur talia
sunt adiutoria adhibenda. His autem qui medicorez
habent anfraxim vñle est vt in potione accipiat troci-
scum diamigdaleon qui in epatis passione teneat scri-
ptus. Vñ nō quibus magna et nimia pñstipatio esse
anfraxim. i. constipatio fortiora danda sunt antidota: et
maxime si in epate scyron patient. Et quibus pñ-
mus est: qui. R. croci spicanardi squinant cinnamo-
mi siminis. aii. 3. ij. mellis alic⁹ non cocti. 3. xij. fa-
cies autē trosciscos dracmeos et vñm dabis trosciscū
in vino et melle optimū est adiutorium hoc ad epa-
tis scyron purgandum: iuuat autem optime.

De hydropie asclite et tympanite. Cap. CLV.

Ecadiutoria que dicta sunt iu-
uant optime etiā
hydropicos qui dicuntur asclites et tympa-
nites. His enī magis catartica expēdiūt
vel ea que diuretica sunt: et ea que per ve-
treū aquam purgare possunt. Nihilominus autem
faciēde sunt fricationes cum sale et oleo omotribo
et sicionio et cyprii. Igitur fricationem me-
diocrem

a. i. alu-
b. i. mium

m. i. carom-
fecia Ro-

e. i. sp-
li. Jani
d. i. spu
e. i. ceru
f. i. ceru
g. i. nō i
guis m
nāo co
guur.
h. i. dui
i. i. mui
l. i. mui
m. i. aqu
n. i. Jani
o. i. Jani
p. i. Jani
q. i. Jani
r. i. Jani
s. i. Jani
t. i. Jani
u. i. Jani
v. i. Jani
w. i. Jani
x. i. Jani
y. i. Jani
z. i. Jani

n. i. duriti-

o. i. mo-
p. i. on-
q. i. moli-

o. i. loco.
p. i. i. femi-
le.

q. i. moli-

r. i. alu-
o. i. mium-
ris.

t. i. oppi-

v. i. oppi-

x. i. duriti-

y. i. mpyre-
3. i. loco.

z. i. scilicet

a. i. red-
f. i. vi-
nes vi-
ad m-

b. i. per-
agren

c. i. loc-

d. i. oleū
q. i. p-
recipit sol-
ne vt mag-
amarum.

e. i. de radice
cumeri

diocres fieri opz. Ita vt nō violēter ex pundo alia tra-
bat mā: s; ea extrahat sola que in cute est z in summi-
tate sola teneat vt possit ipsa euentari aut digeri. Opz
igī z cū his medicamēta adhiberi ea q̄ nō solū dige-
rāt humores: verū etiā q̄ tumores phibēat z desiccēt.
Qualia sunt que vocant hypotērio quoz multa sunt
ab antiquis dicta z inueniunt apud antiquos plurima
ad hec cōposita. Optimū aut z fortissimū z oīuz vio-
lentius est qd. R. refine frixe. 3. clxxix. cere picis sic-
ce. añ. 3. cxcv. stiptere z humide niri sulphuris viui
mānis^b. añ. 3. xcvi. pyretri. 3. xxiij. bdellij gutte ar-
moniāci cardamomi visci q̄rcini aristologie olei. añ.
3. xxiij. aloē. 3. xlvj. acetū qd sufficit conficis z vteris:
nihil tñ hoc est minus ad diaforesim faciendū z ad re-
primēdū tumores hoc qd. R. calcāri affroniri aloes
añ. 3. iij. psimicy^c 3. vj. cere. 3. vj. olei. 3. x. acetū acer-
rimi qd sufficit tere: sicca cū aceto donec ad spissitudi-
nē mellis dedigant. psimiciū^b aut cū oleo coques do-
nec amolentū^b fiat. Et mites ceraz. z sic in mortario
per ptes malaxabis z vteris: nō solū enīz ad bydropi-
cos sed ad plura vtilissimū est: splen enīz resoluat apo-
stematā dedigant scilicet^b z opbienas^c in articu-
lis humores coagulatos desiccāt z soluit z bydroce-
pbalas^b z ante romata^c z sceomata^m cūz refina adhi-
bita parotidas^b sanat. Et alia multa mirabiliter facit
vnde nō est cōtēndūz pp vilitates speciez ad by-
dropes asclirē in gbus nō est multa duritia in hypo-
cundrys. Si aut duritia nimia fuerit in hypocundrys
z epate vteris adiutorio qd possit viscera malaxare^c
z digerere oēs qui in alto: id est in epiplo^c z pitoneo^c
cōtinent humores: vteris eo z ad alia satis plurima.
R. aut cere pituine picis bacie niri ericy^c lauri bac-
carum sicca: sepi taurini gutte armoniaci mannis^c
añ. libzā vñā: que solnēda sunt solue z supsperge pul-
uerez fundes in mortario z terens tolles z vteris. Et
ad bydropē z tympanitēz z scyrodon^c in epate habē-
tes facit idem predictus adiutorij. Plurimū z melius
aliud opz considerare qd bene possit z ventositates
digerere z malaxare^b duritias. R. aut bec refine frixe
stiptere^c humide niri eriri^c sulphuris viui mānis.
añ. libzā vñā. picis sicce cere. añ. lib. ij. olei vteris co-
tilam^b vñaz acetū ad sicca terenda quod sufficit teres
z vteris probatum est. Ebibit nāqz de profundo ex-
trahendo humores z scyron^c soluit.

De dicta bydropicorum. Cap. CLVI.

De epar pariat siue cōpariat z ex
eo bydrops generetur: qz
epar sanguinez ex cibis generat z p omne
corpus sanguis nutritmēta trāsmittit: pro-
pterea opz psiderare ciboz qualitates vt
hui ministrant qui facile digerunt z anadolis^c faciūt.
Optimū est igī panis cibanicus hñs in se seminiū
grana cōpressa que ventositates tollāt z per vñā de-
ducāt humores: qualia sunt anisum cyminū feniculi
semen z synoni^c semen. Prohibēdas est tamē ne pa-
nē multus comedat. Qui fuerit bñ fermētat accipiat
cū supradictis seminibz: qz nō bz in se aliqd spissū aut
anfraticū^a qd cōstipare possit. De oleribz. Olera
aut eos opz accipere z maxime si sine febre sint que
calefacere z attenuare possint. Qualia sunt apiz pe-
troelinū z daucus eruca z pulegiū z rapa z caulis z
alla que sunt bys silia que extenuāt z euacuāt z cale-
faciūt. De piscibz. Piscibz aut vñā asperrillibus^b
in insello cū aniso pditis aut pipe modico admixto.
De volatilibz pullis vñ opz z auibz magis agrestibz

q̄ domesticis: q̄les sint merule turdi turtures z aues
minute pter illas q̄ saginate sunt. De carnibz. Car-
nes xō opz mediocriter accipere z magis que nō in
eis sunt pingues z maxie agrestes: quales sunt caprina
ceruina capitolina apzina. Lepores enīz sunt phibē-
di. Siat igī coctio eaz cū aliquibz qui extenuēt cibis.
Et assata magis si sint z suauius accipiunt z meli^c iu-
uant. De ostracoderinis. Ostracoderina^c qd gre-
ci appellāt ostracos aut ciricia aut scema sed modice
dent desidery cā. Nā quātū ad passionē pertinet eis
maxie gbus nō est calor aut febris amplius^o phibē-
da sunt z magis q̄ tympanitēz aut bydropē patiunt.
De leguminibz. Pene oīa legumia sunt phibēda z
maxie tympanitibus. De tragimantibz^c. Tragimata
aut nihil incōgruū est accipere: qualia sunt amigdale
aut pistacie. Que aut aut dactyli raro. De vino.
Vinū quidē accipiendū est citiū^c aut ascaloniū^o z
maxime vetustū z gelosifum^{bb}. ista enīz z vñā p-
uocāt z desiccāt. Nihil enīz bydropicis bis vñā^c est
nisi forte p poma^a abstinibz z maxie que recipit cas-
sia z spicā nardi. Ampli^c aut eerte apiatū^{kk}. Ab alu-
s aut oibz p pomis^l abstinēdi sunt. De exercitatiōi-
bus. Exercitatiōes sup oīa alia bydropicis multū ex-
pediunt z maxie in maritimis locis z cabalicis^{mm}
z in cathedra buc illucferat: z si pñt pedibz gestari vti-
lius est. De fricatione. Frictionē vñ quoqz opz z ma-
xime bydropicis: hec enīz aperit poros z extenuat hu-
mores z digerit. Nihil enīz sic nocet bydropicis q̄ p-
poris cōstipatis aut cōdensatis nō concedat digestio
vt q̄ collectē sunt vñō sitates z būozes digerant. Qd
si poris clausis nō digerant necesse est vt in vñēre aut
peritonēūⁿⁿ recurrant. Fricari igī opz eos siccis ma-
nibz aut cū oleo z sale interdū z cū scionio^{oo} vel cy-
pno oleo. De balneo. Balnea nō sūt adhibēda. Nā
frequēs eoz vñus plus nocet q̄ iuuat. Et maxime eos
qui frigide sunt distēperātie: qm de balneis didicim^c
magis infrigidari corpora q̄ calefieri posse. Nā bal-
neū viscerū cāe nō expedit. Et iō vtendū est eis q̄ ex-
tenuare z euentare vel digerere pñt. Qualia sunt fari-
na ozobi z sal niriū: z si que sunt his silia. Nā sunt mul-
ta z alia cōposita ab antiquis que extenuare corpus z
digerere possunt. Opz ergo psiderari vñlia talia z ex
ipsis eligere que talia sunt. Sic enīz eos qui sine febre
sunt bydropicos oportet curare.

Ad eos qui cum febre bydropisim patiunt curatio. Caplm. CLVII.

Quod si febrant hy g bydropici sunt
nō opz satis vñ cibis calidiis.
S; neqz q̄ calida sunt visceribz apponē-
da sunt aut potiones sunt calide dāde aut
antidota aut catartica. S; sufficit oleribz^c
nutriti: q̄lia sūt itiba^{pp} z troxima^{qq}. Et caulis z malua
aut rapa bis mixta z cicoree z maxime apy radices:
oabis autē eis in mixtura porrozū capita cocta sepi:
z elixos aspagos. S; eis antidota frequēter ne dent
fugiendū est z magis ea que sicciora z acroza bñt me-
dicamēta. Et catartica silr que nimij calida sunt vir-
tute. Nihil enīz est qd calidū pōt esse vt eos possit su-
uare: qz sitis eis augmentat z febris accēdunt z etiā
sub his augmentant mala. Qui enīz ex acutis passioni-
bus bydropici sunt habent inflāmationes permanē-
tes: hy enim sine intermissione februnt. Et nō est mi-
randū quod in bydrope generata nō extinguit calor
neqz febris cessat ab bydropem patiēte: sed sub aqua

cc Ostracoderia
ingit Jan. sunt
alalia testosa z
maxie piceate
stoli eadē ostrac-
ca vocantur.
dd. f. q̄ vbi nō ē
calor aut febris
vt ampli^c q̄ de
siderij cā.
ee Sūt fructus q̄
comedunt i ser-
cūdis mēso. f.
post pradiū vel
post cenā z ma-
xime clausi i te-
stis vt nucce.
ff Et loco.
gg Et loco.
hh. i. antiquā.
ii. i. portio. Jan.
kk. i. portio ap̄.
ll. i. portionibus.
mm. i. equatio.

nn. i. syphac.
Januensis.
oo. i. de radice cu-
cumeris agre-
ris. Jan.

pp. i. endiula.
Jan.
qq. i. endiula
agrestis. Jan.

a. i. aluminis.
b. i. inuita purio.

c. Est p̄s viroo
li. Jan.

d. i. pume niri.
e. i. ceruse plibi.

f. i. ceruse plibi.
g. i. nō iuisca di-
gitis nec in qui-
nāo cos dū tan-
giunt. Jan.

h. i. duriciē.
i. i. tumores mol-
les.

k. i. aquā in cap-
te. Jan.

l. Sūt tumores
cuiuslibet veltu-
mores sine do-
lore. Jan.

m. i. tumores i se
pinguedinē vel
adipem hñco.
Jan.

n. i. apostemata
retro aureo.
o. i. mollire.

p. i. oniento seu
membrano vel
mappa vñis.
Jan.

q. i. syphac. Jan.
r. i. rubci.

s. i. mituti.
t. i. apha durum.

u. i. mollire.
v. i. aluminis.

w. i. rubci.
x. Est pōdus vñc.
y. Jan.

z. i. duriciam.

aa. i. oppilatiū.

ab. i. petroselin-
agrestis.

ac. i. oppilatiū.

ad. i. petroselin-
agrestis.

ae. i. petroselin-
agrestis.

af. i. petroselin-
agrestis.

ag. i. petroselin-
agrestis.

ah. i. petroselin-
agrestis.

ai. i. petroselin-
agrestis.

aj. i. petroselin-
agrestis.

ak. i. petroselin-
agrestis.

al. i. petroselin-
agrestis.

am. i. petroselin-
agrestis.

an. i. petroselin-
agrestis.

ao. i. petroselin-
agrestis.

ap. i. petroselin-
agrestis.

aq. i. petroselin-
agrestis.

ar. i. petroselin-
agrestis.

as. i. petroselin-
agrestis.

at. i. petroselin-
agrestis.

au. i. petroselin-
agrestis.

av. i. petroselin-
agrestis.

aw. i. petroselin-
agrestis.

sepe et febris ignita frequentat. Cuius p[ro]p[ter]tate fit cu-
ratio vt calefacias et infrigidas. Necessaria enim sunt
febrisque que infrigidat: s[ed] hydropicos ledunt: n[on] hy-
dropicu[m] calefaciedo iuuas sed febre[m] augmetas. De-
lius est ergo in tali ca[m] mixta adhiberi curationes et re-
peratas vndiq[ue] et in ea que magis vigeat insistere op[er]e:
et alia que leuior esse v[er]o no[n] est negligenda. Ita vt si ni-
mia sit febris: tunc magis frigidis q[uam] calidis vtaris per
que febres mitigant: q[uia] d[icitu]r co[n]trarij curant[ur]. Na[n] nul-
la r[ati]o[n]e hydropicie succurrit[ur] p[ro]p[ter] q[uod] amputet febris
et calor qui co[n]tra na[m] est. co[n]sumat. Etenim et bec[us] i[psa]
si diuturna fuerit occidet v[er]o si hydrops sola fuerit ex-
tinguit homine[m]. Dis eni[m] distemperantia seu coloris seu
frigoris si diuturna fuerit et optinuerit deperit virtus
et delecta v[er]itate cibis no[n] digerit nec mutat in sangui-
ne[m] ex ipso vapore corporis aqua nutrit. Na[n] de sin-
thesi corporis hydropici fiunt. Trede t[ame]n Galeno dice-
ti. Videmus eni[m] sinthe[s]is nata et hac ex calore magis
q[uam] ex frigore facta. Op[er]e ergo p[ro]videre vt dixit Hippo-
cras et p[re]sentia et p[re]terita et futura. Et sic ad curationem
op[er]e accedere. hydropicos eni[m] calefacere debere q[uod] d[icitu]r
dicat q[uod] febricit[us] no[n] est v[er]u[m]. Na[n] scim[us] multos frigi-
dis iuuatos adiutorijs. Hoc eni[m] co[n]tinget q[uod] distem-
perantia visceru[m] me[m]bra ad p[ro]p[ri]a reuertunt na[m] et epar-
teperatu[m] sanguine[m] bonu[m] generat. Si aut[em] calore aut fri-
gore distemperatu[m] sit no[n] expediret sanguine[m] mittere cor-
pori: sed corruptu[m] aut certe aqua[m]. Quodamod[u] ergo
dictu[m] est in oib[us] hydropicis in primis dieta est mini-
stranda. Et sic postea ad ea que purgant veniendus est.
Et no[n] de subito vel semel s[ed] paulatim vt dictu[m] est dan-
da sunt catartica aut cibi. Sed non eos q[uod] siccet cibos
aut acra medicameta[m] mox in p[ri]mis dari op[er]e: s[ed] paula-
tim mediocribus et leuibus inchoand[u]m. Et sic postea
fortiora danda sunt medicameta[m]. Et ea postmodu[m] ma-
gis danda sunt que plus calefacere et extenuare p[oss]unt cor-
pus. Na[n] subitaneae euacuatio[n]es et satis calide adscen-
siones remittunt magis carnes et replent humiditati-
bus corpus resolutis humiditatibus poti[us] q[uam] euacuet.
Et si op[er]e habeas vt infrigidas sic vtare vt paulatim
a modico incipias per partes addedo. Et sic post eas
venias ad maiora que magis infrigidet. Sic etenim fa-
ciendo sine lesione curatio fieri poterit vt infirmus fa-
cile ferat et co[n]suetudo corp[or]is paulatim te[m]peramentu[m]
accipiat. purgabis aut[em] eos vt op[er]e et sic venies ad bal-
neu[m]. Et egestatione mediocres. S[ed] ad flegmaticos et
frigidiores existet natura optime sunt aque calide na-
turaliter. Tenuib[us] aut[em] et siccis et febricitantibus de ag-
stinalib[us] duplicibus sunt balnea vtenda oleo pun-
ctis. Sed et eorum mutatio sit. i. de tepidis in calo-
res transcant aut de nimis calidis in temperata vt di-
ctum est s[ecundu]m distemperantie qualitate[m].

Ad emoptocycos. Lap. CLVIII.
Nescio si est alia peior passio ista. i. g
sanguine[m] expuit no[n] ob h[oc]
solu[m] q[uod] ipsa per se euacuado occidere pot[est]
boles. S[ed] q[uod] pessima et diuturna cu[m] terri-
bili me[n]tis turbatio[n]e passio generat. Qua[m]
plurime ergo festinare op[er]e in p[ri]mis mox cognoscere
passione[m] v[er]o ca[m] co[n]tingerit aut in quo loco q[ue]rela est fa-
cta. Quib[us] agnitis curatio co[m]petet sic est adhibenda et
differre non op[er]e: q[uod] o[mn]i[e] egritudine[m] bec est pessima.
Ante o[mn]ia scire op[er]e q[uod] tribus causis sp[er]tus vel vomit[us]
sanguinis cognoscendus est fieri. i. peritum: et diabro-
sim: et anastomasim vt greci vocant rigim dicunt cu[m]
vena crepuerit. Diabrosim dicunt cu[m] vena amissa nu-

trimetro caro desuper ipsas extenuat: et vena nudatur
subtiliorq[ue] effecta eius tunica seipsa comesta multu[m]
desudat sanguine[m] et sic effusus intrinsecus per os red-
ditur. Anastomasim autem dicunt cum ora venarum
virtute amissa aperitiora effecta et laxiora sanguinem
refundunt extrinsecus. et sic aut vomitur aut per ven-
tres educitur in secessum. cognosces autem vnaqua[m]q[ue]
passionem generatam his signis.

Signa diarisis. Lap. CLIX.

Diarisis igit[ur] si fiat hoc mo[do] cognosci-
tur cu[m] sanguis spuit. p[ri]mo
q[uod]d[um] q[uod] aliud p[re]cedit v[er]o p[er]tingit vena cre-
puisse. i. aut vebemens clamor aut aliqua
corporis oppressio aut percussura: aut si
aliquod p[ro]dus graue leuauit: aut si faciente[n]s necessi-
tate n[on]m[od]oq[ue] frigore vexatus. Nam et nimia repletio-
ne sanguinis facta in venis rumpitur aut crepatur ve-
na: aut ex nimia corporis ventositate rumpitur vena.
his enim sepius venam crepuisse manifestum est.

Signa diabrosis. Lap. CLX.

Cognosces aut[em] diabrosim in ve-
nis co[n]tingisse h[oc] modo.
p[ri]mo eni[m] paulatim anamodice sanguine[m]
expuit et p[er] singulos dies augmetat san-
guis: ita vt desubito et multu[m] p[er]ficiat san-
guinolentu[m] sputu[m]. Ceteru[m] hac passione aut catarr[us]: aut
in ore multu[m] salsa salina p[re]cessit: aut acres cibi aut ni-
miu[m] pingues aut ieiunia longa. Si aut[em] et cu[m] ipso sangui-
ne videat aliqua carnosita p[er]cere aut me[m]bris filia
sint permixta ad bec magis estimandum est diabro-
sim in gargale locis in venis factum fuisse.

Signa anastomaseos. Lap. CLXI.

Anastomasim hoc mo[do] cogno-
sces. p[ri]mu[m] q[uod]d[um]
nihil ex his p[re]cedit q[uod] in risu et diabrosi fie-
ri dixim[us]: s[ed] magis dieta humidior et calidi-
or p[re]cessit. et balneoru[m] v[er]us p[er]mutus. et
vbi vel m[er]uerint v[er]o manet calidus sicut cubiculus aut
ipsa regio calida est. Si eni[m] aliq[uod] horu[m] fuerit et modi-
cu[m] sputu[m] sanguis augmetatu[m] est cognoscas anastoma-
sim venaru[m] esse facta: bec eni[m] signa p[er]spiciedo poteris
in initio cognoscere que cause emoptocycum facit.

Ut scias ex quibus locis fluat sanguis. Lap. CLXII.

Ergo multu[m] et repete p[ro]p[ter]t[er] san-
guis: si flatus aut spumofus
sit: et sine dolore sit et patiat[ur]. sciendus est q[uod]
de pulmone fluit sanguis desubito ferat:
existimat de thorace ee. Ser[ui] et sanguis
ex pulmone sicut empor[us]: in q[uod] inter thorace[m] et pul-
monem vuln[us] p[er]tinet. Cognoscendu[m] est no[n] ex iferioribus
p[ar]tib[us] ee: s[ed] de faringa et et sit i[ps]e sputu[m] sine tussis: aut
cu[m] no[n] gradi tussis p[er]ficiat: vt et de ore spu[m]tu[m] sanguine[m]
na[n] et de stomacho sine tussis vomit et no[n] cu[m] sputo co[n]-
tingit. Sic eni[m] possibile est cognoscere causam vnde
fluit sanguis aut in quibus ipsa passio consistit locis.
Ceterum no[n] de curatione eorum erit dicendum.

Curatio risus in emoptocycis. Lap. CLXIII.

In quocunq[ue] loco crepuerit
per os reddat subuenire op[er]e o[mn]i[us]. Con-
uenit ergo mox de brachio vena[m] tangere
et no[n] n[on] i[n] desubito facere sanguinis de-
tractione[m]: s[ed] bis et tertio et paulatim est auferendus. Et
maxie est h[oc] faciendu[m] si plenitudo assit sanguis anteq[uam]
acciderit egritudo aut ventositate nimia vel inflatio-
nem passus

a. f. febris.

b. Sine febre et atro-
phia id est et ex-
tenuatio nimia
propter naturas.
Iam.

e. f. nimis.
d. i. cibi.

e. f. exercitia.

f. Ipsi febricitan-
tibus.

a. f. diuisi
conari
cno. Ja

b. Ilica
truncig
tani pu

e. f. tri et
ot long
sta agin

d. i. accu-
mixto.
e. i. endu

f. Apoc
puce
sprupa
eboro
et sima
cio no
ta.

b. f. fau-
galle
galle
galle.

f. f. valde
b. f. aqua

l. f. ge-
miga
et put
h. i. risu.

l. f. sunt
res gus
res pig

m. f. fisti
m. f. dila

o. f. felle
p. f. fiste

o. f. felle
p. f. fiste

o. f. felle
p. f. fiste

o. f. felle
p. f. fiste

nem passus est: et tate sit plena. i. pfecta qui patit. Si
xō soluta eē videat: ad huc vñs ad huc amplius auferē
dus: tūc magis securus defubito auferēdus ē sāguis r
nihil min⁹ iuuat q̄ si per ptes auferat sāguis. Scio
aut ego quosdā in brachio cū nō fuissent inuēte vene
de manu fecisse euacuationē: r plus multo eos fuisse
iuuatos. Si. n. ex longiorib⁹ mēbroz locis detraxeris
sanguinē leuigata mae molestia multo meli⁹ sit anti
pat⁹. post aut sāguis detractiōne iūbēdus est vt
sit sibi sollicitus vt nō fortiter respiret. Et si expuerit
sāguinē postea aq̄ laz mulfaz el forbē iubebis: vt r trū
b⁹ si est sāguis resoluat: r effusio repinat mae ipsi⁹.

De dieta emoptoycorum. Cap. CLXIII.

It autem alic⁹ aut pitane: erit aut multo melior
r fortior forbitio si sit de amilo tritico
r modico mellis sil coctū sit cū ipso fue
co de amilo facto. Nō aut pte pte pte: succo rteris
faris aut de simila aut succ⁹ vne facies: r micis panis
in cala aq̄ r ouoz vitella sup bis oib⁹ sunt vitella. Opz
aut neqz forbitiones neqz aliquos cibos dari calidos:
sz oia sint tēperata r magis ad frigiditates ducētia q̄
ad calores. Et eniz hydrya est optima r magis iuuare
pōt si sine sale comedat r oleo multo. De olerib⁹.
Olera aut dāda sunt malue lauare bñ sine sale r lactu
ce in pusta coctē r cū aq̄ in pusta date. silr aut itiba
r porulaca. De volatilib⁹. Si xō hoc minime in
uentant post dies vii. accipiat pullos r gallinas nō sa
tis pingues r apocimata magis q̄ simas. Comedat
et plices r de ataginis pectora. Dabis et testiculos
galloz: r si bec ampli⁹ vitē deponat assiduāda sunt
sine sale. Sic eniz cibāt r oler eis nō corripit amir
tētes succos dū allant: r adhuc multo suauiores effi
ciunt r stomacho aptiores. De anseribus xō que
nō satis dure sunt offerende sunt extreme ptes r ven
tres: r de ouis ipsoz vitella. Minuēte igit sāguinis
fluxione et pedes porcini dādū sunt. r aspratiles pi
sces admixto aceto vbi coquant. De leguminib⁹.
Offerēda aut sunt alica r citru roriza multū cocta
r bec r iteruallo dāda sunt: qñ sine febre sunt aut nō
nimis febriliū. nā qñ sine febre sunt r si cū lacte coquā
tur nihil nocēt: maxie si cocti fuerint cū lani eēnt
lacte vit. De pomis. Poma xō accipiant mela r
maxie cydonia elira: piras: forbas: mēpila. r si nimis
sūz bñt r melonis r cucumeris iteriora dabis. r vias
dabis que suspēse fuerint vel exicare sunt. Scus aut
oīno pbbēde sunt. De tragimantibus. Tragimata
aut pene oia fugienda sunt: de quibus danda sunt pi
stacia r amigdale r malagranata. Raro quidez dā
de sunt vne r nuclei pinei r b⁹ ipsa cū sāguinis flu
xus quicuerit. De potionibus. Porio autēz in tota
egritudine offerēda est calida aqua r bec nō calida
sed tepida r gelida vel lactanea. Si autē non pnt
ppter imbecillitatē stomachi calidā aquaz accipere
cededū est: vt modicū accipiat de olfaco melle aut
hydrosolato aut ex malis cydonijs scō hydromelle
semel aut bis. In alijs aut horis calidā aqua vt dictū
est r aquosam pulsat: bec ergo sit diete obseruatio.

Cap. CLXV.

Item alic⁹ aut pitane: erit aut multo melior
r fortior forbitio si sit de amilo tritico
r modico mellis sil coctū sit cū ipso fue
co de amilo facto. Nō aut pte pte pte: succo rteris
faris aut de simila aut succ⁹ vne facies: r micis panis
in cala aq̄ r ouoz vitella sup bis oib⁹ sunt vitella. Opz
aut neqz forbitiones neqz aliquos cibos dari calidos:
sz oia sint tēperata r magis ad frigiditates ducētia q̄
ad calores. Et eniz hydrya est optima r magis iuuare
pōt si sine sale comedat r oleo multo. De olerib⁹.
Olera aut dāda sunt malue lauare bñ sine sale r lactu
ce in pusta coctē r cū aq̄ in pusta date. silr aut itiba
r porulaca. De volatilib⁹. Si xō hoc minime in
uentant post dies vii. accipiat pullos r gallinas nō sa
tis pingues r apocimata magis q̄ simas. Comedat
et plices r de ataginis pectora. Dabis et testiculos
galloz: r si bec ampli⁹ vitē deponat assiduāda sunt
sine sale. Sic eniz cibāt r oler eis nō corripit amir
tētes succos dū allant: r adhuc multo suauiores effi
ciunt r stomacho aptiores. De anseribus xō que
nō satis dure sunt offerende sunt extreme ptes r ven
tres: r de ouis ipsoz vitella. Minuēte igit sāguinis
fluxione et pedes porcini dādū sunt. r aspratiles pi
sces admixto aceto vbi coquant. De leguminib⁹.
Offerēda aut sunt alica r citru roriza multū cocta
r bec r iteruallo dāda sunt: qñ sine febre sunt aut nō
nimis febriliū. nā qñ sine febre sunt r si cū lacte coquā
tur nihil nocēt: maxie si cocti fuerint cū lani eēnt
lacte vit. De pomis. Poma xō accipiant mela r
maxie cydonia elira: piras: forbas: mēpila. r si nimis
sūz bñt r melonis r cucumeris iteriora dabis. r vias
dabis que suspēse fuerint vel exicare sunt. Scus aut
oīno pbbēde sunt. De tragimantibus. Tragimata
aut pene oia fugienda sunt: de quibus danda sunt pi
stacia r amigdale r malagranata. Raro quidez dā
de sunt vne r nuclei pinei r b⁹ ipsa cū sāguinis flu
xus quicuerit. De potionibus. Porio autēz in tota
egritudine offerēda est calida aqua r bec nō calida
sed tepida r gelida vel lactanea. Si autē non pnt
ppter imbecillitatē stomachi calidā aquaz accipere
cededū est: vt modicū accipiat de olfaco melle aut
hydrosolato aut ex malis cydonijs scō hydromelle
semel aut bis. In alijs aut horis calidā aqua vt dictū
est r aquosam pulsat: bec ergo sit diete obseruatio.

Cap. CLXV.

Item alic⁹ aut pitane: erit aut multo melior
r fortior forbitio si sit de amilo tritico
r modico mellis sil coctū sit cū ipso fue
co de amilo facto. Nō aut pte pte pte: succo rteris
faris aut de simila aut succ⁹ vne facies: r micis panis
in cala aq̄ r ouoz vitella sup bis oib⁹ sunt vitella. Opz
aut neqz forbitiones neqz aliquos cibos dari calidos:
sz oia sint tēperata r magis ad frigiditates ducētia q̄
ad calores. Et eniz hydrya est optima r magis iuuare
pōt si sine sale comedat r oleo multo. De olerib⁹.
Olera aut dāda sunt malue lauare bñ sine sale r lactu
ce in pusta coctē r cū aq̄ in pusta date. silr aut itiba
r porulaca. De volatilib⁹. Si xō hoc minime in
uentant post dies vii. accipiat pullos r gallinas nō sa
tis pingues r apocimata magis q̄ simas. Comedat
et plices r de ataginis pectora. Dabis et testiculos
galloz: r si bec ampli⁹ vitē deponat assiduāda sunt
sine sale. Sic eniz cibāt r oler eis nō corripit amir
tētes succos dū allant: r adhuc multo suauiores effi
ciunt r stomacho aptiores. De anseribus xō que
nō satis dure sunt offerende sunt extreme ptes r ven
tres: r de ouis ipsoz vitella. Minuēte igit sāguinis
fluxione et pedes porcini dādū sunt. r aspratiles pi
sces admixto aceto vbi coquant. De leguminib⁹.
Offerēda aut sunt alica r citru roriza multū cocta
r bec r iteruallo dāda sunt: qñ sine febre sunt aut nō
nimis febriliū. nā qñ sine febre sunt r si cū lacte coquā
tur nihil nocēt: maxie si cocti fuerint cū lani eēnt
lacte vit. De pomis. Poma xō accipiant mela r
maxie cydonia elira: piras: forbas: mēpila. r si nimis
sūz bñt r melonis r cucumeris iteriora dabis. r vias
dabis que suspēse fuerint vel exicare sunt. Scus aut
oīno pbbēde sunt. De tragimantibus. Tragimata
aut pene oia fugienda sunt: de quibus danda sunt pi
stacia r amigdale r malagranata. Raro quidez dā
de sunt vne r nuclei pinei r b⁹ ipsa cū sāguinis flu
xus quicuerit. De potionibus. Porio autēz in tota
egritudine offerēda est calida aqua r bec nō calida
sed tepida r gelida vel lactanea. Si autē non pnt
ppter imbecillitatē stomachi calidā aquaz accipere
cededū est: vt modicū accipiat de olfaco melle aut
hydrosolato aut ex malis cydonijs scō hydromelle
semel aut bis. In alijs aut horis calidā aqua vt dictū
est r aquosam pulsat: bec ergo sit diete obseruatio.

Cap. CLXV.

Item alic⁹ aut pitane: erit aut multo melior
r fortior forbitio si sit de amilo tritico
r modico mellis sil coctū sit cū ipso fue
co de amilo facto. Nō aut pte pte pte: succo rteris
faris aut de simila aut succ⁹ vne facies: r micis panis
in cala aq̄ r ouoz vitella sup bis oib⁹ sunt vitella. Opz
aut neqz forbitiones neqz aliquos cibos dari calidos:
sz oia sint tēperata r magis ad frigiditates ducētia q̄
ad calores. Et eniz hydrya est optima r magis iuuare
pōt si sine sale comedat r oleo multo. De olerib⁹.
Olera aut dāda sunt malue lauare bñ sine sale r lactu
ce in pusta coctē r cū aq̄ in pusta date. silr aut itiba
r porulaca. De volatilib⁹. Si xō hoc minime in
uentant post dies vii. accipiat pullos r gallinas nō sa
tis pingues r apocimata magis q̄ simas. Comedat
et plices r de ataginis pectora. Dabis et testiculos
galloz: r si bec ampli⁹ vitē deponat assiduāda sunt
sine sale. Sic eniz cibāt r oler eis nō corripit amir
tētes succos dū allant: r adhuc multo suauiores effi
ciunt r stomacho aptiores. De anseribus xō que
nō satis dure sunt offerende sunt extreme ptes r ven
tres: r de ouis ipsoz vitella. Minuēte igit sāguinis
fluxione et pedes porcini dādū sunt. r aspratiles pi
sces admixto aceto vbi coquant. De leguminib⁹.
Offerēda aut sunt alica r citru roriza multū cocta
r bec r iteruallo dāda sunt: qñ sine febre sunt aut nō
nimis febriliū. nā qñ sine febre sunt r si cū lacte coquā
tur nihil nocēt: maxie si cocti fuerint cū lani eēnt
lacte vit. De pomis. Poma xō accipiant mela r
maxie cydonia elira: piras: forbas: mēpila. r si nimis
sūz bñt r melonis r cucumeris iteriora dabis. r vias
dabis que suspēse fuerint vel exicare sunt. Scus aut
oīno pbbēde sunt. De tragimantibus. Tragimata
aut pene oia fugienda sunt: de quibus danda sunt pi
stacia r amigdale r malagranata. Raro quidez dā
de sunt vne r nuclei pinei r b⁹ ipsa cū sāguinis flu
xus quicuerit. De potionibus. Porio autēz in tota
egritudine offerēda est calida aqua r bec nō calida
sed tepida r gelida vel lactanea. Si autē non pnt
ppter imbecillitatē stomachi calidā aquaz accipere
cededū est: vt modicū accipiat de olfaco melle aut
hydrosolato aut ex malis cydonijs scō hydromelle
semel aut bis. In alijs aut horis calidā aqua vt dictū
est r aquosam pulsat: bec ergo sit diete obseruatio.

nistrāda. Mensurāda sunt eniz adiutoria fm magni
tudinez passionis r virtutē infirmantis: r sic sunt mi
nistranda. Sunt ergo adiutoria ad hoc qbus r ratio
simul r experimenta subsistunt vel cōsentiant. Sunt
aut bec simpbiti radicis decoctio potata repmit eru
ptiones venarū r sanguinē fluētēz r sanat crepantiū.
Portacule succus potatus optimus est r operatiū
adiutorij. Si aut bec nō sustineant accipere bec ber
be eodē modo iuuare possunt rubi mora. r flores ar
boris roboris r corticis ipsius mēbrane aut glandis
que inter cutem carnēqz eius sunt mēbrane. Propter
vehementiaz aut vel asperitatē potionis optimus est
nō ipas species tritas ad bibendū dare sed decoque
re in aqua r ipm apocima dare. Itē aliud reupō
ticū potū datū satis iuuat. Itē lēuisci folioz suc
cus potū datus. Itē polygoni succ⁹ que eis san
guinaria dī ad bec nimis laudat. Nō soluz aut ad ru
ptiones venarū sed ad oēs emoptoycos succ⁹ ei⁹ aut
ipsa trita r potū data aut cū lemnias frigidus bene
iuuat. Itēz samnias r gisasteros ad rixim r ad
oēs emoptoycos cū aqua calida aut aliquo predicto
apocimate facit. Itē porz succus cū porzucle suc
co equali mensura r modico aceti potus repmit oia
rixim. i. fluxū sāguinis. Dis ergo r silib⁹ vit opz ad
lutozys ad emoptoycos tps custodiētes cōpetēs est
aut cōpetēs r optimus tps ad dādū portiones anteqz
sanguis relectio fiat r cū laz defecerit flux⁹ sāguinis.
Dabis aut nō solū semel in die sed septius: tūc maxi
me qñ viget frequēs molestia de sāguinis retētiōe.

Cap. CLXVI.

Aperponende sunt aut ex tri
sec circa tho
racem embroce de lanis cū oleo roseo aut
melino aut myrrhino aut aceto modico
aut vino austero nō satis vetusto insusis.
Mutāde sunt ipse lane frequētius nā calefacte iterū
monent sāguinēz. Doloribus aut pmanētib⁹ circa
thoracē nihil irrationabile est que pagozigent r defic
cent r repimant adhibere medicamenta. Maxime
aut ad tales passiones vitia sunt que ex metallicis r
aceto cōficiunt qualia sunt ambrosia que frequenter
cōficimus aut dialteon aut barbara emplastrū r ma
xime Haleni. Ad molliozes aut psonas que non pnt
fortiora ferre medicamina bene facit seniceon cū mi
cere modico r oleo roseo in aceto resoluta r mina
seon emplastrū r ea que dicta sunt emplastra. i. bar
bara r dialteon si bene soluant cū aceto roseo aut fiat
ceroto molli silia. Ad bec quoqz vitia sunt. i. ad mol
liozes naturas carniū vel qui imbecillo sunt corpore
ad emoptoycos antidora r troiscorum confectio.

Cap. CLXVII.

Quod si cōtingat r dolores pmanere
r sāguinis flux⁹ nō geuerit
vtenduz est fortioribus medicamentis que
cōficiuntur ad bec in antidotis r troiscis
vt cataputys que adiutoria possint r san
guinē fluentē reprimere r dolorē mitigare vt tollere
r vitis fluxionē reprimere r somnū facere. Ad quaz
rem multa ab antijs inuenta sunt. Ex quibus nos no
bilissima que ab alijs r a nobis pbata sunt tradimus.
Ex quibus vna est que. R. libani amili simpbiti
an. 3. li. mndes cernes subtilissimo tricozino puluer
rem r dabis cocleariūz vñū cū modico pulste in apo
cima m myrbe aut lēuisci aut malagranati succo aut
lentiscule. Scda aut cōfectio. R. gessamias m. 5. xliij.

x. i. cōsolide ma
iozis.

y. i. pomulace.

z. i. quercus.

z. i. decoctionē.
z. i. arboris ma
sticia.

z. i. quā arabes
virgāz pastozis
vocant. Jāñ.

aa. Lēnias frigi
dos nō est aut
pignitū vt q
dā exponit: sed
est terra sigilla
ta. Jāñ.

bb. Samnias r gl
fasteros silr due
specie terre.

cc. i. pomulace.

dd. i. cydonijs.

ee. i. bacca. Jāñ.

ff. i. pillulis.

gg. i. thuris.
hh. i. cōsolide
maiozis.

ii. i. aceti aque
mixti.

kk. i. decoctiōe.
ll. i. arboris ma
sticia.

mm. spēs terre
est.

Expositio epistole debet ne ite-
rit in hac passione incidat. Legū¹ enim aut
citatiū cū nimio ipeti iter nō est arripieri
dū. Sz nec nimio exercere corpus aut for-
tius clamare aut veneris frequentius vii. Et ne p apu
comedere aut acedonicū² synonuz³ aut acrimonia^o
aut veterē caseū. Nec enim maxie his obseruanda sunt
qui anabrosim⁴ patiunt^r z languine expuisti ex ipsa cā
corrosiois⁵ quēdammodū⁶ z nimia repletio cibī gēuq⁷

3.

• i. vilius.

• i. medumenta.
Basil.
• i. decoctiones.

• i. indumentis.

• i. Quis folio.

• i. pringam.
g. i. ipso cruce.
• i. Dionidos
Paulus. c. de
lapide iter med
cinas ad lapide
numerat: puto
q. sic facit fraga.
• i. decoctio.
• i. bisualus.

• i. aceto medica
mine.

• i. aliter.
• i. ficus siccatu.

• i. nigrescere.

adhibenda. Utilissimū est balneū alijs oibus: nō enī
mitigare s; curare pōt. Colicos igit sepius mitigare
vi. Nā nefreticos (vt dicitur) et mitigat et iuuat. Et cū
lauerit se nefretic⁹ inungēda sunt loca que dolēt oleo
camomille et in folio amplius et diutius fricanda sunt.
Opz enī nō solū semel in die: sed et bis et tertio et sepi⁹
et in frigida piscinā dimittendus est. Et si estas fuerit
oluri ibidē morari opz. Post accepta xō sabana b po
tuz dabis apocima colubif. radici cardī syluestris
cū apy radiceb⁹ cocta et modico anisi in aqua ad ter
tias cocta. Qd si pmanerit dolor: nullo mō vrina
cū minutis lapidib⁹ faciat: dabis apocimā ex radici
bus herbe gnaquefolij ad huc in sabanis inuoluta: for
ster enī et cū suauitate operat. Sed extra balneum
opz accipere istā potione et in ipso apocimate oxy
mel interdū admisceri et sic vari. Si autē gnaquefolium
nō fuerit inuentū qd greci pentasilon vocant aut ra
dice eius aut pringiu⁹ aut erissini⁹ aut prionidos b
satis magnifice apocima eorum potata facit.

De extrinsecis adiutorijs. i. sometationib⁹ et facellis.
Caplm.

Etrinsecus autē vteris facellis
de fursuribus triti
cis coctis in apocimate herbe camomil
le et euiscī radicum et anberti et melliloti
olei camomille: frequenter. n. mutādū sunt
facelli. Qd si nō fuerit fursures in apocimate supradī
cto addes oleū dulce et infusus pānos calidos dolentī
superpones loco. Et ventrē per clystere opz subduce
re cū nō satis acro: sed magis sit infectio que oleū bz
ampli⁹ xō et relaxet et educat amplius auctos humo
res quale est ex decoctione euiscī radici et fenugreci
et cariatay et fursuz tritici et herbe camomille et oleo
camomillino aut certe prifane succi cum oleo rosaceo
et camomille aut cum vitellis ouoz inuiciendi sunt.

De cerotis et cataplasmatibus. Cap. CLXXXII.

In locis autē dolentib⁹ iponēdū est ce
rotuz de cera et oleo camo
mille et roseo et vitellis ouoz cōfectuz aut
certe h mō cōposituz. Olei camomillini.
3. ij. olei rosati: vitella ouoz crudā. vj. cere
albe crude. 3. ij. pficies in lintheoz iductū suppones:
pagorizat. n. b et intēperatū loci deponit et cāz minuit
et phibet lapides gñari. Si autē dolores pmaneat et la
pides exire nimy nō possint: fortiora sunt vieda adiu
toria. Qualia sunt de prino sanguie cōposita. Un b
mō facies pāno ipones pxi sanguinē miscebis in plla
cū fermēto ozdei et terēs cataplasma ipones. Facit. n.
cataplasma b ad poros et lapides in renibus et vesica
mirifice.

De potionibus. Cap. CLXXXIII.

Mortet enī sanguinē prinus bñ
siccatu et cū siccauerit teres
cū tricocino et sic dabis eis q lapides in re
nibus vel in vesica bñ bibere cocleariuz
vñū. Et de cicadis filr siccatu et tritis pul
uerē dabis. Opz. n. eis offerri pēnas et pedes et sic da
ri patiēti in balneo ad bibēdū. qd tūc dabis qñ in so
lio est. Meli⁹. n. facies cū in vino melle admixto de
deris aut auz cōdito. Nec aut fortiora sunt in vñute et
simplicia: et nimis pbata. Optimū tñ et satis et nimis
forte est medicamē qd sit de sanguie prino pfectū b
mō. Cū augusto mēse icipit maturari vñ variāscere
vñā accipias patellam factā de terra noua a figulo: et
mittes in ea aquā et pones ad focū vt bulliat et terre sa
porē amittat et occides yrcū et sanguinē suscipies non

qui pmo fluet aut postea s; mediū. Et cū se coagula
uerit diligēter incidēs minutim in patella sanguinem
coopies patellā libeo spisso duplici et pones sub viuo
vt a sole et luna sicceat: et cū sic⁹ fuerit bñ totuz teres et
repones in pyxide et dabis pyxide cocleariū vñū. Dabis
aut cū sapa cretica bibēdū vt dicitur est. Hoc aut me
dicamē nō in quo tpe a nobis expimētatu tradim⁹: s;
ab antigs expimētatu eē vidicim⁹. Opz aut plena eē
etate q occidēdus est yrcus. Sit aut annoz nō plus
aut min⁹. iij. Et anteq occidat vt bono odore sit san
guis comedat folia feniculi aut bedē aut lauri et amo
mū in potione administret. Ego autē sanguinē yrcino
admiscui myrrā troclys et dedi ad potādū cū nimios
dolores paterent⁹: et nullo mō vrina faceret pre magni
tudine lapidis. Et accepta potioe p fractos et minutos
moz plectit cū vrina lapides. Et cōfestim subinde bi
bēdo minutatim plectus est lapis nec vlti⁹ alij pms
si sunt lapides renascenti: anodina. n. bec potio dī qz et la
pides minuit et vltra alios renascenti nō pmittit vñ et vel
manus vocat: qz dolores amputat et renes de lapide
purgat. Qd si sanguis yrcin⁹ ad pñens nō fuerit dabis
bāc potione cū pñto spice nardi su facit frage⁹ bebo
nice assari lini seminis petroselinū. aij. 3. y. costi et folij
aii. 3. j. facto puluere dabis coclearium. j. cū condito
vsuali et dabis ad bibēdū añ horā pādū. Ista enī po
tio minuat lapidē et pycit et nō pmittit alios renascenti.
Ite alia potio que dī dianardū. R. bec spice nardi
pipis. aij. 3. j. castie costi. aij. 3. y. facies puluerē tenuēz
dabis cū aq sero et mane cocleariū. j. Dis g potione
vt opz et bis filibus in accessione lapidis cōstipatis
locis. Nō opz bis adiutorijs ifirmus vñat qñ sine do
lore est ne distēperata inueniant renū loca. Qd si bis
acceptis pmaneat dolores et piculū inesse ostēdat vt
deiecta vñute nimia sit insomnieta: inueniēda sunt vt
denī antidota q et dolores mitigēt et somnus faciant et
lapides extenuent et confringant. Qualia sunt filonij
aut panicea aut tyriaca sed nō vetusta aut p se aut cū
filonio mixta. Melius est enī nā et virtutē reparat
et mitigat dolores. Ite antidotū ad nefreticos et ad
vicera renū et vesice qd statim tollit dolorem. R. bec
pipis albi. 3. xx. iniquiam albi seminis. 3. xx. opy. 3.
x. croci. 3. ij. pyretri. 3. j. cuforby. 3. j. cucumeris dome
stici seminis. 3. vj. apy. seminis. 3. vj. lappaty seminis
comi seminis amigdalaryz amararyz purgatoryz fe
niculi seminis. aij. 3. ij. mellis quod sufficit conficies et
vteris ad nimios habentes dolores.

Curatio de flegmone cum inflāmatione facto in re
nibus. Caplm.

Eod si plecturam esse existimaue
ris et inflāmatio fil cū anfra
xi fuerit in renibus oino floboromadus
est mox in pncipio. Et post hoc nō pecca
bis si adhibeas adiutoria laxatiua. Scio
enim in bis solis que scripta sunt adiutorijs plurimos
peruenisse ad sanitatem. Rememores autē diuersas
curas que a me vel a multis antigs pbate sunt. Cete
rum aut ex magnitudine passionis et virtute patiētis
et ex habitudine corporis inuenies que vñcūqz pote
rūt subuenire adiutoria que cōfrāgūt lapides et alios
vltra renascenti nō permittūt. Nā distēperantia renū
si sit calida nimis: date calide potiones facilius alios
lapides generant. Sugfende ergo sunt oēs nimis cali
de potiones et acres. Nam si cōtingat vt necessitas
compellat vt semel aut bis dentur temperanda sunt
ipsa loca: postea bis remotis et nō sicut multi facere
solent:

p. i. vino co
vñs ad cō
pionē ouar
partium.
q. Zi loco.

• i. acco
• i. pcon

• i. necc
bippoc
• i. aque
rus et ci
falmuri
famēti
nispū
sule ma
• i. nect
b. Den⁹
est quid
pmanet
• i. tri et
sila que
pasta ay
• i. flaco
fiat de i
ma et la
• i. pñce
ni alio an
pñco. i
• i. testu
rina.
• i. fruct
p. i. in p
nente.
• i. fruct
• i. fruct
cum pñco

• i. clar
bippoc
• i. dronelle

• i. ouz dolo
foris.

• i. acut.

• i. plectoria
sanguinis
tionem.

• i. acut.

• i. facies.

solent: qui et declinatione iam facta ea dare presumunt
ut non iterum congregetur spissus humor unde lapides
des augmententur. Sed e contrario obseruari oportet
et reperiari et extenuari per ea que sine calore sunt adbi-
bita. Ex quibus est oxymel et adiantibus et aqua in qua
cocti sunt eliosperagi et gramen et radices apij et yrin-
gi et quinquifolij radices et platanis radices et folia.
Et adhuc magis seminis ciceri nigri apogima. Et gli-
cididis semen et amigdale sed hec non frequenter vte-
da sunt nisi tunc quando suspensio est: quia colligitur
in renibus pinguis materia. Et hec ante ciborum acce-
ptionem oportet dari bibenda cum calida in qua
coctum est apogima. Nihil enim sic temperare pote-
rit renes sicut aqua calida facit si vsu sit vt iam vlti-
mus non possint lapides generari. In medio autem pran-
dio aut aquam frigidam aut vinum frigidum aut ro-
satum aut violatum bibat et iuuabitur. Nam condi-
tum omnino prohibendum est vt ydrogarius et om-
nia quecuq; cum pipere fuerint facta vel condita et
non solum ea que acra sunt: sed etiam cibi qui spissos
generant humores quales sunt ydria et alica simul et
oua dura: et opus pistoxidum de lacte factum et ca-
seus: hec enim prohibenda sunt. Et vinum satis ni-
grum et austerum: id est stipticum et culcitra de plumis
prohibenda est: quia renes multum calefacit. Fugien-
da sunt etiam que grauatur digestionem et ea que non
digeruntur lepta et pisces scyrodidis: qualis est cyminus
palamidas et cosibius cephalis et ostracoderina preter
pectines. Echinos autem frequenter debet accipe-
re si est possibile: quia temperant et vinum mouent.
Astracus autem et sciricion rarius sunt accipiendi. Ostree
omnino prohibende sunt. Carnes autem pingues simi-
liter. Et aues que in paludibus degunt omnino prohi-
bende sunt. Offerende quoque sunt anseris extremitates
et aues que non sunt saginate. Pomis autem vtianur. vtian-
tur cucumeribus in primo que intrinsecus sunt et ma-
xime melones: et ficus virides et siccas accipiant vna
mela et pyraz: nec multum nec frequenter accipiant.

Signa si inflammatio in renibus ex plenitudine humo-
rum fiat. Caplm. C LXXXV.

Inflammationes sunt ex plenitudine humo-
rum fluentium in quocunq; loco corporis
et maxime in carnosissimis locis. Unde
et contemplandum est in renibus: quia
absconsa loca sunt ad cognoscendum si plenitudo sit
sola que facit inflammationem: aut qualitas sola aut
ex vtriusque accidat. Plenitudinis est causa cum san-
guis eis sit multus inuitis: aut certe ex plenitudine ipsa
sola anfraxis facta sit aut extenditur et altius excitatur
ipse locus. Ex qualitate autem sola fit quandoque si mo-
dicum fuerit cholericus et nimis acer humor: aut melas
cholcus spissus et pinguis. Si autem multus sit ex his
que supercurrit et cacochimiam esse contingat: tunc ex
vtriusque leditur locus: tenditur a plenitudine: et ledit
sub eius molestia qualitatibus. Contemplari ergo oportet
unde fluit seu a toto corpore: seu ex aliquo superpo-
sito membro. id est a splene vel ab epate aut ab alio aliquo
membro. magis autem ex his fit diuersitas curationum.
Si igitur totum corpus videretur esse plectoricus. ad
hoc igitur prouideri oportet curationem. Et sic post
modum localis adhibenda est curatio. hoc est si sanguis
abundans esse videtur et ipse generat flegmonem flo-
bortomus est adhibendus. Si autem cacochimia fue-
rit catarticum dandum est vt superfluum detrahatur hu-

mor. qd si catarticum dandum est prius cibis compe-
tentibus nutriendus est: vt bene solum preparat cor-
pus: et temperent ventrem. Quales sunt succi pitane et
intibe et de piscibus qui humectare et temperare pos-
sunt. Si autem spissus fuerit humor et nulla in eo sit acre-
do: oxymel ante dandum est et cibus vel apogima sunt
offerenda que subiliare et extenuare possunt humores.
Sed quoniam que subtiliant plurime mordicationem
faciendo accessiones mouent inflammatis locis: ideo
oportet eligere ea que mordicationem non faciunt.
Est ergo qd extenuare potest absq; mordicatione ni-
hil melius qd mulsa aquosa. Ex ea igitur ante catarti-
cum extenuandi sunt humores qui spissi sunt: et tempe-
rentur qui acri sunt: sic postea dabis catarticum si ti-
bi fuerit visum. qd per solam dietam superfluum non pos-
sit educi humor. Quia oportet fugere que inflammata
sunt loca: purgare catartico: et maxime in initio adhuc
existente indigesto humore et tumore adhuc cum nimio
ardore laborante: quia non amplius alibi nocere po-
test qd in renibus aut in vesica inflammata. Renes
autem et vesica suscipiunt in se superfluos humores ma-
gis qd digerantur in eis. Quod si digestio humoris mi-
norata manifestius appareat non oportet dari catarti-
cum. ergo cum multa sit cacochimia et materia abun-
dans esse videtur adhiberi oportet curationem catarti-
ci. Si autem non multa videatur esse materia per to-
tum corpus: sed magis modice ardens appareat: fugien-
da est mulsa et omnia que sunt diuretica: et si sine mor-
dicatione sit. Sed magis danda est calida abundanter:
nam calida aqua acredinem obtrundit et mordicationem
lauando abstergit: qd calidum esse videtur extrahen-
do temperat et dolorem mitigat: sed magis pro hac re
non oportet timere calidam aquam amplius ministra-
re: quia inflammata loca sublata acredine multum iu-
uat. Qd si de plectoria als plectura facta fuerit infla-
matio in renibus aut in vesica: diuretica ex toto non adiu-
uant. adducunt enim ad se vel secum alios humores
spissos: et ea que sunt ozoidia: non inuenientes exitus
propter manentem tumorem in renibus residentem et
locis patientibus augmentant humorem. Extrinsecus
autem oportet adhiberi si de cholericis humoribus flegmonem
generatur que infrigidare possunt: et maxime in initio
et adhuc ardente flegmone. multa enim sunt que ad hec
facere possunt. Sed nihil sic prestare potest qd ceruus
cum oleo rosato factum quod. qd modicum acetum aut
succum polygonie aut andranis. In augmento autem
passionis aliquid diaforeticum est eis admiscendum:
quale est oleum camomille: aut adipis recentes porci-
ne: aut diachilon medicaminis modicum. Declinatio-
ne autem facta amplius diaforetica sunt admiscenda. qd si
ex ipsis humoribus inflammatio fuerit orta. extrinsecus
oportet his subuenire adiutorijs que sine mordicatione
ne subiliare possunt humores: quale est oleum camo-
millinum: et cataplasma de ordeii farina et lini semine co-
ctum in apogimate herbe camomille et melliloti et ab-
sinthy et zuisi radicum et modico sape. Qd si mul-
tus sit calor prohibenda est sapa et ea que mitigat sunt
adhibenda. Nam ea que multum sunt calida prohiben-
da sunt ne pus faciant in ea que in inflammatione con-
tinetur materia. sic nec eis que infrigidant vti oportet
quarissime: aut frequenter ne scyron in renibus faciat.
Omnia enim nimia fugere oportet: maxime eos qui in
renibus habent flegmone. Balneum autem prius qd
euacuetur plenitudo non oportet festinare: postea autem
bis puista et balnea et encatimata securi ministrant.

et i. endite. Je.

et Catarticum.
et i. Inflammatio. f.

et i. aquosum se
rohi humoris ab
ozoidis qd est leg.

et i. pomulace.
Jai.

et i. dissimulac.
et i. vni cocti
nec redcat ad
tercias partem.

et i. aspa durum.

et i. infestione.
Jai.

io coo
ad colu
eouan
mi-
co.
a. i. decocto.
b. i. pconic. Ja.
c. Aqua.
d. Ca qua factum
est apogima.
e. i. pluxa bibi.
f. i. nectar vel
hippocrate.
g. i. aquosus ga-
rus et est garus
salumia vi sal-
tamem et iustu-
nio pucuz: uni
salc maceratur.
h. i. frumetu:
est quida spela
puant.
i. i. tcl et sunt qsi
sila que sunt de
pasta agima.
k. i. Racones que
sunt de pasta agi-
ma et lacte.
l. i. pisces testosi.
m. i. aso chinios
pisces. f.
n. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
o. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
p. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
q. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
r. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
s. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
t. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
u. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
v. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
w. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
x. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
y. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.
z. i. i. i. i. i. i. i. i. i. i.

Curatio inflammatiōis i pus puerse. La. CLXXXVI.

Infiamatio in renibus si pus in-
cipiat facere bis si-
gnis cognoscet. In primis quidē absqz aliq
occasione quidā sit rigor irrationabilis ⁊
inordinata febris: ⁊ in loco ubi gñat pus
dolores sūt: ⁊ febres maiores ptingēt quā fuerāt. Po-
stea aut cum se verterit eger. In ea que sana est parte:
de illa que patit grauitatē multā in illa parte que pa-
tiunt sentire se dicit quā ante habuisse se nō est expus:
⁊ huic opz existimare qz apa est ibidē gñatiz. Leteruz
aut si pus ex aliqua pte appareat: nō aliudē existiman-
dum est esse nisi de renib⁹: ⁊ magis si dolor ⁊ grauitas
ibidē sentiat: manifesta cognitio est. Et sic tibi oia hec
signa manifestius sunt declarāda per que possis cogno-
scere: de qbus locis pus fluat: seu de renib⁹ seu de vesti-
ca aut de euriide poro: aut ex pulmone aut ex alio ali-
quo mēbro. Quā enim pus per vrinā excernit si de su-
periorib⁹ locis fluxerit pus oino cū vrina inuenit mī-
xtum. Si aut de inferiorib⁹ fluat locis subsidēs in fundo
apparet calicis magis q̄ in medys feras locis. Qd si
in medio mixtura puris inuenit ⁊ nō est certa pmixtio
attendendū est in ipsa mixtura que inferit per vrinā:
oino enim manifestant tibi que patiunt loca. Nam si
petaloides fuerit vesice inueniunt esse loca. Si autē
carnosa de renib⁹ esse significat. Leterū aut ⁊ pprieta-
tes doloris ⁊ que pesserunt ⁊ que concurrerunt ⁊ que
patiuntur loca ostendunt manifestam causam.

C De his qui pus p vrinā faciūt. Cap. CLXXXVII.

Curatio inflammatiōis i pus puerse. La. CLXXXVI.
Infiamatio in renibus si pus in-
cipiat facere bis si-
gnis cognoscet. In primis quidē absqz aliq
occasione quidā sit rigor irrationabilis ⁊
inordinata febris: ⁊ in loco ubi gñat pus
dolores sūt: ⁊ febres maiores ptingēt quā fuerāt. Po-
stea aut cum se verterit eger. In ea que sana est parte:
de illa que patit grauitatē multā in illa parte que pa-
tiunt sentire se dicit quā ante habuisse se nō est expus:
⁊ huic opz existimare qz apa est ibidē gñatiz. Leteruz
aut si pus ex aliqua pte appareat: nō aliudē existiman-
dum est esse nisi de renib⁹: ⁊ magis si dolor ⁊ grauitas
ibidē sentiat: manifesta cognitio est. Et sic tibi oia hec
signa manifestius sunt declarāda per que possis cogno-
scere: de qbus locis pus fluat: seu de renib⁹ seu de vesti-
ca aut de euriide poro: aut ex pulmone aut ex alio ali-
quo mēbro. Quā enim pus per vrinā excernit si de su-
periorib⁹ locis fluxerit pus oino cū vrina inuenit mī-
xtum. Si aut de inferiorib⁹ fluat locis subsidēs in fundo
apparet calicis magis q̄ in medys feras locis. Qd si
in medio mixtura puris inuenit ⁊ nō est certa pmixtio
attendendū est in ipsa mixtura que inferit per vrinā:
oino enim manifestant tibi que patiunt loca. Nam si
petaloides fuerit vesice inueniunt esse loca. Si autē
carnosa de renib⁹ esse significat. Leterū aut ⁊ pprieta-
tes doloris ⁊ que pesserunt ⁊ que concurrerunt ⁊ que
patiuntur loca ostendunt manifestam causam.

a. Parte.

b. i. vasis vel ves-
icalis.

c. Petala sūt cor-
di: res tritici gros-
si inde contenta
in vrina similia
illis dicant pet-
aloides.
d. Diacura. f.

e. Vinum est au-
reum. Jani.
f. Diaphisalidos
dicit qz est kekē-
gi. Jani.
g. i. cauda equia.
Jani.

h. i. vino aureo.
Jani.
i. i. vino cocto.
k. Al loco.
l. Vinum coctū.
m. Vinum potius:
seu vinum sunt.
n. Vinum cocto.

o. Est pfectis que
cū naut adheret
ipsam imobilē
redit. Polinius
p. i. vino coloris
aurei. Jani.
q. i. locusta piscia
r. i. endivia. Jani.
s. i. caulis.
t. i. summitates
quasi come.

⁊ cholicum fuerit pus qd fertur. Qd autem pingue ⁊
cōstrictū fuerit pus ita vt vix decurrat cibi cacochimi
sunt pibendi ne pus coagulet intus. **C** Ad dolorem
vesice ⁊ renū lini semis puluis. 3. ij. amili. 3. j. dabis in
aqua cocleariū vnum ad bibendum. Troscisci ad renū
⁊ vesice vlcera ⁊ antidotū ad vlcera ⁊ vulnera ⁊ dolo-
res in ipsis locis consistentes qd mox subuenit. R. p.
peris albi. 3. xx. iusquiami. 3. xx. croci. 3. ij. opy. 3. x. eu-
forby pyretri. aii. 3. j. Dec quidē cōfectio p̄bilony an-
tidoti est. Cui addant in p̄fectione cucumeris domesti-
ci. se. apy. se. amigdalaz amara. feniculi seminis. aii. 3.
vj. comi. seminis lappacy semis amigdalariū amara-
rum feniculi seminis. aii. 3. ij. mellis qd sufficit: dabis
autem sicut p̄bilony antidotum.

C De troscisci ⁊ antidotis ad renū ⁊ vesice vlcera.
Caplm. CLXXXVIII.

Diaphisalidos trosciscus qui fa-
cit ad nefreticos
⁊ ad vlcera in renibus ⁊ vesica cucumeris
domestici seminis. 3. xy. feniculi seminis. 3.
vj. croci. 3. vj. lappacy seminis nucleorum
pini prefrigereoz opy iusquiami albi seminis ami-
gdalaruz amararum. aii. 3. ij. p̄bisalidon. Quam latini
vesicaginem vocant grana nio. xxy. comi. i. cicute se-
minis. 3. iij. cum sapa. Quā autem febriant cum aqua
tepidā. Facit ergo is trosciscus ad renū ⁊ vesice pas-
siones quibus pus cū vrina redditur: aut sanguis: aut
musti similes: aut sablones cum vrina lactant cū mul-
to calore. Qui autē in vesica: aut in vitiide vilius: aut
vlcera habent initēs per vrinā. i. virgam cum lacte
asinino: aut mullebrū aut cum sapa.

C Signa acedinis in vrinis de stranguria.
Caplm. CLXXXIX.

Quod si acredo quedā fuerit
in vrinis ⁊ tota
habundō corporis acra ⁊ cholericā fuerit
diligēter est cōtemplandum ⁊ omnino re-
quirendū de acedine que facit mordica-
do stranguriam. Si autem nihil patiat tale: sed hoc fit
ecōtrario: vrina magis alba esse videt. Et is qui pa-
tiē cibis ⁊ balneis vltus est frigidis existimādū est ma-
gis ex frigida distemperantia vrinē esse stranguriā ⁊
illam priorem si fiat ex calida esse distemperantia. Iste
enim sunt cause strangurie.

Curatio calide distemperantie. Cap. CXC.

Si calida sit distemperantia curatio cō-
ueniēs est adhibenda fm
qualitatē cāe. Si autē acredo fuerit que bu-
mectēt ⁊ tēperēt sunt adhibēda: ⁊ nihil ca-
lidū aut salū p̄sumēdum est. Iuuat q̄ eos
ptifane ⁊ per seipsas ⁊ modico admixto hydromellis
aut crisatici interdū ⁊ cū acredo geuerit: malsa cū la-
cre. corripit enim si multa siccitate teneat ⁊ acredi-
nis qualitate: sed ⁊ frequenter lauacra ⁊ calida aq̄ ante
cibos accepta iuuant. Sed ⁊ cucumeres interiores ⁊
melones ⁊ cime bb fenugreci ⁊ dulces vne ⁊ vinū dul-
ce quale est bitinū. Et vt simplr dicā quēcūqz miti-
gare possint ⁊ tēperare acedine erunt offerenda.

Curatio fride distemperantie de stragurie. La. CXCI.

Si autem de frigida distemperantia
generata necesse est ea que calefacere p̄nt: vt
⁊ in cibis ⁊ in medicaminib⁹ offerant. Dā
ergo vinū natura calidi⁹ ⁊ vinū anisatū
⁊ absinthiatū potatum iuuat. Si oleribus ⁊ aplyz in cū

Ex glas
est ment
citū 3e
misse r
olci glā
quani n
glau: m
anguē

v. i. cicute.

x. i. asinor
p. i. alkchē
Jani.

3. i. vino co

z. i. acume

z. i. acuta

l. p̄bisal

Ex m

ris cor

z. i. vinū

lois.

aa. Ecorru

f. lac.

bb. i. sum

quasi com

cc. Al loco.

z. i. are

Secundus

38

bo sumptum et datus et porus bis coctus vel omnia que calefaciunt. Et extrinsecus aut que adhibenda sunt yn-
gueta de oleo anethino et glaucino aut de maritione
et que naturaliter sunt calida. Interdum etiam et apogima
de alio et arthemisia potest uiuari stranguria et distu-
ritam ubi non est multum aeris inflammatio.

De disturia.

Laplin.

CXCII.

Isturia enim et cum dolore et si-
ne dolore est. Si enim vix aut nullo modo mingit et cum do-
lore est: sciri oportet esse in vesica passionem: et
si cum mordicatione nimia et cum punctione
fiat sine grauidine vlcus esse in vesica existimandum
est. Si aut grauiditas sentiat aliquas magis esse existi-
mari oportet inflammatione eam habere aut apostema.
Si aut sine grauiditate tensura sola sentiat in vesica ven-
tositate spiritus multa esse scias unde vrina constricta
est. Si aut nullatenus sentiat in vesica dolor aut tu-
mor aut tensura esse cognoscas in renibus aut in vritide
esse anfraxim aut flegmonem aut lapidem. Cognosci
igitur omnia (ut dictum est) oportet et sic ad singula adiu-
toria sunt omnia administranda.

Curatio disturie.

Laplin.

CXCIII.

Nod si in renibus inflammatio aut
apostema fuerit genera-
tum superius curationes scripte sunt. Nunc
ad disturias scribemus adiutoria ordinem
presequentes quod si spiritus et viscosus humor
anfraxis facta vrine fuerit accipiant opymel: aut mal-
sam: aut apogima de ranipin radicibus: et brusci: et origa-
ni coctione. Et adhuc magis mirabilius et maiores an-
fraxites: ut vrinam nimis constrictam prouocent: et exte-
nuando adaperiant poros. Apogima de coruicibus: tili-
malli facium: ubi aut flegmon est: hec probanda sunt
et ea que sine mordicatione sunt et digerunt sunt adhiben-
da: ex quibus est aqua multa. Et que digerunt flegmo-
nes extrinsecus sunt apponenda: quod si lapides sunt for-
tiores in renibus et ex ipsis sit vrine constrictio benefa-
cit peonia herba cum vino potata et melle: dandi aut sunt
de ipsa herba. y. aut. ij. Radices autem quinquifolij
cocte in aqua earum sola apogima facit ad hoc: et eris-
mus: et herpilli succus: et de birco sanguis: et de cicadis
potio. Hec omnia in vesica per partes credimus minutare
petras et copiosius ex his commemorauimus adiutorium.

Curatio si in vesica lapides fiant.

Lap.

CXCIII.

Secundum ipsius vesica gene-
rantur lapides queadmodum et in renibus.
Nam in vesica lapides pueris magis gene-
rantur quam viris: et neque sub eo calore: sed ma-
gis et pinguis humoribus expeditiores sunt ad gene-
randum lapides: et ut coepissentur parati sunt ab inna-
to calore. Ad hoc enim pinguis humoribus oportet
magis insistere per ea que extenuant: ut non multum ma-
pinguis: coegregat que generet et coegregat lapides in
vesica. Merito ergo que diaphana sunt remouentur. Et
post cibum nulla sit exagitatio.

Signa lithiascos.

Laplin.

CXCIV.

Cognoscit autem cum lapides in
vesica gignantur
in vrinis. Nam maxime indigesta est vri-
na et alba in colore. Et subsidentia habet sabu-
lanosa. Et palpere sibi virgas delectatur
et extendit eam violenter et sepius. Et ad vrinam facien-
dam frequenter se veget.

Curatio.

Laplin.

CXCVI.

Icta sunt enim in ante latis forio-
ra medicamenta ad fran-
gendos lapides qui in vesica generantur. Di-
cendum est iterum et nunc que multum sunt
operatiua medicamenta et ad antiquis exp-
sita et a nobilibus medicis probata: et cunctis sanguis cali-
dus mox infusus et illius magnifice facit. Adhuc aut
fiet si desuper ipsam vesicam sicut illiniat. Et adhuc
multo melius est si in calido aere balnei hoc ipsum fa-
cias et sic illinias. Facies autem hoc non semel sed se-
pius ex intervallo.

Si vesica scabiosa sit.

Laplin.

CXCVII.

Cognosces igitur vesica scabio-
sam esse quod gre-
ci protiriasim vocant quando in vrinis fur-
furibus similia apparent mēbra: discer-
nes autem ea que de venis seruntur hoc mo-
do. Quod si vrina tenuis sit et acra magis est scias
de venis esse que sitia furfuribus apparent in vrinis. Si
aut vrina pinguis fuerit vesicam cognosce scabiosam.

Curatio eiusdem.

Laplin.

CXCVIII.

Curari autem oportet medica-
minibus illis que
sine mordicatione purget et nouissime de-
siccent et cicatrice inducant vulneribus. Est
enim passio hec pene insanabilis. Quomo-
do ergo oportet curari non est ignorandum. Et diuretica
aut medicamenta maxime sunt adhibenda. Lac quip-
pe asine satis frequenter dandum est: et multum si eo
viantur iunari possunt. Si autem non affuerit lac asine
caprinum lac odatum est in potu et cum ciborum aut pa-
ne aut cum similia coctum: aut cum ytricia: aut cum alica
aut cum triticea farina cocta aut citro. Iunat autem eos
et oua apala: et melones et cucumeres et nuclei pini rec-
tes: et vuer: semen cucumeris potatur: et quicquid ex his
cofficiunt mixta bibula: aut nucleos pineos: aut opium
contra nimium dolorem. Non autem oportet quod opium recipit sa-
tis frequenter dari nisi si virtute egri. Est autem perfectio
medicaminis quod facit ad ozodes passio: et disturias
inflammationes renum et vesice sanat: sed et vlcera vesice
cum flegmone facta sanat. Item aut nucleos pini gra. xx.
cucumeris domestici: seminis grana nio. xl. amili. z. j.
spicardij. z. j. apy seminis. z. v. in aqua. ff. j. coques
ad tertias: cum ipso apogimate teres que scripta sunt
et dabis ad bibendum cyatos duos.

Signa diabetes.

Laplin.

CXCIX.

Diabetes renum est passio quā
plus debet
tur vrine effundit. Hec enim simili sit causa
queadmodum lietericis ptingit. Et in lieteri-
cos accepit cibi prae se ut nec modice re-
tineant in vtre ut digerant et nutriant corp. Propter
quod multi non diabete solū vocat hanc passionem: sed vrine
diarrha. et occurfus: propterea quod cum biberit mox occurrit
sicut potatū fuit per vesicā et vtre. Et propterea corp quod
patit potum quod accipit non effundit. Ideoque et nimia sit
vexant patietes. Unde multi diaphanum ipsas passio-
nem vocant. Hec est diuersitas in ipsis nominibus. Sit
igitur hec passio aut ex imbecillitate renū catelica et
celtica fortitudine permanente aut aliquo nimio ca-
lore ob hoc quod trahit ad se renes et retinere non possunt:
sed mox effuse vne sanguine non replent: nec corp re-
cipit nutrimentum. Propter quod ad hoc insistere oportet
ut temperetur et curatio ita prosequatur.

l. i. mulla.

l. i. lacuna.

l. i. grossa.

l. i. sunt sicut ma-
de pasta agima
facta.
m. Est genna fra-
mentum: quidam
speciem putant
n. Hic cicere.

o. i. scrofas seu
aquolas.

p. Est figura sex-
tarij: et est sexta-
rius pōdus lūb.
q. r. s.
q. Lyarus est pon-
dus vne. i. r. s.

r. i. humectatur.
s. Diaphanum gro-
ce quod est ser-
pente subdus
latine vel simi-
luduce suo moe-
tu.
t. i. retentia.
v. i. expulsiue.

Curatio diabetis.

Caplm.

CC.

Infrigidanda ergo sunt loca et temperandū est totum corpus et humectandū: quod siccū est corpus propter multā effusionē vine. Opz g r portiones amplius his ministrari a consue- tudine ut nullo modo siciāt. Et cibi amplius dādi sunt q tardi⁹ digerunt. Nā tenuiorib⁹ cibis epas calidus et acrius effectū et vete sicior effect⁹ attrahit et cōsumit mēbroz humectationē de vete. Opz ergo dari eis et amplius et necesse est cibos pinguiorez quale est alica et vitillissima est datar: aut cū rosato: aut crisfatico: aut ro domelle⁹ et modico serapino: aut tyrio: aut cinidio: aut hydromelle. Olera aut damus intib⁹: et troxiuā: aut lactucas: aut carnes steriles et pedes porinos: et maxie bouinos et gruma et yscia. Pisces et scrophoe: aut ex alijs gbusdā carnes duriores hūtib⁹ et melones preter semina. Et mala que valde sunt dulcia. Sugien- da sunt aut salmēta omnia et acra. Sed neq in ius mītreda sunt: aut anisus: aut cyminum: aut ex quib⁹ libet seminibus sunt admiscenda vel ea que vinas mo- uent. Sugienda sunt et echinus: aut amigdale: aut pi- stacia vel ficus et dactyl⁹ ne assūmātur. Castane aut si accipiantur nihil nocent.

a. Bennis frumē-
ti est: quidaz pu-
tā qd sit spelta.
b. i. vino mixto
rois.
c. Uno aurei co-
loris.
d. i. rosato melle
e. Uno a loco.
f. i. loco.
g. i. loco.
h. i. endiuia. Ya.
i. i. endiuia agre-
stem.
k. i. intestina.
l. i. ora porcor.
m. Yscia sic sunt
coquunt pisces
et carnes: et po-
sta ponit i ace-
to vel vino et su-
peraspit pul-
uis odoriferaz
speciem.
n. i. poma.
o. i. lactua.
p. i. pisces est na-
nem rancid⁹ qd
da erit putat.
q. i. siccit.
r. i. acetuina.

s. i. emittendi se-
men.
t. i. acetuina.

v. i. cepe.
x. i. vitace.

y. Est species sat-
rionis.
z. i. Bixio grece
plata cui⁹ radix
libidine incitat
Zan. allegans
alexandrum in
hoc passu exi-
mo qd sit cruca
et puto qd est ri-
bulus maris.
? Puto qd sit
stacus.
z. i. Lacti. f.
aa. i. semen.

bb. Est species sa-
tirionis.

Signa gonorrhoe.

Caplm.

CCI.

Infusio seminis sit qd ex ple- nitudine gra- uatur catelica et virtus: id est que continet consistens in seminarijs vasis cui⁹ non po- terit continere semen. Est autē qd ex acre dine aut tenuitate seminis non cōtineat. Interrogari ergo opz et de colore ipsius seminis: vtrū spissus aut te- nuc est qd egredif et que precesserūt cause. Vel qualis ante fuit vita: aut qdlib⁹ cibis vltus est: aut si plus a cō- suetudine veneris vltus est acub⁹. Nā si plenitudo est necesse est vi effundat. Si aut nihil fuerit et cholici⁹ et acru magis ee videat semen qd fuit cognosce magis irritationem generandi⁹ fore subtilitatem: qd plurime imbecillitas sequitur catelice et virtutis.

Curatio gonorrhoe.

Caplm.

CCII.

Mod si ex plenitudine fiat sanguis lapsus solliciti ee omni- no debemus et remouere nimietatez cibo- rum: et maxime eorum qui generant am- plius semen et veltositatē mouēt. Que mul- ta sunt talia et in cibis et in medicamētis. In cibis autē sunt nuclei pinei faba et cicer omne et bulbi et eruce et rape: et maxime semen eaz potatū que ad modum et dauci semē et mēdo. In medicamētis aut sunt que se- men gūant et libidine excitāt. Qualia sunt acalaphis et semen potatū et cum vino et melle coctū orceus et id est testicululus: aut radix quam aliqui canis testiculum vo- cant. Et mixor et radix potata libidine mouet: aut saty- rion: aut termenis: aut semen coea et ea que circa re- nes sunt que velut incitamenta virge bibuntur. Nam- bec omnia: et his similia fugere oportet eos qui bec pa- tiuntur: aut in cibis ministrata: aut in medicamētibus accepta. Edenda aut sunt ea que cōtraria sunt passioni que non satis gūant semen sed magis extinguūt. Qua- lia agni sperma et fruxum et non fruxum et folia ipsius. Et flores in lecto strati hoc modo faciunt. Lactuce aut semen cū aqua potatū reprimat gonorrhoea: unde bis q seminis fluxum patiunt potat dat. Similr aut et cana- pis syluaticae semen desiccet semen si subinde potetur. Desiccet etiā semen orceus quē canis testiculū vo-

cant. Similr et plūbi lamina lumbis imposita qui fluxum seminis patiunt multū iuuat. Nymphae quoqz radix et se. i. vino nigro et austero potata onit egonos et id est quibus in somnis contingit frequēter iuuat. Sed et illos qui multum seminis fluxus patiuntur similiter iuuat. Periclimenon. i. matris sylua et folia et semen- tis siccant semen: et aliqui dicunt qd si frequēter biba- tur sine semine sient.

De priapismo.

Caplm.

CCIII.

Similiter aut et qui priapism⁹ hnt opz facere et abstinere a rebus calidis et eis vti que sol- uere possint ventositatē mater le et aperire arterias que sunt in virilis et non soluz et que calefaciūt et inflant: sed et eos qui spissos nutriūt humores et semences et omnino non opz dari patiētibus. Lerota igit sunt imponenda que sunt ex oleo rosaceo et aqua coptoria et modico aceti. Que autem multū infrigidāt phibēda sunt: et maxime que stiptica sunt et narcotica. Bibat aut oia que giare nō pnt semē et maxie nymphae et berbe semina et radices potent.

Colica passio que sit ex frido et flegmatico humore.

Caplm.

CCIII.

Essima aut passio est et cū dolore nimio colus et difficilis ad cognoscendū. Merito enim accidunt ei dolores nimy propter pinguedine et ner- uositatem ipsius intestini qd vocat colus. Et non modicus ibidē cōcurus est humorum qui per partes largando euagant que ad modū in tenuibus intestinis. Difficilis aut est ad cognoscendū propter vici- na loca quibus tales accidunt dolores quales in intesti- no colo. Ut g nō errare qd possit et vti nimie obscurita- te patiat in curatione necesse est puidere et cognosce quatr colus efficiat et qd sunt signa que iter loca vici- na et colon discernat. Unū quodqz eoz fin suas ppetas opz cognosce. Nō. n. in intestino colo vna pstitit pas- sio s3 multe et varie in eo gūant passioes. Sit aut ex fri- gida flatilis suba. Sit etiā de calo et cholico humore: et desup quoz accūtib⁹ efficiat: etiā de flegmone ibidē dolor sit. Interdus et de nimio desiccato stercore facta duritia vtrius vehemēs sit dolor. Sed et veltositas ni- mia et spissa pstitēs dolorē excitat vehemētes: sit et per alia multa. Nā solo flate posito in intestino gūitas senti- tur ee. Et sine febrib⁹ sunt tūc stercus ei sicut exuere volēti s3 vti ee: nō tūc sicut solet s3 que ad modū quasi ex veltositate gūatus. Et multi eoz flegmaticū quē gre- ci ylodē. i. similē vitro flatis secessus faciūt. Talis enī in eis est cognitio. Leterū aut et que pcedūt manifeste ex ipsis reb⁹ declarat passio. Qmaxime enī pcedunt frigidi cibi et fridus pot⁹ frequēter acceptus. Et balnei vltus nō tpe cōpetēt adbibit⁹ et maxime post cibū. Et ociosa vita cū abūdātia et repletionē ciboz. Nec est g cognitio de frigida distēperātia et flate colū patiēti- bus. Nūc aut de olera et cura eoz dicendū est.

De diēta.

Caplm.

CCV.

Portet igit eos talib⁹ vti cibis pa- ne s3 ligineo bene cocto. Et de apocimate vbi aut anbetū: aut anisum: aut cyminū est pspgēdus. Et cū modico vino accipiat tenuē. Nā qd dulces sūt et stiptici oino nocēt. Scio enī qd si in paito plus bnt pipis iubeas dare panē insutus maxie iuuabis. C De olerib⁹. Olera aut ministrāda sunt apluz porri cocti: et maxime capitia eoz. Sup bec autē caulis et eliospera

cc. i. nymphae
Bani.
dd. Onit egonos
gre. e. f. nymphae
Bani.
cc. i. matris
na vlt cap
ff. i. semen
gg. Que
cani.

hh. d. vltus
macti.
ii. Opz vti
kk. Libos
oporet.
ll. i. sperma
mm. i. Lerota
nn. i. incitamenta

oo. i. nymphae
Bani.
pp. i. ex
difficilis
rr. i. ab
celisti
sa extr
ab hum
de capu
macti
aa. i. egre

rr. i. ab
celisti
sa extr
ab hum
de capu
macti
aa. i. egre

aa. i. colle

gi^o et alleu^o amplius accipiat: qz ex eo^o plurimos fuisse sanatos didicimus et non est eius experimentu paruu. Et ppter hoc sentientes dolores quidam circa ventres aut colon^o venientem non interrogant medicos mox alleu^o comedunt et maxime rustici et mox a dolore cu accesserit liberant. ¶ De volatilibus. De volatilibus autem comedant pipiones colubas perdices gallinas domesticas. Et vt simpliciter dicam que non sunt superflua et pingua^o bisvantur. Et cum iure condiantur ex aniso modico et porris aut apio ibidem coctis aut pipere. ¶ De piscibus. Pisces eto aspriles accipiant conditos et melius iuuabunt. ¶ De carnibus. Carnes eto si possibile est donec sanent^o pberi opz. Silr autem et legumina ppter psianas. Et ipse dum coquunt apy radices. Aut come porrozum aut pulegium aut origanum aut anisum aut piper aut amigdale simul coquantur: sic enim cocte prifane frigorem amittit et sine inflatione sunt et pbiendi vel extenuandi maiore habet virtutem superfluitate humoris seu frigoris. ¶ De tragimatis. Tragimata aut expediant eis aut amigdalas edant et maxime succum earum accipiant cum admixtione mellis modici et pipere: sic eniz pingues et superflui humores et viscosi extenuari pnt. ¶ De vino. Vinum aut sit album euanadoru non stipticu. Maxime aut dandum^o est his quibus ex vetustitate abundancia dolores nimy esse suspicantur. Quibus et si purum detur vinum melius iuuabis. ¶ De propomis. Propoma^o aut optima sunt conditu anisatus^o et apium^o et leuisticu^o et absinthiatum^o et citriatu^o et maritatum^o. Omnia enim hec eos qui de frigidis humoribus dolores patiuntur sanare possunt.

De balneis.

Laplm.

CCVI.

Balnea de dulcibus aquis non satis ad hec vitia sunt his qui frigidis et spissis humoribus dolores patiuntur. Mitigant enim in talibus aquis non tamen curant. Didicimus eniz quia balnea de dulci aqua que sunt infrigidandi et humectandi habent virtutem. Propter quod et aer calidior preparandus est et folium calidissimu. Et ea que patiuntur loca yngenda sunt calidissimis ynguentis: aut anethino oleo aut glaucino^o aut marciaton ynguento. Et si superspergendi sunt pulueres de nitro. Aut si napti et fricada mitius doleat loca vel totum corpus. Et si delectent^o permittendus eis est vt in ignitis maribus se voluptent et calefaciant loca: iuuantur eniz hec faciendo simul et mitigantur dolores. Nam in ags calidis naturaliter si lauerint melius ad hec curatione percipient et perfectius sanabuntur: et maxime si sint sulphuree et bituminee aut salte. Et si eas bibant iuuantur: habent enim et prociendi et purgandi virtute. Si quid viscosum in ventre vel intestinis humoris re sederit et sepius in vsu si fuerint recuperant infirmitatem et sanant oino. Sufficiant hec de dieta dixisse. Et estimo ea sufficere omnibus prudenter eis ventibus.

De fomentationibus.

Laplm.

CCVII.

Nunc dicendum est que adiuutoria extrinsecus sunt adhibenda que adiuuando mitigant et perfecte sanant hanc passionem. Fomentationes in primis sunt adhibende et magis in frigidis causis. Utilissimu ergo sunt de sale et milio et panico ordeoque facti sacelli. In quibus autem non satis euentare aut desiccare opus habemus vtilissimu sunt sacelli de fursurib^o facti. Oportet igitur vt in aqua

in qua coquendi sunt fursures aut ordeum ante ibides decoquantur anethu pleno pugno et herba camomilla et radices cuius^o et pulegium et lauri bacce aut folia et arthemisia et sanlicus^o et his filia. Opz aut et camomillinu oleu et anethinu et cyprium simul admisceri in ipsa cocione et ex ipsis oleis sub sacellis loca yngere frequenter: iuuat autem eos et si de pentamiro yngueto loca que dolent peruncta fuerint. Et adhuc etia si ex eo^o dolens yngatur locus qd vocatur psteleus quo aliqui apud nos rustici vtuntur et magnifice iuuantur. Opz autem non solum subuentralem parte. s. et lumbos yngi sed et lanas infusas in oleo in ano imponi qd ad hoc adhuc adhibitum mox iuuat et mox scio multos fuisse a dolore liberatos. In Alexandria autem et oleo rassinu vtuntur et magnifice iuuantur. Sciri autem oportet qz si his adbibitis fomentationibus dolor non fuerit solutus: non est necesse diutius loca ipsa calefacere neqz fortiores fomentationes sunt adhibende: desiccant eniz amplius humores et spissiores effecti ventositatez maiorem generant et tensure et dolores fortiores adhuc magis fiunt: qz amplius calefactus plus inspissatur humor et maxime de sale et nitro et stiptera: et alijs multis.

De cataputis. Laplm. CCVIII.

Quod si dolores ex his calefactionibus solui non fuerint et magis fortiores fuerint sacritic expediret remoueat fomentationes: et pos accipiat que extenuent purget viscosos et spissos et pingues humores. Probata autem sunt ad hec que ex euforbio conficiuntur. Multa sunt quidem que ad hec fieri possunt: non tamen simile est aliquid his que a nobis confecte sunt frequenter et date cataputis. Quibus autem in yliodica passione scio me ipsum fuisse et de periculo patientes liberasse. Et autem hec aloce euforby gnidy^o coco purgati. an. 3. j. scamonee. 3. j. ego ergo bisplus suz sepius scio me semper subuenisse: est autem acceptio^o eius. 3. y. aut amplius. Quidam aut addiderunt agaricu et sic dedecurrunt: habet aut ipsa cocfectio hec. Et aloce diagredy. an. 3. y. agarici. 3. y. gnidy^o coco carnib^o purgati. 3. y. y. cu succo absinthii colliges et vabis similiter. Vis ergo vt opz^o qui frigida^o sunt distemperantia aut na^o et in quibus flegma multu congregatum in intestinis continet^o et ex eo dolores aut constrictiones ventris patiunt^o. Opz aut non in initio eos purgari sed iaz extenuatis et dissuissis humorib^o fomentis adbibitis et ynguentis supradictis: ita eni vt flegmon in colo non sit nec in alijs locis: et sic purget^o et nullu timebis periculū. Sacra igitur humoris iam per vetre digone vult euacuatio sit: naqz q psuunt dare laxatiu crudis adhuc humorib^o: aut certe flegmone exite in inferiorib^o vel in interioribus periculū ingerunt patientibus. interdū aut et mortis incidit^o naufragiu: qz locus in quo inflammation est: tumore manente: de loco qui patitur non purgatur sed magis indigestione maiori facta additur humor na qd purgatur de sano corpore trahitur non de flegmone.

De encatimatis ad coli dolore. Laplm. CCIX.

Quod si aut encatimata^o sunt vtilissima: et ad b^o optimu adiuutoriu est et eniz mitigat dolores et curat patientia loca: et maxime si ibide coquant^o ea que inflatione tollit semina aut ipse herbe: quales sunt apiu: anethu: anisum: et cymindu^o cuius^o et lauri folia: et rutba: et sanlicus: et arthemisia. Si enim sic pparat aqua mirabilr subuenit ad oia seu ad fomentu seu ad resistendu in stupba aut in tina ex his fiat.

r. i. bisfualue.
o. i. maiorana.

r. Elnguento. f.

r. i. cocognidg et
est megreon.
Jani.
x. Dosis.r. i. cocognidion
et est megreon.
3. Eos.
r. i. a nali cople
zione.
r. Alquisita. f.

r. Patientes.

aa. i. infectiones.
Jani.
bb. f. colicam.
cc. Encatima.

Post has autem fomentationes et embrocaciones vel vnguentas epistimata sunt adhibenda, ex quibus est et diamelidion et diaspermation et diasansum et magis adhibere pollarchion facit. Opus autem hoc in calidiori distemperantia purum non imponere sed resolutum et misceatur cum ceroto de oleo rosato aut camomille facto et sic adhibeatur. Sic enim compositus sine acredine inuenitur et aptius temperatum et omnino vtilius sit.

De infectionibus. Caplm. CCX.

Iniectiones enim

lores: necessario sunt adhibende. Medetoribus enim existentibus doloribus simpliciores et que leuiiores sunt adhibebis. Fortioribus autem magis que mitiget et extenuet infixus humoris coli. Simpliciores enim sunt oleum per se ipsum calefactum cum aliquibus seminibus que inflationem tollant et si cum eo adhibeat adeps anserinus melius facit. Opus autem infectionem hoc modo conficere: accipias oleum leprosum coques in eo seminum que inflationem tollunt qualia sunt anisus et apy semen et feniculum et semen cymini et bis filia. Coques autem in oleo et colabis cum lintheo et reliquabis ibi adipem anserinum et nihil nocebis si addas et pullinos. Et cum coques seminis cum rubre cinis mouebis et sic inities. Sic enim opus conficere enema simplex. Uteris autem hoc enemate ad medietatem frigoris intestino. Opus enim hoc frequenter fieri et non solum semel sed et bis et tertio. Si autem maneat dolor adhuc fortiora adhibenda sunt adiutoria. Ex quo est quod dicitur diachilon ex herbis confectum. Et autem hoc fenugreci mellilori anethi culici radices et lini seis et ordei assili et camomille sicce et pulegi. an. lib. j. Mittes herbas in olla noua et in cacabo stagnato et mites aq. pp. xix. et infundat se in aqua ipsa diebus xv. et sic coquant donec succos faciat spissos: post autem colabis et pucies herbam. Et mites de succo lib. ij. et de adipibus anserinis et medulla ceruina et storace et mandragore succo et butyro et terebentina. an. j. vj. libani arfenici iugami seminis aloecyclaminis recetis succi. an. j. et conficies sem modum et repones: cum opus fuerit in oleo anethino mites et de medicamine coclearia duo aut tria inities. Siue enim sit inflammatio aliqua siue humor frigidus sit magnifice iuuat. Educit enim humores et dolores amputat: anodinum est enim et mori subuenit. Et iterum aliud magnificum aloe castorei. an. j. j. cyclaminis sicci recetis opy. j. ij. conficies et vteris in enemate cum oleo cilino et modico adipis anserini. Forte enim est hoc adiutorium et non est contentendum propter speciem vilitatem. Et iterum aliud quod facit et ad yliodes et frigidus humores habetibus. Terebentine diachylon butyro castorei platocymini. an. j. vj. basilicon. j. j. baccas lauri et allei spicas tritas sigillatim nio gnouaginta. j. ruthe fasciculū vnu olei cyprini ni lib. v. conficies autem sic. Mitte in cacabo oleum cyprinum et oleum sabinum et admiscebis ei vini. pp. j. et ibidem infundes castoreum et platocyminum et lauri baccas et alleum et ruthe vltas ad tres dies: et post hoc coques ad leues prunas donec consumat vinum. Tolles autem ab igne et colabis oleum et sic mites terebentinas et basilicon et butyrum et diachylon et lete calefacies donec misceant et sic repones in ampullā et cum opus fuerit accipies ex eo coclearia duo aut tria et de adipibus modicum. Mirabile. n. est hoc adiutorium: mitigat enim nimios dolores. Et propter hoc bonum est quod nihil habet in se narcoticum. Et iterum aliud enema optimum: educit enim spissos humores et viscosos et dolores mitigat. Aristologia rotunda comula sale fixo et trito et

meu herba et ipsa trita oleo cilino oleo rutaceo: oleo anethino et in herbis supradictis admiscebis vnum coclearium de herbis puluere et sals coclearium vnum: et sic inities. Hoc enim satis mouet flegma et non satis colicis facit: sed et sciaticos fortiter iuuat.

Et iterum aliud enema quod non solum colicis: verum etiam ad yliodes benefacit. Accipe nitri alexandrinum. j. ij. seu amplius cui addes oleum et aqua calidam et oib mixtis inities emina vna et miraberis effectum quo adaperit et educit durum stercus seu viscosos et spissos humores et flegmaticos. Ego autem et ad eos qui plei dolore patiuntur vltus sum et liberati sunt: ut etiam omnes misceantur.

Et iterum aliud valde bonum. Et storacis castorei smirniis opy. an. j. j. Dec oia miscebis et habebis repositorium. Cum autem opus fuerit accipies ad fabam egyptiace magnitudinem et inities cum oleo rutaceo et modico adipis anserini aut gallinacei. Hoc enim et somnum facit et mirifice nimios et fortis dolores mitigat et multum a nobis expimentum est.

De simplicibus potionibus ad colicum dolorem. Caplm. CCXI.

uoniam quidem

clistere sibi fieri non permittit: maxime gentiles. necesse est ut potiones accipiant que ad colic passionem credunt facere. Multa enim ad hoc ab antiquis dicta sunt: quorum etiam nos habemus experimentum et que sunt nobilia et a nobis expimentata sunt et ipsa tradimus scripta in initium a simplicibus facientes et que ad dolores mediocres subuehiunt scribemus. Verba prastit coques cum aqua et apocima ei dabis cum vino et melle bibere. Et iterum aliud lauri baccas purgatas nio. ix. teres bene cum vini cyathis tribus pbatum est. Et iterum aliud ad colon quod facit et ad nefreticos accipies folia lauri facies succos et ad vnamquamque portionem admiscebis pipis gra. vij. aut. ix. et mellis coclearia duo: et tepidum dabis bibere in folio et miraberis effectum: ita ut paulatim per ipsas egrotas absque dolore fiat. hoc autem et ad nefreticos facit: aut quod anfraxim aut lapides hnt in vesica: et spissos educit humores. Et iterum aliud pulegi apocima deit cum vino bibere. sily enim et hyssopus facit et diptamum et petroselinum et anisus. Et iterum aliud hoc nimis ad colic validum origanum. j. ij. potius decur cum ascalonio vino aut alio tenui vino pbatum est. Et iterum aliud ad hoc valde bonum castorei. j. ij. origani. j. ij. qui sine febre sunt dabis cum vino: aut melis febrilibus aut cum multa. Et potiones ad colon compositas feniculi seminis anisi spice nardi. an. j. j. apy semis. j. ij. gnidy coco. j. ij. ameos. j. ix. cassie. j. ij. facies puluerem et dabis ad colicos et nefreticos: et hydro picis bene daf. Et iterum aliud mirabile facies ad multa cardamomi ex interiori semine. j. j. armony botri. j. j. spice malabatri filii papaueris albi seminis: cymini ethiopici methes sicce semis assari. an. j. j. myrre trochilem scamonee. an. j. ij. mellis dispumati quod sufficit ictericis dabis ad glutiedum ad magnitudinem auellane. ad colon. No cum hydromellis frigidis cyathis tribus. Sclri autem opus et mensuram potionis: danda est etiam non solum ad magnitudinem auellane: verum etiam ad nuchis maioris: et maxime et illy dolore: quod quidam cardaxi vocant et in nimis doloribus dum daf. simplr autem dico in his quibus fortis est virtus et dolores sunt nimis. Nihil enim dubitandum est vel timendum ei amplius dare ad magnitudinem nuchis maioris: neque enim habet aliquid narcoticum ut philonem vel alia plura antidota: sed purgandum et furedo negetes humores amputat et dolores.

a. i. subtilis sub-

stantis. Jan.

b. i. liquefacto.

c. i. gallinacos

adipis.

d. i. summitatib

quali comis.

e. i. clistere.

f. i. bisfualue.

g. Est figura sex-

tarij: et est sexa-

rius lib. ij. et. s.

h. i. temperent.

i. Apium. f.

k. i. de fenugre-

co. Jan.

l. i. alliacum pas-

tionem.

m. i. laci cymini

et iseleos Jan.

n. Sale. ad glau-

conē inquit est

olca tenuissime

virtutis ac pe-

netrabilis.

o. i. siler monta-

nium.

p. Verba d

aniso et

q. i. de fenug

r. Recipe

ctis olis

quantitat

s. Solum.

t. i. clistere

v. Yliacum

x. Emma d

dictas ter

et sextant

ij. et. s.

y. i. myrre

z. i. l. l. l. loco

aa. i. coc

ab. i. sum

ac. i. foli

ad. i. l. l. loco

ae. i. l. l. loco

af. i. l. l. loco

ag. i. l. l. loco

ah. i. l. l. loco

ai. i. l. l. loco

aj. i. l. l. loco

ak. i. l. l. loco

al. i. l. l. loco

am. i. l. l. loco

an. i. l. l. loco

ao. i. l. l. loco

ap. i. l. l. loco

aq. i. l. l. loco

ar. i. l. l. loco

as. i. l. l. loco

at. i. l. l. loco

au. i. l. l. loco

av. i. l. l. loco

aw. i. l. l. loco

ax. i. l. l. loco

ay. i. l. l. loco

az. i. l. l. loco

ba. i. l. l. loco

bb. i. l. l. loco

bc. i. l. l. loco

bd. i. l. l. loco

be. i. l. l. loco

bf. i. l. l. loco

bg. i. l. l. loco

bh. i. l. l. loco

bi. i. l. l. loco

bj. i. l. l. loco

bk. i. l. l. loco

bl. i. l. l. loco

bm. i. l. l. loco

bn. i. l. l. loco

bo. i. l. l. loco

bp. i. l. l. loco

bq. i. l. l. loco

br. i. l. l. loco

bs. i. l. l. loco

bt. i. l. l. loco

bu. i. l. l. loco

bv. i. l. l. loco

bw. i. l. l. loco

bx. i. l. l. loco

by. i. l. l. loco

bz. i. l. l. loco

ca. i. l. l. loco

cb. i. l. l. loco

cc. i. l. l. loco

cd. i. l. l. loco

ce. i. l. l. loco

cf. i. l. l. loco

cg. i. l. l. loco

ch. i. l. l. loco

ci. i. l. l. loco

cj. i. l. l. loco

ck. i. l. l. loco

cl. i. l. l. loco

cm. i. l. l. loco

cn. i. l. l. loco

co. i. l. l. loco

cp. i. l. l. loco

cq. i. l. l. loco

cr. i. l. l. loco

cs. i. l. l. loco

ct. i. l. l. loco

cu. i. l. l. loco

cv. i. l. l. loco

cw. i. l. l. loco

cx. i. l. l. loco

cy. i. l. l. loco

cz. i. l. l. loco

da. i. l. l. loco

db. i. l. l. loco

dc. i. l. l. loco

dd. i. l. l. loco

de. i. l. l. loco

df. i. l. l. loco

dg. i. l. l. loco

dh. i. l. l. loco

di. i. l. l. loco

dj. i. l. l. loco

dk. i. l. l. loco

dl. i. l. l. loco

dm. i. l. l. loco

dn. i. l. l. loco

do. i. l. l. loco

dp. i. l. l. loco

dq. i. l. l. loco

dr. i. l. l. loco

ds. i. l. l. loco

dt. i. l. l. loco

du. i. l. l. loco

dv. i. l. l. loco

dw. i. l. l. loco

dx. i. l. l. loco

dy. i. l. l. loco

dz. i. l. l. loco

ea. i. l. l. loco

eb. i. l. l. loco

ec. i. l. l. loco

ed. i. l. l. loco

ee. i. l. l. loco

ef. i. l. l. loco

eg. i. l. l. loco

eh. i. l. l. loco

ei. i. l. l. loco

ej. i. l. l. loco

ek. i. l. l. loco

el. i. l. l. loco

em. i. l. l. loco

en. i. l. l. loco

eo. i. l. l. loco

ep. i. l. l. loco

eq. i. l. l. loco

er. i. l. l. loco

es. i. l. l. loco

et. i. l. l. loco

eu. i. l. l. loco

ev. i. l. l. loco

ew. i. l. l. loco

ex. i. l. l. loco

ey. i. l. l. loco

ez. i. l. l. loco

fa. i. l. l. loco

fb. i. l. l. loco

fc. i. l. l. loco

fd. i. l. l. loco

fe. i. l. l. loco

ff. i. l. l. loco

fg. i. l. l. loco

fh. i. l. l. loco

fi. i. l. l. loco

fj. i. l. l. loco

fk. i. l. l. loco

fl. i. l. l. loco

fm. i. l. l. loco

fn. i. l. l. loco

fo. i. l. l. loco

fp. i. l. l. loco

fq. i. l. l. loco

fr. i. l. l. loco

fs. i. l. l. loco

ft. i. l. l. loco

fu. i. l. l. loco

fv. i. l. l. loco

fw. i. l. l. loco

fx. i. l. l. loco

fy. i. l. l. loco

fz. i. l. l. loco

ga. i. l. l. loco

gb. i. l. l. loco

gc. i. l. l. loco

gd. i. l. l. loco

ge. i. l. l. loco

gf. i. l. l. loco

gg. i. l. l. loco

gh. i. l. l. loco

De tyriaca.

Laplin.

CCXII.

Ed tyriaca antidotus magnifice facit ad istos flegma-
ticos et yalodis humores vel ex eis factos
dolores. Dosis aut eius est auellane portice
magnitudo cum multa data. Ego aut sepius
ea dedi et liberati sunt. Quod si aliquis ea in declinatione bibit se-
mel in mense perfecte sanabitur et sine dolore erit postmodum.

De philonio antidoto.

Laplin.

CCXIII.

Philonium autem antidotus miti-
gar dolores qui
de frigida desperatione generantur: non tri-
sanat. his qui de cholico humore dolores
patiuntur non solum mitigat sed et magnifice iu-
uat medicosriter: datum est secundum virtutem. Est et marcelli-
ni antidotus paragonicum cum non habeat nisi ea que nar-
cotica sunt. Croci. 3. x. sulphuris viui. 3. vii. cinnamo-
mi. 3. j. pipis albi. 3. x. iulgamii se. 3. x. mellisatici quod
sufficit. Dabis autem ex eo ad magnitudinem auellane cum
calida bibere. Sufficiant hec de antidotis et in lectio-
nibus dicta: nam multa sunt de opio et alijs narcoticis co-
fecta que ad hec necessaria sunt: de quibus etiam nunc aliquid
que sunt a nobilibus medicis dicta et a me erunt dicenda.

De narcoticis antidotis.

Laplin.

CCXIII.

Antidota etenim ea quecumque
de opio et
iulgamio conficiuntur narcotica a grecis ap-
pellantur: ea enim non opus festinare ut den-
tur si tenuiores et aciores facti sunt humo-
res et dolores faciunt festinare: opus illas dare potiones
et nulla erit lesionis existimanda suspitio. Nam mox stu-
pore mentis imposito dolor ut gescere: postea cum
fuerit dolor regressus amplius extenditur et violentius plus
existit et multo tempore durat. Existimo ergo merito posse
contingere constipationis potius de narcotici medicaminis
frigore et constipato humore necesse est: ut tota passio au-
gmentetur: et sit magis difficilis ad digerendum vel euenian-
dum passio. Multi autem et secundo et tertio dederunt potiones
in tali passione: et quod date sunt aut in morte subitanea
aut penitente in paralytici vitium inciderunt. Propterea ergo
non opus nos de narcoticis potionibus dare his qui colici
passiones de frigido humore patiuntur nisi fortes magni-
tudo et vehemens dolores piculosas mittat syncopeim. Tunc
enim piculose ne incidat si virtus robusta est: dolores ut
diximus nimis sunt opus dari narcotica potione: et hoc se-
mel. Nam qui habet calidam desperationem: et subtili et acro
humore dolores patiuntur hos nihil nocet narcotica po-
tio: sed magis adhuc iuuat subtile inpinguando humo-
res et digestionem faciendo: et temperando temperat sub-
tile: et acros humores collectos.

De vomitu colicis faciendo.

Laplin.

CCXV.

Vomitus enim eos multum iu-
uat qui de frigi-
do humore dolores patiuntur: et maxime si
fiat de rassis acceptis: aut de falsis
pulvis cibis: vel si plimis cibis acceptis
vomitus fiat. Simul. cum vomitu humorum residet visco-
sus et pinguis et flatulentus ferit emulsus et non permittit alium
de collectu humorum mox in intestinis supfluere et alios
moueat dolores. Oportet autem non solum in ipsa passione
facere vomitum: sed et in declinatione facienda est.

De synapismorum dropace.

Laplin.

CCXVI.

Similiter autem et synapismos si-
nitimos expedit
re existimo: maxime in diuturnis pas-

tionibus hec sunt adhibenda: calefaciunt enim illinita. Si quis
autem eis vitis in locis partibus supradictis attrahit supfluos
humores. Quod si ex his vesicas fieri prigerit paruas vel
siccarias non opus turbare diuturne. nam passionem sustine-
re videntur violentiam adiutorum: amant enim accipere expo-
sitionem. Hoc enim agendum est non in accessione sed in
declinatione magis custodie causa ut minime permit-
tatur passio in commoratione venire patientis.

De exercitatione.

Laplin.

CCXVII.

Mouendum est autem totius corporis
exercitio diu-
tina manente passione: et maxime his qui
frequenter comprehenduntur ex hac passione
seu pedibus seu equo seu carpeto siue na-
ui corpus moueri oportet: et palestra et per frictionem to-
tius corporis et locorum mutationem et longa ambulationem de
vno loco ad alium locum. Nec enim omnia extenuat et digerit
omnem corporis supfluitatem et confortat totam habitudinem
corporis: ut ea que molestantur non possint ledi nec frigi-
dum aggregare humorem. Sed neque humorum his qui ex
alio sunt loco in eum qui lesus fuerit supercurrat: quia
non recipitur ab eo qui fortior loco est effectus.

De ventosa colica.

Laplin.

CCXVIII.

Eod si ex vetustate dolor fuerit ge-
nerat expedit ex milio et pa-
nico aut fursuribus fomenteris medicis
adhiberi: sed et iniectione composita ex oleo
quod de semibus super est comprehensum: hoc enim
inter omnia abundanti vetustatis et doloris amputat. Iu-
uat autem eum maxime cucurbitur in ymbilici iposite: ut mi-
renur mox aliquid eum fuisse sanatum: ita ut magica credatur sa-
cram fuisse arte sine dolore effici. manifestum tamen est
quia his calidior debet preparari cibus.

Si de stercore duro anfraxis faciat coli dolorem.

Laplin.

CCXIX.

Cibus autem ex anfraxi et stercoreis ou-
ritia coli fuerit grauius dolor
festinare oportet multo ydroleo multas inye-
re et ad potandum bibere dare. Per hac igitur in-
iectionem quod siccatur est et squabala quod indurata sunt
his iniectionibus potius frequenter adhibenda inferiora
educunt relaxata. Sed et ovis dieta humida oportet et magis
ea se ministranda quod molliunt ventrem et maxime allipados her-
ba cocta cum oleo dant. Silr autem et mercurialis mira-
biliter ventrem deducit: et euiscit galli stus datum optime facit. Opus
autem exuere et replere sale et suere et sic cum anbero ex-
coque cum aqua multa: et postea non addat aquam donec coquat
ita ut carnes ei sint discocte. Si autem sit cum eo coques
polypodii quantum est. 3. j. adhuc ius magis deducet ipsi
poterit potatum. Si autem et vinum ei admisceas aut vinum
multum suauiter efficit multum et amplius ventrem deponet.
Ad hec. nam aliqui vtuntur catapursis de plubo factis nihil
credentes se posse augere per supscripitas potiones et iniectiones.
Necesse est ergo de his nos dicere aliquid. Si ergo passio
coli aut ilei siue inflammatione interiorum vixit expedit tunc
viti euertis curatio. Si autem flegmo precesserit et per hoc
clausus est venter ad hec nihil iuuat vterque magis ledit.
Erit autem si modo adhibendus vter. Accipies auliscum me-
dicinale coaptabis eum folli et appones tribus posteriori-
bus: qui si feceris alleuiabis eum donec plenitudo vixi-
deat et folli venter tunc quasi eum clystericis imittes in ste-
riora ventris primario folle: et si post hec mox clystericis
quod ydroleo et modico nitri: mouet. nam si cum iniectione
que in ventrem et in intestinis continentur. Dia ista ut miseris
cum stercore simul et humores et vetustates preedere.

Sunt pustule p-
ue emittentes i cu-
te plene humidi-
tate. Jani.

m. i. habitus et ho-
reditatem.

m. i. curru.

o. i. membra.

p. i. ventose.

q. i. oppilatione.
r. i. colica.
s. i. mixtura ex
aqua et oleo.

t. i. mezered. Ja.

v. i. euiscerare.

x. i. nectar seu cla-
remum.
y. i. laxabit.
z. i. pillulus.

z. i. colica et illa-
ca.
p. i. folio fabi.

p. i. auliscus est ca-
na quaaliqua in
aure citius suggi-
tur Jani. aucto-
ritate alexandri.
aa. i. follem.
bb. i. mixtura ex
aqua et oleo.

de pillulis.
de pillulis.

de oppilato.
de acris.

de acutis.

de exptis in die
ordinandis.
de Airis.
de fortitudo.
de Airos.

de Sclo fecisse.

de Sclo rof.

De cataputis.

Caplm.

CCXX.

Amuliter autem de pluribus oportet nullo exire flegmone: et maxime in initio. Transactis enim multis diebus et mollicie quadam iam apparere ut digestio laz existit: met esse de plubo facit cataputis aut ex euforbio tunc poterit dari: sic diligentius poterit anfraxis curari. Taliter ergo de plenitudine spiritus et vetustate copre besci de de spissis humoribus et frigidis colli dolore poterit liberari. Ceterum tempus est ut scribamus de choleribus et acris humoribus si colica passio generata fuerit: initium quoque facientes quo oporteat cognoscere qualitatem et quantitatem esse ipsius.

Signa si de cholerico humore colica fuerit passio generata.

Caplm.

CCXXI.

Signos autem de calidis et acris et colicis humoribus colica generata esse passionem ex eo quod mordicationem patiuntur et incendi vel prundi interiora videntur. Et lingua arida habet. Et si sum vel insomniatate patiuntur: ita ut insantiarum plurime et commotionem patiuntur: et vine sunt acre. Et ea que per ventrem egerunt colica sunt. Et si multum calidum cibi et potiones aut adiutoria ministrantur acerbat magis et neque sine febre sunt. Talia nam sunt signa quibus de cholico et calido humore colice sunt passiones.

Curatio si de cholerico humore colica fuerit passio generata.

Caplm.

CCXXII.

Signos autem de contrario modo his qui de flegmatico colu patiuntur erunt adiutoria ministranda. In primis ergo eorum ordinanda est dietagibus dandus est succus pitane simplex nullam habens alterius generis admixtionem nisi forte modicum salis: ex eo enim calor colicus temperat et pueri per vias et per ventrem unde magis sepius succos ipsos dari oportet. Quorum igitur vitella frigida ministranda sunt. De oleis. Olera autem bene iuuant et cruda et cocta data. Et lactuce maiores et dulces dande sunt: et maxime his qui insomniatate patiuntur et calidi sunt nam et iam etate maiores sunt. Sed omnia poma que in frigidare possunt et humectare danda sunt: et nulla ex eis existimanda est fieri lesio. Lucurbita autem sola est prohibenda propter naturalem virtutem quam habet resistere sanitati ad ledendum in colica passione quod omnibus dieticis est prohibita. Ego enim scio non solum iuvenes sed et seniores inter paucos dies tali vires dieta celeriter fuisse sanatos. Sed et aqua frigida in quibus virtus erat scio eos bibisse et absque lesione locis vitalibus illeso servatis perfectius requiescente dolore. Et tota causa unde contigebat dolor prohibita ad integram pervenit sanitatem: et hoc frequenter accessione laborantem. Etiam si ab acutis rebus et vino se abstineat et frigidis vitat cibis ab hac liberabitur passione. Nam si timeat aqua frigida bibere propter aliquas viscerum inflammationes. Aut propter imbecillitatem virtutis oleum roseum frigidum dedit eis bibere abundantiis et ab inferioribus partibus ipsum oleum roseum inuncti feci et multum iuuati sunt. Cuius admiscui adipem asnerinos in quibus esse novum acredinem. Aut mordicationem cholericis humoribus. Et si rasure perventum deponitur multum ad hoc ipsum iuuat succus pitane cum oleo camomille si initiat. Iuuant et vitella onorum cum oleo rosato ad hoc si initiat. De piscibus. Pisces et eis expectantur qui duras habent carnes quales sunt cedria et

phon glaucon corpina coctica sepia tenceda. Illi autem quos greci ostracoderinas vocant. I. pectines ostree coctas marine vitendum est. Bene autem eos et echinus iuuat: hic enim se habet temperatum et in frigiditatem liquorem. Ad hoc etiam et eustomachi posset virtute. I. aptam bene stomacho et ventri facile redditur: diureticus est quo nullus ex supradictis melior est. De carnibus. Carnes autem maxime eis dare convenit que non facile coquantur: quales sunt pedes bouini et venter. Et scrophulas steriles et ungulas bovis coctas et frigidatas. De pomis. Poma vero mela potius dari oportet magis omnibus pomis. Ut autem non eis subvertat stomachus admiscere eis oportet acetum sic accipiant. Alia vero omnia poma danda sunt que non inflant et ea que dulcia sunt nihil nocent: sed delectationis causa accipiant et non satis assumant.

De placomaton et tragomaton. Placomaton autem et tragomaton ex toto non assumantur ab eis qui de cholerico colu mordicationem patiuntur.

De balneis.

Caplm.

CCXXIII.

Balneis autem vitantur que dulcia aqua fiant. Pene omnes martie sunt qui media sunt etate et calida habent nates. Sit autem et aer temperatus et solis sili medio cre. Et vngant oleo cum calida aqua. In his autem locis qui patiuntur oleo camomille: neque nitro: aut saniculo: aut sapone aut his siliibus fricentur patientia loca. Comestiones autem prohibeantur. Et felle aut nitrofe aque vel omnes nates calide aque prohibeantur. Neque enim vinum dari oportet in dolore: si iuuat nisi succum pitane aut calidam aqua. In medio vero praedio si voluerint recentem aqua bibere permittendum est: quod iuuant ex ea. Nam si oino a vino abstineant maximum adiutorium est. Quod si non possint ex toto abstinere: concedendum est eis ut teneant et aquosum bibant vinum.

De exercitationibus.

Caplm.

CCXXIII.

Exercitationibus autem gestationibus et omni deambulatione vitantur in lenimentis passionis et non multis neque fortioribus. Non enim sufferunt sed mori ut distemperati fuerint acriores efficiunt dolores si plus aut vehementer faciant exercitationes. Sed abstineant etiam se a furore et omni sollicitudine in quantum possibile est et ab omni labore. Sic enim si se temperaverint sanari facile possunt.

De catartico dando.

Caplm.

CCXXV.

Modus si tibi visum fuerit quod opus sit purgare eum qui colicis dolore ex acro humore patitur observandum est: ut nullum ei de his que acra sunt medicamentis deest quale est euforbium et cocogni diu et elacterides aut elleborus. Hec enim omnia ad hoc nihil iuuant: sed magis strophos et eis et medicamentis excitat et adiuncta choleris magis augent dolore vitissimum: ad hoc est antidotum pigra: quod si non solus imbibitus sit sed etiam contineat ibidem de superioribus partibus abundans supercurrat in intestina cholericis humoribus oportet solum dari antidotum sed admisceri ei oportet diagredy. Si autem modice amplius aut minus: et sic eum purgabis attendendo ei nam: sed cum theodoricon mixtum si deest diagredy bene dat et optime curabit. Si autem estas fuerit et cum rodomete aut nitro admixto hydro rosato cum diagredy: sic oportet eum curari et purgari. Satis enim iuuatur accepto catartico et non solum relevatur ab instanti dolore: sed et perfectius effugata egritudine ad integrum sanitatis statum reuertitur.

De Cura

Cura de cholica passione si de flegmone fuerit.
Caplm. CCXXVI.

Quod si cōtingat cholica passioe cū
inflammatione in intestinis eē
nullo mō opz dari catarticum ⁊ maxime
in initio: s; ⁊ opz dari dūz adduc accedit
digestio inflammationis. Quicūq; aut aūq;
taceret digestionē inflammatio psumperunt dare catar-
ticū periculosa cām ⁊ mortifera fecerūt egrotis. Lō
tingit enī dato catartico non de locis qū patiunt tra-
bi humores s; ⁊ de locis educi violenter q̄ sana sunt: ⁊
bis q̄ patiunt ministrat amplius natura iā motos hu-
mores. Lū enim poterit locus q̄ patiē sup se humores
venientes expellere exēdit ⁊ augmētā dolores ⁊ yel
incurrūt passionē. neq; enī aliud est yleos nisi suppo-
sitiō ⁊ augmentatio cholice passionis. p̄terea ergo
nō opz dari catarticiū ybi colus^b cum inflammatione
torquet dolozib; s; potius floborhōmādis est ⁊ pau-
latim totius corporis euacuatio est faciēda ⁊ nō desu-
bito aut de semel euacuandū est. tū enim iuuantur
qū paulatim d̄ trahit. ⁊ si cōtingat vt ex magnitu-
dine flegmonis vīna constringat de talo sanguis est
auferendus. Sēpius enim hoc nobis agentibus ⁊ ven-
trem ⁊ vīna subsecutam fuisse manifestum est.

C De cibis dandis. Caplm. CCXXVII.

Ebis aut vit oportet pulane^o ⁊ oz
dei succis aut auene: aut
enema^s eis de pitane succis ⁊ oleo camo-
mille ⁊ succo lini seminis ⁊ bydroleon^b ⁊
maxime hoc faciēdū est si nimia fuerit fe-
bris. Raro enim cōtingit si inflammatio in intestinis aut
intestino colo fuerit vt febris non accedat.

C De cataplasmate. Caplm. CCXXVIII.

Extrinscus res: apponēda sunt
que nullā possunt habere acredines^o sed
sint tēperata: ex qbus est oleū comomille
⁊ ordci fariā ⁊ semis lini factū epithima.

C De cerotis. Caplm. CCXXIX.

Ecerotū similiter de cera ⁊ oleo
camomille ⁊ rosar^o ⁊ vi-
tellis ouorū. Lūius cōfectio. R. cere. 3. v.
olei camomille. 3. ij. ⁊ f. lonient^o de fabis
3. iij. vitella ouorū. v. aut. vj. tūz succo lini
seminis solues vitella ouorum ⁊ fabe farinā ⁊ cerotū
supermittes ⁊ teres omnino donec omnia cōmiscēan-
tur ⁊ vteris: non solum ad hoc sed ad renum ⁊ vesice
inflammationem magnifice iuuaberis.

C De balneis. Caplm. CCXXX.

Balneis enim vt frequenter oportet
p̄ter hoc si non sit corpus
humoribus pleniū. post aut floborhomo.
Et si adhuc dolor vigeat nihil ipedit la-
uacroz vīus: si tū vīus contra resistat: si
in tina oleo vinctus camomille ⁊ vīno deponatur^o iū-
uabitur. flegmone autem adhuc accensio ⁊ febre existē-
te prohibenda sunt bec.

C De vīno dando. Caplm. CCXXXI.

Igestionē autem
⁊ si virtus imbecillior appareat nihil est
inutile dare eis vīnum tenue ⁊ aquosum.
Scio vīq; quā bis que p̄dicta sunt qui
cūq; fuerit vīus non opus habebit aliud aliquo ex-
trinsecus sollicitus vt exhibeat.

C De phisica^o ligaturis. Caplm. CCXXXII.

Quoniam multū qui colon patiunt^o
⁊ maxie diutres neq; ex
toto aliqd bibere volūt: neq; iniectionem
sibi p̄sentunt fieri. p̄pterea necesse est no-
bis de phisicis ligaturis aut caracteribus
aliqd dicere: que si fiat mox relaxari solēt vel ampu-
tari dolozes: iō ea que ab antiq; vel postea a nobis
probata sunt scribere nō obmīta ⁊ ea q̄ resistūt: ⁊ pa-
tētibus colon p̄bet remediū. In p̄mis ergo si est pos-
sibile accipies simū lupi: si est posse ex eo qui ossa co-
medit ⁊ claudes in testeo vase ⁊ ligabis in dextro bra-
chio aut in humero: aut in collo: aut in corpis suspēdes
in ipsa cōmotiōe dolozis. Obseruabis aut vt neq; ter-
ram tangat: neq; in balneum secum ferat. ⁊ hoc expe-
rimentatum est.

C De caracteribus. Caplm. CCXXXIII.

Accipies nascēte infante modicum
de iciso ymbilico eius in-
cludēs argēteo aut aureo metallo: hoc n.
secū potās sine dolore erit: ⁊ hoc expimē
tati est. Corallū abietis^o incēdis^o ⁊ terēs
quātū sunt coclearia duo aut tria teino potādum: da-
bis p̄ des tres aut. liij. facit enim bene ad colicas pas-
siones. Itē aliud ad hoc ipsū corallū acceptū in cibo
sanat. Itē aliud: qui aut scindūt eū ⁊ cor eius sublatū
appendit in corā sinistra carent colī dolore.

C De lapide medicon. Caplm. CCXXXIII.

Lem aliud de lapide medic^o
sculpes in eo bera-
clīā^o rectā suffocātē leonē includēs i aureo
annulo: ⁊ dabis ad vīdū^o in dīgito ⁊ sa-
nus erit phisicū: aliud faciēs ad colū ex-
perimētati lupi simū terēs in subtilissimū puluerem
cernēs^o ⁊ dabis patiētī in aq̄ calida cocleariū mesū^o.
Item aliud capre epar vīstulans terēs ⁊ dabis biben-
dum cum vīno: satis enim iuuat: ⁊ hoc etiam amputat
coli dolozem. obseruabis aut vt neq; terram tangat
neq; in balneum secum ferat.

C De podagra. Caplm. CCXXXV.

Podagre passiones sciri opz aū oia
que ex multis ⁊ ex diuer-
sis causis hnt cōstatiā vī existimoz: q̄ p̄
varietatē natiuitatis eius: neq; cognoscit
oīno neq; curari pōt p̄fectius. Relinquit
enī aliqd in ipsis locis: ⁊ iō nullo mō ab artificib; me-
dicine sanari pōt: q̄ ei^o ignorant natiuitates. Ego aut
existimo vt q̄cūq; ei^o bñ poterit natiuitates cognoscē
vel diuersitates: aut ipsas spēs q̄cūq; fūt ⁊ q̄lter prin-
gūt bñ ⁊ cito posse curare: ⁊ facili^o a medicis ab ipsis
liberari infirmisatib;. Dicam^o q̄ p̄rio cognitiōes ipsa-
rū ⁊ sic postea curatiōes ipsas exponem^o. Lredo. n. qz
si ea q̄ scripta tradimus diligēt^o agēdo nām vīuscu-
iusq; q̄cūq; voluerit opari multos poterit liberare ⁊
nō eos solū q̄b^o mox ab initio curationē exhibz: verū
etiā diuturnas iā existētes podagras iuuare poterit.

C De podagre causis. Caplm. CCXXXVI.

Multa igitur sunt vitia in his qui
sanabiles possidēt
podagras: eteniz sanguis calidus supcur-
rēs in articulis seu articuloz cōcauitates
exēdit. Et nerui quos greci sindesmo^o vo-
cāt dolozes facē in pedibus solent nimids. Silr aut ⁊
choleri^o humor sepi^o supcurrēs neruos aut iter ipsos
residēs: maxie in his quos sindesmo^o dixim^o vocari.

m Phisica^o li-
gaturas vocat
empiricas. s. de
quibus nulla rō
reddi pōt.

h. p̄tē intertozē
abietis que du-
rior est.
o. Elio incidēs.

o. Corallū. s. i. ē
pare abietis q̄
durior est vīdus
cor eius.
q. Elio q̄ sit ala-
bstrum.
r. i. figura hercu-
lis.
o. i. gestandū.
t. i. empiricū.
v. i. cribellabis.
x. i. medūm.

o. Medicus.

qui et ossibus vicini sunt ardore simul et tensione locis qui dolent inferi et magnos dolores: sed et flegma eodem modo ledens dolores fortissimos facit simul: et frigore et angusta loca extēdit. Facit et sic et melancholicus humor et non solum infrigidat et opprimit: sed et gravitate sua facta sentit mediocriter commotio. Non enim opus existimare a superfluitate materia solum reumatismum fieri: sed et per simplicem qualitatem effici. I. per distemperatias ipsas que sunt ex calido et secro: et frigido et humido: et duplicata distemperatias. I. calido et secro: aut calido et humido: aut frigido et humido: aut certe frigido et secro. ex quibus distemperatibus sunt septies reumatismi. Opus ergo diligenter (ut dictum est) omnia considerare: quales sunt causarum singularum qualitates et quantitates: et sic singularum causarum expediente apponere curationem.

Signa si de cholericum humore podagra fuerit generata. CCXXXVII.

Ergo ex cholericum humore podagra fuerit generata: quoniam plurime hoc augmentatio humore reumatismi in articulis generant quod his cognoscendum est signis. In his quibus cholericus humor succurrit nullus articulus manifestus appetit timor: sed tamen calore molestatur: et ignitum sentit locum egroti magis quam tenetur et grauedine impositus in ipsam sentit: membrumque rubet et esse colore ipse qui dolere locum: et gaudet si aliquid frigidum imponat et iuvare se magis ex hoc quam ex rebus calidis consistitur. Ceterum autem et quales precesserunt cure requirendus est: aut qualis etas sit infirmantis: et qualis est temperantia patientis: et quale est tempus et regio: aut vita vel alia his similia. Quibus omnibus perspectis passio declaratur et quis augmentatus humor egritudinem generavit.

Curatio podagre calide de cholericis adhibenda. CCXXXVIII.

Quod si humorem qui in pede fluit cholericum esse cognoveris manifeste non est opus sanguinis detractione facere: sed colagogo vteris catartico. Hunc autem prius humectandum est corpus eius qui accepturus est positionem ut temperetur aceto humoris cholericus. Non enim opus ei semel dari catarticum patienti sed paulatim et frequenter. Sic enim a superfluitate humorum et ab his reumatismo custodiri possit articulus: aut per partes furado humor qui superfluit deponat vel detrahatur. Sit autem catarticum simplicissimum et non habens aliquid ex calefacientibus: qualia sunt de succo rosarum confecta. Quoniam igitur videatur esse et in odore et gustu et non subvertit stomachum: semper enim opus eos hoc accipe et sic sibi in hac re debet esse sollicitus qui reumatismi ledunt passionibus ne a medicamentis eorum subvertat stomachum. Quod si stomachus imbecillus fuerit facit medicamentis: omnia ei copatiuntur membra et nervi et tunc amplius reumatizant pedes. CCXXXIX.

Est figura secundi et est certum ut si vel si.

coclearium mesum aut sem virtute. CCXXXIX. b. d. mediam c. loco. d. diagma. e. d. pulsa. f. succum. g. d. dupli. h. diagra. i. d. mediam j. d. acut. k. d. acut. l. d. acut. m. d. acut. n. d. acut. o. d. acut. p. d. acut. q. d. acut. r. d. acut. s. d. acut. t. d. acut. u. d. acut. v. d. acut. w. d. acut. x. d. acut. y. d. acut. z. d. acut. aa. d. acut. ab. d. acut. ac. d. acut. ad. d. acut. ae. d. acut. af. d. acut. ag. d. acut. ah. d. acut. ai. d. acut. aj. d. acut. ak. d. acut. al. d. acut. am. d. acut. an. d. acut. ao. d. acut. ap. d. acut. aq. d. acut. ar. d. acut. as. d. acut. at. d. acut. au. d. acut. av. d. acut. aw. d. acut. ax. d. acut. ay. d. acut. az. d. acut. ba. d. acut. bb. d. acut. bc. d. acut. bd. d. acut. be. d. acut. bf. d. acut. bg. d. acut. bh. d. acut. bi. d. acut. bj. d. acut. bk. d. acut. bl. d. acut. bm. d. acut. bn. d. acut. bo. d. acut. bp. d. acut. bq. d. acut. br. d. acut. bs. d. acut. bt. d. acut. bu. d. acut. bv. d. acut. bw. d. acut. bx. d. acut. by. d. acut. bz. d. acut. ca. d. acut. cb. d. acut. cc. d. acut. cd. d. acut. ce. d. acut. cf. d. acut. cg. d. acut. ch. d. acut. ci. d. acut. cj. d. acut. ck. d. acut. cl. d. acut. cm. d. acut. cn. d. acut. co. d. acut. cp. d. acut. cq. d. acut. cr. d. acut. cs. d. acut. ct. d. acut. cu. d. acut. cv. d. acut. cw. d. acut. cx. d. acut. cy. d. acut. cz. d. acut. da. d. acut. db. d. acut. dc. d. acut. dd. d. acut. de. d. acut. df. d. acut. dg. d. acut. dh. d. acut. di. d. acut. dj. d. acut. dk. d. acut. dl. d. acut. dm. d. acut. dn. d. acut. do. d. acut. dp. d. acut. dq. d. acut. dr. d. acut. ds. d. acut. dt. d. acut. du. d. acut. dv. d. acut. dw. d. acut. dx. d. acut. dy. d. acut. dz. d. acut. ea. d. acut. eb. d. acut. ec. d. acut. ed. d. acut. ee. d. acut. ef. d. acut. eg. d. acut. eh. d. acut. ei. d. acut. ej. d. acut. ek. d. acut. el. d. acut. em. d. acut. en. d. acut. eo. d. acut. ep. d. acut. eq. d. acut. er. d. acut. es. d. acut. et. d. acut. eu. d. acut. ev. d. acut. ew. d. acut. ex. d. acut. ey. d. acut. ez. d. acut. fa. d. acut. fb. d. acut. fc. d. acut. fd. d. acut. fe. d. acut. ff. d. acut. fg. d. acut. fh. d. acut. fi. d. acut. fj. d. acut. fk. d. acut. fl. d. acut. fm. d. acut. fn. d. acut. fo. d. acut. fp. d. acut. fq. d. acut. fr. d. acut. fs. d. acut. ft. d. acut. fu. d. acut. fv. d. acut. fw. d. acut. fx. d. acut. fy. d. acut. fz. d. acut. ga. d. acut. gb. d. acut. gc. d. acut. gd. d. acut. ge. d. acut. gf. d. acut. gg. d. acut. gh. d. acut. gi. d. acut. gj. d. acut. gk. d. acut. gl. d. acut. gm. d. acut. gn. d. acut. go. d. acut. gp. d. acut. gq. d. acut. gr. d. acut. gs. d. acut. gt. d. acut. gu. d. acut. gv. d. acut. gw. d. acut. gx. d. acut. gy. d. acut. gz. d. acut. ha. d. acut. hb. d. acut. hc. d. acut. hd. d. acut. he. d. acut. hf. d. acut. hg. d. acut. hh. d. acut. hi. d. acut. hj. d. acut. hk. d. acut. hl. d. acut. hm. d. acut. hn. d. acut. ho. d. acut. hp. d. acut. hq. d. acut. hr. d. acut. hs. d. acut. ht. d. acut. hu. d. acut. hv. d. acut. hw. d. acut. hx. d. acut. hy. d. acut. hz. d. acut. ia. d. acut. ib. d. acut. ic. d. acut. id. d. acut. ie. d. acut. if. d. acut. ig. d. acut. ih. d. acut. ii. d. acut. ij. d. acut. ik. d. acut. il. d. acut. im. d. acut. in. d. acut. io. d. acut. ip. d. acut. iq. d. acut. ir. d. acut. is. d. acut. it. d. acut. iu. d. acut. iv. d. acut. iw. d. acut. ix. d. acut. iy. d. acut. iz. d. acut. ja. d. acut. jb. d. acut. jc. d. acut. jd. d. acut. je. d. acut. jf. d. acut. jg. d. acut. jh. d. acut. ji. d. acut. jj. d. acut. jk. d. acut. jl. d. acut. jm. d. acut. jn. d. acut. jo. d. acut. jp. d. acut. jq. d. acut. jr. d. acut. js. d. acut. jt. d. acut. ju. d. acut. jv. d. acut. jw. d. acut. jx. d. acut. jy. d. acut. jz. d. acut. ka. d. acut. kb. d. acut. kc. d. acut. kd. d. acut. ke. d. acut. kf. d. acut. kg. d. acut. kh. d. acut. ki. d. acut. kj. d. acut. kk. d. acut. kl. d. acut. km. d. acut. kn. d. acut. ko. d. acut. kp. d. acut. kq. d. acut. kr. d. acut. ks. d. acut. kt. d. acut. ku. d. acut. kv. d. acut. kw. d. acut. kx. d. acut. ky. d. acut. kz. d. acut. la. d. acut. lb. d. acut. lc. d. acut. ld. d. acut. le. d. acut. lf. d. acut. lg. d. acut. lh. d. acut. li. d. acut. lj. d. acut. lk. d. acut. ll. d. acut. lm. d. acut. ln. d. acut. lo. d. acut. lp. d. acut. lq. d. acut. lr. d. acut. ls. d. acut. lt. d. acut. lu. d. acut. lv. d. acut. lw. d. acut. lx. d. acut. ly. d. acut. lz. d. acut. ma. d. acut. mb. d. acut. mc. d. acut. md. d. acut. me. d. acut. mf. d. acut. mg. d. acut. mh. d. acut. mi. d. acut. mj. d. acut. mk. d. acut. ml. d. acut. mm. d. acut. mn. d. acut. mo. d. acut. mp. d. acut. mq. d. acut. mr. d. acut. ms. d. acut. mt. d. acut. mu. d. acut. mv. d. acut. mw. d. acut. mx. d. acut. my. d. acut. mz. d. acut. na. d. acut. nb. d. acut. nc. d. acut. nd. d. acut. ne. d. acut. nf. d. acut. ng. d. acut. nh. d. acut. ni. d. acut. nj. d. acut. nk. d. acut. nl. d. acut. nm. d. acut. nn. d. acut. no. d. acut. np. d. acut. nq. d. acut. nr. d. acut. ns. d. acut. nt. d. acut. nu. d. acut. nv. d. acut. nw. d. acut. nx. d. acut. ny. d. acut. nz. d. acut. oa. d. acut. ob. d. acut. oc. d. acut. od. d. acut. oe. d. acut. of. d. acut. og. d. acut. oh. d. acut. oi. d. acut. oj. d. acut. ok. d. acut. ol. d. acut. om. d. acut. on. d. acut. oo. d. acut. op. d. acut. oq. d. acut. or. d. acut. os. d. acut. ot. d. acut. ou. d. acut. ov. d. acut. ow. d. acut. ox. d. acut. oy. d. acut. oz. d. acut. pa. d. acut. pb. d. acut. pc. d. acut. pd. d. acut. pe. d. acut. pf. d. acut. pg. d. acut. ph. d. acut. pi. d. acut. pj. d. acut. pk. d. acut. pl. d. acut. pm. d. acut. pn. d. acut. po. d. acut. pp. d. acut. pq. d. acut. pr. d. acut. ps. d. acut. pt. d. acut. pu. d. acut. pv. d. acut. pw. d. acut. px. d. acut. py. d. acut. pz. d. acut. qa. d. acut. qb. d. acut. qc. d. acut. qd. d. acut. qe. d. acut. qf. d. acut. qg. d. acut. qh. d. acut. qi. d. acut. qj. d. acut. qk. d. acut. ql. d. acut. qm. d. acut. qn. d. acut. qo. d. acut. qp. d. acut. qq. d. acut. qr. d. acut. qs. d. acut. qt. d. acut. qu. d. acut. qv. d. acut. qw. d. acut. qx. d. acut. qy. d. acut. qz. d. acut. ra. d. acut. rb. d. acut. rc. d. acut. rd. d. acut. re. d. acut. rf. d. acut. rg. d. acut. rh. d. acut. ri. d. acut. rj. d. acut. rk. d. acut. rl. d. acut. rm. d. acut. rn. d. acut. ro. d. acut. rp. d. acut. rq. d. acut. rr. d. acut. rs. d. acut. rt. d. acut. ru. d. acut. rv. d. acut. rw. d. acut. rx. d. acut. ry. d. acut. rz. d. acut. sa. d. acut. sb. d. acut. sc. d. acut. sd. d. acut. se. d. acut. sf. d. acut. sg. d. acut. sh. d. acut. si. d. acut. sj. d. acut. sk. d. acut. sl. d. acut. sm. d. acut. sn. d. acut. so. d. acut. sp. d. acut. sq. d. acut. sr. d. acut. ss. d. acut. st. d. acut. su. d. acut. sv. d. acut. sw. d. acut. sx. d. acut. sy. d. acut. sz. d. acut. ta. d. acut. tb. d. acut. tc. d. acut. td. d. acut. te. d. acut. tf. d. acut. tg. d. acut. th. d. acut. ti. d. acut. tj. d. acut. tk. d. acut. tl. d. acut. tm. d. acut. tn. d. acut. to. d. acut. tp. d. acut. tq. d. acut. tr. d. acut. ts. d. acut. tt. d. acut. tu. d. acut. tv. d. acut. tw. d. acut. tx. d. acut. ty. d. acut. tz. d. acut. ua. d. acut. ub. d. acut. uc. d. acut. ud. d. acut. ue. d. acut. uf. d. acut. ug. d. acut. uh. d. acut. ui. d. acut. uj. d. acut. uk. d. acut. ul. d. acut. um. d. acut. un. d. acut. uo. d. acut. up. d. acut. uq. d. acut. ur. d. acut. us. d. acut. ut. d. acut. uu. d. acut. uv. d. acut. uw. d. acut. ux. d. acut. uy. d. acut. uz. d. acut. va. d. acut. vb. d. acut. vc. d. acut. vd. d. acut. ve. d. acut. vf. d. acut. vg. d. acut. vh. d. acut. vi. d. acut. vj. d. acut. vk. d. acut. vl. d. acut. vm. d. acut. vn. d. acut. vo. d. acut. vp. d. acut. vq. d. acut. vr. d. acut. vs. d. acut. vt. d. acut. vu. d. acut. vv. d. acut. vw. d. acut. vx. d. acut. vy. d. acut. vz. d. acut. wa. d. acut. wb. d. acut. wc. d. acut. wd. d. acut. we. d. acut. wf. d. acut. wg. d. acut. wh. d. acut. wi. d. acut. wj. d. acut. wk. d. acut. wl. d. acut. wm. d. acut. wn. d. acut. wo. d. acut. wp. d. acut. wq. d. acut. wr. d. acut. ws. d. acut. wt. d. acut. wu. d. acut. wv. d. acut. ww. d. acut. wx. d. acut. wy. d. acut. wz. d. acut. xa. d. acut. xb. d. acut. xc. d. acut. xd. d. acut. xe. d. acut. xf. d. acut. xg. d. acut. xh. d. acut. xi. d. acut. xj. d. acut. xk. d. acut. xl. d. acut. xm. d. acut. xn. d. acut. xo. d. acut. xp. d. acut. xq. d. acut. xr. d. acut. xs. d. acut. xt. d. acut. xu. d. acut. xv. d. acut. xw. d. acut. xx. d. acut. xy. d. acut. xz. d. acut. ya. d. acut. yb. d. acut. yc. d. acut. yd. d. ac

limosis locis pascunt phibedi sunt. Sit aut coditura piscium sine aliq qitare neqz oleu multuz neqz acre^b aliqque sementes^c admisceant. Et yscia^d ex eis facta iuuare pnt eos: maxie ex duriorib^e piscib^f qles sunt orsus cirides encedas sepie pectines z ostreas z cobi lia no timeas dare. ¶ De carnib^g. Ueruecinā^h carne mādūcēt iuscellatā z maxie vētres. Et bouinam silr. Ego aut scio quēdā reumatigantē detenui z acro reu mate qⁱ maxie bubulinā carne mādūcādo fuisse iuuatū. Sz bec frequēter nō sunt dāda. Qñ autem nimius dolor est in pedibⁱ tūc tenuis aut subtilis diēta danda est. Comedat aut pedes eoz magis z maxie in iuscel lor: ipse qui patiē si est nā calidus z iuuenis z media etate. ¶ De leguminib^j. Fabas virides z succas sed antea infusas in aq. Et falcōlos alexādrinos z maxie infusos z fenugreci cimas^k z alicā^l z pisanā accipiāt. Alia aut legumina phibēda sunt. ¶ De pomis. Po ma que multuz sunt oulcia z matura suadeo accipere boza scda aut tertia: maxie persica si sint duracina: z vuas duracias sz nō stiplicas z domesticas z mela oulcia z citriū purgatū z mūdātū bñ. Pira aut aut mala granata: z alia ola poma raro aut nullo mō sunt gustā da. ¶ De fragmatibus. Traginata aut expediunt z maxie castanee. Neqz xō nucs aut nucleos pineos: aut amīgdalas accipiāt: sed neqz placetas aut pūtas: aut pūtas. Dia eni bec nocua sunt bis q de cholerico reumatigāt humore in articulis. ¶ De gestatiōe. Gestari autē mediocriter debent z abfqz labore multo z magis ante cibū q post cibū. Labor quoqz est illis cō trarius qz plus calefiūt z accenduntur articuli z attra bunt ad se de longinquis locis alios humores ex quib^{us} mor nascitur reumatismus.

¶ De balneis.

Lapm.

CCXLII.

Alnea igitur bis de dulci aqua facta expediūt: maxime vt ad vesperū lauet qz mane. Post cibū aut lauātes in calida distēperātia maxie iuuant z maxime qz graciles z sicci sunt corpe vel acro postea dēt humore. Hy tales ēt si quotidie lauent plus iuuant. Ante tñ qz ingrediantur in aere expedit vt aqua frigida pedes suos pus pfundāt. Et cū itrauerint in media cella stent donec paulatiz sudare incipiāt z sic pfundant aqua tepida cū stula. Et post bec inungat totū corpus ydroleo. Eise aut opz z ipsum acrem tēperatū: similiter aut z solū. Oportet igit post qz vnctus fuerit mox ipsuz solū descendere z aqua frigida pedes pfundere: ēt si frigidū cōtingat eē ips. Exeūtes aut de sollo ingrediātur piscinā. z si estas fuerit z delectent nātent. Et cū fuerint sabantis innoluit iterū accipiāt aquā frigidā z post balneū igredientes domū suā mor vinū nō bibāt: maxie purū sz accipiāt aut pisa nas aut calidā aquā. Propoma^b xō phibenda sunt. Qd si delicati fuerint bibāt rosatū aut absinthiatuz in aqua frigida infriatū quēadmodū rome facere cōfuerit qd appellāt recetātū. Sic. n. diēta obseruandō efficiuntur securiores a dolore hy qui de cholerico humore reumatigant.

¶ Que opz podagricis extriscus adhibere ad dolorē mitigādū z calozē extringēdū. Lap. CCXLIII.

Mod si cōtingat iterū reumatigare peduz articulos ppter ea qz se agāt negligēt cōtrarios pfundēdo cibos accipere talis erit curatio adhibēda. Qñ nībil qd calefacere pōt erit oppo nēdū: sz ea magis que virtute sunt frigida: qualia sunt

psillū bletis^k frignuz: portulaca iusgamus: lactuce: lens de stagnis aquarū collecta. Porū ergo omniū sigillatiz per seipsas vnaqueqz trita iponat: maxime virides plus paragozicāt^l z nimis doloribus ipsis cōmotione supueniēte. Adhuc aut magis mingant si eis modicū farine ordeī admisceat semel aut bis. Ut aut cataplasma nō cito siccet bonū est vt oleo ros. admisceas eis. Frigida quoqz bec oia sunt imponēda z frequēter mutāda ne incalescāt. Sciri aut opz vt psilly semen. i. berbe poliaris in aqua infundatur z fozit terat: z bñ fuerit tritū admisceat ei farina ordeī z imponat. hoc. n. mitigat dolorē mirabilr z ignituz extinguit dolorē z tēperat patiētis mēbra. si gdez inueniat herbe istius semē optimū est in hac cā. Si aut nō inueniat hoc neqz de supradictis herbis aliqz genus vt foler biemis euenire tpe ytere rodio^m ceroto pagozicoⁿ cōtra multas distēperātiās. qd pficiē sic. R. olei rosati cere añ. frequēter aut mutādū est: bz. n. nimia virtutem repugnādi aduersus calidas distēperātiās. Opz igit infriatū cerā aqua frigida semel z bis mutādo prioz aquā. Foztior aut efficit si succū vūe aut portulace aut albumē ouozū: aut succuz pisanē admisceas. adhuc aut ad nō nimia ignitā distēperātiā optime facit cerotū de farina fabe pfectū. R. autē bec cere. z. v. olei camomille. z. y. z. f. olei cōis. z. y. z. f. farine fabe z. liij. vitella ouoz. liij. vel. y. Resolues primo vitella ouozū cū fabe farina sic supmittes cerotum z teres in mortario z yteris frequēter mutando. qz si dolor vzeat nimis yteris de croco z glancio z opio confecto: opz aut eis^o facere solutionem de pustahoc aut sciri opz: vt cautius iponantur narcotica epibimata aut inuētiōnes. nā si frequēter iponant aut multū fuerint in ytu ledūt magis qz iuuēt. Nā si nimy dolozes z valde igniti sunt cogimur vt eis ytamur: sz opz cōtēplari vt nō diu sup^a habeat hoc adiutorium. Nā seu inuētiōnes sunt seu epibimata que supponunt: opz cōtēplari vt mox cū ceperit ignitus calor pausare simul z dolor cadere auferant oia narcotica medicamina. Si enis diu sup articulos pferauerint stupefaciēt z difficilis articulozū efficiet motus aut ipsa stupebūt loca. Si xō hoc fieri cōtingat vt bis medicaminibⁱ yte do difficilis fiat articulozū motus aut ipsa stupeāt loca: rōnabile est tūc adhiberi diachilon medicamen z resolutū cū oleo camomille supponi aut de caceltica^r dialtea frequēter que stupida sunt loca. Nec enis digertunt z euacuant frigozem foras qui narcotico medicamine est acceptus.

¶ Confectio dialtee caceltice. Lap. CCXLIII.

Ialtea caceltica. R. bec euisci radii cū lib. j. z. f. fenugreci emina vna lini seminis eminas. Bec oia pfunde per tridū in aque. ff. ix. in vase eneo: z radiū post hoc coque donec bñ siccetur: demū colās z extrahēs foztiter pēlabis^s de succo ipso lib. ij. mitres in cacabo z coques ad lentum ignē semp agitādo donec succus pfumat z solū remaneat oleū: sic iterū colabis z mitres oleū in cacabo mundo z ponas ad focū cui addes de cera lib. j. colofonie. lib. j. galbani optimi. z. liij. pficies z yteris. Sacit eni ad multa z nō solū podagricis: sz ēt duritias vīscerū habētib^{us} z ēt quartanas. Hoc stomacho ipositū medetur z siqz sunt duritie soluit: z oēs inflāmationes stomachi: z nō solū inflāmationes curat: verū etiā vētris solutionem: quīs antiquissimā sine labore ita soluit z tēperat: vt mirū sit ita vt antiquissima squibala resoluat z macro-

k. i. bletis.

l. i. mingant.

m. i. rosato.
n. i. mitigauit.

o. i. ea dissoluta.
p. Supple.

q. Locū doloris.

r. Que describit
sequenti caplo.

s. Est caracer
xtarij.

t. Passabile. sed
falso imo. i. pō
derabile.

f. z

a. i. lögaz egrinu
diné. Bañ.

noxiam^a de stomacho destruit ⁊ fastidium tollit: ⁊ frigus ptractū relaxat. Cū enī calefecerit frigore po-
dagricis: iterū incipit articulos ad vltz pppriū reuoca-
re ⁊ motū restituere ad plenā sanitatē ⁊ confortat loca
vltērū nō reumangēt. Motū aut articuloz ⁊ sensi-
bilitatez in articulis reuocatā ad pristinus reducit sta-
tum. Sed ⁊ in alijs locis ⁊ nervozum tensuras aut con-
tractiones vel dolores mēbrozū sī in balneo aut ad-
ignem perungatur fricando loca sanat.

¶ De emplastris.

Lapl'm

CCXLV.

St aūt

2 h mirabile vt feniceo em
plastro resolutio cum oxyrodii

b. i. mistura olei
rosati & acetī vī
acetū rosaceū.

c Sūt male que i
calcaneis ⁊ dīgi
tis peduz ex frī
gore fiunt.
d .i. dactylozumi.

e .i. dū sunt in p^a
accessiōe poda-
grice egritudine
f .i. dactylus.

g. i. aceto aq mi
rio.
h. i. memithe.
i. i. aceto aq mi
rio.

Inflicia sic fun
carnes aut pi
sces in aqua co
quunt et postea
ponunt in ac
eto et superperg
tur specie.

Item mirabile ystemicum em-
plastro resolutu cum opyrdi-
no vtaris. Et si oleu roseu nō adest cum
oleo omorrible, amaro qđ primo tpe fit
r recipit folia oliue vt sit amarus vitillu
mū est. Nā r cū oleo puro resolutū facit podagricū r
arteticū in oī tpe, in initio r in augmēto in statu r in
declinatione. Quibus quozqz doloroz sunt in inguinibz
r ad chīmetalas: facit autē in oī reumatica passione.
Resolū aut sic, mittes fenice 3. r. olei 3. viij. In
bieme xō sint olei 3. r. Si aut circa oīa vulnerz aut
sine vulnere inflāmato fiat nimia resoluēs cum oleo
medicamē cūz se infrigidare cepit mittes in mor-
tario r malaxabis manibz addēdo vinū vel acetū pau-
latiz donec ibibatur cum misceis vinū. Hoc aut r
ad plenē inflāmationē facit ita in declinatione existē-
te causa nā podagricū in p̄mis mollissimū suppones
oū vnā hnt constitutionē. postea xō fortiores. Et si
tibi articuli duriozes eē vident b̄beat medicamē cō-
structionē viscolaz fenice r eniz sic rōnabit adhibet.
De linimentis. Caplin. CCXLVI.

De linin

mentis.

Capl'm. CCXLVI.

Clod
iposito me
rationabile
nimēta: qu

i ferre nequeat emplastro
 pōdera ifir mātēs: multi enī
 dicamīe mor grauanē nihil ir-
 e est vt eis iducantē dolorib⁹ li-
 orū alia pfortēt laborātia loca:

⁊ alia tēperet, sunt. n. q̄ plurima ad hoc. Marie autē
 ad bec vīlita sunt acbate succue illiꝝ q̄ pusta⁹. Et li
 be q̄ simul cu croco ⁊ glaucio⁹. Et succ⁹ pdiciatis her
 be q̄ nos paritariā aut vitrariā appellam⁹. Spillit
 rus eni nitiā ad sanādū bꝝ vntē sūt ⁊ q̄ pusta⁹ tpat⁹.
 Sūt aut ⁊ alia q̄ talē hēt virtutē. Sz iusticiā bec pau
 de de plib⁹ dixisse. Et si q̄ his cu sani sunt vti voluerit
 de hac facile liberabūt passiōe. Et sine reumate siē si
 ante tēpus quo cūfueri sunt pari aut reumatizare: fre
 quentia illiū mētis ex his vti fuerunt.

CCXLVII.
Signa si de flegmatico humore podagra generet.
Laplm.

Cap'tm.

CCXLVII.

Ic en
co humore
des. Si au
st. flame

n eos sanari opz licet supra
dictū est gbus de choleri
e calido & acro reumatizant pe
it cōtingat qđ fluit in pedib⁹ vt
tunc humo^r signa sunt hec. Qz

fluit Frigidū ēē sentit i flegmaticū. Et granitate i ten-
sione magis q̄ mordicationē in articulis pedū hēre se-
sentitū. Et neqz locos rubē apparet aut ardē locos tan-
gētibz ēē sentit. Juuauit autē de rebz calefactibz ad-
hibitis. Insanabilia. n. dicunt i citius ex his ledunt si
ipsa q̄ dolēt infrigunt loca. Bis ēē maior est adhuc
intell^l h^l vita precessit frigidior. Et q̄ flegmatica sunt
in cibis his maxie sunt nutriti. Tūc adhuc magis cre-
dēdū est in articulis humorē flegmaticū esse si ociosa
vita q̄ plurime eū qui patit p̄cesserit. magis q̄ exerci-
tatio i ipsis cibis frequētē vsi sunt p̄ quos generātū
pingues humores. Qualia sunt yscia^l i hoc magis de

astactis^m z lacturisⁿ z pectinis^o aut polipphis.^p Aut si
multū leguminib⁹ sunt ysi z pomis z balneis z maxie
repleti post cibos ysi sunt. Necn, oia signa ostēdunt
tibi magis eē qđ fluit frigidū z flegmaticū humorem.
Qui securus curationē adhibebis cōpetentem.

Curatio flegmaticæ podagre. Cap. CCXLVIII.

Ascend

ū est g̃ quō opz de flegmati-
co humore podagrā cūiatā

Item de humore frigido generat bumore q
calefaciunt sunt adhibenda adutoria 7 oib
notus est. Sz qm hic humor q supflundit
in pedib⁹ non semp est simul: 7 neq3 fm qualitate aut
quantitate: aut constitutione⁹ consistit: alys gde plus
alys autē min⁹ supercurrit. Alys quoq3 spissus aut pin
guis: alys tenuis vel ordis⁹ crudus: alys aut in sumi
tate cutis: alys 7o iterius in mēbris: alys vt neruis quos
greci syndesmon vocat qui ossib⁹ pūcti sunt effici⁹ pos
sunt: dagramecessē est ergo ad qualitatē que 3nām est pas
sionis attēdere ne ipsa natura passionē diutius sustine
at mutata: fiat egritudo ipsa nālis: ita igit 7 nos expe
dientē curā qualitatē 7 quantitatē ad hoc cōuenit ad
bibere. Et vt simpliciter dicā modum vel mensuram
ad hoc que adhibenda sunt: vt cognita fuerit causa: ita
7 facere debemus.

¶ De catarticijs.

Captm.

CCXLIX
162

ସେଇ

qđ ledit Hegma manifest
esse cognoueris: necesse est

Idem ante oia purgare flegmagogis catarticiis: sic postea localia sunt adhibenda ad iutoria. Iuanne f. n. oia mēbra si prius a bis supfluitas humorū fuerit detracta que ipsas gñ passionē. Et si nō solū sit flegma qđ molestat: s; cū videat ēt sanguinis ēē abādātia simul cū flegmat opz educere virosq;. S; p;us sanguis ēt derrahēdū: z relecta virtute sic dādū est catarticū qđ possit educere pingue z ipsius flegma: nō ozoidē. i. aquo fmo tenue yzine simile: quē admodū multū faciūt dātes lcterides? o pos? stimalli z cocogutidū eis administres: sic euacuant tenues hūiores quos greci ozoidē vocāt. Qui? magis lenit q; iuuēt dū pinguiores z fciōres humores fuerint facit: q; vīp postea digerunt aut auferri pñt. Oportet ergo fugere semp talia catartica: q; si z a nobis dare ea fuerit necessāriū admisce eis opz aliqua que leniant z extenuent ea: bec enim fuerint admixta sine lesione fiet catarticum.

Corymeli Juliani catarticum. Lap. CC

Lap.

Elian
ctū, & bo
gues hum
rtos edu

ergo qđ dicit oxymel ⁊ ad
mirabil'r facit hoc mō cō
oc ⁊ que ⁊ extenuāt ⁊ purgāt p
nozes pariter simul ⁊ tenues n
ūt qui fiūt in corpe ⁊ in nodis

articulis refidētes: aut aliqbus sunt insulti intrinseci
 in mēbris. iſ. aſi ipla coſectio bec ruthe folioꝝ ꝛ
 manū lacteries ꝛ alipados ꝛ ſquille interioris ebulli
 marū ꝛ canapꝝ qđ eſt ſambuci cortex medianus pu
 gꝛacholi aſi. ꝛ iij. anbei. ꝛ j. x. ſ. iros folioꝝ coſtici
 ce nardi: reupōtici aſiary: amomi ꝛ ipericon: cimī a
 ꝛ j. tede ꝛ ꝛ pinguis. lib. j. agarici ꝛ polypody: reptibimi
 lebori abſanſi aſi. ꝛ iij. aceti. ꝛ ꝛ. mell. ꝛ ꝛ j. ꝛ
 cies āt lib ꝛ mō lacteries ꝛ coſtū ꝛ cocogidū ꝛ reupō
 tici ꝛ amomū ꝛ ſpicā nardi teres diligenter. Cetera
 aut herbas infundes in aceto ꝛ ꝛ iij. dies: ꝛ ſic poſt
 coques donec media pars aceti coſumā ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ
 herbis admisce mel ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ coctū fuerit ad mellis ſp
 ſtudinē: ſꝛ ſupradictas ſpecies tritas ſimul admisce
 bis ꝛ

De localibus curis ad eos qui de frigidis humoribus doloribus exagitantur. Cap. CCLV.

Manente igitur mediocriter dolore expedit bis de basilica facitū cataplasma et apy folys et confice berbe sili factum. Aut certe de baslica hoc modo confice: cataplasma. Baslice folys in aceto coctis et tritis cum duobus ouorum vitellis coctis et modico olei rosati factū medicamē impones. Quod si nimis insurgit dolores ut vix ferre possint necesse est ad eos uti cataplasmate: et maxime eo quo mitigat dolores. Quale de fenugreco et lini semine farina loly et modico mellis. Sint autem de farina fenugreci et lini semine partes. iij. et loly farina sit vna et nihil icomodus est si ceteris admixta fuerit farina et simul fuerit cocta. Loqui autem opus cataplasma in vino magis subtili et calido cum oleo nardino aut ciprino modico simul cocto et maxime bieme existere. Tūc enim si calidiora et admisceas non utique ledis sed magis iuuas. Anodinum enim est hoc cataplasma et diaforesicum. Hoc autem adhibito medicamine admiscebis eis si opus fuerit: ut adhuc modicū calidius sit folia lauri. Quicquid autem fuerit cataplasmata eē debet mollia siue ex his siue ex confisa vel apy folys aut smirno aut alyis ex rebus similibus opus fieri. Si autem plures species de cataplasmate: minus autem quod de alyis admisceat rebus: et maxime in initio commotionis nocet. Melius est enim in declinatione amplius diaforesim facere et calefacientibus reb. In primis autem mitigare. Quod si cataplasmate imposito amplius commouet dolores necesse est ut fomētatio adhibeatur que diaforesim faciat et refrenare possit humores. Quales est qua sepius vti sumus et pbaulmus in his plurimis in hac causa. Rex autem bec in aceto nimis acro coques thimū et origanū et sauregiā et calamētū de locis modicis collectas et cum vni cocte fuerint herbe ita ut oēm amittant ibidem virtutē piectis herbis cum aceto calido fomētabis dolētē locū: non solum semel sed frequenter in die et hoc audacter vteris: hoc sepius a nobis et alyis multis experimēto pbatū est. Nā bec cōfectio in calido adhibita reumate iuuat. Prohibet iterū illud renasci reuma et dolorē mitigat. Post autem trāfactā fomētationē ceroto si fuerit necesse vteris quod tepescit: do diaforesim faciat: et non tibi de summa cute sed de profundo penetrando digerat. In primis igitur adhibendum est de diastruco cōfectū cerotū. Vel hoc quod parago: rigado diaforesim mediocriter facit. Rex autem bec gutte armoniaci. 3. iij. lactis de vacca nigra. 3. iij. lini seminis 3. viij. oua. iij. pus ifundes colofonie. 3. iij. sepi taurini 3. ij. et olei veteris. 3. iij. conficiatur et vteris.

De calefacientibus potenter. Cap. CCLVI.

Ad eos dolores qui ex nimio frigore et flegmatico humore fuerint. Ex gbus p̄stipatio in articulis nimia sit humoris hoc medicamen de euforbio cōfectū. Rex bec olei veteris. lib. j. nitrī ale xandrini terebēntine lib. j. euforby. lib. j. ieros. 3. y. fenugreci farine. 3. y. et cōficies et vteris valde bonū hoc medicamē est: et in his passionibus sepius et a multis et a nobis pbatū est: et ad diaforesim facit et calefacit superficie cutis et extrahit de profundo cōstipatos humores et dolores resoluit et amputat. Et in hoc oib⁹ mellus est quod non inquitur sine aliā glutinatione aufert. Et tūc aliud vnguentū. Scio enim euforbii cum oleo et cera cōfectū magnos dolores ex frigore generatos mitigasse. Non enim oportet nos mirari: quod et euforby calidū

est et mordicationē facit: sed in hoc illud laudamus quod fortiter mitigat dolores et non solum podagras sed et geniculorū doloribus et capitis et emigraneis qui de frigido humore generant succurrit. Qui ex calido medicamine non sanantur nisi ex aliquo acro medicamine adhibita fuerit curatio. Quod logic⁹ non admittit cum vide rit Hippocrate dixisse: contraria contrariis curantur. Conficiatur autem sic euforby. 3. j. olei dulcis lib. j. cere 3. iij. Istud enim vnguentum omnibus doloribus qui de frigore sunt subuenit.

De balneis. Cap. CCLVII.

Balneis autem vti opus: et maxime de ags dulcib⁹ reuma tibus passionibus. Et nimis mitigant dolores: unde considerandus est gbus et quō adhibeant. Nam balnea maxime boni iuuant qui de subtili et acro humore laborant. Isti enim iuuantur vti balnei. Contrario autem quibus de frigido humore reumatigātib⁹ nimio dolore vexantur loca que per articulos sunt et mēbrana calefacta merito et tepērata frigidine iuuari possunt. Ego enim scio quēdam apud nos vsum fuisse balneis cum nimis vgeret dolores et vsq; dū finiretur dolores ibidem mansisset. Et in ipso calore apponebat caricas cum aceto fortiter tritas et in modū emplastri superponebat. Sed et aliū in frigidatum podagricum similiter vidimus vtenē et cantaridis medicamen cōfectum sibi imposuisse et eleuatis vesicis humor multus exinde fluebat: hoc enim faciens dicebat paragozā sibi esse. Alter vero alium solum terebat et superponebat et iuuatum se esse dicebat. Alius barbarico more sibi escas in pedibus vbi dolor erat ponebat. Ego enim escā non laudo medicinas. Nocet enim magis quod iuuat et mitiget: quod nihil bonū molliat et extrahat frigidos humores ibidem infixos et quod tenuē fuerit deaurit et spissitudo remanens infusatur in articulis: et adhuc magis desiccatur et induratur humor ex desiccantibus et ex calidis vel acerbis virtute medicaminibus unde melius est non his vti. Quod si cōtingat ut adhibeatur post hoc adhibenda sunt ea que molliant et effundant vel extenuent ea que viscosa et in articulis sunt infixa in profundo ut per ea possint articuli ad suos reuerti motus. Interdū enim calacitici et amicitici et diaforesitici adhibiti medicamina.

De vnguentis diaforesitici. Cap. CCLVIII.

Vnguentis igitur sunt a debet vitilia facere et resoluerē duritias articularū: que recipiunt olei populini 3. j. cere albe 3. j. adipis anseris 3. j. euforby 3. v. cerā cum populeo oleo solues: et tunc adipē supermittes et cum tepauerint in mortario supermittes euforby tritum et vteris. Et tūc aliud. Aliud vnguentū diacison facies ad easdē passiones et satis optimū est. Rex olei cōis lib. x. cupressi pilas virides numero. xxv. herbe saune viridis lib. j. libanotis viridis. l. rosmarini. lib. j. lauri baccas virides numero. c. fenugreci sextarius vnus est pōdus lib. y. et olei lib. y. cuiusdā radicū lib. j. corticum pini. lib. j. opocisci 3. v. bec cōtūdes infunde in aque 3. v. tribus diebus. Et post dies. iij. supermitte oleum et coques donec psumat aqua: sic colabis: et tūc in oleo addes colofonie lib. j. opocisci 3. iij. q. solues cum vino alcalonio nimis bono: sic oib⁹ mēbris vteris magni fletu et satis et paragozici. Et tūc aliud vnguentū quod de lixiporion: magnificū enim est et fortissimū. Et tūc ad diuturnas passiones et ad omnium neruorum

a. i. policare.
b. i. caule.
c. i. caule.

d. i. policare.

e. Sum.

f. i. valde.

g. Struclū est ra-
dit hūc cūdo-
ro: et dicit in
de sit diastra-
cium.

h. i. fordidat cur-
tem adheredo.

i. i. glauci
et mēnū.

b. i. tumore
ros.

c. Est spūm
circa cūm
nau. Bai

d. i. hūmū
e. i. malozas

f. i. terrefa

g. i. ficus ficus

h. Balneo.

i. i. nūtigat
maximam.

m. i. cautera
esse dū ab
do seu comē

n. i. nūtigat
maximam.

o. i. nūtigat
maximam.

p. i. nūtigat
maximam.

q. i. nūtigat
maximam.

r. i. nūtigat
maximam.

s. i. nūtigat
maximam.

t. i. nūtigat
maximam.

u. i. nūtigat
maximam.

v. i. nūtigat
maximam.

w. i. nūtigat
maximam.

x. i. nūtigat
maximam.

y. i. nūtigat
maximam.

z. i. nūtigat
maximam.

aa. i. nūtigat
maximam.

ab. i. nūtigat
maximam.

ac. i. nūtigat
maximam.

ad. i. nūtigat
maximam.

ae. i. nūtigat
maximam.

af. i. nūtigat
maximam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

etationē absqz humoz supfluitate poterit esse. Et cum absqz humoz superfluitate fuerit sine reumate poterit remanere nihil habēs qđ supcurrat articulis. Ut autē etiā calida aqua quibec patiunt magis qđ vino. Et ab omnib⁹ frigidis curationib⁹: et ab his quēcūqz dīa sunt. i. que sanguinē multuz gūare possunt abstinēant. Multos enim scio vino solo abstinentes vltra ab ipsa passione post vini abstinentiam nō fuisse detētos podagra. Nam multa portio vini his gbus multuz abundat sanguis inimica est. Bonū est autē phibere his vini portione. Qđ si ex toto abstinere nō possunt in primovēre et estate oīno tentandum est vt a vino abstinēat. Expe- dit enim ista oībus modis obseruare his gbus reuma- tismus ex plenitudine sanguinis accesserit. Qđ si conti- gerit nō obseruādo cibos reumatismos pedū incur- re necesse erit illis localia adhibere adiutoria.

De localibus curis. Caplm. CCLXII.

Quibus ergo reumatismis lo-
cis flegmon accessit
iam reumatizāt infrigidare et diaforesim
facere vt humoz qui in inflammationē iā sa-
cia continetur digeratur et de superueniente humorem re-
pellere possit. Optimū ergo ad hoc est cataplasma qđ
de herba sempulua et de corticib⁹ malignanati in vino
coctis et rosas et alpbitha^c cōficiat. hoc enim repūmit qđ
supercurrit et diaforesim facit et desiccatur eū qui pūne-
humore et cōfortat simul et virutē pstat imbecilli mē-
bro. Oportet enim coquere bñ cortices malignanati in
vino et rosas et sempuluan diligēter terere: sic postea
simul cū alpbitha admiscere cū vino vbi mala granata
cocta fuerit mediocriter et valde pfecta sic supponen-
da sunt locis patientib⁹. In estate frigidā in hieme xō
tepidā. Si enim initū cōmorionis est hec opz adhibe-
re: et si mediocres adhuc dolores sunt. Si autē augmen-
tant dolores: ea que vocat cerotis embroca adhibēda
est. His hec sape partes. v. cere et olei rosei sit p. j. ce-
re aut modicū sit vt solū pinguiorē facit embroca. Su-
perponēda aut sunt hoc cū lana succida in hieme tepi-
da: in estate frigida. Qđ si in alto ptingat ipsam inflā-
mationē esse niri modicū et sapā et oleū purū pro oleo
ros. admisce sape et magis inuabūt. Permanēte igitur
doloze et brasice⁹ folys pteris cataplasmate. Qđ. R. so-
lia brasice coques et teres diligēter et supmities feces
aceti et ouoz nō coctoz vitella duo et olei rosei modū
cum et admiscebis oīa simul. Et cū se adiuerint pones
cataplasma et frequēter mutabis. Scio enim hoc adiu-
torū satis nīmos dolores paragonicare. Bene autē in-
uabis si cataplasma spōgia in vino stiptico mediocri-
ter infusam supponas. Qđ si tale vinū nō fuerit inuen-
tus in pusta spōgia infundēda est: sic est supponēda.
Neqz aq cala pedes ei⁹ fomētiadi sūt. Neqz cataplas-
ma de tritico aut de farina ordeī est imponēdum. Dia-
enim ista dīa sunt et magis in gb⁹ est plenitudo sangui-
nis ex his molestānt articuli et dolores in eis gūantur.
In gbus aut plenitudo nō est in corpore abūdās nīhil
nocet si sint dolores et adhibeat cataplasma de farina
ordeī. Sint ergo de farina ordeī partes. y. līnī xō semī-
nis pars vna. Coques aut et mutabis frequēter. Dum
aut nō fides satis calidū si adhibeat cataplasma
quē admodum faciunt multi medicopz: ledit nō solum
articulos: sed et alia loca frequēter et de tritici farina ni-
mis cocta cataplasmatēs: et nō sciēs: qđ magis incēdi-
tur et desiccatur superficies cutis qđ digeratur aliqd de pa-
tiētib⁹ locis. Quia cataplasma desiccatur si plus fuerit

decoctū: et maxime si oleū in ipsa coctione habeat. Na-
nifestū est enī ea que in oleo frīgunt seu pisces seu car-
nes quō desiccant et stringunt. Nō ergo opz vt dictū
est hominē cataplasmare nisi prius corpus euacuatus
fuerit: a supfluitate humoz. Neqz cataplasma de triti-
ci farina nimis calidū est imponēdū. Ego enim existi-
mo neqz stipticas spēs vel eas que reprimunt debere
adhiberi prius qđ totū corpus euacuet a superfluitate
humoz. Quia qđ supfluit in articulis timor est ne ad
vitalia loca recurrēs causas ingerat suffocationis et pe-
riculū faciat mortis. Siue ergo diaforesicis⁹ siue apo-
crusticis⁹ voluerit vt aliqs medicaminibus festinare
dō pri⁹ totū corp⁹ euare: et sic postea vt cataplasmate.
Ad poros hoc est si in nodis tumores fuerint et lapi-
des. Caplm. CCLXIII.

Quoniam quidē multus in pedibus
manib⁹qz velut
pori sūt. i. velut tuberculi in eis generatur
reumatizantib⁹ articulis siue per inordina-
tos cibos aliquos indigestos et crudos col-
lectis humoribus in corpore siue frequēter narcoticis
et anodinis medicaminibus vt dō: cōsequēs est nobis
scire quō aut gbus medicaminibus opz debeatur resol-
ui. Si enim calida distēperātia neruoz super excocta
mā et ysta solet generare poros: nō opz calefaciētib⁹
et acerbis vt medicaminibus qđ si per bec⁹ ias currat
generatio lapidū fm⁹ hec alios nutrit lapides vitium
factus. Si ergo vtatur aliqs ad hoc que resoluerē pos-
sunt hos qui cōtinentur in mēbris lapides: mox iterū
transēdū est ad ea que mediocriter calefaciūt et effun-
dunt⁹ vel resoluerē pri⁹ medicamēta phibitis ceteris
desiccatis oib⁹ cibis et antidotis q calefaciūt et desic-
cant: hec oīa gūant magis poros qđ dissoluūt vt resoluūt.
Quib⁹ aut nō est cala distēperātia s; frigidiores et pin-
guiores et crudi in articulis magis inseruntur humores
his vtilissima sunt hec que extenuāt et calefaciūt si qs
eis vta⁹. Per hec enim et qui nati sunt soluntur pori et
ali ne renascantur. phibentur. Ego enim scio quēda-
nīmis grandes habentem poros in articulis per ea sa-
cium fuisse sanum vt ambularet sine nocumento ex eo
medicamine quo vsus est.

De antidotis. Caplm. CCLXIII.

Quoniam in toto anno bibat
qd. R. cetauree. 3.
v. ipericō camitrie⁹. añ. 3. ix. aristologie ro-
tide gētiane petroselinī agaricī su⁹ meu⁹
ali. 3. liij. nardostochy⁹ 3. j. mell atici⁹ qđ
sufficiat: dabis aut in cala aq. Et alius scio incipitē po-
ros hīe q nō adhuc pcreatos hēbat lapides hoc vsū
fuisse apocimate p qđ extenuatis crudis et pinguib⁹ hu-
morib⁹ sanus est. Quā apocimā hoc mō pficiebat ori-
ganū camitriā⁹. Pulegiū et camepitheos coquebat et
ex his apocimaz bibebat. Dōz nī nīhil expedit his q
cholericā et calaz hnt distēperātia sicut iam dictū est.

Ad poros. Caplm. CCLXV.

Quoniam multa medicamētoz sūt
multa medicamētoz sūt
poros pauerūt: quoz cōfectio de nimie
acredinitate que sunt spēs⁹ fit: q malaxādo⁹
et effundēdo⁹ soluit poros vobis eorum
exponim⁹ dīas vt ad diuersas distēperācias egrotan-
tiū vel ad magnitudinē malitiae que pūne⁹ in mēbris
articuloz eligatis que expedire pri⁹ vniūscuiusqz adiu-
toria que i singulis pūnenē scripta que solūt in articu-
lis poros: ita vt nunqz appareāt: et vt iterū nō possint

a. humozibus.
b. a. resoluē ias
humozibus.

c. i. farina ordeī.

d. i. optie mixta.

e. i. vini cocti do-
nec redeat ad
tertiam partem.

f. i. in profundo.

g. i. caulis.
h. i. caulis.

i. i. mitigare.

k. i. acco aq mī-
xto. Jari.

l. i. resoluē
m. i. resoluē

n. Aeria.
o. i. fm ad
stratone

p. i. humoz

q. i. camitrie
R. i. valerianae
Bari.
o. i. i. herba
ambro
t. i. folio
v. i. loco.

r. i. camitrie

s. i. molli
t. i. liquore

Quoniam multi a passionis ma-
gnitudine v-
gentur: quoniam non possunt nimis ferre
dolores a nobis anodina^{ss} requirunt medi-
camina. pro qua re de his a nobis tradita
est rō quō aut quādo debeant adhiberi seu cōfecta me-
dicamina tradim⁹. i. cerota que de opio cōfecta sūt que

Deponeo ad aquilum dumorez ita vt itatim
ambulet. Est enim hoc verū qd dicitur rarius dāda¹¹
est. Habet¹² enim qd nocuū in se nā z frequenter reu-
matismū patiunt qū cū bibūt. Existimo enim qd caco-
stomachus est hermodactylus ppter ea frequēter reu-
matigant¹³. Naz cyminū aut mastix aut gīnģiber: ideo
ei admisceē qz cacosomachus est. Aliqui etiā z eufor-
bium mittunt existimātes eū¹⁴ aliqd frigidis habere
z ideo narcoticū esse. Sed spero qz hermodactylus nō
satis est frigidus aut narcoticus: qz purgādī bz virtutē¹⁵
Naz si frigidus esset purgādī virtutē nō bier. Omnes
enim spēs que ledunt stomachū in sīnauitate¹⁶ earum
imbecillis effectus¹⁷ fastidiū ciborum incurrit. Bonū
ergo est cyminū z gīnģiber z piper admisceri vt mali-
tie ipsius possit resistere: z potio nimis sit cacosoma-
tica¹⁸. Sed talio nihil bis deterior est si hermo-
dactylo admisceatur. Cui tñ si admisceat¹⁹ maius adiuu-
rium²⁰ est. Nam ego portionem ipsam ab antiquis in-
uentam a me probatam superaddam vt non ignoran-
tes pretereant. Catarricum de hermodactylo qd. Rē.
hermodactyli pēlus solidi²¹ vni²² z gīnģiberis siliq̄s²³
ix. piperis siliquas. y. anisi siliq̄s. y. bis oib²⁴ vna est po-
tio. Si aut volueris vt amplius educat ventrē adde
scamonee siliquas quatuor. Et vt sine dolore efficiātur
qui acceperint hoc modo cōfectio hermodactyli fiat.
¶ Hermodactyli. z. iij. cymini. z. xij. gīnģiberis. z.
xij. piperis. z. x. dabis aut in calida aqua. Integra aut
dosīs sint. z. iij. ¶ Item alia²⁵. Rē. hermodactylo z
z. iij. gīnģiberis. z. viij. cymini siliquas²⁶ quatuor ani-
si siliquas. iij. diagredy siliquas. viij. dabis aut cū vi-
no z melle: facit enim bene. Experimentant in illaz ha-
beo in plurimis. Nam purgando mox paragozicat²⁷
z statim ambulare eum facit siue incipiente passione
siue in declinatione podagre. Danda est etiam consi-
stente²⁸ passione. ¶ Itēz alia satis bona z a nobis ex-
perimentata. Anisi siliquas. xij. cymini piperis albi z
nigri. aij. z. y. c̄. z. viij. eufozbz. z. iij. mastics. z. vj.
cassie²⁹. z. j. hermodactyli. z. iij. bis omnib³⁰ vna est
potio: dabis autē in calida aqua. ¶ Item alia quā Za-
cobus tradidit hermodactyli. z. iij. diagredy. z. iij.
dabis biberes: ante accipiat cibum z calidam aquā
bibat z humidus cibos accipiat. ¶ Item aliud quod
Theodosius philosophus tribuit. Rē. hermodactyli. z. j.
cymini ethiopi. z. iij. anisi. z. iij. aliapiados³¹ herbe
z. vj. agarici. z. iij. multi siliquam vnam su³². z. iij.
masticis. z. y. c̄. z. iij. spicenardi. z. y. ginci³³. z. vj.
dosīs autem. z. iij. iij. cū hydromelle: mirabilis est
enim ista potio z a multis probata est: etiam z a nobis
manifestum est. Qualiter nutriendi sunt qui de hermo-
dactylo antidotum sunt accepturi. In primis ante po-
tionem accipiant duo aut tria vitella ouorum z panis
modicū z de galline pectoris: scqz post vna hozaz aut
duas lauent. Et ex euntibus a balneo cum redierint in
domum dabis antidotum sicut dicta est dosīs. sic enīz
datum antidotum omni datione vili³⁴ est ad opandū.
neqz enim tangendo ledit stomachum: reuertit ma-

culani, Jan.

gis faciliorem reddit. Sufficiat aut de hermodactylo
hec dixisse quemadmodum ab antiquis tradita nobis
experimenta et a nobis probata sunt.

De cataputys. **Laplm. CCLXVIII.**

Sus aut sum et ego ipse tempore meo
experimentato iuuamine
aloe admiscens hermodactylo et factas ca-
taputias dedi ad glutiedu et non in portione.
etenim sine dolore mox effecti sunt et reu-
matismos frequenter accedentes probauit. **It.** eni hec aloe
3.ij. scamonee. 3.iiij. cucumeris syluatici seminis. 3.
iiij. hermodactyli. 3.iiij. dosi aut. 3.vj. plus aut mi-
nus secundum virtutem. Cataputiae alie sicut operantur facit etiam
et arteticis qui non plus flatu sunt: aloe colloquintide in-
terioris scamonee. aii. 3.iiij. hermodactyloz. 3.ij. dosi
aut. 3.vj. aut plus aut minus facies aut cataputias secundum
virtutem. Alie cataputiae: calactidas et non si volueris face-
re cataputias facies sicut aloe filiquas. vj. diagredy fili-
quas. ix. ferici hermodactyloz. aii. filiquas. iij. hec teres
cum roseo aut hydromelle facias cataputias et dabis non
solum podagricis aut arteticis: sed et alijs quibuscuque volue-
ris deducere ventrem. Satis enim sine aliqua molestia
purgant et nihil in suauitate sentiunt fumentes.

De potio de coronopodium. **Laplm. CCLXIX.**

Scri aut opus quod non solum de hermo-
dactylis efficiuntur portiones
ad podagras que sine dolore sunt: quas gre-
ci anodinas vocant: sed alia multa: de quibus
est coronopodii: quod et ipsum existimo hoc
prestat quod et hermodactylus sed minus est: caco stomachi
illo. Paragorizat et educit ventrem et non minus: et ta-
men non satis amplius: est aut ex eo integra dosi. 3.iiij.
dabis aut eum interdum solum: interdum et cum piperis gra-
nis. xl. multi aut amplius addiderunt species: et vilius ope-
ratio melius sunt iuuant. Habet aut ipsa compositio hec. 3.
3.ij. piperis. 3.ij. agarici. 3.ij. gnicy interioris. 3.iiij.
coronopodii radicis. 3.vj. undecernes cum tricochino
et repones: dabis aut. 3.ij. ex eo. Quibus aut difficilius est
vetere ad purgandum dabis. 3.iiij. aut plus aut minus et
post euacuationem ventris statim lauet: et postquam lauerit
nutries eum ouis et pane. Scri aut opus hoc adiutorium in
magnis accessionibus datur paragorizat. Alia portio
que mox ut accepta fuerit in ipsa accessione sine dolo-
re patiens efficiet: compositio aut sicut. Perissimi seminis. 3.
iiij. gingiberis. 3.vj. coronopodii radicis: amomi piperi-
ris. aii. 3.vj. pulueris aut sit integra dosi. 3.vj. Ob-
seruet aut qui portiones istas accipiet ut bene digeste
sint: et in rosato aut in pista. Nihil minus aut mitiga-
re solet dolores et murius herba cum nihil in se habeat
quod cacochemia facere possit in stomacho: et lesiones in
articulis. Hec aut habet ipsa compositio agaricus murius
aii. 3.ij. dosi et non est integra. 3.iiij. et cum portione adde
euforby. 3.ij. dabis aut cum vino aut melle aut in cri-
platico bono. Item alia duo antidota podagricis
que dicuntur climax. **It.** agarici. 3.ij. su. 3.ij. petroseli-
ni. 3.iiij. meu. 3.iiij. ipericon. 3.vj. getiane. 3.vj. aristolo-
gie. 3.vj. cetauree. 3.vj. camitrie. 3.ij. mellis quod suffi-
cit: dabis aut hoc antidotum anni circulo percurrente.

De antidoto alio podagricis dando per totum annum.
Laplm. CCLXX.

Mod datur anno integro podagri-
cis: sanat enim poda-
gras et omnes articuloz dolores et epatis et
splenis et renu dolorem sanat et dissinterias et
callos quosque in articulis satis bene sol-

uit. **It.** aut hec reupoiici. 3.ij. agarici. 3.ij. su. 3.ij. petro-
selini macedonici. 3.iiij. meu. 3.iiij. ipericon. 3.vj. getia-
ne. 3.vj. aristologie. 3.vj. cetauree. 3.ij. camitrie. 3.ij. x.
dosi. 3.ij. mulieribus et. 3.ij. compositio aut hec: sic mit-
tes oia in pila tundes omnia diligenter: et puluere facto
pabis et simul miscebis: et iterum mittes in mortario re-
res diu: et iterum tricochinabis subtili tricochino: sic vte-
ris sicut a nobis per singulos menses ordinatum est.
mense Ianuario dabis diebus quinqz. mense Febua-
rio diebus. v. die post diez. mense Marcio diebus. v.
die post diez. mense Aprili diebus. v. die post diem. me-
se Maio diebus tribus die post diem. mense Junio die-
bus duobus die post diem. mense Julio die vna. mense
Augusto dabis die vna. mense Septembri dabis die vna.
mense Octobri dabis duobus diebus. mense Nouembri
dabis duobus diebus die post diem. mense Decembri
dabis quatuor die post diem: diem vnu in medio tras-
ponat: sic per menses. xij. complaciat dies numero
xxx. vj. in anno vertente. **Oporet autem eum qui bi-
berit abstinere in toto anno ab his carnibus: id est bu-
bulinis et porcinis et fongis et synapi et acribus omni-
bus oleribus et ab ydrogario et bazifica et bene digestu
esse: et lauare pedes in calida aqua. Et sic vngi oleo et
lac bibere ordinate per tempora.**

De localibus adiutorijs mitigatijs.

Laplm. CCLXXI.

Ec ergo sunt vanda que mitigare
possunt dolores. Qui aut
propter stomachi imbecillitatem non possunt
continere: ut accipiant sed mox ut bibe-
rint in vomitu concitantur pro timore ali-
quo seu suspitione aliqua medicaminis: et hi in acces-
sione dolores ferre non possunt. aliqua debemus nobis
exponere que in ratione et experimento vtilissima nobis
dolores esse videntur. Cerotaria anodina que mox si-
ne dolore faciant ordinamus. Cerorum quod dum in
statu accessionis fuerit superpositum mox sine dolore
locus efficit. **It.** aut hec croci opij. aii. 3.iiij. panis lib. j.
cere lib. j. olei rosei lib. j. crocum et opium infundes in
vino panem in aqua quam fundens et exprimens ma-
nibus admiscebis vbi crocum et opium trita sunt: et ite-
rum teres donec omnia misceantur: sic postea ceram so-
lutam supermities teres et vteris. Aliud quod in statu
passionis adhibet. cere. 3.iiij. lythargij. 3.ij. psmicy
3.ij. strigui succi lib. j. olei rosati lib. j. supermities suc-
cum donec totum colligatur sicut vteris. Cerotum aliud.
et hoc ipsum aut mitigatum est: facit enim ad omnes
inflammationem ignitam: opium solues cum lacte mu-
lieris. addes olei rosei: et cere. aii. 3.ij. sic miscebis ce-
rotum et vteris. Item cerotum aliud mirabile expe-
rimentatum mittes in cacabo oleis communis. 3.ij. co-
ques lignis de vitibus. i. de sarmentis donec bulliat: et
vbi iam desierit bullire torpedinis. i. piscis marini
pensum lib. j. committes in ipso oleo et coques donec
iterum bullitionem faciat secundam et tertiam: et post
hec supermities asphalici animalis que aliqui mari-
danum vocant sanguinis. 3.iiij. et simul coques cum tor-
pedine donec discoquantur et soluantur omnes car-
nes eius et sublatum ab igne cum refrigerauerit cola-
bis et mittes in alio vase: et cum opus fuerit accipies
de eo ipso quantum sufficiat ad vrendum et miscebis ce-
ram et resolues in trulla et facies cerotum mollifica-
tium: et lintheo indutum superpones leua: coques
autem oleum in hospicio pedeplane mense Marcio
feria quinta: sic enim facta portio multum iuuare potest.

a. i. pillulis.

b. i. laxatiuas.

c. d. elle. f.

d. Coronopodii
herba e que pro
corui di. folia
h3 vt pilulu 3a.

e. i. pedis corui.

f. i. croci formula
ni. 3a. vel car-
thami qd est se-
men eius.

g. i. insuleb⁹ gut-
tarum.

h. i. mitiga-
t.

i. Herba est filio
cruce in virga et
folijs hys flore
nigellinis cu la-
minis in longi-
tudine porrectis
in quibus est se-
men simile car-
thamo. 3a.

k. i. mixte et fer-
mentate.

l. d. elle.

m. i. aceto aque
mixto.

n. i. auricula mu-
ris.

o. i. vino aurei
colozis.

p. i. valeriane.
q. Est herba filio
anpho in tyro
et folijs.

r. i. camedreos.

s. i. duricles.

i. i. valeriane.
q. Est herba filio
anpho in tyro
et folijs.

r. i. camedreos.

s. i. duricles.

t. i. caloz.

u. i. reuolus.

v. i. acutis.

w. i. aquosus.

x. i. calu.

y. i. pun.

z. i. celbi.

aa. i. effin.

bb. i. Sym-
multo.

cc. i. chus d-
dine fa.

dd. i. ceru.

ee. i. mos.

ff. i. pite.

gg. i. rino.

hh. i. cica.

ii. i. man.

jj. i. gita.

kk. i. oia.

ll. i. alia.

mm. i. pite.

nn. i. echnu.

oo. i. pite.

pp. i. pite.

qq. i. pite.

rr. i. pite.

ss. i. pite.

Constituantur hec de anodinis et podagricis cataplasmatibus dixisse. Et hoc de Secundo Libro Alexandri Yatro explicat.

Problemum Libri Tertii.

Existi a me charissime Cosma vt de diuersis passionibus membrorum et febrium generalibus tibi signa et curationes breuiter exponerem. Obediens ergo petitioni tue in vtroque me parare conserui: et in quantum possibile est de febrium

diuersitatibus signa et curationes breuiter stilo scribam. Initium igitur ab effimeris febribus facientes sicut et Galeni de dactylia continere videtur in quantum possibile est nitetur explicare. Nullam aliam tamen substantiam febrium esse dicimus nisi calorem contra naturam excitatum in corde et arterijs accensus qui naturaliter in corde ignis existens totum regit corpus protestantibus Galeno et maxime Hippocrate. Quod rationabile sit vt de corde magis surgat febris quam de alijs aliquibus membrorum locis. Spiritus enim iste est vite qui innatus in corde subsistit quem greci visum vocant. Qui cum contra naturam suam sit ignitior accensus: febres per arterias que ex eo procedunt accendunt totum corpus: quoniam iam non est simplex ignis cum fuerit contra naturam accensus in febribus. Nam alie quidem surgunt vt accendantur ex materie humorum qualitatibus. Alie autem intrinsecas: et hoc ipse solus vitalis spiritus in nobis mouet febres. Unde tribus modis (vt diximus) in nobis pueniunt febres: vt in spirituum humoribus in sterijs. I. membris que in corporibus nostris firmissima sunt. Quod si solus spiritus ignitior effectus excitauerit febrem: totum accenditur corpus quam greci effimera vocant. De humorum autem putredine si in venis cum sanguine mixti computruerint faciunt causam synochum vel synocha quas nos continuas appellamus febres. Si vero extra venas per diuersa membra putridi vagetur humores faciunt typicas febres diuersas. Nam si scieris posederint faciunt ceticas febres ex quibus tota consumitur caro. Dicemus ergo nunc singulas vniuersales febres qualitates quantas et qualia sint signa et curationes earum. In primis igitur de effimeris simplicibus febribus que etiam frequenter solent puenire hominibus.

De effimeris febribus.

Lapm. I.

Effimere febres que in spiritu g est in corde consistunt nihil aliud in se habent manifestius quam solam quam habet citatas in se nascentia simul. I. et cum initio augmentum statum et declinationem: de qua re effimere vocatur febres. Lognosci autem eas sic oportet. In primis tactu. Secundo in vniuersis. Tercio in pulsu. Tactu igitur sic cognoscantur: quod mox in principio et augmentum fit sit in balneo vaporis aut calorem accedit. In vniuersis autem hoc modo cognoscuntur: quod mox in primis manifestas inuenis digestionem: ita vt in eis alia nulla ostendatur febris. Pulsus quoque hoc modo declarant effimeram febrem eo quod citata in arterijs faciunt diastole: quas nos alleuationem arterie dicimus ostendentem infirmitatem febrium non fieri. Syntolem autem. I. de positionem arterie segniorum et tardiorum faciunt pulsus infirmitatem magis quam purgationem supfluitas oportunitatem ostendentes. Habent etiam et status

equalem et declinationem mundam et omnino a febribus purgata. Sunt autem et alia plura signa: sed hec sufficiant ad proprias manifestationes que diximus que in alijs non inueniuntur febribus.

Cause effimerarum.

Lapm.

II.

Ecce enim que effimere vocantur febres commune nativitate habent quantum ad eas pertinet et omnibus eis est communis curatio. Sed quoniam non vna causa est de qua generantur febres: sed plures et varie earum sunt cause de his dicendum est. In primis etenim alie nascuntur ex eis que greci copos vocant: nos autem labores possumus dicere aut ex anfractu quod constipationem appellamus. Aut ex plurimis modis repletionum cibi et potus: aut ex indigentia cibi aut infirmitate: aut ex ciborum generata corruptione et elisione. I. corporis nutrimenti deductione. Et vt omnia breuiter dicam que greci pro catartica vocant. I. causas precedentes egritudinis vnde fiunt effimere febres. In qua re plura nos oportet dicere ad vnamquamque causam vt proprie que expediunt adhibeant curationes.

Curatio si ex nimio calore febriunt.

Lapm. III.

Et ex nimio calore febriunt hi neque expectant neque plerumque medicos: sed mox leuigata febre ad balneum vadunt propter hoc quod declinat febres que ad modum ex aliquibus alijs effimeris putrida vel cetica febris fieri solet: et optima et prima curatio est ad hec balneum ex labore febribus faciunt. Hoc enim multi medicos negligentes nec oportet ne ad balneum transmittentes interdum multas et malas lesiones ex labore febribus faciunt. Si enim absque alia corporis supfluitate sint neque pectorici neque cacochimici sunt magnifice hoc modum iuuari possunt nec alia indiget curatione. Qui ergo cacochimici aut pectorici inueniuntur expediens curatio est euacuatio prope ne humores in putredinem vertant et non solum propter spiritum vite qui non bis est: sed etiam propter humorum abundantiam. Si autem antequam incipiat passio prius fomentent magnam e contrario excitabit lesiones ita vt ex putredine ipsa vel pectoria febres alias que preparant incurrant maxime si diutius non expediet nequaquam. Ut autem hec non patiantur signis certioribus ad eos oportet accedere. Quoniam aliquibus vixina est fetor ex putredine facta plerique incurrit febres. Ideo et lauare expedit in hac febre et non laborare. Et alij bene nutriti sunt et non sunt lauandi ne pingat passio: non facili sed difficilis sit ad curandum.

Curatio ad eos qui ex labore febriunt.

Lapm. IIII.

Ex labore febriunt diligenter est cognoscenda curatio coram qui ex effimera laborant febre. Humectari autem oportet et in frigidari. Sit ergo maxime per balneum temperatum et expediet dietam. Et perungendum est totum corpus quod nihil in se habeat diaforeticum: et omnia agenda sunt vti quod nutritio magis humectetur et iuuat corpus. Neque enim quamplurime oportet fricari corpus: neque vngi solo oleo sed mixta aqua cum oleo etenim hec humectant. Nam oleum solum per se impedimentum facit. Cum aqua autem mixtum magis in profundum ingrediens in frigidat articulos ex labore calefactos. Propter quod eos non oportet vngi neque postmodum fricare vt sudor exeat: quia nec humectari perunctione potest propterea quod calet sudans. Deinde ergo existimo esse vt de lauato sudore et tepida multis foris de balneo exeunti melaxetur corpus. Et

k. i. supercalefactionem spiritus.

l. Effimere. m. i. labores. n. nascuntur effimere.

o. i. primarias causas.

p. i. solis vel laboris.

q. i. declinante.

r. i. practica sua. s. Egrus.

t. i. ne opprimitur ab humoribus et suffocatur. v. i. balneum egrum.

y. Quandoque. i. diu febris est ex labore et non est dispositio ad putredinem.

z. i. vnguento.

et. i. cum aqua tepida. et. i. molliat vel humectetur.

sic yngendū est de lipara ex oleo ⁊ aqua frigida. Et sic
ster aliquādū in folio ⁊ postmodum descēdat in pisci-
nā. Sed nec multus stet in aere: nisi fere tñ vna hora:
sic enī bene humectari potest. Neq; xō in ardēte stet
aere balnei: ne yatur: ⁊ alia supueniat febribus. Tali enī
curatione iuuant oēs qui ex labore febriūt: maxime
bi q cala sunt distēperātia. Nescio enī pro qua re Ha-
lenus oleo tepido yrebat ⁊ aquā fugiebat simul misce-
re cū non sit frigide admixtio aque sed tepide ⁊ simul
permixta ad tēperandū: vt ytraq; ⁊ modū caloris ⁊
siccatūs ex labore facta ystione in corpore tēperet sed
inūctionē de solo oleo tepido fieri iubebat. Si aut cū
scda vice lauare volueris iterū de ydroleo ynges ⁊ in
solio tēperato diu stare iubebis. Magnifice enī ex
hoc iuuabit: q; dum diu steterit in solo plus infundet.
Si enī bi remoueat a balneo oino in eis latet. f. be-
rendo ex labore facta malitia. f. ipsa corporis distēpe-
rātia. yteris etiā hoc modo ad eos qui ex nimis ygi-
lis febriūt vt citius possint ab egritudine reparari. Le-
terum xō ⁊ de bis erit dicendum qui ex indigestione
febriūt ciborum.

De his qui ex indigestione ciborum febriūt. Cap. V.

Indigestione. Nō ciborum se-
brentib; effi-
mere febres necesse est vt de frigida aut
de cala fiant distēperātia: ex hoc quippe
cognoscuntur facili. Nā si de cala fiat distē-
perantia ruct; hnt sumofos cū quadā ystura qd roma-
ni carbunculū vocant. Si aut acida fuerit ructatio ⁊ si
fuerint sine ystura ex frigida necesse est fiat distēperā-
tia. Opz aut nō solū ructus artēdere: ⁊ alia plurima
signa erātē dico ⁊ tēperantia ⁊ epideumata. i. quo inge-
nio vel arte viuāt: aut si ocio vacet: aut quali diēta est
ylus q passus est indigestione. Si g carbunculū patia-
tur: caloris existimetur eē indigestio: qui tñ ⁊ interdū
fit de cibis carbunculus: hoc est de melle facta edenti-
bus. Si aut hoc cib; facit ⁊ cala nā pssiderādū est: q;
facit distēperātia si acidū frigidus cib; sepius enī aci-
dos ructus facit acedonicus ⁊ stipticus cib;. Est ergo ⁊
qñ calida distēperantia ⁊ calidus cib; facit acidus ru-
ctus. Unde tales ructationes pausare faciunt si nō que
infrigidat aut humectat ytantur curatione.

Curatio calide distemperantie. Caplm. VI.

Cibus igit. ex calore corruptis
cibis: cū indigōne
sit carbunculus ⁊ febriūt effimera febre cuz
vtrīs solutione nō opz calidos cibos dari
aut potū. Et enī videt plens modicū mi-
tigari scelera egritudo: eo q ventosas diaforesim fa-
ciat: ⁊ postea ex ipsa cā sit vt amplius febriāt augmē-
tata effimera febre. Interdū etiā ex humoz putredū-
ne alia febrib; facta iterū subsequit. vt aut hoc nō pū-
gat alio modo opz dari cibos ⁊ potū: ⁊ ad ipsas ecōtra-
rio adhiberi curationē vt pfectius pansare possit miti-
gata passio. Nā si adhuc ructus ex cibis tibi esse vī: nūc
adhuc yteris portione: ⁊ maxime aque cale: q; bec po-
tio pōt delauare ⁊ expellere p vtrē corruptos cibos.
Nā ⁊ si vomat multū iuuat: ⁊ adhuc etas per sicū ⁊
ystū tēperat spm: ⁊ mitigat ⁊ mollit poros. Nescio enī
si aliq; melius ad hoc adiutorius possit excogitari his
quib; ex cala distēperātia indigestio ciborum fuerit gene-
rata: ⁊ ex hac febriūt effimera febribus. Si aut ea que
corrupta sunt iā in stōcho residere nō videant: sed tñ
per vtrē ferant nō opz fluentē pbiberi: sed ⁊ iuuari

vt euacuent magis ea que corrupta sunt per ventrem.
Qd si videat tibi plus q; opz fluere yter: ita vt in ite-
stinis mordicationē patiat: iubebis eū lauare ⁊ vino ⁊
oleo melino in balneo vtrē ⁊ epar magis perungi
facies ⁊ nutries cibo pane. f. ⁊ aqua calida: cui admix-
cebis apy radices ⁊ coriandrū yride: ⁊ nō ibidez oīu
ster apy: sed moy auferes ante q; tēpescat aqua sed nō
de semel sed sepius intingat. Qd si calor in stōcho fue-
rit aut inflāmatio aliq; non opz radices apy mīui: nisi
nñ coriandrū aut ipsas solas micas de pane tñ cū aqua
calida bis aut tertio supfusas ad edendū dabis. Qd si
yter plus a rōne seraf ita vt virtus deficiat olfacū
mel ei dabis aut ydrozof. aut ydromelon: cuz mica
vel sic per se. Si xō nullus calor aut inflāmatio in sto-
macho residet dabis ei vinū gnidū aut sabinum
aut vinū modice in se habēs aliquā stipticā virtutem.
Si aut virtus sine aliqua leſione maneat nō dabis y-
num: ⁊ maxime eis qui calida sunt distēperātia. Qd si
ex aliqua distēperātia carbunculū patientes indigesti
sunt si vinū bibāt magis argmetabit si calidiorib; re-
bus vī voluerint. Adroz enim qdō sal. in terapenti-
cis libris eis qui ex calida distēperātia de indigestio-
ne cibi molestarent antidorū dari iussit diatropipeo:
⁊ diacydonitē melon ⁊ extrinsecus eis iussit suppo-
ni in stōcho purpurā oleo nardino insulam ⁊ cū masti-
ce ⁊ absinthio ipsam calidā suaserit imponi. Doc igit
iussit vt nō solueret virtus stōchi sed roboretur serua-
retur. Ego aut nullo modo hoc iuuare eos posse existi-
mo qui calidā habēt distēperantia. Opz aut vt semper
yteritate viri debeāt loqui. Si aut ex calida distēperā-
tia sumofos ructus ex indigestione sit oportere existi-
mo xia cōtrariis debere curari. Dec igit minus sunt
ministrāda. Nā si bis ministratis ex calore peior fa-
cius fiat necesse est ecōtrario diēta dari que infrigidari
mediocriter possit. Et enī yter didicimus oēs ptra-
rys curari. Opz aut ⁊ pigaminum oleū adhiberi.
Ego autem nec aliquid tale: calida est enim enema: q;
ideo hoc fugiēdū dico in quib; corruptio cibi cū febre
ex cala distēperātia puenit. Dec ergo ad eos q ex cala
distēperātia carbunculum patiunt sufficiat dixisse.

Ad eos qui de frigida distemperantia corruptis cibis
acidum ructant. Caplm. VII.

Enc autem dicendum est ex his
quib; frigida distē-
perantia indigesti sunt ⁊ acedonicū ructāt.
Et enī bis citius accendunt febribus: q;
si ex hoc fieri cōtingat effimera febre cō-
siderandū est: ⁊ requirendū a nobis virū de calida sit
distēperantia qui de cibis acedonicis sit ructus sicut ⁊
in frigida distēperantia sit ex cibo carbunculus. De-
pius enim cōtingit in nimis calidis regionibus als mā-
flonibus ibide vinum accessere: ⁊ in frigidis vīna pos-
ta acetū fiunt. Similr aut ⁊ fermentum in calidis ante
accessit. Dec ergo sunt pudentia: q; ⁊ calidis hospitys
permanēs vinū mutat in acetū. Similr aut ⁊ in frigo-
re inuolutus pānis multis nō alget sed nimy frigidis
aere. Quia ex cōtrariis talis sit accidentia videlicet
attendere necesse est: ⁊ pcedētib; signis ⁊ presenti-
bus vt omnino cognosci possint: qualis est causa siue ca-
lida siue frigida sit: ⁊ sic curatio adhibeat. Qd si acidus
fuerit ructus ⁊ calidior sit distēperātia eis q infrigidat
⁊ cibis ⁊ potib; vī opz. Dec qd maxime puideri pñt
⁊ dari pgruo tpe que nō corripunt. Un pūane suco
aut alice datus facile corripit ⁊ supermanat: sed sto-
macho de qua re magis pūgit vt acedonicū ructent.
Dis aut

a. f. tam aq p
oleum.
b. Salenus.
c. i. mixtura ex
aqua ⁊ oleo.

o. 25 dicunt.

e. Eger.
f. i. ystura in
guttur.
g. i. ystura in gut-
ture.
h. Cibaria.
i. Egritudo.
k. i. complexio.

l. i. resolutionē i
pne a calo cibo.

m. i. valde sicci.

u. i. fluxū vtrō
restringi.

o. i. de cydoni
p. i. aqua.

q. i. larcum.
r. i. larcum.
s. i. larcum.
t. i. larcum.
v. i. larcum.
w. i. larcum.
x. i. larcum.
y. i. larcum.
z. i. larcum.

a. i. larcum.
b. i. larcum.
c. i. larcum.
d. i. larcum.
e. i. larcum.
f. i. larcum.
g. i. larcum.
h. i. larcum.
i. i. larcum.

aa. i. larcum.
bb. i. larcum.
cc. i. larcum.

dd. i. larcum.
ee. i. larcum.

ff. i. larcum.
gg. i. larcum.

hh. i. larcum.
ii. i. larcum.

jj. i. larcum.
kk. i. larcum.

ll. i. larcum.
mm. i. larcum.

His aut volatilia que duras habet carnes vitilia sunt
et galline iuscellate aut in simplici cema cocte et ysi-
cia ex eis. Similiter autem de piscibus duris quales
sunt ciridos et glaucon et orphus magis. Non mireris
quod hec dico qui enim calida sunt distemperantia et aci-
de ructat si eis et pedes bouinos dederis non nocebis
sed magis iuuabis. Ego enim multo tempore acedonica pmanē
te passione ex his sanauit. Et adhuc ostreas non coctas
dedi et duracina et oia que ifrigidat et non facile coctū
punit sed eis qui difficile digeruntur cibis vsus sum.

Curatio frigide distemperantie ex indigestione facie,
Capitulum.

VIII.

Sed autem non sit de calida distem-
perantia sed de frigida et
acidonico habet ructus. Tunc magis ex-
pedit ut calida deest dieta et antidota quia
sunt diatriopipereō et diamilon et donio.

Et embroca de oleo nardino apponatur ad stomachum
et quicquid ad carbunculum. Halenus adhiberi precepit
oia. Magis autem ego hec talia eis qui indigesti sunt et fri-
gidam habent distemperantia existimo expedire. Sed
nec aliud melius potest inueniri quod adhiberi debeat.

De effimeris febribus ex anfraxi factis. Capitulum IX.

Acit autem tepidus et pinguis
humor ex anfraxi
effimeras febres que sine aliqua euentu-
atione sunt propter hoc quod non euentantur
sumi ex acredine generati. Euenit ergo

ad hec diligenter accommodari sensum ut prius cognos-
cat si plenitudo sola sit de qua facta est anfraxis aut
si pinguis solus humor aut glutinosus distipauit loca.
Cum ergo plenitudo facit constipationem euacuari oportet.
Ad oēs enim anfraxes flebotomus iuuat quod si ad hec
adhibeatur per pres faciendum est. Quicquid enim laxat et
diaphoresim faciunt aut extenuat ad hec ista oportet adhi-
beri adiutoria. Si vero euacuari non poterit aliqua prohi-
bete causa et calastis et diaphoreticis vsus fuerit adluto-
rys magne ex eis et pessime querere constingit et consti-
patio adhuc magis augmentatur. Aut si diaphoretica so-
la adhibeas antequam digestio causae fiat sicut ledunt. Quod si
plenitudo cibi anfraxi generauerit et non glutinosi et pin-
gues humores non oportet flomari magis vitae apoc-
mis que sine calefactione extenuent et non eis admi-
scent sicut multi presumunt medici berpillum et calamitum aut
hyssopum aut origanum aut ruta nescientes quod plus ledunt
quam liment egrotantes. Si enim videantur extenuarentur ma-
ioribus febribus excitatis lesionem maiorem procurant. Se-
stinadum est autem magis illa querere que sine nimio ca-
lore pyciant et extenuent. Quale est oxymel quod et py-
cit humores et febrem non excitat et non acetat in stoma-
cho sed nec ipsum est in hac virtute ut ad oēs faciat
causam et maxime ad eos quibus pinguis est supfluitas que
anfraxim et effimeram febrem ex putredine generat cum
calore et siccitate manebit ex pingui et glutinoso hu-
more et magis si amplius excocet est. Hoc ergo facto
neque oxymel oportet dari neque bis in quibus est distemper-
tie siccitudo ut aliqua tristitia vel nimius fuerit labor
aut furor aut insomnietas. Si enim satis calore desicca-
ti fuerint adhuc magis inpinguat magis extenuari exi-
stimet. Quicquid enim humores sub siccitate virgent et
pinguius fuerint nullo modo extenuare hoc tale ipsum quod
siccum est. Ego enim vidi sepius tales habere distemperantias
quibus aliquid tale patientibus dato oxymelle constipata
fuit via et anfraxis magis ipsius effecta ita ut febribus
amplius virgerent propterea quod alia accessisse causam nescie-

tes quod ex alijs eis expediret quibus et causa hec fuit illata.
Illis vero expedit solum oxymel quibus in articulis pin-
gues et crudi humores et frigida supfluitas et flegmati-
ca et humida temperantia supabundant et bis qui indigesti
ex his sunt aut cibo repleti sunt aut ociosa magis quam
laboriosa videntur vita. His ergo qui tales sunt oxymel
multum est expediens. Et si glutinosi et pingues domine-
tur humores et si frigidis cibis et portionibus constipati
sunt et bis quibus in balneis expedit ut sapone et melle
et nitro vtantur. Oxymel enim extenuat constipationem
inutile ergo est in calida distemperantia et non solum oxymel
sed et alie apocime que desiccantur. Magis autem
bis expedit quos humectare calida aqua videtur. Die-
ta autem sit nihil habens in se siccum aut asperum aut acrum.

Priusane quidem eis vtilissime sunt ad humectandum post
humectationem data sunt alia que pyciere possunt humo-
res et extenuare admixto cum eis modico appomellum.
Dabet autem hoc et alia prosectoria virtute et nihil bis in
se calidum. Pisces autem viles sunt in cibo qui bis digerun-
tur. De pullis vero domesticis ale vel ascelle. Et oleri-
bus vero lacuce itiba troxima. Nunc autem oportet esse die-
ta sicut diximus in calida distemperantia. Si autem nihil
tale fuerit et ex flegmate videatur tibi esse causa anfra-
xis. Tunc securius dabis cema de apio et anetho et
adantho et oxymel non solum simplex sed et compositum
bis qui frigidiores sunt distemperantia. In qua distem-
perantia a Haleno veraciter dictum est quod oxymel et prou-
cit fortiter et non excitat febrem. Cholericis autem et melan-
cholicis rarius movet enim febrem quod laz imbecillior
virtute sunt. Non vtiqz ex eo nimis vti oportet. Et hoc
quidem existimo verum esse cum bis qui ab Hippocrate
didicerunt quod intestina rasi sunt et multas lesiones
et iuuamenta bis. Nam cum cautela dari oportet qui voluerit
dare oxymel aut herbarum apocimas aut alia his si-
milia curationis causa. Ideo virtutem eius quod dandum
est et quantitatem et qualitatem nosse oportet et ordinem
et rationabiliter offeratur. Hoc enim vtilissimum est
medico ut perquirat et cum cautela adhibeat curam.

Ad eos qui ex putridis humoribus febrent. Capitulum X.

Nod omnes synoches febres
naturas assumunt
materiae de quibus acceduntur quae
intra venas commiscunt sanguini et putre-
scent hoc omnibus medicis notum esse de-
bet. Unde synoches i. continue febres nec rigore nec
horore mouentur nec inferunt extrinsecus sensibili-
bus locis ex acredine mordicationem sicut in typicis fe-
bribus fieri solet. Signum igitur bonum est. Et sci-
dum est hoc in causam fieri posse docente nos hoc ipsum
Hippocrate vbi dixit. In causam superueniens rigor
solutiones facit. Docuit autem et quasdam typicas passio-
nes non intra venas esse quemadmodum synoches et nul-
los inferunt in illis locis rigores in qualitate et quanti-
tate sicut in typicis. In synochis autem et multam et pin-
guem esse materiam. Nec autem extra venas non incide-
re potest. In typicis autem tenuior et subtilior extrinsecus
ferit humor. Hoc autem quod non est in typis intra venas
putrida materia vrina manifestat quod ipsa nobis ostē-
dit materiam que putruit. Et ex hac quatuor tempore fe-
brilium contemplantur. i. quando initium habet egriundo.
Aut quo augmentum et statum et declinationem futura est
passio. Alijs enim non de his solus sicut ostendit et scientia
medicinis habet ita et febres accedunt. Uniuersaliter
igitur febres ex cholericis facta calida est et siccata. Ta-
les enim febres cholera generat. Et multa sunt ad hec

h. i. decoctiones.

i. i. acutum.

k. Quia san-
guis in aqua lauat
aqua illa mellis
appomellum dicit.
Yan.
l. i. conditio. Yan.
m. i. conditio agri-
stis. Yan.

n. i. decoctione.

o. Dari debent.

p. Oxymel. f.

q. i. decoctiones.

r. i. continue fe-
bres.s. Si supueniat i
continua rigor.

t. Hippo.

v. Sicut intra ve-
nas.

x. Synoches.

y. Inferunt rigores.

z. Docuit Hippo-
crates.

a. Urina.

b. f. vrina.

c. f. humores
alteria.

adiutoria. Si igitur hanc non cholera sed flegma generauit iterum hec e contraria plurima habet adiutoria qz humida est et pinguis. Manifestat autē hoc nobis flegma. Melancholicum autē humorē dicit aliqui nullo modo posse accedere febrem: qz frigide et sicce nature est et nihil in se bz humoris aut caloris ex quo putredines suscipiat: et non est mirandum q melancholicus humor nullam putredinē suscipiat. Accenduntur tamen humores intra venas non quidē vt putrescāt dicere oportet. Et tamen dicendum est: qz putrescit et accenditur sicut pīx et asphaltum.

¶ Signa synodoche febris ex putredine facte. La. XI.

Sane autem omnes opz medicos: qz non solum ex proacellit: cius causis: aut ex humorz vitis nascuntur febres: etia transmutant de effimera febre in synochē. Scias tñ que trāsmutatur de effimera febre tria maxime habere signa. In primis qz augmentū facit effimera febris ⁊ nondū purgata febre amputationē finis accipit. Scōz aut signū est qz statim nō facit ynde declinet causa. Tertiūz nō signū est qz nō pausat cū quadā ifusione sudoris sicut effimere febres statiz solēt facē vcl cū abūdiatā sudoris finitur. Nec enim signa manifesta sunt de his que trāsmutant de effimere febribus in synochos hoc est in putredinem humorz transmutant. Contemplari ergo omnia oportet ⁊ singulorum cognoscere causas. Si ergo infirm⁹ color ycro fuerit. i. filigineo ⁊ infomitate patia ⁊ circa vitilitatem domus sollicitudinē gerat ⁊ citate plena fuerit cognosce: qz cholera generat febres. Si aut albo ⁊ pallido colore sit ⁊ natura sit pger aut in ope laxus scias amphimerinas. i. quotidianas febres ex flegmate generari. Si aut plūbio similem habeat colorez scias quartanam esse febre ⁊ ex humore melācholico. Nec ḡ signa sunt eis qui de effimera febre transmutantur ⁊ trāseunt in eas que de putredine fiunt febres. Leterariū vō vniuersarum febrium que eas sequuntur nūll ex his signis habent qualia sunt horrores: tremores: frigores: ⁊ rigores sicut fit in typicis passionibus. Dozum enim in synochis nūll inuenitur: qz si in eis rigor sit aut horroz dico qz emittit⁹ sit qui sit mixtus cum synochis. Affimerino aut ⁊ tertiano typo cōmixtis emittice febres fiunt. Quibus etiam inequalis est pulsus: ⁊ sepius duplex maxime sit ⁊ assimilat⁹ columbinum stercus firmi successione putredinis. Et sicut illud ⁊ ita iste accendunt febres: ⁊ iterū mitigant. Est aut hoc ⁊ in eticis febribus: sed in p̄fundo magis esse videt. Ex putredine vō multat per sensibilia loca mordicationis qualitates facientes maxime ⁊ verum est signum. Plus enim in eis citatam facit systolē. Et indigesta est in eis yrina. In effimeris vō semper digesta yrina apparet. Tales sunt cognitiones in his que ex putredine fiunt febres.

¶ Signa synoche febris. Caplm. XII.

In synochis febribus signa sunt
hec. Rubra est in
eis et sandaracodis velina et putredinibus
in se quandam habet. Et acra multum esse
videt. Et oculos cholericos et rubeos ha-
bent. Et totum corpus esse graue sibi sentiunt. Et ve-
ne sunt spatiosiores in tumore maioris lumbi constitute. Et ve-
pius cum sani fuerant. Cetera vero que in his prece-
serunt manifesta sunt. Magis enim augmentato tu-
more amplius et maxime calidiores aesturime inue-
niuntur. Et si vino lumbi ipsi amplius et veteriores magis

z pinguiore. Sed z si carnis multū vñ sunt aut cer
te ieiunys fuerūt maceratiā in furore fuerunt repleti:
vt in eis putresceret humor: z sic in synochas inciderūt
febres. Aliquisbus autem z hemorrhoidis clausis. Alij
autem repleto sanguine ꝑ plurimum corpore in hāc
incidūt passionem. Tñ hō qui ex cholery superfluita
te incidunt in synochas febres bec signa^h sunt. Sunt
enim decolorati z magis nigri. Tñz quādo humores
amplius affant: tūc eis fieri hoc opz vt ad bec magis
vina intēsa acrotera^l sit z nigrior sepius esse videt.
Et stercoza acra^m efficiunt. Sic ergo opz z eoz q^b
augmētati fuerūt humores fieri cognitionem.

¶ Curatio synochæ febris. Caplin. XIII.

Ynocha ergo febze floboiho/
mari opoz ba/
benitibus cū multa astutia debet fieri flo/
bothomia. Purgari enim ⁊ post hoc opz
synocham febze. Magnū enim malū ē
in omnibus mēbroz passionibus fed pcpue in syno/
chis febrib⁹ but⁹ fieri dillationē. Siue. n. febzie sit fa/
cta forūissima ex putredine extēsis venis siue v⁹ ifir/
mior fiat b⁹ adiutorizū offerri nō oꝝ. Curabis gēos
qui ex putredine februiūt ⁊ pleni sunt putridis humo/
ribus flobothomo. Et nō soluz qui ex sanguine pleni
sunt sed ⁊ eis qui ex cholericō humoze etiā molestan/
tur flobothomū adhibebis. Et post hoc carattico pur/
gabis. Sed ⁊ pinguibus ⁊ glutinosis humoribus mo/
lestantibus ea que putrida sunt purgāda ⁊ minuenda
sunt. Qd si nō poterit flobothomus adhiberi egrotā/
tibus: tūc amplius ad infirigidādū eis folliciis. Dā/
da est autē diēta que extenuet simul ⁊ non impinguet
sed bumectet ⁊ nō calefaciat. Aqua igit frigida dāda
est. Hoc ergo agēs si pēdi videt ⁊ putredinis signū
de humoze cholericō est securus dabis frigidā aquaz
⁊ magis si egrotantē videris frigidā aquā desiderare.
Attendant est autē si aliqua sit inflatio. Aut duritia
cyrodīs. Aut tumor in aliquibus locis. Si aut aliqd
tale apparuerit caueat aque frigidē potionem.

¶ De inflammatione herisipilatoꝝdos. Capl'm. XIII.

Elod si inflammatio ignita in precor-
dys fuerit quā greci vocant
berispiplatodim tunc aque frigide potio-
nem nullo modo presumendus est dare.
— Predico enim ei qui vult dare ° vt igni-
tum extinguat ardorez qñ nimia febris est necesse est
vt sine hoc ° omnino sit ° nisi in aliquo copetenti tem-
pore sine aliquo impedimēto deī vel per partes vel
partius vt requiescat adhuc requie que adhuc reman-
sisse videat in febribus. Ego enim alicui berispipla ba-
benti in synochis febribus scio me dedisse aquā frigi-
dam et statim nimia illi tussis accessit: et hoc pericu-
lum egrotati venit. — Periclitari hō et ipsa corruptio-
ne qñ non in tēpore bibat ° copetenti ea cataplasmata
vel enemata que fieri ad hoc solent ab omnibus me-
dicis omnino adhiberi iussimus.

¶ Signa de his qui habent caufon ⁊ herifpilator des
inflammationes. Caplm. XV

Iam qui canson febziūt ⁊ inuisceribus herispiplatoꝝ des ⁊ inflamationes habent sicut nimum. Et magis frigidū aerē q̄ aliud desiderāt nimia vexatū febre ⁊ per ventrē choleraꝝ depōnunt. Qd si in pulmonib⁹ hīs herispiplatoꝝ des inflamationes hī nimis sicut ⁊ magis nimum anhelitū ⁊ spissū ⁊ maiorē trahunt. Et malas ⁊ rubeas habent.

Et lingua

a Sicut in syno
cha inflatus.
b Melanchol
cus humor.

c. i. p. m. i. d. n. i. o.

d. i. sive colūbi-
 no stercoꝝ suc-
 cessive putresce-
 ri.
 e. s. colūbinum
 stercus.

f. i. de colore san
darache. f. auri/
pigmēti fm gre
cos.
g. i. acuta.

h Acceduntur. s.
i Pura in dicta
antepabilia.

¶ Que sequit.

1 .i. acuta nam
acros grece
credo latine est
ut ait Zan. vñ
ge accrocea lo
co de acrotera.
m. i. acuta.

n. f. gaherbon

o. f. dicitur ipse
dicitur tenui et
nocho labora
p. f. si non facio
uari dicitur tenui
q. d. si infirmus
et tunc intelligi
apa calidum.
et calidum.

■ Frigidā aqua. i. vmi
 ■ Ad hoc. f. neris.
 v. f. apate. m. i. acc
 x Eger. h Estim
 y Puta in oculi atripli
 natione cum pe o. i. por
 ne totū apha p. i. mo
 resolurum. q. i. vmi

Alouatta palliata frigidula

т.і.пона ма
ларун.

Et linguaz ad loquendaz citatā et alleuantur. Et magis frigidum aerem desiderant et quā plurime ex eo iuuant quod de aque frigide potione. Sed magis iuuat eos aqua frigida qui habet in aliquo alio mēbro herisplatoideas. Inflammationes: quibus dabis aquā frigidā. Qui autē in pulmonibus habent prepara eis aeris frigidū flatum et quā plurime iuuabuntur.

Signa de ho et non ho causon. Cap. XVI.

Signa autem opz quod causon febris due species sunt: quas greci scison. i. verū et noton. i. nō verū appellānt. Verus ergo oia que p̄dicta sunt veraciter bz et sūm nimia et stercoza cholericā et linguā nō solū asperā sed et nigrā. Nō verus autē causon. Dabet g̃dez et ipse sūm sed nō multū nimiaz extensaz et neqz nigredo lingue neqz vētris cholericā dispositio est: sed magis quasi flegma ex falsedine abundantius est: unde et in periculo magis sunt quā qui verum habent causon. Verus igitur causon si fuerit hic de cholera rubea generatur. Et iuuatur magis frigide aque potione et alijs que in frigidare possunt et virtute efficaces sunt ad in frigidandum.

Curatio causonis. Cap. XVII.

Situr causon qui ex flegmate fit remouenda est frigide aque potione: oia que in frigidare possunt. Sed magis ea que calefacere possunt tepida sunt virtute adhibenda. Qualia sunt de solo semine lini ep̄t̄bimata. Sepius autem et de ordeī farina in aqua cū oleo camomille cocta. Qd si in melliloti apogimate panū laneum infusum in stomacho ponas magis iuuabis. Certū enim est quod si in oleo aliquo infusus panū cū apogima de camomilla facta et oleū rosātū aut olfancinū adhibitis bene facies. Cognito autē opz quā non solum ad non verum expediunt talia ep̄t̄bimata verū et ad sc̄n̄sion faciant causon ex cōsuetudine. Amplificant etia in opere et in virtute. Sunt autē frigida ad verū causon que adhibere opz: qualia sunt de oleo ros. confecta lep̄operita quibus admisceat succus berbarū que in frigidat. Quales sunt cotilidonis et oxilados et aturfossis et portacle et semperuiue et camine et vne et plataginis succus: atqz alia bis similia que frigida sunt virtute.

Ad eos qui in stomacho nimium hnt ardore. Cap. XVIII.

Si autem in stomacho causon patitur bene facies si aquam frigidā cū oleo rosa bibant. Et de foris supponas sifamū in aqua frigida infusum et diligenter tritum admisceas oleo roseo aut certe de oleo roseo factū cerorum cum succo portacle admixtum et onfaco. i. vne acerbe succo bñ adhibe facit hoc cerorum si equali mētura fiat et sit cotum cū pusta. Qd si totū corpus humectare volueris de hoc vnguento supunga et magnifice iuuabit.

Signa si ex putredine sanguinis fuerit facta febris. Cap. XIX.

Sgnosces ergo hoc modo ex plenitudine sanguinis vel ex putredine eē febre: quā mitigatiuus in superficie cutis extrinsecus blādūfāz calor esse vī. et nihil bz mordicationis. qualis fit de cholericis rubeis adultis in manu et superficie cutis accensa febre: quē admodū ex putredine aliorum humorū fieri solet. Nō ergo a principio si calor sit mitis cum mōllī et leui vapore et si modicus amplius

tardaueris manū in superficie cutis positam et postmodum sentias aliquid acedinis et ad tactum manus accedere ex calore mordicationis et sicut per colum aliquid aut cribellus superferatur scias ex putredine sanguinis factā esse febrē quibus mox ab initio flobothomū adhibebis. Si autē ex cholericis rubeis facta fuerit febris p̄mixta purgari opz: magis si videris quod vētre deponat choliciū humorē et nō sit nimia febris.

De dieta febricitantium. Cap. XX.

Nominibus dantur p̄sane succi et viliiter in causon vere febricitantibus et sūm nimia habetibus frigidi dandi sunt succi. et cerota sifra sic et aqua frigida cōficiēda sunt et oleo roseo et eis qui refrigerare possunt succis berbarū. Quibus ho non verus est causon nullo modo frigida sunt adhibenda. sed hoc sufficiat vt tepida adhibeantur oia temperata et nihil habeant quod in frigidare nimium possit. Lactucas ho in frigidatas et caules et yuas similiter inebam et troxinā et cucurbitas dari multū expedit bis qui leuius febricitant: sed et ois apogima. Jsta enī bis qui nimis febricitant repugnātia sunt et multūz inimica. Si autē nimia contingat fieri febricitantibus in somnietatem: tunc dandū est dyacodion. etenim postquam eum biberit multus somnus accidit et calor febricitantibus vel alienationes patiantur: modicū ei admiscebis apomeliū et sic sine timore dabit vt in frigidis et pinquibus humoribus operetur medicamē: etenim rodumellinū et hydrosatū dandum ad nimis ardētes febres: maxie autē epar cū oleo roseo oino in frigidat. Curari enim opz qui causon febricitant et nimio consumuntur ardore habere in domo scaffam tepidam habentē aquam multā: vt oino totū corpus egrotantis operiat: et totū sub aqua sit positus et ibidei somnet et nihil aliud ibidei in se diaforeticū aqua habeat: sed ipsa sola aqua sit in scaffa quā romani tinā vocāt que fit et largiter capiat vbi infirmus est deponendus. et virtutē habeat infirmus vt sustinere possit tepore vtili accedēte solutiōe et cū etiā causon febricitant aut synochi vel synochē que dicuntur p̄ncipales febres.

De syncope in febribus. Cap. XXI.

Funt etia in his febris quedā ruine virtutis quas greci syncopas vocant. de subito aut enī ex plenitudine crudorum humorū grauatū virtutes: et maxie stomachus aut certe cholericus et tenues humores euacuationē faciūt. Interdū etiā et corruentes in stomachū faciūt humores. Si ergo cōtingat syncopus iste. i. reuma virtutis: nulla causa hic alia est nisi ex crudis humoribus qui superueniunt syncopi. i. ruine virtutis. Similiter etiam de tenuibus et cholericis humoribus efficitur. Sciri autem hoc opz vt cognoscat medicus omnia et similia dyadicet. Quia sine cognitione vniuersusque passionis subuenire non poterit.

Curatio si ex putredine fiat. Cap. XXII.

Sergo ex plenitudine crudorum humorū syncopiz patiant. In principio nullūz hnt subitūtidū aut acroderō stomachū et totū vētrez pneumatico mēdo. i. v̄tostate spūs rēfuz. Pulsus ho hnt paruos et raros et signēs. Et acidos ructus patiantur et flegmatica est totius corporis habitudo. Et

v. i. tardando reuocatio.
x. i. acuminis.
y. i. colapozum.

z. i. endiūta. Ja.
z. i. endiūta agre stem.
p. i. aq̄ decoctio nio medicinarū p̄ferens cū mel le syrupata.
z. i. diapapauer.

aa. 2n̄ sanus mel liū in aqua lana tur aq̄ illa mellis ta appomel dē. 3an.

bb. i. aquā rosā tam.
cc. i. vas balneatorū ad instar natis.
dd. Dēmpo capite.
ee. i. intra aquā. ff. Scaffa. f. gg. Infirmitas. hh. i. resolutiōe.

ii. i. casus seu de sectiones.

kk. i. dissolutio neni virtutis.

ll. i. acedine plenitudine.
mm. i. ventositate spūs rēfuz.

Alia est gen^a
fructu: q^d iam
peltā putant.
b. i. aqua ro.
c. anacon mel ē
mixtura duarū
partium mellis et
vna pie vuc acer
be. 3a.
d. i. endiuia. 3a.
e. p^oscia est.
f. p^oscia sunt.
g. p^oscia sunt cū
carnes aut p^oscia
sunt in aqua co-
quantur: postea
ponunt in ace-
to et superasper-
gant spēs.
h. p^oscia est.
i. p^oscia.
k. i. poma.
l. i. loco.
m. i. loco.
n. i. loco.
o. i. elatandi. f.

disti-
m.

an fa-
e in al-
ualitū
et ei-
conu-

o. i. syncopis ad-
bus.

o. i. ligaturas.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

o. i. p^oscia sunt.

o. i. Bis.

o. i. Aninum.

alica. Et panis cū hydrosolato eidē dandus est aut cū onfaco melle. Et gallozū testiculi et lacte et intiba et astacus et pectines et yscia et ebinus et astaco et mala et nuces et pira. Dec enim danda sunt et nō de subito s3 per partes dari debet. Et hoc qd dabit rōna- bilitate fiat vt nō a cibo grauef neq3 syncopus exagi- tet cū cibis fuerit ministrat s3 magis virtutē augmē- ter. Vinū autē bis aquosus op3 dari quale est guidiū a loco: aut sarapiciū: aut biniū: aut sabinū. Non autē vetustū sit tpe s3 bibat aquosus et nō purū. Utat etiā et ynctione que in se nō habeat calasticius aliqd s3 ecōtrario que cōdēset cutē et pfortare possit: quale est oleū milini. Et sup3 pgeres puluerē silr factū q̄lis est qui de florib3 sit rosarū siccis: aut ex ipsis rosis siccis. Et bec magis cā sudoris facies. Qd si amplius fuerit et syncopo ista laborans et in longā venerit imbecillita tem virtus eius sic sudantis deficiet.

De angustis et malfactionibus. Cap. XXVII.

Quoniam quidē angustie contin- gunt infirmatibus et in- ferioribus virtutē debilitat: puenit ergo in sequenti et de bec dicere mo- dis catholicis. Que ergo nobis a Saleno sunt tradita huic addidimus. libro de angustis et mal- factionibus. Nāc ergo cām de angustis tps est vi- camus. Querele autē ipsarū sunt plurime. Sigillatim ergo vniuscuiusq3 earū pprie sunt curationes ponē- de. scribere enī nūc de oibus nō est necesse q̄ per singu- las incidunt passionēs: qz nō pnt absq3 sua curatione sanari. Tamē nūc in hoc pnti libro dicemus quātū ad curationē sufficiat his gbus subitaneae sunt accessiōes.

De his qui subito euacuati angustias patiuntur.

Capitulum. XXVIII.

A cholericā aut passione et dia- ria vel alijs gbus fuerint subitaneae euacuationes. de his g- oibus angustiatib3 aqua frigida in facie est roāda. Et nares trabēde sunt et stoma- chus fricāus est et vomica est mouēda missis in ore digitis aut pēnis in oleo intinctis. Sed eozū manus et coxe ligande sunt. Esse autē op3 amplius fortiores in supioribus partibus si inferius decurrit. Inferius autē si supior pars fluit. Succurrit autē vinū cū aqua frigi- da teperatū et in portione datū in subitanetis euacua- tionibus angustiant. Maxime autē de ventris fluxu reumatigatibus vtile est. Ad sanguinis xō fluxū ma- gis cōmōtiones facit. Et quicūq3 multum sudātes angustiant pziū est. Semp autē eis q̄ stiptica sunt et frigida sunt dāda et nō que laxent cutē. Vinū autē eis maxime frigidū dandū est et nullo mō calidū est offe- rendū. Sed neq3 ligāde partes inferiores. Neq3 cogē- dus est vt vomat s3 transitū spūs artificiose cōuenit facere: et aerē cubiculi demutare vt frigidis et stipticis fiat q̄litas. i. de mirtib3 et vitū palmitibus et rosis stratum facies p̄mentū. Dec enī nō est vtile qui- bus vter reumatigat: augmētat enim reuma quātum cutā condensat. Quibus xō ex euacuatione angustie perueniunt hoc mō op3 adiutorij adhiberi.

Quibus de plenitudine angustiant. Cap. XXIX.

Ei vero ex multitudine humorum angustias patiunt nō sunt similiter curadi. Sed fricāde sunt illis p- pter sanguinis habūdātiā coxe calefacien- de et ligāde. A cibo autē et vino abstinendi. Et a balneo si febriat. Sufficit autē eis multa in potu

data. Dabis aut potione i apōcimate. De thimo aut origano aut pulegio aut byssopo: vtile ē at eis oxymel.

Ad eas que ex matrice angustiantur. Cap. XXX.

Es vero que ex matrice angustia- tur similiter curabis et oxymel. Ligaturis aut et fricationib3 vte- re in coxis magis q̄ in manibus. Et ven- tolas appone. Quibus aut dolores sunt in matrice et in inguinibus et coxis odoramēta fetida ap- ponimus naribus. Ad os aut matricis odores suaves applicamus et que calefaciunt et laxare possunt medi- camenta adhibemus.

Ad eos q̄ ex defectu stōachi angustiant. L. XXXI.

Infirmitas est stomachus et ex hoc angustias patiū- tur cataplasmas: talibus vitur ad sto- machū que corroborare possunt. Qualia sunt de dactylis et vino et alpbia et croco et aloē et mastice. Embrocabis autem de absinthio aut de oleo milino et de nardino oleo.

Ad eos qui de causon angustiant. Cap. XXXII.

I aut nimius ardor sit in stomacho admiscebis aliquid cataplas- mati supra scripto de his que in frigidare pnt: quales sunt cucurbite succus et lactu- ce et portacle et vuc canine et intibe et vuc acerbe succus. Dec enim nō solū in frigidat sed et reprimūt. Necnō et aqua frigida eos quozū stomach- causon patit iuuat sepius in tpe cōpetēti data: nā for- titer nocet si in tpe cōpetēti nō detur. Sed op3 magis dari vinū calidū stomachū frigidū habētibus si nihil aliud prohibeat. Iuuat autē eos magnifice si in extre- mis partibus fricatio fiat. Eos autem qui causon pa- tiuntur ad balneum citius duces.

Ad eos q̄ de frigido stōcho angustiant. L. XXXIII.

Ei vero frigidus sentit se habe- re stomachus bis diatrio pipereon dabis antidotum. Et ipsum so- lum piper et absinthium bibere debent.

Ad eos qui de pessimo humore in sto- macho mordicationem patiuntur. Cap. XXXIII.

Ei aut de pessimis humorib3 mor- dicationē in stomacho patit- tes angustiant: dabis eis aquā calidā aut ydroleon et vomere iubebis si facile vo- mant. Si aut nō facile vomāt calefacere op3 prius ea que circa stomachus sunt loca et pedes et manus. Et si nec sic vomant digitis aut penna in ore missis: irritabis vomica in oleo missa aut intincta. Et si nec sic vomuerint iterū eis oleus calidum q̄pluri- me dabis bibere. Solet aut sepius nō solum mouere vomitū sed et ventrem laxare et hoc nō parua utilitas est ad pns. Qd si volūtarius fuerit ventris osificius artificiose moueri opus est. et maxime cū ptas est mo- uere. Demū ē oino corroborāda sunt loca et extrinse- cus adhibēda absinthij herba. Et decoctio eius potui danda: non quidē ab initio iubeo dare eā: sed poti3 taz purgatiōe vteris facta sublato humore vt nō p̄stipet sed sufficiat solū calefacere sicut tā antea dictum est.

Si ex stōcho angustias patiunt. L. XXXV.

Legmate autem multo et frigido in stōcho collecto so- metiendus est mltro oleo in quo decoctas anethū et absinthium. Et post hoc multas dabis bibere ybi coques byssopi aliqua

aa. i. decoctione
de thimo.

bb. i. cydonijs.

cc. i. portulacē
dd. i. solari.

ee. Eger. f. ad vo-
mitum.

De marasmode.

Laplm.

XLVII.

Sigitur sumpta carne incipit fieri marasmodus et si perfectus et non cum horrore persistit febris vix curabilis est. Unde si quis ethicus adhuc sit aliquantus: non facile sanabilis, si autem cum horrore et ut iam insanabiles fugiamus quasi non sanent. Cautius ergo contemplati sumus cuiusque spiritum ut aliud ab alio discernere et diligenter cognoscere possimus.

Quomodo opus cognosci et discerni ab effimera ethica febre.

Laplm.

XLVIII.

Ethica febris et effimera de pro cataractis et causis persistit et non semper transmutantur quasi ex putredine facte. Scire opus quod si calor in ethica febre acer est et siccus. In effimera autem mediocriter et citius accidit. Tactui etiam quodammodo subiacet. Quas etiam in vitiis facilius determinare poteris. Si igitur perfecta digestio in initio tibi apparere videris effimera febre esse existimabis. Tropis autem aliquibus factis in digione neque putredine apparete ethica opus existimare febre. Sed et ex pulsu cogitare poteris ethica esse febre. Magna enim pulsus et citatus est in effimera febre, parvus autem et amidosus in ethica febre. Amidosus autem pulsus de defectibus soluta habet virtutem et percussiones facit imbecille. Ceteris vero signis manifestantibus determinat ab alijs: quod hora tractata decima aut, xij. perma nent ethica magis existimanda est esse febris.

Quo discernenda est ethica a putrida. Cap. XLIX.

Quidem omnes febres putride sunt declinatione ethica vero febribus manifeste equalis est in augmento et in statu et non declinat manifeste ethica febris existimanda est. In syncope autem febris augmentatur et minuitur. augmentatur igitur in statu, minuitur autem in declinatione.

Quo iudicamus synochas ab ethica. Caplm. L.

Synocha enim febris hoc videntur: eo quod ipse nec crescunt nec minuantur. Pulsus vero in synocha febre non sunt siccus et acres: sicut et in acuta febre: sed in similitudine magis apparet et veloces in synocha febre pulsus sunt. In ethica vero febre sunt parvi et amidosi. Sic ergo omnes febres ex putredine iudicare poteris ab ethica febre.

Signa ethice febris. Caplm. LI.

Marasmodus autem signum est in ethica febre quod post cibum augmentati calores videntur: sed non est augmentatio: sed elegosim. i. evacuatio caloris exterioris abscessus in profundo. Contingit enim in his fieri aliquid tale quale in calce vini videmus: quo enim aqua supermissa calx accenditur: sic in ethica febre accepto cibo accenduntur in profundo stercora.

Signa ethice quo transmutatur in marasmodem. Caplm. LII.

Marasmodus febris signa ex ipso solo vultus. In facie omnia manifestant. In primis enim flos ipse in colore iam non vivit: sed nigror est et siccus vultus et pulsus ex nimio febris ardore vixit: cunctis fortiter in facie tesa est: pulpe graves sunt: vultus eorum dormiunt. Non est autem somnus: sed magis impositus levadi palpebras: et in masculis est defectio vili et lippos in ipis

oculis hinc: siccitas autem hinc ibecillitasque virtutes naturales. Et hypocudria tesa: non quod ipsa tesa in veritate: sed membrum hypocudrie. i. per cordie tesa est. Pulsus autem sunt duri in ipsa querela et spissi ex ipsa necessitate et amidosi ex ipsa imbecillitate et exigui. pro quod neque in latitudine extendi possunt. Quid, non opus dicere alia signa quoniam bec manifestare non bene possunt ipsas passionem. Marasmos, non si fuerit modica ethica mediocriter manente in initio curatur. fortiori autem ias ex parte non curatur: et quoniam adhuc nimia ex his marasmodis facta est passio non curatur. Quia igitur ethice febris signa hic diximus: nunc autem ad curationem veniamus.

Curatio ethice febris. Caplm. LIII.

Quia ethica febris voluerit bene curare humectare: et in frigidare coterda: et ois dieta sit humida et frigida: propea quod vndique hinc debile habitudine corporis et ibecillitate nutritur: ut in primis ipsa stercora possint in fundi: quia sunt in frigiditate diversa. non sunt virtute que solent in frigidare. Hec quod est plurius in frigiditate: illa autem amplius: alia autem minus valere dicitur ad in frigidandum. Sciendum quoque est: quod sunt quibus aqua frigida opus daretur: aut aliquid aliud frigidum et quibus plus et quibus minus: et quibus nullo modo potest dari. Et ipsum tempus attendendum est: et quibus in intrinsecus aut extrinsecus. Doc enim nobis prudenibus ad curandum ethicam febrem: est difficilis sit ad curationem facilis efficiatur.

Quibus non opus dari potest aque frigide. Cap. LIII.

Quomodo contemplari igitur opus si nodus inflammationis sit in precordys magna aut aliquid putredo appet esse in venis aut crudus humor. Contingit enim ut ethica sit febris et aliquid in se colliat putredine. Si ergo fuerit aliquid tale aqua frigida prohiberi oportet: et maxime cui sine digione aliquid in vitiis appet: et neque ignita est inflammatio nec opeprecium magnum apparet: adhuc autem et si virtus est imbecillior.

Quomodo opus aquam frigidam dari. Cap. LV.

Quando cum inflammatione ignita tibi videretur ex cho lerico et berisphilatoidis danda est frigida aqua. Ego enim scio dedisse talia huiusmodi et nimis stitibus aqua frigida et magnifice iuvati sunt. Sed ante pedices quod duntaxat laboraturus est. Quod si conueniat quidam ad recuperandum infirmum: effugit non ex quo incidere augmentum febris. In marasmode ethica febris. Si ergo cum putredine aliquid est: et maxime si causon fuerit febris dari opus aqua frigida. Et non simpliciter in his agendum est: sed causa digestionis iam utilis in vitiis apparet tunc dari conuenit.

Si transmutata sit ethica febris in marasmodem. Caplm. LVI.

Iam autem transmutetur acuta passio in ethica efficiatur marasmodis: plurime enim minime curamus sed nec bene. Causonides sunt febres quibus iam marasmodis efficiuntur ex ethicis. Si, n. ali quod bonum pigrit remoueri opus potius quod frider: maxime ab his quod tenues plus ratione facti sunt. Nimis, n. extenuatus corpus iam ibecille et sine carne effectus et ipsi in quod assumppta est ex interperantia causon febris nece est ut duplex sequatur lesio. Et enim obtusa virtute fortiter in additione vadit in frigidato corpore et pene patitur innas calor quod in finem greci vocant. Si semel factum marasmos merito greci emiologras dicunt: hoc est ex egritudine senex factus et non annositate. Frigidus enim iste et siccus fa

s. i. consumptio
nalis humiditas.

Egrit.
v. Dandi est aqua
ad bibendum.
et ad lauanda.

s. i. auxilijs vultu
tas.

s. i. aliquando.
et ethica.

s. i. propter crudum
tatem materiam.
et aqua frigida.
aa. Dare aquam.
bb. i. dum ethica
se. incidere in
marasmodem: quod
vultu nimis de
bilis erat ad su
stinendum potius
aque frigide.

cc. i. superueniat
do. Sicut causon
et ipsa ethica.
ee. i. certe.
gg. i. causam
plene.
hh. i. marasmo
dum.
ii. propter ibec
cillitatem virtutis
kk. i. macilent.

etiam discernit ab ethica. Ethici enim nullo modo absque ardore febriunt: sed neque eis que possunt in frigidare opus habet marasmus: sed magis ut humectetur simul et calefiat. Quomodo curari oportet ethicam in aqua: non potest aqua frigida dari.

Capitulum.

LVII.

Quomodo curare

Quomodo curare ethicum cui non opus aqua frigida dari. Cataplasma: quibus igitur et embrocis et cerotis ad in frigidandum videtur in omnibus ethicis febribus: quod optime adhuc etiam magis ad eos quibus non possumus aqua frigida dare et quibus imbecilla virtus est aut ipsa sine mensura est et tenue corpus: et carnis amissionis est contemplatio: ita ut non sit factus marasmus ethica febris. Ab initio enim in patientibus locis nascentes habet inflammationes epatis et venteris et mesenterici et thoracis et pulmonis et diafragmatis et in aliis pluribus locis habet inflammationem. Opus ergo et providere et cognoscere in quibus locis pingit ut perveniret marasmus febribus et in ipsis magis adhibenda est curatio ut in frigidari et humectari possint per adiutoria ut qualescunque sit extinguat focus febribus igne. Multa enim sunt que hoc facere possunt. Sed nihil est sic opatius quam de oleo rosee. cerotum factum: in frigidat enim et humectat scereas per loca singula mirabiliter et custodit oino ut non pereat qui in eis adhuc modicus et fugitivus humor videtur. Dabit ergo compositio ista hec. cere. 3. j. olei rosee. 3. j. ceram laua semel aut bis duos soluat in aqua frigida et super mites oleum: sed custodi ad ignem quantum vna hora est aut modicum plus aut minus donec ipsa comisceatur bene: demum tolle ab igne et malaxa ita ut tepescat et in frigidet et sic mites illum in mortario et teres: tunc oleum rosee. mites in mortario reliquum laua modice et aqua frigida paulatim donec totum ibibatur: et comisceatur oleum roseum in mortario et cum videris bene permixtum cum aqua et oleo. Et si albumen ovorum volueris mittere adhuc utilius operatur hoc adiutorium. Si autem et si succus persiane admisceas adhuc melius operatur. Oportet frequenter mutare hoc medicamentum cum lintheo inductum et non multum dare ne dum tardaverit amplius calefaciat: imbecillius enim cum fuerit remoratum diu efficit. Hoc vtilissimum est cerotum si sicut dictum est eum mutaveris. Ergo ergo hoc sepius videtur inchoatos ethicos liberaveris citius et non est permixta augere marasmus: dispassio et sic cessat et in bis ut hoc ceroto non me piguit: sed magis frequenter vltus sum quando gdem cerotum sic superposui. Aliquit autem molli facies et resoluens plurime cum aqua et oleo roseo ex eo sic sicut vnguento ei per totum corpus hoc adiutorio vltus sum: et maxime in bis febribus quibus consumpta erat caro desiccata iam corpore. Opus autem non solum semel sed et sepius in die hoc ipsum vnguentum adhiberi: et maxime in visceribus plus vngui. Scda vero vice prius est ut hoc quod fuerit detergas.

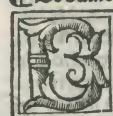
De embrocis et dicta ad febres ethicas. La. L VIII.

Embrocis autem vteris de succo lactuce et vire canina: et portacis et vire acerbe succo et cotilidonis. Quod optime autem facis si et frigidos superponere volueris succos si eos anteponas in aqua frigida aut innata deponi facias. Si autem aliqua inflammatio est in locis vitalibus vel aliqua indigestio adde succos oleum onfacinum aut camomille aut roseum aut omnia simul mixta adhibebis. Contemplari autem opus ne in thorace adhibeant satis frigidum diu posita adiutoria si forte non alige ibidem multus sit ardor aut inflammatio inherens in hisdem locis. Et si quidem non opus tardare ne accidat periclitatio. Propter quam re multos vidimus non mediocres lesiones: et non solum respirant sed et vocis ex anbelitu ipso absque mensura in frigidatōis causa: passos fuisse. De domo. Nec solum extrinsecus tēdēdū est adiutoria adhibere ea que in frigidat: sed etiam mechanica arte aer vel aure frigide sunt parare: unde sit in domo sub diuina et in pavimento aqua multa spargatur frigida ut et confortari corpus possit: et ut frigidior efficiat aer: sparsa enim aqua somnus provocat. Adhuc autem melius est si ipse transmutet aer ut non solum in frigidet sed et confortet corpus. Et lidium de frōdis bus facias in pavimento: et desuper spargas aliqua que in frigidare possint: qualia sunt rosa sempervirens rubus et folia rubi et palmites et lērisid ramus aut aliqd tale eorum que in frigidare et corroborare possunt. Et de hoc ipso lidium preparare: omnibus igitur ethicis talis aer paratus est: maxime his quibus sit spasmus aut cor ignitum est. Leteri vero per cibos et potus iuvare poterunt. Nam illi frigido aere: sit e contrario cibo et potu iuvare poterunt. Quod si venter aut aliquid aliud tale patitur bis si estus fuerit transmutare opus aerem ut frigidus est. Si autem hiems fuerit: calidior opus aeris preparare. Quod si semper frigidus sit nihil pulmones iuvare poterunt. Solum autem corpus mediocriter operari oportet ne plurimis calefiat cooperimentis propter quod et incedum expectet aliquod laborans.

De balneo.

Capitulum.

LIX.

Balneum igitur expedit quod de ethicis laborant febribus si semel seipsas tunc sunt: quibus autem ex comixtis et putridis humoribus consistunt febres ledunt tales et nullo modo iuvant: et maxime si querela indigestionis est et voluerit aliquis eos lavare nihil minus nocet. Sed inflammatio si in vitalibus steterit locis ex modico faciet magis. Scire autem opus quia illos solos iuvat balneum qui ethicas habet febres et eos qui in frigida et sicca sunt diuturni. Et illis potest qui ex egritudine in marasmodem passionem incidunt: quos greci enofuguras vocant. Nos ergo iuvat balneum quod calore et frigore iuvare possunt. Et ut simpliciter dicas si quis inculpabiliter diversis modis parare balneum poterit ad omnes distemperantias si in contrarias partes vitae facere sanitates poterit. Aer balnei facias temperatum et solum similiter temperatum. Et vngat de lauato oleo. Et simul mox cum lavaverit totum vngendum est corpus. Et nullo modo in aere tardandum est infirmus.

De lacte dando ethicis.

Capitulum.

IX.

Ac omnibus ethicis vtilissimum est super omnia et maxime his qui marasmodes sunt propterea quod imbecillam habet virtutem et neque cibum trahere possunt ad nutrimentum. Nam hoc solum ante omnia alia anadosum facit et trahit facile per totum corpus et multa habet utilitates ad nutrimentum. Mulieris igitur lac preedit ad nutrimentum omnes lactes. Post hoc autem est asine lac. Sed quoniam difficultas in vltu habet ut suggat accepto vase mulgeas: des eis in vase lactis medie libree quantitate et amplius nutrire potest. Manisefestum est autem quod sollicitudinem oportet animalium habere ut lac bonum faciant. Sit enim in domo ordeum et manducant frōdes de myrtho et lērisco et roboris folia in pabulo. Sic enim non sitiam

De embrocis et dicta ad febres ethicas. La. L VIII.

Embrocis autem vteris de succo lactuce et vire canina: et portacis et vire acerbe succo et cotilidonis. Quod optime autem facis si et frigidos superponere volueris succos si eos anteponas in aqua frigida aut innata deponi facias. Si autem aliqua inflammatio est in locis vitalibus vel aliqua indigestio adde succos oleum onfacinum aut camomille aut roseum aut omnia simul mixta adhibebis. Contemplari autem opus ne in thorace adhibeant satis frigidum diu posita adiutoria si forte non alige ibidem multus sit ardor aut inflammatio inherens in hisdem locis. Et si quidem non opus tardare ne accidat periclitatio. Propter quam re multos vidimus non mediocres lesiones: et non solum respirant sed et vocis ex anbelitu ipso absque mensura in frigidatōis causa: passos fuisse. De domo. Nec solum extrinsecus tēdēdū est adiutoria adhibere ea que in frigidat: sed etiam mechanica arte aer vel aure frigide sunt parare: unde sit in domo sub diuina et in pavimento aqua multa spargatur frigida ut et confortari corpus possit: et ut frigidior efficiat aer: sparsa enim aqua somnus provocat. Adhuc autem melius est si ipse transmutet aer ut non solum in frigidet sed et confortet corpus. Et lidium de frōdis bus facias in pavimento: et desuper spargas aliqua que in frigidare possint: qualia sunt rosa sempervirens rubus et folia rubi et palmites et lērisid ramus aut aliqd tale eorum que in frigidare et corroborare possunt. Et de hoc ipso lidium preparare: omnibus igitur ethicis talis aer paratus est: maxime his quibus sit spasmus aut cor ignitum est. Leteri vero per cibos et potus iuvare poterunt. Nam illi frigido aere: sit e contrario cibo et potu iuvare poterunt. Quod si venter aut aliquid aliud tale patitur bis si estus fuerit transmutare opus aerem ut frigidus est. Si autem hiems fuerit: calidior opus aeris preparare. Quod si semper frigidus sit nihil pulmones iuvare poterunt. Solum autem corpus mediocriter operari oportet ne plurimis calefiat cooperimentis propter quod et incedum expectet aliquod laborans.

a. i. effrenis caliditatis.
b. Apparentia ad sensum.

c. i. solidas partes.

d. Pro donec.

e. i. solari.
f. i. pomulace.
g. i. umbilici venteris.
h. i. in aqua ex nuce

i. i. de olivis immaturis.
k. i. nimis.

l. Si ardor.

m. i. sermo.

n. i. infirmus fieri solent thuitantibus.

o. i. stramonium.

p. Ex succo inani.

q. i. bo.

r. i. bo.

s. i. bo.

t. i. bo.

u. i. bo.

v. i. bo.

w. i. bo.

x. i. bo.

y. i. bo.

z. i. bo.

corruptibile lac. De hoc etiam oportet sollicitum esse ne educat currens venter etibicis: et maxime ne syncope nimia et diuturna euacuatione ventris incurrat marasmodem passionem. In febribus aut quibus est venter imbecillius citius preparat se venter in solutionem. Et ideo quibus hoc contingit semper coquere oportet lac cum lapidibus fluvialibus. Mittere ergo oportet colatum ad ignem. Et cum ignitis lapidibus coques lac venter feruens exiens consumatur. Qui autem voluerit accipere sic factum lac: cum pitana coques et sic dabis cum hydra aut simila. Hoc autem illis edendum est quibus venter amplius quam dies solutus est: aut si cholericos humores deponat. Procedere autem tempore et febre mitigata et virtutibus fortioribus factis mollem et recentem caseum morum coagulatum non absque ratione dandum est. Quemadmodum enim accidere vidimus virtutem sic et nos quantitatem maiorem optauimus nutrimenti.

De vino.

Laplin.

LXI.

His autem qui habet frigidam et siccam distemperantiam: et his qui ex acedine gusturas vocantur necesse est dare vinum et nim ad humectandum et calefaciendum in talibus passionibus semper dandum est: sed mediocriter est eis ministrandum. Qui autem adhuc cum febre marasmodi sunt: et maxime qui horrores habent aut rigorem fugere oportet.

Ad eos qui in marasmodem de syncope transiunt.

Laplin.

LXII.

Ei autem de syncope marasmodi sunt qui quidem ex transmutatione virtutis aliquem sepius sequitur rigor offerri oportet vinum. Sed quoniam praenatura est eis calor febrisque rigorque simul sequitur et paulatim quidem rigor et interdum febris superuenit simpliciter. Alter alteri potest in hoc laborante periculo que sub rigore est. Quando autem sub febre necesse est tunc iterum attendere ad arguentem causam: et quoniam quidem competentem tempore dandum est vinum.

De testiculis galloz qui parascate dicitur. Laplin.

Esticulos vero testis enim frequenter si dant nutriunt et augmentant virtutem: et bonam digestionem faciunt. Unde oportet et his festinare semper dare tale cibum ne virtus in extremis cadat. Quale enim iuuamen esse potest si non digerit cibum et efficiat nutrimentum adhuc potest virtute: non enim cibum simpliciter virtutem augmentat: sed natura siquidem omnes cibos digerit et transmutatos in succos addet corpori.

De pomis.

Laplin.

LXIII.

Oma autem quae humectant pro hoc etibicis sunt acceptabiles cibis: non solum autem humectare solent sed et modice infrigidant. Omnino autem de hoc iterum dicendum est: quod non omnibus poma etibicis expediunt: sed illis expedit qui habent calidam et siccam distemperantiam et omnibus marasmode laborantibus et horrores patientibus. his ergo omnibus frigida et humida danda sunt: et maxime de melonis interiore et cucumeris et mela et duracina. Inuita autem sunt cerasa his qui egrotant de frigida et sicca distemperantia et qui in egritudine senectutis inducunt inuita sunt. Aliis autem eos oportet uti pomis que non satis infrigidant sed magis calefaciunt et humectant mediocriter: qualia sunt vae valde matura et dulces maxime que

pepererint et plurime sunt dulces: et ficus matura: nimis enim matura ficus nullo modo ledit. Si igitur venter prohibeat dare eo quod amplius solutus sit quam conuenit festinater prohibendum est hoc dare. Sed dare cibos mediocriter stipulosos oportet: qualia sunt mala granata stipulosa aut pyra: aut mela eiusdem qualitatis maxime ante alios cibos. hec enim post cibos comestis venter solubilem reddunt educentes. his vero qui syncope patiuntur et omnibus etibicis que sunt apta stochos concedenda sunt magis in cibis. Si autem situm patientur et non nimia febris esse videatur que infrigidant et humectant poma eis in tempore competenti danda sunt. Sic enim semper est agendum ut nunquam aliqua ex eis lesio fiat id est ex pomis.

De marasmode febre perfectius exite. Laplin.

LXV.

Efectus existens marasmon patitur quedam est oino in stercis humectationis causa: ideo insana bilis merito iudicantur: propter hoc quidam medicorum non cognoscere causas nisi sunt sibi curare posse existentes marasmos. Extenuata igitur perditam carnem possibile est renouare sicut antea fuit: sed que stercora dicuntur nutrire et contractas et deperditas carnes. impossibile est ut antea fuerunt renouare. Iste igitur vterque potest et senes ad iuuentutem formare: etenim senex ut marasmo est secundum naturam: et quemadmodum senex non potest sanari sic nullus marasmos: sed interdum natura felix est et bene serens inchoantem marasmon.

Lyproperita epithimata et embroze et emplastra febrientibus martyri medici. Laplin.

LXVI.

Yproperiton epithima martyri medici ad febres. R. hec cere. 3. vj. olei rosei. 3. viij. vitella ouorum cocta nio. viij. croci. 3. v. conficies et vteris. Item epithima ad febrem et ad stomachum machuz croci. 3. j. cere lib. j. olei rosei. 3. vj. rose sicce manum plena oua. liij. in albumine ouorum infunde rosas et cerotum et aqua tepida vteris: et addis super albumen ouorum et teris: cum tritus fuerit tolle de mortario: sic addis alias species et teris et vteris. Item aliud ad nimiam febrem cucurbita recentis rasura et oui vitellum coctum teris cum oleo rosei et cum lintheo vteris. Emplastrum Halent vel cerotum quovisus est ad humectandas febres diuersas. cere. 3. j. olei rosei. 3. iij. remittes simul cum cera olei. 3. j. et cum se infrigidare ceperit mittes in mortario et teres et cum trueris addes paulatim aquam frigidam et oleum reliquum simul tantum quantum cerotum recipere poteris et sic vteris. Item aliud cerotum dactylozum paticozum pinguium sine nucleis eorum coquantur carnes cum aceto aut pista et cum discoste sunt teris et vteris. Quod si siccus tibi esse videtur melius est si admiscetur supra scripto ceroto sicut supra vteris. Faciunt autem hec duo cerota non solum febrientibus: sed beris pilam vteris inflationes ante quam sanie faciant. Item embroze ex alica aut oxylapatos benefacit: succus si de polenta. i. alpbita tenui modicum ei misces infuso duplicato pano molli. Frigidum autem suppone loco qui frigidari oportet. Sed et andragnos. i. portulacae sempervire succum et vae acerbis siliis cum alpbita misceris et vteris. Adhuc leues que in stagnis super aquas nascuntur. Et tribulus viridis et polygonie et lactuce et intibe succum. Optimus etiam ad hec talia est rose succum cum alpbita. Bonus est autem et vae canine succus: mediocriter enim stipulosus est. Item epithima ad marasmodem febres

o. i. valde.

p. i. solidis membris.
q. Resoluit. s. et deficiens.

r. i. solida et radialis.

s. i. quod per radialis membra resoluta reparare et reuocare. Et fiat inuenio.

x. i. ferrores apud linice.

y. Crocus. f.

z. i. liquefacies.

z. Patios da cylo vocat greci humidos pingues et tribulos Dal. x. de ingenio san. Pan. i. lacteo aque mixto. z. i. quod sit oleo roseo cera. aa. i. para calida bb. Alica e gen frum: qdama speltam perant. cc. i. acetosa herba. dd. i. farina oz dei. ee. i. endiuie. Ja. ff. i. farina ordi. gg. i. solari.

Liber

Tertius

a. i. myrr.
b. Al. locovt puto
c. i. de cydonijs.

d. i. humidum
pingulum ac tri
bium. Jasi.
e. Al. oleo.

f. i. conium.
g. i. humidum
pingulum ac tri
bium. Jasi.

h. i. sermores ap
cum linte co q
infrigidat. Ja.

i. Est figura sex
tarij: et est sexa
rio pocus lib.
f. r. s.

k. Lixoperium
predictum.
l. i. sermores ap
linter.

et ad diuturnas imbecillitates et defectas virtutes. R. abinthij melliloti assari squinanti ciperi croci. aii. 3. ij. mastice bdely smirnis aloes armo. terebentine. aii. 3. iij. dactyli iullogari numero. xliij. vel lib. 5. olei nardi ni lib. j. olei melini. 3. vj. vini qd sufficit. Item epitibi ma ad eos quibus in pfundo sunt febres vt infrigidetur dactyloz paticoz. absqz eorum nucleis. 3. iij. r. 5. mastice. 3. ij. croci. 3. j. olei rof. 3. iij. cuz vino roseo res et vteris. Item epitibima iuleos ad febres cde ar moniaci lib. j. cere lib. j. croci. 3. j. olei rof. 3. vj. aceti qd sufficit et de oleo lib. j. Item iuleum febrientib. ma gnum armoniaci lib. j. dactyloz paticoz. pinguiuz sine nucleis lib. j. croci. 3. j. olei rof. qd sufficit. Derasis enim dactylis coques eos cuz aceto acro et facies sicut emplastrum. Et sic facies cum armoniaco et croco et cu siccu fuerit factum sic iteru remissam ceram cum oleo rof. mltres supra et vteris. Item aliud iuleum ad fe bres croci. 3. j. armoniaci lib. j. lythargij lib. j. cere lib. j. olei rof. lib. j. aceti qd sufficit. Item lixoperitu. ozi basij cere. 3. vj. sepi taurini recentis. 3. iij. olei rof. 3. xij. lini seminis succi quod sufficit que remittenda sunt res mitres et tepefactu agita cum manu et supramitres pau latim succu lini seminis. Facies aut succum et sic laua diligenter lini semen et mitte aque. pp. iij. lini seic emi nam vnam coque ad tertiam et cola. Conficies et vte ris. Facit aut ad causon febrem et ad eos qui scdm ni miam patiuntur et ad inflammationem epatis et splenis et stomachi. Item lixoperium ad febres lythargi

ry. 3. ij. croci. 3. ij. olei rofei lib. j. cere albe. 3. iij. mellis 3. iij. seminis lini succi. 3. iij. conficies et vteris. Item emplastrum diapipereos lythargij. 3. c. plimicy. 3. c. cere albe. 3. c. scissis. 3. vj. piperis. 3. iij. olei veteris cere. aii. pp. j. et cu factum fuerit siccum iteruz remis sa. cera cum oleo rof. conficies et vteris. Bucella ca tartici. R. bec coriadi. 3. ij. apy seminis. 3. ij. diagre dy. 3. j. farine tritici eminam. vnam conspergis cum aqua coquitur in furno et da ad pensum. 3. ij. infusum in vino albo. Antidotum diamaratium magnum ni mis est potens et omnes superfluitates deponit de ca pite maxime bumozem melancholicum purgat totuz corp sine aliquo periculo. Lius species be sunt dia gredy. 3. j. 5. 5. petroselin. 3. iij. maratri. 3. vj. piperis 3. iij. epitibimi. 3. iij. ellebozi nigri. 3. ij. mellis di spuma ti qd sufficit dabis. 3. 5. Epitibima ad febres et ad vomit um stringendum. R. smirnis mastice mibus et cymi num resinam frizam lauri baccas equis ponderibus cum oleo rof. yngito et vteris.

m. i. cerat. p
n. Scissis. i. a
minis scissis
de pluma.
o. Est figura
tarij: et est sex
tarij lib. 5. r.
p. i. liquefact
q. Est medic
sextarij.
r. i. faciendo
nam.
s. i. pondus.

t. i. myrr.

FINIS.

Practica Alexandri Vatroz greci cum expositione glofe interliniari Magistri Jacobi de partib. necno Januensis in margine additis finit. Venetys cu omni diligentia impressa. Peredum nobilis viri. q. domini Octauiani Scoti ciuis Modoetensis: ac sociorum. Anno a nativitate dñi. 1522. Die. 16. mēsis January.

Registrum.

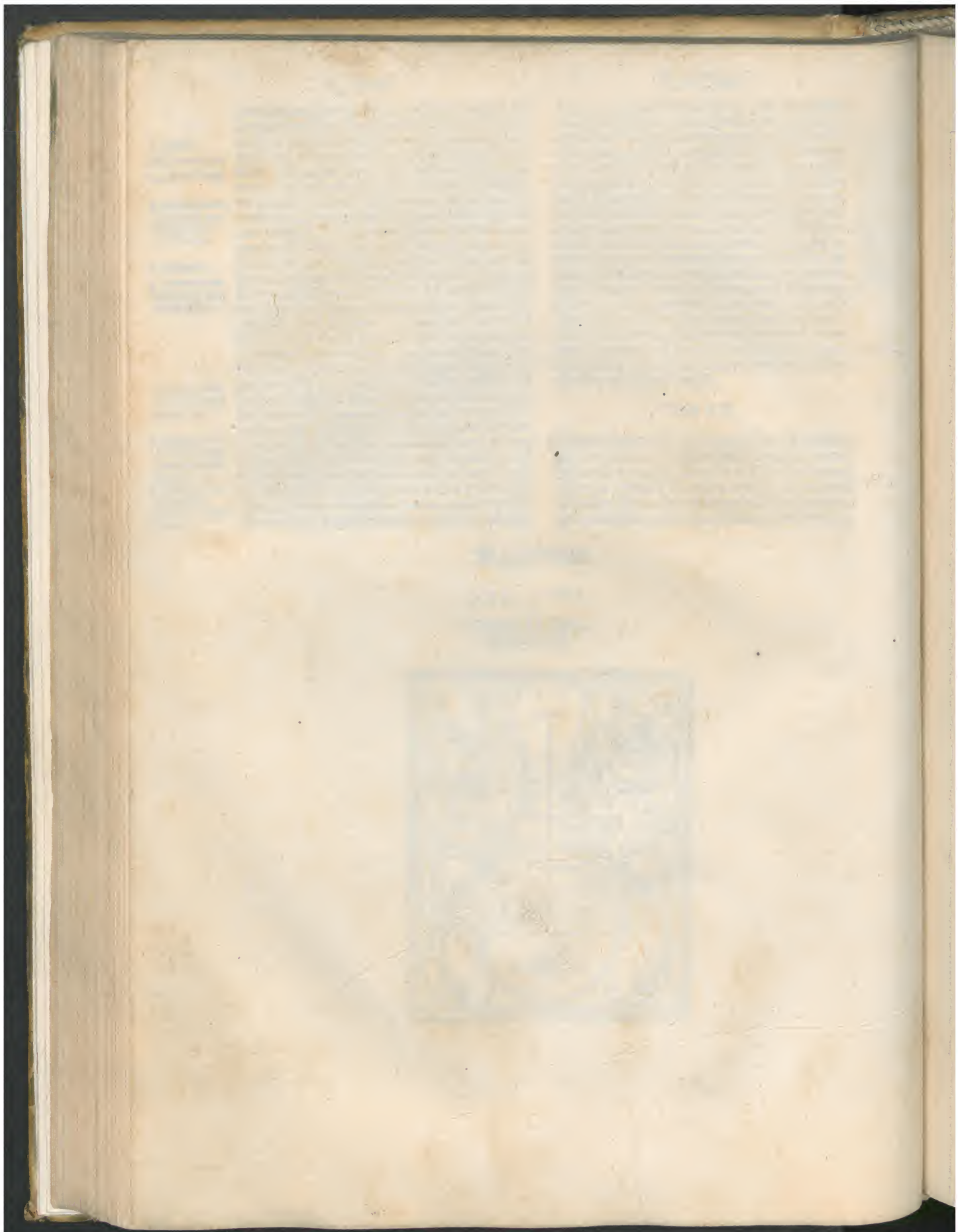
Tabcdefg

Iduemus. f. g Terni.
Alij Quaterni.

trufcph
ffia.i.
o fcti
luna.
figura
z cft
lib. ij.
que fac
medic
irij.
ciendo
i.
ondus

myr,

Simonis Januensis opusculuz cui nomen
clavis sanationis simplicia medicinalia
Latina greca ⁊ arabica ordine Al-
phabetico mirifice elucidans.
recognitus ac mendis pur-
gatus ⁊ quotatiōib⁹ Ad-
nij marie ⁊ ac alioꝝ in
marginib⁹ ornatū:
⁊ quādiligenti⁹
ac correctius
id fieri po-
tuit Im-
pressus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
205/D

Incipit clauis sanatiois elaborata per venerabilem vi-
rum magistrum Simonē Januensem domini pape sub-
dyaconum ⁊ capellanum medicū quodāz felicitis recorda-
tionis domini Nicolai pape quarti qui fuit priu⁹ de ordi-
ne minorum.

Domino suo preci-
pue dño
magistro Lapano dñi pa-
pe capellāo canonico Pa-
risiensis: Simon Januen-
sis subdyaconus seipsum
ex debito cōmēdat. Opus-
culum iam dudum a vo-
bis postulātū quasi quid
vtile continens euz qnta
potui diligētia q̄litercuqz
ad finē vīqz perductum
igenio vestro dirigere cē
sui iudicandū: ⁊ si suppli-

ci rogatui de f. audacia ēt corrigendum: dūmodo tñ pñie
culmen ad hō villa non dedignē descendere. Nec certe
mibi deest ab imperio vestro presumptio. Nam vos ipse
hoc ipsum mibi iussistis. Magnas enī in eo partē vestras
sentio. Et si calūniabile quicqz pñinet nō minus vobis q̄
mibi habetis ignoscere. cognoscebatis nāqz cui iperastis.
Porro si quid vtile cōtinet vobis ascribendū ē. possessio
eniz vestra ē ⁊ opus ⁊ auctor. Subscripta prefatio nō vo-
bis vt vobis dirigis. sed vt cū ceteris si libet ⁊ vt libet in
publicum dirigatis.

Venerabili viro magistro Simonī Januēsi dñi
pape subdyacono ⁊ capellano canonico ro-
thomagensi amico suo carissimo tanqz fratri:
Lapanus eiusdē dñi pape capellanus cano-
nicus parisiēsis salutē ⁊ quicqd est obtabile
fanc menti. Hāc de donū nūq a caritate vīa
recepti per religiosū virū priore de pauciano: qd fuita me
cū tanta iocunditate receptū: cū quāto desiderio fuerat diu-
tius expectatū. Misistis eniz mibi clauē sanatiois: sine q̄
apud latinos nō viger ars de igenio sanitatis. Ego. n. vīz
librū sic titulatū. Clauis sanatiois elaborata p magrū si-
monē Januēse dñi pape subdyaconū ⁊ capellanū: medicū
quondā felicitis memorie dñi Nicolai pape q̄rti: q fuit priu⁹
de ordine minorū. Quippe quēadmodū p clauē ē ingressus
in domū: ita p librū vīn est ingressus in cognitionē curaz
egritudinū. Nā p ipm iueniunt res ad hanc curā necē: sic
in domo per clauē aperta inueniunt res vībus humanis
accō node. Sed in magnā admirationē mibi venit prefa-
ti librī editio: in quo continet rerū de quib⁹ agitur vtilis
valde distinctio ⁊ dictoz irrefragabilis certitudo. Et quā-
tis apud nos sit librorū copia copiosa: singulare tñ donū
dei reputo q̄ ea per vos cum tanta potuerit conueniētia
per inuicē copulari. Non est enī vtilitas occultāda ne me-
rito fiat similis seruo neqz q talentū receptū a dño suo
abiens fodit sub terra. Presertim cum veritas ipsa dicat
oipotēti retribuere: Nec absone: qz nībil habem⁹ qd ab il-
la veritate nō accepimus dicēte apostolo. Quid habes
qd nō accepisti. Neqz timearis si liber vester pcedit ini-
lucē: qm̄ tor⁹ lucidus est: ⁊ in eo tenebre nulle sunt. Et quā-
foran nitef aliqd ē? ifringere: cadet sub robore testū in-
ductozum. Sane de igit charissime d magno vigiliqz la-
bore: quē pro illius operis compilatiōe portastis: qm̄ lati-
nitatē docuistis exercere per necessariū ingenū sanitatis
circa qd versat tota scia medicie: qz sicut ars nīz effectū
sine artifice qui habeat iuenientia instrumēta: sic nec me-
dic⁹ sanare potest si non habeat rerum quas in lucem po-

sulstis notitiam pleniorē.

Cognita non plene medicine nomina rerum.

Promere proposui quo viger artis opus.

Si quātum volui tandem non posse negauit:

Ad veniam satis hoc voluisse satis.

Ptabat. S. Discere ⁊ docere posse res sine nomib⁹.

Nemo parū existimet a nois ignorantia decipi.

Turbabatur parūper. S. ob nomīnū controuersia

oziri litigū. Contremiscat mens medici ab eozū dē errore

tam pscientie pprie q̄ egri vite imminere periculus. Sunt

medicinarū simplicū aboz: ve multa peregrina vocabu-

la: quoz quedā a greca: quedā vero ab arabica ligua de-

ducta sunt. Nonnulla ⁊ q̄q̄ latina varietate idiomatū di-

bia: ad quoz oīam agnitiōē non opus est assertione faci-

li sed deliberato iudicio: ne vt neglectū modico graue ⁊

irreparabile occurrat dispēdiū. Quid das languenti ⁊ a

te vitam sperati qd nescias. Cū exhibes p salutarī mori-

ferū putas ignauiam excusatozī refugū. Nō est tā pul hu-

mana conditio vt e manu incurie vita dependeat. Nescio

in opere medicie cuius magis necessaria sit cognitio q̄ q

humanis proffit vel obfit corporib⁹. hec a simplicib⁹ medi-

cinis ⁊ cibis hz origine: ⁊ veluti a primis elemētis funda-

rite cognoscit. Quapp ad hozū scientie indagatiōē iugi ⁊

iporuno studio meipsum prebui: vt per triginta ferme an-

nos quicqd ad id fieri potuit non obmisi. Et q̄to minus

sufficiē ad tale me reperi: tanto effusus in requietis la-

boribus me subegi: vt videlz q̄ inuenerā scripto redigerē:

ac vtilitati publice cōmodarē: ⁊ id ipm solū mibi tantū la-

boris pmiūz destināui. Est nāqz tā ad errores assuetos q̄

ad emergentes corrigendos: vt arbitroz: satis valens opu-

sculum in quo nō mō nomē per noia: verū ēt per ipsas de-

scriptiones rerū quārcūqz potui declarationē sum cona-

tus exprimere. atqz clarissimoz antiquoz auctoritatibus

subfulcire. quo regimine increduloz puto enitasse calūniā.

Et si non oia vt vellē elucidaueri: viam tñ hūc ad deficiē-

tiū supplemētū quis sedulus exploratoz habebit. Et qm̄

auctoritatib⁹ ē initendū primo auctozes referaz quoz ad

hō robur sepe retului volumina: Primū ex grecis Dyas-

liber pducit. hūc. S. in pñemio. vi d simplicib⁹ medicis

oib⁹ prefert laude bis qui de hac mā cōscripserūt. verum

liber eius qui ab antiquo in latinū habet a pmo exēplari

dissert. Nam hic per alphabetū in latinū ordinat⁹ ē. Ille

vero in. v. libris distinct⁹ vt per ipm⁹ pñemū demōstrat.

Multa ēt capla in hoc desunt q̄ ille continet aliq̄ ēt i hoc

libro sunt addita que ipm⁹ auctozis non sunt: per Serapio-

nem de simplicibus medicinis: ⁊ p hoc opus ofidit. Post

Dyascoridē Alexandri librū de practica diligenter isperi q

qui quāuis tribus distinguit libellis: tertū qui de febrib⁹

est: nec veritatē in noib⁹ neqz tanti pñi seriē videt pleni⁹

continere. Deinde ex Demochriti practica: cuius Ypocras

vt iuenioi antigoscripturis discipulus fuit per pauca ex-

traxi. Itē ex oblatinico Demostenis cōtinente quicqd ad

oculoz sanitatis custodiā ⁊ egritudinū curas expedit. hic

liber antiquissim⁹ mibi occurrit: in quo deficiebant de in-

cepta disputatione de visu plurima ⁊ de anatomia oculi.

cetera vero aderant ⁊ completa ⁊ miro lepore condita.

Deide ex libris sex Quibaz i practica de illis nouē quos

filio suo Eustachio scripsit: quos vt ipse ait ex. lxxi. quos

d medicia pdidit excerptis. Itē ex gynetia Mufiois q̄

egritudies matricis ⁊ mulierū accidētia pñet greco stilo.

Itē ex tertio lib. Pauli de illis septē quos in medicia scri-

pfit multa collegi ⁊ multa ignota reliq. Nā iuenio ancto-

res grecos vt puto pp ydiomata differre multis medicia-

rū vocabulis. Et ex grecis est epistola. S. ad Glauconem

Simon Jan. a z

p d ofus
pulluuz
caplo p
i pñ:

duos p̄tines tractat^r, quoz p̄m^r ē d̄ febribus, secūdis de
ap̄atib^r. Et liber de alimētis. Et liber sextus de simplicib^r
medicinis eiusdē. Ceteroz vō libroz ei^r vt reoz satis sunt
exposita noia. Itē ex p̄te cuiusdā libri de greco translati s̄
millimi Almasioi. imo est oīno idē nisi q̄ Almasiois trās
latio ab arabico fuit illi^r vō a greco. Ex quo apper^r q̄ Al
masiois libzū sibi attribuit^r Rasis pot^r q̄ ediderit. Itē
ex quodā de simplicib^r medicinis cui ē titulus. S. ad Pa
ternianū. hīa greco. s̄ post hos ex libro de doctrina greca
p̄tinentē dīctiōes grecas in greco scriptas et per alphabetū
ordinatas expositas per latinū. et e^s latinas p̄ alphabetū
latinū in greco expositas. Ex arabicis vō auctorib^r. p̄ ex
canone Auicēne: qui vt cōp̄ertū est plures p̄tinet falsita
tes tā ab exēplari arabico q̄ ab ipsius translatione. Quis
ipsimet auctor errauerit in q̄plurib^r medicis simplicib^r
et aliq̄s ignorauerit vt in locis p̄p̄is ofīdē. Itē ex libro
Serapionis de simplicib^r medicis p̄ quez multi errores
apud Auicē. et alios declarant. Et ex breuiario Joānis Se
rapionis. Et ex libris Rasis. verū vt tā dcm ē: Almasiois li
ber a greco v̄ habuisse originē. Liber diuisionū q̄ parte
p̄posi^r ex codē Almasioe apparet qui ambo libri nec sti
lum neqz modū tenēt arabicū imo multum distant a mō
eiusdē. Rasis quē tenuit in libro suo magno dicto Alchā:
a quo ē multa extraxi. Itē ex Albuchasim azāra maxie
ex eius. xxvii. de p̄paratiōe mediciaz simpliciu. Et ex tri
bus libris Albēmelue. Et ex libro Aliabati q̄ vocat^r liber
cōpletus in quo admodū paz p̄ficere potui. Nā vocabu
loz q̄ p̄tinet quedā neqz greca neqz arabica sunt. et aliqua
greca et aliq̄ arabica. sed ad latinū modū declinādā ex tota
et ob hoc a p̄p̄a platōe corrupta. et vt difficillime expōnis
multa dereliqui. Et si aliqua ex libris Isabac seu ex alijs a
Cōstantino translatis collegēa per pauca sunt. nā ei^r trās
latio satis ē mihi suspecta. Insuper et ex libro de doctrina
arabica fili sup̄a dicto de greca doctrina. Ex auctorib^r vō
latinis antiq̄s. p̄mo ex Pliny secūdi libro d̄ nālī hystoria
qui p̄tinet in. xxvii. libris fere oīuz rez q̄ in orbe sunt nar
rationē. Itē ex libro Cornelij celsi de medicia i. xii. parti
culas diuisio. hic Corneli^r a dicto Plinio cōmendat. Deīn
ex Cassio felice qui et ipse a Cornelio multū extollit. q̄ cō
tinet tractat^r duos de practica. Et ex sex libris Theodori
p̄risciani de medicia a quo dicta sunt theodorico antidota
Et ex passionario Hariponti. S̄ qz liber ex epistola. S.
ad Blaunconē et ex libris Pauli et Alexan. et Theodori cō
posi^r ē pauca mihi contulit. Itē ex antidotario vli qd̄ de
multis antiquis aggregatū perutile in multis extat. Et ex
butanico de simplicib^r medicis. Itē ex alio quodā libro
antiquo de simplicib^r medicis in hac re copioso: qui licet
titulo careat: ab auctenticis non dissonat auctorib^r. Silr^r et
ex macri libro versib^r edito. S̄ qz ipse a Plinio et Dyasco
ride sumpsi^r: qd̄ edidit. bi medicinales. p̄ter hos oēs et
ex vegetij libris q̄tuor de mulo mediciaz. Et ex Herodij
libris duob^r de eadē re. Et ex Paladio d̄ agricultura. Itē
ex libro Ysidori ethymologiarū. Nec his solum p̄ter sed
ad diuersas mūdi p̄tes per sedulos viros indagare ab ad
uenis sciscitari nō piguit. vsqz adeo q̄ per montes arduos
nemorosos p̄ualles campos ripasqz sepe lustrando aliq̄i
comitē me feci cuiusdā anicūle cretēss admodū sciole nō
mō in dignoscēdis herbis et nomib^r grecis exponēdis. ve
rū et in ipsis herbaz virtutib^r secūdu Dyas. sentētiā expli
cādis. Oia tētani q̄tū igeny mei paupertas sineret vt op^r
efficeret ex cultū. S̄ frustra laborat velana mortalitas si
quid ad p̄fectionē vsqz adducere sperauerit quod solius
diuinitatis exiit.

Riplici existēte oīuz mediciaz simpliciu genere
plātax videlz aialū et mineraliū nō satis ad eoz

cognitionem solis scripturis incendum deputauerim qn
frequentī visitatione ac diligenti investigatione ad id flu
diū ipendat. q̄maxie circa plātax distatias. Nā nō soluz
etates quadripartito anni tpe mutāt faciē. Vex in diuer
sis regionib^r sitibulqz terrarū accidit que eedem sunt sp̄e
p̄sius alie reputētur. Aliter nāqz cultis aliter siluestrib^r.
alr i cōuallib^r et cāpestrib^r hūidis vel locis. alr mōtuosis et
aridis alr ymbrosiis. alr ap̄icis variāt tā effigie q̄ effectū.
Quapp i colligēdis ipis et eaz p̄rib^r multū interest. Oia q̄
dē plātax plena maturitate legēda sunt. Tēnera nāqz et
ad huc ortui vicia nimio crudoqz hūore dominātē q̄si in
fantili etate ibecillia virib^r exiit. S̄ qz arescētia senectu
ti vicina vt succo sic destituta vitari opz. at mediā et robu
sta etate veluti in iuuetute quadā p̄dita virib^r p̄ferunt.
Porro alio tpe flores alio folia alioqz semia colligi alioqz
radices euelli oīz et alio exuari. Nā radices q̄do folia ca
dere incipiūt vt Dyas. iubet effodi. Cetera vt jā dcm ē plā
i maturitate petant. Hoc et cauendū idē iubet ne vetusta
radice plante accipiant. p̄sertim cū quedā bis in anno ger
minēt et flozeāt. quedā nihilomin^r tepēstiuū qdā vō se
rius qdā breuiori tpe qdā p̄lixiori maturescāt flozeāt et se
minēt. q̄re nō oia vno eodēqz tpe rite colligi poterūt. S̄
q̄n et q̄lr colligere oīz reponere et suari nec non et opatiōes
circa hōa dyas. i. p̄bemio et i. xxvii. azarai et buchasin. et
et i hoc ope determinatū habes. Ceterz que scripto plene
mādari nō poterāt studiozo et sagaci ingenio referuant.

Jueritas plationū apud nationes exigit diuer
sas litteras per quas ille platiōes p̄nunciari pos
sint: quo fit q̄ arabes aliquas litteras h̄nt quarū
voci^r nec in nostro ydiomate indigen^r nec nostris litte
ris exp̄mere possum^r. silr aut^r et greci. Et qz multa sunt vo
cabula ab his linguis expōne idigētia que nostris litteris
scribi nō p̄nt. p̄positerā altq̄s figuras i nostris litteris ad
dere quib^r ea vocabula vbiqz exp̄mi possent. S̄ qz nihil
est qd̄ i manib^r scriptoz suari possit illeuz: q̄ etiā nostras
litteras et v̄sitas corrūpunt. q̄propter id. p̄positi omi
statui tñ aliq̄ p̄ vitare litteris arabicis et aliq̄ grecis scri
bere vt sciētes et linguas scirēt qd̄ essent et q̄lr p̄ferri de
beat. S̄ nec puto hoc satis tute scriptozib^r accommodatū.
duas tñ l̄ras que latinitati desunt sic de ipsis vocalib^r eas
facim^r ita v̄suz est mihi illas vocales q̄n i cōsonātes tran
seunt aliq̄lr imutare. Nā. J. cū est p̄sonas scribere suadeo
descēdere a linea in hūc modū. J. U. vō silr q̄n p̄sonantis
voce fungit i hūc modū describi vellē iūctis videlz lineis
iferi^r i acutū angulū. hoc enī valde necessariū in hoc opere
apparebit. aliq̄ et sup̄ singulas litteras de p̄ueniētia et di
stantia quas h̄nt dicte lingue in illis litteris ad nostras p̄
scribā. C Sciēdū ē q̄. a. littera que p̄ma i serie apud quā
plures gētes ordināt: quā arabes alif vocāt sepissime ap̄b
eos sonat. a. iterdū tñ. e. vt elkil. lelmelik qd̄ est dictu co
rona regia et est mellilotū sic p̄ferunt: et tñ p̄ alif scribūt vt
vides in. y. canonis Auicēne. Aliq̄n sonat. J. vñ iterdū di
cunt ille et scribūt alla qd̄ ē de. Aliq̄n sonat. o. vel. u. vt h̄
i eodē libro v̄snee et v̄snen et buchē: q̄ oia scribunt i l̄ra
alif. et ab ea incipiunt. distiguūt tñ hoc totū p̄ certas notas.

Grecū vō alfa i nulla a n̄ro. a. differt p̄tate.
Banatib als akanitib v̄l alcumb v̄l cutub
seu cutubut. arabice sp̄s sunt melancolie
apud Anic. libro. iij. capitulo decimo.
Abaz expōit Step. qd̄ est arabice plūbū.
albar als abar tamē vocatur.

Abcella expōit i ātigs synōnimis. i. agrionia
Abel in sc̄do canonis Auicē. expōit q̄ est fruct^r iuniperi qd̄
nō est vex. nā granū iuniperi d̄ babbarbar. Dab enī cū
aspiratiōe est fruct^r. hoc at sine aspiratiōe scribit i l̄ra alif.

fruct' vo arabice vocat' sakebe et attbanian. Preterea isrl scribit' ab. Al. ca. d. iunipo q' vocat' barhar. Est aut' abbea saulina: vt pz per Serapione suo capit. apud concordia ei' cu' Aui. deficit tñ Aui. in scdo areola mēbroz expulsiōis. est aut' in arabico post aureolā mēbroz capitis sic. membra expulsiōis pronocat vzinā et mēstrua et eycit fetum et educit sanguinē et. Opationes tamē iuniperi et sauinē cōueniunt. sed sauinē fortiores sunt.

Abestus vel abesti in antiquis libris reperit' sepe. et ē cornu ptum grecū pro calce positū. naz abestos grece ē calx. abestos vero est gēma quedā. Plinius libro. xxxv. Ubi de gēmis tractat. In archadie inquit mōtib' nascit' bec gemma coloris ferri aliqñ ab eodē sede vocatur.

Abnecatez arabice est alumen affoz vt apud Serapio. capitulo de asinen exponitur.

Abnus arabice ebanus arbor cuius lignum est interius nigrum extra vero subalbidum notum.

Abogeharā arabice scarabe'. vt i libro de doctrina arabica. Abosessus ara. et scarabe' vocat' vñ spēs ei' vt eodē libro.

Abioch aque exponit Aui. q' est medicina persica. et sonat i arabico vas aque. s. quoddam genus ydrie.

Abicon. vel vt qdā noiant quintinos falso tñ. est id ex quo fit ypoquistidos vt Dyas. ca. de cisco de quo isra i ypo.

Abungi ara. ē granū quoddā latiatū quo carem' c' capiz in Serapione inuenies. qñcūqz aliqd nomē arabici desu-

nit in. g. dz. ferri i. g. eo sono quo sonare facim'. J. litteraz sequentē. non quo sonat. o. vel. u. sequentib'. et pprea bñ scripsit trāslator Aui. in talib' vocabulis i. lras post. g. vt sonum ei' ppe exponeret: qñuis i. nō dbeat esse. vt si dicit dorōigi p dorōig. et abzūgi p abzūg. scitaragi p scitarag.

Abrotanū nō abrotanū vt quedā synonima greci abrotanū vocant vel auroton. U. sonant. p. b. quo carent. Arabes kaism abrotanū vocat. sed leuisticuz keissim vel kaism.

Dyas. abrotanū qd multi eradiū vocant falso supple. nam alia herba est aut gliriatomō est femina cuius fructex est arbori similis cū albis folijs et minutis et diuisis sic erision circa ipsam florē bz aurof. in estate nascens odoratus cū aliq' grauedine. gustū bz amarissimū. Tale vo ē siclēū abrotanū. Est et alterū gen' qd masculū dī fructice sarmē tofus semē hñs minutū sic abfintbium multū nascit in capadocia et in certis regionib' et i ciuitate ripia. Plini'. duo

rum traditur generū capestre ac montanū. hoc feminā illud marē itelligi volum'. amaritudo abfintby in ytroqz sponte puenit eacumine suo fe. ppagat et cetera vt Dyas.

arabes kaism abrotanū vocat. s. leuisticū keissim: et si kaism abfintby greci tñ cū. p. lra abfintbū. (sic dicit n̄ refert. et sine. c. scribit. arabes vo. p. lra carētes. f. pro ea ponit et affintbium dicit. vocant et i yebē et kanis: vt in libro de doctrina arabica. In regali vo disputatiōe Dali vocat' bulengeri. sed nec grecū neqz arabici est. Dyas. abfintbū est notū cui' pbabili' est ponticū et capadociū nascens in montib'. ynde nomē accepit a terra et isra. et postea aliud

abfin. marinū qd qdē erision vocant tenuis fructu ac seise a supra dicto et angustiorib' folijs. neqz simplr amarū sed odoris grauioris atqz stōaci veyabile. et isra. ē tertia spēs abfintby qd appellat' sandonicū in sandonica regiōe na scens apud galatbarū alpes subamaz atqz nō ita spissus semē bz vt lupi. sed ynā cū eo bz vtutē et similē erision et.

Pli. sunt eius plura genera. sandonicū appellat' a ciuitate gallie. ponticū a ponto vbi pecora illo pinguescūt et ob id sine felle reperiunt. neqz aliud prestantius multū ytalico amariū sed medula pontici dulcis et. et isra. Est et abfintbium marinū qd quidā erision vocant angustius proze minusqz amarū stō inimicū. aluū mollit pellitqz animalia itraeoz et. s. vo vt velle lcea quartā esse abfintby spēs

quā quidā sandonicū putāt. lber antiqu' de simplici medicina. qtuor sunt ei' spēs est andonicū. gallicū. marinū. et ponticū a ponto regione dictū qd est melius: et hoc ponticū est id qd arabes romanū vocāt. Aui. ponit opiones d' spēs eius et noiat eas a regionib': et vt velle q' nabati qd est orientale sit ex spēs lcea et susin. et cartense extollit i bonitate: qd aut habetur exlccat caput i arabico ē alleniat caput. sed ipsius succ' facit sodā. et vt scribit' ofert pfocatiōi intrinsece. arabes habēt pfocatiōi fungozum.

Absius exponit. Aui. q' est medicina karmena et plica. in arabico tamen scribitur abūchal.

Abz. apud Dya. est quedā spēs cassie lignee in capi. quod incipit cassia fistula de qua infra in capitulo.

Abuligile exponit Aui. q' est lactuca asini ipsaqz describit et dicit vocari simaren sicut est in arabico. et sincaren et dicit ipsam hñe tres spēs. de ea qtuor fac' capi. ynū qd dictū est. aliud qd incipit lactuca asini. tertiu qd incipit simarus. qrtū qd i arabico scribit' bearfilus. bec aut plāta fm suas spēs vocatur a Dya. anchusas de qua infra in an.

Acacalis. Step. in synonimis puto ingt spēm tarfe et tarfe ē Acacia grecū ē a kakia dicta. nā greci. c. lit. tamariscus. terā nō hñt. filr et arabes et kakia dicit. Dyalacacia ex fructu fit arboris spinose que maxie in egypto nascit. hic fruct' velut oliua premitt' et succ' in sole siccat. est igit optima acacia que est lenis et subrufa suauitate odore subacida et gustu valde stiptica. bec. n. maxie d' immaturo fructu pmiit.

Nā nigra de maturo fructu fit vel coctura et. Pl. acacia fit in egypto spiofa arborē alba nigraqz. Jte viridis q' lōge melior est priorib' fit et i galatia teterrima spinosior arborē semē oiz lenticule. minor tñ et grana et folliculo. colligere autino succ' ex folliculis aq' celesti pfusis moy i puluis exprimit' et in sole densatus in pastilos redigere. fit et ex folijs min' efficax ad coria perficienda semie pro gala vtunt'. In libro vo Serap. ex vbo Dyas. habetur q' fit ex spina c' magnitudo ē sic arbor et bz semē sic lupin' i vaginis et florē albū. Tādē dicit q' est arbor gūmi arabici. In ceteris cōcordat cū Pl. Aui. vo dicit ipsaz esse succū alcatū. Nos vo tali acacia carentes de fructu prunellarū silue strū succo expresso et decocto ad spissitudinem facimus et inuenitur in ea efficacia. Step. acacia scripsit.

Acalanta. A yepribus assueta dicta ab acate greco q' ē spina. Quidā luxinā qdā carduellū vocāt. Pl. vt infra.

Acaltos. g. carduellus alb'. atqz acantos dicit vt infra.

Acalise vrtica. apud Dya. pmo capi. et. grecū verū cōiser mone vocat apud eos knidi. qdā tñ corruptū igradā dicit dī at a knimos qd ē pruritus. Step. in synonimis acalise euagna ē dīsis nō ē arabici. nā amure ē vrtica arabice.

Acalta. Pl. pma est yfolis cōcolori amplitudine. vincit numero folioz marinā quinqz folioz nō extēdēt. eadez odore superat. est eni gravis odoris acalta et.

Accamerē ē spēs sūbuci siluestris apd Pl. vt infra i sūbuco. Acanos. Step. i synonimis et ē herba dca efferenū agreste.

Acantuos infra machantos.

Achāta. g. spia. p. k. meli' scribit' vt grec'. latini achanti dñt. Achanta baning expōit Step. q' ē spia iudayca. et ē suchaa Achantis leuce. Dya. siue vt latini spina alba. Arabice. nascit in montib' atqz siluestrib' locis et viridia folia bz vt cameleōta alba sed angustiora et albidiora et aspa et spū nola virgā cubitis duob' longā in grossitudine minoris digiti. Interi' inanē. hñs in sumitate capitellū spinosum sic ecbin' marin'. iericius et oblongū florē bz purpureum in gbus capitib' semē ē gincio sileis rotūdū. In libro vo antiquo cardui file: sed rotūdus et minuti' et. Hoc dī arabe bedegard vel vt meli' bedegard de quo infra i be. vid. capitulū Dyas. qd dictū est in capitulo Serap. et. de be.

Simon Jan. 3 3

caplo. 10.

Bucavo

li. zi. ca.
io. in fi. et
cap. zi. i
fi.

li. 27. ca.
7. et 8.

caplo. 8.

lib. 24.
cap. iz.

lib. zi.
cap. 6.
lib. 24.
cap. 8.

Achantis arabica. Dya. filis est superiozi. sed acati leuce na
scit spioia ralba rē. Est qd ab. A. r. Serapi. of suchaa de q
Achantis egyptia inest i pratica Alexandri in Cifra in su.
pfectioe colligri ad tingenda leucemata puto qd sit idem
q achantis arabica.

Achantos seu *achantulus* Dy. grece *meianthos* aut *pe-
rota* dr. nascit^r i pietib⁹ z i locis lapidosis z hūectis. Eius
spēs due sunt. altera spīosa ac breuis alia tirsosa. Melafil
los dr eo q^d folia nigra bebeat z pinguis z valde diuisa sic

loris mellini cu radice micula gniola 2 flina 2 lega 2 c. m.
fra. est 2 alia agrestis filis colunio spinosa sed breuior. asu
pradicta 2c. Plini. est yrbana herba elato longoq3 flore
crenidinea marginu affurgentiūq3 puluinoz thoros vesti

post sermone de yri go. hic ingratu cano eriglo alit ubi ipm
sam breueqz 7 lata herbā spinosifqz laterib⁹ 7c. 7 ifra. alij
erigē falso eadē putauerūt esse 7c. Reperij in libro greco
hystoriato herbā perictā: vt hic describit floze albo pede

nis ⁊ aquolis necno ⁊ petrosila. folia hz patulo maiora luctu
ce scissa sic eruce. viditate subnigra caulez hñs lenē duoꝝ
cubitoꝝ longū grossū ad digitū modū. in supioꝝ pte ac
sumū capitis hz folia minuta sublonga iter que nascunt se

† Achantonium. Pli. greci sic vocāt herbā quādā similē spie al-
heminozih? in foliis multo aculeatis per extremitates;

nimis sequere scome est dicta.
 Achātus arbor i egypto sp frōdēs sic dicta qz spīs ē plena
 In qdā libro antiq repy qz ē arbor mire. sz ratū non hēo
 Achāt mel i sine fumo in antidoto adriano Acharnie

grece grā dr. sic voluit nominari opiātā quidā auctor ei
eo q̄ opationi ei⁹ grates cōdigne non reperiant.
Acharō quidā sic vocant herbā anagallus. Pl. infra in anagallid.

Achaue apud Serap. scribit vchuē: sed in lra alif scribitur
achaubā pprie pferri debet. est hec herba que a Dya. vo-

trociscoꝝ andaracō ingredientiu i tiriaca magna. amarac
ingt. i. alacoen alba. 3tē Dya. in quadā ppatiōe adipis po
nit amaracū. Et in libro. Serapi. de simplici medicina e

triciaria quali vocaret respondit licet: et in q. queres aliq
dā alia alteri? regionis respondit cabauem aliqñ achauē
aliqñ ala chuē vt in. vi. S. de simplicib⁹ medicis vbi ala,
choen scribit^r. et in alijs inuenit in diuersis locis sed idē ē.

parebit. porro quomodo colla hz folia illa folijs corn-
dri vt. D. dicit habere hanc herbā: tā in antiqua trāslatiōe
de ptemō q̄ in Scrap. de achauē. ⁊ coriandrū hz folia si-
milis folijs capilli veneris vt Dra. ca. de capillis q̄ adian

ca. Itē in Dyā. arabico libro pmo lencha et amiracini. e
deben alachauē. i. oleū de achauē 2c. Itē idem in libro. ii.
barthemiō. b. ponēs p. p. littera qua carēt arabes. sint igit
qui vocant eam amiracū ipsa est alachauē. Et tep. i. syno

regionib⁹. nā acetola sic vocat. Et aliam sic vocari videt^r.
illa q̄ aleluya dī. z Macer semperuiuā sic nemiūquit. Tā
dem omnis herba acetosi saporis etiam sic vocari potest.
sed maxime de acetosa dici reo⁹ de qua infra.

Acerina, piscis que et orphos dicitur vt Alexander de bo-
loze oculoꝝum ex humoribus calidis.

spum qđ alinō vocant. montanū vero qđ crispus durius
q3. tertiu vō zigiā rubere scissili ligno cortice limbo 2 scra
bro. hoc aliq generis esse malūt pcepzy. 2 latini carpinum
appellant. cherimum vō ē huiusmodi multoq3 excellenti.

Acerabulum nom ē melius e quarta pte emie 2ti. (X) focolla.
nentis. 7 ē f3 Ysidor. x. 3. appendēs. acietabulum aliqñ
scriptum inuenitur. antiqui quidam exposuerunt quātuz
— f3 qui capere potest est acerabuli mensura.

tofa ppteruenir illi sp̄i agresti que acetosi ē saporis que
nō v̄r fuisse cognita ab Aui. cū dicit nō ē in siluestri sicut
dicit acetositas, quasi dicat, quā nō noui. Dyas, quattuor
nit, sine specie, ut infra in l. moris.

iuenisse dī z ea telefon sanasse zc. p̄li. vō eadē dīc z vltra
hoc. hanc ingt alig panacē eradeā vocāt. alij sidentē. s̄z fal
so. hāc apō nos millefoliū vocāt. cubitali scapo rāosaz mi

Acin⁹. Dya. herba cū folijs & seie miutis quā mlti (cū rē
in corona componunt. similis est ozimo sed a superiore et
odorata quam multi in ortis seminant.

Acitabulū si reperiāt idem est qđ acetabulus đ quo sup̄a
 Alciron. grece palea.
 Alcas grece pirastruz pirū filmaticū liber de doctrinā greca

lib. 25.
cap. ii.
in pñº.

lib. 2^a
cap. 11
inc. 1.

Aelis. g. vltus quoddā oculi vt infra in vltus.
Aconitos grece indigestus cibus. liber de doctrina greca.
Aconitibus grece cos. i. lapis in quo acuitur ferrum.

Aconis patromos. Ste. ratura eris scale eline.

Aconitū. g. plāta q̄ ab. A. of stragulator. c. due ff spēs vna
 vocat stragulator adib. i. lupi. quas Dya. vocat licotbe-
 ron. nā lico grece. lupus. alia stragulator leopardi q̄ vo-
 cat a Dya. elifonō. 2. a. Plini. thelisonō. 2. Joā. Sera. ca. d.
 mitridato circa p̄m dicit q̄ aconitū est stragulator adib.
 Dya. aconiti duo sunt ḡia. ei. vñū ē q̄d vocat licoteron.
 nascit multū i ytalīa in montib⁹ iustinis. vario colore ab
 altera folia filia plātano bz. 3. plus diuisa minora 2 nigro
 ra. alia bz didimo filiez 2 leuē in altitudine cubiti vñt aut
 plus semen eius in folliculis oblongis radix ei⁹ est sic asca-
 rida nigra 2c. 2. infra. alterū gen⁹ est q̄d pardaliantes aut
 comatus aut mioptonon. aut elifonō of folia bñs tria. aut
 quatuor filia ciclamis aut cucumeris. sed minora 2 aspa. alia
 duarū palmarū est longa. radix ē filis caude scorpiōis lim-
 pida sic alaubastros 2c. Pl. folia bz ciclamis nō plura q̄
 tuor a radice leuiter hirsuta. radice modicā camaro sitem
 marino. Quare qdā camaron appellauere. alij teliforon.
 arida radix icurua paulū scorpiōnū mō caude q̄re 2 scoe-
 pion alij appellauere. nec defuerūt q̄ mioctomō appel-
 lare mallei qm̄. peul ex longiq̄ odore mures necat. nascit
 in locis nudis q̄s aconas vocat. 2. iō acōitū dixerē aliq̄ 2c.
 Et alibi carnes aconito tacte gustate p̄theras necat. ideo
 p̄daliātes appellauere qdā 2c. Step i synonymis accōitō
 pardalītes expōit p ara. canaceluem⁹. 2. ē dictū stragula.
Acopuz. g. sic of medicamē doloze placās 2c. (toz leopardi.
 ab. a. q̄d sine 2 copos q̄d est labor q̄m sine labore faciens.
Acora. Alex. ē passio in cute capitis facta pua foamīa bñs
 ex gbus humor quē. g. ycor vocant fluit. vñ 2 ipsa passio
 acora of 2c. Cassius felix tineas capitis q̄s. g. acoras vo-
 cant 2c. Paulus acor. subrilib⁹ valde foraminibus cutem
 perforans p que sanles regredit gluctinosa. filis vō eipaf
 fio est fm̄ formā quā vocant kirio 2c. ifra in sciron.

Acorus. D. i. herba venerea vel affrodīsia vel pipapiū. folia
 bz yri filia lata oblonga 2 exalbida 2 in sūma tensa vel ri-
 gida 2 acura q̄m gladiolus floz aurosum radices diffiles
 obrotas. 2 nō rectas 2 gēculatas nodosas moris vlticidas
 odor vō aliq̄ten⁹ suauis. semē vō bz pleni⁹ 2 spissus nigrū et
 itegru 2 ipsūm odoros suauis 2c. Pl. sup h addit q̄ semp
 in aquosis nascitur. 2c. vocat ab aliq̄uib⁹ gelia. 2 ab alijs
 gladiolus palustris arabes huegi vocant.

Actasia. g. intemperantia pplexiōis corporis. Cassius felix.
Acreta ē clausura vulue mulieris aliq̄ sibi connata. aliq̄
 accideratū. Theodorus puicianus ca. de eadē egritudine.

Acrides Ste. virada.

Acrifagia. g. acura cibaria. Alex. cap. de cura lapidis vesice.
Acrimia. g. acuitas. Alex. ca. de tinitu auris. fit 2 inquit de
 multa acrimia sensibilitatis. i. acuitate sensus.

Acris sapor multoties p acuto inuenitur apud. D. 2 aly li
 bzis de greco translatis. vnde acrumina infra.

Acrocodines sunt verucarū spēs vt Ozibastus. Itē Cassi⁹
 felix fm̄ grecos tres ofias veruce ponit. acrocodines que
 fundate sunt immobiles 2 sine dolore. alie vō mobiles radi-
 ces debiles p̄p radice adberētes infantib⁹ sepe nascunt
 aliq̄ sua sponie cadunt q̄ cū digito fuerint p̄sse doloze fa-
 ciūt filiez morisib⁹ formicaz. vñ greci mirmiceas dicunt.
 sunt 2 alie aspere 2 crispule in silitudine sumitātū thimi.
 vñ a grece timeas appellat 2c. Hecus akrocodies scri-
 bit. Corneli⁹. sunt qdā verucis filia quoz diuersa sūt noīa
 vt vicia sunt acrocodona vocat vbi sub cute coit aliqd ou-
 ri⁹ 2 iterdū paulū aspius coloris eius dez. Infra. tenue ad
 cutē lat⁹ idq̄ modicū ē q̄ raro fabē magnitudinē excedit

vix tñ vñū eodē tpe nascit sed plura maxime q̄ in pueris.
 eaq̄ nōnūq̄ i bito dfinūt. nōnūq̄ mediocrē iflationē exci-
 tāt sub q̄t ē i pus ouertit archimō 2c. Infra. i thymō 2 ye
 Acros. i. sacredo Alex. ca. d. tussī. q̄n at d subito 2c.) rucis.
Acrumina dicunt acuta vt cepe alea 2 similia.
Actin spēs volubilis vt apō Sera. ca. d. lebleb ex vbo Dya.
Actea Pl. ē herba graui folioz odore. canlib⁹ asperis geni-
 culatis femine nigro vt edere bacis mollibus nascit opa-
 cis 2 asperis 2 aquosis locis 2c.

Actis. g. s̄abuc⁹. kameactis ebullus. q̄m ifima seu būllis actis.
 a kame q̄d ē ifimū. qui at dicit. ebullus ē actis s̄abuc⁹ ē kame-
 actis. non vidit. D. cōtrariū dicentem infra in sambucus.
Acti. Ste. i. synonymis chapbariarū 2 ē portulaca agrestis.
Acupalea apud. D. 2 alicubi sacupalea ē cinofbar⁹. i. rubus
Acusticus nervus. i. audibilis.) canis de q̄ ifra. i. ci.

Acultic⁹ por⁹. i. forame auris vt Paulus ca. d. egritudib⁹ au-
 Acus aceris purgamētū frumētū. Pl. ac⁹ igt) riū.
 vocat cū p se pisat spica tñ aurificū ad vñus. si in area vō
 teritur cum stipula palea maiore terrarum parte papula
 equorum milij 2 panici 2 sissime adpludā vocant 2c.

Adamas lapis durissimus iter p̄ciosas gēmas pputat⁹ sc̄p
 angulos bñs ferruginei coloris q̄ multi. mentiti sunt non
 posse frangi nisi cū ircino sanguine aut plūbo q̄ aurifabri
 expti negant. aliquando adamas magnes vocant.

Adana el faria iuenit i pratica Aljabat. puobē alfar 2 ē au
Adbarcis vñ adbarce qdā expoluerūt eē) ricula muris.
 carne marinā. Is. D. nascit igt i galatia sic spōgia sup terrā
 locis saxosis 2 aquosis caneris se applicās 2 feno. Est aut
 spuma spēs spōgie 2c. color. n. illi⁹ filis lapidi asiani vñ flo-
 ri alcionij. ē vō mollis 2 inanis ab it⁹. nascit i stagnis. Jo.
 Sera. ca. de morfu 2 pūctura venenosoz alladurochi 2 ē
 spuma q̄ gñat i circuitu cāne in mari 2c. Pl. adbarcha na-
 scit circa aridines tenues ex spuma aq̄ dulcis 2 marie vbi
 se miscēt 2c. Ste. i synonymis adbarcis vñ adarcbion. 2 ē
 spuma que circa cānas adunat. ē at medicia fortis abster-
 siōis c⁹ nāe satis vñ appropinq̄re caro maria q̄uis sit aliū

Adanar ē radix arbanite ita bē i sc̄do pratie) ab ea.
 balyabat.

Adbeber ara. squinantum.
Adbechar 2 adēchari repit sepe i regali dispōne ali. 2 ē ipz
Adene. g. sunt carnes glāduloze vt sunt q̄ prope) ignatū.
 guttur 2 mamille 2 testiculi 2c. 2 b⁹. S. libro d. alimētis.

Adeps anali i regali dispōne est pulpa coloquintide.

Adescatio aliq̄ apō Alex. p dicta sine p cibatiōe repiūt.

Adiantū. D. adiantū sine gallitricon vel politricon folia bz
 coriandro filia scissa in sumitate. bz ramos subtiles duos
 longitudine vñ palmi nigros. 2 nō bz stiptē neqz floz
 neqz semen ac radice inutile. nascit in locis ymbrosis 2 i
 pietib⁹ spelūcarū būldaz. 2 iuxta aq̄s gregatas. 2 iuxta
 cursus fontū 2c. vt apō. A. ca. d. capillo ve. 2 apō Sera. ipa
 est capillus ve. sic nāqz repy vocari apud antiq̄s capi. ve.
 Et oia bec noīa q̄ in tricon desinūt capillū sonāt. naz trix.
 g. capillus 2 trica capilli. Pl. xxy. li. gallitricon alij politri-
 con vñ q̄ ad effectū. tigit enī capillos 2 multiplicat. ca-
 sumqz eoz phibet. duo ei⁹ sūt gñā. cādidi⁹ 2 nigrū breui-
 usqz. mai⁹ vō aliqd tricomane vocant vñ q̄z ramulo ni-
 gro colore nitētes ymbrosas petras pietiqz aspergēs fon-
 tes 2 saxa manētia sequunt 2c. vt. D. 2 vt. A. d. capillo ve.
 2 q̄ pugnātes gallos 2 p̄dices se comedentes fac. Lorne.
 celsina herbā trixa in pleurest laudat quā puro hāc ēē. A.
 vocat ipaz herbā berleguiscē 2 coriadrū putciob silitudi-
 nē folioz. Alex. ca. de casu capilloz circa finē meli⁹ ingt.

Est at si politricō admisceas quā aliq̄ adiantū vocat 2c. po-
 lis. g. ē plitas 2 trica capilli. Itē galli. g. ē venere⁹ effemina-
 tus. Moderni vō distiguūt diuersas herbas p bec noīa. i.
 aliā p capillū ve. aliā p politricū. aliā p adiantū. aliā p galli
 Simon Jari. a 4

li. 27. ca.
7. i pñ.

lib. is.
cap. io.
vñs fi.

li. 32. ca.
6. in fi.

cap. zi.
vñs fi.

Adiua.

lib. 16.
cap. 40.
in pn.
lib. 16.
cap. 9.
lib. 27.
cap. 5.

lib. 21.
cap. 17.

trich. Quia tres pme spēs proxime virtutis sunt.
Adib ara. est lupus vel spēs lupi. q. sit lupus vt per hoc qd
scriptū est supra in acconito ex cordia. D. r. A. q. sit diuer
sum vt p. A. ca. de cane rabioso. Nā postq. narrauit dispo
nes canis rabiosi ait. r. adib deterior est eo: r. supra. q. ex lu
pis est in q̄titate eius in libro de doctrina arabica iuenio
lupum bis vocari noib. seb. aba. r. chub r. adbib r. c.
Adibic r. dabic. A. in ca. de cura scrofularū viscus q̄rcinū ē.
Adbil vel adbael in pratica habet mesue cōmendat valere
visui. nescio an sit q. in Sera. de simplici medicina vocat
athel q. est arbor similis tamarisci que visui r. laudat.
Adilios exponit Ste. q. ē spēs. sanguis drac. r. est grecum.
Adipia apud. D. vocatur lgricia ca. d. glicoriza: r. ē ei? expō
non sitiens ab. a. q. est sine r. diuisa sitis. eo forte q. valz sit.
Ador. genus est farris. ide adoreus panis q. ex eo fit.
Adrianū est opiata ab auctore dicta in antidotario vli.
Adrion. iuenio q. est squinātū. aliqui vō exposuerūt q. est
affodillus. sed non est ratū. de hoc ifra in aladrion. Ste. vō
in synonymis. irrigeron est adrion. pōt aut eē q. erigeron r.
irigeron sunt idē. eo q. q̄uis greci ita lras cū sono de i. pfe
rāt. latini tñ sp̄ sono d. e. pferūt. Ste. forte imitat? ē grecū
i polatiōe de erigerō quā ifrayidebla q. ē cardus bndict?
Adris. gasper vt in lib. de doctrina greca.
Adrimia. A. de hac medicina facit ppiū capz. qd sit igno
ro. vt tñ puenire in aliquibus vntib. cū ciclamie. Nā addu
cit. D. in testimoniū in ea dicēs. Itē Dya. cū mulier tangit
montanū r. sibi supponit illico abortū facit. Et Dya. de ci
clamie ingt. dī q. sit sup radices ei? mulier pgnās trāstierit
abortū facit. itelligopere. d. ciclamie r. arthāita infra dicet.
Adrimulon sic describit in. y. Auic. sed in arabico scribit an
drofaron inquit est medicā q. vocat bipēnis r. liber de
medicina antiq. bediscarō qd appellat elicinus ex ytraqz
pte acurū. h. fruticis semē colorē rubeū bz quēadmodū
bipēnis quā greci pellatū vocat r. neqz cū B noui qd sit.
Aedyonela expōit. q. Ste. p. ara. cadite lelei vtrūqz ignoro.
Aethyopia. Ste. est spēs busani r. cinami ab epythopia.
Aemacamelēatos Ste. sanguis ecy vocatur anil.
Aegida. g. laticis spēs q. femina dicitur vt infra i larij. Plī.
Aegilops fm Plīni. est spēs arbor. glādifera? ifra i pāos.
Afacatē Plī. est planta admodū tenuia folia habēs r. pusilli
la. altioz lenticula ē siliquas maiores fert in quib? tria aut
q̄terna femina sunt nigriora r. madidiora r. c.
Afaso exponit Stepha. in synonymis q. est asarum.
Afimerinos dicit grece. nos an fimerin? exponit q̄ridian?
Afie thafia grece. mel marinū vt in libro de doctria greca.
Affidegi infra in cerua r. in espidagum r. in affidegi.
Afratos r. azimos. g. in fermentatus azimus.
Afodillus qui r. albutium dī. vulgariter dī a q̄busdā pora
go ob similitudinē folioz. Quidā centū capitavocauerūt
sed alia planta est vt infra in ce. Plīni. Theofrastus r. pū
tagoras alitercon vocauere. radice vero sphodilion. To
merus mētione facit. radix eius naps modicis silis ē ne
qz alia numerosior. lxx. simul acernatis sepe bulbis. cau
lis ei? cubitalis r. sepe duoz cubitoz folys porri siluestris
silis antericon vocant radice vō bu? bo sphodrilion r. c.
berba est oib? nota. folia bz sic porrū virgā lenē quā mul
ei albutium dicunt supra quā virgam semē bz nigrum qd
semē āterico dicit. radices bz oblōgas r. rotūdas balano
Afossilimus. g. est sermo in c. pauca serie vir? r. similes.
est magna. vt. h. in cōmēro q̄rti regiminis acutoz sup illo
verbo. acutās aut passionēs flōmabīs. vbi inquit hic ser
mo dignus est ypocrate. admiroz aut q̄re non scripsit euz
in affo. i. pauca. n. serie vī? ē magna quēadmodū i affo.
Afroton. g. spumeus.
Afroce. g. spuma.
Afrodizia eras pubes a yenerē deā q. afrodita dī ide subseri

pta. afrodizia ē dī vt. D. acō? berba venerē. l. afrodizia.
Afrodizia ē dī qdā spēs satiriois q. r. te sticulus canis dicit
Afrotonitū. g. est spuma nitri qd ara. dī bau. rach. Xapō. D.
Afroton Paul. ca. de cura aureū billobozum afroton. r. c.
Afrotonellinū. g. apud. D. est id qd apud. A. dī lapis lune. vt
ex ambozū concordia. D. in egypto tantūm cdo iuenit q.
ita creat. Ros celestis ad lunc claritatē possit? in spēm la
pidis q. specularē vocam? coagulat? r. stringere r. c. bec
enim sit similis gīso limpidō qd specularis lapis dī.
Aful vel apbul. g. in libro simili Almansori ca. de dysuria.
vbi habet aful almansor habet inniperum.
Agalugim exponit. A. q. est lignū indurū. aut arabicū. deis
dicit idē q. de ligno aloē scribit a Sera. auctoritate. D.
R. eperit nāqz illud capitulū in libro. D. ignozans qd cēt.
r. scribit suo libro. scriptisq. r. aliud capitulū de ligno aloē
qd incipit xilaloce. Sera. vō quid eēt scitit exponitq. q.
erat lignū aloē. Ste. i synonymis agalofia ē xilaloce ab
india veniēs. Itē alban yagalugi ē de spēs ligni aloē.
In antiq. tñ translatione. D. aloē scriptū inuenitur.
Agapia lapis est in eisdra antidoto recipi de quo apud. D.
capitū inuenitur. sed non credo esse de suo. hunc putauit
Nicolaus compositor antidotary pui eē lapidē iudaicū.
Agarius est de genere songozū nascēs in arboribus vetu
stis. apud. D. est similia radici filij r. distignit ab eo masu
lus r. femina. Nā femina ē densior r. tunicola. masculus te
uioz albidior r. p̄tinue sube r. melior. Plī. galliaz maxie lib. 16.
arbores glādifere agariū ferūt. Est at fungus candidus cap. 9.
odoratus antidotis efficac. infimis arborib? nascit? r. no
cte relucens. Signū hoc est q. in tenebris decerpit r. ara
bes garicon dicunt a nobis hnt multūqz diligit.
Agastii antidotario vli? pfecticē dicta ximō. sūt cācri marini.
Agilogia. g. i. practica pauli ē modus pyrugie qui adhibet
in epyforis ocnlozū infra in argilogia.
Ageraton. D. frutex est sarmentosa duob? palmis longa su
millis ozlgano. capitellum habet supra i quo ē flos aureus
sed paulo minoz in colore c. pro colore noie est dicta.
Ageratos Paulus in capitulo de vluia ē medicina que bz Sal. 6.
vluam restringere r. videtur lapis vel simile lapidi. Ste. memit
in synonymis exposuit per arabicum belia qd ignoro. te. memit
dāt grecus dixit vermicularem esse.
Agiros. g. vt expōit apud. D. est spēs populi arboris. que
ab. A. dicitur aurum arabi. baur. r. q. D. dixit agiros. A. vi
xit achirofa. sed de his ifra plenius in baur. Step. agiros
icūm est romi cuius error infra patebit.
Aigma grece fractoz.
Aignotocū in practica simili Almansori de greco trāslata. ē
agnus castus maxie semē vt ex ambozū concordia manife
Aign? castus arbutū similia salicib? folia hīs r. c. sum est.
D. agn? siue aligos. agnus dī ppter castitatē greco nomi
ne r. c. Lū dī agn? castus non est nisi expō greci vocabuli.
nam greci castū agnos dicūt. sic dī ppter virtutē quā bz
ad libidinē arcendam. D. agnus aligo dicit? ppter suauita
tem. r. est frutex arboris. nascitur circa flumina vel i cam
pis aquosis lōgas nutries virgas que difficillime frangū
tur. folia oliuis maiora atqz molliora bz. ei? spēs sunt r. ue
altera ē cū flore purpureo. r. altera cū albo. semen quoqz
hīs tāqz piper r. c. Plī. est vitex non multū a salice distās lib. 24.
folioz aspectu. nisi q. odore grauius est. Sed greci licon
vocant. Alij agnon duo eius sunt genera maior in arborē
salicis mō assurgit. minor ramosa folys cādidiorib? lant
giosis. pma flore mittit cū purpureo cādore hntē q. cādū
da vocat. nigraqz tñ purpureū. nascit? i palustrib? cam
pis r. c. que de agno ab alijs scribunt ifra in vitex ex Plī.
Qd ar apō. D. habet q. i. ex seie bibita venerē stimulat
salus text? ē vt appz. p. Sera. ex vbo. D. vbi hēf debilitat

lib. 25. ca.
11. circa
me.

lib. 24.
cap. 9. aut
me.

Stutes spermatis. filr i in principio ca. dic. agnus ingt or pp
castitate greco noie. si qd subtrahat veneris potetia vene
rea tollit. Idē etiam semen eius potui datum opat rē.

Agrifolium. Darbor ē ingens vel fortis. ei semē est filē pipēri
dulcis sapore sū aptū ad edēdū rē. hec arbor apd. A. r. Se.
vocat sadar. r. fruct' ei' or nabach. ē arbor spiosa folia ro
tūda r. lata bīs: r. sunt ei due spēs vt apud Sera.

Agrifolium vero apud nos est arbor parua cuius folia sunt
marginib' spīs circūarmata dura.

Agrileia. g. agrestis oliua. i. siluestris vt apd. D. ppo ca. vt gre
cus dic agrileia. D. agrielea quā mlti cathi dicūt. alij oliuaz
ethiopicā. latini oleastrū.

Agrifolium q. Dya. sit vocat ē lotos arbor e' fruct' cōediē. r.
vocat a mltis faba greca. arabes vō i b errauit q putauit
eē sader r. ei' fructū nabach. nō. n. puenit fmo ei' cū fmoē
sadar v' nabach. quāuis Sera. i. eo. ca. d ambob' loquit nō
q arabes oio ignorēt hāc arborē quā nescen vocāt. Sz b
capl3 Dya. nō itellxit. Sera. neg. A. Et b rectificatio h'

Agripa ynguētum qdā ab inētoze noiatū. X capituli.

Agripnie Theodor' pūscian' ca. d calculo expōit vigilias.

Is grece agripnie dic r. agripnia vigilia cura plenerācia cuz

Agripniacoa apd. paulū ca. de frenesi ē apo X sollicitudie.

Stema cerebri cōpositū ex colera r. flate or sic ab accitē. i.
vigilātia sōnolēta. bz nāq' pposita accitētia ex frenesi r. liter

Agruschi. radix ponitur in quodā eplastro ad em X gia

graneā a paulo q. dicit se habuisse a quadā vetula: qd ē
scribit. A. in eodē casu r. est cucumer agrestis.

Agrichypros. g. est aper verrus porcus siluestris.

Agrostis. g. expōit apud Dya. q. ē gramē d q dno fac ca. vnu
d cōi. r. nō q sic icipit. sagrostis. aliō q icipit calam' agro

stis: qd cūq' i egypto nascit ē mortifex oibus aialib'. Dya.

agrostis siue gramē r. gas bz nodosa r. spās sup terrā sup
qā ygas folia acuta r. lata r. dura sūt sic cāne mīozis. radix

ē illi nodosa r. dulcis: quā boues r. alia aialia pascūt. rē.

Ayl arabice ceruus verum barbari vocant bacar alubase.

Ayzon. g. semp viuēs. Nā ai semp zō viuēs. sempuiua duas
bz spēs. Dya. ayzon ingt mai' or q. oī tpe folia viridia bz

or ē buthalmon. aut zothalmō aut ambrosia suple flō. Nā
be alie herbe sūt. alias bz maiores cubito i grossitudine pol

licis virides r. pinguiorē diuifiā sic carltras titimalos foli
lia bz pinguiora sic poler ligue filia. Infana folia spansa bz

sup terrā supiora strictiora sūt r. spīsa sic oculus picta. Nā
scitū in montib' r. locis mōtuosis r. testosis. multi in tegu

lato tecto seiant eā rē. Maiorē describit q i tectis abūdāt
r. est nota. alia est minor q vermicularis or. Pli. ayzō duo

sunt gīa. maius i sictilib' vasculis ferit. q. aliq buralmon.

aly zootholmon. r. ē dicit viuēs oculus. aly strigethon. aly
spegeton: qm fere semp nascit. Sūt q ē ambrosiaz potius

vocat r. g amarion. aly sedū mai' aut oculū. aut digitollū
alteri minusculū q veritellio vocāt. aly trichellis: qz ter flor

ret. aly eristelles aliq ystis. aly sedū. Et qz ayzon vtrūqz
viret semp aliq sempuiuū vocāt rē. Macer vero sempui

uam acedulā vocat. Si aicon aliqñ repit corruptū ē.

Akris. g. locusta piscis.

* Al r. articul' apd arabes significat id qd apd nos vulgari
ter addim' pponēdo nominib' lo. la. li. vñ plerūqz repiūt

noia arabica sine illo al r. eadē alibi cū al. r. idē sūt vt ktrā
r. alkiran cali. r. alcali. si igit' qrat d aliq voca. arabico idē

pietē ab al. r. nē repiāt. abyciat al. r. residuū qrat i loco suo

Alababar. ara. est plūbum vt apud. A. ca. de alaunoch. sed in
arabico alabar scribitur. Step. vero abarum scripsit.

Alabase Jo. Sera. c. de retēione mēstruoz. est ingt alfeo
rua. sed de hasce infra in ba.

Albascech ara. tribulus vt infra in ba.

Albasce ara. thymus vt infra in ba.

* Academia de Barcelona 10. 1. p. 568.

Alartir ara. Jo. Sera. ca. de ydropiss tenet qd ē ausa. Et puta
uit qdā ex ppetate eius q sit et ulus. alchbartir vō dicit. A.
q ex succo ei' fit acatia. non est ergo idem in hoc.

Alabastrū spēs marmoris limpidū lūmīni guim.

Alabaelsafer vel alabaelsafa. i. secundo practice haliabatis
exponit qd est dictamus. sed nec grecuz nec arabici m est

Alabuch. A. dic qd ē asadar. r. ē arbor nabath r. v' q nesciū.
rit qd eēt pmittit se dicturū d ipō i ca. lre lem r. nō reperit:

Alac Stephan'. p aulech q ē gluctē scripsit r. alicubi alacuz

Aladriō ara. i. v. can. i pfecttē anacardi sic scriptū ē. supio
ris aladriō rē. r. ē signatū vt dicebat inde q uis vocet alio

noie. r. hoc ē affirmatur ex cōcordia eiusdē cōfectōie in an
ridotario Theodori prisciani. Nā vbi. a. bz superioris ala

driō. sps bz signatuz. reperi tñ in synonymis regalis dīpā
nis q adriō ē afodillus. sz nē ratū Jē qre supra i adriō.

Aladurochi Jo. Sera. ca. de punctura venenolozum. est in
quit adarchi est adarcis de quo supra.

Alabach in. v. canonis in confectione de iacinto est lapis cor
neolus vt p3 per Sera. sro ca.

Alca exponitur a quibūdam enula r. videtur.

Alapis aliqñ pro galla inuenitur.

Alapis igit' assungia porcia. sz Dyascoz capi. de agrielea.

Alas grecefal.

Alaseken ara. est kameleōra. A. in ca. de bederdard dicit est
spina alba. r. est similis alaseken. Dya. vero est similis ka

meleonte in ceteris concordant.

Alaunoch expōituz ē i scdo can. q ē plūbū. filr r. alababar.

Alaulaich est rubus Jo. Sera. in ca. de splene.

Alaufegī Johānes Serapio. i. capi. de fluxu mēstruoz. dicit
tur inquit arabice alaulaich r. cetera. Sed fm veritatem

alaulaich est rubus vt supra banfigi vero est rāmus.

Albaum vel albantim in secundo canonis capitu. de cala
mento r. voluit dicere quod est pulegium vt in Sera. Sz

vtrūqz est grecum corruptum.

Albaras arabice est morphea mala incurabilis vel quasi. q

Albela in scdo can. A. ca. i. de gallia. nā duo fac ca. de ipa vt
isra patebit est spēs dactiloz q i ca. d busurū vocat baulū.

Albeladchor ara. Joānes Sera. in. vy. ca. d. dya. anacardiō.
fm descriptōes Pauli est anacardus

Albayad ara. est dictum albus. Albayalde, Albaida, Albalia, Luada

Albicidion sz Dya. vocatur secūda spēs anebule. A. vero sic
volens dicere pūlit abugulisse.

Alblage. in scdo. est ingt i media maria filis alcot. r. cot qd ē
ē filis andachochē scdō ipsum de quo facit ca. infra putauit

gdā q albage sit cretanus marinus: r. forsan non male.

Alboti sic corrupte pferūt latini putātes q. m. finale dictio
nis sit. i. r. n. lre. boti vō arabice ē terabitus r. sic dīscribit in

arabico c' fruct' ē granū viride. r. i illo ca d ipō loqf. Et q
mi ei' ē terbetina quā sepe noiat glutinū albotim. aliqñ ve

ro repitur alimbat qd idem est sed corrupte scriptum.

Albutiū ē affodillus. cassius felix. r. b ē p3 p descriptionē ei'
r. hoc ē p3 p descriptionē eī epla. B. ad paternianū. vep. sed

Dya. virga affodilli vocatur albutiū. r. ē potius latinus.

Albuse ara. Joānes Sera. in. vy. in cōfectōe alibsalidus r. est
alkegi. est inquit auellana affata. Alaju.

Alcabi. i. calcaneum r. B appet p. A. pmo can. scn qrtā ca. de

Alcabat. Step. scripsit p tribetina. X fiobotemia.

Alcadat dīc abumarā vocari ara. pūuationē sensus r. met'.

Alchael. v' alchalei ara. est qñ quis incipiens loqui ipeditur
in locutione r. in conamine incipendi talis inthepica vo

catur icuans in sermone ca. proprio de eo vitio.

Alchay. aben Mesue ca. de epythymo plāte inquit quibus
super excrefcit epithimū sūt sicut alkai r. hasce rē. v' satura

regia. nam hasce est thimus.

Alchbartir vocat abumarā i sūru ad extrahēdū lapidē vesice

Alulaga

Albayalde, Albaida, Albalia, Luada

labior.

Algenena.

Alchanchalon est quedā opiatā in antidotario olim et sonat virtuosum. Nam alke vel alki virtus.

Alcāna ara. dicitur alkenne. et grece cyparbor. id est oleū cypriū idē qd dicitur alcāna vt pz p cordia. A. et dya. i. virtuosus capitul et etiā firmatur p dera. p. plures scripturas.

Alchamby ara. A. i. scdo can. ca. d. acatia. dicit qd ipa ē succ^o ei⁹.

li. 27. ca. 4. circa mediū. Alcea. p. li. folia bz filia ybene qd aristerō cognominat canles tres aut quatuor folioz plenos flore rose. radices albas vt plimū sex cubitales obliquas nascit i pingui solo nec siccō Alcea vō apud dya. est ipsa verbena ca. de iereborano.

Alcheby. vel alchel ara. est loc⁹ iter duas spatulas vbi collū doxio cōiungit. A. in tertio canonis ca. de cura fode calide.

li. 25. ca. 9. circa mediū. Alcuna. Plini. quā alij damafyon. alij lito appellat. bz folia plantaginis nisi angustiora cēnt et magis lacunosa cōnecta qd in terrā alter et vencrosa canle simplr tenui cubitali ca. pite tūsi radicib⁹ oēs tenuib⁹ filr vt yeratri nigri acerb⁹ odoratū pignib⁹ nascit i aquosis. alterū gen⁹ eundē i siluis nigrius maiorib⁹ folijs rē. dya. almea vocat ifra i almea

Alcionū grece. ē spuma maris. vt pz p. A. ca. d. spuma maris

li. 32. ca. 5. i. p. n. Et p dya. ca. de alcio. Et p dera. ex vbo dya. Plini. fit i in mari alcionū appellatū enidis vt aliq extimant alcio nū et ciciū et alij sordib⁹ spumarū arefētib⁹ alij elimo vel qdā maris lanugie. Quatuor ei⁹ gūa cinereū spissus odo ris asperi. alterū leu⁹ molle odore fere alge. Tertiu candi diorū ymculi. Quartū puniceus spōgie putri sile pur pureū qd optimū i hoc melleū vocat. Candidius aut hoc min⁹ pbabile ē rē. dya. vō gūa spēs dicitur. vna spissa so lida granis habēs odore piciū putridiorū filis spōgie. In uenit in littorib⁹ maris. scda lōgiorū figure leuis foram io sa filis pterigie oculi. i. vngule. odore vt lēticule marie. ter tia filis rose coloris ad rubedinē et purpureitate tendēt. qta filis lāis succidis leuis ē vt scda. gnta vt superficete nus lenis intus aspera filis fungo sine odore.

Alcoir vt alacuor est ara. cū aliquis in coitu emittit stercus.

Alcohol ara. glibet pulnis ad oculos medendos.

Alcozof. vt alconofara spēs cardī cui⁹ capita comeduntur

Rafis in tertio almanforis d. ipso scribit.

Alcozdine in libro secretorum. Ba. in alcohol ad conseruan dam sanitatem visus exponitur qd est thutya inda.

Alcula vel alcola ara. pustule vlcerose qd in ore et lingua fiūt.

Alcurat vt alcurati vt alcurati idē frustra subtilia qd iterdū in dissinteria emittūt. et ex vbiāia ipoz itestioz. Jo. Sera

Alcut. Jo. Se. li. v. ca. d. fluxu mltroz. ca. d. dissinteria.

Alcutub. et cutubub ē spēs melie. A. i. y. de qd p fuz ca. fact.

Alcuzez ara. ē tetan⁹. A. ca. d. tetano diuerfas oppinides ad ducit d. hoc nomie alcuzez. vep rubica illi⁹ ca. d. alcuzez ē.

Alcum infra in colias. Alchutub ifra in lāpas alchutub.

Alkelilgebel infra in rosmarinū.

Alldbarami. Joānes Sera. i. pfectioe tyriace magne expōit qd ē pulegiū ceruinum. et ē nomē corruptū a greco diptamū al. n. nil. addit vt supra dicit. qd ē ab. A. i. tertia dscriptioe tyriace. i. qnto scribit thuctamēis. et expōit qd ē pulegiū. Et ipsum dicamū sine dubio ē spēs pulegy. sic pz i Scrapio. capitu. de calametro vbi ipsum dicamū nominat.

Allectozofcopos. Plini. qd apd nos crista dicitur folia bz filia gali nacee criste pla. caulē et semen nigrū i filio solidū semē. i. itegrū inuicē i oculū neqz turbat. i. se caliginē trahit rē. Nōne h ē quā gallitricū dicit. et cētrū galli. nā d. h publica opinio est qd hoc facit semen eius.

Allectoz. g. galus idē allectozius lapis qui i ventriculo galli vel in cerebro caponis veteris reperitur vt alij dicunt.

Albette ara. exponitur in antidotario diuisionū Rafis ca. de cōfectioib⁹ ad splenem qd est cortex capparis. i. radices.

Alfemat ara. sūt spēs qd codiūt cibaria vt pipzinziber et filia. a. ca. d. apoplia circa mediū por⁹ aut coz sit aq mell

pura aut cū alfemati rē. aliqñ alefegiati et alefegiati iuenif. Aleluya panis cuculi est herba acetosi saporis. ipēs trifoliy veri i vnguento viridi cyrugicoz reperitur.

Alambich ara. ē sup⁹ optoziū vasis ad aqz rosatā et alia bz

Alendebeutia. i. septimo Sera. i. pfectioe dicta. distilladū

alsenia. et felice iquit existimāt qd ē scieguatia quata et ber delacā et medicia de qd existimāt qd asportat ex tabzac bā

Alberchi i septimo Jo. Sera. i. trociscis. B. et ē rotunda rē. ad spleneticos et est fructus balbacul et est ramnus.

Aleffuit ara. inquit. a. ca. de seclite in. v. venarū aleffuit et est barmel et tu scies infra quid est barmel.

Alberil Jo. Sera. ca. d. obustioe ignis ē arbor filis tamarisco

Alexadrina dicitur alicebi agn⁹ castus vt dya. suo ca.

Alerdeia infra falsaffe.

Alfachi ara. est doctor legis qd nō pbat qd docet. nā pceptis legis credere oportet sine argumētatioe. Metacheli vō ē philosophus qd probat qd docet necessarijs argumentis.

Alfagdi ara. i. antidotario diuisionū Rafis ca. d. pfectioib⁹ ad splenē expōit qd agn⁹ castus idē ē i. li. d. simplici medicia

Alfel et alfelire infra in se. li. vi. ca. de agno casto.

Alfira. B. i. li. d. cibis. ca. i. ex recētib⁹ ordeis torrefactis p mē sate optimū alfiron fit. carentes at bis et ex alijs ipius ppa ram⁹ rē. ex hoc vō qd sit illū qd arabes sauib⁹ vocat. d. qd ē

Strep. in synonymis hoc ipsum affirmat. Alfiron inquit est sauib⁹. si dicis sadich non peccas.

Alfos leucas. g. macle albe alfos mēlās nigre. Cassi⁹ felix

Alga marina ē folia longa venuli corzigie qd a mari cicuta lit torib⁹ inēit aliqñ scopulis adherēs. h a dya algera vocat

Plini. vō pla gūa alge dicit. lōgo. i. folio et latiore rubete alia vō crispo laudatissima i creta isula iuxta terram in petrie

Alga palustri dicitur nifea et cacab⁹ vener⁹ i. p. nascēs rē. pauer palustre. et est nenufar de quo infra.

Algallia grece ē instm quo liquores in vesicam inuiciuntur sicut cristere qd siringam dicimus.

Algalia at ara. ē id qd gallia. qre ifra pynū. i. scribit arabice

Algarab ara. fistula lacrimabilis oculi qd grece eglopa dicit.

Algeba ara. dislocatio mebroz. interdū p ipoz restanatio

Algebenech. ara. infra in gebenech. ne accipitur.

Algera. g. dya. alosarc bue infidēs qdā ēveluti spuma maris qd petris isidet et remanet. qd nos algerā vocam⁹ rē. et ē al ga de quo supra. quedā tamen exēplaria habet algā recte.

Alfoza infra in baaxe. Alfanageria infra i pallinaca.

Alfoach infra in singu⁹. Algidon grece dolor. vt i. li. d. doctria greca. inde cardialgia. i. dolor cordis qd antiqui de dolore oris stomachi dicebant.

Aligigati expōit a Joā. Sera. ca. d. tyriaca qd ē cassia lignea.

Alguada ara. d. oia ingt inter alguada qd ē morphea alba et baras mala ē qd pili qd oriūt sup alguada sūt nigri et flauis sup albaras nascūt albi tñ rē. vide ca. d. signis morsee i 4.

Alguami ara. ē qñ facta ē aliq cōtozio vt contusio i ligamē to ossiū et nō ē perfecta dislocatio. a. ca. i. de dislocatic ne.

Alguasen. A. ē herba filis lilio et p hoc dicitur lilialis rē. ibi. ara. vō scribit alusen. Et ē. h. i. vi. d. simplici medicina. vbi dicit quod sic vocatur p pinnamētū qd efficit in morfu canis ro biosi. alison eā Plinius vocat et dicit ipam filiz rubec. vide

Alguesgues ara. alienatio mentis. infra ibi.

Alguidegi ara. infra in guidegi.

Alidaid dicit. a. ca. de alclite qd ē tarasacō amaro infra i ta.

Allicacanos vt alcacabono Strep. i. synonymis grana caquei nigri mōtani et est alkengkī de quo infra.

Allica. g. gen⁹ frumētū apd quosdā qdā ipetā crediderūt. vt rum Plini. ē zea inquit ex qd alica fieri diximus efficacior ē

ordeacia vt rē. et hoc videtur res artificialis.

Allices sunt extensioes oīz membroz que volūtarie fiunt maxie post somnū vt quibsdam placet. ex qui fumofitate

Alcohol.
Alcoholis
capto. is

vtus n.

li. 27. ca. 5. in fi.

Alfagdi

li. 27. ca. 4. dicitur me⁹.

lib. 16. cap. 16.

lib. 16. cap. 16.

lib. 24. cap. 16. ca. me⁹.

Alcali. carme⁹.

lib. 24. ca. 16. qñtū ca. m⁹.

negmatia ad membra proueniente.

Aliebut c^o fructus pōit. Al. loco dāse sabā c^o ca. spāle scribit.
Al. et vocat ibi gebur. s. male. Nā vocat ara. iembur. i. lra
vocali. et exponit ibi q^o e alcarrib. g^o e xilocarata. ifra i ge.
Alitenum ara. est taspia vt infra in iatum.

li. 27. ca.
4. circa
meⁿ.

Alifon. Plini cauliculus est molli capite non dissimilis bere
acre gustu ac lente mordens et accendens.
Aligos. g. dicitur agnus castus. vt supra per Dya.
Aligam ara. apud Sera. est alneger. et est pulegiū et est a gre.
co corruptum. nam ara. dicitur guire et etiam felin.

Alima. grece ynguetū vt līnimētū. Lassius felix ca. d. causōe
alima lexiperton. i. permixtio ad febres et. Item liber de
doctria greca p geminū. Ad. alima bz. (fit plūbum.

Alima apō Plie qdā arena q iuenit i aurarus metallis q
Alim^o apō Dya. est q. a. vocat meba. Step. et alimos meli^o
qd at sit nescio. Dya. fruter. et circa ortos nascēs sic rānus
sine spinis folia habēs sic olia sed latiora nascitur in ma-

lib. 16.
cap. 16.

ritimis locis et circa ortos cuius folia elixa mādūcant et.
Alinon spēs aceris arboris. secundū Pliniū vt supra in acer.
Alitica vitrus. g. digestina vt sanguinis factina vt Alex. ca.
de signis attomie. i. debilitatis epatis siquidem elitica et.

Alipados. g. herba catholica. Dya. ca. d. oleo catholico. et ol
le herbe catholice. i. alipados et legi i aligbus exēplarib^o q
et laureola vocat et nō ē d. lio. nā nō ē va expō. alapiados. n. ē
camelea q ara. ē mezeriō. et elipiū vt infra in suis locis pz.

Alipion Dya. herba est sarmetola rufa et tenera habēs folia
semē minutū et molle florē molles et leuē. radix est illi lon-
ga et grossa et plena humore viscido sic epythmū. nascitur
in locis maritimis maxime locis libie et multis alijs locis.

Alipta est quedam confectio i antidotario nicolai et qz mu-
scum recipit muscata dicitur.

Alisina exponit Step. in synonymis q est zemarat elray. i. ff
stula pastozis. et alisina ē alia spēs cuiusdē. s. voluit dicere
alinea vt apud Dya. et d^o ē damasimō vt infra in suis locis.

Alium ifra in elios aspagus. Alimbat supra in alborim.
Aliflon. Pl. tatum distat a rubea tinctoruz quātū ramis et
folijs minoribus. nomē accepit q a cane emoritis rabiem
sentire non patitur et. aluasen ab. Al. vt supra.

Aliscitos. g. vel aliscos clistere auliscus. Est aut oē syphon vt
cānula q aliquis liquor inyciatur vel attrahitur.

Alistimbre ara. ē cū hō bā imutat qd comedit et sine lesiōe.
Aliticot ara est coth de quo infra in coth.

Alintisar ara. dilatatio pupille preter nās impediens vīsus.
Alitbin. g. vitas vepz alitbios vt alitbeuma vō seriosa stu
Alitbinos perfectus verax sincerus simplex. (diola.

Alitbia veritas.
Alitx. Paul^o ca. d. egliopis. alix elixat^o i aceto et. qd sit nescio.

Alkali infra in kali.
Alkarmezit ara. ē fruct^o tamarisci Jo. Sera. i. gbusdā troc.
Alkei ara. ē mastix sicut scribit ab. Al. in. v. in cōfectione ana
cardina tertia. dicit et et mellebe imitantes grecum.

Alkikil ara. est granatū siluestre vt Jo. Sera. cap. de egritu
dinibus gingiuarū. et ca. de spūto sanguis a corrosiōe in tro
ciscis Andromachi. Itē in ca. de fluxu mēstruoz sumātur
ingr granata siluestria. et sūt grana alkikilati et.

Alkimia. s. a greco venit est dicta alacritas vel alacrem fa-
ciens et merito. Nam semper de futura leticia spēs inferi.
alkimos nāqz alacer et aalkimos.

Alkuomon scripsit Step. in synonymis p alkionmō et expōit
q est zebed albaba. i. spuma maris. et est fex vt supra.

Almalke i. vi. d. simplicib^o medicis ē. qd apud Dya. vocat
alimus et apud Al. melba. quere in suis locis.

Alkeligebel infra in rosmarinū et in corona mōtis.
Alnea. g. Dya. alnea ant damasimon folia habz similia ar-
nogiose. sed angusta et sup terrā sparsa bastā tēuē solā yni^o

cubiti mō altā. et sup capitelluz florē viridē. i. croceum pro-
ferens. radices tenues habet sic eleborus odoratas et visci-
das et pingues. nascit in aquis locis et. hec apud arabes
ē fistula pastozis. s. Step. i. synonymis. et vtutes qz Dya. ei
ascribit sūt eedes qz. Al. ei scribit fistule pastoris in i. ca. ei^o

nā duo facit ca. de hac supra i alcima ex verbo Pliny.
Almealestis ara. ē nasturtiū albū scbz. Al. i. d. scriptiōe tyriace
Almeibutogi ara. mustuz coctū vt qd ad medie (scdā i. v.
tātē vt ad tertiā qd sapa carenū tyle triplicatū et dulcor d^o.

Almelea ara. exponit. Al. in. iij. canonis. ca. de soda calida q
est almes. grece ē robiliē secundū ysaac et sunt pise.
Almelich scdm. Al. est herbum maxime id qd est ex eo silue-
stre. et vt esse hesitatio inter arabes de cē ipsius herbi scbz
q apparet ibi in ca. de herbo et est ozobus.

Almenesi ara. scdm Jo. Sera. in. viij. in confectione pillulaz
ad ramicē est calamētum fluuiale.

Almes et mes et interdum mese vt in secūdo canonis. Al. sūt
pisa legumē. et scdm ysaac sunt robiliē. et d^o ara. et meleba.
Almestu in secūdo canonis. a. est id qd apud Sera. lapis lum
bedhigi vocat. et est lapis smerillis quo lapides duri et pre-
ciosi secantur. quāuis illo ca. Sera. videat log taz d illo qz
de adamāte. In scdo can. Al. scribit^o i ara. almes. s. al^o scri-
bit almes. p pisa. nā nō bz alif. p lapide vō bz alif. vbi di-

Almezeriō ē mezeriō. de q ifra i me. (cas poti^o almas.
Almirogarus. g. ē salua garua. i. licor ab almiro qd ē saluz
vt habes in sexto in libro de cibis. et est idem qd obicmoga-
rum qd ara. dicitur almuri de quo infra.

Almolosar expōit. Al. i. iij. can. ca. d. sūt i febrib^o q sūt tamar
Almuri ara. salamētū qd doceat fieri i. xxvij. lib. albucafin
Almelen infra in lapis in quo acutur.

Aln^o arbor yfidorus sic d^o q amne alaf. hāc populū vocat.
Alao i vō exēplari ē agalicon. Dya. i. idia atqz arabia nascit.
Est. n. arbor suauissimi odor^o atqz sumi. dñiqz alao d^o co q
lignū ips^o altarib^o odorat et. B. ca. scripsit. Al. et nesciuit qd
est et scripsit agalugi et ips^o ē lignū aloes. et qz nō itellexit scri-
psit aliū ca. de xillo aloes vt supra i agalugim.

Alociteta. Demostenes ē mutatio coloris oculi i diuersa ali-
quā nigrarū prius intra circulū pupille aliqui ceterorum et.
Aloes Dya. succ^o ē herbe q folia bz vt sglla s. pinguicosa et la-
tiora et obrotunda circa q bz spinas raras vga bz siles ante-
rico. florē albū ad citrinitatē tēdēt et semē affodillo siles.
odorē grauē. gustū amoz radicē bz vnaqz sic lignū. In idia
nascit plurimū. nascit et i locis maritimis et i asia et i alijs
locis. S. duo sūt gñā aloes. vñ ē fragile. et aliū qz d^o epa-
tices. verū ootima iudicat q ē fragilis splēdida subruza p
guis lucida sine lapide et qz cūi^o emittit hūorē dū alr et edo-
re pene subuiscoso et gustū amarissimo. et radix. i. plāta ici-
sa pmanat sucū et colligit. vt tora herba pusa exprimit et
siccat et. Plinius fere eadē dicit. Al. tria genera pōit sicut
est reuera. et sucotrūm extollit et merito.

Alopatbia dixerit qdā morbiu pragosū ab vno ad aliū trā.
Alopecuros. Pl. planta spicā habēs molles et lanugine dē-
sam nō dissimile vulpiuz caudis. vñ bz nomē cauda vulpia
Alopix vulpes. yros cauda.

Alopitia. g. Alex. i. ca. in capitis ente sit fedis vulnerib^o. cui^o
feditas vulpis vulnerib^o exhibet silitudinē. et iō alopitia
vocat. alopix. g. vulpes d^o. qvōltimiserpētis squāmis sup
ficiē cutis fedat d^o offiasis. a serpēte dicta. Itaz serpens d^o
offis. et hec etiā tyria vocat. et cadunt in ytraqz capilli.

Alopix. g. vulpes.
Alosanchue. g. alga vt exponitur a Dya. vt supra in alga.
Alosanthos Dya. siue vt latini flos salis iuenit sup petras ni-
li fluminis in stagnis veluti pinguamen aquis supernatās
et. et d^o ab alas qd est sal et antos flos. et infra in sal.

Alreidedi ara. Joā. Sera. ca. d. bernia ē simach ppatoz cory

li. 25. ca.
9. circa
meⁿ.

Salmuera.

li. 21. ca.
17. i. pñ.

Alfabratben ara, est spes dactylorum vt infra in. vii. Jo. Se
ra. in confectione electuary de dactylis.

Alfatil. ara. apb. a. e. nomē ponderi appēdēs grana gūgenta
Alfacraia apb eundē nomē pōderis granoꝝ mille ⁊ octū
genta. ⁊ alibi alfacraia magna granoꝝ centū ⁊ sexaginta
octo nux idē parua vero granoꝝ octuaginta octo.

Alseis ara. est nastrutium babilonicum. ⁊ i secundo in cōse
ctione mitridati ex descriptione cōmuni.

Alsinen Dyasco. aut pibemon aut pdicion vt pdiculi vt oi
cebat greca herbularia. aut sideritis. aut eraclea. aut gaste
agreste. aut libaria. aut polimenō dicit. nascit i tectis aut i
pictibus. asse sūt ei minute ⁊ ruse. folia filia almos acuta ⁊
aspera. ⁊ circa aslas ipsas semē asperū hñs reb⁹ adherens
ē. est paritaria ⁊ vitriola. ⁊ vt. Al. herbavitri non oia supra
scripta noia ei⁹ sunt. ppa. sed sūt aliaꝝ plantaz. verū dya.
conducit adducere oia nomia qb⁹ noiaf aliq plāta apud
diuerfos qñis nō sint ei⁹ nature vt facili⁹ agnoscat vbiqz.

li. 27. ca.
4. i me.
⁊ lib. 22.
cap. 7.

Alfredradu ifra i pīfces alredradu. Alfine ⁊ plinius qdā
mīotō appellat idest muris auris. nascitur i
lutis. vii ⁊ asfine dca ē
incipit a media yeme arefcit estate media tñ pūmpit mīf
culoz aures imitat folys. Sz aliā docebim⁹ esse que iuste
mīotōtis vocatur hec eadē erat qdā minor minusqz
yruta esset. nascit in ortis ⁊ maxime i pictibus. cum terit
odores cucumeris reddit. ⁊.

Alfini Strep. expōit qd est anricula murio qd ara. vocat alde
nalfar. sed melius infra in mi.

Alfuchacate Johs Sera. ē aleyne neutrum scio. Altarfati
ara. ē pūct⁹ sanguis qd fit i cōiunctina oculi de quo. Al. fac ca.
Althea Dyas. sine molochilagia ⁊ ē dca malua agrestis. la
tini maluanicū vocat. beceus⁹ ⁊ ebiscū dī. Sz ara. dī ca
thyn. Macer althea malue spēm nullus negat ēē. alteaqz
vocat illā qd crescit i altū ⁊. i scōz hoc nō dz habere. b. literā
Altur ara. ala. althea vero dicit. Al. qd est medicina lnda similis
hermodactilo. Et de vtroqz fac ca. de altit in alif. d baltbit
in hauey. hoc secundum in arabico scribitur albib.

Allue ara. ē palpitatio. Al. de ipsa proprium ca. facit.

Albulbub qd scribit Rasis i li. diuisionū i fine ca. d. difficul
tate ipgnationis putat qd fit spes bantie agrestis. Nā i yn
decimo azarai qd ē de simplicia medicina iuenit qd ē albulb
plāta de qd fit galbanū. ⁊ in Sera. scribit kene albulb ē gal
banū ⁊ azarai vigesimo octauo qd ē de pparatiōe medicī
naz. dīc qd galbanū fit ex bantia agrestis fetēti. Ex his vī qd
fit illa bantia agrestis. qñis Rasis i eodē loco sup⁹ lauda
uerit bantiā ad hāc intentionē. possit hanc aliāz speciem etiā
i hoc magis approbare. Iudeus vō oppinabat qd ēēt mer
curialis. Reperit. n. in. xx. azarai qd est d. expositiōe noīuz
qd yelbulb est mercurialis ⁊ iebub ⁊ halbulb ara. eis dēz de
scribitur figuris nec differūt nisi in punctis. Nā ielbul sic
scribit. ⁊ halbulb sic. Et dy. dicit qd mercurialis bz hanc p.
petatē sz qdā qd Rasis scribit de halbulb siue halbulbub
Althebil infra in deneb.

Alumen tres bz spēs medicine aptas. s. iamen i est scissum
qd de pluma vulgo dī. ⁊ est rotūdū qd zucarinū vocat ⁊ ob
similitudinē zucari ⁊ ligdū qd vocat d. rochayel lipparinū
vt Cassius feliq ca. de stomachi morbis.

li. 35. ca.
15. i me.

Alumen Pl. est salugo terre. plura eius genera i cipro can
didū ⁊ migrū exigua coloris differētia. fit āt oē ex aq limo
qz. hoc est terre exundantis nā. vel ex habundātis. Loria
tū yeme estiuus solib⁹ maturat. qd fuit ex eo precor candi
dū fit. gignitur i yspania egypto. armenia macedonia pon
to affrica. insulis sardinia melo lippara strolige. laudatissi
mū i egypto. p̄ximū melo. b⁹ quoqz due spēs ligdū spissū
qz ligdi probatio vt sit ligdū sine offensis fricātiū quodaz

igniculo caloriz hoc porthinō vocat alter gen⁹ palidi ⁊ sca
bri iōqz hoc vocat paraforō ⁊. ⁊ ifra. aluminis vnus gen⁹
cistō vocat greci i capillamēta quedā canescēti adherēs.
vñ qdā traditū potius appellauere. hoc fit ex lapide ex qd ⁊
qd calcitū vocat. Sudor qdā ei⁹ lapidis i spūmā coagula
tus est. et alterū gen⁹ quod strotiliō vocat. due ei⁹ spēs fun
gosit⁹ atqz omniū ore dilui facile qd in totūz dāpnat. Alde
lius puiculus ⁊ foraminū fistulis spongie filē rotūdūqz nā
cādidoqz p̄pus cū qdā pinguedine iherēs fricabile nec i
ficiens. in grecia optimū ex omnibus qd melimū vocatur
a melo insula vt diximus ⁊ cetera.

Alumen alafur exponit Rasis in li. diuisionum. ca. de dolo
re dentū qd est kali vel cali de quo infra.

Alumiati ara. ē egritudo animi qd fit hō effeminat⁹ pestie. Al.
Alum. Pl. vocat. g. sipbatō petreū filē cimile bubule. folys
paruis ramis trib⁹ aut quattuor a radice acūinib⁹ thimi
surculosis odoratū gustū dulce. saluam ciens longa radi
ce rutila nascitur i petris. ideo petreum cognouit ⁊.

Alupum exponit Ste qd est sergetū quod ignoro.

Alusen apud. H. in sexto de simplicibus medicinis est q. Al. Abada

algualem vocat vt supra.

Aluson exponit Strep. qd est sergetū quod ignoro.

Aluta est coriū sup quod cerotaria extendunt i antidotario
vniuersali et apud Alex. 3.

Alura latine dicitur herba que grece ysatis vocatur vt repe Rhodo
ri in libro antiquo de simplici medicina.

Alylest est instrumentū lubilmandi alchimistarum.

Alutiti in tertio canonis. Al. ca. de cura capitis vniuersali ex
ponitur in synonymis qd est fructus tamarisci.

Ama auis nocturna que stry dicitur grecum est.

Amantila p̄tentilla siue valleriana idem.

Amaracus vel amaracū siculi sanctū vocant. Dya. Pl. vō
li. vicesimo pmo Diocles ingt medic⁹ ⁊ sicula gens ama
racū appellauere quod egyptus ⁊ siria sanctū. Jre. D. dīc
centaureā minozē ab aliqb⁹ amaracū vocari. Sed nō re
cte. sz veritate amaracū seu maracū est achauē vt supra.

Amaracū Strep. i synonymis est acuanū vt supra i achauē.

Amaratū sz Dya. est. planta qd crisogonus aut grisanū dī vt
ifra in crisogono. Plint. amarantū ingt est spica purpurea
verius qd flos aliquis ⁊ ipse sine odore mīum in eo gaude
re. decerpi. ⁊ letius renasci. puenit Augusto mēie durat in
Autūnū ⁊. Ste in sinonimis. amaratū mīse best dī.

Amarigaco dicit clistere greci.

Amaurosos. Paul⁹ ē p̄fectū vidēdi ipedimētū sine manife
sta passiōe ⁊. Inuenit mauresis i pratica oibasi qd dīc ēē
qd dīc im⁹ catharata. Demostene vō i obthalmico maurosos
ē pupille obilitas. ita vt obscura appareat cū difficilū motu
⁊ obtusione visus ⁊ perfecta negatione.

Ambelos. g. vitis quāuis ampelos scribant. nam qñcūqz p.
littera. m. sequitur transit in sonum. b. vt ifra i ampelos.

Ambidexter est qui vtraqz manu pro dextra vititur.

Ambliopia. greci ebetudo oculorum. liber de doctrina gre
ca. Demostenes vero videndi obilitas.

Ambilops greci qd ⁊ anliops vt pferūt luscus qd in die paz
videt vel in vesperis liber de doctrina greca.

Ambrosia. Pl. vagi nois ē ⁊ circa alias herbas fluctuatio
nē bz. densam radicē triū fere palmoz. tertia pte fere radi
ce breuiore. folys rute circa caulē vñū semē ē vuis pendē
tibus simile odore viscoso. qua de causa botria a quibusdā
vocatur. ab alijs artemisia dicitur.

Ambrosia hic dicta quasi amurosia. nā greci vrosi cibū vel
escas dīcūt. v. sponāre nō vocali. scribit i fabulis qd hac eg
deoz pascebant. D. ambrosia qd multi botrin aut arteme
siam dīcūt frutex ē multas virgas hñs lōgas palmis tri
bns. ⁊ folia initio minuta filia rute. virge sunt plene semē

li. 27. ca.
6. i p̄m.

li. 20. ca.
20. circa
me. ⁊ li.
3. ca. 23.

capit.
p̄m.

lib. 21.
cap. 8.

lib. 20.
cap. 15.

lib. 26.
cap. 7.

q̄si acin^o odorē vlni hñs q̄ n̄ floreat. radix ei⁹ tenuis ē et longa duob⁹ palmis. nascitur in capadocia que circa sese inuenerit amplectitur rē.

Amelegus Stre. emblicū corrupte scripsit.

Amentū repi antiq⁹ expōnib⁹ q⁹ ē aluamē scissuz qd̄ **Theo** dorus. **Priscian⁹** affirmat ca. de dolore dētiū. Quidaz ex- posuerit q⁹ est quasi lapis albus qui de vitro cocto fit.

Ameos Dya. mlti ciminū ethyopiciū dicit aut basilicē. Sz ameos alteri⁹ ē nature. Est qd̄ semē pene ethyopico ci- mino file. sz minuri⁹ r exalbidius r quodā modo spissius

Amblegi infra in emblici. X gustū hñs similē origano.

Ameraciū. An descriptione tertia trociscoz a ladaracurō. in. v. r est inquit albacoen alba. sz i descriptione pma eozū de3 describitur emerecu. qd̄ idē ē supra i achauē qd̄ idē ē.

Amerina Plin. non multū a falice distat rē.

Ametistū gēma preciosa coloris violacei.

Amsiua noiant greci castoreum eo q⁹ in aqua r terra viuat Plini. lib. 8. cap. 30.

Ampbesibe ena Plini. i fmo d̄ coriādro ē igt gen⁹ spētis.

Angailē dicit. A. q⁹ ē arbor gūmi ara. r in expōnib⁹ albābo gellē. i. mater galie ē spia egyptiaca d̄ ara. cort. r ei⁹ gūmi ē gūmi arabiciū r d̄ succo ei⁹ fit acacia. r hoc nomē amgai lem cadit super omnem spinā. r d̄ q⁹ est. ppe spina cuius lanugo est sicut cotum rē.

Anguilanū i scdo regalis d̄spōnib⁹ Daly ca. d̄ folys expōit q⁹ est spina egyptiaca r vī q⁹ voluerit dicere amgarlē.

Amici ara. in antidotario vlim in pfectiōe vnguenti nigri.

Amichas grece sacrificatiōis Lassius felix ca. d̄ igne sacro.

Amicrocera. g. facilis ad cognoscendum. A. lexan. ca. de tuf- si materialis autem rē.

Amittica vurr. g. lacesitoria irritatoria. Lassius felix d̄ oleo anrino. Item. H. ad Blaunē amittici. i. acre. Demoste- nes colliria lacescentia q̄ greci amittica vocāt.

Amidros pulvis Alex. ca. d̄ litargia expōnib⁹ a. H. li. de ofia puluū q⁹ est imbecillia seu debilia. Sed liber de doctria greca amidron obcurum min⁹ apparens.

Amidum. sed melius amilum vt infra.

Amigdale p morbo sunt due eminētē iuxta radicē ligue i faucib⁹ similes capitibus mamillaz q̄ r branchi dicunt.

Amigdala pro fructu dulcis est. amara medicie aptior. in- de amigdaleon earum oleum.

Amigdaus arbor ei⁹ folia r gūmi medicine cōpetunt.

Amilū ē succus frumēti i aqua diu macerati colat⁹ r defica- tus. d̄. dicit sic ab a. qd̄ ē sine r milos mola eo q⁹ sine mo- la fiat. nā. g. milos mola d̄it.

Ami Plin. ca. de ciminio est igt ciminio simillimū q⁹ greci vo- cāt ami. Crates vō regiiū appellat videt3 qd̄ efficacius in egypto iudicauit pleriq⁹ alteri⁹ nāe in totū puta vt qm̄ sit exili⁹ r cādidi⁹. similis autē ei cū ciminio vltus. nāq3 r pa- nibus alexandrinis subycit⁹ r cū alimētis iterponit rē.

Aminctas grece lumbici ventris vt Lassius felix proprio ca. sed emitib3 vt infra.

Amineū vinū i li. d̄ greco trāslatis sepe repit. r apud Alex. r Dyas. r d̄ mincū q̄si sine minio. i. rubore videt3 album.

Ysidorus. y. amica yua quasi sine minio. i. rubore album

Amirberis ara. berberi vt apud. A. in scdo. X vinū faciēs

Amlegi ara. emblici vt apud Sera. r Aui. inde fireblegi de- gb⁹ infra. Et nota q⁹ emblici r bellericinō cōputant apd̄ arabes inter mirabolanos. amelegū Stre. scripsit.

Amoliprū seu amolētū d̄ qd̄ ē sine ignarione vt cerotū ali- qd̄ qn̄ dgtoas non iquirat. Lassius felix i opōne vngueti palme. litargirum inquit coqui d3 donec amolentum sit sic expōntur vt digitos non inquinet.

Amonū semē minū qd̄ ab oriēte deferē. Dya. est genus berbe odoratissime c⁹ frutex silis ē botrus in circuitu cu-

luffibet arboris nascēs. ramulos hñs siccōs r duos virgu- lis affimiles. coloris subrucci circa quos folia iūcta r copio- sa r tirsu botruosuz semē redolēs r sibi cōnexū flozē altū veluti violē folys silib⁹ brionie. Sz ei⁹ triplex dāi spēs r qd̄ appellat armenicū ceteris meli⁹ aurosi coloris vel ful- ui. odoris boni. Aliud ē qd̄ appellat medicō pmo iserius. nascit in locis hūidis. r p pte rea forma mai⁹ atq3 viride r leue tactu sapore organi hñs. Tertiū vō qd̄ appellat pō- ticū ruffum est nō lōgū nec difficile frangibile. botruolum enim semē hñs plenū r odore pcussibile idest stipitiū rē. ara. dicitur ameme. Plin. lib. 12. cap. 13.

Amoniacū Dya. spēs amōiaci multe sunt est albus vel pur- pureus similis rose ve lequitino. exicat succ⁹ sic p pcoqui- stidos r fit in vitute silis stipiti⁹ rē. hoc ca. nō est de gūma amoniaci. sed est de balaustia. nam post ca. de granatis in Dya. sequitur immediate.

Amoniacū Dya. est quasi lachrymū herbe afimilia lilio al- bo. nascit at i terra aminois quodā regis i. y. tra cirenē her- ba vñ lachrymū promanata grecis anacis appellat. tui⁹ radix inciditur r lachrymū fudit in terrā. vñ r lozdes ca. verū optimū ē amoniaciū qd̄ ē mūdissimū r recēs r colore candidū r quasi pigue vt thbus. qd̄ si frāgāt spissuz r plēdi- dū apparet odore subfite castoreo gustū amarū iactās rē.

Amoresia g. apd̄ Oribasiū ca. d̄ arteriothomia ē qū ex scisu- ra arterie fit collectio sāguis ex arteria qd̄ ē d̄ apozisma.

Ampelos. g. vitis. r qūis sic scribit ambelos pferūt. nā qū p. lra. AD. sequit illud. p. trāsit in sonū. b. vide ifra scripta.

Ampelos leuce Dya. aut brionia sine vt latini vitis alba. astas r folia h3 filia vitis nre. sz agioza r minora capziolā files sunt iplicantes se. semē ipsius vne file ē botruosum rarū r fuluū rē. hoc ē in karande firmat. hanc multi cu- curbita agrestē noiauerūt. radix ei⁹ grossa r magra r alba est. Et apud. A. sefite vocat⁹ r ē ara. kābayde. vt apud Se. r ifra in vite alba.

Ampellos melana Dya. i. vitis nigra folia h3 filia edere r bastā ē. sz maiore semē pferit vne file botruosuz. sz puius vitis albe in initio. viride r i maturitate nigrū. q⁹ cū frege- ris buxū reddit colorē. radix ē illi magna r nigra exteri⁹ buxā r subalbida interi⁹. capziolos hñs vt supior qui co- meduntur. vt superiozis infra in. vi.

Ampelos agria Dyas. siue vt latini vitis agrestis vinifere vi- ti filia bastas h3 lōgas files pdicte. lignoias r aspas. folia ei⁹ strigno ortiuo filia sz latiora r miora. flozē h3 sic capi- los semē ei⁹ ppositū ē sic botrus qd̄ cū maturauerit ruffū fac colorē r obrotidū rē. Sz apud Sera. ē plāta c⁹ rami ptedunt lōge files palmitib⁹ vitis vinifere c⁹ lignū ē gros- suz r cortex lepabil ab eo. folia h3 filia solatro domestico nisi q3 sunt miora eis. r flos ei⁹ affimilat grano tabaleb. i. lenticule aq. r ē illa q̄ d̄ femia. r alia pferit grana pua. ni- gra filia racemis vne pui. r qū sūt matura color eoz est rube⁹ r figura gani ē rotūda. r racēi r ipsi r sumitates ei⁹ suant rē. hec vī illa q̄ a Dya. clematis d̄ ifra i cle. Plini⁹ āpetos agria vocat⁹ herba folys duris r cinerei coloris q̄le ifra satis dixim⁹ viticul⁹ lōgis capillosis rubetib⁹ q̄lr flos q̄ Jouis flama appellat. fert semē pūici mali file i acinis.

Itē alibi que agreis ampelos agria appellat. spissū r cā- didiorib⁹ folys geniculata rimoso cortice. fert viuas rubē- res cocci modo rē. Ex sermone pmo Dya. vī q⁹ hec plāta sit sepib⁹ multum abundans que a multis d̄ vitis alba. cuius rami tenaces apriq3 ad ligandos quosq3 fascicu- los. c⁹ spēs mior vocat⁹ a multis flāmula que magis per- terrā serpit in agrestib⁹ locis adnūtie virtutis. sz r sem. en- vtriusq3 qd̄ inuenitur in radice flozum exsistentium vt ca- pilli albi acutissimum r adnūtiū est valde.

Ampelos ynoforos. gre. ē vitis yniferof. cōis ppo ca. Dya.

lib 27.
cap. 7.

li. 23. ca.
2. p. p^m

lib. 24. Ampeloprason. gre. est vinee portum. na greci prasus portu dicunt Dya. propriu capit. facit. Pl. apeleprasos i vineis nascitur folijs portu 2c. Dec multi aratillum vocant.

li. 25. ca. Amblyopia. Paulus est obscuritas videndi. q fit ab aliqua no manifesta ca 2c. Demosthenes e ipsi ylius acies obtusa nulla alia obfistente passione. Alex. vero caliginem ipsaz vocat. grecus amblyopia dicit 2 scribit ampli.

li. 25. ca. Amuletum. Pl. quida sic ciclamē vocauerunt. Morca. 9. circa me. Amurca olei e seculeria oliuaz ad mixta aq q cu fit oleum abyssi. 3z sex olei e id qd inferiori pte ipsi olei residet. d am bobus i Serapi. in ca. de oliuis iuenies. Dya. amurca sex est olei magna 2 aquosa cu pmit que cog solet ad mellis spissitudinem. 2 sic vetustatem accipit 2c.

Ana greca prepositio significat re intus. per nos autem pro. pariter vel simili vocabulo vitimur.

Anabasis grece ascensio vel ascensus.

Anabasis et Dya. dicitur vocari ypois q e cauda egra d q ifra.

Anabrosis. gre. corrosio qd 2 diabrosis dicitur apud Alex. ca. de sputo sanguinis. sed Demosthenes anabrosim inquit di cim scabrosam palpebrarum passionem 2c.

Anabula species est titimalli.

li. 25. ca. Anacalla. Plinius anagalla aliqui acozon vocant 2c. Et est li. i pn. anagallis infra.

Anacardus puto grecus. est fructus arboris qui 2 pediculus elephantis a quibusda vocatur. ara. dicitur beladar.

Anacollyma greci. vocat Oribasi medicamē qd moderni strictorii dicunt. qd frontu 2 tibi supiducit ad phibedu huius fluxu ad oculu. Demosthenes caplo d obtalmia 2 de lachrymis. Anocollēa vocat acolla quod est glutē. dicit Herodius idem.

Anadosis. g. redditio vt in libro de doctrina gre.

Anadoxis vero receptio vt ibidem.

Anadrome grece recursum vt ibidem.

Anadromes exponit Alex. qd e cappis capitu. de epilepsia.

Anagalidos exponit Dya. qd est semē mircis.

Anagallis apud. A. 2 Dya. eode nomine 2 similia capitula iueniunt. Dya. anagallis quā multi cyczorium dicunt falso supple. spes sunt due. vna que flore iacintinu profert que 2 femina est. 2 in Serapi. celestis coloris. Alia que florem dactili colorē hnt. pfert. que 2 masculus e apud Serap. rubēu. Ambarū vero fructices sunt minores 2 super terrā spanse quadratas habentes virgas 2 tyrsu cū radice tenui. semen habētes desuper obrotūdu. In Serap. simile coriandro hz folia subtilia 2 parua. 2 obrotunda 2c. 2 hoc dicitur morzus galline 2 ypia. 2 morgellina qd ē nomē gallicū vulgare. Plini. anacallā aliqui accarō vocāt duo ei genera. masculus flore femineo. femina ceruleo nō altiores palma fructice tenero. folijs pusillis rotundis in terra iacentib. nascitur in ortis 2 aquosis locis. p.ior floret cerula etce. Step. hanc putauit auriculam muris 2 in scdo practice. Sed alia est vt patebit infra.

li. 25. ca. li. i pn. Anagiros Dya. aut anagiris aut acopon fructex e folijs et virgis filis agno arbori. grauis odoris plen flore fili bra sic. semen in folliculis in corniculi scemate minutis hntis sūmōis 2 variū. autūno tpe edurescēs vī maturescēs 2c. Pl. anagiros quā alij acoziō vocāt fructuosa e granis odoris. flore olens. semen in corniculis gignit simile renibus quod durescit per menses 2 cetera.

li. 27. ca. 4. prope f. Anadagor in antidotariolum in confectione mitridati magni exponitur qd est sumach. deus scit 2 est.

Anagalicum infra in similitum.

Anagogē Cassius felix ca. de emoptoica sanguis supprema eductio: quā greci emanatos anagogē vocāt 2c. Itē Oribasius ca. de fluxu sanguis nariū si ex plenitudine sanguis aperiant vene narium mouetur fluxus sanguinis mortē

minans quod simpliciter vocant anagogem.

Anagogū expōit apud Alex. spuer facies ca. d cibus pleure ticoz. vel potius sputū educēs. na grece pponit.

Anago grece deduco.

Analestia dicit qd e spes eplie qā cā in stō 2tinetur.

Analipsis. gre. refectio. repio ē anatapolis i ead signatiōe.

Anapetice gre. inuenio expōitū qd est recta vel bona dige stio. interdū anapetice inuenitur.

Anapopletica grece exponit quidam qd sunt que vulnera carne replent.

Anasarcha gre. ydropisis carnosā. Paulus eo qd carne vni uersa corpis velut i aquā uersa totū corp apparēt albū 2 flegmaticū mortuo simile. 2 bec ydrops vocatur leuco flegmatia yposarchidos ydros vel anasarcha.

Anastomasis Alex. ca. d sputo sanguis: anstomasis ē dnt cū ora venarum virtute amissa apertiora effecta sanguinem effundunt intrinsecus.

Anatrico scripsit Step. puto p anterico 2 exposuit qd e flos alelozi puto p axeras. 2 e biach 2 e affodill vt ifra i aterico

Anathymasis grece euaporatio sursum eleuatio.

Alex. ca. de signis melācolie. 2 liber de doctrina greca exalta tio euaporatio fumositas.

Anathomia gre. eqilis vel pportional sectio. na torni sectio.

Anatropa. g. subuersio stōaci. Alex. de egritudinib stōaci. libro de doctrina greca anatrophia est euerio stōaci.

Anatrepsia. g. nutrimentū. lib. de doctrina greca.

Ancias. g. tuor dur iusta pistinō. qd fit pistinō ifra videbis.

Antiloblefar. Cornelius celsus. greci sic vocāt cū palpebre fil aliquo casu cōglutinant. aut ipsa palpebra albo oculi.

Ancistrum Demosthenes est istrumētū chirurgicū sic vncin c qd dā ē hnt i sumitate cauernā seu foramē p qd filum transire possit. grece volangistrum dicitur 2c. ca. de angio langia faciēda in fluxu lachrymarum.

Ankistrum grece batus vocatur. agkistrum scribunt. 3z ankistrum proferunt. Nam vbiqz gāma antecedit kapa ip sum gāma transit in sonum n littere.

Anchoza herba in locis cultis 2 ortensibus nascens raro inuenitur nisi cū flore Butānicus de ipsa loquitur.

Anchorismata grece dicuntur tumores vt reperi in libro antiquo de simplici medicina.

Anchusa grece ē plāta quā An. vocat lactucā asini 2 abugū lise hearfelus 2 simar de qb oib siglaria facit ca. vt supra i abugilisse: qd satis pz p cōcordia Dya. 2. Al. in his ca. Dya. anchuse duo sūt genera quaz vna folia hz lacuice filia 3z acuta 2 aspera 2 nigra 2 spinosa. radix ē ei digiti hntis grossitudinē 2 coloris sanguinei i estate ificiens digitos. nascitur locis cultis folia hntis i giro sup terrā sparsa. Alia anchora quā multi albugidiō vocāt supradicta puioz est: qz folia minora hz 2 asperiora a superiore virgas filis supradictis sed tenues sup aqz flozē purpureū. aut feniceū pfert. radices ruffas hz 2 oblongas. nascit in locis arenosis. 2 ifra. est ingt alterū gen anchuse filis supradicte. 3z min semē. hz qd hz colorē feniceū 2c. S. in. vi. d simplici medicina qtuor eius ponit species. vna vocat ibi simar. alia locatus. tercia abugelabus qrtā dīc carere noie. 2 oia ista noia sunt a gre co corrupta. Vide q An. voluit dicere albugidon. 2 dixit abugilisse. pma quida vocat sanguinariā. Pau. ca. de vī sinteria encusis vocat. succ ingt encusis spinosus 2 latū 2 nigrū hntis foliū quā cirospeletō vocāt 2c. Dec ē planta reperit in pfectiōe antiq dicta cblimax hermaica. Item albani lactuca asini que grece vocat anchusa.

Andachocha qz d3 scribi auz. b. s. bandachocha quare ibi.

Andrafraxis apud Dya. est triplex. alijs etiam vocatur no minibus vt patebit suo loco.

Andragne gre. portulaca vt apud Dy. sed grec dicit andra

lib. 27.
cap. 4.
p^o me^m.

ebni. vocat a multis spēs⁹ tertia ayzon. et est dicta portula
ca agrestis. eo q^d bz folia filia portulacae. s. latiora et maio-
ra supra in ayzon. alia tñ. planta proprie vocatur portula-
ca agrestis de quo in po.

Androsēma siue vt alij a sgron. Pl. nō abfiste ē ypicon. cau-
liculis molliorib⁹ densiorib⁹ et magis rubetib⁹. folia alba.
rute figura. semē papaueris nigri file. come trite sanguicū
emittunt succū. gignit in vineis. fere medio autūno effodit
suspendit qz vltus ad purgādū aliū et. idē qd androsēmon.
Androsēmo dy. q^d asquiro of spēs ē ypici. s. virgis maior ē.
et larmētosa feniceū hñs colorē. et florē mellinū. semen file
ypico. sed mai⁹. qd cū fricatū fuerit odorem resine emittit.
sanguineū etiam facit colorem fricatum. vnde androsēmo
dicitur et. eadem est cū supradicta ifra in asquiron.

Androsēmo dya. aut dionisia multi et asquiro ista dixerūt.
sed est ofia iter androsēmo et asgron et ypicon. frutex ē semē
minutū hñs et larmētosa. h⁹ virge fenice coloris sunt folia
duplicia qñ rute hñs. que si soluat manib⁹ succū. eicit ve-
nenosus c⁹ virge interualla hñt in quib⁹ sunt flores minuti
et mellinū. semen bz in foliulis sic micōny nigri c⁹ coma
si a digitis fricata fuerit et trita resine odorē facit et. sic se

Androsachēs Pl. herba ē alba amara sine (bz i vo dya.
folijs foliolos iuruos hñs et i his semē nascit. i maritimis
pstric. ydropicis dat vzinā nāqz vebemēter dñt. D. ead vt
Androsēmo dixit Ste. vocari didimo masculus. Xiste.

Anellum dicit arabs. nos et grecus anisum.
Anemonis Pl. sunt q^d fremō vocat duo ei⁹ gnā siluestrib⁹
pma. altera cultis nascens. vtraqz sabulosis. huiusqz spēs
plures. aut. n. feniceū florē bz q^d et copiosissima ē. aut purpu-
reū. aut lacteū. bz triū folia apio filia sūt nec temere se-
mipedis altitudine exeūt. caciūne aspagi. flos nūqz se api-
ret nisi vto spirare. vñ et nomē accipit. siluestris aplūdo
maior. latioribusqz folijs flore feteo. hāc errore educti ar-
gemonē putāt. multi alij rursus papauer qd et tyā vocat⁹
s. disto magna. qz vtraqz hec postea floret. Nec aut succū
illaz anemonem reddūt aut calices hñt nec aspagi caciū-
mē et. D. anemonis duo sūt gnā. agrestis et ortiua. Ortua
at florē coccineū bz. altera vō albū et lactineū aut purpu-
reū folia minuta sic coriandri et diuisa si magni stat⁹. virgas
tenuēs et virides bz sic micōiū i medio capitella nigra hñs
et radix ē illi sic oliue nodosa et curta. agrestis vō i oib⁹ ma-
ior ē et folijs latiorib⁹ et capitella maiora et lōga bz florē fe-
niceū pl mellinū pferit. radices sūt illi tēues plures. Est al-
terū gen⁹ anemōis viscide nāe et. et ifra. sūpfit at nomen
papauer q^d vto magis apiat florē. s. vt dixim⁹ altera est
agrestis altera vñalis. c⁹ altero cū feniceo colore siue fla-
mineo ē. altera qñ purpureo siue glauco cū folijs trinis i
spē apy tenuiter icāsis pms coheretib⁹ tyris palmaz qñ
oz. aliq^d discernere noia spaz nesciūterrāt et. hec planta
ara. of rachaich et cōiter vocat papauer rubeū multi pro
papauere nigro i populeon sumpterūt nō sine multo erro-
re. nam illud frigidissimū est. hoc vero calide nature.

Anesia. g. reges. vñ anetica dñt reges iducētia q^d anodia vo-
cam⁹. et anetica dies i febrib⁹ of interpolatiōis liber de doc-
trina. g. anesia itermissio remissio reges ffrigeriū paulatio

Antib⁹ greci anetū vocat idē anethyleon oleū ide factum
ara. vero rebeth of.

Anpbebe ara. coagulūm.

Anfraliares apud dya. sexta spēs titimalloz qñ ipse dñri
bit q^d et dendrodes. i. arbozeū vocat ifra in titimallo.

Anfimerina febris. i. quotidiana anfimerinus iterdū repit
et ē grecū ab amphī qd est circū et ymera dies eo q^d singu-
los dies circuit. m. añ. f. g. scribitur.

Anforissina sed melius aforissinus supra expositum est.

Anziologia grece. apud Demostenē est cyrurgia que fit i ar-
terys tempo⁹ ppter fluxū lachrymarum.

Angitis vel agnitis sñm dya. qdā spēs spice nardi.

Anconum Pl. qdā omonidā malunt vocare ramosaz filez.

senugreco nisi fruticosior esset hirsutiorqz odore iocūdo
post ver spinosa est vretiam ea muria conditur et.

Anicetum apud Plinium quidam anisum vocant.

Anichinos grece siccus.

Animoda dya. quā mlti āimodā appellauerūt. virge sunt
ei duoz palmoz. et paulo maiores fruticesqz virge nodose
sunt in quib⁹ sunt capitella minora folia minuta sic lēntū
cule aut rute hñs aut loci qui in feno nascitur. s. sunt aspe-
riora et pingua et spissa. hanc multi in sale cōponunt et cōe-
dunt suauissime q^d vge spias acutias hñt c⁹ vga alba ē et.

Animō grece papauer rubeum vt supra in anemonis.

Aniatos grece incurabilis insanabilis.

Angelica infra in arcangelica.

Anges infra in emasum.

Angailem infra in spina egyptiaca.

Aniudē p i. psonas ara. est planta c⁹ gūmi ē asa vt. Al. suo ca.
dicit. tñ in ca. de cura ydropicis q^d siseleos ē aniudē roma-
norū. Idēqz dicit in ca. de siseleos in scbo. Similit⁹ habet i
antidotario dionū. Rasis in pfectiōe ad epilias. sed vñas
est q^d aniudē est filium apud dya. dicit eni ibi q^d lachry-
mum filij lasar vocat qd ē asa. in ceteris et cōcordat cum
ca. de aniudē apud. Al. pterea i caplo de agarico vbi. Al.
dicit q^d est simile radici aniudem. D. dixit filij. et radix h⁹
plante ara. of maroch. vt p3 p. A. ca. de maroch. et Ser. ca.
de aniudē. q^d aut siseleos non sit filium satis constat per
D. qui de vtroqz facit diuersa capitula.

Anodinū mitigatiū requiē inducēs sedatiū a greco ane-
sis qd est requies. inde anetica dñs. i. diuissoria iterpol-
tationis laboris a morbo. Cassius felix ca. de tertiana febre.

Anadromon matricis. i. ascensus matricis ad superiora. vñ
de Cassius felix proprio capitulo.

Anofris. g. lupus qui et licos vocatur etiam.

Anolofat nomē ponderis est idem qd obolus.

Anonis dixit Step. q^d est species acū. i. acanē.

Anorexia. g. fastidium cibi quod alij atrophyam vocant vt
Paulus proprio ca.

Ansal ara. apud Halabatē est squilla sed melius anfel.

Antali ara. apud Daly. ē colognitida s. meli⁹ andhel vt i ara.

Antera semē rose vocat⁹ est illud qd remanet in autūno. fru-
ctus. i. rubeus plenus lanugine circa ferrina.

Antereon Cassius felix ca. de tussi humida gaturis ptē sub
mento qñ greci antereon vocant et.

Antericon apud dya. ca. de affodillo ē semen affodilli. Pl.
idem Step. vero dixit anatericon.

Anteromata grece Alex. ca. de asclire et timpanite exponit
qdā q^d sunt tumores cuti siles et aliq^d tūores sine dolore.

Anti greca prepositio. cōtra. p. ppe significās atī scribunt et
andi pferit. nā qñcūqz. n. ascedit. t. illd. t. tradit i sonū. d.
littere vt scribūt antichristus et pferunt andichristus.

Antias Paulus est inquit tumor durus parissimū quid est
parissimū infra scies.

Antichristus grece limacia.

Antidotū liber de doctrina greca. antidotos remediūz me-
dicamen leuamen adiutorium.

Antidotum gifi Alex. cap. de frida distemperantia epatis
faciēte dissinteriam.

Antidotū marcelli idē ca. d. potiōib⁹ ppositis ad colicam.

Antidotum eradion idem ibidem.

Antisabare dixit Step. q^d ē buladi. i. corallus.

Antim algēde bedufter ara. testiculi castorei Step.

Antillilis exponit Step. q^d est satercelisium.

Antillos grece apud dya. genera eius duo. vna ē que folia
lenticule filia bz et astā altā duob⁹ palmis erectā cū folijs
mollibus. radix est illi minor et tenuis nascit locis erbosis

lib. 27.
cap. 4.
vñs fl.
lib. 20.
cap. 17.
p^o me^m.

Anachina.

lib. 21.
cap. 29.

et solaribus gustu salsa. altera est quae folia et aristas filices compositi
habet sed aspidia et minora flore purpurea. et odore graui. ra-
dix est dicore filis et. Plin. eadem de ipsa sed antali vocat. et
ut alij nulli. pma3 vero fabulosis locis nasci dicit scdaz
saxosis cetera conueniunt. hoc est quod. A. zabaratb vocat
vide ca. ambozum simul.

Antilops grece Pau. est apostema lachrymalis maioris oculi
li anteque viceret quod postquam vlcus fuerit egilops dicitur. et infra
egilops et infra in antinops a Demostene.

Antimino apud Dya. vocatur mandragora.

Antimio que camoilla dya. antimio siue leucantimio. et ca-
moilla quae alij etiam boides vocat. eo quod verno tempore florescat
siue colligat ad vsum. alij camemillo. eo quod odore filis mali
matiam beat. alij melatemio vel crisocomem. b. herbe tria sunt ge-
nera. I. flore habetia disticta. asse sunt illi duorum palmarum fru-
ctuose ramulos multos cum virmibus plimis ac tenuibus folia
gignant trina pua atque angusta et tenera superius capitellum cum
quodam rotunditate hinc deitus aureum florem quod ex terio foliorum am-
bitioe cigitur alborum aut melini aut purpurei coloris magni-
tudini rure filantium. nascitur vero locis asperis et circa vias et se-
mitas. colligitur in vno et. Plin. mira antimidis nam quod a summo lo-
re incipit cum cetero quod periculatis flore ab vna sui parte incipiant
et. Step. antimio scripsit corrupte et. et nonibus superadici a
Dya. sic obbes expone. erat enim purpureum florem habens. quod albus
leucatemio que citrinus totum sine albedine crisatemio. et
hoc sonat in greco vocabulo.

lib. 21.
cap. 17.

Antimonium medicum ocularis grece. stilb. et alij sibi dya.
stilb. formosus est et lucidus et radiosus per cum fractus fuerit
et gustu salus nihil hinc terrosus aut sordidus. et fragilis est
buc multo oblatimio vocatur. et alio tradit femia quod est peder-
re graui. alio masculus pederre leui. et aspius et. ara est bio-
mii est sic et apud grecos. nam vocatur althynach post antimonium
et cobol pro proprietate quam habet in ocularibus medicinis
sicut et grecus oblatimio eadem ca.

Antinops et egilops. Demostenes est collectio circa agulum ma-
iore oculi quam si buro tenuerit clausum pro prole antipos a
plimis appellatur. si autem inflatioe eius digitis impressa puo ce-
des reuertitur. egilops appellatur. et antinops a vicinitate oculi
li nome accepit egilops a filiudie capraz quod est agulce oculi
lorum nales habere videtur in inflatoe et ce. supra vide in antinops
Antion apud Dya. de platia vni colligit landannz ut per in ca. d.
Antipasis dya. quersio seu aduersa tractatio grece. et ciferos
Antiparia grece exhibitio alicuius medicine ad obtundendam
violentiam alterius perhibite medicine Plin.

lib. 24.
cap. 9.

Antira Paul. ca. d. cataro. quod sit nescio nisi forte semine rose.
Antirenu antiquum liberum simplicis medicinae est platia quod cioepba-
luz dicitur. i. canis caput ramosa per totos ramos folia minuta et
oblonga et defa. florem pui colore auroso hinc semine vitulinis
naribus sile et. et. Plin. antirinu siue patinu linisagria filis
lino. radice nulla. flore iacinti semine vituli narium sile
et. linisagria est dictum linum agreste.

lib. 25.
cap. 9.
ultra me-
dium.

Antirino dya. aut aranino quam multum lignida agreste dixerit
herba est filis anagaldi folijs et astis flores habens crocios aut
purpureos minores pro qua re lignis agrestis dicta est. se-
men est illi simile osordio et cetera.

Antispodia apud Dya. est cinis ex folijs stipitidis ut oliuaz et si-
milli facit. et vocatur sic eo quod pro spodio. i. tutia ponit. quod spo-
dius sit tutia infra vide in spo et pomfolix.

lib. 22.
cap. 25.
in me.

Antopir pias apud Plin. i. fermentat et est grecum quod est dri opiro
Antora herba dya. toze venenosissime herbe oia aialia pime-
tis. et antora est ut tyriaca et ipaz ambe folia rotunda multum
scissa. et toze maiora folia et tota est platia radice longa geni-
culata et grossitudine pollicis vel plus nigra cauenosam
Antora duas radices habens pias sic fatiridis filis nucleis oli-
uaz. vna est pinguis alia extenuata amari saporis et magne

etuti Butanicus dicitur vtrique pro pro fac ca. et perates describit.
Antbos grece. flos. id est alosantos salis flos ut supra. verum latini
ni appropriauerunt hunc nomen flos rosis marini. id est dyantos
Anthrachos grece. pume carbones icenti anthra et confectio.
kia pruna singulare ipsius inde antrax.

Antbrax cum. h. debet scribi carbunculus.
Antbrakion vocatur gemmam carbunculum antbrachion etiam
vlcus oculi de quo infra in vlcus.

Antbracosim Demostenes vocatur greci ruborem nimium palpe-
brarum et ex longo tempore lippietium.

Antroadis Plin. si in macedonia batus arbor atque fructuosa
in Damasco syrie magna mases ei admodum leta ac fidelis ac
vetustate nigri splendore flos raceolus oliue modo. et rubens
folia defa fert et folliculos mittentes quod aialia cum culices
letores resinosus et et cortice rupit struria mascula fert ste-
rilis femia folio vltimo paulo longiore et piloso folioz iter se-
mp dya pediculis gracili batus ramo pelles candide
ficiunt bis. semine letis file cum vna rubescit quod vocatur res me-
dicamentis necariis et. et sumach quod ros syrie dicitur infra.

Anthropomorpho. dicitur mandragora apud eos. i. quod putat radicem ei
Anulefat. i. obul. per deris nomen dicitur infra. et figuram bovis habet.
Anzarut vel anzaroth ara. sarcocolla a. g. angelus.

Anzerutis scriptum Step. Zoia grece intraturitas.
Apaki grece longum intestinum ut in libro de doctrina greca.
Apala oua. i. mollia nam apalotis mollicies apallos mollis
lenis tener apala mollia et.

Aparine dya. quam greci phyllo atrepon vocatur. latine purpurea
vel lappago dicitur herba est et gas mltas et longas habens et quadra-
tas et aspas. folia rara et ordie posita. semine est albi et rotu-
du et duru et pui et in medio puiatut sic vmblicu. flore habens al-
bu folia cui vestib. traseuntium liberet et ob id filio antrepon
dicitur. nascitur circa muros et ortos et. Plin. aparine alij en facoz
carpo alij phylatropo vocatur radiosaz yfura gnis scnis et in
orbis circa radios folijs periterna. semine rotundu et duru et ca-
uuz subdulce. nascitur in frumentario agro aut ortis prae-
ter asperitate vestium tenaci.

Apendix Plinius est spina sic dicta. quoniam bacce puniceo
colore in ea apendices vocatur que laxatiue sunt.

Apentimon grece. Alexan. intestinum rectum ca. de diffin-
teria. Item de tenasme ne.

Apepsia grece. incuratio indigestio liber dicitur doctrina greca.
Apia mala oncia valde me tesse quod Panlus laudat ca. d. spu-
to sanguis. Item Plin. ab apia est gente claudia nominata.

Apiafter vocatur a quibusdam apium risus.

Apios siue camebalanos siue rasanus agrestis. astas habens qui
quod vlt tres viscosas et teneras et ruffas. folia sunt et rute filia lo-
ga vidia et pua fructus siue semine pui et radix est affedilo filis
obrotuda filis pile lacrimo plea a foris nigra et alba. ra-
dices ei due sunt super terram et. dya. vomica est. hec a Plin
vocatur aproscilla ut infra.

Appretros grece siue febre siue seniore Salia. ad glaucem
ca. de piodicis febribus in generali. Item liber doctrina
greca apirektos scripsit aurir apzion non calefactum.

Apiston dya. aristologia dicitur a grecis feta logos apiston
eo quod fetis sit apta et. infra in ar.

Apiu. Mocer. Est apium dicitur quod apex hac fere solebat. Victo-
ris veteris fieret dum more triumph. ara. dicitur karas. et grece seli-
no. Cui duo sunt genera domesticum. i. quod est notum. et agreste. Sed
agrestis quicquid sunt spes ydroselinu. i. aquicui apium. yproselinu
quod et macedonicum dicitur. vel ut latini olivetrum f3 dya. terra orio
selinu et de mōtanu. et petroselinu dicitur a petra. vel
petrosus. quita smirion de quod dya. ppius fac ca. et a Serap.
iter spes apy pōif. Item cerefoliu ab Ysaac i dyetis ptiolari
bus iter spes apy pōif. De bis oib. i. ppius locis iteru libe-
nie. Plin. apium ingit comune distinguit sexu. Nam Crispus se-

lib. 13.
cap. 6.

lib. 27.
cap. 5.
in po.

lib. 24.
ca. 13. ad
me.

lib. 15.
cap. 20.
i me.

lib. 26.
ca. 8. y
tra me.

lib. 20.
cap. 11.
lib. 19.
cap. 5.

cap. 1

lib. 13.
cap. 1

lib. 2.
cap. 11.
ultra
dura.
lib. 10
cap. 55

lib. 25.
cap. 4.
vltus fi

lib. 15.
cap. 20.
i me.

lib. 26.
cap. 8.
ultra n
dium.

lib. 20.
cap. 11.
lib. 19.
cap. 5.

spus feminā eē dīcē crispiorib⁹ folys et duris et grosso caule
sapore acri et feruido. Dyonisius mare nigriore breuioris
radicis vermicos gignere zc. z ifra. ē z olxatru qd hiose
linū vocant. z ifra. qtrū gen⁹ ex eodē faciūt alig oreofelinus
alio frutice recto seie cinio file. z ifra. z ē oreofelinū. z ifra. z
alio gñe petrofelino qdā appellāt in saxis natū. z ifra addi
derunt qdā opofelinū differēs breuitate caule satino radi
cis colore ruffo zc. Itē idē supra de spēre nascentib⁹ plātis.
Id. n. igt qd spēre i būidis nascit beliofelinū vno folio nec
yrlutū rursus i scicis yposelinū plib⁹ folys filis beliofelino
tertium est oreofelinū dicite folys. radice tenui semine
aneti ininutiore tamen et cetera.
Apū raninū gre. dīcē yatrachio. Dy. botarchio scribit z dīstīn
guir ei⁹ spēz vt ifra i bo. latini vō i tres spēz diuidūt. s. rānū
rīstus et emozoydarum.
Apocbinus. Plī. frutex ē folia edere hñs molliora mitis mī
lōgis viticlis. semie acuto diuiso lanuginoso graui odore z
omnes quadrupedes necat in cibo datum et cetera.
Apocrusticū. g. regussinū redarguēs vt Dya. et Lassius se
lix ca. de oleo mirtino.
Apodia gre. Plī. z cispēdi vocant aues siles yrundib⁹. ma
iores tñ plurimuz volantes sic dicte quia vñ pedū carent
zc. apud nos dardani vocantur vulgariter.
Apodisimō gre. ābulatio retrograda Demostenes ca. d. custo
Apoflegmatism⁹ dūctio flātā capite. siue ipz (dia oculoꝝ
medicamē h facies. sp. os vel nares vt sūt caput purgia et
Apoya. g. sine qūitate sensibili vt. lispida (gargarismata.
Apollinaris a quibūdam dicitur mandragora. sic dicta eo
q apollo dicitur inuenisse z asclepio tradidisse.
Apollinaris tamen fz Plī. vocatur iniquiamus apd quosdā
que grec. iniquiamos alijs nomib⁹ vocant vt infra. in iur.
Apomellis grece ē qdō fauus mellis in aqua lauatur. aqua
illa mellita apomellis dicitur vt Dyasle. suo ca.
Apogmatos i antidotario yli i pfectōe ēplī dci didascalia ex
pōit iordicis nautis itelligēdo raturā exterioris. pñs infra
Aporea dicebāt antiq cū p. pminē (vocat a Dya. apozima
tes sunt oculi velut ex vomitu vel aliquo alio huiusmodi
deinde fiunt concaui. Demo.
Aporelis Demostenes dicit greci eruptionem anguli oculi.
Aporisma Lōstātin⁹ i pātegni. ē collectio sanguis i aliq mē
bro extra venas nō putrefacti maxime sanguis arterialis.
Apostasis vel apostaseos gre. āpa. Lassius felix collectiōes
gre. apostaseos vocant.
Apozias grece deferuescētēs. apozeo deferuesco.
Apozima decoctio diuersaz mediciaz. s. aqua i q coquūt.
Apozima Dya. piz q d nauī radiē quā greci apoxiam vocāt.
Aproximero expōit i passionario qd ē ipotentia venerei act⁹
Aproxilla siue rasanolagria. Plī. iūcos duos siue tres spar
git i terra rubet folia rute. radice cepe sz amplioz. qre qdā
raffanū siluestre vocāt. itus bz māmā candidā extra corti
ces nigros. nascit i mōtib⁹ asperis aliqñ i herbofis purgat
superi⁹ z inferius ydropicis apta hec apios Dya. vt supra.
Apsyntho dicit. g. nos absynthium.
Apta gre. expōit Dyas. ca. d. tribulo qd ē putredo. Oribasius
vō ca. de ylcerib⁹ ozis. qāt igt i sūmitate ozis ylcera nascūt
q greci aptas vocāt zc. Cornelius cellus ea ingt q i ore ylc
cera mala fiunt aptas vocāt.
Aqua imbrilis. i. pluuiatis ab imbre. Lassī. felix d egritudini
bus oculorum z Demostenes ad cōficienda colliria.
Aqua maris in mediterraneis nō habētes sextariū salis i q
tuor sextarijs aq salissimū mare facere potuerūt. vis nāq
z nāz salissimū mari iplet mediocrissimā āt putāt supradī
ctas aq mēsurā octōis cyatis salis tēperari qñā ita neruos
calefac z corpus non exasperat. Plī.
Aquebalā penā iubet flōtomari Daliabas i plurib⁹ locis q

vt ciuilib. nā i ca. febris cōtinue pmo ingt fo z tertio q mo
ue ē die oino yrat sanguis mūtōe aquebale z basilice zc.
Aque elmelich scripsit Ste. p. achile melich z ē mellilotuz.
Aquefistum scripsit Stephanus pro cuscuta.
Aquelogos Plinius folia sūt ei maincula qz edere quinqz
aut. vy. subalbida a terra supne pallida. sine canle sine flo
re sine semine radice tenui et cetera.
Arachide archos Plinius habent ambe radices ramosas
ac multiplices nec folium nec herbam yllam aut quicquā
aliud supra terrā habent hec manduntur zc.
Aranea vocatur gre. sphalagion. ara. vocatur rurela.
Araneas Lassius felix araneas greci a serpēdo qd erpē dicit
nos āt silt larino sermone a serpēdo serpusculos nomian⁹
Aratili dicunt porz vinee gre. ampelopasen vt supra.
Arbor cemicū quā dardar. A. vocat ē ylmus vt dicit pla ei⁹
Arbor marie apd Auic. ē bucozmarie quod ē (gñā fz Plī.
ocñ sūgiū vt vapor marie. vey apd Sera. e. plāta quā. D.
libanoris vocauit. et omnes dicit q habet tres species. cō
plementum huius quere infra in libanō zc.
Archangelica qdā vrticā mortuā dicit. aly silem vrtice. sed
mibi ostēta fuit qdā habēs folia filia celidonie. nisi qz non
sunt ita pignia z obfcurioris yriditat. aly angelicaz dicit.
Arceotides. g. fruct⁹ innipit pz p Dya. ca. d. in ipo. Itē Alex.
ca. vt nō cadāt capilli idē. Et li. de doctria greca. arceuto
est arbor innipery. arceutides fruct⁹ eius vt infra.
Arceotica Alex. ca. d. fluxu capilloꝝ idem qd supra.
Arciotidos in. vy. Jobis Sera. in cōfectione d luto lacune.
dīc q sūt grana cedri vt innip. qd veri⁹ ē corrupte p. luit.
Arcion. Plī. g. sic vocāt plātā folia habētē maiora et acurbi
tis z yrlutiora nigrioraz z gñiora radice albā z grādē zc.
Dya. arcion pspidia aut plopio dñt. folia acurbite ozie
similia bz fz duriora z maiora z nigriora z aspera. asta est
maior cū folys radix maior z alba zc.
Arcio Plī. alig arcturio vocāt. filis est verbasco folys nisi
q yrlutiora sūt caule lōgo molli scie cimini. nascit i petrosi
radice tenera alba dulciq. decogt i vīo ad dētiū dolorem
Dya. arcio aut asturio z ista folia filia flōmo. bz. fz rotūda
z aspa. radix mollis z alba z dulcis. asta lōga z mollis. se
men cimini minoris simile zc.
Arcolabū Demostenes ē grece ferreū instrumētū cyrugico
Archos grece podex anus. (rū ad aliq d apphēdēdū.
Arcuatus morbus dicebatur ab antiqua icteritia a varia
te coloris vt yris. alyz et nominibus vocatur vt ifra. in yc.
Arc⁹ apd Paulū dī an⁹ podex. c. d. exitu ani z ē a gre. arcos.
Arenos thus in antidotario Oribasij in tyriaca est mascu
lum thus. nam aryn. g. masculus.
Areotica. g. rarefactiua. Alex. ca. de casu capilloꝝ.
Arestio. g. expōit Ste. i synōimis qd ē ara. businū vtrūqz cor
Bretica. g. yruosa. aretipraxia vt⁹ idustria. (ruptū puto.
Argalia istz quo liquores inyciunt i vesicā qd siringa dī.
Argemon. g. est tertia spēz ylcerez cozne apud pau. ifra in
bottrion. Item infra in ylcera.
Argemonia Plī. folia bz ē qñā diuina apy mō. caput i cauli
culo papaueris siluestris radice bz c⁹ sue ē crocei coloris
acris z acutus. nascit in areis apd nos. nostri tria gñā ei⁹ fa
ciunt z id multū pbant cuius radix thus redolet zc. Dya.
argimoniam vocat. Itā. n. lfa. D. apud grecos cum in lati
num vertitur nunc. e. nunc. i. sonat.
Argimonia qe adē ē. d. berba oib⁹ nota q ferraria mior dī
silis i oib⁹ agrestī papaueri vlamoni herbe. sz dīstīguīt q
caput supius latius bz z feri⁹ florescit. z neqz ita feniceū fāc
floresz croceū. radix ē illi de surtū rotōda ex qua dimittit
croceū sūcū acrioris virtutis q cōuenit oculozū nebulis z
argimōi i oculis nominate passioni. nascitur i capis vt cīr
ca sepe. c. cadix greco noie eupatoriū dī. eo q diuretica sit
Simon Jan. b

lib. 26.
cap. 6.

li. 21. ca.
is. ante
medius.

lib. 16.
cap. 18.

li. 25. ca.
9. ante
mediū.

lib. 27.
cap. 5.

li. 25. ca.
9. 1. pñ.

cap. 12.

lib. 19.
cap. 8.

lib. 24.
cap. 11.
ultra me
dium.
lib. 10.
cap. 59.

lib. 25.
cap. 4.
vñs fñ.

z. 27.
p. 5.
pñ.

z. 24.
p. 3.
pñ.

b. 15.
p. 20.
mē.

lib. 26.
cap. 8.
ultra me
dium.

b. 26.
p. 3.
pñ.

ib. 20.
ap. 11.
ib. 19.
cap. 5.

valde rē. Ste. i. synonymis argemon expōit secatiqū i ara.
 als visci Argilla terra virida terra figuli vii vasa sunt dicta ab ar-
 da. gis vbi pmo de ipa vasa facta sūt. argillos dicit grecus.
 Argiros. g. argentum. Inde litargiris quasi litos argirites
 .i. lapis argenteus vel argenti.
 Argirofora pfectio qdā in antidotario vbi dicta ab argento.
 Arilli st arida granayue ab ariditate dicti. vbi op^o ē sūpticiis
 vti dūciētes maxie. q. ex acerb^o vuis fuerūt gigarta. g. dicit
 Aristologia. D. d. a grecis fetalos r apistō q. feris maxie sit
 apta. vnde nomen accepit. Et trā sūt gñā rotūda r lōga r
 clematis. Konida d. femia folia habes edere filia odora
 ta cūz visitudine obrotūda r mollia r lenia tactu. multas
 vgas ex vna radice habens lōgas. flozē albū r rotūdū bz i
 medio croci flozis s. inuiliis. radix ē rotūda r odore non
 iocunda. gustu tñ nō bumoza. Lōga vō aristologia mascul
 las ē q. r dactilis vocat. folia bz oblonga r vgas ten^o longi
 tudie duaz palmaz. flozē purpureū pofert nō odoratū r
 cū maruerit sic flos piri appet. radix ē illi robore digitali r
 odoris bōi. Illa q. d. clematis vgas bz tenues r lōgas folia
 obrotūda filia ozidio mīnozi. flozē similē rute. radice oblō
 ga r tenuē coriū habētē crosū r odoratū q. pigmetary ad
 pfectionē oculoz miscent r reliqs medicamētis sic rotūda
 rē. Pl. iter nobilissimas plantas aristologie grande nomē
 ddūsef^o q. tuoz ei^o gñā vñū tuberib^o radix filis. rotūdis fo
 lys iter malnā r edera nigriorib^o molliorib^o bz. hāc femi
 nā dicit. alterū masculū radice lōga q. tuoz digitoz lōgitu
 dine baculi g. sūtitudine. tertiū longissime tenuitatis vñis
 nouelle cui^o sit p. cipia vis. q. clematis vocat. ab alyz cre
 tica oēs colore buxco caulib^o pūis floze purpureo ferunt
 baculas pyas vt caparis. valēt radice tñ. Est r q. plitolo
 chia vocat q. ri generis tenuior q. p. rime dicta dense radi
 cis capillamētis iuncti plenioris g. sūtitudine. hāc g. dā pol
 lizirio nominat odor oīz medicat. s. oblōge radici tenni
 oriz gratioz. carnos. n. ē corticis ynguētū quoz nardis cō
 Artilia porzū vince. iterdū vocat aratillū. X. neniens rē.
 Aristologia ara. zaraud vocatur.
 Arkeutidas vocat gre. fructū iunipi. s. hali. i. li. d. alimētis.
 Armatia ca. de tracomatibus Paulus.
 Armech in. y. canonis. A. exponitur q. ē herba iamaena. boni
 odoris similis ciamomo crosso. Jo. Sera. ca. de egriuidib^o
 gingiuaz dicit q. ē medicia ida filis cinamomo. ē bonay r di
 cut vicerib^o ozis. p. bibēs dilatatōe eoz. vide an sit cortex
 bucce. scribit tñ ara. armeal. barmel pero est aliud vt ifra
 in suo loco. Ste. scripsit armacum.
 Armeniū fm. D. bonum est lenē r colozem graneum ba
 bens sine lapide r fragile nō graue sicut crisocola rē.
 Armētalis s. D. ca. d. coniza d. a g. b. d. d. q. dā spēs pollicarie
 Armeritras. g. est id quod ara. d. kali d. q. infra in ka. q. d. p. z
 ex cōcordia Alimanso. libro septio i pfectioe medicaminis
 dicti calidixon cū pratica de greco trāslata ei filis eodē loco
 vt fieri aq. p. m. ex calce r kali. grec^o ex calce r armeritras
 Armola p. barmel aliqñ repit aliqñ ermola ifra i bifaca r i
 Armozaria rapistū rāssan^o agrestis scōz. X. barmel p. b.
 Dyascoz. r. p. lūniū. aliqñ marmorata r laceray vocatur.
 Arnebus Ste. p. barmeb q. d. est lepno scripsit.
 Arnos. g. agnue idem.
 Arnoglose. i. agni l. g. u. A. l. g. u. arietis vocat ē plātago ifra.
 Aromaticū de q. A. ca. facit vñ q. sit calam^o aromatic^o. D. vō
 fac ca. q. d. incipit aromata q. d. nō concordat cū. A. in illo ca.
 Aron a Dyasco. sic describitur. r. est iarus dicitur serpentaria
 minor. nota est infra in dracontea r iaro.
 Arofticos. g. egrotatūms. Aroftos grece eger.
 Arsef. i. y. Alimā. ca. d. bolerib^o puto q. ē arsof q. ē card^o vt
 Arsenicū a greco arsmago vt Laffius felix. ara. vō d. X. ifra.
 azarneth r zarneth. due sūt ei spēs. citrinū. laureū lamine

liz. aliō rubeū nō lamineosus. q. sandaracha apō. D. i. libris
 grecis vocat. q. dā lēnias vocauerūt. s. ifra d. lēnias auripig
 mentum etiam vtrūq. dicitur.
 Arsen. p. li. aliqñ semen mādragore sic vocant. aliy mozion.
 aliy y. pomenon. s. ile est semini pozozum.
 Arsenogon. D. ca. d. folio agrestis ē foliū q. d. masculū vocant.
 Arsinagon arsenicum vt Laffius felix.
 Arfunegū apō. D. aliyabarē multa hoc noie vocat. nā i. y. pra
 tice sic vocat laurus. Itē ibidē supra expōit q. ē cepe. Itē
 alibi expōit q. ē amigdala. s. in ca. se. et hie in q. dā pfectioe
 inenit arfunegie ex corticati r amigdale dulces mūdare. q. re
 nō vidēt idē. Itē in. y. ca. d. fructib^o arfunega vocat oīua.
 quare veritatem scire non potui. nullum nanq. supra noia
 toz sic vocatur apud arabes vel grecos.
 Artagena. g. d. coturnix vt dixit q. dā grecus. s. oztye dicitur
 Arthanita p. bani bantania scribit in ara. Ingt. A. ē buchoz
 marie r narrat fimonē. D. d. q. dā planta q. g. d. lentopedio
 deū dicit q. nō est illa artanita q. hētū i vñ suo tpe q. illa ē
 spinosa. Itē in ca. de fuchaillesua q. ipsē ē spēs buchoz marie
 r genus artanite. Ego aut trāsluli ca. d. artanita d. li. d. i. lūni
 gua ara. r erat ita. artanita sūt q. vocat eā lac botocodiō. r q.
 dā nozibas. q. dā vō laofran rē. vt apō. D. i. antiq. trāslatiōe
 in ca. d. lentopedio habet. Itē vbi i Aliman. ca. d. apoplexia
 in cristeri pōit artanita. i. pratica greca q. ē eadē cū eo pōit
 saponistice herbe radiz. r vbi in Aliman. hētū buchoz marie
 q. d. est deū fumigū. dicit^o liber bz maria capriula. r cap
 nos. g. est fum^o. In ceteris ar locis illius ca. eodē mō se bnt.
 Itē in ca. de sciatica vbi Almanso in suppositoio bz cicla
 mē. dicta pratica bz saponistica radice. r sic videre petes q.
 ara. de bis medicis r d. mltis alyz q. d. D. scripta sūt nō ha
 bent plenā noticiā. s. aliā p. alia ponunt. sicut r apud nos cō
 tingit. q. d. patebit in hoc ope in suis locis.
 Artat^o Jo. Sera. in. vii. ca. d. garismatib^o dicit q. ē calamētū.
 Arteriaca passio d. q. reuma ad tracheam arteriā r lariga
 d. scendit r ide raucedo sit vocis. vt pau. ca. de catarro.
 Arteriaca cōfectio ad raucedinem vocis facta. Laffius felix
 ca. d. tussibūda cōfectionē et^o describit.
 Arteriotomia. g. est arteriarū incisio q. in certis cāis bz fieri
 Alexā. ca. d. cautela epilecticoz. Et Demoste. ca. d. lacrimis.
 Artemisia. Pl. mulieris inquit hāc gloriā affectaure i q. b.
 artemisia yxor Adausoli regis adoptata herba s. nomine
 vocat q. an ptenis vocabat. sūt q. ab arthemide q. ē yvana
 arthemisia cognominatā putat. q. nā puatiz medicat femi
 naz malis. absinthib^o at mō fructuosa maiorib^o folys pin
 guiorib^o bz. Ipsum duo gñā. altera latiorib^o folys. altera te
 nera teneriorib^o r nō nisi in maritimis nascēs. Sūt q. i me
 diterrācis eodē noie appellauerūt simplicis caule mimis
 folys. flores copiosi eripētes cū vna maturefcit. odore nō
 iocundo quā q. dā botrichi. aliy ambrosia vocat. talis i capu
 docia nascit rē. D. ei^o gñā sūt tria. Una ē fructuosa filis ab
 sinthio. folia maiora r piguioza bz r astas lōgas. nascit ma
 ritimis locis lapidosis r sabulosis. flozescit an^o estatis tēp^o
 florib^o albis paruulis graue olētib^o amaris. Altera tenera
 ē semē bz inuātū r vñā bastā folys plenā. nascit locis me
 diterraneis r altiorib^o flozē mellinū ac tenuē r iocūdiorē
 cōpatiōe p. mē pferēs rē. hic tertia spēs nō noiat a. d. nec
 a. s. q. ē addita. Tertia artemisia leptafilos d. i. subtiliū
 folioz. nascit circa fossas r aggeres. flosculū ei^o si cōtrive
 ris sanctū odorez bz rē. Quodā libro antiq. vbi herbe erāt
 depicte tres erāt spēs artemisie. vna q. vtimur cōiter filis
 absinthio folys longiorib^o bicolorib^o vna p. albiob^o ab
 alia viridiorib^o pilosis leniter flosculo albo. bec vocat togā
 res. altera folys minutis dēsis p. ramufculos plures super
 vñā astā florib^o citrinis fil i capitellū culmosus dēse colle
 ctis. bec monoglonos vocabat. tertia erat filis. matricarie

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

lib. 25.
 capit.
 p. 8.

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

lib. 25.
 cap. 8.
 ultra me
 dium.

flore camphile filis folijs coztandro odorē floris dicebat ba
 bere fāfici. nāsci circa foſſas & aggeres vt. D. d. leptafilos zc.
 Artemiſia apō arabes vocat beregeſis vt iſra i be. oſtēdeſ
 Ardon. g. pau. ca. da diſſili pū maxime inquit aut aſtrin
 git. aut exartio fit aut abſtūpitur zc.
 Artbomatba. g. pau. ca. de cyrugia capitis ſūt articuli.
 Artbion etiā eſt qdam herba que proſupida dī.
 Artbomell. g. panis cuz melle factus. Alex. ca. de cathaplaſ
 matib⁹ ad ſplenē cū ergo cognoueris zc.
 Artbritica. g. artbritica. arttritikinosos artetic⁹. vñ i qplurib⁹
 libris antiq⁹ d greco trāſlatio iuenim⁹ artbriticā paſſionē
 Arz ara. apō Zul. eſt rizi. z i Sera. et. vñ in ca. (p atretica.
 d pino dī q mafculus ex pino d arz. z h aſſirmat autitate
 Daboanife verū i libro d doctria ara. expōit q arz ē cedr⁹
 arbor z rizi vocat ibi reū. puto tñ arz ē qda ſpēs abietis.
 cui lignū ſubruſſū dictū nō ydōate arzer i atiqs tñ ſynōi
 mis inuenio q arz eſt cypreſſus. Ste. arzū rizi vocauit. nō ē
 mirum ſi plura vno eodēq nomie vocentur apud peregrī
 nas linguas cum idem apud nos iueniatur.
 As ara. mirus. verū in pūmuni ſermone ribam vocatur. z ſic
 ē in libro de doctria ara. g. vero vocatur mirſine.
 Aſa ē gūmi ſiſy f3. D. g. d. laſar apud p. li. interdū vocatur
 laſerpiciū vt aſa vt herba eius. Quēdā ē ſetida q vbiq⁹ re
 piſ. alia dulcis quā nūq⁹ vidī nec audīui aliquē ydiſiſ. ara.
 Aſacum vocat Ste. amoniacum. (p alit
 Aſanery in. iij. Alman. ca. de ſale conditis exponit q eſt qdā
 piſcis magnus ſalius.
 Aſane ſcripſit Ste. p aſneq q eſt yſnee in. iij. li. in electuario
 cabadi vel caladi regis.
 Aſaragi. i. iij. Alman. ē vga paſtoſia. ſ3 z iſra i ha. melius d ca.
 Aſaron. g. aſarū. D. aſare quā mlti nardū agreſtē appellāt. ſo
 lia bz edere ſilia tenacia z totūda. florē iter ſolia iuxta radi
 cē purpurei coloris in ſiliſtudie iuſgami. ſemē ſile vuis apō
 Sera. ſiſe cartamo. bz ēt radices plurius tēues z nodofas z
 gēicloſas ſiles agroſti. i. gramini. ſuaues odore z reōrdētes
 lignas cū ſufficiēti ſeruor. naſcīt i locis ymbroſis z mōtuo
 ſis i frigis z i Italia z i pōto zc. p. li. aſaz p nardo agreſti
 bēt a gbuſdā biſi āno floret zc. vt. D. g. bacarā vocāt min⁹
 bñ dicit. nā bachary vī bacharis alia herba eſt vt infra in ba
 z p. li. redarguit videntes eadē eſſe.
 Aſarus. d. in alio ca. ē herba inquit minimam radicem ba
 bens. yridis eſt ſicut oliua zc. alia eſt a dicto aſaro.
 Aſbelus. g. calp. ſed aſueſtos pferunt.
 Aſcaragum in. y. p. practice Dalia bas p aſero repit.
 Aſch ara. ſed melius arach eſt amoniacum.
 Aſchas. pau. ca. d ranula ſub lingua medicina mihi ignota.
 Aſchiron z aſquiroyda ſilia ſūt iter ſe. ſ3 aſchir⁹ maiores bz
 ramos q q aſquiroydes vocat zc. p. li. infra in aſquiron.
 Aſchlanotim. g. pau. de debilitate coitus eſt ſpecies ſtellio
 nis aſcabanorum etiam inueni alibi in antiquis libris.
 Aſchlepias. p. li. ſolia bz edere ſilia. ramos lōgos. radices nu
 merofas tenues odoratas. ſlos ē ei aureus graue ſemē ſecu
 latū. naſcīt i montib⁹ zc. D. hec eadē de ipa. ſ3 ſlos grauis
 eſt odoris. z ſemē panici ſile zc. vt hic apō. D. ſic vocatur a
 gbuſdā dragōtea. z ēt tertia ſpēs origani d bis qō ſcribit ſic
 vocat ab auc. nā aſclepi⁹ antiq⁹ſſim⁹ medicor⁹ fuit g z eſcu
 Aſclites vñ vt. g. aſclites ab aſchos qd ē vter. (lapi⁹ dī.
 Pau. ca. d ydropſi. aliqñ ingt plenitudo hūiditatis cū mi
 nima ventofitate inter pytencon z viſcera zgregatur quē
 admodū in vtre quodam ynde paſſio aſclites vocatur.
 Aſchbs vter grece.
 Aſcholocondrion ara. ſcolopendria vt in vltio ca. ſe alif. in
 y. canonis. A. aliqñ tñ ſine aliſcribūt ſcolocūdrion vt apō
 Sera. z vtrumq eſt a greco corruptum.
 Aſcuſo. g. expōit Ste. per arabic⁹ dicens q eſt auſarū z q

eſt ypericon.

Aſcebeſafrez ara eſt herba ſilia paritarie vt p3 p Iohannes
 Sera. ca. de dentifricio. D. in. vy. z infra in guidicon.
 Aſchil infra in cepe muris. Aſcalia infra in tenita.
 Aſcech infra in tribulus z in haſcech.
 Aſſce in Alman. puto q eſt thim⁹. nā dicit q valet vt epithi
 mum. ſed. A. ſcribit haſce vel aze.
 Aſſebedenigi. A. v. canonis cōfectione trifere maioris ingt
 ibi. ſeminis granati ſilueſtris z aſſebedenigi z granorū al
 kilkil z ē pſice darſibiba zc. g. text⁹ vñ ſalius. nā ſecbede
 negi eſt ſemen canabis. p. terea apud Jo. Sera. in. vy. in
 eadē cōfectione z eodē loco ſic ſe bz būdach. z ē ſemē grana
 tor⁹ ſilueſtriū z ſūt grana alkilkil. z in deſcriptione alia lo
 co pius darſifa z eſt bederamen zc.
 Aſeid. i. iij. cañ. A. c. d cura ſode talis. vene aſed. i. brachy. ſaid
 Aſinea ſcripſit Ste. p aſnee qd apō. A. yſnee ſcribiſ (ara.
 Aſerebū expōit Ste. q ē ſtagnum vel plumbum album. ſed
 puto q voluit dicere aſreng qd ē miniū c⁹ materia ē plūbū
 nā ſagnū ara. vocat raſas vt apō. A. z cazdir. vt li. de do
 Aſeroſi. ſupra in anatericon. (ctrina ara.
 Aſſaltes dīc. g. nos aſpalrū. Aſſaz ſcripſit. S. paſtur iſra
 Aſſear apō p. li. vocat viſcus ppe qrcin⁹ c⁹ planta i qrcu na
 Aſſengi ara. ſpongia albagari marina q gafaſe z ēt (ſcitur.
 ſeoſe dī. ſed aſſengi ē a greco corruptū. f. p. p. littera poſi
 ta q caret. nam greci ſpōgos dīc iſra in ſp.
 Aſſidi. A. v. ca. ca. de ſeclite ſeda dicit q ē ſynapi albū.
 Aſſidegi ara ceruſa. Aſſinach ara. p ſpinachia. f. p. p.
 Aſſodillos dicit grecus. nos aſſodillū. p. li. aſſodillū de claris
 ſimis dicim⁹ herbaz quā berencon aliq appellāt. Dyonis⁹
 marcm z ſeminā ēē dixit. Deſiodus in ſilius naſci dixit.
 Aſſur ara. croc⁹ ortulāus. ſ3 cū bayn ſcribiſ. baſſur vt infra
 Aſilonis vocat aliqñ amōiacū ſm. h. ad pñianū.
 Aſſilus. dī. g. oeltrum ruſtici tabanum.
 Aſſerinamon p. li. vocat vinū ficticius. qd fit qñ. x. ſextaria
 muſti albi cū dimidio aq ſeruet dōec excoquat aq alij ſex
 taria. x. tñdē pluuię. in ſole. xl. dieb⁹ torrent dāda egriſ qd
 vini noxa timetur zc. tñdē aqua intelligo vt ſupra. i. ſex
 tarium mediū cū decem ſextarijs muſti.
 Aſſintheſi. g. Alex. ca. de ſignis hūide diſtēperatiē epīs ē di
 ctū nō extēuat⁹ ab. a. qd ē ſine z ſintheſio extēuatiō qñ ſine
 Aſſos f3. D. vocat arbor amōiaci ca. d amōiaco (extēuatē
 Aſſires i antidotario diuſionū Raffe i cōfectōe ad epilēſia
 Aſa ara. ē radix. (exponit q eſt aſſodillū.
 Aſſirengi apud. A. dī ara. aſreng z ē azaron ē miniū qd fit
 ex ceruſa z p dōctōz rubei coloris aptū pictorib⁹ z iſra i ſi.
 Aſſitia. g. ieiunia aſſitos ieiunus.
 Aſſius i. y. cañ. A. lapis g a. d. vocat lapis aſſius. in alexādrīa
 tantūmodo inuenit⁹ optim⁹ colore cādīd⁹ z leuiſ i medū
 piūcis z veluti puluis māib⁹ iſidēs. alius ē puniceus ad na
 tiones nigras p altū z ſupficē z veluti ſalſedine ſcabroſ⁹ z
 mixtū colorē albū. vtrumq⁹ aſ bz ſaporē ſalſuginofum z nū
 Aſſincoz ara. ſtincus. (troſum zc.
 Aſkil apud. A. vocatur ſglla. ſed imitatione greci. nam ara.
 vocatur hanſel. z ideo aliud etiaſ facit ca. in ban de ipſa.
 Aſma ē offenſio anbelius cū ſonitu a greco aſma qd ē cāt⁹ i
 li. d doctrina greca. z i p ſalterio vbi nos habem⁹ cātici vñ
 cātū. grec⁹ bz aſma. pau. ca. d aſmate ſine febre reſpirātes
 vñ deſcurretes ocl⁹ ab enētū noiat aſmaticos. eodē vō ipſos
 ex eo q toracē erectū ſuāt tiorē ſuffocatiōis ozomīcos vo
 cāt. dyſnia vō cōis ē caſus ad bas z plres pſequēs paſſiōes.
 Aſſhma vō. g. anbelit⁹ aura flat⁹ ſpirit⁹ ſpiraculū.
 Aſmachū dicit Ste. vocat abſinthium ſed neſcio q lingua.
 Aſnee ē lanugo vetuſtaz arbor⁹ apō. A. ſcribiſ yſnee. ſ3 ipz ē
 Aſnē ēt apud. A. ſcribiſ yſnē z ē puluis abſter (iſſa alif
 ſiuus quofaraceni mundificāt ſibi manus. z ſunt ei multi.
 Simon Jan. b z

lib. 22.
cap. 22.
in pñ

lib. 14.
cap. 16.
circa
pñcipiū.

lib. 1.
lib. 36.
cap. 17.

lib. iz.
cap. 25.

lib. iz.
cap. 25.

lib. iz.
cap. 25.

lib. 35.
cap. 15.

lib. 39.
cap. 8.
post.
mediu.

lib. 27.
cap. 5.

spēs: quantum vna sit ex kali ynde fit sal alkali.
Asiagros dicebat greca herbaria qd ē plāta que hz folia filia
folijs rube pferens semen in teclis: quā dum comedunt ea,
prie habent lacryal de laxatium: quā puto rutam capariā.
Asolipidios expōit. S. qd i ara. vocat catatba vtrūqz ignoro
Aspalatos. Pl. nascit vbi z ciperus arbor spina cādida ma
gnitudine arboris modice. flore rose radix vnguētis expe
ritur tradit i qdūqz fructice curuet arc? celestis eādē qui
cūqz sit aspalati suauitate odoris existeret. sed si in aspalato
ienarrabile qdā cū ericeptron vocat. alij sceptrū belisei z
pbatio est i colore ruffo vel igneo tactu ēt spisso z odore ca
stoei i egypto nascit. z i aaron pet? qd lidiū malozib? folijs
ac varijs. illa breuia ac miuta z odorata zc. est aspalum z
varissiam de quo immediate.
Aspaliz i vo exēplari ē aspalatū vt Pl. z scribit i multis an
tiquis antidotis aspalatū corrupte. D. nascit in asia z rodo
cui? spēs due sūt. Est. n. vna spinosus fructice z thyrus gra
ue habes z cū dponit cortex appet coloris purpurci rubei
solidū bōi odoris saporis amari. Alia spēs hz lignū grossū
albū aspū n odorifex debilis vntis zc. hec vocat apd ara
bes darissabā vt appz p cōcordiā Aulcēne i illo. ca. z p Se
ra. eādē qd aspalto supra a Plini. dī. Ste. ēt i synōimis as
palatos ē darissabā. z qdā sup hoc addit qd hz florem cro
ceuz. z ex ligno ei? fuit casule z nominat i barbaria asdant.
Aspaltū. Dy. est bitumē iudaicū aliud ē aridū aliud liquidū
Sed aridum gignitur in iudea fenice sidonia qd est pmi z
tondi pōt vt cetera pigmenta. Liquidū vo gñatur in babil
lonia z appollonia z sicilia. reperit aut inatās in fontib? zc.
Pl. bituminis sulphuris. pxiā ē nā est velut lim? a iu
dee lacu emergens in syria circa sydonē opidū maritimu.
Spissatur nāqz z in dēstatē coit. Est vo liqdū bitumē z ac
chyrium z qd a babilōe inuebit ibi qdē z cādidiū gignitur
liquidū est z apollonaticū qd oia greci pistaspalton appellāt
ex argumēto picis z bitūmis. gignitur z pinguis liquoris i
sicilia agrigentino fonte inficiens riuum. incole hic arūdē
nū pāniculis colligunt citissime sic adberēs. oēs vntur eo
ad lucernaz lumina olei vīce zc. z ifra naphta bituminis
generib? ascribitur. vey. ardēs ei? nā z igniū cognata pēn
abest ab omni vlu zc. aspaltū qd z bitumē iudaicū z fere?
demōis vocat a gbulā ē naphta z petroleū vni? gñis ff d
Aspagus. i. spagus. Dya. asparagus aspratilis? (naphta ifra.
quā multi miacāton aut ymō appellant zc. aspratilis dī qz
asper. Plinino siluestre sparagū aliqz cozudā aliqz libicū vo
cāt. atticoz miz zc. Paul? d cura ēpicōz elii aspagū vocat.
z ara. vocat baliū. qñis vulgo sepe abarāgi dicat z vtrāqz
Aspagus apd Ba. li. d cibis vocat ois sūmitas) (a greco.
plāte dū ē i teneritudine. sua sic ē aspagi sūmitas qñ cōdēt.
Asparos i antidotario vli in pfectiōe mitridati mioris puto
asparagū nisi adiectinef pcedenti qd ē millilemine asparos.
Aspis grecum est.
Asplenō. D. asplenō aut scolopēdria aut spleniō folia hz sco
lopendrie venenose filia. nascit locis saxosis vel pietib? z
ex lapide fabulcat? folia ei? ff mīta ex vna radice alcēdētia
diuisa sic polipodiū sub? rubea z aspera semp viridia. ē vo
sine asta sine flore z sine semie zc. p descriptionē ei? arbitra
rus qdā ē qd hec est quā modernī vocāt ceterach z ipaz. p
scolopēdria accipiebat. verū i libris antiquis z grecis vidi
depictā eā f3 formā ei? quā lūguā enruinā dicit excepto
in vno antiq libz vbi erat isti? figure quā. D. dīscipit. Pl. li.
asplenō sūt qd demionon vocāt folijs trietalib? multis ra
dice limosa cauervosa sic filicis candida hirsuta nec canlez
nec florē nec semē hz nascit i pietib? opacis hūidis lauda
Aspratilis. i. asp. ide dīc. D. spag? aspratil? (ulima i creta zc.
vt supra. qz asp est inde pisces aspratiles vt apd Joanniciū

.i. asperi. f. squamosi. Theodoros pisciat mīta ca. de egritu
dinib? epīs de piscibus aut ingt asperos comedant.
Aspros. g. albus filr z leucos.
Alquiron. D. siue androsomon spēs ē ypicit. s. i androsomō
apd Sera. ēt affirmat. sed arabs volens dicere alquiron
Alrēgi ara. ē mīnū qd ex cerusa fit p dcoctio (dicit asbirac.
nem z vocant sirengi vt apud. A. z azareon.
Alta alexadrina apd. D. dicitur camedasne vt ifra suo loco
Alstia. g. locusta piscis qd carauit? dī. Alex. ca. de dieta me
lācolicoz. li. d doctria greca alta kosicbitis. locusta. piscis. lib. 27.
Alstacoduz scripsit Ste. p sticados. Alst. g. stella. in p
Alstida fm Pl. vocant greci vnam passam. cap. 2.
Alstaraion ara. yringus. due sūt ei spēs vt p3 p Sera. apd. A. lib. 27.
scribit atratilis z male. nā i ara. scribitur alstacod. Pl. in p
Alst. Pl. planta qd a gbulā bubenion dī. qñ presentaneū lib. 27.
remdiū ē. cauliculis folijs oblongis duobus aut a tribus i cap. 5.
cacumine capitella stelle modo radiata zc.
Alstetica ara. bubomon dicit virga ē ei lignosa qd sup se hz
flore mellinum sicut antemī z capitellum diuīsum folia
alsteri filia. sed ad radicem folia sunt illi longa z aspera.
Alsterice apud Pl. vocatur. dyacodion z dyacemidion. lib. 27.
Alstiron liber de medicia antiqua. Romani ingt inguinale in p
dicit. nascit iter petras z loca aspa. hec herba nec te tan qd lib. 27.
stelle in celo lucet adeo vt eam vidēs ignorās putat se san in p
tasma videre. a pastozib? maxime vt zc. in p
Alstir platodes. g. talk z sonat stella lata vel dilata apd. D. lib. 27.
glamia z glasteros. qd ē dōm stella terrea vt terra asirea in p
Alstobodos. ara. sticados grecum imitatur. lib. 27.
Alstigar ara. A. in. y. planta quam ipse comparat ad anūdēm lib. 27.
qd est filium vt supra. in p
Alstozach ara. a greco stozax. naz arabes mibera dicunt. A. lib. 27.
de ipo tria fac ca. vni i lra alif i qd sic habetur i ara. asstoz. cap. 15.
dicit. D. qd ipa ē spēs miba zc. z miba ara. ē stozax z pp hoc in p
fac alib ca. in lra min qd incipit stozax. z i ara. est miba. Itē lib. 27.
tertiū in ca. lre lē eo qd stozax liquida dicitur figia cūne ar lib. 27.
bor ara. vocatur lubzie sicut in lra p3. in p
Alstracū ē pauimētū dom? Alex. vo p pauimento ipi? lario
accipit ca. d dīstiteria. dē ingt scropia picis asstata i astraco
Alstractus scripsit Ste. p andrafaxio qd ē atrilex. lib. 27.
Alstractus. g. yringi infrai atraculus. cap. 15.
Alstrastialis. Pau. in. ca. de dolore ventoso vētris porcino
astragalus adbusus zc. qd ē calcanens porci vel talus. circa
Alstragalus. Pl. ē herba qd folia hz lōga icitūris mltis obliq
circa radicē caules tres alias qd mōz folioz plenos flore ia
cinti radices villosas ipleatas rubeas pduras. nascit i pe.
Alstri. Pau. d egritudib? octoz. (trofios apcis z i fide i vllib? lib. 27.
Alstroculubie Jo. Sera. in. y. in primo lobochat voluit di
cere strobilie z sūt genera pini gre. vt apud Dya. in p
Alstrogalmos grece auis dicta acalantia vel achalantes car
duel? lūsinia z ē d gñe passerū ita erat i li. de doctria greca. lib. 27.
Alstiron. g. stella. in p
Alstroquiron aut quartō aut pardalicōtes aut gnoton. aut
quioctambin dicit fructex est lōgas vgas habēs cū graui
odore z nō fragilis folia edere filia. s3 molliora z obliq z
grauī odore mucilagiosa lacrimo plena mellio z semē in
folliculis habens sicut folia minuta z nigrum z durum zc. lib. 27.
Alstularegia qdā affodillum sic vocauerunt. sed alia videt
apud Plinium. Est inquit caulis acinosi. z ei? duo genera
faciūt. albycos z caput cubitali amplius purus leuiscqz zc. in p
In quodā libz antiquo inueni sic vocari molochisagria lib. 27.
z est dictu malua agrestis. in p
Alstoli exponit Steppannus in synonimis qd est atramentū.
z in antiquis synonimis inuenio qd fuligo est. in p
Alstum Ste. pro as scripsit. qd est murus ara. in p

lib. 27.
cap. 2.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
in p.

lib. 27.
in p.

lib. 27.
in p.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

lib. 27.
cap. 15.

Alstula Reg. a est ut qd est
Alstula. vocatur

Alum et in secundo baliaba. Inueni pro galla. s3 ipsa haff or
ara. qreputo corruptu qz assu dbebat ee ad modu suu deli
nati. declinauit. n. rraflator ara. ad modum latinoruz.

Ala dicit. Auicen. q est algarab dicta in capitu. de gami. sed
garab est salix vel species eius vt infra in ga.

Alamatikon apud. D. vocatur meu in ca. de meu.

Abanafia grece est dictu immortalis sic vocat quedā opta
ta confectio que in antidotario vli habetur. sed alia ab ea
est que fit cum epate lupi in qnto Auicen. attributa Salie.

Apo Jo. Sera. atanafia et vocat qdā plāta amara q a
bulda atanacetu vocat: et vt vna ex speciebus artemesie.

Atarakie sic scribit in y. canonis. Aui. corrupte tñ. nā i ara. ē
adachi. et ē greci adarcis qd idem est. qui legit ca. ei. cū ca.
de adarce apud. D. inueniet q idem dicunt.

Atel apud Sera. ē arbor q auctoritate. D. est filis tamarisco
et ē maxima: ibiqz describitur. Ste. in synonymis atbalum
scripsit et dixit. g. erici vocari. vide infra in ericia.

Atemedum scripsit Ste. p artinat q est atimoniu.

Ateregium scripsit Ste. p atrog q est citrum.

Aterea idē in scdo pratie. Daliaba. ca. de radicib. p yreos
Atticum mel apud. D. ca. de melle. ē illud ingt qd sub terra
inuenitur: qd qdē apes variolē lanuginosē et fortiores collī
gant qd gelinaticū dī. et hunc tñ textū nō puto fuisse. D.

neqz verū q dicit. sed vt infra in mel. sed. p. l. cū d thimo
logr. nelliis ingt attici in toto orbe sūma lano extima. g.

translatū ē ex atrica thimū et. vult nāqz q attici ab atrica
regiōe dicat eo q thio abūdet qre timenū p attico poni
tur et laudat. J. Item idem alibi. mel inquit atticum melius

ceteris attice regionis. i. scilicet et.

Atimas. p. l. vocat inquit spēs quādā vlni excelsoz alijs.

Atrina crocodillus. in sa idem ara.

Athfar ara. vngula. idē athfar altai vngula aromatica. et ē

Athōia octoz Demostenes ē ingt iugis octo. (blatbizātia
rū bumectatio rosida ita vt iplēdida ferre nō valeat lucez
nulla alia manifesta obstatē passiōe et. et est dictu debilitas

Atomon. g. indiuiduū liber de doctrina greca.

Atonia. g. obilitas vt defect. Alex. c. d antidotis ad stōz frūz
Jte i ca. d obilitate epis li. d doctria greca atonia obilitas.

Atracali quā multi meton agreffe vocāt frutx ē spine filis
miora hīs folia et minuta supra ipsas vgas. et ois vga nuda
ē q mulieres p fustis vtūtur super quā virgā coma est spio

sa in q flos est viridis. radix est illi tenuis et vtilis et.

Atragonia siue trageon. nascit in creta tñ iūla et maritimo
iunipi filis et semine et folio et ramis. succus eius lacteus.

Atrametū ab atro colore dñi. D. d ipa duo fac ca. Unū sic.
atrametūz futoz qd foditur i metallis et glutinat circa fo
ueas: in gbus es inuenit. hec in aceto acerrimo mltio tpe ma
ceat: et sic sculētū qd subfederit siccat et est optimū q est

qsi colore sulfureo et aliquaten subuiridicā: et qd cito de
nigrat si aq aspergit et. Aliud ca. sic. atrametū scriptoz ex te
dap lignis fit fumo. s. ipaz cui vncys trib vna admisce
gumi et. nō vt ee. D. nā aliter d his scribit et alr vocat. defū
ciebant tñ i exēplari vo ob venustate duo ca. d atramento.

Ali. atrametū futoz qd calcantū vocat et. L. ozneli cel
sus. idē d hoc atrameto. A. fac vñ ca. qd vocat tincar. Jte
atrametū d qdā spēs vitfoli quā vulgo terrā franciscam

vocat. atrametū scriptoz apud diuerfos mltis ex reb fit
modisqz varijs. Nā greci et arabes ex fumo faciūt tedarū
vel alioz seu fauilla. alij ex galla et vitriolo. alij ex corticib

arboz et s3 diuersitate ipsoz mātē sunt eoz virtutes.

Atracius sic scribit apud. A. corrupte tñ. nā i ara. est astrati
cos. et est yringus. q alit. A. dicit q ē medicina cognita cū ka
li extio eo q nascit i litorib et sabulosis sic kali et iuxta ip
s3. S. i. d alimētis astractis iter plātas spiosas noiat quā
istam credo. et sic. A. grecū imitatus ē.

Atria. g. tri. de pasta sunt fila longa.

Atriplex. g. vocatur andrafaxis apud. D. et crisolacana. et ē di
ctu aureū olus vt infra. s3 ara. kataf et farmeth dī. Ste. coa

Atrosia. g. sine quersioe sicq vocat extēua. (tutū et fermach
tio q fit qñ nutrimētū nō cōuertit in substantiā mēbroz q
et sint bosis dī. T. beodor. lno ca. Jte Lasiū felix ca. d egri
tudinib stōi cessatidēz nutrimēti greci atrosiam vocant

Atrosia oculi Demostenes est ingt q aut ex nimio dolore ca
pit in acutis febrib aut ex illa curatione quā pigritime exo
cant vel anatrophi sepius fiet totius oculi diminutio cū cb
tusione visus et ipsius pupille breuitate et.

Atrog ara. citrū sicut est apud. A. in y. canonis. Idē turūges
possessiuū. i. citratū sic vocatur qdā spēs ozimi vt infra.

Aularon Ste. ē luffū min ē iar et aaron dñi vt i suis locis
Auantia sanamūda garlofilata idem. et gbusdam pes lepo
ris. sed alia est vt infra patebit.

Auetrion apud Joānez Sera. ca. de trociscis ē eupatorium.
Auellana indica hoc nomē s3. A. cadit super duas medicias
vna qru vocatur ara. roba. s3 aliqui libi habēt flō roba. et
est quartū ca. in littera re. et est calida et sicca. alia vocat fau
fel. et est fructus filis nuci muscate q sepe defertur inter cia
momū. et est frigide et sicce complexionis de qua infra.

Auellana eo q est nomen ponderis fm. A. est aureus vnus
ergo est. s3. i. semis et darchimie. i.

Auena. D. siue vt greci dicunt egilops herba est q serpiter
segetes cū folijs tritico similib simplicib qdē s3 yriutl cū
tenui calamo habenti in sumitate semē tribus teguminib
ambitū ex gbus ariste similes capillis extant et.

hec apud. A. vocatur deuler et ifra. i. egilops.

Ausa Johannes Serapio capi. de ydropisi. et est inquit alba
cantir et est planta c fucus eduē aquā citrīnā. qdā sambucū

Aukos. g. plā legumen. (vel ebulum putauerūt.

Augma ab augeo augmētum.

Augmasticus species sinochi que semper angere videtur.

Auissa virga est sarmentosa folia hīs rotūda et q vga semen
psert i modū capit aspidis et lata. nascit locis mōtuois et
Auliscus ē cānula qua aliqd in aure existēs (asperis et.

sugit. vt Alex. c. de eo qd cadit in aurem. grecum est.

Aumeli expōit. A. q oleū dulce valde spissū sic mel et plus
et extrahit ex crure arboris que est in terra murtie dulcis.

et nō dicit culus arboris. verū in li. D. in ara. d ipso tractat i
ca. de oleo oliuarū. D. oleū mellis de palmuria syrie nascit
ex arboze que oleū facit in sapore file melli et. Jte. A. in. v.

canonis tractatu de vnguentis in quodā ca. ingt. granoz
q inueniūt in fructu plāte q d aumelli et. verū pmi au
meli aliter scribit in ara. s. sic. secū dū vō sic: qd potius sonat

yomoli. p. l. s. pōnte ingt nascit in syrie maritimis oleū qd
eleomelli vocat. manat ex arborib pigue crassi melle vt
resina tenuis sapore dulcis et. hūic pcor dat albani.

Aunici flōz in antidotario vli in pfectione climaticē tyriace

Anuile grece Demostenes ē palpebre cōnaturatio. i. pglu
tinatio. q simfisis dī: et est eius naturalis conglutinatio.

Auram ara. apostema vt in li. de doctrina arabica.

Aurea alexandrina dicta ab auro qd recipit. aut q virt ci
prestat sup alias opiatas cōfectiones.

Aure ē pond. 3. i. et semis. darchimie tātū dē. auellana tñ dē.

Auricalcum nomē cōpositū ex latino et g. qsi auruz es. nam
greci chalcos es vocant.

Auricula muris. A. de ipsa ca. fac i scdo et nō ē maiorana vt
putauerūt quidā sic Lōstātū i scdo pratie pategni. aliud
nāqz. A. d maiorana fac ca. pterea vide i pratica Jo. Sero.

ca. d tortura ozio q ipsas diuerfas asserit quāuis in caput
purgio eius dēz sint opatōis. A. describit hāc plāta fm opū
nionē. D. diuersas ab ea quā vult. S. et vt s3 descriptionēz

et relata. D. q sit vna ex spēs anagalis et hoc vult auctor

Simon Jai. b 3

rovanja.

lib. 21.

li. 15. ca.
7. inf.

lib. 27.
cap. 12.
in pñ.

albā que plāta ē in caput purgus optima asseritur. vñ ego
vidi ipsas depictā in li. d. arabico diuersas ab alijs plātis.
tādē p3. Alipaz ignorasse. Ste. ē in suis synōimis dīc q ana
gallus ē auricula muris. mīosata vel vt inueni i greco mio/
ta ē dictu auricula muris. vide infra i sermone. Plī. r fino
ne. d. in synonimis de. 20. r i scōo pactice Dali. ē filr apu
Aurigallis p3. d. d. orminon. Xparetyt supra dēn est.
Aurigo dicebat ab ātigs ycteritia a colore auri. Cassi^o felix.
Auripigmētū latinū nomē ē ab aureo colore. g. arsenicus dī
q iterdū arsinagō repit. ara. vñ zarnech r azarnech. due
sūt ei^o spēs. vna q. g. ppe arsenicū dī. r ē citrinū seu aureū
lamiosus. aliō qō sādarchā dī. r ē rubeū nō lāinosus. d.
arsenicū nascit in metallū vbi i sādarcha. eligēdū ē ptes
latas i bzenitate r aurcū colore hīs sepabiles ycas hīs a se
vt postea sup ptes videat mūdū nō hīs aliqz sordes. tale
vñ in eleponto nascit. sūt enī maxime gña duo. vñ ē qīle
supra scriptū ē. r aliud fuscū i colore sandarace. qō ex pōto
r capadocia venit rē. sandaraca ē. p vernice accipitur co q
ara. ē sādaro vocat vt i. iij. Aliman. appet. qre qdā trāslato
res sādarchā scripserūt vt appet in scōo canone. Aui.

lib. 33.
cap. 4.
vtra me
dium.

Auri romanū apud. A. cū. b. scribi debet baur vt ifra in ba.
Aurū Plī. omni inquit auro effosso inest argentū vario pon
dere alibi dena alibi octaua pte: i vno tñ gallie metallo qō
vocant albucarense trice sima sexta portio iuenit. vbi cūqz
vna argenti portio est electrū vocat rē.

lib. 29.
cap. 6.
p^o pñ.
lib. 16.
cap. 27.

Ausēgi in regali dispositione pro ausig inuenitur r ē rānus.
Ausim in antidotario vñ ad purgandum pulmonem.
Auruli apud. A. nomen ponderis r est granoz ordeī nouez.
Azimo. g. apud Qibasiū ca. de clisterib^o est mordicatio.
Azion apud. Plī. ē noctuaz gen^o maximū c^o pluma auri mō
Azabalez ara. p3. Jo. Sera. in. vñ. in cōfectione X micat.
noīata kacligēi ē mu. qō est metu.

Azanie pinee p3. Plī. vocant qre i arbore ipa se diuīdere.
Azarcon supra in afrengi. r inde in firengi.
Azarach dicit. A. vocari berberos in. y. ca. d. amirberis. sed
Azēa ara. dētiō vt Jo. Se. ca. d. sciatica. X Ste. vocat zereiga
Azarenū in tertio pactice Daliaba. ca. d. tertia nō va. iro/
cisci ingt de bñfegi. i. violarū sumātur azarenū recētū rē
r nō noīat ibi violas nec benefegi. quare videtur qz azare
num sint viole. sed nec grecum ne arabicum.

Azul.

Azul in. iij. can. Aui. est lapis lazuli. sed arabic. scribit^o lazurd.
Azem infra in epatica r in bazes. Azarafen ifra i fefire.
Azelim infra in granum azelim.

Litteram greci vita vocat r in so
no. u. cōsonātis pferūt
Nā dicūt vasilica. latini vero in sonum nñ
b. transferūt r dicunt basilica. aliter at gre
ci ifraz. b. non pferunt nisi qm. m. ancedit. p.
tūc illud. p. in sono. b. pferūt. nā scribūt am/
pelos r legūt ābelos. b. vñ arabes eodē mō

scōaz scribūt i serie sic latini r eūdez sonū bz. vñ sepe sine
vocali aliq per additiōem notarum variatur r facit ba. be.
bi. bo. vel bu. vt cetere consonātes eorum.

Boniga.
Albexra.
vna dā bāca

Babar per bam alkauem ara. stercus aialium.
Babar p ba. ara. mare. Bachar ara. vaccha.
Babunegū iterdū Ste. p bebonigi qō ē camomilla scripsit.
Bablegum scripsit Ste. p belilico.
Bakcha. g. vacca sic scribitur et vacca legunt.
Baccha. r lauri r oliue r edere r forte aliquaz aliāz arboz
fruct^o dicūt hīs filies vñ sepi^o lauri r edere aliqñ bachar
Bacchala iaminia Ste. est blūus ē olus iamenū. X iuenit.
Bacchala bñdicta Ste. est olus benedictum.
Bacham arabice bresillum lignum rubicūduz quo tingitur
Bachanon in antidotario Qibasi electuarium oyabacha
non exponit qō est rasanus.

Bachara asarum vt qdā volūt. s3. Plī. bachar ingt eo q ra
dicis tñ odorate ē a gbusdaz nardū rusticu appellatū vñ
guenta ex ea radice fieri solita apō antiqz aristophāes pti
sce comedie poeta testis. vñ qdā errore falso barbaricā cā
appellant. odor ei ē cinamomo pxiimus. gracili solo nec hū
mido puenit r ifra. s3. eoz error corrigend^o ē q bachar nar
dū rusticu appellauere. Et si. n. alia herba sic cognōiata quā
greci asaron vocat. cui^o spēs figurāqz diximus inardi gene
rib^o gnimo asaron inuenio vocitari sic rē. In b^o cōcordat
cū Dya. ca. de asaron. Itē alibi bachar aliq ex nñis pensaz
vocat i medicine vsu est veltib^o odoris gña misceat rē. post
statim de asaron subiūgit alibi ab eo bacharis vocatur.

Bacharis Dya. herba est odorata apta coronis. folia hīs al
pera r lato intercilia: cui vga ē angulosa. longitudine ci. bñt
vñbus ramulis plena exasperis floz h3 purpureū r pigne
i subalbidū r odoratū radice filiz eleboro albo. odorē cia
momo filiz locis nascit asperis r hūidū rē. In b^o vltimo a

Barob ara. oua. X Plī. videtur dissentire.

Bachile ara. faba. s3 Ste. bachali scripsit.
Bachsis ara. buy^o arbor vñ ipsuz lignū. Bachal ara. olus
Bachur marina. scripsit Ste. p buchoz marien.

Baderugum Ste. p bedarugi scripsit.

Bakle banicha ara. olus satuns r ē portulaca q olus bñd
Bakle iamenie ara. olus iamenū ē blit^o vt p3 p X ciuz dī.
cōcordiā ei^o ca. apud Aui. cum capi. de blito apud Dya.

Bakle aliēdi. i. ol^o iudaicu expōit. A. q ē berebū siue ozobū
Baladhar ara. anacardus. Baladre.

Balanos. g. glans est etiam castanea vt apō. d. ca. de drisbe
rocb: qō est quercus. ingt. balai ē quos sardi castaneas aut
leptomata aut ionis balanū vocat rē. A. ē in vno ca. d. vñro
q logē grecus valāos pferat. arabs bullot dīc. Ste. balant
r ēt babalustū p bullot dixit: r alibi balustū qrcum vocat.

Balanus repico. d. ē semē arboris filis mirice r est fruct^o
sic nucis babētis intus medullā q exprimit r egredit hūi
ditas q ingredit i nobilib^o pfectionib^o p oleo. nascit i egypto
i ethiopia r in india r palestina rē. Est. est. granū ben a q
exprimit oleū dēn muscellinū d quo. d. propuluz fac ca. r
vocat oleū balaninū. hoc granū ē albiū trāgulatū file car/
tamo s3 mai^o nec ita oblongū quo multū vñ sūt p pipere al
bo sic ipsuz eē credētes. Ste. balāo miris q ē ebdab. i. gra
na bā. i. bē. Lornel^o celus glādis quā balanō pypsch gre

Balāus ē in li. antiqz vocat suppositoriū. X ci vocat rē.
Balaut. Stephanus est herba dicta hebelatibus r cilia.

Balaustia apud Dya. ca. d. malis granatis. agrestū ingt ma
lozū granatorū flores greci balaustion vocauerūt. qz alij
albi. alij purpurei alij rosei reperiūt. exuccāt vt p pōg/
stidos rē. latini p balaustia caducū granati accipiūt. ego vñ
vidi balaustias delatas ab egypto dissimiles nñis. Cassi^o

felix ca. d. dissinteria. Item in antidotario in cōfectione sa
poris dicit qō est flos amoniaci.

Balliotem. Plī. alio nomine porrum nigrū vocat greci ber
bā fructicolaz āgulosis caulib^o nigris yruū folijs vinciēt
bus maiorib^o q porri r nigriorib^o graue olentib^o rē.

Balsamita sifimbriū menta aquatica idēz apud quosdam:
arabes vero corūpētes grecū sīnabar dicunt. vbi vñ ex
ponit nemē qō est sifimbrium falsum ē vt infra in ne.

Balsanus arbor. balsamum oleū imo gumī. nā non est oleū
vere qō pbatur multis exemplis. p primo ex eo q videm^o
adherere labijs vulnerū ei^o ligni a quibus emanant. balsa
mū etiam i aqua dissoluitur. Et propterea dicunt auctores
q facile de pāno eo infecto lauat. d. vñ dicit i q iniecit m
primo petit fundū postmodum dissoluit r totā etiam al
bā facit. r ppterea vocat ipsuz lacrimū. r g. dī opebalsamū
nā opos est lachrymus velut lac. r similiter. ope fici vocat
lac ficulne ab ipo Dya. r opūz inde yscatur ab epos r ēc

lib. 27.
cap. 4.

Plin.
lib. 27.
cap. 12.
lib. 26.
cap. 12.
i med.

lib. 27.
cap. 6.

lib. 27.
cap. 12.
circa.
fructu.

durumitate temporis defleatur et induraf. hec oleo oleo
 non pueniunt. lignū ei vocat piloballamū. semē carpobal-
 samū. g. d. variāos. ara. belesem dicit. D. ballamū est arbor
 similis licy et in eodem statu aut pirachantes. folia hz rube
 similia subalbida flores non caducos. nascitur in iudea so-
 lūmodo coribz vñ locis bumectis. ē. n. arbor tenera et aspe-
 rior et oblonga. hec ē i oibz vñ vñ q̄ secari pōt. opobalsamū
 qd̄ appellat lacrimus est q̄ diebus canicularibz colligit vñ
 gulis de scifura arboris supradicte qd̄ tā pulis locis nascit̄
 vt vñ vñceos sex aut septē p annum colligatur quo in loco
 precū hz in libra vna argenti libras duas q̄ lacrimū recēs
 nō vñ ē eligē odorū fortior n̄ subacidi gustu suavis mor-
 Baras ara. morfea mala fere icurabil. X daz et stiptic⁹ rē.
 Balusti apud Daliaba. vocatur quercus.
 Baluum in scō canonis Ali. ca. de busuz. non bene scriptū
 est. nā i ara. scribit balach. et sic ē scribit i ca. d. gallia pzo.
 nā duo d̄ ipa fac ca. sed ascribit albella. sūt dactili imaturi.
 Barba aaron d̄ iarus que et pes vituli et dracōtea minor. et
 ēz Dya. cantica d̄ a s̄ris.
 Barba iouis vocat qdā herbā quādā q̄ olim p sticados ac-
 cipiebat. mūcyō cognito sticados vocat ipz arabici et supra
 dictū citrinū. hz. n. capitellū flozibz plenū citrinis odorife-
 ris. non est. n. sticados. nā apud auctores non est ei nisi vñ
 spēs que est cognita. de quo infra i sticados rē.
 Barba yrcina ē planta ēz. A. ex qua fit ypogstidos. sed bar-
 ba yrcina ē planta quā nos rosas caninā vocam⁹. in c⁹ radi-
 ce distante a stipte plate ei nascit fungus cui⁹ forma est
 ac si plures balustias ifigeres vñam i aliā et faceres ad mo-
 dū baculi longitudine dimidi palmi q̄ dicit taratibz. qui
 fungus totus et expressus succū emittit deū ad spissitudi-
 nē coctus et siccatus ypogstidos efficit. A. vñ ca. fac i lra be.
 d̄ ypogstidos. et vocat ipm berisfildes. ēz i ara. est beimsfili-
 des. in quo dicit qd̄ ē succus plante dicte barba byrcina. aliud
 ca. fac d̄ taratibz q̄ ē fungus supradicte de cui⁹ succo fit ypog-
 stidos vt dicit est. et hoc pz p Sera. ca. d̄ barba yrcina. Itē
 aliud ca. fac. A. de herba byrcina i quo loquit de plate ipa
 et mixtis et cōsile tam d̄ fungo ei⁹ q̄ ē taratibz quā vocat ra-
 dicē ei⁹ qd̄ d̄ ypogstidos. qd̄ aut dicit ibi qd̄ radice ei⁹ itrat in
 tyriacā intelligo ypogstidos quē putauit succū radice. naz
 radix huius plante dura ē et lignosa et penitus inutilis. nec
 mixt si arabes in hoc et aliq̄ alijs errant q̄ nō hnt nisi a
 partibz nris. Ex his colligit qd̄ herba byrcina ē plate. tara-
 tich est fungus radice ei⁹ quā ex ipa collegit vñ fieri ide
 ypogstidos q̄ est succ⁹ ei⁹ siccatus. vt tñ in li. Dya. ca. d̄ ciseos
 q̄ ē edera error manifestus. nā circa mediū post yrcines ede-
 re ipsius nascit ingt circa radices ei⁹ ypogstidos quā mlti
 vocat abriton vñ gntinos filis rose sidie cui⁹ vna ps ruffa
 est et altera alba. hec tondit et exprimit sic accatia rē. Voc
 manifeste falsū est qd̄ planta ypogstidos nō ē edera nec
 spēs ei⁹. deū sequit alia falsitas. Est ingt altez gen⁹ edere
 quā multi antigon vocat. frutex est filis supradicte. ēz hec
 longiora folia hz et itegra. et nescio quā pignedine sup folia
 rē. et dicit illā pignedine eē laudandū rē. In hoc vñ dicit qd̄
 est de genere barbe yrcine et hz folia longiora et nigriora cū
 būiditate tenaci q̄ est mā laudandū. sed nō ē edera nec spēs
 ei⁹. Idē error apud. A. in ca. d̄ cussus qd̄ est edera vbi cōfun-
 dit et ca. de laudāo. veritas hoz appet apd Sera. q̄ fac sepa-
 ta et distincta ca. de oibz tribz. Dya. ca. de ypogstidos. dicit qd̄
 nascit ad radicē herbe cise. forte pp cōueniētias bñ nois
 cisa q̄ ē edera trigit supradicte error. Erroris supradicte cā-
 fuit silistudo nominū. nā. D. in pzo li. cisa ingt quā mlti ei
 steron vocat rē. nascit circa radicē ei⁹ ypogstidos rē. et infra
 Est altez gen⁹ b⁹ cise quā multi anon vocat rē. de hac col-
 ligit laudandū. et sic istud ca. de rosa canina nō ē d̄ edera. sed
 in. y. li. ciseos et est edera mltē sūt spēs ei⁹ ēz gñā tria rē. pfe

quē de edera. et sic appet qd̄ pp nolus cōueniētia lūcia sue
 rūt ca. vñ vñ in vñ qd̄ satis pceperā ante qd̄ puenisset ad
 manus meas verus Dya. vt ps p supradicte.

Barba siluana d̄ qd̄ est plantago aq̄rica qd̄ solū i ags nascit
 cui⁹ folia sūt oblōga i acutū tendētia erecta sup aq̄ filis flo-
 ris minoris plataginis nisi qz nō sūt ei costē apparētes sic
 plātagini. in d̄ynamidys scribit valere ad impinguandū.

Barbar nomen est emplastri scripti in antidotario vñ.

Barbascus flōmos apud. D. verbasculū. vt p. li. taxus barba
 scus. molena vt qdā herba lumaria vel lucernalis seu ver-
 datia. vt gallici. cui⁹ fm. D. tria sunt gñā: mascul⁹ et femia et
 atriālis. ab. A. vñ busiū d̄. ēz i ara. busiri scribit ēz ifra i ra
 Barcanchara dixit Ste. putredō gre. vocari et ē X et flō.
 pirez. sed infra in bakar karaba qd̄ est ipsum.

Barface infra in vesafā.

Bardana lapago maior psonatia idē fm expōnes antiq̄a.

Bardenebia in regali dispōne. Dali. aliq̄ p mellisā iuenit

Barocha sic vocat Adacer mellisā q̄. g. mellisophilos d̄.

Baricsegursem ara. capillus veneris. et dicit. A. qd̄ ē coziā.

drū putei. et perice d̄ baricsegursem syriace capillus por-
 cin⁹ ara. capillus algol. a. d̄. vñ adiantū siue polistricon d̄

Baruli vocat pustule q̄ apparēt i facie maxie X vt. d̄. in ad.

uenum que yontos dicitur.

Basal ara. cepe. Ste. basalum scripsit.

Basal azir. i. cepe azir. de qua. A. ca. pprim fac vbi dicit qd̄

est sicut squilla. et ponit loco eius qñ ipsa non pōt haberi.

Based ara. corallus. based idem.

Basilicon qd̄ grecus vasilicon profert regale interpretatur

seu imperiale. nam greci vasilea regem seu imperatorem

dicunt osimum. apud latinos d̄ qd̄ multas habet species

de quibus infra in oz.

Basilicon ynguentū regale et est tetrafarmacum.

Basilico eutoraticon plate quā dyalc. medicō d̄ q̄ ifra i me.

Basilicon apud Dya. multi ameos dicit.

Basilica serpentaria dicit dracontea colubrina ēz quodā.

vez aliam colubrinā vidi depictam in libro antiquo.

Basilica ē ab antiq̄s gēriana vocabat in li. antiq̄ d̄ simplici

Baston Ste. est herba q̄ atanauissa vocat. X medicina.

Batat ara. ventus. Bat ara. anas.

Bacax ara. eminentia qdā carnea in vulua quarundam

mulierum: que aliquando intantum magnificatur vt sit

velut virga virozum. landicaz musio vocat.

Bateca ara. melo magnus viridis que anguria a quibusdā

dicit. vel alius melo qui apud tunecim vocatur sic.

Batim apud. D. multi dictamen vocant.

Batitura seu squama metalloz d̄ gre. lepid⁹ ara. vñ tubel.

Batim vel borim arbor terbenline. vt infra.

Batracos gre. rana vñ vatrachos vt ipsi.

Batrachi campice agredine rane parue virides agrozum.

Batrachion inde a rana apium raninum dicitur secundum

Dya. batrachion vt infra.

Batraxion Ste. vardelheb. et est quēgeum.

Battio gre. rubus ferens mora que bati dicuntur. et batum

fm. D. quidam elenium vocant que est enula sed flō.

Bautia pastinacha.

Baul arab. yzina.

Baurach ara. est qd̄ gre. dicitur affronitru et est spuma niui

vt apparet per concordia. A. ca. de baurach. et. D. ca. d̄ affro

nitro: nitrum est baurach rubeum infra in nitro.

Bazaracaton ara. psilium.

Bazarakiten ara. semen lini.

Bazaredum scripsit Stephanus. pro bezard. et est galbanū

et infra in bezard.

Bdela grece sanguisuga.

Bdellium. p. li. in bacria nascit bdellū notatissimum cui⁹

Simon Jau. b 4

lib. 25.
cap. 9.
in me⁹

Barros.

vt auer. Barlea
7. col.
cap. 9.
circa.
me⁹.

lib. 12.
cap. 9.
in pñ.

arbor est nigra magnitudie olea folijs roboris fructu capi
fici cuius gumi aly pcon appellant. aly malachin. h nomen
arabes imitant. na dicunt moki aly maldacon. nigrum vo i
offas conuoluti badrobolon. eē at oz transclidū. simile ce
re odoratu i cui fricaf pingue gustu amapz nascit i arabia.
idiaqz et media ac babilonē. alig barticū vocat ex media
quectū. facilius hoc t crustofina amariūsqz i gumosuz zē.
Dy. in armenia nasci dicit laudar q lucida subaibida lenis
equaliter cerea z q facile molitur pinguis vt crisocola mū
da a ligno z foridib amara odoris boni in fumigatione bz
odorē blactebizantie. ex idia aut affert foridida nigra ma
ioris glebe odorē aspalti hūs zē. A. dissiguit iudacū i me
Bebonigi apud. A. camomilla.

Bechas Latus felix ca. de tussi humida antiqz ingt tussis
quas greci chonicas bechas vocat zē. Inde exrobechas
tussis arida z ide pillule bechicbie q ad tussim fiunt.

Bechion apud. Pli. vocatur saluaz eo q tussis cōfert. duo ei
gria scribit domistica z siluestre. sz alia plantā vocat. D. be
chion. D. aut portion aut periton vocat. folia hūs edere si
milia. vi. aut. vy. sz paulo maiora q circa terrā fuerint alba
sūt. superiora aut angulosa z viridia sūt. z multa. astaz hūs
duarū palmarū florē viridē hūs ibi nascit beca alia ipsa te
nuis est ita vt vix videri possit sed nec florē putat bere qz
florem suum non diu tenet. radix est illi tenuis et inutilis
aquis locis nascitur zē.

Bechion apud Ste. est meschatramefit z est diptamus.
Bechiar vñ bechur expōit apō Daliba. q ē taphia z addit
et. A. quid agrestē rūtā bic erroz ifra i taphia declarabitur.
Bedarūgi dicit. A. q est ozimum flumiale z q quidaz dicit
q est bederamibia. i. mellissa infra in ozimo.

Bederengeū scribit in ara. bederāiue z in pantegni scribit
bederamibia z est mellissa.

Bebegard ara. expōit. Consta. q ē odor rose. quidā credide
runt q eēt spina qdā filis rose q grece dī cinosbat accipie
tes quādā globū filiez spongie in ipsa spina nascentē ita quē
interdū vermes inueniuntur. sz veritas ē q bedoard z spia
alba q achāris leuce apō. D. vocat sūt idē. qui nō credit le
gat ca. Ahi. de begedard cū ca. de achāris leuce z videat q
in Ste. ca. de begedard. Jre. A. ca. de spina alba in. y. in lra
scin. ē ingt begedard. Jre idē dī i ca. d begedard z dī q ē
filis albafechen albe. z. D. ca. meleōte albe. quare videtur
q balafekē ara. sit cameleonte.

Beduster apō Abēmesue herba quā ignoro. Jundebedu
ster. i. testiculī castorei. Un Dal. tertio pratice ponēs cōse
ctioz anacardinā dīc iudebeduster. z. A. gnto z Se. i. bze
nario ponunt ad lra3 expositioz pfectioz anacardie quā
ponit Mesue z vbi Mesue ponit iudebeduster ipsi ponit
castoreum. z Aui in synonymis in lra. 3. dicit zūdebeduster
i. castoreū z i synonymis Mesue dīc beduster. i. castoreū. vi
de ifra in gēdebeduster. vñ vñ aliud eē beduster a gēdebe
Bendocum infra in geloum.

Been ē radix q de armenia deferē z ē de eo albū z rubenz.
Beberengi dicebat iudens q ē ipōs gēsemin seu zambach.
Bellaria seu genicularis latine plāta quā greci lincbia vel
lincbirbie vocat f3. D. de qua ifra in li.

Beledariū pro beledar scripsit. Stephanus z est anacardus
Belesem ara. balsamum.

Beliligi ara. belirici emblici z belirici apō arabes inter. ml
rabolanos non computantur. z ideo faciunt capim. eorum
separata a mirabolano.

Bellis Pli. i. pratis nascit flore albo aliqtenus rubente zē.
Belulidus apud Jo. Se. in. vy. in cōfectioe dicta alibulid
voluit dicere pbyalides z ē alkekegi vt infra in fi.

Ben ara. ē granū qd. D. vocat balāus replico a quo expmi
tur oleū dō ben q ē muscelinū vocatū de quo supra in bal.

Beden. Jo. Se. in. vy. in quadam becoctioe ad paralysiz ex
ponit q est radix keiri.

Benefigi ara. viola. Ste. benefegum scripsit.

Beneguaridem in. y. canonis. A. ē dictū filieguaride z sunt
scarabi q nascuntur in balneis vt dixit mibi arabo.

Bēdicta plāta est de qua Būtanico ca. facit que nascitur
in locis agrestibus siluosis z humectis.

Bēdact in. vy. Jo. Se. in pfectione trifere maioris est semē
granatorum siluestrium z sūt genera kilkil.

Bengi ara. iusgamum Ste. bngum scripsit.

Bēbest z aliqñ famebest corrupte agnuz castū vocat ara.
Bēnigi ara. panicū. vt in li. de doctrina arabica.

Berberi dicunt ara. amiberberis arbor eius vocatur z cro
nalsch z. g. oxiacbantom.

Berigil ara. petroselinum vt in lib. de doctrina ara. aliter
autem apud. A.

Berbenayl verbena seu veruena peristereon. i. colubaria. g.
z gerobotanū sacra herba q sanguinē i. sanctimē antiquis
dicebat. eo q pagani i sacrificijs z oib expirantib ea vte
bant. Pli. hac legati ferre ad hostes solebat. hac sculis ara.
vñ dom purgat lustratur. Hūa ei duo sūt foliola quā
seminā putat. mal. rariorib folys. ramuli vtriusqz ples te
nues cubitales folia minora q arcus gratioz qz diuisuris
maiorib flos glaucus radix longa tenuis. nascit vbiqz in
planis aquis vtraz eiudē effect ē zē. D. duo facit ca.
vñ i caput gerobotanū. aliud pistereon d gō inde nō sunt
idē gerobotanū q ē berbea z pisterū. nā i vo. D. diuersa ca.
scribit z i forma z i stutib vt i suis locis ostendit si diuersa
Berengeis expōit apud. A. flō q est abrotanū. ipse nanqz
aliud fac ca. de abrotano diuersus ab eo z in nā z in opatio
nib. vñas ē q berengeis ē artemisia. nā i. vi. d simplici mei
dicia. S. expōit q. g. d artemisia. poro si pparas ca. ei cū
ca. d artemisia apō. D. videbis q idē dīc apō Daliba. i. y.
pratice berēstū scribitur z alibi bereniaseton.

Berillū ara. est piscis stupefaciens dictus torpedo vt apud
A. cap. de stupore.

Berilon Jo. Se. in. vy. in decoctione ad palisim est asernis
z vtrūqz ignoro herba tñ ē z forte est palisim. nam nomen
ad id vergit. nā arabes. b. p. p. lra qua carent sepi ponunt.

Berillus lapis de genere cristalli obcurior eo.

Berchidies in. y. A. ca. de agelatione lactis i mamill. pau
in eodem medicamine pdiciados scripsit. z sic voluit dice
re. A. b. pro. p. ponens et est pistoria vt infra in. p. m. m. m.

Beronicē pro vernice. aliquando in antiquis libris iuenit.
Bericeolce apud Aui. scribitur in arabico capillus veneris.

Bereseanum scripsit Stephanus. in synonymis z alibi berse
sanum pro bericeolcem.

Bertal ara. palcer vt in li. de doc. ara.

Bertanich apud Aui. in secundo ē betonica apud Dyascozi.
Berciticon gre. vel vt ipsi vercticon piscis dictus turdus.

Bessosse pro bistesse q ē macis scripsit Ste.

Besed ara. corallus. miramus sum. A. verba in. y. ca. de solu
tuis podragre circa si. vbi ponit medicinas anis. q repiūt
ano toro assidue medicamen ingt alibes f3 smonē q exti
manit q sit alkeiri rubei flozis zē. ibi z supra vñ ignozaf
se q besed sit corallus vt ips noianit i. y. ca. ppo. sile ē me
dicamen scripsit Alex. in fili casu. z vocat. D. collarion es
ponit corallus. A. vero exponit q besed ē illa alkeiri.

Beslagū scripsit Stepha. pro bilbegi qd est polipodium.

Betilidus ara. p fissalidos greco inuenit alicubi z ē alkekegi.

Beta vñ bete bicta sicta. Pli. alia cādida alia nigra alia silue
stis q lioliō vocat aly color dō mltū miorib tēuozibutqz
ac dēstozib folys. xi. sepe cauliū zē. Jre alibi. g. duo gria fa
ciūt nigrā z cādida q pferūt pēssimi sels appellatqz sictō
Betonica alqñ yestonica. g. d celsiō q nōm arabes coru

lib. 26.
cap. 6.

lib. 26.
cap. 5.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 26.
cap. 6.

pentest dicit castra. D. cestro qd appellat pſyceotriphon.
qz in frigidis locis nascit. hanc romani ytonica vocant.
herba est alta hñs tenuē longā vñus cubiti ⁊ qdrā. folia
longa ⁊ tenuia filia orio. obrotunda ⁊ diuisa odorata ⁊ ma
iora ad radicē folia in finita. semē eius vt spica dētur sile
timbere folia eius collecta siccant que vsui necessaria sūt
tenues habet radices sic elebor ⁊ c. Steph. in synonimis
Betoni qdē spēs bestanaberafi ⁊ ē spēs bemaſi nescio qd
dicat si voluit dicere bemaſe quā vocat acetofas nō bñ di
xit ifra in ytonica. butanic⁹ sub noie B betonica ca. ppuz
Bezard ē ara. ois medicia liberatiua aueneno. nos fac.
aut pprio vocabulo hoc significat carentes tyriaca vo
camus. bezard ēt vocant iterdū galbanū ppter excellētē
eius virtutē cōtra venena: qd pz per A. in descriptiōe scda
tyriace. ⁊ Jo. Sera. in descriptiōe tyriace. vocat nihilomi
nus apd eos ppo noie keuric. vocat ⁊ bezabar qdā lapis
multū carus regib⁹ vt in Se. inuenis. purant autē aliqui
hunc lapidē esse qui generat in oculis ceruoz in oriente g
cū serpentes comedunt vt deponētes seniu fortiores fiat
itrat flumē ibiqz morant iterdū vſqz ad caput tādū qñs
qz sentiant veneni virtutē superatā. iterea lachrymā emit
tūneque coagulata in oculis iterdū vſqz ad magnitudinē
nucis pſicicatur donec cadit cum flumē exierit ⁊ sic iue
nitur. ⁊ sic dicitur omnium venenorum tyriaca.
Bezēl ara. est perforatio ventris ydropicoz vt Jo. Se. ca. d
ydropici aliqñ pro ipso istrumēto pforandi repit.
Beserachabime scriptū ē. ppo pſilio supra in ba.
Bihar ara puto qd sit cotula ⁊ est dictu oculis vacce q apd
D. vocatur butalmos de qua infra.
Biblus papirus quo antiquitus carte librorum fiebant in
de forte biblos ⁊ biblion qd est liber grece.
Bichy. g. vel bechi tussis.
Bichycon. g. ofectio ad tussis ide pillē bichibie. vt supra in
Bidella sepe p bdellio in antiquis libris iuenit. Be.
Bifere dicunt arbores que bis āno fructiferant.
Bilomon dicit. A. ⁊ p. qd est alfarfagi siluestris: ⁊ est ex tu
timallis ⁊ dicit glo. qd est portulaca bñs lac farfagi. re ve
ra est portulaca ppo noie. qñs apd. A. ēt vocē baccha
nica: vt supra qz duo sunt ei⁹ noia duo facit de ipsa capitu.
Bimio est species napi vt infra in napo.
Birenū vas est de lapide. s. lebes sustinens ignem. in secre
tis. S. in descriptione rob de fructibus.
Bifalon grece seu vifalō regula later liber d doctrina greca.
Bifara in antidotario Dribasy in cōfectiōe dyarudinis quā
vocat opatiniras ingt bifare quā aly armolā vocant. aly
rutā agrestē ⁊ c. Jtē Alex. ca. de squinaria bifare quā gda
barmola vocant qdā ruta agrestis: ⁊ est idem nomen cum
vesafa apud. D. sed corruptum.
Bisbeigi arabice pollipodiū beffagum. Ste. scripsit.
Bisbeſe ara. macis Ste. bisbasſe scripsit.
Birbat exponit. A. qd est virga pastozia quā scies ifra in ni.
Bitumē iudaicu dictu: eo qd in iudea inuenit. s. in stagno qd
mare mortuū dñ in qd ingredit flumen iordanus sic pz p
Ser. ⁊ ipz ē spēs nape vt p eudē pz: ⁊ p pcorā. A. ca. d pe
troleo qd est napa B dñ alpaltū ⁊ itere dñois supra i alpa.
Bisum i regali dispōne Dali. ca. de venenis ē napellus apd
Bir nāqz expōit ab. A. napellus duo fac. (A. ⁊ dñ ara. bir.
ca. de ipsa. vñum napellus icipit. Aliū napellus in moy. sed
in arabico bir minus scribitur.
Blactaria. Pil. est filia verbasco que sepe fallit. p ea capta
folys minus candidis cauliculis pluribus flore luteo bec
abietas blactas in se contrahit ideo roine blactaria dñ.
Blacte bizantie sunt coopertoria ostracoz marinoz siluz
limacis. ⁊ sunt siles vngulis ⁊ ppea vocant ara. adfariat
etib. A. vngule qdōzifere. albe sūt meliores ifra i pſira.

Blactini in quodam antiquo antidotario inuenio expositū
purpurea. g. blactinon est purpura.
Bledium fm. D. quidam pullegium vocauerunt.
Blefaricō. g. fm Theodor⁹. Pri. est ramūculus viridis.
Blefaron pſita apud. Pan. ca. de tracōatibus ifm ad scar
pellandum palpebras. Bleta sicla bleta.
Blitus fm. A. est olus iamēnū. grece vliton vocat.
Boarā ara. tussis liber de doc. ara. Boareb. a. cristall⁹. Born.
Bobles. Ste. est bulbis bes besim ⁊ est basaleus.
Boblos emeticos idē Ste. carāmerua ē bulbis vomitis.
Bolbos grece dñc voluos ē bulbis ⁊ expōit qd ē spēs cepe.
Bolena in antidotario vli expōit arcus nouella.
Bolltes. g. bolettus fungus vel volitis dicit.
Boni ara. bubo. A. amobach alia eius species.
Bombax grece bombix dicit vel vomuix. bombix etiam
vocat vermis qui facit sericum.
Bonades vel bontades in antidotario Dribasy in tyriaca
magna expōit qd ē semē apy. Bondonch ara. auellana.
Bomō Ste. ē raseibageli ⁊ sonat i arabico caput pdicis.
Borago herba nota cibo apta ⁊ medicie ⁊ flos ⁊ folia ⁊ se
mē. buglofa dñ spēs ei⁹ filuestris. nō regio aliqñ auctore
antēicu faciet ca. dytraqz si scribit d vna si scribit d alia.
Borax capistrū auri vocat ara. tincar.
Borecha armini pro baurach armeni Ste. scripsit. ⁊ aliqñ
boracum inuenitur ab eodem pro eodem.
Bozith herba fullonum saponaria de qua pāncalos facit
quos herbatiscos vocant. ⁊ siccant eos ⁊ pro saponem vñmē
S. Jeremias si laueris te nītro ⁊ multiplicaueris tibi ber
bam bozith maculata es iniquitate. ⁊
Botani seu votani. g. planta.
Botin ara. est arbor grani viridis apud. A. cui⁹ gūmī est ter
bentina que dñ glutez albotin non alboatū vt pleriqz le
gunt est terebintus arbor.
Botrachion. g. sed vatrachion proferunt. i. rāinū. nā vatra
chos rana. nos rāinū apū dicimus. herbā sceleratā. D.
huius spēs sunt qtuor. Una que folia bz coriādro filia. s.
latiora ⁊ pinguiora ⁊ alba flore mellinū ⁊ aliqñ purpureū.
virgā nō longā. radicē albā nō amarā fīssāz sicut elebori.
nascit locia aquosis. bec scelerata dñ. Secūda ē longioris
tyrſi ⁊ folys birtis multis locis icissis. gustu acerrimis. bec
multū i sardia nascit quā apū agreste dicit. Tertia ē folia
bñs puissima vt breuissima tetr odoris atqz icēdiola cum
floxib⁹ aureis. Quarta spēs flore bz lacteu. Alterū gen⁹ ē
que structicē dñ. nascit locis sabulosis ⁊ in cāpis arenosis.
radix ei⁹ articulo ē filis q radículas paucas ⁊ nouissimas
bz ⁊ c. sed. Plirānūculū vocam⁹ quā greci botrachion. Se
nera ei⁹ qtuor. vñū pinguiorib⁹ q coriādro folys: ⁊ ad lati
tudinez malue accedentibus colore lūido caule alio gra
cili ⁊ radice alba. nascit in limitib⁹ humidis ⁊ opacis. al
terum foliosius plurib⁹ folioz incisuris alijs caulib⁹. ter
tiū minimū est grani odore flore aureo. quartus sile hui
flore luteo ⁊ c. bec herba apud Aūicen. vocatur kebikēg.
Botrion. g. vocat pma spēs vlcēri oculi a paulo distinctoz
⁊ i cornea cauū strictū ⁊ mūdū secūda dñ morma laxi supe
riori minusqz pfundū. tertia dñ argemō in circulo oculi oc
cupans de pupilla ⁊ iunctina. qra dñ epicauma ē vlcus
sordidū ⁊ rāidū B. Pan. s. Demoste. vt ifra in vlcus.
Botrix apud. D. vocat ambroxia a gñsūda ca. de ambroſo
⁊ ca. de botrix. botrix igit herba ē fructuosa tota spāsa sup
terrā colore mellinū hñs p iterualla furcata. virge ipsius i
oib⁹ ramis seie plene sūt. folia bz filia itubo agrestis cū ma
ximo odore ⁊ bono. vñ mlti p sūauitate odoris reb⁹ alijs
eam adiungunt. nascit in locis cultis ⁊ pascuosis. ⁊ c. Plir.
idem ⁊ vltra inuenitur in torrentiam ripis.
Bracteos. g. laui vt macer vtracuos grece.

lib. 22.
cap. 22.
p. 22.

lib. 22.
cap. 22.
p. 22.

lib. 25.
ca. vltio
vltio fl.

lib. 25.
cap. 7.
in me.
⁊ li. 27.
cap. 6.
circa.
p. 22.

Brancipathos dicunt greci pro morbo.

Branchialis. g. rauceo.

Bradipora. g. generancia poros dicit Quiba.

Brasica vt voluit qdā ē caulis n̄ trāsp̄latat. vii. d. oēs spēs ei⁹ sic vocat. Mācer caul⁹ rōana grecoz brasica lingua rē. multe sunt spēs. Pl. brasica greci in. 3. spēs diuiserūt cris-
pam quā selinaculā vocauerūt a similitudine folioz apy. al-
terā etiā latis folijs ex caule exeuntib⁹ vñ caulodē qdam
vocauerūt. tertia est proprie appellata karambe tenuiori-
bus folijs et simpliciorib⁹ densissimisqz amarioribz effica-
cissima. Lato crispa maxie pbat. deinde lenē gradibus fo-
lyz caule magno. et infra. siluestris siue erratica. aliq pentēā
vocant inimicissimā vino: qz p̄cipue vitē fugiat. et si nō pos-
sit fugere imozit. folia hz bina rotūda parua leuia plātis
oleris similioz candidioz satiaua et infusioz rē. plures alias
d. alibi describit. vide qz a sup̄ap̄posita tertia spēs quā karā
be vocat arabes caulē corūb vocant. lappana ē. Pl. inter
siluestres brasicas asserit de qua infra in la.

Brata arbor. Pl. in belimeos nascens cipressio silis exalbi-
dis ramis iocūdioris vt odor cedri accēso ligno rē.

Bregina capitis. g. occipit Quiba⁹ ca. d. dolore capitis sic
ē et exponit in lib. de doctrina greca iterdū pro cōmisura
ipsa occipitis ponit. Demostenes vero ca. de peritissimō
faciēdo medicinā capitis dicit sic vocari.

Brequenon Ste. antepersica infra in precoqua.

Brioteris. d. nascit in locis algosis radix est eius aspera et
stricta et sibi coherens gustu dulcia.

Brion herba est duoz cubitoy longa virgas multas et te-
nues hñs in quib⁹ folia nascunt lepidio filia mollia et al-
ba et in sumo virgāz p̄fert semen florem album hñs.

Brion Theodorus. p̄ri. li. de simplici medicia vocat ingt
stagnus in quercub⁹ aut populis albis rē. Pl. li. iz. bzion
populi albe optima et circa gnidū aut cariā in sitientibus
aut sicis asperisqz secūda in litia cedro rē. vñ vsnee bac
Ste. bzion spugicon a sēna et exponit qz est muscus.

Brion maritimū Dyascozi. super saxa et testas in mari astaz
habens minorem et stipticam rē.

Brion p̄terea exponit in libro de doctrina greca qz ē alga. et
alibi ibidē qz est muscus. Pl. in libro. xxv. bzion marina
herba est nō sine medicamie lactuce folijs filis rugosa ve-
luti cōtracta sine caule ab vna radice exeuntib⁹ folijs na-
scit in scopulis maxie testisqz terra cōprehensio rē. Dyas-
licena que supra petrā hñidā nascit bzion est rē. Et sic hoc
nomē trib⁹ rebus vñ conuenire istī plante marine et qz vñ
vsnee et alteri plante primo a Dyasco. descripte. Ste. bzio
talassa est tabelebū marinū et est muscus. nam in Auicē. est
capi. de musco et in arabico scribitur tabeleb. scripsit Ste.
bzion qz ē a greco scriptū per. ypsilō qd semp. p. y. accipit.

Buiona iā supra ostēdit qz ē vñ alba q. g. d. ap̄ellos leuce.
Britanica. d. herba ē folia hñs filia lapatio agrestis sed ni-
grioz et lanosa gustu stiptica astam longā radice pariam.

Plini⁹ folia hz longa nigra et radice nigra flores iubones
vocant. in britania fuit p̄ri⁹ iūēta. hec ap̄d Auic. bertanich
vocat libro sc̄do. liber antiquus hec eadē et vltra in locis
nascitur montuosis humidis et argillosis et asperis. dāosa
mos a quibusdāz d̄r. Butanicus britanica vocat in modū
lactuce crescere dicit.

Brochiron et vroco grece ps gutturi vñ cāna ipsa pulmōis
Pau. ca. d. sputo sanguis et infra ex pulmōe at aut ex vroco
Bromi. g. auena qz vrocoi liber de doc. gre. X facti rē.

Bromos. Pl. semen est herbe ferentis spicā nascit iter vi-
tia segetis auene genere et folio et stipula triticū imitat in
cacumib⁹ depēdentes puulas veluti locustas hz semē vñ
le ad cathaplasmata rē. Ste. bromes ē hamernanū massū
Bromū d̄r romani spumā. Dyas. sc̄daz spēs altioni qd est

spuma maris dicit plenā esse bromo. Alex. ca. de dissinte-
ria qñ igt cū ea febris adest vlcera i bromi dan⁹ et fordi⁹
Broncoceleon. Corneli⁹ cellus sic vocat greci X dan⁹ rē.
tumorē crescentē inter cutem et tracheā arteriam.

Bronchos grece branchus. scribunt tñ vrogc̄hos. nā gama-
lit tera ante chi qd sonat ch voces n. littere assumit.

Bruculi in tertio libro Almās. ca. de fate cōditis ē spēs so-
cistaz qui aliqñ intantū abūdant in terris arabū qz ter-
ram tegunt et fruges comedūt et herbā. qre p̄tra eos p̄gre-
gāt sic ē exercitū ipsosqz colligit et cōdūt salsoz et insuloz
Brumaria ap̄d Dya. vocat plāta dicta ab eodē lētopodion
vel leucopodiō qz. A. vocat artanita infra in le vt supra i ar.
Bruontheulsum Ste. est tabelebū marinū. voluit dicere
bzion et est muscus maris.

Bubani in sc̄do pratice Valiaba. pro olibano scribit.

Bulas. g. napo. Bublotē ap̄d. d. maritū nigrum.

Bubonocelon vocat greci qñ ignē varicib⁹ iplicat Lorne⁹

Bubonid Ste. ē bertomū infra i bantomien. X lius cellus.

Bubonocilli dicit fm Paulū hñtes rupturā inguinis.

Bubon grece inguen li. de doctrina gre. yunon.

Bubo d̄r apud nos ap̄a ipsius inguinis.

Bubugi radix. i. y. pratice Vali. ca. d. radice⁹ exponit qz est

Buburismus Alex⁹. ca. de dissintēria ē X radix capparis.

rugitus intestinozum: est nomen ficticiū.

Buchor ara. vapor fumigium.

Buchormariē est dictū vapor vel fumigius marie. Auicē.
dicit qz est artanita in capitu. de artanitia. sed qz nō sit ap-
paret per hoc qd dictū est supra in artanita et p Almāso. ca.
de appoplegia. in cliseri nāqz qd facit ibi ponit artibābā et
buchormariē. ap̄d Ser. rō buchormariē ē ciclamē.

Buceron ap̄d. d. multi ingt farinā fenagreci sic noiant. sed
Plinius buceron vocari dicit ipsūmet fenagrecū: et est
dictū bouis cornu ad similitudinē tecaz ei⁹ ad cōinna bonz.

Budereg ca. in Sera. tricentesimo quinquagesimonono.

Budereg ap̄d. A. ē plāta quā. d. erilmō vocat et ē file eruce

Bugenis sic scribit in sc̄do. A. sed in ara. scri X b̄ qz infra i er.

bif bnyanis infra q. y. lfa ē vocat et p se syllaba ē penceda-

nuz vñ p̄ p̄cordiā illi⁹ ca. in ca. de paucedano ap̄d Dya.

et Sera. ex dictu Sal. et vocat ap̄d Sera. berbaturum.

Buglosa. g. dictū bouis ligna Pl. enufrosmū d̄r infra in en.

Buglosson. g. p̄cis dictus solea.

Bulbus fm. d. duas hz spēs diferentes colore. dicit qz ni-
bens est bonus stomaco et amarior est melior. ambe spēs
comestibiles. et A. oīē qz est cepe parū qd cōdēt. Jre. d.
ca. de cāna vbi dicit qz radix eius cū bulbo extrahit infixa
corpore. A. dicit cū cepe siluestri qre bulbus vñ cepe silue-
stre. Jre Joān. Sera. ca. de augentib⁹ in coitu dicit qz ē ce-
pe capēstre. Tandē Auicē. suo capitu. conat ipsū notifi-
care: et non videt plene sciuisse qd sit. Pl. inquit genera
greci h̄ facere bulbum et tanion pytiō accoogia egyptias
bis erichio rē. Et ex libro Albany buberigi ingt hz cepas
puas filis cepis croci folia filia folijs porroz flores filis
florib⁹ viole rē. nec p̄ hec noia scio qd sit. p̄pō noie bulb⁹.
Ap̄d Pl. rō sepe vocat bulb⁹ oīs radix rotūda filis cepe.

Bulbus emeticus qd est dictū. g. vomicus est narciscus fm

Dya. capitu. de narcisco. Jtem ab eodem vocatur bulbus

emeticus quedam planta que nominat hermodales. Jre

alio bulbus metepiscus. d. quem neaustarilem vocant

folia dura similia bulbi nostri qui in ysa est habet in quo

frutice est bulbus niger rē.

Buloquinum apud Dya. dicit mandragora a quidādam.

Bule in secundo canonis Auicē. sic scribitur sed in arabi-

bel et sunt tres medicine scilicet sel bel et sel que fil apud

Serapio. describuntur et sunt fructus indie.

Bulimos vel yulimos dicit grecus. nos vero bolissimum d̄r

lib. 20.
cap. 9.
in pn.

lib. 20. ca.
9. vltra
medius.
lib. 12.
cap. 18.
vltra
medius.

lib. 12.
cap. 29.
in pn.

cap. 8.
p̄ pn

lib. 25.
cap. 3.

lib. 22.
ca. vltio.
ppe fi.

lib. 16.
cap. 12

lib. 22.
ca. 22.
me.

lib. 22.
cap. 22.
me.

lib. 21.
cap. 7.

cap. 11.

lib. 26.
cap. 1.
circu p̄
cipu.

lib. 21.
cap. 17.

lib. 25.
cap. 8.
ca. 22.
cap. 11.
me.

cinus et est fames vaccina.

Buloborum. Pau. ca. de fractura aurium.

Bulor. arab. glans et secundum eos castanea et est spes eius.

Bulengi in pratica. Daliabatis est absinthium.

Bulunge ara. ciconia.

Bumas Stepha. est lertu agreste et est rapa agrestis. s. p. pu-
to q. voluit dicere bubas. vt supra qd est napa.

lib. 16. cap. 14. Bumelia fin. Pliniu vocatur quedam species fragini.

Bunca in libro. ii. Almanforis ca. de aromatibus est qd. A.
bunchum vocat prolixiusq. cap. facit et dicit q. est res dela-
ta de iame. in arabico tñ scribitur bunchum.

Bumon. D. aut action dñt. basta bz quadrā et longaz digiti
grossitudinē hñs. folia minuta ab apio sic coriandru. flores
sūt anetū. semē odoratū sicut iusquamū sed minus rē.

lib. 22. ca. 22. in me. Bupleuron. Plin. in nūero herbaz sponte nascentiū hñc gre-
ci hñt caule cubitali folijs multis longisq. capite aneti. lau-
datum in cibis ab. y. in medicina glaucone et nichādro. for-
nat in greco bouis costa.

Buprestis est alar rari in Italia siliū scarabeo lōgipedū
fallit inter herbas bouem maxie. vñ et nomē adinuenit de-
uozatūq. tacto felle ita inflamat vt rumpat rē.

lib. 22. cap. 22. in me. Buprestin et vocat. Plin. plantam que quibus a grecis in cibo
laudetur bouem tamen est venenum.

Burachū in pratica Daliabatis pro baurach scribitur.

Buraket ara. anas que et bac dicitur apud. A.

Buranie Jo. Se. ca. de moribus venenosorum exponit q.
est alfeire. ergo est vitis alba.

Burdi ara. exponit apud. A. q. est papius. nec est putādū
q. sit papius de qua libri sunt. sed planta aquatica velut
luncus latius quo faciūt arabes festariola pua vbi spēs in-
uolunt que festaria dicitur kirtes. antiquitas tñ ex eo fie-
bant carte ad scribendū. Et ego vidi Rome i monasterio
antiquo priuilegia et alia infra in his cartis scripta. exten-
debant nāq. dilatati et superponebat series vna p. trasuer-
sum. alia per longū. et lincit quodā glutine cōprimebant i
tñ q. ad tenuitate cartarū redigebant. de qbus cartis de
papiro qui fuit mā eaz. et de glutine eaz. et de mō faciēdi
Plin. longū sermone scripsit in li. 13. ca. de papiro. Ja. Da-
lany dñ ara. burdhi et est herba nascēs in locis būidia hñs
folia lōga vt gladiolus. sed nō sunt acuta. et ifra in papiro.

Burida apō. A. qd sit ignoro. vide tñ an sit buriū de quo
supra. nam proprietates eius videntur ad ipsam pertinere.
verum in arabi. scribitur buridā.

Busadum scripsit Ste. pro bassed q. corallus est.

Busuri apō. A. i ara. scribitur busir ē q. apō. D. vocat flomos
qd latini tacū barbasus dñt. nota tñ q. ybicūq. in illo ca.
apud. A. hñs flōs bñ apparet in ara. hñs aureus. et sic cor-
dat cū. D. cetera vō ca. cōcordant nisi q. A. plura obmisit.

Busuri et balum apō. A. sunt dactili imaturi. et oia noia re-
perta in illo ca. sunt noia dactilop. nā apud arabes diuer-
sis nominibus vocatur fin varietates et spēs ipoz cōiter
ara. oēs tamar vocat. Burungi supra in abungi.

Butalmon. g. latine bouis oculus sonat apud. A. vocat ocu-
lus vacce et bigar et vñ cotula ex descriptione eius a. D. et in
Se. libro. In antiqua tñ trans. D. hñs q. bz flores nigros.
sed apud Se. ex verbo. D. hñs q. bz flores citrinos siles
florib. camomille. silt. et. A. qre vñ corruptio in textu antiq.
Dya. in vero exemplari. Buoptamon aut blan dñt. astaz
eycit mollē. folia maratriti silia. florē mellinū hñs sicut an-
timus et maiorē oculo silem vñ et nomen accepit. nascit in
ciuitatib. rē. Plin. butalmon silis boui oculus folia bz feni-
culo silia circa opida nascēs fruticosa caule. mlti calchiā
vocat. et idē etiā in libro antiquo de simplici medicina. Itez
fin Dy. multi semperuiam butalmon vocant credas nō
recte. simpliciter et fin Plini.

Buzidem ara. dicebat Iudens q. est bistorta extinctione
poti q. q. sciret. In glosia vō Almansoris lib. ii. sup. satirio
scribit q. ē spēs satiriois et radix bz velut digitos. qd si est
verus ipsa est illa que palma chisti a modernis vocatur
nam sine dubio ipsa est species satyrionis.

Littera greci oino carēt et ei sono-
latini vō ipsa in grecis dicitur
tionibus si sunt vbi greci. k. vel. x. que chī
apud eos sonat scribunt. sed arabes. c. lram
eo sono quo nos pferimus: et ipsi pferunt
aliqui maxie occidentales. orientales vō eidez.

.t. lre sonum attribuunt semper vnde orientales dicitur ca-
tin q. occidentales caci vocant et est annulus.

Cabalina herba dñ ypois vbi i li. d. doc. gre. et cauda egna.
Cabalitis species stozacis fin. D. ca. de stozace.

Labarara. capparis. b. pro. p. littera.
Labrusium aliqui recipi de aliq. medicina. et arabes dicitur ca-
bros et est dictu cyproense a cypro insula. vñ. A. qñ dicit ali-
cubi de aliq. medicina cabrusia intelligendum ē cyproense.

Labegi Ste. scripsit pro cubeze.
Lacabus veneris papauer palustre. nimphea idem et est ne-
nufar de qua infra in ni.

Laccabū plāta venenosa q. a. D. doxignū vocat dñ q. ifra i do.
Laccabū et dñ spēs strigni q. vocat kekengi ifra i strigno.

Lacetica. g. mala bitudo vt Cassius felix. inde caceria. sed
cacheria dixit grecus vt idem Cassius ca. de dolore vesice
aliquando cachoetica inuenitur adfectuum vt apud. D.
ca. de alofanthos vlcera cachoetica.

Lachille ara. plāta ē i Se. dñ scripta q. a nobis ignorata est.
Lachochimia. g. plenitudo maloz būoz a cacon q. est ma-
lum et chinus humor kakochimon exponit in lib. de do-
ctrina greca malis humoribus laborans corpus.

Lachotes. g. qdā vlcus oculi ifra in vlcera et i pterigion.
Lachotrophia malignitas passiois alie vt Demofte.

Lacrelegū i. y. Daliya. ca. d. succis expōit q. ē acetū et ifra pa-
rū. ē fex liembze p fece aceti expōitū. s. i. ly. eiusdē ca. d. ef-
fimerā ab opilatōe dñ. yngat cū olo cacrelegi. qre ibi nñ vñ
acetū. Jte ca. de apatib. cū pane igt cacrelegi et faria oz.

Lachreos Theo. Plin. li. d. simplici medicina. ferula (dei rē.
igt c. semē acrocis rē. deide immediate fac aliū ca. de ferula
cū quo cōcordat cū. D. ca. de ferula. qre vñ q. sit alia spēs fe-
rule. liber atiq. d. simplici medicina. ferula quā greci nari-
tecos vocat et semē cacchos succus galbanū dñ.

Lacrios. D. dñ vocari semē cuiusdam spēs libanotidos i ca.
de libanotido. sed dñ kakrios infra in ka.

Lacron. Plin. ca. de his que ferunt qreus pter glādes. ferunt
ingt roboza et cacrin. ita vocat pilla in medicina vrendi viz
hñs. gignit et in abiete karice tilia nuce platano possit. fo-
lia cecidere yeme durās. et tñ nucleū pineis sile is crescit
in byeme apit vere pilla tota caditq. cū cepit crescere rē.

Lacule vel cacole ara. est cardamomum.

Laditheil exponit Stepha. q. dicitur grece aedion elafu.
Ladimia seu katimia grecū est. apō. D. cadimia scribit. ara.
vō climia et aliqui alkimia et idē sūt oia noia ista cadūt sup
tres medicinas. Una qñ rē fum. q. eleuat a qlibet metallo
qñ purificat in fornace siue sit aurū. et tūc ē climia auri si-
ue argētū. et tūc ē climia argēti. siue es sic p. D. ca. d. cadi-
mia. et p. A. ca. de climia. Alia ē lapis calaminaris q. vulgo
calamia dñ. quo tigit es sitq. auricalcū et fum. sublimat.
et tutia sic p. p. lib. vi. gessimū octauū Azarauy q. ē de ppa-
tioe mediciaz simpliciu. Alia inē i mieriis metalloz ma-
xie eris sic p. p. D. ca. d. cadimia i q. et cadimia vocat thū-
clā solidā q. sit p. sublimationē qñ sit auricalcū quā alexan-
drinam dicim. et hoc tāgit et ifra qñ dicit. multi vō ponūt
ferreas astas rē. dñt ergo cadimia bona est cyprā et poti.

lib. 16. cap. 9.

Cameleon pro plāta scribit sic chamelaeon. p. alali vo sic
Cameleon in scdo canonis caplm scribit. (chamaeleon.
 7 an sit cameleonta ignoro in aliquibus yr concordare cum
 Dyas. 7 si est. confule de vtraq3 loquit sic scribitur.
 lib. 24. **Cameleuce** Plinius apud nos ingt phartanū siue farfugū
 cap. 15. vocat. nascit secus fluuios folio populis3 ampliore. radix
 eius imponit carbonib3 cipe3si atq3 nidoz per infundibu
 lum bibit in yelere tussi. Itē alibi cameleuce que tuscila.
 lib. 26. go dicit laticis folys filis 7c. puto farfarā quā vngulā ca.
 cap. 6. ballinā dicunt. cameleuce ēt fm Plinium vocatur a qui
 lib. 24. busdam species quedam taxī.
 cap. 15. **Camezeleon** fm Plī. vocant aliq grecor pentafilon.
 lib. 25. **Camezilon** aliqui camomillam dixerunt Dyas.
 cap. 9. **Camezifine** Plī. oximifine grece ē mirt3 siluestris.
 lib. 23. **Camepitheos** grece interpretat infima pinus a kame 7 pitin
 cap. 5. in qd est pinus: eo q fm oēs suas spēs odore habeat pini fm
 me. Dyas. 7 Serap. 7 ppterea mel3 vocat apud. D. camepitis
 lib. 25. aquit camepitis spēs sunt. 3. vna quarū spansa est sup terrā
 cap. 9. gibberosa hīs folia alio minoz filia. sed tenuiora hītia su
 me. per se būditatē quādā tenacē: 7 sunt pilosa 7 dēla circa vir
 gas odore pini hītia ramulos bz obliq3os 7 curuos sicut
 ancule fructiculū tenuē semē cū tenui coma flores miutos
 7 mellinos pferit. semē nigrū odore resine pini hīs. radix
 est illi filia berbe dicte corium ala ptozū. Scda spēs ma
 sculus dicitur virgas bz cubiti vnus lōgas teneras 7 ob
 tortas comā similē supradicte 7 folia 7 flores semen vo ni
 grū. Tertia spēs fm Serap. dī masculus hīs folia lubri
 lia minuta subalbida pilosa virgā asperā 7 albā 7 florē al
 bum minutū semē nigrū super ramulos odor sic pme. bec
 lib. 24. apud Serap. Plī. fere eadē. vide q nulla istaz sit illa q
 cap. 5. moderni vtunt pro camezeleos. arbitratus fui q pma ista
 ultra me diū. ruz spērū sit plāta illa: quā yuā moderni vocāt ppter fili
 tudinē buius descriptionis cū ea: 7 pp experientia q inueni
 tur in ipsa i sciatica i qua ipsa laudat. postea vo itellexi q
 apud grecos ficulos maxie ipam yuam camepitus vocāt
 qre corobozau opinione meā. In hoc nemini sugdeo idēz
 credere vel non credere quouq3z examinet diligenter po
 stea indicet. arabes camefitos dicunt post grecum.
Cameropa fm Dyas. est camezeleos.
Cameropes apud Plīnium vocatur species palmarum ma
 lib. 13. ioribus 7 mollioribus folys.
 cap. 4. **Cameficchi** Plī. folia lentis bz nihil se attollētia i aridis pe
 circa me diū. **Camezillū** vocat polligoniam apd kiranidē. (trofis nascēs.
 lib. 24. omnia charmen qd est infimū vel depresso hītia per cb.
 cap. 15. melius scribunt. nam apud grecos per chi scriptum est.
Chamekelas gre. calandrinus aus.
Camomilla fm Dyas. coridē. 3. habet species antimis vocat
 vt supra in antimis. ara. vero bebonig.
Campsice aut sicē. Dyas. bastas bz lōgas digitoz qtuor i ter
 ra. pietas lachrymo plenas folia sunt ei lenticule filia et
 peplo. sed minora 7 tenuiora. semē bz sub folys rotūdū sic
 peplū: 7 est sine flore radix est illi tenera 7 inutilis. nascit
 asperis 7 saxosis locis.
Camū apd. D. vocat pot3 qd ordeo v3 alys frugib3 sit q 7 su
 ca apd ip3 vocat. arabes foca vocāt 7 ē ceruicia spēs ipi.
Cāna Dyas. est sicut triticū ascēdēs 7 folia filia. tritico hīs
 semia sibi de sup duo iūcta 7c. apd Sera. vocat cartamū.
Cāna Dyas. cāne qtuor sunt spēs. vna nactos appellat ex q
 sagitte. altera semia dī. vñ fiunt lingule ad calamos. tertius
 gen3 ē noie siringias rubore solido 7 duro 7 nodosis spissis
 q scriptores vtunt. est vo qrtū gen3 calami qd caray appel
 lat. Plī. capiti vocat qd gen3 maxie riguis locis nascit 7
 Cānab. Plī. filius p3 nata ē nigroze folio. (fructuoso 7c.
Cānabit ara. ē spēs caulis de quo. A. fac ca. singulare. Sera.
 lib. 20. vero ca. de caule de ipso loquit reperi in libro de doctrina
 cap. 23.

arabica q est caulis albus hīs folia collecta in globum.
Lancamon Dyas. lachrymus est arboris ara. mente filie gu
 stu brumosa hic maxie timiamatis3 admisce3 mirra 7 sto
 race admixtis vt gratius fumiger 7c. bec est lacca que apd
 Auic. scribitur keikē sed in ara. est lancamon.
Lancarzedin in. vy. Joli is Serap. in fine de vomitiis est
 ingt gūmi alcorzof qd est cardus vel spēs ei3. sed barxof
 melius. Itē idē qnto ca. de bis que nō ipregnant in quodā
 pessario cancarzede eadē medicia sumat medicina vo
 mitus que vocatur cancarzed 7c.
Lancolia Dyas. aut leontice folia bz maiora. bastā lōgā albā
 florē brionie silem aut oliue. nascitur locis mōtosis 7c.
Lancarzedum in secundo practice Daliabas. ca. de vomiti
 is hoc ipsum sic nominauit.
Lancardū pro candre q est olibanum Strep. scripsit.
Lancarusū scribit arabice candarō 7 dicit. A. q est tritici3
 romanū 7 in caplo de pipleumonia dīc q est ozdeum cui
 non est cortex. D. vo vocat ipm condros: sic vocat grece
 7 in libro de cibis Hali. ca. ppiū scribit 7 ifra de condro.
Landirie cōbuste Pau. ca. de vicerib3 pudēdoz.
Lanzorata ē planta qdā que igredit i vngueto martiatō.
Lanzora gūi ē arboris fm. A. 7 Ser. nescio medicinā in qua
 plura sint miracula. nā cū i tertio gradu frida iudicē nihil
 odorati3 est igniq3 amicabili3. cito. n. in flama 7 pzeclara
 flāmā p se emittit q nisi ptilio obzua ē enāscit. nā sublima
 ta deserit ad nos. Est pterea saporis acuti cū amaritudine.
Lanicalnem in. vi. Ba. de simplicib3 medicis. est igt strā
 gulator leopardi 7c. est species achoniti.
Lanculata apd Macrū. ē insgam3 suo capi. iterdū cācula.
Lanis caput plāta que cynocfalon grece 7 anturi. (Cris.
 non de qua supra dicitur in antirenum.
Lanium infra in foca. **Lani** vetule infra in ystee.
Canon ara. norma regula.
Canopis Alex. in pfectione oximellis Juliani ad podagrā
 est cortex medianus sambuci.
Canozio Plī. ca. de inefficacib3 quib3 ad coyru. i. r. cano: lō 7c.
Canabrities vel cantabzicū fursures capitis que gre. pti
 rialis dicitur vt Alex. propro capitulo.
Canabrica Plī. herba in byspania luēta p diui augusti tpa
 a cantabzies repta. nascit vbiq3 caule iūcco pedali i q sunt
 flosculi oblōgi velut calatbi i bis semē perq3 minimū 7c.
Calatus est canistrū in fundo strictū 7 i officio latum.
Canabum fursur.
Canaris apud. A. cātarida ara. vocatur dberire.
Canarū in regali dispositione exponit q est foliū mily.
Canit in scdo practice regalis dispositio expōit q ē asserastuz
 7 ips ē cbute. i. affodillus. 3. vide ne sit iarus q vocat apd
 Dyas. canitica. nā in eo libro multa vocabula sūt greca.
Canitica. D. sic vocat siri iaru. ca. de aaron q est idem.
Canitida apd Demoste. ē gen3 ferramēti ocularib3 nioz bis
Canitilon Plī. est igit lenti similis. altera est (ydoncū.
 cātis camepillo filis flore purpureo odore grauis radice
Canozium scripsit Ste. pro centaurea. (tubi 7c.
Cāgira ara. aper chabeli idē. Caolengi ara. colica passio.
Capadocius sal. i. salgema vt Pau. ca. de albugine oculi ex
 concordia eius cum. A. in eodem li.
Capparis radix ē medicie apta flores 7 folia cibo. ara. dī
 cabar. D. multi capzion vocat. Plī. quidā cinosbatim vi
 cunt aly opbus 7c. per. k. scribunt gre.
Capillus veneris ab antige vocabat adyātū siue politricen
 vt pz p. D. 7 Alexan. A. berediam vocari dicit 7 corian
 dny putei 7 capillus porcinus 7 capillus algoz fm diuer
 sas nationes de hoc supra in adyanto.
Capitellum vocatur aqua saponarioz lixiuim est quo fit
 sapo. aqua pma gutta pma a quibusdam dicitur.

lib. 25.
ca. ii. a
me.

Pliniu
lib. 27.
cap. 12.
lib. 15.
cap. 19.
in pñ.

lib. 20.
cap. 19.
in pñ.

lib. 25.
cap. 6.
pñ.

lib. 12.
cap. 13.

cap. 26.
cap. 10.
vñs si.

lib. 13.
cap. 23.

Capnos, g. fumus vel vapor. vñ maria capnusa dñ plāta q̄ ara. vocat̄ buchozmarie z vtraqz ē dictu fumigiu marie. hoc p̄ per p̄cordia Alimanforis cū prātica sibi fili imo eadē cū eo de quo supra i buchozmarie. capios z capinosus aliqñ corrupte iuenit̄ vt i p̄mēto asfo. p. k. m. meli? scribit̄. **Capnos** plāta de qua. d. capnos d̄ qua latini fumarā dicit̄ nascit̄ i segete ordeacea z est herba fruticosa coriādro filis. vel corio herbe. sed mollis z alba z cinerofa z multū florem hñs purpureū. alij eā oxidertes vocant̄ zc. **Pli.** vñ du as plantas hoc noie vocat̄. p̄ma vñ ē illa quā **Dya.** vocat̄ clapsū d̄ q̄ capnos igr̄ p̄ quā pedes gallinaceos vocant̄ nascēs in parietis et sepi b? ramis tenuissimis sparsisqz flore purpureo viridi succo zc. d. de clapsio. deide alia igr̄ filis est hūc noie z effectū fruticosa pretenera folijs coriādro cinerici coloris flore purpureo. nascit̄ in ortis z segetibus ordeaceis zc. credo q̄ bec dicunt̄ fumarie eo q̄ curat̄ caliginem oculorum que videtur patienti vt fumus.

Caprifolium matrisilia periclimenon idem. qd̄ autem etiā caprifolium vocant̄ plantam ex qua fit licium. **Caprifici** hlacltris sic? **Pli.** h? fruct? nūqz maturescunt. **Capris** ap̄. d. vocat̄ capparis hñs q̄ dā z kinosbatū n̄ recte. **Capria** ē scurragi infra in icitaregi.

Caputpurgii vocat̄ q̄d p̄ nares iniectū vñ masticatū seu et̄ gargizati ap̄ofegmatimū fac. i. a capite fla deduc.

Caquā pio acatia aliquando **Step.** scripsit.

Caquenegi in. 4. d. aliabas ca d̄ electione granatoz caque negi p̄ kekēgi scripsit. **Caran?** ē locusta piscis asprim?

Caracho p̄an. ca. de viceribus pudendorum.

Carabe fin. **Pli.** vocat̄ terria spēs brassicbe. s. z crambe dic.

Caratim ara. lib. xci terrestres pisculi. **X grecus.**

Carasces g. scarificare caraxare.

Carba alicubi scripsit p̄ karabe **Ste.**

Carbatum vocant̄ **Ste.** eliebozum.

Carbium idem vocant̄ euforbium.

Carbūculus vocat̄ a **Lōstatio** apa parūū sanguineū vt plurimū qd̄ vulgus clauū vocat̄ carbūculus ē vt vocat̄ spēs antracis. hñs veritate antrax ē carbo ignit̄ zc. vt supra in an.

Larcinon gre. cancer morbus. sed per. k. meli? vt infra.

Cardamē. **Theodorus** **Priscian?** libro d̄ simplici medicina.

Cardamen aut syon multi sifimbium vocant̄.

Cardamilidos dicebat̄ greca herbaria q̄ g. senetione vocat̄.

Cardamomū duas hñs spēs. est nāqz maius q̄ d̄ ara. heil z min? q̄ d̄ heilbane z ē masculus vt p̄ per **Ser.** **Sz** **Pli.**

q̄tuor eius genera. viridissimū ac pigue acutis angulis cōtūmāz fricari hoc maxio laudat̄. p̄ximū ei ruffo candicās tertiu brenius: pelus tñ variū z facile tritu odorisqz pui qui colto vicinus esse d̄z. hoc apud medos nascit̄ zc.

Cardamomū apud **Dya.** reperit̄ capi. q̄ sic icipit. cardamomū semē qd̄ nascit̄ in arabia z in alijs locis. meli? aut ē de armenia z comagenis z de bosforo. veniēs. sed eligendū ē fragile z flauū plenū semine graue durū z q̄si lentū nō rugosus inclisum: z si frangat̄ pilulerulentū est z gustu subamarū calefaciens odore suauī z graui zc. hoc ca. ē de cordumēti. z sic expositū est in **Dya.** arabico cardamomūz z est cordumēti. z si tu legeris istō ca. cum. c. d̄ cordumēti apud **Aluic.** z **Sera.** videbis q̄ idē dicūt. Veritas aut ē q̄ greci cordumēti vocāt cardamoni p̄ferentes ba sillabaz accētū acuto seu p̄ducto. cardamomūy p̄ cardamomo nostro da accentu graui mo vñ p̄ducto vt nos cōiter p̄ferimus. z vt plurimum hūc addunt̄ indum. cordumēti vero plurimum in macedonia nascitur.

Cardam? grece nasturtiū: z sic vocat̄ apud **Dya.** de quo fac duo capitula. vñ de domestico. aliud de agrestis d̄ quo sic.

cardam? agrestis nascit̄ vbiqz z q̄ plurimū locis aquis c? frutex. longitudinē cubiti hñs folijs plena cardamo do

mestico similia sed maiora. verno tpe nascit̄ z estate matu rescit̄ flores hñs in oib? virgis minores multos z alboos. semen minutum radice oblogā tenuē z viscidā odore car damo similis zc. **Cardellū** expōit̄ **Step.** q̄ ē napū ara. **Cardialgia** grece dolor cordis. i. ortis stōaci. antiq. n. id cor **Cardus** vocat̄ grece diplacoe. i. sities eo q̄ sup (vocat̄. aquā habeat i folijs. ara. vñ vocant̄ cōcar z cardus siluestris vocat̄ ab aliquib? scolimoro vt inueni in libro antiquo de simplici medicina.

Carducellus in antidotario vñ in ynguento martiaton.

Cardus siluestris **Plini?** cardozū siluestrū duo sunt gene

ra. vñ fruticulosus a terra statim alterū ynicante grossius.

virizqz folia pua. spinosa mutatis cacuminibus. sed alter

flore purpureū mittit iter n̄ medios aculeos celeriter canescentē z abeūtē cū aura scolimō greci vocant̄ zc. Itē alibi.

cardus z folio z caule spinosas lanugines hñs. Itē macho

ra laucātōz est dictū spina alba. z caldenecoe policatōz est

dictū plurimū spinaz onopigos belisenes scolimos cha

meleon in folijs nō hñs aculeos. Est z alia dñs q̄ qdā i bis

multicaulia ramola sunt vt cardus. vñ at caule nec ramoso vt enechos. qdā cacumine tantū spinosa sunt vt erin

gil. quedā estate floret vt terralis z elixenes scolimos zc.

Cardus benedictus infra in senetion. **X** infra i scolimo.

Cardel infra in sinapi z in kardel.

Carea g. nux carea basilica nux regalio errauerūt qui puta

uerūt carpocareos ē fructū nucis: qd̄ sepe i antidotio iue

nitur in antidotario vñ. nō. n. vt fruct? nucis ibi p̄uenire:

s. z pot? carui vt infra carea qd̄ est nux d̄ diacaos qd̄ ē rob

corticū nucum q̄ docet **Alle.** ca. de squinantia. s. z karion p̄

k. melius scribitur vt grecus pro fructu.

Carea miristica. i. nux muscata i lib. i. **Lōstati** si sepe repit̄.

Carenū sapa triplicatū dulcor aliqñ rob sine adiuncto pro

eodē accipit̄. p̄sidor? carenū d̄ eo q̄ feruendo p̄te careat

tertia. tertia. n. p̄te mullā i amissa q̄ f̄māserit carenū est zc.

sui p̄ria sapa ē q̄ feruēdo ad tertiā redactū d̄scēderit zc.

Car eos grece carui: qd̄ p̄ per. **D. suo.** ca. ex concordia. **S. suo**

ca. de carui z **Serap.** vocat̄ z etiam caruanadebi. g. vt in

fra **Step.** caros scripsit.

Cariaeos fin. p̄sidon vocat̄ quedā spēs bacilloz.

Caride z **caride** m̄i iſtice p̄ nucib? muscatis sepe iuenit̄.

Caridia g. nuces per. k. litteram scribunt.

Carice sunt ficus sicce pingues.

Caries est puluis ligni corrosi s̄ca a putredine vela verme.

Caries p̄an. ca. de tenasimone.

Cariora plāta c? radix est velut pastinaca sed plus odorifer

ra est i apta fin **Theo.** p̄isci. semen eius est careos.

Caricias ē prima spēs titimalli eaz q̄s **Dy.** d̄scripsit z ē ma

sculus hastas ruffas hñs z lōgas cubito vñ lachrymū vi

scidū z albū folia sunt ei circa hastas filia oliue s. z miora z

angustiora. radix ei? grossa z lignosa i hastis ei? come sunt

files iūco i q̄b? ē semē nascit̄ locis mōtuosis z asp̄ie vocat̄

ēt comites aut p̄missio alibi comios. **Pli.** vñ charatis. vo

l. i. kirat. z alibi reperi q̄ est aureus vñ z grana quatuor

aliquando carmet scribitur per. k.

Carimbaide ara. vitis alba. carisende vitis nigra s. d̄ hñs alibi

Carimesich ara. ē fructus tamarisci vt i. vi. **Ser.** vt in d̄cri

fricys. In **Sera.** iuenies q̄ ē tamariscus domestica fruct?

c? ē sic galle. Itē **Rafis** libro d̄isonū ca. d̄ sp̄uto sanguis.

s. z carmesich scribit̄ ibi. **Step.** vñ aliqñ q̄rmazagi z aliqñ

Larnabadū. g. ē carui qd̄ p̄ ex con. **X** carmazegi scripsit.

cordia **Almanfo.** cū prātica. g. sibi fili ca. de egritudinibus

stōaci idem dixit mibi grecus sed carnaudbi p̄fert.

Car nub ara. carubia xilliqua que xillocaracta. g. dicitur sed

ara. car nub.

lib. 25.
ca. ii. an
me?

Plinius
lib. 27.
cap. 12.
lib. 15.
cap. 19.
in pñ.

lib. 20.
cap. 9.
in pñ.

25.
6.
in

lib. 12.
cap. 13.

26.
10.
6. fi.

13.
23.

Carnebu alicubi scriptis Strep. pro cornu aub qd e canlis.
Carof arabice agnus.

Caros. g. subet qd stupore vniuersale possum dñe. Alex. ca.
d litargia. Paulus caros iquit fit de eadē mā cū litargia.
differt at qd hac febris pcedit. litargia vō segt rē. ca. d litargia.

ll. 26. ca. Carof apud Plu. vocatur semen yperici. X gia.
ii. 2. 2. in fine. Carotica. g. stupefaciētia vel obdormitativa. f. narcorica qd
est ab ara. orcbot qd somnus est.

Carpinus arbor de quo supra in acer.
Carpelimos dicit Qubasius in cōmento affozismoz illos q
multū comedunt et tenues sunt semper.

Carpissia Paulus ca. de frangentib⁹ lapidē idē Strep. in si
nonimis carpissia. i. cubebe et videtur bona expositio.

Carpos grece sed p. k. d. 3. scribi qre infra in kaquo.

Carpocareos carpobalsamū: si qua alia per. k. scribi d. 3.

Carphites. g. scōa spēs titimaliseaz qd Dya. d. scribi. et ē fm
ipm feia. feia vō lngt quā carphē dixerūt filis lauro alba
folia ei⁹ filia mirtos: s. matoza et angustiora et fortiora que i
fine acuta sunt et spinosa e⁹ hāste cubito vno lōge sūt. semē
ter in anno pferit nucib⁹ file in cēdēs linguaz nascit locis
asperis rē. Plinius hanc mirticē qdā dixerūt. alij caracez
fruct⁹ bui⁹ nux vocat. inde cognomē gre. dederūt rē.

lib. 26. cap. 8. in me. Carta sic scribit in scōo canonis Aui. sed ara. scribit kirtas
et sunt qdā festiola in qb⁹ arabes inuolunt spēs que sūt
ex qdā plāta viscosa plaustrū quā arabes vocāt burdbi de
q et Aui. facit aliud ca qd icipit papirus nota ē et ex ipa fi
unt carte. sed in ara. est fiunt kirtas. Dya. vō vaporū ingt
vñ carta alexandrina fit rē. Sera. vñ facit ca. de burdbi
et kirtas. Paulus cartaxirō vocat. et alius liber gre. xilo
carti bz faciebāt et antiq de supradicto iunco cartas et li
bzoz ad scribēdū. ego vidi vt infra in papiro.

Cartamū vel certam⁹ ē croc⁹ ortulan⁹ e⁹ flore tigit sericuz.
e⁹ semē iter laxatiua ponit. hoc gñe⁹ vocat. g. et cicū. Dya.
gnicū folia bz oblonga et diuisa et aspa et spinosa et tyrsuz bñ
lōgū et spinosuz i quo sunt capita rotūda cuz flore croceo.
semē albū bz et oblongū et angulosum rē. dñ ara. kartaz.
Carpus infra in opiacantos. Carua Strep. p kerua dixit.
Cas vel cassum ara. toraz.
Cassalum Strep. pro cbay qd est papauer scriptis.
Cassamū panis porcūnis ciclamē malum terreidem.
Cassoz ara. coriandrum.

Cassemū i z⁹ Daly. ca. d semib⁹ qdā exponit fiseleos. sed in
li. x. cassemū p key sin posuit iplib⁹ ātidoris et leuisticū.

Cassia Dya. facit ca. de cassalinea et icipit cassafistula iquit
plures bz spēs. sed optima est ara. q est grauissima colore
subruffo corali filis tenuis lenissima tactu lōga fistula gn
stu submordax nescio cū qua calefactiōe odore aromatico
plena et i ore missa vini subtrabēs sapore. talis vocat abs.
alij appellāt eā dāfnitiē. ab alexandrinis negociatozib⁹ ca
ssa nūcupat. Est et altera subnigella colore purpureo ple
na odore mīme suauis maxie necessaria medicie arti. Se
cūda. n. est bec a supradicta. est tertia cassia q appellat bla
taos suauis odore. et qñuis multe alie sint cassie tñ ianes et ir
ratiōales sunt. melena vō fragilior ē ista vñ a noie puicie
cedat appellat. Est et pseudo cassia lapatio filis q appo
batiōe facilis est: et nec i gustu suauis. alia platea. i. lata si
reucē vocat lata et mollis et leuis colore subalbido et scabro
so bec bz hāsta crossam cū corio suo et folia filia piperis al
bi rē. antiq cassafistula vocabāt lignea. nā si legis ca. d. si
pradictū cū ca. de cassalinea apud Aui. et Sera. inuenies
q idē dicunt de cassafistula. apud Dya. non inueni ca. q
aut antiq vocabāt cassalinea cassafistula appet. nā Cass
sius felix ca. d egritudib⁹ nōachi in pigra haliem vbi alij
cassalinea scribunt ipse scribit fistula simplr. filr i qñ plu
rib⁹ pfectionibus antidotoz i antidotario vniuersali que

nec laxatiua sunt nec cassafistula cōpetere videt ex suis p
prietatib⁹ cassafistula iuenies et lignea itelligere debes sic
in atanasia que ibidē scribit: et in alijs multis ātidoris an
tiquis et greco trāslatis in ātidoto argirosoza cassia ruffa
iuenit et de lignea d. 3. itelligi. Plinius frutex cassie iuxta ci
nami campos nascit. sed in mōtib⁹ grossiori sarmēto tenui
cute verius q cortice. altitudo fruticis triū cubitoz color
triplex. nā cū primū emicat cādidus pedali mēsurā. deinde
rubescit addita semipede vltra nigriās. bec ps maxie lau
datur: ac deinde p. prima. dānat vō cādidā cū secāt surculos
longitudine binū digitoz mox pressunt recētib⁹ cozys q
drupedū ob id iteremproz vñ putrescentib⁹ vermiculi li
gnūm corrodant et excauent corticē tūm amaritudie. pro
batur recēs et que sit odore mollissimo gustuue q maxie
feruens potius q lento tepore leuiter mōdēs colore pur
pureo rē. cassia vocat arab. seliche. cassia per vñuz. i. scrib
debet vt grecus et Virgilius qui corripit pma. Utr. Nec
cassia liquidi corumpitur vsus oliui.

Cassia infra in sampisco. Chas infra in scassia.

Cassilago iusgam⁹ dēs cabalin⁹ f. 3. dā ara. vō bengi dñ.

Cassal vocat arabes cassanea nos imitātes. nā ea carent.

Cassanea vocant aliqui grecorum bermodactilum.

Cassanas fm ysidoz dicit greci cassanea. Plu. sardis be p
uenere pñm. iō apud. g. sardianos balancoos appellant rē.

Cassum ara. fm Strep. in synonymis est quortillidon.

Cassuradar exponit. A. a. coriandrate mesagne q et galaga.

Cassula cordis infra in vngula caballina.

Cata greca prepositio p cōtra fm aduersus vel aduersum
aut de iuxta ob circa ab con ad in significat fm adiuncta. p
k. d. 3. scribi et oia kata greci hñtia. sed q latini plurimū p
c. scribunt eos imitaboz vt facilius inueniant questia.

Cataeliten Alex. ca. de signis distēperatiē nōaci cataelica
vñ retetina. Itē idē ca. d. yliaca passioe. Itē ca. d. dyabete et
Cathacephalus. g. capite inclinato vt X ca de gomora.
Alexan. ca. de cognitione epilepticorum.

Cathaf exponit ab Aui. q et crisolacana g est atriplex et est
vtrūq a greco. naz vt ait Demostenes catafoza dicit gre
ce atriplex vulgo fm crisolacana vt infra in cri.

Catafum scriptis Strep. pro kataf.

Catafoza Alex. ca. de ficiis et lignaturis epilepticoz. si autē
acatafoza fiat epilepticus rē. est qñ ipsa sit a mēbro aliquo
in ferioz et dicitur catalensia. Qubasius tamē exponit ca
tafozoz sono grauatos minus.

Catalensia dicunt quando vel a pedibus vel a manib⁹ vel
ab aliquo alio mēbro mouet causa epilepsie.

Catagenis li. d. d. emplis vt Cassi⁹ felix ca. d. vñesse morbis.

Cataleptō planta que a Dya. dicitur hemercales infra i de.

Catamodici. i. iuxta modicū ppe modicū ex. g. et latio cōpo

Catanance folia bz minuta filia coriandro aut X nitur.

caronopodio radices tenues sic iūcus. et capita. vi. aut. vii.

in quib⁹ est semen her beni file que capita cuz se ficauerit

terre iclinant et sunt filia vnguib⁹ accipit rē. Et et aliō

gen⁹ catanācis sicut mala mariana filez radicē hñe: s. mī

nozes et longam folia oline similia: sed molliora semē mū

nutum et pertusum sicut cicer ruffum et cetera.

Catapauza grece sternutatio Alexander ca. de cephalia.

Cataplasma. g. lene emplastrū iuductio exponitur i libro de

Catapodia. g. papias dicta: eo X coctria greca q et emplz.

q modica potet vel ingluat et ē pilla in libris de. g. trāf

latis sepe reperit. aliquando catapancia. aliqñ cataporia.

Cataputia maior vocat a quibusdā plāta que pēradactilis

et ab aliqb⁹ eliotropia maior spona solis. sed alia est elitro

pia vt infra. bec vocat a Dya. cici de qua infra. ara. vō kerua

vocat. Minoz vō catapucia est lacticinū magnū q grece

lactis et lactura vocat apō Dya de q duo capitula fac lub

li. 12. ca.
20. in fi

lib. 15.
cap. 23

lib. 27.
cap. 3.
lib. 24.
cap. p.

lib. 22.
cap. 22.
circa
medius

bis duobus nobis. ara. vo mudana vt apud Sera. s. An.
mebenbne vocat in An. ara. est meben bedhane.

Catarus vocatur grece kataris exposit in libro d doctrina
greca qd est fluor reumatis. Pau. comune qd e nome passioi
bus istis supflua ex capite humiditate ad suppositas ferri
pres. at qd ad nates irruens coriza passio appellat. ad farin
ga vo a superiore pte simpliciter catarus. qu vo ad laringa
tarachea arteria ferat ita qd vox rauca fiat vocat bracos r
Cataracta dicitur latini aqua i oculo pfirmata. (arteriace r.
pibere visum qua pferunt imaginatōes.

Catartica grece purgatoria.

Catasyfism grece conaturatio incarnatio adberetia. Cassi
felic capitulo de scrophulis et Demosthenes.

Catastalicum medicamē grece represso. Cassius felix in an
tidotario pfectio dicta exatoyemon. Alaticū. n. stiptici est.

Catastrophica grece couersio stōi quando nō digerit s. p. feces
suz emittitibus sic sumit. liber de doctrina greca.

Catarr ara. canula ē qua medicamē in vesica inuiciuntur qua
moderni siringa vocat. apud alburnara alcatatich vocat.

Catartophius Ozibastus sup illo affo. disturia stōmia soluit.
exposit p recta linea deriuatio sic per flebotomiam tali.

Cathemia scriptis. Ste. pzo kbium que est altea.

Cathemerinos r amphimerinos greci tipu quotidianū vo
cat. Cassius felix ca. de febre quotidiana.

Cathibirizin grece Paulus ca. de stranguria. est. vesice cli
sterizatio seu per via virge medicatio.

Carillorica apud Dya. ca. de calce est cicatricez inducens.

Catiblabibeb ara. ē dictu stragulator patris sui. r ē arbastū
qd dicitur Sera. qd vocat ficus lupi apud Dya. comatus.

Catiblabib est strangulator lupi.

Catil alkib ē stragulator canis d qd dnat plantis. A. duo
facit ca. r sūt apud Dya. r Plinium due spēs acōiti.

Catibimia d ipa dēn est supra i cadimia. Pl. sit auricalcū ex
lapide eroso que vocat catibimia. celebritas ei ē i acholia r
quondā i capania nunc i pgamaton agro extrema pte yta
lie ferūt nuper in germania prouincia repertum r. Step.
catibimia est acalimia.

Catbin seu catbino scōs Dya. ca. de agrileia qd oleastz vo
cat. Catbin supra in. c. lra primo ca. in principio. X cant.

Catbine infra in dora.

Catocus i. agripinū comatos Pau. proprio ca. dria inigt tū
pōbat veteres qz ex sumiozi r ficiozi mā sit coma ideo
eger i ea figura qd cōprehensus ē manet immobilis siue edē
siue stans vel oculis apertis vel clausis iō catbocos aut ca
cbecos eos appellabant veteres. catbocbin vero yf ca
tbalipsz passionē iuniores.

Catholica herba aliapiados de qua supra in al.

Catbostomacū grece defensoriū stomachi Dya. ca. de aloē si
repiat ibi calostōachi salus ē testus. non. n. cōcordat cum
Serapio. ex sermone Dya.

Catrami Ste. in fo practice pzo kitaz scripsit de q infra i ki.

Caucalis in vero Dya. calcalis scribitur Dya. herba ē quā
Romani calicaria vocant habet folia alba r ingentia tyri
sum ex eorum medio emergentem cū flore simili quercus
nascitur in montibus r cetera.

Caucalidos hanc Ozibastus teste Paulo in collirio sibi lan
dato ad glaucoma oculo. caucalon vel ad caucalidon vo
cat r aliqñ caucalidos ipsū ē colliriū reperi i antidotario

Ozibastus. Pl. vo est inigt caucalis feniculo filis breui caule
flore cādido r. vt supra in calcala. ego autem semen B se
ci deferri de grecia feminari et collegi.

Cauda equina Dya. hypozis aut anabasis. nascit locis būi
dia r in monumētis bassas bz ruffas r asperas r nodosas
q baste quicquid ycinū habet alligat in qd folia sūt acuta

r tenera r lūci filia r spissa sursum ascendētia: beccz aliqñ
de pietē dēdet comis plena habūdātibz r nigris sic canda
equi q sunt lignose r dure. est alia yppozis comas minores
babes r albas r molles r. aliqñ yppozeta vocat: s. ara. obe
Cauda porcina vocat a quibusdā miliū solia. X nebalchul.
Cauda vulpina Pl. alopecaros spica bz mollē r lanuginez
dēsz nō dissimilē vulpiū caudis. vnde r nomen r.

Cauda apud Daliabatē cōfectio fugy ardatica.

Caulis a greco caulos qd ē hasta bastile virga r virilio. s. ve
retrū. vnde caulis est tyrius cuiuslibet plante. r sic habet
a Pl. p totū libz suū. q at dē caulis qsi coalescēs ethimo

logia potius ē: boc at nōmē ē appropriatū drasiceo q caule
s. tyrio magis coalescat. Pau. ca. de viceribz rge. Si vo bz
caulō iteri pudēdi vlcus fiat r. i. bz vga virilē. Cornelius

cellus vo colis scriptis. p. k. tamen melius scribit vt grecus.

Cauliculus agrestis putatur cōditi a quibusdā seu strutiū
qd est idem de quo infra sed non est.

Cauliculus agrestis Dya. nascitur in locis maritimis r dēci
tis albidior r lōgior domestico r amarus r.

Cauliculus maritimus qui s. Dya. dissimilis est a nostro fo
lia habens longa r rotunda similia aristologie. virgas bz ro
bustas r obustas vt edere. succum habens album quem cū
miseris in rostrū salus est r amarus r.

Cauma grece icendiū inde caumon febris incensua sup alio
Cassius felix icendiosam esse vocat. fit nanq ex colera exi
stente in venis prope cor aut saltem ex flegmate falso r.

Caulstica. g. dicunt incensua medicamē adurentia putrefa
ctua. Demosthenes putreficiū medicamē caulstici vocat

Cauterismus Alex. ca. de epilepsia ē cauterizatio.

Cautin in fo canonis. An. sed i ara. scribit cūldomō vt kl
lidomō vt grecus: r est celidonia. Dya. cor. vero caumon vo
cari dicit minorem celidonia a multis.

Caxtos exponit Stephanus. qd est katranum: qd non videt.
nanq grece kardia. r ara. kitra vt i fra i cedria.

Caxtu Stephanus. est cacuale vt dicit Paulus. sed cacule
est cardamomum.

Cazdir ara. stagnum qd et raxis dicitur.

Cazef. ara. testa figuli.

Cecidos. d. ē galla r ē semen dēdrios. i. quercus c. vnu gen
onfatus dē q minor ē r rotunda grauis r nodosa sine pru
sura alia leuis r prusata. eligenda est aut onfatus q r vntē
fortior est r. bec est imatura. inueni interdum cecidos et
ytrūqz corruptū a greco. nam kikis dicit kikier kikidos.

Cedria est gūmi cedri mltis in cōfectiōibz igredit d q infra.

grecus kardia: ara. vero ktrā vocat. Dya. cedrus. arbor est
vñ piz cedria fit qd ē pua atqz spinosa fructu iunipo filis
vel vntē. alia maior q a gbusdā cedr^o lata appellat fructu
cypressi filis s. puior r d hac fit cedria r. lege ca. Dya. d ce
dro. r ca. Al. d xerbi. r ca. d kitran r cū ca. d kitran apud Se.
r videbis q idē dicit. Itē Rasis i libro diuisionū. ca. d do
lore dētiū kitran cedri. Itē i libro Dya. i ara. kedr^o ē xerbi.

Pl. ē inigt cedrus mior r maior. mioris duo sūt ei^o gña. li
tia r fenitia. differūt. folia nāqz derogātū habet spinosū ori
cedros vocat ramosa r nitore ifella. altera odore pīstas fru
ctū ferūt miri magnitudie dulcē sapore habēt. Et maior
duo sūt gña q floret fructū nō fert. fructifera nō floret r in
ea antecēdēt fructū occupat nouus. semē ē cypressi filis: qz
gdā cedreolatē filis vocant. ex hac resina laudatissima fit
r. Itē alibi inter arbores gbus piz fit cedrus calisioz.

Cedrides vocat apud Dya. r Pl. fructus ipsius cedri.

Cesalea grece alkephali quod est caput est dolor capitis cro
nicus r pessimus parat i citaria qualibet cā. vt Alex. suo
ca. r vocat ab An. ouū r gallea. aliqñ tñ p quolibz dolore
capitis accipitur. per. k. meli^o scribit secundum grecos.

Cesalargia nos dicimus sed grecus kesalargia. r exponit
Sinaon Jaā.

lib. 21.
cap. 17.
in pñ

Alquivan.

Plin.
lib. 24
cap. 5

lib. 13.
cap. 5

lib. 24.
cap. 5

lib. 24.
cap. 10.
2. 15. i. si.

lib. 25.
cap. 8.
circa.
me.

In libro de doctrina greca q. est dolor capitis. Oribasius
differt inq. cefalea a cefalargia. nā cefalea ē capitis dolor
q. multo tempore tenet. cefalargia vō recēs ē capitis dolor aut
ex estu vīo seu frigore vī ebrietate aut idigōne cito resol
Celernatis. clernatis d3 ēē Dya. nascitur sup
terā locis cultis sarmenta longa habēs i crossitudine iūci
z folia longa in lauri facturā z colore filia. s3 breuiora zc.
hec ē q. a. p. li. clematis vocat p3 quādā spēs ifra i clemati
Celidonia alia maior alia minor Dya. celidonia maior quā
multi glautius appellant flō supple vt patebit infra i glau
tio virgā h3 vni? tubiti lōgā z ampli? tenerā z tenuē qvga
i giro folia h3 plurima filia botrachio. i. apio ranino s3 mol
liora z albioza. z apud Sera. folia filia botrachio s3 formo
siora z molliora z albioza z gentia ad celestinū colorē flozē
h3 aurofuz seu crocū z succū seu lac crocū. Dia. virtus est
ei vīcīda z mordax z amara nō boni odoris. radix d. fursū
vna doz fuz plures. semen sic mecony. ceratides h3 z minu
tū z paulo maius zc. z apud Sera. cui? fuci sapor ē acutus
mordicans lingua fortiter cū amaritudine z odore fetido
et radix ei? desup ē vnica multas radículas alias emittēs
semen ei? ē sile semini papaueris dicti keratodes. i. cornu
tiqz est in tecio i qbus ē semen pap. maius papauere. z of
hec plāta vocatur sic a greco kilidon q. est yundo. eo q. in
cipit oppere pmo in vere cū appere pmo yrundines z are
scit q. yrundines abscedūt vī ēt q. d. si excecant pulli yru
dinū desert eis mater ei? hāc herbaz z redit vīfua earū. La
pīulū hui? apud An. incipit cantū z mīoz. nā in ara. scribit
childom. cautio vō vocat celidonia mīoz. Dya. celidonia
minor quā multi caution alij phytō agreste vocāt h3 vgas
minutas folia filia edere s3 obrotunda z mīoz z pignora
sen vīscosa z molliā radices h3 minutas egrediētes ab vna
radice dīspēs inuicē cōnexas sic tritici spicas. nascit locis
aqnois z in pratis zc. bec vocat ap. arabes mentien z pū
tāt curcuma. Pli. gñā eius duo. maior fruticosa caule folio
pasticac erraticē amplioze ipsa altitudine duoz. cubitoz
color alb? flos luteus. minor folia edere rotundiora min
cādidā. succus vīfuz qz croceno mordax. semen purpureuz
florent aduentu yrundinum. dīscensu marcescunt.
Celidoniū lapis dictus qui in ventre pulloz yrundinum
inuenit alij nigri alij alibi alij aliquid rufedinis habentes
Celidria Pau. ca. d. rubificāb? capillos z ei? loco z casu An.
Celsa mora celsi.
Celtica spēs est spice quā arabes romanas vocant Dya. celti
ca nascit in yllirico nomen habēs apud eos auanō. z i syria
nascit z in Italia si vntes habēs sup terrā breues z spīfos
colligit aut a ciuib? cū radicib? suis q. fascēs faciunt qstuz
plena manu cōtinere. possunt. z ideo ab alijs fascēs gallici
appellātur. bec h3 folia oblonga z nō lata z ruffa flozē mel
linum odorē circa radicē suauē. s3 qz intra ipaz alie herbe
fīles odoze nascūt z cū yfde colligunt ex qb? cū medicami
na cōficere volueris fascē noli ptiudere s3 purga sic. cartaz
extēde i loco mūdo z d. sup fascēs supradictos pōt z sparge
desup aquā z roza vt oēs ifudāt z dimitte vna die. alia die
cū purgaueris inuenies intra eodē fascēs folia alia nō min?
lōgas radices habētia fīles celtice. bec sepa z bōa folia pti
de z tere z in vīo trociscos collige quos fua i vase fictili di
ligenter clauso vtilior est recēs odore suauī radicib? plena
vel spīsa z nō fragilia q. talia fuerit fīlis i vīute poterit ēē sy
riace. zc. z ifra. ē z alia nardina. i. celtica mōmota q. a multis
tilaricis gypellat z peritis z vitis. bec nascit i cilia filitū
dinē hñs i folijs z ramulis yrigio s3 spica breuior ē z spino
sa radices mītrens duas aut tres odore suauēs z nigriores
colore fīles affodilli radicibus. bec nec flozem nec semen
habet sed virtus est illi filis celtice zc.

Chemosif Tebodor? Pait. si i pma oculi tunica sanguinea
nimū veluti caro appauerit quā chemosif appellom? zc.
Lassius felix idē. Demostenes. chemosif ē vebemēs oculi
lozū tumor vt infime claudere valeat oculos egrotantes
adeoyt albe pres pme tunice sanguinolēte atqz ex tates ap
pareāt pupilla supantes nō alr q. maria cōcibilia semiclati
sa aliqz pte sui corpis exteri? faciāt p. minere. vñ nōmē gre
ci eidē passioni posuerūt. naz cōcibam chemē appellant zc.
est obthalmia quā Auicē. vocat guardenegi.
Lentron Alex. ca. tūst exponūt qdā punctiones.
Lentofz dīc grecus euōnem. Lassius felix capi. de quartana
Lētamidra Demostenes caricarum inenia detracto semine
q. greci centamidra vocāt.
Lētaurea duas h3 spēs. est maior z minor. minor nota ē apd
oēs. maior vō nō ē nota nec fuit tpe macri. Ingt. Sūt cētāu
ree spēs maiorzqz mīozqz Ut supradicti dīxi b. plurib? her
bis. S3 qz p paucas spēs ē cognita maior. hāc ptemittēs
spēs narrabo mīozis zc. S3 Dya. maior vocat a qbuldam
narcha z flō aut gētiana dīc q. h3 folia filia nucis cōisēlōga
z vīridia sic cauliculi z rotūda diuisa sūt sic tres digiti cū
i summitate sic serrā vāgā h3 lapatio fīles vīoz? vī rīu cubi
toz a q. plures ramuli egrediūt i qb? sūt capitella filia pa
pauerib? rotūda parūqz oblōga flozē fīlem lane. semē fīle
cārtamo i ipō floze radicē crossāz lōgā dūā graue plenā
sūco acuti saporis cū pauca sūplicitate z pauca dulcedie co
loris subnbei. z color sucl subrube? vt supra i radicē. nascit
i mōtib? apicis z arborosis terra pigni habūdāt i lūia ar
chadia peloponēso z elio zc. Talis figure vīdī dīctā in li.
vbi dīctē erat berbe. mīoz vocat a quibuldā fel terre p. p
amaritudinē. z apd. Dya. lineia s3 qdā z eleboris. z ama
rac? z febrifuga. ē filis yperico vī origano. vga h3 qdāgu
latā lōgā flozē purpureū ad rubedinē fīles linis folia in
ta oblōga vt rute. semen vt tritici oblēgū. radix ē ei oblē
ga inuitū gustu amara. nascit locis būdiis aqfīs. iō linofis a
qbuldā vocat cētāurea a cētāuro hīrone inētoze dicta ara.
kārtion dicunt p? greci. Pli. cētāurea bac d. curat? kīrō
cū herculis except? hōspitio ptractati arma sagitta ei exci
diser i pedē qre alig chironis appellāt. folia sūt et lata z ob
lōga serrata ambitū oēs ab radice canles circūgeniculati
trū cubitoz i bīs capita ceu papauer zc. vt Dya. z infra. al
tey cētāureū nri fel terre vocat pp amaritudinē sūmā galli
vocat eracū. cognomiat leptō. alig libadē q. iuxta fēres
nascit zc. vt Dya. z ifra tertiū cētāureū cognomietriozchia
a triozchia accipit. gñā ē q. nōie accepit. h. sūgineū succū
Lētrias vocāt. g. quādā spēs serpigis vt supra. Xmittit zc.
Lētrix apud quosdam est consolidā mēdia.
Lētrū galli z galli crista vocat ēt gallitricū ē qdā z cōsticū
elut aptū maiorib? folijs oblōgis z rugosis floze albo sūt rī.
i ortis sūuefere mīozis plāte folijs pnis semic nigro? m lū
itegrū i oculis ponentes ipos oculos clarificare dūt eb id
scletetā vocāt. Pli. alectoroscopō vocant quādā plantam
quā puro hanc esse. vide ibi.
Lētonicū vocat herbaz lumbizkoz q. necat lūbricos. ē spēs
absinthij z vocat scēba de q. in absinthio oēm est.
Lētū capita nō cāssodill? vt qdā dixerūt s3 vocat due plāte.
q. rīvna ē yringos vt p3 p. Sera. ppo ca. Jres. P. li. sermone
d yringo ex bis ingt. s. yringis cādidi nri cētū capita vocāt
oēs eiusdē effect? caule z radice i cibis grecoz receptis si
ue coctis siue crudis vt libet zc. vt Dya. de yringis. Prete
rea i antidotario vniuersali qdā antidoto qd icipit antidotū
qd fac epileticū recipiūt z cētū capita z affodilli. qre nī fī idē
Lētūculū. Pli. latini cētūculā vocāt quā. g. clematide dūt ro
strat folijs ad silitudinē capiti penulaz. iacētē i aruis zc.
Lentūnodia sanguinaria pserpinata polygonia corizgiola ge
niculata ligua passeria vga pastor? idē vt ifra i polygonia.

Leon gre. qd non ferotus vocatur Corneli. celsus et oleu.

Lepa canina vocatur narciscus.

cap. 19. Lepa. Plin. genera apud grecos sunt sarda famotbracia alfa
cap. 6. dea setama sciria ascalonia ab opido iudee nominata.

p^o p^m Lepa azir apd Aul. e felle felle p ea pofit: fz obilias est ea.

Lepa murus e felle: eo qd mures pimat. vocatur ara. bausit
vel aufel. ab Aul. vero asbil imitando grecum.

Lepa Dya. similis est andragne. i. portulace sed nigriora for
lia habet. radix est illi tenera et.

Lera ppolia vel propoleos sepe inuenit i libris d greco tras
latis et antidotario vniuersali et e fex alncaris opu q ara.

vocat muz d q Dya. singulare fac ca. fz de ea. i. infra in p.

lib. 25. Leratia. Plinius herba vno folio radice nodosa et magna.

cap. 8. Leratium aliq reperit practico antiquo d greco pkrat. et est

an me^m nomen ponderis et e xliq semen: d q infra in filocatactra.

Leracia Stephanus est camubiu pro carnib de qua supra.

Cerapentica grece curatua vnde cerapenticum negotium

liber curationum per. k. melius.

Ceras sed melius kera. g. cornu inde cerastus qda serpens

Ceras. Theodor. p. 218. lib. 20 de simplici medicina X cornu

fic vocatur a multis staphilina agrestis. i. pastinaca.

lib. 13. Ceraunia arbor. i. filiquaria. Plin. trunco fertilis vt ficomo?

cap. 8. sed post filiq nascitur in syria iomac. et circa gni. et i rbo

do semp comantib folijs flore candido cu vehementia odo

ris plantigera imis prib. et id superficialitudo flauescit inu

auferente sole. pomu anteceditis anni circa canis ortu de

tracto statiz alpe parit postea flore ptiurum hyeme fer. ei?

Cerefoliu apd yfahac i dietis picularib? e Xnutriete et.

spes apy cui? ca. scribit in libro Dya. fz no est de suo. sed est

de libro Plin. minoris nec bz stilu Dya. qda gignidiu voca

uerunt errates forte pp similitudine. nam gignidium e fu

mis terre vt infra in gi. ha. vero skandico.

Lib. 21. Cerse ara. cortex arboruz. melius p. k. scribitur.

cap. 12. Cerinta. Plin. e herba folio candido i curio cubitalis capite

cobano mellis succi habes bui? floru apes auicissime sunt.

Cernere sepiissime inuenit i atqz libris p eribare cernuclare.

Lib. 25. Ceroneu dch i a cera qua recipit. eo q vt cera sit ductile.

cap. 9. Cerotum simpliciter p ceroto ha. qd fit ex oleo rosaceo et ce

ra accipit. alia tamen diuersa sunt p diuersitate causaz.

Cerotarum idem est.

Cerotum fruz ha. quod scribit ab eo in libro de ingenio sa

nitatis. et reperit apud Alex. e gista doctrina. ca. de volo

re capitis ex sole. It ab eode i tertio libro circa finem.

Ceroti aromaticu apd eund Alex. ca. d cerotis ad stom.

Cerotum dictum cepton idem ibidem.

Cerotas greci vocant nernos ceruicis ad caput sustentan

dum appositos. Corneli.

Cerusa est plumbi erugo q. g. psmittu of. arabice vo affidegi.

Cestras d dixeris vocat gladiol? herba vt infra i suis loci et.

Cestro Dya. quod appellat piscotrifon qz i ffrs locis nascit.

bac Romani petonea vocat. herba e alta habes tenui lo

gaz vnius cubiti et qdrata folia lora et tenuia filia dryo ob

rotunda et oluifa odorata et maiora ad radice. folia i fntia. se

me ei? vt spica habet felle tibre et radices tenues sut sicut

elleborus. folia ei? siccantur vsui necessaria.

Cestron grece betonica vt Macer of q cum voluit dicere

araba dixit castru vt apud Serap. Stephanus. cestro dici

tur esse bustam abezegum.

Cestrus vocat sempuina in quadam libro antiquo.

Ceruifia supra in camum vel infra in foca.

Ceruleus color apud Plinium est azurinus celestis vene

tus et etiam maris.

Ceruocellum apd Dya. vel certaria q grece of elafoboico

vel elafon a ceruo dicta qui grece of elafos infra in el.

Cetarach i mur? buidias nascit qua puto e vera scolopedria

fz descriptione Dya. vt. 8. i. spleno et infra in scolopedria.

Cetrops fm Demosteniem vocatur a quibusdam inuolutio

palpebre inferioris.

Ciamon dicit Plinius colacassiaz vocari.

Cianens a greco roapos et exponit i libro de doctrina greca

q e iter virid et nigrum Alex. i curis oculor collitum cianem

Cianu ha. ad paternianu in metallis ugt iuenit X scribit

quibus es conflatur et in quibusdam maris litozibus.

Ciatiscus apud Demostenes vocatur pars instrumenti ciru

giel qua fricantur palpebre scabiose.

Ciatu e nomen inensure ponderans vncia vna et semis. na

vt in Sera. in. ca. de pinu habet ex vbo Dya. vncias. iij.

et semis in libro Dya. in antiqua translatione habetur cia

ti. iij. secundum ysidorum vero ponderat. x. 3.

Libanition apud Alex. ca. de cibis freneticorum est portio

qlibet q loco vini fit vt ceruifia. medo et.

Ciceria diuersa sut gra. ppinq vnu. qd magis ad nigredine

verget calidius iudicat. est fz Plin. arietinu ciceris gen? qd

capiti arietis assimilat: qd ceteris magis diuerficiu credit.

et agreste. est et erraticu et colubinum qd aliqui venereum

dixerut cadidu rotundum lene arietio minus.

Cicer erraticu apd Dya. vocat agbulda spiliu puto si recte.

Ciccula Plin. minuti et ciceris sequalis e angulos habes vt

Cicidos. g. galla fz kikidos et kiki of vt infra. Xuri pifon et.

Cici Dya. cici aut sifamur agrestis aur siselei cipon aut cro

tona multi esse dixerunt semē herbe simile acinis. frutez

e illi arborosa sic ficus fz minor folia bz platano filia fz ma

ioza et lenia et nigriora bastas vallosas cane files. cocauas

semē vt botz copositu et aspm. purgatu. so fite est croto

nia aialis et est petadacilus et a quibusdam vocatur cata

punia maior. et est arabice kerna.

Ciclamē Dya. ciclaminus folia bz filia cifo. i. edere fz varlo

colore plecta i q sut alba plecta Tyrusae ei niger sine folijs

vnus palmi habes in sumo flores roseos vt purpureos c

radix nigra e: intus vo alba et crossa et lata sic rapa. nascit lo

cis arborib? adubzatis. et. Plin. eade. et post pauca. nri timber

terre vocat asy amuletū. et infra pap. Est et altera cyclamios

cognomie cisanteros gesculatis caulib? supuacuis a pore di

stans circa arboresse. volues acinis edere sed molliorib?

flore cadido specioso radice supuacua acini tñ i vti gustu

acri fz olent. siccat i vmbra tussiqz diuidunt i pastillos. mi

bi et tertia ciclamios spes dmostrata e cognomie cacecios

vno oio folio et radice ramosa q pices necant et. Ciclamē

panis porcin? malu terre cassamū ciclaminos. g. ide. Aul.

vo si vt nouisse hac plāta volēsqz ofe kiclaminos vt grecus

scripsit sachlaminos. fz i latino sachallesus et sachlaminos

vt e i arabico et kiclaminos no differit i lingua arabica ni

si i pñctis. na sachlaminos scribit sic et sic e apd Aul. fz ki

clamios sic. tales errores insut libris arabicis in plurib?

locis quando noia greca vel aliena scribere vult.

Ciclantemos apd Dya. spes alia ciclaminis vocat: fz e eade

qua Plin. vocat cisantemō d q e ingt et aliud gen? ciclamis

qd appellat ciclantemō folia bz cifo filia fz malora. bastam

crossas et nodosas que asta si arboze. pyrima habuerit cohe

ret illi flore bz albi et odoratu: semē vero botruosuz et fite

vnus et velut cistua. i. edere gustū habes mucilaginosuz et vi

scidum sed inutile. locis aridis et asprie nascit.

Ciclas Alex. ca. d cibis pleureticor e piscis qda carnes mol

les hñs et buidas na et digestibiles: qua aliq cisanā marinā

vocat et. dici vt a cyclos grece qd e rotundū vel circulus.

Ciclus apud Theo. Plin. et Pau. p exercitio.

Cicleas fm Plin. vocat vinū ficticiū quo vñunt partib? et idi

qd fit ex palinis. i. ex dactilis posito ex eis modio i cōgua

trib? aq macerato et expisso.

Cicorea apud modernos vocat quedam planta hñs flores

Simon Jaff. c 2

lib. 15.
cap. 12.
in fi.

lib. 15.
cap. 12.
in fi.

lib. 25.
cap. 9.
an me^m.

lib. 25.
cap. 9.
an me^m.

lib. 24.
cap. 15.

azurinos vertetes se ipsos ad sole. qre spōsaz solis et sol segā
qdā vocauerūt. et alig itubā. s. d. ituba melius ifra expōit.
Litoria apud Dya. est spēs seridīs de qua ifra i se.
Litoria apud Dya. multi anagaliz dicitur falso puto.
Litoria plāta nora q apud Dya. vocat cornos. ara. vo succarā. et
est plāta frigate sua iterimēas. s. vīo puro et calido est noctu
mēto subuenit. vt Dy. et. Al. i ca. d. succarā. et Ser. et Macer.
nā omniū illoz ca. xcordat in oib. si ergo exponit succarā
q sit in igam. falsa est expositio vt infra in su.
Lidario ei dicitur ee dno gūa vni nascens i libia. cui radix
sitis ē silij radici sed paulo mior et viscida et mollis et succū
non habens et cetera.
Lidonia mala. Pl. g. cidonea ex creta insula aduecta. plura eo
rū gūa crisomella incluris disticta colore ad aureū iclina
toiq. dō cādidoza nostracia cognominat odoris pstatissimū
minora ex eodē genere strucea ptozia vo mustea et.
Lidonomel vocat Dya. cidonea melle pōita q et malomelli
Lisi seu gissi ē qdā affectio electuary qd scribit (vocat mala
in antidotario vlt. quā. Pau. i ca. d. catarro nciat.
Lissio palme vocat ara. iumar et hoc noie repit apud Ani.
et est germē palme euz nouiter a terra pullulat. quā come
dant arabes et in multis confectionib. et cibis ponunt et.
Lissios Pau. ca. de extenuantibus capillos.
Lissia passio ē fluxus ventris vltio stōi nā. g. kilia vētrē vo
cant vt in passionario suo ca. et est kilia sūdua stōi. ppe. Jre
Alex. sit at ex indigōne vētris dfecti. liber d doctrina greca
Chili. g. labia. chilos labiū. X kilia alius vter vēter.
Chilos. g. chilus. i. succus. vni cib. in stō digestus chilus dī ad
stictudinē luci tūfane. A chilo dyachilon qquid d succo ali
qb. fit. Jo. Ser. i septio. ca. gnto. chil. ē succ. ciboz p ch. me
Libalaria vmbilic. veneris cotilidon. g. cibal. d. (l. p. scribit.
of Dya. ppo ca. i. ifra. Chimeros. g. edus chimera. capia.
Chimecla Cassius felix sit pzeniones latine dicti a pntice
fiut a frigore hyemis tpe. qd greci chimones vocata quo
chimecla. Sz Pau. chimetra scripsit vulgo muge dicunt
in calcaneis digitisq. pedum sepius fiunt.
Liminiū carmenū exponit i secretis. H. in medicia quā fecit
Herodi ad stōz q ē sileleos. qd nō credo bñ expositū. nāz
apud Sera expōit q ē regale et ē bñ sapōr. puta meli. alius
spēs ei. Et Ani. dīc q est nigriū dīscribēs alias ei. spēs et.
Liminiū agreste Dya. nascit mltū i calcedonia bīspanie. vga
bz lōgā duob. palmis tennē i q folia nascūt. iij. aut. v. re
nūfina et diuisa sūt gignidiū. i. fumus terre vt apud Sera.
in q virga capirella sūt. v. rotūda et mollia i qb. semē ē qd
si gustus applicuerit viscidior ē nfo. nascit locis hūect. Pl.
ead. s. vltia q ē pterine. i. ifra. est iquit cimini sile q greci
ami vocant et. vt supra in ami.
Liminiū etbiopū qdā falso git dixerunt. Dya.
Limolea a Dya. gimolea vocat. alia ingt alba atqz dēsa alia
purpurea et qn pigulis q pbabilior ē. valde. n. fria et tacta
et. Pl. in creta nascit. duo ei. sūrgia. cādidiū et ad purpu
rissimū inclinata. et ifra. est etefalica et farda de fer. vtilis
veltib. pbat. cādida inutilis versū colorib. omniū chimo
lee generū vtilis vmbreica et quā vocat saxū et. qdā synoni
ma antiqua ē terra alba. Herodius vo ē terra argētaria. Jo.
Sera. ca. de timore pedū pgnantiū. ē ingt marmor inētū
i lato viridi et. Cornelius celsus chimolea laudat subceru
lei coloris. qdā putauerūt ipsaz ee terrā hyspanie. alij dīc
rūt fecē sub rota acuenti gladios inētā q ex ferro et ipo la
pide rote pfcit. et qūis n sit verū tñ p ea posse pōi vt. Pl.
vo limum aquaticū in timore pedū pro chimolea ponit.
Limoniū Paulus ca. d. tracomate oculoꝝ cū pauco cimonio.
Limosis Paulus dicit. g. quā flegmone valido vtreqz pal
pebz cōuertunt. et vltus. i. oculus sub illis opif albiqz ocu
li eminetis nigro fiat et ruber et mltā pte accipiat nigri et.

Al. eadē d. gardenegi quā et magnā obtalmia vocat. Demio.
Limus grece humos. (Stenes kemosis vocat.
Linabar. g. cinabzū. arabice vo significat. qdā vensur dicunt
nō bene. nā apud Ani. scribit i ifra sam. sit nāqz ex sulfure et
vīuo argēto. verū zinabar apud Dya. effodit ex miera i libia
coloris sanguiei. vni mlti sanguine draconis putauerūt. et.
Linamomū. Pl. cinamomū et cinamū nascit i etbiopia tro. lib. iz.
goditis cōnubio pmixta. s. cinamomi frutes duoz cubito. cap. 20.
rū altitudie amplissimū palmiqz min. qntuoz digitoz cros
situdis statia terra sex digitis sirculosis arido filis cū vi
ret nō odorat folio origani siccitate gaudēs sterilioz imbre
gignit qdē s. dēssimis i vepib. rubisqz difficilis collectu
et. et ifra. pcpina bōitas vgtuoz tenuissimis ptib. ad lēgi
tudinē palmi scda pprim. breuioze tū mētura atqz ordie. vi
lissimū qd radicib. pprimū et. Sz Dya. cinamōi gūa mltā
sūt. s. melius oib. qd sile ē cassie masticū qd fuerit recte et
nigriū colore. et mltūz i vīo soluet se virgulas hñs teneras
et leneas nodis plenas cū odore plenovelut rute acer. sapore
atqz mordax gustū i silitudinē nasturcy semis cū qdā salte
dine. c. bastas cū frigeris puluere enitit odore oia vicē.
et. has bastas cū a terra euulserit radices cap. sequit. bec ē
pbatio cinamomi. Est et allex gen. cinamomimē tani tactu
asperū statu breui et crosius sub ruffū colore. Tertio vo ge
nus est sile cassie melle lentice subnigellū colore tactu le
ne et nō multos nodos habēs. Quartū gen. colore albiū ta
ctu molle i robore crosius et fragile et radicib. mai. Cū
tū gen. est odore simile cassie. colore subruffū et corio sile
cassie habēs bastā in se fortioze cū radicib. crosioz. s. fili
bus libanotido multas bastas cōtinēs siles mirre et cassie
et nō tū odore plenū. Sextū gen. qd appellat lothea et mo
thas s. nec vntur nec odorē bz. Septimū gen. est qd appel
lat a greco xilocinamomū. i. cinamomi lignū radicē habēs
maioze cū bastis nodosis sile cinamomo i odore nō sūue. s.
dicit alig melius esse cinamomū. s. eligēdū ē cinamomū
colore subalbidū scabzolum semē habēs sile piperi et lene
lignū. cui radix inutilis et. et apud Sera. pter bec vba. Jre.
qd dī kerfe est simile cinamomo in radice sua et mltitudine
nodoꝝ. et est cinamomū lignosus habēs ligno fortia et lēga
et bōitas eius ē minor q. cinamomi. et putat qdā q sit alte
rius spēi et vntia a cinamomo et. A duas spēs pōit d kerfe
et vtranz vī afferere aliā a cinamomo. de cinamomo ibi
videtur pleg post finis Dya. sed breuius.
Chinariū in antidotario vlti yngen chialum a catulo canis
dictū g sic vocat. g. sed p. k. scribi debet.
Chinaria Dibasius est ingt cardus q comedif. et alibi adra
ctius vel adractis quā alij cinarā alij carduum vocant.
Linari quidā purant acitabulū pondus.
Linaz. g. Alex. ca. de cura calide et hūide distēperatē. splenis
Lincinalis a quibūdā vocatur capillus veneris liber anti
quius de simplici medicina.
Lincū apud Dya. ē carnam. q et crec. ozulan. dī. s. i. cartamo
Lincleo Pau. ca. d. treoze et oleū de cino. i. lētico.
Linica Pau. ca. d. maculis faciei et nemē pōderis. Eramis
Linide Pau. ca. d. palis pcutiā ingt ptes ferulis aut cinide
Linodoxeos. g. canin. appetit. vt Alex. ppo ca. corruptū tñ ē
Linoglossa. g. lingua canis. a cinos vt dicit qd ē canis et glos
sa lingua. s. kīos ē canis. g. vni oia bec corrupte pferuntur.
Linocephalō plāta que antirenen vocat de qua supra.
Linomia s. libzū antiquū de simplici medicina vocat a gbus
dā piliū. sed kinomia grece est musca canina venenosa.
Linosyrtus ē dictu canis rubus. D. ē saccupula. multi oxia
cātū appellat. arbutū ē nimii spiofū cū radice alta et pli
mas ptes diuisa fructū hñs sile mēte s. palo maioze rubz
iterius cū ad maturitatē duenerit et dīne. lanā aspera hñs
et interius grana quedā et. puto esse spinā illā que profert

lib. is.
cap. ii.

lib. 20.
cap. 15.

lib. 37.
cap. 17.

lib. 26.
cap. ii.
in pn.

lib.
cap.
in pn
et lib
cap.
lib. i.
cap. 2

lib. 21
cap. i.
et is.

Plinius
lib. 25.
cap. 8.
circa.
pncipal.
Plinius
lib. 25
cap. 9.
yltra
medic.

lib. 2
cap. 8
in m

lib. 2
cap. i
pn

capitella qdā rotunda velut spōglas fetosa opta qdā aspi-
tate: quā moderni putabāt bdeguard f3 dīcriptionē supra
dicta. f3. Plī. ē cīnosbaton aliā plantā vocant. kīnosuata
scribī in libro de alimētis hā.

lib. 24. Cīnosbaton Plī. quā aly cīnapasīz aly neurospatō vocāt fo-
cap. 14. lū h3 vestigio hōis sile. fert z yuā nigrā i c' acino neruns
in pñ. debetāt. yñ neru' passus dī rē. alibi cīnosbatō qdā dicunt
lib. 13. Cīnosbatō Ste. ē yllcū canis. i. rub' canis. X cappaz.
cap. 23. Cīnosbatō. g. ē dictu canis testicul' ē spēs satirīōis vt ifra i fa.
lib. 13. Cīnosbatō. g. ē dictu canis testicul' ē spēs satirīōis vt ifra i fa.
cap. 23. Cīnosbatō. g. ē dictu canis testicul' ē spēs satirīōis vt ifra i fa.

ferunt tñ eo q foramina fac maiorā: z quod emanat ē sile
melli rē. Alex. vō vocat syron. Paulus vero kīron.

Cīnosbatō pro scinus sepe inuenitur z lentiscus. f3 grecus schi-
nos dīcī infra. apud Paulū vō chīū scribī ē oleū ei' cīne
lei vocat. puto a chio sūla vbi lētic' abūdat i q fit mastix.

Cīnosbatō f3 Plī. est arbor in gallia ferens gallas.

Cīoma gre. yfōagus seu morz' b' ibidē Paulus ca. de vna.

Cīomanos Dy. pīx que ex pīguioribus lignis pīni colligitur
nos ramale dīcī possumus. ca. de arborē pīni.

Cīparīfīus idem est qd cīpīzīfīus.

Cīparīfīus vocāt vna spēs titimallī quas Dyasco. describit a
similitudine foliorum ad folia pīni vel cīpīzīfīi.

Cīpīson f3 Dy. dīcī quedā spēs herbene ca. dī gerobotano.

Cīperuz Dy. siue vt aly dīcī erīscēpton aut aspaltū. f3 fal-
sum ē. folia h3 sīlia porro. sed oblonga z tēuīora z dura. ascē
dit autē de terra cubito yno z semī. bastā h3 angulosas sīlīz
iūco: que bastā semen in capite generat. radices sub terra

h3 rotundas z oblongas sīc oliua nigras: q multe z pīuice
nascunt colorē nigro odore suauī gustu subamaro. nascī
locis aquosis z in pratis z in palustrib'. in his radicib' ca

melior est q grauior z durior z crosior fuerit z fragilior f3
z asperior z odore plenior yscitūdinē odoris habens rē. z
infra. dīcī ē in iudea cīperū nascī similes zīnīberi quod cūz

maīstīcāt colorē croceū fac rē. aliud cīpīzī nascī apd nos i
ags radicib' lōgis nōdēis nigris pap odorant. greci agrio
kīperō. i. agreste cīperū vocāt. qd a Plī. cīpiron vocarī puto

Cīperum ara. sacchade infra in iunco.

Cīpīrō apud Plī. dīcī palustri gladiolus vt infra.

Cīpus ē gladiolus vt diximus radice bulbosa.

Cīporodon libro de greco trāsato simile Almāfozi ca. dī flu-
tu vētris vbi h3 cīporodon Almāfoz h3 balauīam.

Cīpus arbor Dy. folia h3 oliue sīlia f3 viridiora z paulo
crosiora z semē nigrum z florem albu z cū gramīne z cūz
odore bono rē. Plī. ē arbor i egypto zīzīpbi folys semē
coziandri candido odorato. coquitur hec in oleo pīemittī
q3 rē. hec apud arabes alcanna vocatur cuius oleum vo-
tur oleum de alcanna. grece vero cīpīzīz oleum.

Cīrades greci scrophulas vocant Cassius felix pmo ca. z dī-
cūt a cīras qd est scrophula. g. z cīrades. bīras glandule.

Cīrāgra a cīr quod est manus. arctica manum occupans.

Cīrcea siue dīrcea Dy. nascitur i petrosīs locis z solanis fo-
lia h3 stringno sīlia vel lupino ramulos infinitos flores ni-
gros z mīores multos ygā h3 cētro galli sīlīz radices tres
vel quattuor albas tēues odoratas z termāticās bipalmī
longitudine porrectas semen eius in folliculis velut corni-
culatis millo sīle rē. Plī. cīrēcā vocat z eadē dīpā vt supra.

Cīrceon Plī. cauliculus est tener duoz cubitoz triangulo sī-
milis folys spinosis circumdat' molliora sunt folia bouis
lingue similia subcandida in cacumine capitella purpurea
que soluuntur in lanuginem rē.

Cīrceon siue cīrcea scōs Dy. vocāt z mādragoz ab aliq' b'
forte a cīrce venefica muliere. f3 Plī. cīrceion mādragozā

Cīrīces vocat Qībasius cochleas q's Pan. (vocat dīgit.
scīricas vocat ca. de parotidibus apud vtrumque.

Cīricon testarū Pau. ca. de extenuatib' capillos de cocleis

dīcī. multotiens cadit error i nominib' grecis qñ i latinum
transferrunt pphāc figurā. c. q apud nos ce littera e. apd

Cīrīmī grece procelliones pīscēs. X grecos vero sīma.

Cīrīscos Paulus de dolore capitis ex pīcūstura.

Cīrogralion z cīrograllos erinacius ystricus spinosus por-
cus maior eritio q z achantocīros dī vt supra in ac.

Cīronīpleton supra in anchusa. Cīros grece porcus.

Cīrībos efectinos grece ornus arbor porcus huius anni.

Cīrīfolen greci appellāt ramīcē testiculoz. Lornelius celsus.

Cīrīta epatis gibbus epatis. Alex. ca. de flegmone.

Cīrurgia gre. manuum operatio rē.

Cīsa aliquando pro edera reperitur.

Cīlantemos f3 Plī. vocāt quedā spēs ciclamīnis tertiam dī-
cīt audiuīssē cognominari camecīsus.

Cīleos Dy. mīte sūt ei' spēs sed genera sūt trīa alba z nīgra
z elīx. alba vō semē albu affert nīgra nīgrū aut croceū quā
multi dyonīssā vocāt. Elīx vō nō h3 semē f3 folia mīuta z
angulosa z crosia rē. ē edera f3 grece dīcī kīssos z sic Anf.

voluit dicere cum dīcīt cīstus. oppocīssa est gumi eius.

Cīseleon ei' olenum et infra edera quere supra i barba ircina

Cīssos erithrāo f3 Plī. vocāt herba filis edere z ē dictu ede-
ra ruffa f3 vocabulū. Cīstereō f3 Dy. qdā edera dīcīt.

Cīston greci appellāt fruticez maiorem thimo folys ozīmī
duo eius genera flos masculo rosace' feie albus. hec Plī.
videtur rosa cāina vt supra in ypoquistidos. nam ipse ifra
sub his nascitur ypoquistis.

Cītinus Plīnius sic vocatur primus pomi p' mali pūnici.

Cītisuz Plīnius frutex pabuluz omniū aīaliū per quam mo-
dico pinguescunt z quadrupedia z iumenta ordeum sper-
nunt non ex alio pabulo lactis maior copia aut melior z ē
medicina morbis eorum ingens rē.

Cītraria ab odore citri mellīssa a mellīssīfilos greco turīgē
ara. ab atrogī qd ē citrū dī qua infra in me.

Cītron medicamē ad splenē qd scribīt a Cassio ca. de splene

Cītrū pomū citrinū notū. citranguluz vō alteri' generis est
cui' acetositas solū i ysū venit. hoc citromīlū grece dīcīt
de citrāgulo nūq' mentionē reperī nisi in quinto. A. ca. dī
sīrupō alkēdre ex compositione sua.

Cīzomo apd L. beo. Pzī. li. dī simplici medicā ē crua q' zeu-
Clamassimon plāta quā Dy. almeā vocat supra. X zomū cī

Clapledra ara. spēs syringe q' inycīf medicamen i vesica p'
ipulsiōnem instrumenti solidi i cōcaum instrumentam vt
albucaīz ca. de qualitate clīstīzātōis vesice.

Clauī dicunt apollemata non magna dī materia sanguines
vel pro parte colerica: qui z furunculi a gūlsdam vocāt
z a Constantino carbunculi rē.

Clanus vocatur exitus yue tunice oculi vt infra in protosis
qui z elus dīcīt.

Clematides apd Dy. dīcī tertia spēs trifolij cap' q's dīcībīt.

Clematides Dy. bastā h3 obzuffā odoris malī folia vīscida
z gustu sālīa vt' ē ei ex vulueratida pīmis locis allīgat se
sicut smīlax.

Clematis alia Dy. aut dāfnoides aut polīcantis. nascitur su-
per terram locis cultis sarmenta longa habens sicut iunci
h3 crositūdinē. folia lōga lauri sīlia factura z colorē hīs z
bīcīnīora rē. de hac Plī. ifra in clematides i si. ca.

Clematides Plī. ytalī cētaculū vocāt z nostri folium ad sī-
militudīnē capitis penulatū iacenten in artū. greci clem-
atīdē vocāt. sed greci clematides alias habent. vna quā alīq'
erīcē vocant alias largīmē nonnulli tenuem vocāt. ramu-
los habet pedales foliosos nō dīsimiles scamonee. nisi q'
nīgrīora mīnōraq' sunt folia. inuenītur in vineis aruīque
est vt olus rē. z infra. ē z alia clematis egyptia cognomi-
ne que ab alyz dāfnoides ab alyz polīcantis vocatur fo-
lio lauri longa tenuīq' z cetera.

Simon Jari. c 3

lib. 25.
cap. 9.
an me.

Plinius
lib. 16.
cap. 35.
lib. 24.
cap. 10.
lib. 24.
cap. 10.

lib. 23.
cap. 7.
lib. 13.
cap. 24.

lib. 24.
cap. 15.
in si.

lib. 25.
cap. 7.
p^o p^m
lib. 25
cap. 7.
in pⁿ

lib. 24.
cap. 15.
p^o me^m

lib. 24.
cap. 4.
in pⁿ

Clindonas greci **Alexader** ca. d. v^oetofitate splenis. **clidonas** eni greci vocat q^u agitatur aq^u sicut in vtre ita in ventre.
Climen d. bastā bz quadrā silez sibe viridi z folia silia amo glosse folliculos sup. xgā habēs duos sibi coherentes silico iridi z polipodion. in d. n. o. s. a. melior ē zc. **pli.** greci dixerūt plātagini similem esse caule quadrato folliculis cum semine velut in polipodion cyris zc.

Climenus **pli.** alibi a rege quodaz herba appellata ē edere folys ramosa caule inani articulis precincta odore graui z semen edere siluestris montuosus nascēs zc. bec v^o illa quā **Dyasco.** periclemenon vocat de qua infra i **pi.**

Clinopodion **Dya.** frutex ē sarmentosa duob^o palmis ascēdens a terra. nascit^u locis saxosis. folia bz silia serpilli z flo rē prassio similē. flos ei^u lectipedi similis iō nomē sumpt^u p^ost^u zc. **pli.** **clinopodion** alij **cleopieton** . alij **zepiortiz** . alij **zinoidem** appellāt serpilli filis serculosa palmi altitudine nascitur in petrosis orbiculato foliorum ambitu speciem lectipedum prebente zc.

Lobzbagne sic scribit^u in fo. cañ. **Aui.** s. in ara. **cobezbaca** dixit mibi arabs q^u est nux xarb q^u vulgo d^r melegette. eo q^u grana eius simulantur melice granis: si hoc est falsum est q^u scribitur q^u portauit de sclauonia.

Loccimella a coccineo colore dicta sūt p^oia ap^o **Dyascozidē**
Lobochium in fo. canonis **Aui.** quoddā animal marinum q^u vulgo dicitur vitulus marinus pilosum habens q^utuor pedes similes pedib^o catuli z parit catulos z exit interdū ad pascua in terra. grece d^r foca. ara. **koki.**

Coclea terrena apud **Dya.** ē limacia. coclea iterdū pro toto aiali aliq^u p^o sola testa accipit^u s. exigitā: aliq^u p^o marina coclea cōcula cōcilia. p^o marinis intelligi debet.

Coclearium **Jo. Sera.** ca. de abozu est p^oduz q^utuor aureo r^u. ergo est. 3. vi. verū **Rafis** i libro diuisionū ca. d. debilitate epis dicit q^u ē duo aurei. in antiga libris vñū seropulū z semis inuenio extracta sūma s. **Sera.** z. **A.** coclear medicī ne ē cētū z. xij. granorū. coclear vero mellis ducentorū z quadraginta octo granorū. z ē festariū. nā ap^o **Aui.** festariū ē aurei q^utuor. filz z coclear mellis. s. medicīaz a^ust. l. 2. 3. l.

Cocles in practica greca fili **Altman.** ex cōcordia ainboz. ca. de ylcere oculi ē antimonii. vbi **Altman.** antimonius. ipa bz **Cocodaphnis.** g. bacha lauri i practica **Pau.** **Cocles.**

Cocognidium ē semē plante dicte grece cameleay p^o ex ca. de camelea. z p^o **Alex.** ca. de ydropisi. Inquit cameleay nō cognidiū colligit^u. z est lacticiū. folia oliue habēs d^r quo supra i ca. arabice d^r mezerion. g. dicit^u cocognidium semē ē laureole non nouerūt veritatem. **pli.** cocognidio color cocci magnitudie grani piperis maior vis ardens ei zc.

Coccon **Dya.** aut ylosion aut faseion vocant. ex similitudine faseoli nomen accipit. super se folia sunt z de capriolis velut cucurbite aut vitis supra capitellum semen simile melancio i gustu folia aneti similia zc.

Cocbus insectiuus. vnde cocus inficitur. i. tingit^u. **Dya.** frutex est sarmentosa habens in ipsis virgis baculas rotundas sicut lenticula que colligitur z conficiuntur. est autem **bo nus** gallicus z armenic^o. secundus asiāus z litus. **hyspan^o** vero omniū nouissim^o ē zc. Est grana qua tigit scarletū z infra. nascit^u in scicilia z in drusi loco dicto mior quā coclea quā mulieres colligūt z vtuntur z inde appellatus cocus. vocatur aut arabice **karmes**: grece vero per. k. scribit^u. **pli.** est ingt gen^o ex eo in attica z asia nascēs celerrime i vmiculū se mutās. z iō **scoleryon** vocant improbant^u.

Locusignicus in antiquis libris de greco translatis reperit^u z interdū **gnicus** cocus est cartamum seu crocus ortulanus apud **Dya.** **gnicus** vocat^u z dicit^u vt supra in ca.

Lodia grece papauer. sed p. k. melius scribit^u iuxta grecū.

Lodilion **Dya.** similis est cameleonte nigre. nascit^u locis sa

xosis radicem crossam z longam habet odore viscidam sicut cardamomum. i. cordumeni.

Lodia grece vocatur limaces in libro d^r alimentis **Ballieni.**
Loe grece nomen ponderis librarum. ix. appendens ex cōcordia **Dyascozidis** ca. d^r tribentina vbi de resinis loquitur cum **Sera.** ca. de resina.

Loercēs v^o. i. s^optica. **Dya.** ca. d^r arboze pini. z ipa **spcussina**
Lolla ē glutē. z ē grecū acceptū p^o oi glurine. **Xp^o dicit.** inde taurocolla que fit de co^oys. yticolla que fit de pisce. sarcocolla q^u carnes glutinet. criocolla q^u aurū. xilocolla q^u lignum zc. huius multa a quo collectis z alia de quib^o infra in suis locis. apud nos vero colla p^o glutino quod fit de co^oys vel de pisce tātum accipitur.

Lolchodeya persiciū nomē est. z derivatur a colcodeyo qui est dator vite. **A.** primo caponis. sen secunda. doctrina ter tia. ca. tertio de significationibus complexionum.

Lola ara. idē quod alcola ylcus proprie ozis.

Lolades grece intestina inde colica libro d^r doctrina greca.

Lolagogum grece colere eductiuum purgās colerā a coliq^u

Lolas grece fel.

Lolasticon grece purgatorium. sed per. k. l. d^r doctrina greca.

Lolcito vel colcito infra in colico inuenitur diuersim^o de.

Lolcorar species vitreoli supra in calcitis. z infra i vitreolo.

Lolcandesum inuenitur in regali dispositione pro calcanto

Lolena origanum vt in libro antiquo de simplici medicina

z in antidotario yli in confectione dicta syrien.

Collirica passio **Alexander** capitulo proprio. est inquit imoderata conturbatio per ventris z vomitus effusione cuz molestia z turbatione stōi z ventris. nemo enim existimet quia propter hoc collirica vocatur bec passio quia colere effusio est. sed quoniam ex intestinis v^o ferri effusio materiez p^oetrē z os. ite stina enim colidas vocant antiqui zc.

Coles vel colis apud **Connelium** celsum vocatur virga yri lis. a greco caulon vt supra in ca.

Collestis grece glutinatio. paracolestis idem a colla vt supra.

Colletica glutinatio **Lassius** felix capitu. de pendignib^o.

Item de emoptoicis.

Colfos **Lassius** felix capitulo de pendignibus sic dicunt inquit greci pendigenes siue sinus ylcus. **Papias** corpus grece sinus. **Ballieni** ad **Blauconē** corpus iquit quasi sin^o pendēs per. k. melius scribitur.

Colias scripsit **Stephanus** pro coclea z exposuit helecumū

pro alcum quod est arabice limacia.

Coli grece fel vt colera. colira etiam pro colera interdū.

Coliandrum pro **cozandro** interdum scribitur.

Colliade exponit **Lassius** felix ca. d^r iusti glutinosus flegma

Collirida grece crusta panis libro de doctrina greca.

Collirion apud **Dyascozidem** vocatur **gysamia** ifra in gi.

Colliriū ē medicina oclularis forma oblonga q^u fricat sup co

tē cū aliquo liquore q^u in oculis ponitur z dicitur arabice

stef. collirium etiam in multis libris de grec. translatis vo

catur supposito^ozū propter conuenientiam in forma. ē cū

forma eius nucleus dactili. g. per. k. scribitur.

Colliria oclorū sunt multimoda: z quedam sunt famosa z

laudata de quibus vt facilius inueniantur quedaz memo

randa mibi videtur vbi reperiantur. ponere.

Colliriū triferō ad obtalmiā calidā **Alexa.** ca. de dolorib^o zc.

Collirium. spongiarum dictum idem ibidem z cetera.

Collirium monoimeron. et est dictu ynius ocl. idem capitu.

diuersa sunt et cetera.

Collirium **dyarodon** ibidem. **Item** **Demothenes** ca. de ylce

rib^o oculi. **Ite** **Lassius** felix. **Ite** **Quibasi^o** i antidotario.

Collirion musariū ieraticū vel miraticum ibidem.

Collirium polidencon vel polidecton ibidem.

Colliriū medicon ibidē. **Ite** **Demothenes** in antidotario.

Colyrrion dyacrocon ibidem.
 Collirium dyamozon ibidem.
 Collirium cyron ibidem. Collirion cberison ibidem.
 Collirion teucistaticon ibidem.
 Collirium bermolai ibidem. Item cassius felix ca. de oculo-
 rum vitys. Item Oribasius in antidotario.
 Collirion mearion ibidem. Collirion pellarion ibide.
 Collirion cygnos. Alex. ca. Si g. cōtigat rē. Itē Demostenes
 i antidotario. Itē Cassius felix. Itē Oribasius i antidotario
 Collirium liuianū ibidez. Itē i obthalmico Demostenes ca. de
 obthalmia. Itē cassius felix. Itē Oribasius in antidotario.
 Collirium dialibanū Alex. ibide. Itē cassius felix ca. de oculo-
 rum vitys. Item Oribasius in antidotario.
 Collirion ozimon ibidem.
 Collirium diamamiria ad cecatrices. Alex. ca. quecunque.
 Collirium dyatichi vel dyatritici ibidem.
 Collirium cionion ibide. Collirium nardinū zolli ibide
 Collirion ydaron ibidem.
 Collirium cleonos ibide. Itē Demostenes ca. dylcerib^o oculoꝝ
 Collirium conopion vel anopiticum ibide.
 Collirium dracomatium idem ca. ad dracomata.
 Collirium theodoricon ibide. Item Oriba. in antidotario.
 Collirium eucaton vel ecaton ibidem.
 Collirium dyakeratos elafu qd ē dictu d cornu ceruino casti^o
 Collirium qd pirocollirium d Alex. ca. d collirys que X felix
 faciunt ad sicofis. Itē cassius felix de curis oculoꝝ.
 Collirium dictu igrocollirium. Idem cassius felix.
 Collirium dyaglaution a glaytio qd ē memite Demostenes
 Collirium dylitidota idem ibidem. X ca. de obthalmia.
 Collirion deuteron ibidem idem.
 Collirium agyologia Pau. ca. de obthalmia.
 Collirium triton idem Demostenes ibidem.
 Collirion tetarton ibidem.
 Collirium starcon ibidem.
 Collirium psozcon apsozi qd Rasis idē ca. d siccitate oculi.
 Collirium chiacon idem ca. de vlcerebus.
 Collirium aromaticus idem ibidem. Item in antidotario.
 Collirium spodiaceum ibidem.
 Collirium thefron ibidem.
 Collirium ygram idem ca. de carbunculo.
 Collirium plitron idē Demostenes in antidotario.
 Collirium yranion ibidem. Item Oribasius in antidotario
 Collirium acbaristum ibidem.
 Collirium dyachiroton ibidem.
 Collirium dyamis ibidem.
 Collirium dicenticon ibidem.
 Collirium oxidericon dyamaratron ibidem.
 Collirium perisimeon ibidem.
 Collirium cocrodes ibidem.
 Collirium ascliptadia ibidem.
 Collirium illuminatorium ibidem.
 Collirium zolli cassius felix capitu. de oculis.
 Collirium tracomaticum pedicon idem ibidem.
 Collirium dyaleucopyu. i. de viola albis ibidem.
 Collirium dictus ydrocollirium Pau. ca. d flegmone oculoꝝ.
 Collirium philonis cornelius cellus capid. morbis oculoꝝ
 Collirium dyonisy idem ibidem.
 Collirium cleonis ibidem bis.
 Collirium attralium ibidem. Collirium Theodozi ibidez.
 Collirium ciclon ibidem.
 Collirium velpidis ibidem.
 Collirium philictos ibidem.
 Collirium diobalanum ibidem.
 Collirium andree ibidem.
 Collirium diatucerafos ibidem.

Collirium velpedis dictu memigmenon ibide. r aliū velpē
 Collirion zinlion ibidem. X dīs piroma dictum.
 Collirium enelpidum qd sperion dicitur ibidem.
 Collirium asclepios ibide.
 Collirium qd hermonis dī ibide. Collirium canopite ibide.
 Collirium cesarianum ibidem.
 Collirium hyeractis ibidem. Collirium finion ibidem.
 Collirium basilicon enelpidis ibidem.
 Collirium scillaceū draumaticum. Oribasius i antidotario
 Collirium nardinum ibidem.
 Collirium libanum tuasteros ibidem.
 Collirium fillustron ibidem.
 Collirium acbaristum ibidem. Collirium ispolion ibide.
 Collirium appolmaticiacum ibidem.
 Collirium oxibescan ibidem.
 Collirium empitescmenum ibidem.
 Collirium ygropancriuscon ibidem.
 Collirium ygraū caualidos ibide. hoc collirium scribūt Pau.
 r Zucen. auctoritate eiusdē Oribasij.
 Colocantum pro calcantus qd est calacantum inuenitur. s.
 Ste. xalacatus scripsit post grēcū p. cbi. X. itaz grecam.
 Colocasia. pli. quam aliqui ciamon vocant in egypto nobi
 lissima. hanc nilo merunt caule euz coctus est arenoso in
 madendo. tirso autē qui inter folia emicat spectabili folys
 latissimis et si arboris cōparentur ad similitudinē eoz
 q personata in nris manib^o vocam^o adeoq^o nili sui dotib^o
 gaudēt vt iplexis colocasie folys i variā spēs vasoz potare
 gratissimū habeāt rē. apd Dya. rē. vī faba egyptiaca de q
 supra. hec ara. culcas vocat de qua Zucen. ca. infra in cu.
 Colokintis grece cucurbita agrestis. colokitis enim quin-
 tis fin grecos colloqntida dicimus.
 Colosonia Dya. sic dicta a tyrena colosonia regiōe r cetera.
 nos picem grecam dicimus. hec dicitur pix buicia r rexina
 frixa. arabi. vero ratienigi infra in ra.
 Coloma. g. quoddā vlcus oculi vt infra in vlcera.
 Colono. g. vlcus recens oculi.
 Colon intestinum de tribus grossis penultimū in quo dicūt
 fieri colicam passionē. sed melius supra in colades.
 Colostia pli. ē prima a partu spōgea dempsitas lactis rē.
 Corpus. g. sinus vlcerebus vel apostematis.
 Colitico Dya. bulbus agrestis quem dicunt effemero. nascit
 in fine autūni florem habens album similem flori croci
 postea folia affert bulbo similia sed pinguiora hastam ha-
 bet duob^o palmis lōgā ruffā radicē r subnigrā. q si dcozla-
 ta fuerit alba vī mollis r dulcis succo plena lactei coloris.
 bulbus ipse bz i medio incisuram vī flos exit. nascit mul-
 tum i messenia r chalcis rē. Est hermodactili spēs vene-
 nosa vt patet per Serapionem ca. de hermodactilo. Ste-
 phanus colitico ē surmanū pro surumē qd hermodactil^o
 r videtur q infra sit per Serapio.
 Coluber serpentis spēs. que dī ceruū fugere leonē iterficere
 Colubzina dracontea vt Dyasco. ca. suo Macer idem.
 Columbaria herba peristereon. g. r gerebotanum et est ber-
 bena de qua supra.
 Colona aliqū. p ipsa colica inuenitur.
 Loma seu comatos. g. apostema firm cerebri vlc^o accidens
 supra in agripnia.
 Lomarus Dya. arbor est similis cidonio. s. folia minuta bz
 r fructū silēs coccimelle sine ossibus quā multi memeglo
 vocāt. cū vō maturatū fuerit ruffus fac colorē comestū vt
 fursures iuenit rē. vocat arabice chatiabich. i. iterfectoz
 patris sui. r ficus lupi. Et est arbutū qd vocat nro ydioma
 te armoni. fructus ei^o est i supficie asper r bz saporē mixtū
 ex oulcedie r acetositare cū stipticitate aliqua. Ste. coma-
 ros catolebie r catelebum rē. qdam gombare dicunt.
 Simon Jan. c 4

lib. zi.
 cap. is.
 circa.
 pncipiū.

lib. ii.
 cap. 4i.
 r li. zδ.
 cap. 9.
 in pñ^o

Lombourolia est iuncus nō acute summitatis infra i vrolla.
Lomeos inuenio in pluribus libris atqz vt Pauli et Cassi
et alijs pro gummi arabico.

Comestio pro puritu inuenio apud Alexandriū pmo libro.
Comidion grece ē gūmi quodcūqz vt libro d doctria greca.
Comital' morb' atiqz vocat' epilēsia. ifra i epilēsia iuēies.
Comos Dya. herba ē duob' cubitis longa folia bz angusta
et fortia. y. digitis lōga et lanosa q̄ circa radices sūt. sup quā
capitella sunt pusa: cuius semen non facile videri pōt pro
ipsa lancia. radix est illi amara et.

Compton in pratica greca simili Almansozi. ca. d emoroy di.
bus in quodā emplastro vbi bz cōpton. Alman. bz malua
uiscus. alibi cōpton in eadē pratica. p maluanisco.

Conariū Paulus de inefficacibus partib' ad coitū nō noui
Lōcha marina d' coclea.

Condam scripsit Ste. pro conder quod est thus.

Conder ara. thus. g. vero oblibanum quod interdum imi
tantes arabes dñt libem.

Condes arabice conditi est planta que apud Dy. vocat' stru
tiū. et a Ma. ostrutium: et quidā radice ellebori albi putāt
eo qd sternutamenta mouet vbi ipsa. sed alia. ē vt supra ifra
in stractio: d quo Macer. sternutamentū p se puluis mouet
ei' narib' iniectus veratro nō segnius albo. i. elleboro.

Condi. loma. g. emoroyda ceca. f. qñ tu mens nibil sanguinis
emittit. qñ vero manat sanguis vocatur emoroyis.

Condisi dicitur ara. condes ibi quere.

Conditus aliqñ in libris antiquis qñ d' de aliquo antidoto
des cū condito intelligēdū est nectar: cū cōpositiōes sūt
diuerse f3 exigentiā ad vñz medicine. p. li. ca. de vñis ficti
tis. fiunt fingt alia vina et nūc ex pipere et melle et alijs spē
bus d' g' supra dixit. q̄ ingt alij d' ita alij pipata vocāt et.
Condos apud grecos duo significat. nā significat crosus vt
in libro d doctria greca. p. dros crosus et ob f3 forte respō
dens mihi grecus interrogatū qd eēt cōdros dixit furfur fa
rine. Itē cōdros exponit ibidē qd ē aliq̄ catillago. et ē gen'
frumeti de q̄ Dya. cōdros fit de germinatia. Hal. in li. d ali
mētis gen' frumeti ē cōdros sufficienter nutritiū viscosū
hñs ebunū et. f3 vocat' i libris d arabico trāslatis cādara
fiū. et apud. A. candaros. de cādarufo supra in can.

Cōdrue Dya. folia et ramos et flores filia cicoziāis bz. vñ mē
ti spēs feridis illam digerunt eē. folia tenula hñs in sumis
ramuloz. velut mastix inuenitur rotundū vt faba et.

Cōdrion p. li. cōdrion siue pdrille folia bz intubo circūroffo
filia caulem minus pedale succo mandentem amara radi
cem fabe silez aliqñ numerosas bz. p. ximam terre.

Cōferua Plinius appellata est a conferu imitando spongia
a quarum dulcium verius quam muscus aut herba villose
dempfitatis atqz fistulose et. infra de ipsa.

Cōfita interdum vocatur laudanum.

Cōgium nomen mēsure ligdoz fm yfido. vi. cōtinēs sexta
ria. et sextariū pmet libras. y. ē ergo. xy. librarum f3 ipsuz.

Coni vocatur fructus pini. f. pinee ipse a forma. g. vocatur pi
tide vel pitirides. f3 Dya. a pitui qd ē pin'. nuclei vñ dicūt
strobilia. In aliq' vñ antiquis libris reperit expositū qd fuit
fruct' cipesti et f3 idē dīc yfido. verū i libro d doctria greca
exposi' konos ē pinea. Ste. konos sonobaz magnū. i. pinus

Conile f3 Dya. vocauit Nichander quādā spēs origani.

Conios. g. cicuta Dya. conios bz altas nodosas sic maratru
folia filia ferule f3 angusta et grauis odoris: supra q̄ sūt capi
tella rotunda vbi flores sūt albi g' ē semē aneto sile f3 al
bū. radix ē ei nō alta et. f3 vñ vocatur ab Alii. fucarā vt p3

p. cōzdiā illius capituli cū dicto ca. Dya. et cū Macro ca.
de cicuta. et Sera. oēs enī idē dicūt. In libro d doc. gre. scri
bit per. k. konion vt ifra in ko. Ste. konion fucaratum.

Coniza Dy. coniza alia ē maior atqz odoris grauis, alia pua

odoris iocūdi. iter has alia media grauibilioris odor' qñ
p' appellata ē coniza lata siue vanitatis. vel vt latini armē
talis. Itē scda vocat' libanoris siue vt latini pīx marina vt
fiscariū. Media appellat' ē coniza cephalos siue. vt lati
ni thymus minor. Maior et minor coniza folia oliue filia ba
bēt f3 aspera et pingua. minoris vñ folia odorata sūt. maio
ris vñ grauis odoris q̄ ē i frutice maior ē. vga maioris lō
ga ē cubitis trib'. minoris vñ vñ pedis lōgitudine porre
cta est: flore fragile et mellianū habētē colore amaz et cū flo
ruerit velut capillos facit. radix est illi inutilis. Media vñ
alta grossa bz et lenia folia et paulo maiora. maior vñ nō pin
guia nec maiora bz folia. f3 quē iactātia odorē gustū suauē
et inutilis oib' et. Dixit mihi greca barbaria q̄ ista ē pollica
ria: f3 conica grece vocat'. dixit mihi multas ex vñtib' ei'
velut scribunt a Dya. p. li. conice duo sūt gñs. mas et femi
na. est differētia in folio. tenuius femine et constrictis an
gustiusqz. libzicat' mas. et ramofioz. flos qz magis splēdet
ei' Fotin' vñ qz p' acturū mas odorē grauior femia acuti

Conos sepe in libris de arabico trāslatis inuenit' et Cor et.
est idem qd ciatne. et coatos etiam reperitur et est appēdēs
vñcia. i. et semis vt supra i ciatō.

Chōchia. ara. fm Alhau. d' affodillus et d' afas liauras et
Conuoluolum p. li. ē flos nō dissimilis lilio. in herba quam

cōnuoluuz vocant nascens p frutera nullo odorē nec cro
cus intus vt lilio: candorez tamen referens ac veluti rudi
mētū nature lilia facere cōdīcentis et.

Chobol apud arabes duo significat. nā est omnis medicina
ocularis. et est antimonium: qd sic vocat' pp excellentē vñ
tē quā bz in cāis oculi: oñz: quāis aieit vocent.

Coptozia. g. incisua vt Alexan. ca. d cerotis ad stomachum.

Copton incisio vt infra in ko.

Copton in pratica greca simili Almansozi inuenio proma
uauico aliqñ cōpton vt supra.

Coquimella quā latini a colore prunum vocant. alij a mltā
tudine nigri fructus nixam vocant et. yfidozue.

Coracon Paulus capitū. de vlcerebus pudendorum.

Coras ē spēs ypicon apud Sera.

Coratum scripsit Stephanus pro churati: qd est porrum.

Corat albanī ara. est dictū planta fontis et est senetiō. et co
rat albanī est dictū pupilla oculi: ppter quam equiuoca
tionem forte errauit translator Auicenne in secundo expo
nens pupilla oculi cum debuit dicere planta fontis. et cau
sa huius erroris potuit esse quia saraceni in communi ser
mone consueuerunt dicere blandientes maxime mulieri
bus. Corat albanī. i. pupilla oculi mei. quare occurrens hoc
citius imaginationi translatoris sic exposuerit. Interim ta
men. nam corat pro planta per geminum. r. scribitur et p
nunciatur: pro pupilla vero per vñum.

Coratati Joan. Sera. capitū. de disinteria sunt frusta subri
lia que cum pinguedine intestinoz exreunt. corat et curas
iterdum inuenitur et est a greco corozdes vt infra ibi.

Coraxos. g. coniotos vt Alexan. ca. de emigrania facta ex ffo
bumore stomachi.

Corza est que a Halie. thenātos vocatur ifra i the.

Corzadsum idest yleos. Cassius felix capitū. de lilio et in an
tidotario vñiuersali exponitur. Cornelius celsus diceles
caustius iquit tenerioris intestini morbum cordaplon ple
nioris elefon nominatur a plerisqz. video nunc illum prio
rem elefon hunc cordion nominari.

Corzilion Dyascozi. multi fiseleos creticū vocant. nascitur
in sicilia cui frutex est sarmentosa semē hñs rotundū et du
plex sicut faba et viscidū et odoratū et. Plinius cordilion
alij semē piliy esse dixerūt. i. fiseleos alij herbā per se quā
et syron vocauerūt. in montibus nascitur.

Corzamenī arabice est a greco extortū cardamomi da sly.

lib. i. 4.
cap. 16.
vñra
mediū.

lib. 22.
cap. 22.
vñs fi.
lib. 27.
cap. 8.
in fi.

lib. 2.
cap.

lib. 21.
cap. 10.

lib. 2.
cap.
vñs

lib. 21.
cap. 5.

lib. 2.
cap.
p. p.

lib. 2.
cap.
circ
me

lib. 2.
cap. 21.
vñs

laba longa mo breui. Joānes Serapio. in descriptione tyria. exponit quod est carui agreste.

lib. 26. cap. 5. **Lozurdon** herba solstitialis flore rubeo. Plinius.

Lozibida vocat. g. meatu pefice ad virgā. Corneli⁹ celsus.

Lozicus croc⁹ dicit⁹ ē melior ceteris fm Dyascozidem.

Lozigiola polygonia sanguinaria centuz nodia virga pasto-

ris idem vt infra in virga pa.

Lozilfon fm. d. vocatur glifamia infra in gi.

Lozimbus fructus edere. Alexan. ca. de cura cefalicozū. ali-

quando pro anulis caprioloz vitium inuenitur.

Lozon quidam coriandrum dicunt fm. d. Ste. ē questara

pro casto.

Lozium dy. quā multi ypericon dicūt siue vt latini rapa-

nustica. habet folia similia erice sed paulo paruiora 2 suc-

culentiora rufa. ramos habet plures tenues 2 oblongos.

frutex est illi altus duobus palmis vitida 2 eustomaca 2

odorata 2c. apud Sera. de hac in ca. de ypericon tractatur

2 ponit quarta spēs ypericonis. Plinius. ypericon quā mul-

ti camephiti. alij corison dicunt. 2 infra. est aliud yperico qd

aliqui caros appellant.

Lozisa fluxus reumatis proprie per nares vt supra in kata-

ro. grecum est per. k. scribitur.

Lozuii d. cranea arbor est. i. cornea. semen bz file oliue. sed

paulo oblongius 2 viride. qd cū maturatū fuerit obrui co-

loris est 2 simile cere. bonū i se hñs sapore 2c. Ste. cranea

arbor mozan vocat. Quidius merba. coznag 2 in duris

berentia mora rubetis. apud Alii. murā vocat. Lozatum

in secundo praticē Aliaba exponit qd est fermentum.

Lozoda grece cimey vt apud kiranidaz capiti. de bdela qd

est sanguifuga. arabice vero vocatur corad.

Lozodes Alexan. ca. de disinteria est qd arabice dī alcurat

vel alcorat 2 alcorati. 2 sunt frusta subtilia q in disinteria

egrediuntur vt exponitur a Jo. Sera. ca. d. disinteria.

Lozona regia dicitur arabi. elchilemelich 2 ē melilotū.

Lozona montis vel montana vocat arabice rosmarinū. f. al-

keligebel. apud grecos liuanoris vocatur. Al. nullum cap.

de ipso facit.

Lozonopodion herba que pes coruinus dicitur folia habet

vt psilium vt. d. ca. de psilio.

Lozonopos d. herba est mino: sparsa super terram cum ra-

mulis suis folia habens composita 2c.

Lozonopon Pl. aculeatarū caules aliquaz per terraz ser-

punt. vnde 2 quidam crozonopon vocant 2c.

Lozatrai vocat Ste. lactucam.

Lozotos g. senum li. de doctrina greca.

Lozth Joan. Sera. ca. de febze ethica est gūmi arabicum.

Lozudā Pl. itelligo eni siluestrez asparagū que greci oz-

minū aut miachāton vocant alijs ve noib⁹ inuenio nasci et

arictinis cornib⁹ tunsis atq: defossis 2c.

Lozumb arabice caulis a greco crambe vt supra in bazfica.

Lozms mensura. xxx. modioz que ebraice coza dicitur.

Lozotbrai vel corozadi pro lingua bouis apud Alii. in. y. pra-

tice scribitur.

Loften Joan. Serapio cap. de fluxu. menstruoꝝ cupule

sunt glandium.

Loftum radix amara. inuenit aut in multis locis costū dulce

scriptū in pfectioib⁹. sz nec vidi nec audiui ab aliq vidisse.

Lot apd Alii. in scdo 2 alisti 2 alfafafat 2 radbab 2 est eius

expō hūda seu virēs. apd dy. vocat medica. 2 puto q sit

spēs trifoly sic vt per Serapionē infra in falfase.

Lotanismi elixatura. Paulus ca. de cacesia 2 ydropissi.

Lotila est pondus. ix. vnciaz Hal. vero in decimo de igenio

sanitatis vt dicere q due sint. ix. vncie 2 est medietas kist

fm Alii. capiti. de sciatica. dicit Hal. tertio regimis acu-

toz. ca. illo. cū sit solā aquā. qd ē pōdus. ix. vnciarum.

Lotilidon d. siue vt alij cimbation siue vt latini ymbilicus

veneris folia bz sic cimbaliū obrotūda 2 lata 2 latenter cō-

caua altam breuē in qua est semen. radix est ei rotunda vt

oliva. 2 infra alia corilidon folia bz pinguis 2 latiora 2 spī-

sa sicut linguellas folia que circa radicē sunt velut oculi bz

picta bz in medio sicut aizon maior gustu stiptica. astā bz

tenuem supra quā flos 2 semē est simile ypericon radix est il-

li maior predicte filis aizon 2c. Pl. corilidon parua ber

ba cauliculo concauo tenero 2c. vt. d. de ytraqz spē.

Lotonia apd dy. vocant egypti dactilos. ca. de palma.

Lotola fm ysidorū est mēsurā ponderans ciatos. vi. 2 ciat⁹

fm ipsum ponderat dragmas. x. ergo ponderat dragmas

ix. si igit vncia est dragmas. ix. ponderat vncias. vi. 2 drag-

mas. vi. sz si ē dragmas. viij. ē. viij. vncias 2 dragmas. iij.

Lotula alia fetida alia non fetida 2 est planta filis camonil-

le folijs 2 flore nisi qz est magis ramosa 2 desior folijs ma-

iore flore. bec vocat ara. bibar. i. oculis vacce fm Alii. g.

vero butalmos. i. oculis bouis de quo supra in bu.

Loturnix infra in gagila 2 in ortix.

Lotana infra in kidonia.

Lozumbrū dī qd ē fex stozacis liquide qdā timiama vocat.

sed timiama est omne odoriferū fumigū grece.

Lozendix oicebat antiquitus sciatica passio vt apd Pl. in

multis locis.

Cranea apd dy. ē cornū de q supra in co.

Craneū g. est testa siue os capitis. inde pericranean pellicu-

la ipsa os circū tangens distinguēs a cuti in qua aliq con-

tinetur materia que est causa pessimi doloris capitis 2 est

species emigrance cassius felix.

Craxi Ste. est carrubiū qd ē pilocarata sz nō ē psonum.

Cracula g. dy. ca. de croco vinolentia ingt quā greci cra-

pulam dicunt.

Crasis g. cōplexio inde eucrasia bona pplexio discrasia vō

mala. eucration bñ pplexionatū.

Crastuenium species aceris arboris vt supra in acer.

Crassula alia maior alia minor que vernacularis dicitur 2

est semperviuina minor.

Crategonon d. folia bz tritico similia ex vna radice mltas

altas semē file croco. nascit locis ymbrosis 2 spinosis.

Crategonon Pl. spice tritici similis est multis calamis ex

vna radice manantib⁹ multoūqz geniculozum nascit. in

opacia mily semine vebementer aspero gustu 2c. 2 infra ē

crategonos que 2 teligonos vocatur. differentia intelli-

gitur lenitate gustu 2c.

Creas grece caro. per. k. tamen vt in libro de doctria greca.

Cremastras vocant greci neruos quibus testiculi suspensi

sunt. Corneli⁹ celsus.

Creta terra noua que 2 argilla dicit⁹ 2 figuli dicta creta vt

volunt quidā a creta insula vbi melior inuenitur.

Creta insula medicinaliū rerū referta queqz ibi ozunt sup

omnes alias landant ab auctorib⁹ testante ē Plinio cuz

duxit. quicquid in creta nascitur infinito prestare ceteris

eiusdem gñis alibi genitis persuasum est.

Cretanus marinus. d. critimon frutex est herbe duos ra-

mulos habens vnius cubiti longitudine nascitur locis sa-

xosis 2 maritimis cum folijs albis 2 pinguibz similibz

andragni. i. portulace sed latioribus 2 oblongis florem al-

būm habet 2 semen libanotido simile male rotundū odo-

ratum q cum sicatur vt triticū separ se. radices. iij. aut. iij.

habet in oigiti grossitudine odoris suauissimi plenas. folia

eius gustu salmacida sunt 2c. Pl. cretano ab. y. admodus

laudata est inter eas que eduntur siluestrium barbarum

de forma eius vt dyasco. greca barbaria dicebat⁹ voca-

batur critama grece.

Cretum i. cribratum a cerno vt supra.

lib. 25.
cap. ii.
in me⁹.

lib. 27.
cap. 8.

lib. 25.
cap. 8.

lib. 25.
cap. 8.
circa
mediū.

lib. 26.
cap. 8.
vtra
mediū.

lib. zi.
cap. 5.

Creticus dies a crisi idest iudicatio sed grecus criticus.
Crinon apud. D. cretanus sed alibi critimon.
Crinon. g. liliū vt dicebat barbarica greca. Pau. ca. de apati
bus testiculorū scribit eraplin idē qd Auicē. eodez calu. z
ybi Pau. pōit farmacrina. Aui. ponit radices lili. inde cri
niū vel criniū oleū z crineleon vt i patica de greco fili
Almāf. ca. de apate calido. s. p. k. scribi d. s. fm grecū vt in
fra in k. Pl. ē igt rubēs liliū qd greci crinō vocāt zc.

Crinum scripsit Ste. sed per. k. melius.

Crion fm Demosthenem greci arietem vocant.

Crion apud Cornelium celsum vocat vlcus melinū malū
per foranina pua qd velut mel pus emittens.

Crios apd. D. ē qdā gen. ciceri. s. arietinū dciū. vt supra i ci.
Crifantemon est dictu. g. aureus flos apud kiranidam flos
eius est aureus. z vt calix in medio floris velut formice nū
gre pua alias hñtes. bec vocat sanguis mundanus.

Crifantem infra in elicri.

Crifaticū vinū. i. aureū fpiē i atigo libris. **Criseos**. g. aure.
Crifion. g. aurū. ybi in psalterio habem aureū grecū psal
teriu bz crifion. verū in libro de doctrina greca z chrision
z crifos exponitur aurū. per ch. melius scribitur. krisis vō
quod est iudicium per k.

Crifitis lithos. i. aureus lapis aliqū litargirū sic vocat.

Crifolitea vel crisolitus lapis.

Crifimi sem i antidotario yli i mitridato mioxi expōit rubi.

Crifima. g. ynguētū. **Crifocalcos**. g. auricalcum.

Crifocolla. g. est dictu auri glutē dy. crisocolla q prasinuz
bz colorē melior est armena. secunda macedonica z cipria
eligēda est sine lapide z sine terra zc. est illud qd d. bozax
z ara. tincar. vt apd Auicē. Pl. crisocolla humor est in pu
teis per venā auri deflens crassescēte humore rigoribz by
bernis vsqz i duritiē pumicis laudatiorē eadē in aurarijs
metallis z proximā in argentarijs fieri expertū ē. iuenitur
z in plūbarys vilior tñ. in oibz aut talibz metallo fit cura
multa infra nālē illam immisiss in venā aquis leniē by
me tota vsqz in iunū mēsez. deinde siccatis Junio z Julio
vt plene itelligat nihil aliud crisocolla qz vena putris na
tina duritia maxime distat vna vocant zc. alia crisocolla
fit artificialiter de qua Dya. de iuscolles tractat. z Aui. ali
quid tangit de ipsa. de id quo aurū adberet de q ifra.

Crifocomon fm. D. vocat agbndaz camomilla z est dictu
aurea coma verū aliā describit Pl. sub hoc noie crisoco
mon siue crisitis bz radicē nigrā in petrosiss nascēs paini
altitudine comatibus colore auri corimbis. **Crifocolla** ari
stin. Dya. virga est duapz palmaz in qua est capitelluz si se
ysopo radix ē illi aspa z tenuis filis eleboro nigro gustu hñs
ciparissi subdulcē z ansterū. nascit i locis ymbrosiss z saxo
z. **Crifofris**. g. piscis dictus aurata.

Crifogonū aut crisastū dicunt z amaracū multi vocāt. vir
ga est recta z alba folia hñs angusta in circuitu sic abzota
nū z coma in sumo z in giro aurosa alias sic auro plena in
qua est capitellum obrotundum radix eius tenuis est. na
scitur in locis asperis.

Crifogonum est dictu aureum semen.

Crifolaria Pl. edera quā crisolaria dicim c semē ē aureū.

lib. 24.
cap. 10.

Crifolobarina sic scribitur ab Auicē. est grecū corruptū. nā
grecus crisolobana dicit z est dictu aureum olus a colore
aureo. nam lachanna dicunt de omni olere z est attrplex.
caraf vō est arabicū. Pl. crisolobanū in pineto lactuce si
mille nascitur. Itē alibi genus crisolobani tradit floze au
reo folijs oleris coctū elitur vt olus molle.

lib. 27.
cap. 8.

Crifomila dicit Plinius vocari speciem citonioruz incisuris
distincta colore ad aureum declinante.

lib. 15.
cap. 11.

Crifopleuros. g. piscis dictus salpa z est dictu auree costē.
Crifula in ynguento marciaton minuta habet folia z alba

vt absinthium z dicitur herba cancri.

Crifla gallinacea vocat qdā spēs berbene apd. D. ca. de ye
Crifallion multi psiliū dicūt Dya. X rebotano.

Crifion Dya. virga est mollis z longa duobz cubitis trium
angulorū ipirola cū tirulis purpureis atqz senescentibus
circa quos folia sunt mollia filia bnglose; sed asperiora et
minora que virga in capite rotūda est z aspera supra quaz
capitella sunt purpurea in quibus veluti canapis semē ap
paret zc. vt lingua yrcina. alibi crisomon scribitur.

Crifte. g. oleum sed potius per. k.

Criftes Demosthenes est puissima ac purulenta collectio la
tino noie ordeolū appellata in capillis palpebre aut Pau
lo superius siue inter? in medio lata z ex ytraqz pre pdu
cta orde i granū similana. vñ aliqū grecorū doctior voca
uerunt. laune ferbunculum. aly paster vocant zc.

Crifonichia. g. dicit Cassius felix vocari radices ynguuium
capitū. de stigmatibus. sed credo corruptum z rizonichia
velit esse. nā riza. g. radix vt infra.

Crocodillus a colore croceo dictus aial ingens imilo flumi
ne degens siue lacerte. nisi qz fm se est breuius. aliqū in ter
ram palciū vitulū rapit mī si reperit portatqz in flumine.
solū inter aialia mandibulā superiorē mouet iserioze fixa
manente vt vult pbs. sed z pfitac? hoc idem facit. ab Aui.
vocatur tinsa in secundo canonis.

Crocomagina. g. dicit Aui. qz est sex oleibz eroco. s. alr Dya.
z Sera. est. naqz pfectio in antidotario scripta q recipit i
dyarudinis z in alijs pfectionibz z sunt ei diuerse pñes.
qru vñ Cassius in suo antidotario scribit. z Joā. Sera. in
vy. ca. de dyarudinis dicens q quando inuenitur crocus
permixtus intelligi d. de hac confectioe.

Crocomagina fit de crocino miro expresso z pfectio aroma
tibus vitulis exiet z troicisci fiūt lati z ipsi? vitilis odor ppe
modū mire filis z graue z niger color ē et sine lignis cum
qb? liquatū fuerit lene z subamaricans z croceum exiet z
ori applicatū dentes inficit z linguā diutius. sed illud ē yri
lius qd de siria venit zc. a croco nominata.

Crocus alius cōis qui orientalis d. alius d. ortulan? z infe
ctius votat? eo q ex ipso siricu tingit z est flos cartami a
Dya. cincu z gnicum vocat c semē iter laxatina ponit q
psitacis nutritur zc.

Chroma. g. color.

Chromion Strep. basalum. i. cepe.

Chronicon. g. chronica tpa annualia.

Chzonios chronicus diuturnus spalis tardus.

Chzonos annus tempus.

Chzotofion. g. tardus vel antiquus dolor capitis totius vel
tpoz ac frontis vt in passionario ca. de cefalea.

Crocodileon camelonis nigre berbe figurā bz radice lon
ga equalr grossa odoris asperi. nascit in sabulosiss zc. Pl.

Cubebe sunt ex eis domestic z situles res z ē nomē arabicū

Cubeze apd. A. in. y. cano. ē malua cubezi arabicū.

Cubugara. perdir z algel.

Cuculaminos Ste. ē buchomariē. sed de hoc supra.

Cuculus Halad paternianū grece d. z est striginus. liber de
medicia antiq ca. de cacro mamille. herba striginum quā
aly cuculū aly yuaz caninā dicūt zc. Pl. cuculū qdā alio
noie strigium aly. g. strignon. azinos bz nigros zc.

Cuidikion Joānes Sera. in. vy. cap. de dentifritio Hal. est
iquit herba q adsimilat asebesafren. z cū ea abstergit yri
trū zc. ē pitaria q. g. d. pdichion. z hoc voluit dicere.

Culb ara. miliū solis. sed apud Auicē. in scdo scribit calib. s.
in arabico culb. g. vō d. litospermon z est dictu lapideum
semē. nā ē semē durū veluti lapis: vt pz per Sera. tāgif vō
ab. A. i. secūdo alia spēs q deferit ab india dissimilis a nro
in forma nō in virtute. Ste. calebū z bachala scripsit.

Culcas ara. q z culcassa d. Auicē. de ipsa capitulum fac. nlr

lib. zi.
cap. i.
circa.
pñ.

lib. 19
cap. 3
in fi.
lib. 21
cap. 2

lib. 27.
cap. 8.

lib. 27.
cap. 8.
in fine

lib.
cap.
8.

apud Se. et uterque scribit in arabico. Iterum facit Sera. aliud capitulum de cabbile que dicitur a culam. et dicit ibi quod huius in se falsedine et assimilatur yinen et purgat aqua citrina. A. et ca. de culcassia oia que dicuntur apud Se. in hoc ca. et in capi. de culcas. ut appropriare ad culcas quibus nate et virtutes sint diuerse ut per Se. culcas enim satis nota est apud mercatores nostros yntentes in siria. et ego vidi Plinio. colocassiaz vocat supra ibidem.

Cule arabice venter scilicet stocacus et baran et vocatur.

Culef ara. salix.

Culoidon et limolion beta siluestria ut infra in limolion.

Culungen ara. galanga. chuleianu Step. scripsit.

Cumetre. ara. pira cumetirin scripsit Ste.

Luminu in antiquis libris pro cimino iuenit ut apud Plinio.

Cumi pro gummi et cumeco interdum reperit.

Lundes ara. codissi. a Dya. vero et Macro vocat strutiuz et ostrutiuz lege. capitulum de strutio apud Dya. et apud Macro cum ca. d. codissi apud A. et Sera. et videbis quod idem sunt. nunc potuiscire quid esset. quod dicitur quod est canaliculus agrestis. quod radix elebori alibi. sed hoc non potest esse. nam Adacer dicit quod non minus. puocat sternutatione quod eleborus albus. Preterea oes auctores diuersa d. his capitula faciunt. Alibi enim possumus est radix interius citrina exterius nigra. planta eius assimilatur plante dicte canatia et visus eius est in radice. est similis pietro. a Plinio vocat radícula infra in ra. et in strutio et supra in condes.

Lumbe ara. i. birnach et est affodilus.

Lunilla apud Plinio. huius species. yna sarina quod cunilla bubylla appellatur semen pulegi simile. quod hanc panacea falso vocat. est et alia cunilla appellata a nostris origanu beracleoticuz tertiu gen? et eius que a grecis mascula a nris cunillago vocatur odoris feridi radicis limole folio aspero et. et infra. alia que mollis vocat pilosioribus ramis et aculeatis. trita melius huius odorem digitis tactu eius coherentibus.

Lupariolos. Ste. est ferua et serubirum pro saro et scerbim.

Lupros est kana. Step. voluit dicere cypus quod est grecum. alcana vero ara. ut supra in al.

Lurra ara. porru reperitur apud A. ca. de pleureti grana al curat et semen alcurat et est expositu quod est semen yrtice sed yrtica vocatur bumure. sed quodcumque sit puenire ut in illo casu. nam yrticu laudatur in eo.

Lunchar infra in barlas.

Lurcuma est radix crocei coloris qua panni tinguntur. et est celi donia minor apud Auicenna. in antidotario vo vli in cōfectio ne dyamilia curcumat exponitur celidonia supra in celi donia et infra in memitem.

Lusbaralbaier apud Albumaran exponit capillus veneris. Luscaite rasca lini podagra linco quod lini necat. grue? lini. i. planta lino infesta medicine apta similis epitimo.

Lusius supra in ciseos. Lutubuth supra in abanarib.

Lurini Ste. gelmaru granati zisi pro iulmar et e balauisia et.

Litteram greci sine quadam sui delta vocant. verum quicquid est. et f. n. seg. tur illud. et in sonu nostri. d. trahit. que scribitur antixpos et pferit andixpos Arabes at bnt. d. ut nos quod del vocat quod debet quod est aurum scribunt.

Dabach ara. viscus ut apud A. et Sera.

Dab ara. e species stellionis ispanico ydiomate dñi botrax et

Dablan vocat apud Plinio. species pal. Xguaril e alia species ei.

map languidiolum alyis in arabia nascens.

Dabobab Auicenna. in secundo canonis iaz inquit dixim? in ca. de kaf iumma iuarimeti eius quod facit in podagra et. sed ego nunc capitulum eius apud ipsum inueni. Alibani. dababab

est aial magnu rapax mai? leopardor et aliquid leone. quod quicquid claudicat et ideo vocat claudicans et. in regali dispone vocatur papilio claudus. in terra nostra vulgo et i syria dicitur tabach. ad formam lupi vergit.

Dacrión. g. lachrima inde dacrión dendroles. i. lachrima arboris. i. gummi. quod aliquando reperit dacrión pro gummi.

Dactilis fm Dyascozide vocatur aristologia longa.

Dactilos. g. digit? ut in libro de doctrina greca a quo dactil? fructus palmarum. eo quod sit similis digito. que et greci yrticu dactilos vocant ut in eodem libro. quod quis propter noie finikia dactilos vocat ut in eodem libro a colore finikia a dactilo. p digitopentadactilus. i. g. n. q. digitozus et hermodactilus. i. hermetis digitus. dactilorum multas species Plinius describit. diuersisq nominibus vocat.

Dadi dicitur Auicenna. quod e granu sile ordeo logi? et stricti? et solidi? amarug. scribitur at dechin s. corrupte. nam i ara. e dadi.

Dadion et dadis grece teda lignu pingue refine siue pini ut alterius huiusmodi liber de doctrina greca.

Dadion masculus dicit Step. auctoritate cuiusdam Joannis vocari ara. id quod. g. dicitur androsenon.

Dafnis. g. laurus. inde dafneleon laurinu oleu. Dya. masculum distinguit a femina latioribus folijs. vulgo autem distinguitur eo quod sit sterilis femina fructifera. Alia species lauri de. scribitur a Dya. alexandrina camedafne. i. humilioz laur. Jte dafnide et est laureola. de quibus oibus quibus non sint vere species cois lauri nisi aliquid fistulide de ipsis apud Sera. in ca. de lauro tractat. Jte adafnis rododaphnis de qua infra i ro. Dafserion exponit Ste. quod est samagu et est samag gummi.

Dafne. Dya. quia multi alexandrina. aut ydeaz. aut danaen. aut ypoglossaz. aut zalama. aut stephanu dicitur. folia oximi. sino filia huius s. maiora et albiora et molliora. semen i medio foliorum eius sublingueu et taq. cicer. virga huius loga duaz palmarum aut modicu plus. et radices siles mirine s. maiores et odoratas et molles et rubeas. nasci loci montuosos et.

Dafnicis fm Dyasco. dicitur quedam species casie lignee.

Dafnochohi. g. bacca lauri quod alicubi in pratica Pauli et in alijs libris translatis cocodafni reperitur.

Dafnoides. D. dafnoides aut petalon aut camedafne aut peplon dicta cubiti vnus huius longitudine. virgas multas et non fragiles sed mucilaginosas. folia sunt ei lauri filia s. molliora et duriora et non fragilia gustu calida gula exasperantia flores albos huius semine nigrum cum maturu erit radix est illi inutilis. nascitur locis montuosis et. Plinio. aly pelagum aly eucalon aly stephanon vocant. bec est quia moderni laureolam vocant. quod dicit Dya. molliora et duriora inteligo flexibilia et non fragilia sicut lauri.

Dafruos Ste. exponit quod est medicamentum metallicum et puto quod sit disrigis de quo infra.

Dalim dicit. A. dixim? de eo in ca. de structione. ergo est strutio. nam in ca. de structione de nullo alio loquitur nisi de ipso.

Damascena pruna a damasco ynde habuerunt originem ceteris meliiora Plinio teste.

Damassomon Stepba. est inquit camaretra. i. fistula pastoris et. nam apud D. capitulum de almca qua dicitur vocari damassimon concordat cum ca. A. de fistula pastozis.

Damula aial sile capriolo minor tri. Daban. ara. damula. Danich ara. nome podoris. viij. granorum ordci. g. e duoz kirat. et dachynu et semis faciunt obolu. obolus est idem quod almi

Darchimie ara. podus. vi. oboloz. obolus est. y. ki. Xlusat. rat. et kirat est. liij. granorum. g. darchimie poderat. viij. kirat et ponderat. lxxij. granorum ordci. et hoc fm Joan. Sera. et idem dicit quod darchimie est aureus.

Darion. g. e quidam tunica neruorum testiu d. qua infra in clifoidos.

Darfufel ara. longum piper. Dars ara. dens.

Darfani scripsit Step. pro darfeni quod est cinamomum.

lib. iij.
cap. 4.

lib. ij.
ca. vli.

lib. 25.
cap. 9.
p^o p^m.

Darśāhan ara. arbor quā. D. aspalū vocat quā ignoro. Jo.
Sera. i. vy. ca. de trisera maiore dicit. q^o ē bederamē. 2. apō
Sera. auctoritate cuiusdā vocat airach. 2. est arbor grana-
ti fluestris 2. fructus eius vocat bel. est arbor spinosa cui^o
lignū est rubeū vel citrinū. in barbaria vocat aldbai. igre-
ditur in trociscis andromachi tyriace maioris cuius loco
ponit. A. fructum aliembut q^o est xillocaracta. vt supra in
aliembut 2. infra in gembut.
Daucus est semē baurie agrestis vt Joā. Se. i. ca. de tyrsaca.
Daucus creticus est semen baurie ortensis vt Cassius felix
ca. de epaticis. liber de doctrina greca. Dauchion daucus.
pastinaca. apud. D. vero datus ipsa pastinacha est. Dya
dauc^o quā dicunt creticū folia bz similia feniculo sed mio-
ra 2. tenera 2. virgā duarū palmarū in qua virga caput est
sile coziādro florē album bñs in quo semen est quasi pilo-
sum in magnitudine milij minutū 2. asperū gustu viscidū
2. odoratū. radix est illi. ynius digiti grossitudine bñs lōga
duab^o palmis. nascit^o locis asperis 2. solāis. Unū gen^o dau-
ci est simile apio agresti odoratū viscidū 2. calidū. sz melior
est creticus de quo supra dixim^o. Et est tertiu^o genus dauci
folia filia bñs coziandro 2. florē albū. in cuius capitello est
semen aneto simile q^o semen est oblongū 2. graue sicut ci-
minum agreste ceteris oib^o supradictis semib^o calidū 2.
Danguan seu durch ara. ē mēlura ligdoz (Pli. fere eadē.
pōderas li. ix. vt apō Jo. Sera. ca. d. syrupo d. granis mirri.
Daumabarā dicit. A. q^o ē scēfabrā q^o qdā voluerūt eē oziū.
Dausir ara. auena vt patet per 2cordia Sera. cū Dya. ca. de
auena. 2. ca. de egilops q^o ē idē. apō. A. vō deusir scribit.
Decbich ara. ferina.
Decoctū apō. A. sepe reperit vt deī vel dñciat cū decocto 2
est rob vne sappa triplicatū dulcor carenuz pro eodē sepe
ponunt. Pan. vō ca. de coagulato sanguie i mamillis elixa
Dedicbisa dicit. A. q^o ē cortex indus stiptic^o. Xturā vocat.
in arabico tñ scribit darkle. Iudeus vō asserēbat sic voca-
ri melicam in arabico. verum in libro de doctrina arabica
katine pro melica scribitur.
Deben ara. ē pō oleū pter oliuaz q^o pprie zait vocatur.
Deheb ara. aurum. Desela Ste. pro desle scripsit.
Desle arabice est oleū der planta venenosa que grece nero
2. nereodendron 2. rododafni dicitur de quibus infra.
De fructū vinū vocat sapa vt in li. antiquo de simplici me-
degalea herba c^o succ^o igredit^o i qdā Xdicina. ca. de vino.
pfectioē ad scabiosa vlcera in antidotario vñ quā ignoro.
Deiatur ara. apō abē 2 Desue ca. d. plenres ē dyacore dyaco
deyberane ara. yelpa vt in li. de doctrina ara. Xdion.
Deindar ara. dñc. A. q^o ē spēs abbel ergo faulne vt supra.
Deisparia fm Oziba. dñr. g. q^o difficile corrūpūnt in cibis.
Deleterio. g. Cassius felix ca. de illo letalis cibis vel potus
vt fungi venenosi 2. similia. Delf ara. yngula aialium.
Delitron. g. venenū farmacō thanasia. Dem ara. sanguis.
Dem alchoera ara. sanguis draconis.
Demest exponit A. q^o est laurus q^o ē gar dñ. 2. pphēc duo
noia duo de ipsa facit ca. vñ in lra del. aliud i gāi. hoc idē
facit de aliquibus alijs medicinis. quia diuersis nominib^o
vocantur plura facit capitula.
Demisurion Joā. Sera. capitu. de lapide ē virga pastoris.
Demoniarea grece iusquamū q^o 2. milimandru dicitur.
Dembras infra in omia.
Dendron grece arbor per. o. micro sed dendron per. o. me-
ga arbutum inde infra scripta.
Dendroides est spēs sexta titimali eaz q^o Dya. describit.
verūm in veteri exēplari est mirsinoides 2. bñ. qui vō igt
dendroides 2. anfiliafres dñ mltas comas bz 2. lachzymū
infinitū virgas obsuras in q^o folia sunt mirte filia sz ob-
longa 2. semē sile caricie 2. dñ mirsinoides a similitudine

folioz mlti que vocat mirsine. P. linus dendroidē dicit.
aly cubion. aly leptosilon cumulosissimū ex oibus maxi-
mis cauliculis 2. rubentib^o semine copiosissimum 2.
Dendrocolaps. g. picus auis.
Dēdrolibanū libāotis rosmarin^o idē pñres bz spēs d q^o ifra.
Deneb althebil ara. cauda equina.
Deneb elacrab infra in eliotrofia.
Dens cabalinus supra in casilago.
Dens eqn^o a gbusdā vocat sulfuraca plāta iuxta flumios
Dendecleon Cornelius celsus 2. epiplecton (nascēs 2.
q^o indecorum vel berniam dicimus.
Deosceleticon supra in croco.
Depsis. g. Theo. P. i. ca. d. se. tertiana ē dclatio morbi 2.
Derarie arabice cantarides. Ste. deririgū scripsit.
Deras. g. pellis corium. Dererigū est derarie supra.
Dermata. g. Dya. solce q^o remāserūt d calciamento veteri.
Derunegū pro doronigi inueni a Ste. scriptum.
Desissum expōit Step. q^o ē atria grece. 2. addit q^o ē polēta
Deteri dixit Dy. q^o ē gladiolus. c. d. gladiolo. (sz atria ē tri.
Deula Dya. que panax deuia dicitur est esula. apud Auiicē.
vero scobiam vel sezbiam infra in pa.
Deuteria Pli. nō pñt iure dici vna q^o greci deuteria appel-
lant. Lato. 2. nos lozam dicimus mace ratia aq^o vinaccio. sz
tamen inter vna operaria numerantur 2.
Dexeris Dya. aut cestris a rōanis gladiolus dñ bz. folia lrt-
di filia sz latiora 2. acutiora 2. astā in medio folioz bz cubiti
ynius lōgitudine grossam in q^o virge sunt capitella bñtes
semē eius in folliculis est simile cucumeris semen rotun-
dum 2. nigrum gustu viscidum. radix est illi nodosa 2. lon-
ga 2. rufa. 2. in ca. alio de gladiolo deteris scribit.
Dia. g. qñ per i. iota scribit signat ab de ole per inter ob pro
propter trans vnde. quando scribitur dyamargariton dy-
ambra 2. hoc per i. debet scribi non per y.
Dya vero qñ signat duo per pñsilon bz scribi secūdū q^o lati-
ni ytunt. secūdū vō veritate dyo. g. est duo. dyo vō in 2po-
sitione mutat o. in a. vñ dyalogus. i. duoz sermo dialenica
vero per i. iota dñbet scribi 2. est dictu rationalis disciplina.
dialekatika scribit 2. dicit grecus.
Dialon emplastrū seu cerotū a sale dictum: q^o 2. nam alos
grece sal. Cassius felix in antidotario. 2. Qribasius etiam.
Diabachanū a baccis lauri dñm. Alexan. ca. de antidot^o ad
epar 2. Diabetes grece Joā. Sera. est ingt eius itentio pe-
netratio ex eo q^o penetrat in ea illud q^o bibitur 2. currit 2
nō figit. 2. nominat diplacos. 2. ei^o itentio est sitire faciens.
quoniam accidit in ea sitis yebemēs 2. Alexan. idē ē aut
a greco diabibax quod est penetrare.
Dyabiflora pfectio ā diarundinis a bisflora quā: 2. ē armel
vt supra in bi. 2. infra in ba. descriptionē ei^o ponit Alexā.
ca. de squinantia. 2. Qribasius in antidotario vñ.
Dyabrosis. g. qñ p. corrosionē vel per 2. mestionē venaz sit
emoptoica passio vt Alexā. pprio ca. vel ē vnde cūq^o fiat
fluxus sanguinis a tali causa. 2. dicitura greco vrosio vel
brosis: q^o est edacitas comestio.
Diacartū a carta Cassi^o felix. qd sit carta habes supra in ca.
Diacatalon Alexan. ca. diuersa sunt 2.
Diacareos q^o d. succo corticū nucuz recētū sit Alexander.
capitu. de squinantia.
Diacilima. g. ozis collutio Cassi^o felix ca. de dolore detū.
Diachelidon diarundinis diabiflora idem.
Diacitonitē catarticū idest laxatiuū. Alexan. ca. de fastidio.
Diacoloquintidos yera a colognitida i antidotario vñ.
Diacoralium trociscus ad emoptoicos Cassius felix in anti-
dotario. Item in yniversalī.
Diacomidion a comeos q^o ē gūmi ara. i. antidotario vñ.
Diacodion a codia q^o est papauer 2. est syrūp^o de papauere.

lib. 26.
cap. 8.
yltram-
dium.

lib. 14.
cap. 10.

lib. 13.
cap. p.

lib. i. 3.
cap. p.

lib. 24.
cap. 13.
2 lib. 27
cap. 9.
in pñ.

lib. 25.
cap. 8.
circa me
dis.

persuasiōe illa. quicqd in creta nascitur in infinito p̄stare
teris eiusdē generis alibi genitis. p̄ime gde q̄ i p̄naso. rē.
q̄ spēs sit pulegy antiq̄ pulegiū martia vocabant. **Diptarmice** Dya. herba est h̄ne fruticē minozē multas bar
stas h̄ns tenues et rotundas filis abrotano in gbus virge
sunt folia oblonga similia oliue et multa sicut amidos i cu
ius cacumie ē caput viscido odoze. unde si odorū fuerit ap
plicatus sternutamenta prouocat. vñ et nomē ipsum a gre
cis accipit eo q̄ sternutatio tarmos dicitur.
Dipteris Dya. quā multi pluricon dūt herba est sine flore. et
sine basta et sine semine. folia sunt ei in vno capitulo diti
p̄rib⁹ gustu stiptica. nascit locis saxosis et asperis rē. ē felix.
Alind capitulū de ipsa facit et vocat filiciteron. apud Sera.
vo vñ de vnoquoq̄ scribit capitulū et vocat sarax. Silr
et apud Aui. ifra in la. greci tñ p̄teris filicē vocant.
Dirdar exponit Aui. q̄ est arbor cimici. et Constanti⁹ expo
nit q̄ est fragm⁹. sed in libro de doctrina arabica fragm⁹
scribit dirdal. l. finale. ap̄ Aui. vero. r. finale. Step. vo
in synonymis p̄teles inq̄t ē verdarū ara. et arbor cimici rē.
grece ē ylmus. nā p̄teles grece ē ylm⁹. et ita ē ap̄ Dya.
Dis ara. est iuncus.
Disulota exponit Cassius felix difficulter i cicatrice venie
tia. et est grecum.
Dicola. g. difficilia Cassius felix ca. de metromania.
Diffozos. g. difficilis. Disritos. g. difficile terminabilis.
Dysinteria greci est exulceratio intestinozum.
Dinia. g. difficultas respirandi. ortomiya si gde recto scēa
te iacentes p̄focant egroti rē. Cal. felix ca. de asmate. Jtē
supra ca. de asmate dīpnia dicit grecus.
Disparbia Demoste. ca. de regimine sanitatis oculoꝝ val
da sustinendi virtus. **Distētozia** vñ Dya. ca. d. altea.
Disterapentos. g. difficile curabilis.
Ditanos f3. p̄li. vocauerūt qdā agreste pulegium.
Diuretica. g. vrinam puocantia.
Dochatum ara. fumus. **Dochon.** ara. milium.
Dochon gadm̄ ordem vocant supra in crites.
Dodecateon plāta septē folia h̄ns filia lactuce radice lu
dolin ara. f3. Albatū vocat mliū. f3. in li. de Xtea rē. p̄li.
doctrina ara. dochon dicitur.
Domomarea greci lūquiamū et milinadri dicunt.
Donal fm̄. p̄li. ē qdā spēs carui q̄ nō nisi i aq̄ticiis nascit.
Dora vel doraṭi arabice exponit qdā q̄ est mellica qd̄ vñ p
Almanio. li. iij. capitu. de granis q̄ post ca. de mlio et panico
scribit sermonē de dora. vñ ap̄ Sera. ca. d. panico ex
ponit q̄ est paniciū. Joan. vo Sera. ca. d. disinteria loquēs
de forbitōib⁹ eis aptis vñ velle q̄ sit mliū. Ita tñ granā
satis pueniūt in opationib⁹. q̄re p̄ quociq̄ accipiat nō ē
periculū. q̄s tñ expedit vñ magis stipticis mellica aptior
est in li. de doc. ara. cathine est melica.
Dorcas. g. capriolus ibex.
Dorignū qd̄ alij cacabus dicit. Dya. folia h3 in colore filia
oliue sed paulo longiora et aspera. florem album. semen ve
lut ozobi varium in folliculis suis rē.
Doronici nomē grecū est. arabes vo doronigi dūt. ē radicu
la pua saporis dulci filis calamo arōatico i colore et figura
Dosis. g. datio. donum datum tributio.
Dotanum pau. ca. de frenesi.
Diacomata f3. Alexan. p̄p̄lo ca. est asperitas palpebrar.
verum Diba. pinguedinem palpebrarum dicit. sed traco
ma est asperitas de quo infra in tra.
Dracōtea Dya. siue vñ alij asclepias siue vñ latini i colubria
vigina folia h3 edet filia f3 maiorā et varia seu mactata ma
culis albis virga ei⁹ vel basta duobus cubitis longa et ipsa
variā similia serpenti liuozes. i. maculas purpureas h̄ns so
lida vñ pigit⁹ in q̄ semen ē sile botruo p̄mo colore viride

post maturitatē vō ē coloris crocei et est gustu mordax. ra
dix in rotunditate bulbi filis baro cū cozio tenui. nascit vñ
brosis locis et ortosis rē. arabice vocat luf. a gbusdā vocat
serpentaria maior. iarus vñ minor. p̄li. de iaro quē vocat
baron vñ Dya. idem et de hac est inquit baron de qua iter
bulbos diximus magnē est cū dracuntio litio baron. gda
eni esse dixerūt eadē glanrias factū discreuit dracuntū fil
uestre. p̄nūciando. aliq̄ radice baron appellauere. canlem
vō dracuntū in totū allū si mō bic est qui vocat ap̄ nos
dracunculū. nāq̄ baron radice nigrā in latitudine rotundā
habet multo maiore et qua manus impleat. dracō culus
subrutilā et dracōnis cōsoluti mō. vñ ei nomē est. Quin et
ipsi greci inensam posuere dīaz semē dracōculi feruena
mordax q̄ rē. et infra. id aut qd̄ greci dracōtū vocat tripli
ci effigie demonstratū ē imbi folijs bete non sine tirsō flore
purpureo hoc ē sile baro. alij radice lōga veluti signata ar
ticulofaq̄ mōlstraueretrib⁹ cauliculis oino. tertia demon
stratio fuit folio maiore q̄ corn⁹ radice aridinea toridem
vñ affirmabant geniculatē nodis quot haberet ānos totū
dem esse folia rē. Step. dracōn lustrabene.
Draco greci dracōn trison dicunt.
Diagagantum gūmini notū. f3. ap̄ Dya. et Alex. tragagātū vō
dragantū vō vuriolū qd̄ zegi ara. vocat. Xca. ifra in. r.
dragantū ē plāta q̄ a Dya. tragas vocat d̄ q̄ ifra in tra.
Dragma ē nomē ponderis sumptū a moneta argētea q̄ ho
die ara. baren vocat. et ponderat nonā p̄tē vñcie. et sic acci
piebat antiquitus. et illa ē vera dragma. moderni vō octa
uam partem vñcie pro dragma accipiunt.
Dragma. g. māipulus vel fasciculus vñ feni spiaz et h3. Jtē
moneta qdā obolus sic exponit in li. de doctrina greca.
Dragma apud Demoste. medium capitis vocatur.
Drami Ste. est simile carui frigidū dormitantiū.
Drefrenō p̄li. herba est cauliculis tenuib⁹ cubitalib⁹ circū
datis vñcis folijs poliarū amplitudine q̄lia eximū fines
sed candidiorib⁹ molliorib⁹q̄ flore cādido sambuci edūe
cauliculos decoctos. semine vñ. p̄ pipere vñunt rē.
Drimia. g. i. credo vel acuitas. vñ diuinos iocozes i q̄ro rei
giminis acutoꝝ. ypo. inacutos hūozes et acres inde.
Drimifagia. g. acuta cibaria vñ Alex. pluribus locis.
Drimis grece acer.
Driofagus fm̄. Dya. ca. d. driberot ē spēs q̄re. qdā cerū dū
Driobalanos. g. glans.
Drioberade. g. mscio hūda fm̄ Cassium felcem. Xerunt.
Driō f3. Dya. vocat a gbusdā strignū manicō de q̄ ifra spēs
Drioperistri d̄r polipodiū maxie qd̄ i q̄ra nascit. (solatri
vñ in libro atiquo de simplicimedicina. et Bal. ad Paternia
nū drioperistri iquit est filix que i arboze crecit q̄re quā
greci noadyol vocant rē. meli⁹ tñ driopteris vñ infra.
Driopteris p̄li. filicis filis in arborib⁹ nascit tenui folioz
subdulciū icitura radice iurata rē. hoc nomē vñ cōpositū ex
drio qd̄ ē q̄re et p̄teris qd̄ ē filix. driopis scriptū Ste. rē.
Dris. g. q̄rcus accipit p̄ fago ylice orno pino tadē p̄ oi arbo
re glandifera. driberot fm̄. D. est proprie quercus
Driusiria ap̄ p̄li. ē sumach. et dicit q̄rcus sirio. alij ros si
Dropax infra in sinapismum. Xriaci of.
Drupas p̄li. sic vocat olinas bone etatis ad edendū. f.
icipiēte bacca crecere. greci vō drupeditas petas vocāt.
Dubellati ara. apa cū tā collectionē fecerit sanie facies de q̄
magis speratur q̄ fiat vlcus q̄ resoluatur.
Dubene arabice mulca.
Ductamim ara. diptanum a greco corruptum.
Dulla ara. mello magn⁹ viridis.
Dulkara ara. caprificus.
Dulb ara. platan⁹ arbor vñ p̄pter Xcordia. Al. ca. ei⁹ cū Dya.
ca. de platano et p̄fert velut nucez vñ Jo. Sera. ca. de de

lib. 23.
cap. 4.
in pñ.

lib. 16.
cap. 37.
in me.
et li. 32.
cap. 6.
in fi.

lib. 2.
cap. 1.
in pñ.

lib. 3.
cap. 1.
in fi.
lib. 1.
cap. 1.
in fi.

lib. 27.
cap. 2.
in fi.

lib. 12.
cap. 2.
lib. 1.
cap. 1.
in fi.

et frigis. Item in Dya. ara. platanos e. d. b. Itē Ete. pla.
Nulcor apud Dya. et alijs multis libris. Tannus est d. b. b.
antigo repit e. mustu coctū vsqz ad tertiā partem sui qd
sapa triplicatum et carenū d. r. de frictū vintum apud. Ali
v. ca. de coriandro cum dulcore. i. passio.

Duraz ara. turtur atis. sed in arabico scribit duragi et voca
tur etiam byeman.

Dusarū dicit Ste. i. synonymis. p. d. usir qd ē auena.

Dubam bebesamū idem scripsit pro opobalsamo.

Litteram

hnt greci vt nos q sem
per breuis est. et cū hoc
hnt diphthongū que ex
positioe. a. r. i. fit
quā. e. semp sonare faciūt.
hnt et lraz voca
tam eta. r. e. longū dicit.
vex moderni gre
ci ipsa nūqz nifi. i. sonare faciūt.
Arabes vo

be hnt cū aspiratioe pferentes in imo pectoris
victū ē supra eoz. a. aliqui sonū lre. e. sine aspiratioe
scripserunt. Ebbereni Valiabas in. y. p. i. ca. de medicinis vomicio
est granū ben de quo supra et infra.

Ebenars apud Dalia. videtur camellus.

Eben sine eban lignū cū iteri nigrū solidū. palebū aptū
ocul tribus medicis et ē nomē grecū. ara. vo vocat abnus.

Ebulus. g. carneactis. i. istima actis et actis ē sambuc. vt in
pra Dya. actis duo sunt genera. vni arborosum et. d. scri
bit sambucū. et infra alterū genū est qd carneactis d. a mul
tis vero iofacti vocat et. et describit ebulū supra in actis.

Ebur ē dens elephantis idē eburne. a. um. aptū ē medicie
in multis pfectionibz. i. grediens ara. vocat baagi.

Echeon apud Pl. vocat medicamē ad vsum qd fit ex cine
re vipere vnde cinerate et melle et succo feniculi.

Echidna. g. vipera que et offis.

Echidris. g. fm Pl. est spēs serpentis in aqs degentis.
Echinos. g. ericius. alius terren. al. marinus.

Echinus d. a Pl. vo. ari piscis qdā qui cuz navi adheserit
ipam immobilē reddit cuius formaz fm diuersas opinioes
addicit. sed non est ericius.

Echinū fm li. antiquū de simplici medicina d. spia alba et
pato sic dicit eo q capirellū hz sile cruiū marino f. Dya.

Echisa Pl. hoc pseudo ancusa d. lanuginosior qz ancusa et
min. p. gūia tenuioribz folijs et languidioribz. radix oleū
non fundit rubentē succum. et ab hoc ancusa discernit et.
scitum est supra qz ancusa est lactuca asini.

Ectacos Pl. in scitia tantū nascit in terra serpunt caules
eius et radice emissi lato folio et spinoso caules vocant ca
ctos nec fastidiunt in cibos veteratolqz vnum caulem re
ctum habens quā vocant caulem et.

Ectopion. g. Demoste. est inquit reflexio inferioris palpe
bre ad exteriora propendens nec oculum solito velamine
contegens et. For. idem.

Edera apud Dya. vocat cifeos. sed grecus kisos dicit. Pl. ede
ra spēs hz tres. Candida Nigra et Elix. et he in spēs alias
diuidunt. nā alia tū fructu candida. alia et folio. fructum
vo candidū ferentū alijs densis acinus et grandior race
mus in orbē circūacti qui vocant corimbis. alijs minor aci
nus sparsiorqz racem. filii mō in nigra. alicui semē nigrus.
alicui croceū. ex his min. nigra folia hntē qdā nysia. ali
bachichaz vocant maximis extitibz iter nigras corimbis
qdā vero apud grecos duo genera b. faciūt a colore acino
rum dicta. scribitur et crisocarpū. plurimas at hz drias
elix. qm folio maxie distat parua suat et angulosa cōtinua
taqz cū reliquoz generū simplicia sint. distat et longitudie
internodiū. p. cipue tū in sterilitate qm fructū nō gignit.
Et elicia plura gūia sunt. scia herbatia ac virens que plū
ma est. altera candida folio. Tertia versicolos que tracia
vocat. et hac hz tenuiora folia et in ordie digesta defloraz

in alio genere d. lusa oia et versicolos. alia tenuioribz for
lyz et sistr ordinatis defloribzqz. altera neglecta hec oia.
maiora quoqz ac minora sunt folia maculaz que habitu
distant. et in candidis alia sunt candidiora. adolefcit in len
gitudine maxie herbacea. arbores aut necat cādida oē qz
succū auferēdo tāta crassitudine auget vt ipsa arbor fiat et.
et infra. ē et rigens edera q sine amiculo stat sola oium qz
generū ob id vocata cissos. ediuerso nūqz nisi humi repēs
camecisos et. fm Albau edera vocat ara. affam. sed in li.
de doctrina ara. scribit thalibech et supra in ciscos lege su
pra in barba yrcina.

Edinorda d. a quibusdā intuba vt et infra in intuba.

Edyosimon. g. apud Dya. est menta. in libro vo de doctria
greca ediosmos scribit. Ste. idiosmon scripsit.

Edipnoa. g. spirantia odorem.

Efedra Pl. ab alijs marbasis vocata nascit. ventoso fere
tractu scandens arborē et ex ramis ppendens folio nullo
cyrris nūerosa q sunt vt iūci geniculati radice pallida et.

Effelide. g. macule q sunt in vultibus mulierū ex sole vt ab
ozis. Cal. se. Itē Dya. ca. d. lotbos et d. amigdal. Itē For. cel.

Effemon est apud Dya. quidam bulbos quem vocant cel
tico aut coltico supra de ipso et.

Effemoron Dya. quā multi prin agreste dicit folia et basia
filia lilio hz s. tenera flores albos et minores et semē mol
le. radix est ei grossa et digito vno tū lōga et. p. u. effeme
ron folia hz lili. s. miora coule parē floz cerulū semē su
peruacū radice vna digitalē et Effrale. g. icubus.

Effilis. p. au. ca. de maculis faciei ē nomē vni ipsaz.

Effimera febris que a Sal. in epla ad Blaunonē exponit fe
bris vni diei. nā effimeris. g. vni diei opatio. qd diariū vt
diurnū dicere possum. vt effimeron cibus vni diei vt ali
qd tale diariū. s. vni diei. vni effimerides vocant analia q
diei scribunt. facta cuiusqz diei. affimurinos vo quondia
nus d. et hec oia ab imera qd est dies veniunt.

Egelidā aquā vocat Forne. tepidā q si nō gelidam.

Eggi iterdū sed oggi qd est meli. qd est ap. d. Almaloz et ca. d.
palisi in pfectione anacardia ē acorus. vide in antidotario
diuisionū i eadē confectione. nam vbi in Almaloz et eggi
ibi ponit acorus. sed oggi ara scribitur.

Egilopa vel egilopa vt. Pau. p. po. ca. ē apa iter magnū an
gulus oculi et nasus. s. fistula q anqz disrumpat antilop vo
cat. et Demoste. antinops ingt est egilopa. s. collectio circa
angulū maiore oculi q si hūore tenuerit clausus p. po. noie
antinops a plib. vocat. si at in flatū ē uata digito ipressa
puo recedens reuertit egilops a pluribz vocat. s. ātinops
a vicinitate oculi nomē accepit. egilops vo a fistulā ne ca
piatū q fm angulos oculoz nāles hnt vident iflationes.

Egilops hz Dya. vocat auena d. q duo fac ca. Vni qd icipit
Egilops herba igt ē folia hīs filia triticeis folijs sed meli
liora et supi. capitellū ē. semis ei grana sunt obuissa duo
vt tria flos ē sic capillus alb. et. vocat egilops a p. p. tate.
quā hz i egilopa oculoz. Aliū vo capitulū icipit. auena si
ue vt greci dicit egilops. et vt supra i auena. credo tū ex
ei. d. scriptioe q sit poti. agrestis. hac vocat. A densis. S.
acgilops ē d. usaz p. d. usir scripsit et aegilops. qz sic i gre
co diphthogātū scribit p. ai. q. uis n. p. feras. a. i. tali diphthō

Egozeron fm Dya. vocat qdā farinā fenugreci. X. go.

Egregozis. g. vigilia. Ekkausis. g. ardor. ekkaua icēdiū.

Ekkopis. g. defectus. Ekletus. g. elatnarium.

Eklipsis. g. disolutio. Eklipsis vero defectus.

Ekkopis defectus etiam. Ekpyto. g. expuo.

Ekkypsis. g. sanies. catafesis sanguis putredo.

Ekkipicis sanie faciens. Ekketicos. g. tabefactus.

Ekkistis sic scribitur.

Elacteriū Dya. succ. ē cucumeris agrestis nō folioz aut ra

lib. 26.
cap. 7.
ci. ca.
i. eduz.

lib. 2.
cap. 16.
in p.

lib. 32.
cap. 4.
in fi.
ap. 9.
p. p.

lib. 9.
cap. 25.
et li. 32.
cap. p.
lib. 22.
cap. 20.
in fi.

lib. 21.
cap. 16.
in me.

b. 27.
ap. 9.
in ca.
in.

ib. 12.
ap. 27.
ib. 15.
ap. p.
in fi.

dicunt: sed fructus tri qui collectus priusquam in plena maturitate veniat icidit et succus in vase fictili recipitur et supprimitur ut non solum humor sed quicquid carnosum est exprimitur abiecto seie deinde delimpidat: et quod quasi seculentum residet: non lenigat in pastillos redigit et siccat. Alii etiam sunt modi operatiois eius quos ipse scripsit et et Alibuchas. xxxviij. de preparatione medicinarum.

Elacterium in vo exemplari sic est. el. su. est. cu. a. non. fo. aut rad. eius sed fructus. sed maturi eligendi sunt ut puncti possint humorem emittere qui cucumeres collecti vna nocte dimittendi sunt et alia die cribri super vas ponit in quo cucumeres supradictos ponit singulos acui pungit et pano expressi excucantur et expressi alio vase mittendi sunt. et si electuarium facere velis aqua missa iterum excucatur qui succus in sole positus excucatur maxime scdm quod est supradictum: et aqua ipsa siccanda est ut quod necessarium est residueat et immortario missus siccandus est unde et troscisci fiant et accipiunt virtutem similem supradictis. Elapbos. g. ceruus.

Elasoboscos Dya. herba est quam alii elasoson dicunt. latini ceruicellum. i. ceruariam virgam bz feniculo aut rosmarino similes: que virga nodis est plena folia duobus digitis lata et oblonga sicut terebinthi aspera et fragilia. virga predicta ex se multos ramulos emittit: in quibus capitella sunt anetis similia. radix est illi duobus digitis longa et lata et alba et odorata apta escio. virga predicta a multis cõter sic vocatur: eo quod dicit ipsam herbam quod ceruus comedit: et sic cornua depouunt. Plin. ferulaceum est geniculatum digiti grossitudine semicapitibus opedentibus filis effigies: et si amari folys oleasri. et.

Elatium apud Dya. ca. de palma sic vocatur semel quoddam quod circa arboris palmarum nascitur alibi eleterium reperitur.

Elatinus Dya. folia bz filia elixine. sed minora et rotunda et aspera basias tenues duobus palmis longas. y. aut. vi. ex vna radice huius folys plenas gustu stipicas. nascitur locis cultis et in agro. Plin. folia bz cassie pusilla pilosa rotunda semipedalibus ramulis quinque seminifera a radice statim foliosis. nascitur in segetibus acerba gustu.

Elatius Paulus capitulum de parali exegiro et elatis acopum. Elbeolum apud Daliabatam ca. de medella scrofularum in fine est butyrum.

Eibue exponit ab Aui. quod est vimine. sed in arabico est scriptum cibane et ipsum est heilbane et est spes cardamomi dicit. n. ibi quod est subtilior quam cacula quod est cardamomum ystiale.

Eicalimbat aliquid iuenio et est terbenina corrupte scriptum.

Eclisimatos. g. Paul. capitulum de ruptura inguinis inueni in antiquissimo libro alchimie de greco tractura auri que. g. eclisima dicit. Item in eodem libro alibi eclisimatis. i. molibidine. sed de molibidine infra in mo. Item in antiquis synonymis reperitur eclisima. i. plumbum ystum. Plin. scoriani in argento vocant greci eclisima.

Eklisimos. g. tractio ductio infra in belisima.

Elea. g. oliua eleon oleum.

Elea drachi i li. g. titulat. H. ad paterniam gummi oliuaz.

Eleborus bz spes duas albus et niger. Sed albus bz Dya. est planta bz folia filia plantaginis vel bete siluestris: sed minora et plus ad nigredinem et rubedinem declinantia virga duorum palmorum rugosam cito putrescentem bz radicias subtiles multas egredientes ab vna radice oblonga. nascitur locis montuosis. tpe messis effoditur. Sed niger qui polirizos dicit aut melapodion: eo quod Melampus quidam filias suas curauit eo a mania. folia bz filia platano viridia sed minora sicut folia affodili et diuisa pluribus locis quam folia platani et nigriora et aspera virga benee flore albu ad purpureitatem tendentem in summitate bz velut racemum in quo est semen file caramo. bz multas radicias nigras egredientes ab vna radice velut cepe radicle. nascitur locis siccis et asperis

agrestibus nemososis. iste radicle in visu sunt et.

Eleborus veratrum dicebatur antiquitus ut Macer ca. de obstructio. et Persi prima satyra. grecus eleboron dicit. exponitur in li. de doc. gre. i. veratrum vel verucaria.

Eleboritis fm Dya. vocatur a quibusdam centaurea minor.

Elecoz apud Dya. vocatur a quibusdam lapis lincis.

Electrum succinum et karabe vel vt quidam kekabze idem quod electrum et succinum sunt idem habentur ab Alex. ca. de disinteria trosciscos dialectro. Item Seruius super bucolicon Virgilij in egloga. Pastorius musam. dicit quod electrum est succinum. Item

Lassius felix trosciscos de succino et est electrum et describit trosciscos de karabe. est autem gummi arboris dicte a Dya. agyros. et est species populi arboris: vt patet in illo capi. Agyros. Vnus alius facit capitulum de populo diuerse spei ab illa sicut et Aui. duo facit capitulum de auro. sed in arabico est baur que capitula idem sunt cum his Dya. Quod autem Dya. dixit agyros Aui. dixit quod est baur romanum in alio aut ca. dixit quod gummi illius arboris quod dicitur baur romana dicitur karabe Dya.

ca. de agyros circa finem aliqui pibent eius arboris lachrymam in rodanum distillantur et coagulant succinum facere. i. karabe. Quidius tamen libro. ij. Metamorfoseon in eridanum electrum ex populo manare dixit. sed. p. post longam impressionem fabularum Quidius et aliorum certum inquit electrum gigni in insulis septentrioalis oceanii et germanis appellari glessum. itaque et a nostris vna insula ob id glesaria appellata germanico Lesare ibi classibus rem gerente astrauia a barbaris dicta. nascitur autem defluente medulla pinei gnis arboris vt gummi sincera flosa pinis erupit humoris abundantis densa rigore vel tpe. cum vno itumescens estus rapuit ex illa

lis crete in litorea expellitur ita volubile ut pendere videatur atque considere in vado quod arboris succum esse et pisci nostri credere ob id succinum appellantes. pinei autem arboris esse iudicio est pinus in attritu odor et quod accensum sede modo ac nidoze flagret. infra. distillare argumento sunt quedam intus translucentia ut formice aut culices et laceratas adherentes in eo non est dubium et scissas durefcere et. et infra ceterum attritu digitorum accepta vi caloris attrahunt ad se palens et folia arida ut leuia sint vt magnes lapis ferum et. de his iterum infra in baur et in karabe.

Electrum etiam vocabatur aurum cuius quinta pars est argentum vt supra in aurum.

Elephas quem aliqui canium dicunt fm Dya. porus est qui ex infuso ordeo conficitur.

Elephion fm Dyaasco. dicitur species tertia semperviuue que ayzon dicitur supra in a.

Elenium idest enula Dya. multi simphitum vocant. alij batum alij stomi falso supple. Latini autem enula vocant. folia bz stomo similia angusta et mollia et oblonga non crescentia in altum sed super terram late expandunt. radix est illi ingens et odorabilis et ruffa et viscida gustu non suauis. frutex est illi similis lilio aut baro. tirsum bz albu in cuius summitate flos est aurosus montuosus et ymbrosius nascitur locis et humidis et in ortis et. Infra cracebas etiam phibet egyptum. habetur alterum elenium quod bz virgas longitudinis vnius cubiti super terram porrectas beripillo similes folia vt lenticula: plurima et longiora circa eadem virgulas radices sunt illi minores et viridiores in soliditate digiri minores quibus superior pars grossior est ad imum deducta in tenuitate cum corio nigro nascitur in maritimis et in siccioribus locis et. hec fz

Ma. vulgo elna vocabatur. p. vno iula vocat. grecus autem elymon dicit. Eleodes. g. species saniei infra in bydros: et filio oleo et ob hoc sic dicta.

Eleomeli quod Zulema vocatur aumeli supra in a.

Plinius lib. 37. ca. 2. et 3. in p. n.

Plinius lib. 33. cap. 4. v. l. s. l.

lib. 19. cap. 5. v. l. s. l.

lib. 2. cap. 2.

lib. 2. cap. 2.

lib. 22. cap. 22.

lib. 27. cap. 9.

lib. 33. cap. 6. circa medium.

lib. 22. cap. 2.

Eleon Gre. est olei arabice zeitarū p zalatū. Ide elitrini. l. ga-
feci kikiniuz karue kikinum kantami kindion quod sit ex
semine minoris mezerion tilinum.

Elebei. fenugreci.

Elepium in pratica greca simili Alimanfozi. ca. d ydropissi ex
cordia ei? cū Alimāfore ē mezerion d q supra in camelea.

Elisiz. Gre. elerisiz paternia herba zuzegi. l. vitri. Qui. elisiz
q d pdition vl vitrago dī ē pitaria. z alibi elexem reperi.

Electi Stepha. i. asferi sed puto ghaferi id est eupatory.

Elia fm Plini. secunda species brastice vt supra in brastica.

Elicinū qd i petris nascit. Qui. itra issantia mediocriter pōit

Elicon vitis Pau. ca. d emoptoica sumitates vl caprioli vitis

Elirisi Pau. ca. de sanguine cū yrina ad coagulatiū ingt san-

guinē in vesica de apozima artimissie bibere z elicrisi z co-

nize zc. Pl. elicrisi alij crisantū vocant ramulos bz can-

didos folia subalbida abrotano filia ad solis repercussam

auree lucis in orbē veluti cornib? depēdētib? q nunq? mar-

cescunt. nascit in fructetis zc. zinter ei? virtutes ingt san-

guinem concretū ventris ac vesice absumit cūz mulleo.

Elidrium Alexan. ca. ad aureos capillos faciendos putat q

sit electrum z ab alyz vernix que proximam bz vtutes.

Elifonon apud Dya. spēs aconiti q apud Auicen. itersector

lupi vocat vt supra in a.

Elignata vl elignatia medicie seu potioes cale Theo. ca. d

Elilifacus grece ē salnia. Dya. elilifacus aut lilii (almate.

facus aut fagnon fructex est oblonga multas virgas habēs

quadratas z albas. folia filia folijs cotony sed oblōga z ta-

nūioza z aspera z albidioza z odorata z subrugosa. semen ē

ei super virgas filies ozmino agresti. nascitur locis aspru-

mis z cetera. araba imitando grecū dicit elifatos. alij tū vo-

cat pā lingua. falsamuer vt i libro d doctrina arabica.

Elima. g. vnguentum liber de doctrina gre. legunt tū ilima.

Elyma vero per. y. z vnum. m. panicus zc.

Elimaticum mel apud Dya. scoli. capim. de melle idem est

quod atticum supra in a.

Elis. g. fol. sed ylios profertur.

Elisocopus gre. apud Dya. scoli. species quarta titimalli inquit

elisocopus folia bz andragne. i. portulace similia sz tenuio-

ra z obrotunda z astas duorum palmozum longas tenues

z ruffas cuius succus albus capitella sunt ei multa filia ane-

to flore plena. semen est ei circa folia quod ad cursum solis

conuertitur vnde nomen accepit. nascit circa ripas z circa

civitates vel in edifijs zc.

Ellos asparagus Pau. ca. de frigida epia disteparantia. Jte

Alexan. eliospgus sūt sumitates spargi q comedūt. bñ?

hominis imitatione dicunt arabes alium.

Eliotropia gre. est dictu soli quersa ab elios qd ē sol. z tropos

quersio. hoc nomē multis plātis attributū ē: eo q plures flo-

res suos ad solē semp vertāt. qdā. n. pentadactili sic voca-

nerunt qdā cecoriā z alij aliās. Dya. vō d eliotropio duo fac-

ca. d pmo sic. eliotropius mai? mlti scorpiozon dicit: eo q

flores filies sint figure scopy. eliotropion vō id nomen ac-

cepit q curvus solis semp respiciat. folia bz ozomo filia sz

aspioza z nigroza. hastas ex vna radice sex aut quinqz ra-

mis quāplurimis i gb? flores sūt color albi z subpurpurei

z subcurui sic cauda scopy. radix eius inutilis z tenuis est.

nascit locis asperis zc. Eliotropiū min? locis nascit cultis

z i pratis z ē filis supradicte. semē vō rotūdū bz z pēdēs zc.

liber antiqu? d simplici medicia mlti elyotropiū verucariā

dicūt: eo q verucas extiguit zc. bec apd nos ydiomate. nfo

herba rabiosa z verucariā vocat. Plini. eliotropiū cū sole

circus agens ē nūbilo die tātū fideris amore est noctu ve-

lut desiderio strabit ceruleū florē. gñā ei? duo tricoçi elio-

tropiū hoc alterius quāquā vtriqz semipedalē altitudi-

nē nō excedat ab vna radice ramulosi semē i foliculo mēsi-

fibus colligit. nascit vō nō nisi i pingui solo cultorq? maxi-

me. tricoçi vbiqz zc. z infra. illud gen? qd tricoçi appella-

mus z alio nomine scorpiuron vocat folijs nō solū minorib?

bus sz ē i terrā virgētib? semē est ei effigie scorponis cau-

de qre z nomē zc. Ste. i synōimis ptyotropiū p? grecū scri-

bit z exposuit p ara. hebeneb elacrab z ē dictu cauda scor-

Elitis apd Dya. vocat melior spēs squāme eris. Xpionis.

Eliz sz Dya. scoli. est tertia species edere quas ipe scribit.

Elizatura apud Pau. ca. de egritudinib? mamillaz p sapa

accipit: z sic dz accipit qñ sine determinatione reperiur.

Elkos. g. vlcus elkosif vlceratio elkea vlcera.

Elmitbes. g. lumbrici rotundi.

Elmigr lumbricus zc.

Elma fm Macrum enula vulgo.

Eloborron Pl. ipoquistis a quibsdā dicitur malo grana-

to immaturo similis ex quo ipoquistidos sit similis balau-

stio vt in loco suo ostenditur.

Elon Pl. est species sambuci siluestris vt ifra i sambuco.

Elofin paritaria Pl. herba vitri.

Elpis Dya. multi scoriam argenti vocant.

Elisinis vel elsinen herba Pau. capi. de dyabete vide an sit

alsinē que est paritaria.

Elitica virtus grece attractina Alexander capi. de ciliaca ex-

debilitate epatis. Item Qui. idem capitulo de sinancia.

Elumaria fm Dya. scoli. vocatur latine species illa strigni

que ypnocfus. i. dormitatus dicitur.

Elumos durchia Ste. est dochō. i. milium.

Elus gre. tunice oculi exit? ab vlcere q clauus dī supra i cla.

Ema grece sanguis.

Ematbytes sanguineus lapis cui? tritura z sricatura sangui-

nis colorē representat que fluxui cuiqz sanguinis apta est a

quocūqz horum nomen accepisse potest.

Emagogū sanguis eductiū Hal. i. li. d vtutib? naturalib?

Ematbeisia grece sanguinis effusio zc.

Emasuz scripsit Ste. pro pruno. exposuit eni m grecū coci-

mella z dixit emasum. sed araba dīc agnes.

Ematica vl ematita dissēteria i q solū sanguis emittit Pau.

Embalinata Alex. ca. de medicis ad fridū stōz. itē d reuma-

tismo vētris sūt iunctioes seu salāmēta i gb? mo: selti itīgū ē

Embasina Mulsio capim. de retentione menstruoꝝ i si-

ne vt si que dicta sunt purgationem minus reitegrauerūt

oleis embasimeis faciemus zc.

Emblici z bellirici apud arabes iter mirabolanos nō cōpu-

tantur. z ideo vides q diuersa facit capi. Auic. z Ser. z alij

qñs filis sint operationis. amblegi arabice dicuntur.

Emboca grece ifusio quam nos fomentum dicimus ifusio

asperio embocbi.

Embuba arabice lactozii. scannula q sugit aq vl aliō liqui-

dū qd cadit i aurem vt Auic. tertio ca. de aqua i aurem.

Emedia stupor dētiū ex elu pōticoz pueniēs vl ipotētia co-

medēdi pp dētiū stuporē. Dy. ca. d portulaca. alij emodia

Emera vel imira grece auroa dies zc. Xrest grecum.

Emerocales Dya. aut emerocapleton folia bz z bastā filēm

lilio. initio cū se ceperit aperire tūc flores lily ostendit: sed

postquā floruerit viridem colorem facit z bonum odora-

tum. radix ei? bulbo filis est z paulo maior.

Emeros notauit grece ortense olus zc.

Emeruche i quinto Alii. descriptione trociscoz andarachur-

ron est alacue alba de qua supra i achauē.

Emeros grece vomitus nausea.

Emfuna grece apd Pau. est grauitas tumida palpezarum.

Emfraxis dicit grecus per. m. z. r. opilatio z oclusio porzi.

Emicranēa est dolor medie partis capitis.

Emina dicta eo q sit sextary medietas. cōtinet autēz ciatos

nouem vt habetur ex textu Alex. ca. de dissenteria d lacte

Simon Jan. d

lib. z6.
cap. 8.
p. pñ.
lib. z4.
cap. 8.
lib. z2.
cap. 17.
z lib. z7.
cap. 4.
in me.

lib. zo.
cap. 9.
in pñ.

lib. zi.
cap. 25.

lib. 7.
cap. 1.

lib. zz.
cap. zi.

Entalō f3. pli. vocat a gbiſdā daphnoydes: d q̄ ſupra i da.
Entaticū medicamen libidinis coitus. puocatiū.
Entanicos ſcribit. g. pferit tamē endanicos. nā qñcūqz n.
littera aſcedit. t. illud. t. accipit ſonū. d. nri. ē ferrū indū qđ
indanicum dicimus.

Enteatifos f3. Pau. appellat proprie malancolicos quosdā
q vident aliquib⁹ maiorib⁹ reſpici vtutib⁹ z p̄dicere futu-
ra: quēadmodū diuinātes zc. liber de doctrina greca entbe
almos ſpēs melancolie. entiaſticus ipſam patiens.

Enthelechia ſcribit grecus ſed endelechia proferit: z eſt abſo-
lata perfectio vel forma.

Entera grece iſtina extra ide enderocellitus cuius iſtina
i oſeū deſcendūt: g bernioſus. d. z diſſenteria z lienteria.

Enterion apud Dya. a multis vocatur ferula.

Enula vocatur elna z elemūg d. a medico. Macer. enula
quā vulgus elnā vocat elemūg d. a medicis zc. f3 Dya.

Enzimos grece fermentatus. X elemū vocat vt ſupra.

Enochilō pli. plāta quā qdā anchuſas vocat. alij archelū.
alij nochilū. alij creſtā. multi emicuſam quo fructice flore
purpureo aſpis folijs z ramis radice meſſibus ſanguinea
cetero nigra i ſabuloſis naſcens zc. anchuſe ſpecies eſt.

Epactis Dya. aut eleboz fructex ē maior folia miuta h3 zc.

Epafares greci vocant ſcōg detractionē ſanguinis. Caſſius
ſe. ca. de igne ſacro quod eſt eriſpila.

Epatica vocat plāta naſcēs ſup lapidēs i fluibus ſemp madi-
dos ſuper extēſa lapidibus vt corrigē. apud Dya. licenay vo-
catur. ara. vero azezalacher.

Epaumasticus. g. ſpecies ſinoci ſemper decreſcens.

Epi. g. p̄poſitio ſignificat aduerſum vel aduerſus apud cis
contra ſupra ſub ſuper erga in pro ſm adiuūcta.

Epialtes dicunt greci nos effiales incubus.

Epicacl ab alijs elebozine vocat plāta qdā pua exiguū ſo-
vlexz corne oculi eaz quas deſcribit vt ſupra in botrion

Idem Demo. vt infra in vlcera eſt eius expoſitio viſtura.

Epidimia. g. ſuperadueniens. nā epidimon aduena z videt
eſſe genus ad pandinon z peſtilentiam de quibus infra.

Epifoza. g. ſuperſuſo reumatismis deſcendentis ad oculos vt
Pau. proprio ca. item Qui. magnis inquit ex v. gentibus
epiſoris. i. inſtationibus cum doloribus zc.

Epigozoti. Alex. ca. de pleureſi. i. amentū vel cingulū. ſ. mē-
branū qđ circūdat latera in quo ſit vera pleureſis zc.

Epikrides li. de doctrina greca eſt lactuca agreſis.

Epilata. g. medicine laxatiue per os ſumptę vt Alex. ca. de
ſplene. nunc ergo dicendum zc. ſunt maxime leues vt idez
infra de epilatis illa ergo danda zc.

Epileſia mōb⁹ caduc⁹. eo q cadat patiens cū ea capif. pedicō
a pueris gb⁹ facil⁹ z ſepi⁹ accidit. naz pedia grece puer. co-
mitialis morb⁹ eē dicebat. eo q ſi aliq hoc morbo in co-
mitijs forte caderet agēdis abſoluebātur comitia z ad aliā
diē trāſſerebātur ex augurio. comitia vero dicebat. quent⁹
vniuerſi populi klis ianuary Rome in campo martio ad
magſtus creādos. hic ſacer morb⁹ etiā vocabat. eo q pte
corpis poſſidebat in qua aiaz habitare dicebāt. dicit⁹ z lu-
natic⁹ morb⁹. eo q f3 motū lune cōmoueri videt. epilipſia
dicit grec⁹. Alex. epileſia ingt vocat qz obtinet z tenet oēs
ſenſibilitatē captiuā. vocant alij eā yeronoxon. i. ſacrā pa-
ſionē. eo q ſacerdotals honoris poſſideat tēplū. i. cerebrū
in quo anima habitat. alij vero eraciam vocat. eo q fortis
ſit z non facile elidat ipſa paſſio zc. hoc morbo dicunt
Deraclem captum fuiſſe. z forte ob hoc eracia dicitur.

Epimediū Dya. ſiue vt latinū vinecta baſtā h3 ſi maiorē ede-
re ſiſez z folia. v. aut. vi. carēs flore. radix ē illi tenera z ni-
gra cū odore graui z gultu ſaturo. naſcīt loci būidiz zc. pli.

Epimediō caput ē nō magn⁹ edere folijs denſis atqz duodēſis

nūqz flores radice tēu nigra granl odore. naſcīt būidiz zc. pli. p.

Epimelida Dya. ca. qđ incipit meſpila eſt inquit z alia que in
Diſpania naſcīt epimelidā vocat ſemē rotunduz hris hoc

aptū eſt ad comedēdū z eſt ſtipitiū z tarde matur eſcit zc.
yſi. pomelida ſorbo ſilis mediocriſ arbor z flore cādido di-
cta q dulcis ſit eius fructus z acuto ſapore mixtus zc.

Epimedium dicit vocari pli. quādam ſpeciem ſcille que co-
meditur non eſt epimedium vt infra in ſci.

Epinctida ē egritudo. g. ſic vocata q d. ara. ſire qđ in ca. de
coriādro ex xordia Dy. z Ser. claret. pli. epictide ingt pu-
ſtule ſūt qđ nocte magi oriūt. Cor. cel. peſſima colore ſub-
lūida vlnigra vlnigra circa quā yehemēter iſtatio eſt z cū
agra ē appetitū vlcera micoſa cū dolore igēti magnitu-
dinē ſabe nō excedit. qz noctu oriūt ſic a grecis vocat zc.

Epio apud Dya. vocatur ſpecies ſilicio yna zc.

Epiparis Ste. eſt ſiſamberia.

Epipilis grece omentum membranum mappa ventris.

Epsilon Alex. ca. de ydropiſi timpanite z aſcite.

Epiplocelon ſupra in dendeſcelon.

Epiplocen Demo. cap. de obſtalmia cōplō ſriaz paſſionū ſic

Epipanis. g. aſperſio in ſuſio immiſſio. X a. g. dicitur.

Epipemafias. g. Laſ. ſe. ca. de tertiana nota accēſſiōes febriū.

Epipastica grece exponitur a Dya. in ca. de propoleos addu-
ctoria. item in ca. de ſynapi epipastica cōprehendit ex adu-
nar. Cor. cel. que extrahunt epipastica dicunt.

Epitima grece inſtite vite linteoli faſcie.

Epitibelis ſuperpoſitio Demofthenes zc.

Epitibetes grece ſtello kakurgos ypokritum.

Epiteron medicamen Pau. capi. de cephalea z emigranea
quoddam medicamen.

Epythyma grece ſuppoſitio emplaſtrū molle vel aquoſum
Laſ. ſe. epythyma dicūt greci medicamētū qđ ſtomacho z
p̄cordijs ſimul z vētri ſupponit cū fuerit p̄ano intinctū.

Epythyma enodis Alex. ca. de ceroti z epythymatib⁹ ad du-

Epythyma dyamellilori yericaton ibidē. X ritie ſtōi.

Epythyma apoloſonō Alex. capi. de epythymatib⁹ epatis.

Epythyma tonoticon cuius expoſitio eſt debilitatem con-
fortis epatis. Alex. ca. de atonia epatis.

Epythyma elidion. Alex. ca. de reumate ventris.

Epythyma dyamatia ibidem.

Epythymata iſraſcripta regunt in practica. Paulus in ca.
de colica z nō ſunt ibiſ in locis ſubſcriptis z ſunt qtuor.

Epythyma dyaspermation in antidotario Qui.

Epythyma dyafinicon ibidem.

Epythyma dyamellilotum in antidotario vniuerſali.

Epythyma polliarchion ibidem.

Epythyma apoloſonum Alex. ca. de cataplaſmatibus z epy-
thymatibus ad ſlegmonē z enſaſim z ſclirioſim epatis.

Epythyma enodis ibidē. Epythyma Hal. ibidē.

Epythyma ypotirion idem Alex. de ſplene.

Epythyma dyaspermation ad idem ibidem.

Epythyma bardon idem Alex. ca. de ſaſtidio.

Epythyma exbaidis idē ibidē. Epythyma enodē ibidē.

Epythyma enodis aliud ibidē. ca. de cataplaſmatibus.

Epythymū eo q ſupra thimū naſcīt. Dya. ſlos ē thimi ſilis
timbre. ſunt capitella leuia z rotunda caudā būia zc. pli.

epythymon g eſt ſlos erbimo ſaturele ſilis. d. ſia q bic heru-
baceus eſt alteri⁹ thimi albus. qdā ypopheon vocat. z iſra.

quidā aliter epythymū tradūt ſine radice naſci tenui ſili-
tudine palleoli rubens ſiccari in ymbra zc. arabico aſirby-
mon dicit poſt grecū. ſ. litterā p. p. qua carent ponentes.

Epilides ſupra in ampelos agria.

Epilistolia vocatur paſtinaca infra in paſtinaca.

Epolib⁹ ē radix cardi ſilueſtris vt Alc. ca. d. cura neſreticoz.

Epops grece ypupa.

pli. p.
lib. 27.
caplo. 9.

lib. 19.
cap. 5.
yſus ſi.
lib. 20.
cap. 6.
in pn^o

lib. 26.
cap. 6.
an me^m.

Simon Jari. d z

lib. 22.
cap. 21.
in pn^o

lib. 27.
cap. 9.

27.
9.

lib. 27.
cap. 9.

Eptafilon plāta septē folia hñs filia pentafilo. duas bz spēs.
vna radicem tenuem ramosā. altera grossā itus ruffā. folia
semipilosa. flos vtrinſq; auroſus. quidā tormentillā vocāt.
Eptapleurō ei⁹ interpretatio ē septē costarū ē plātago maior vt
Epton apud Dya. est tertia spēs X Dya. ca. d. amogloſa.
calcātī eaz quas deſcribit vt ſupra in calcātō.

lib. 26.
cap. 13.
in pn.
Epulētū medicam. i. cicatricē iducēs. vt Z beo. pri. ca. d. ptiſſi.
Egſeton .pli. hypuriſ a. g. dicta in pratis naſcēs a nobis vitu
pata est aliſ puluis terre dicta egne ſete filia. grecoz varia
circa hāc opinio. alij pini folijs ſilez nigricātē eodē noie ap
pellāt. alij ypuriū. alij epbediō. alij nabafiz vocāt. tradunt
q; iuxta arbores naſci i ſcādētē eas dēdere comis lūcels
mlcia nigriſ vt eorum cauda geniculatis ramulis folia ha
bere pauca tenuia exigua ſemē rotūdū ſile coriādro radice
lignoſa naſci i arbuſtis maxie rē. i ſfra. faciūt i aliā ypuriſ
brenuſib⁹ i molliorib⁹ comis cādidozib⁹ rē.

Era grece lolium zizania.
Eraclea b. nomē attributū mltis plāt fuit. eo q; mltas ver
culi attribuerūt antiq. nā eraclea ab Hercule dī. r. cū. b. d. z
ſcribi. Dya. eracleā q̄das spēs abrotani quā feminā dīcē
vocāt. Jtē pitariā a q̄buſdā ſic vocari dīcē ca. d. alſine. Jtē
aliā quā meo afrodis vocāt. Jtē aliā q̄ ſideritis dī. Z beo.
Ptiſ. li. d. ſimplici medicia. Eraciō ingt q; alij abrotanum
Eraclepa liber antiqu⁹ d. ſimplici medicia ē q̄ lati X dīcūt rē
ne ferraria nigra vocāt rē. i est quā moderni centrū galli
i gallitricum ſilueſtre dicunt.

Eracon .pli. herba ſerulacea ē duozū palmoz altitudine ori
gano ſilis flore bullis aureis rē.

Eradiō apō Dya. vocāt aliqñ millū ſolis ca. d. liſoſpermō.

Eradiotica apō Dya. repiſ vocari pma spēs origani ex his
q̄s ipſe dīſcribit. verū puto q; eradiotica dbeat ē ſcriptū rē

Erāteinides dī ab aliqbus canomilla ſm Dya.

Erbatū dīcē Lōſtātius q; ē artanita. ſz d. artanita ſupra i ar.

Erbum latini quod greci orbum dicunt.

Ercinos Dya. naſci i fluminib⁹ i circa puteū folia hñs ozi
mo ſilia oblōga i diuerſa i ſumo baſtas. v. aur. vi. longas
duobus palmis i flores albos ſemē nigrū miutū i duz ſo

Ercinib⁹ grece cicer. X lia eius ſucco ſūt plēa rē.

Ercini corticū .pau. ca. de caſu vmblici.

Ereos apō viaticū amor q; ereos dī spēs ē meliſ ex cupidie
pueniēs oca ab ero. i. nobilit. eo q; nobilib⁹ magis accidat
pp diuitiarū i oty affluētā. i ſfra in ero. grecum tamē est

Ereſton vocāt intuba i ſfra intuba.

Eriē Dya. dīcē Theophrastus ē libanotidam i in tbratia na
ſcitur ca. de libāotida q̄ ē roſmari. i ſfra in li.

Eriē carpos Ale. ca. d. cura tenaſmōis vſ atbel apō Se. vi.
de. ſ. bi .pau. ē ca. d. exitu ani. i ātq; vō ſynōſimis iueni eri

Eriē ali⁹ marī ali⁹ ſterren⁹ ambo i ſpinis X ce. i tamariſ
ſiles. grece chinus vocatur vterque.

Eriē .pli. g. vocāt fructicē n multuz ab plice differentem
colore roſmarini i pene folio rē.

Eriſitiū Dya. ē herba q̄ i ſumis mōtib⁹ iueniſ folia bz ſilia
apio i tūſuz oblōgū hñs i ſumitate ſua violaceū florē iſtrin
ſec⁹ retinēt ſemē radice vō maiorē i vaſtā i modū cepe te
nuē iſnitio ē ſe radicias emittēs nigro cōtice clauſas rē.

Eriſiō bz Dya. vocāt abſinthiū marini vt ſupra i abſinthio

Eriſion ē liber antiqu⁹ d. ſimplici medicia. Itali ingt ruras
dīcūt naſci i gallia i mōte ſiractis figurā bz apy florē pur
pureū ſilez n alturio ſeptē radicib⁹ rotidēq; ramulis alpis
minutiſq; oī florēs tēpore ſpā āt patula dūo ſemē bz tanq̄

Erigerō .pli. agreſtis q̄ a nris vocāt ſenectio herba X faba
ē triſar gini ſpē i cū mollitia cauliculis ſubzubeis. naſci i
regulis i in muris. b. nomē greci dederūt qz vere caneſcit
caput ei⁹ nūerola diuidiſ lanugine q̄lis ē ſpine iter diuiſu
ras exēte q̄re Sal. ca. xbaſea Lallimac. acbantida appel

lib. 24.
cap. 9.
in me.

lib. 25.
cap. 11.
vſus ſi.

lat. alij papiū nec deſi grece d. ca. d. ſtat. alij eruce folijs ēē
dixerūt. alij roboris miora multū radice alij ſugnacua rē.
i ſfra. nec dīſuere q; alterū gen⁹ fecerūt. nec q̄le cēt dīmōſtra
uerūt rē. moderni hāc cardū bñdictū vocāt. Dya. vō ſeduz
d. q̄ iſra in ſe. yſido. vō erigonos ſic a grece dī q; vere pmo
ſeneſcat vnde i latini ſenectioem vocāt. naſcitur per ma
cerias rē. ongeron gre. Senex. Ste. irigeron est adrian.

Erinaci⁹ bz .pli. ē erit⁹ terren⁹ porē vō ſpinoloſus vocat hy
Erine .pau. capi. de arthetica. (ſtricus.

Erine .pau. ca. de ruptura inguinum.

Eriſceptron Dya. ca. de ſerobotano a .pithagora ſic vocatur

herbena i etia cypenus a quibuſdā eriſceptron vocatur.

Eriſipila grece ē apa ex cola rubea qd i ignis ſacer dī. Caſſi.

Eriſipila grece ē apa ex cola rubea qd i ignis ſacer dī. Caſſi.

Eriſipilatoides ſlegmō Alex. ca. de apa. X (eriſipilas dicit.

tib⁹ auris de q̄ iſra. colericus apa est ex ſanguine colerico.

Eritris terra caplo de yulua .pau. est giertras de qua iſra

in gi. r. est expoſitio rubea terra.

Eritris apud Dya. coridē capitulo de lepida que est ſquāma

est melior ſpecies ſquāme eris i est dictū rubea.

Eritrodanū expoſit ab Alex. capi. de potionib⁹ ad epar q;

est rubea tinctoz Dya. etia ca. de rubea dicit q; eritrodanū

nū dīcūt. aliud aut ca. iueniſ apud Dya. qd ſic bz. eritreda

nū ramulos bz tenues i q̄s nodoloſos. folia extēſa valde iſel

ligo rigida rē. videt etia rubea .pli. eritron quā aliq eritro

danū vocāt nos vō rubea q̄ tinguunt lane i pelles rē. grece

vō eritridanō dicit. nā eritron rube⁹ cochīn⁹ ſemē rubeū

duz expoſit. de rubea vō iſra in ſuo loco. eritrodanū in vō.

Dya. aut teſtriō vocāt plūmi radix est illiſificies. duo ſūt ei⁹

gñā. vñ gen⁹ agreſte i alre⁹ ſeminatū ſic .pau. ene Italie

ſit. locis cultis ſemiat. nā i in vus ſpōte naſciſ baſte ſūt illi

q̄dre i lōge i aſpe ſic aperine. ſz fortores i lōgiorez folia

hñtes iter nodos ipſos folia bz ſic balter. i. ſtelle i giro poſi

ta. ſemē ei⁹ rotūdū ē i p viride i poſtea ruffū i cū mutaue

rit nigreſcit. radix eius lōga est tenuis i ruffa rē. est rubea

Eritib⁹ gre. piſcis dictus rubens rē. (tinctoz rē.

Erix apud Dya. vocatur ſpecies edere que ſemine caret ſo

lia mīnuta habens i anguloſa ſupra in edera rē.

Ermeſalis grece mercurialis ab hermēte qui est mercuri⁹.

Ermela iterdū rpiſ alii armola i biſara i zelafa i ē hermēl.

Ermia vocat tumor i teſtinoz q; i oſſeū appet ex deſcēſu i teſti

Eroa plāta q̄ reſeda vocāt de q̄ iſra. X noz vſ alteri⁹ rei.

Eron gre. adamas lapſ.

Eros gre. amor cupido gravis cura.

Eroticos amatorius cupidinarius.

Erpeſtioniem⁹ a greco q̄ſi repēs comedēdo. nā erpeta repti

lia ſerpētia que ſerpūt eſtioniem⁹ grece. i. comēſtiſ eſus.

Erpeta i libris antiq; de greco p ipetigine maxime ſpīgine

Erpellatos grece ignis ſacer ſerpigo. (poniſ rē.

Erpillū grece ſerpillū Strep. erpillon nemanū grecum per

arabicum i bene in hoc est error apud Zui. vbi expoſonitur

nemen. i. ſiſimbrinum vt i ſfra patebit.

Eruca a Dya. i .pli. dōſetica i ſilueſtris aſſerit .pli. in dīē. lib. 20.

dīa obſonys. i. ſallamēis i qd⁹ carnes i piſces iſigunt tāta

ſtauitas eis est vt greci beuzomō appellauerit i cete. euſo. in pn.

mlū vocari reperi i q̄plurib⁹ locis. arabice vō iſgir dī.

Eruca grogona apud Dya. vocatur gre. ereſimon vt ſupra in

alio exemplari gogoginam reperi.

lib. 24.
cap. 16.
vſus ſi.

lib. 18.
cap. 10.
lib. 22.
cap. 29.

lib. 24.
cap. 11.
in me.

lib. 2.
cap. 4.
in pn.

lib. 21.
cap. 9.
in pn.

Erigo eris **Dya**. alia ē rasiia alia granata ap̄ auri fossiores alia v̄miculosa ob siliūdinē forme cui⁹ alia ē p̄fectibil⁹ alia fossilibil⁹ rē. docēs modos opatiōis ei⁹ bec ē q̄ viride eris vocat. arabice v̄o ziniar. dñt aut a flore eris vt pz p **Zui**. q̄ diuersa facit ca. 2 p **Ser**. vt etiā patebit isra in f. littera.

Esapō fm̄ **Pli**. vocat q̄dā spēs lactuce agrestis vt isra i la. Es vltum nominant latini greco nomine corrupto calcuce caumenon dicentes de quo in cal.

Esbiū in aligb⁹ antidotis antiqs reperit⁹ r̄ exponit saluiaz. **Escara** grecū ē q̄d adurit d̄ mēbro p̄ cauteriū. **Cassi**⁹ felix scara. i. crustula. grec⁹ skara dicit⁹ r̄ eskara vñū p. k. r̄ aliud p. X. **Esotomenos** grece tenebrosus.

Ession **Pli**. lati⁹ ē apio in q̄ nascēs pigui⁹ nigriusqz copiosū semie sapore nastrucy rē. vtutes vt senectiōi scribit q̄re videt ips⁹ nisi qz nō est lati⁹ in folio apio in plāta tñ est lati⁹.

Esastica medicina grece dicitur que extrahit r̄ non reprimit. **Oziba**. libro primo de cessalea.

Espidagum apud **Aliabbatē** est gipsum sed **espidagum** plūbi est cersula. sed affidegi dicunt arabes.

Estbio grece comedo. **Estiomen**⁹ māducās vlc⁹.

Esula spēs est lactidnōz s̄z nō est de septē spēs⁹ t̄timaloz q̄ a **Dya**. describunt. ipsa est q̄ arabice dicit⁹ zebzā vt pz p **Doc** dīa **Zui**. i. ca. d̄ zebzā. r̄ **Ser**. cū **Dya**. ca. q̄d icipit penax aut d̄ma silis ē ciparissio t̄timallo cui⁹ folia lat⁹ filia folys pini. concordat cū v̄su q̄ assuevit dici. **Esula** lactescit sine lacte liari crescit eo q̄ videt h̄re siliūdinē cū linaria r̄ h̄ est v̄a esula.

Ethaleidos gre. fuligo pēdēs trabib⁹ r̄ parietib⁹ ex suo scā.

Ethaleidos kapnu. i. fuligo sumi.

Ethea vel **ethya** grece mergus anis rē.

Ethereostalmia **Demo**. ē alteri⁹ oculi ab altero dñis color.

Etherogeneū diuersaz nāz homogeneū vero vñi nature.

Ethereocrania grece **Cassi**⁹ se. est dolor capitis dispar tpib⁹ puta qñ in altero tēpoz. dextro vel sinistro fortior fuerit.

Ethica febzis vel ab ethisimos q̄d est consuetudo vel ab ectethi kos q̄d e tabefactus sed potius p̄tinum credo.

Ethidum apud **Pau**. nomen est ponderis.

Ethiopia radix folia bz s̄lōmo filia magna r̄ multa insita ad radicē caule q̄drāgūli scabz silis larcio multis p̄caum semē beruo sile cādūli gemini radices numerosas longas plenas molles glutinosas gustum siccātia crescuntqz vt cornua possint videri preterea in ethyopia nascit⁹ r̄ in ida monte troadis r̄ in messenia colliguntur autūno r̄ siccant in sole aliquot diebus ne siccum sentiant rē. **Pli**.

Ethyopis **Dya**. folia bz filia s̄lōmo aspera r̄ spissa circa fundū radicis basta q̄dra r̄ aspera silis melitē aut arcio ramulos multos habet. semē sicut herbū vñū r̄ duos folliculos radices ex vna multis diuisas r̄ lōgas r̄ grossas gustu glutinosas que si sic cocte fuerint r̄ nigre r̄ dure euadent cornibus silis multum nascitur in messenia rē.

Ethios **Pli**. v̄riusqz granis pulegio silis folys coronata. itē altera q̄ lanugine distinguit⁹ spinosa cui⁹ capitella vipere filia sunt. q̄dā ethion p̄sonatiua vocat⁹ culus folio nullum est latius grandes lapas ferens rē. bec est bardana.

Etropis vel **etropis** **Pau**. est passio palpebre aut propter catarricem aut propter excrecentem carnez conuersio. i. inuersatio. nam tropos grece conuersio.

Eu ē aduerbiū grecū significat bñ recte pure p̄ponit multi. mode r̄ significat vt bon⁹ bōa bonū: nō aut p̄ferūt greci vt nos s̄z vt sit. n. s̄onās ac si aliqs p̄ferat eue v̄l ena ablata vltima vocali. ita nāqz retiet vocē p̄sonat⁹ i fine syllabe q̄ m̄ti ex ip̄s p̄ferūt ef vt eucharistia a q̄ ifrascripta cōponunt.

Euanadotum vinum **Alex**. ca. de colirica passione bene nutritibile ab eo q̄d est bene r̄ anadosis redditio.

Eukimia bona habitudo. i. bene humorata.

Eukimos **Cassi**. se. bon⁹ humor. **Eucrasia** p̄plo bona.

Eucrista vocatur grece liquida que illiniuntur quale est q̄d fit ad vlcera purgāda r̄ implenda. **Cor. cel.**

Eudon dicit⁹ greci venā cubiti inferiores que s̄lōmatur quā nos basilicā dicimus **Oziba**. ca. de venis que s̄lōmatur.

Euentat. i. aperit resoluit.

Euxa grece bona habitudo culus contrariuz est **kachexia**.

Eufistides ara. apud **Zui**. est ypoquistidos.

Eufaricon **Ste**. est ypericon.

Euforbiū grece gummi notū. r̄ videt sonare apud grecos bonū formidari. nā dicit⁹ **Eufornion** r̄ forios grece est timor q̄si bonū sit ip̄s timere p̄pter sui violētā. **Dya**. **euforbiū** arbor est filis ferule albe nascit⁹ in mauritana cesariēsi q̄ arbor plurimū lachrymū facit viscosus q̄d lachrymū multū colligit sic p̄ viscidine. p̄mo arbori pellē veruecinā illit gāt r̄ sic de lōge astilib⁹ iaculatur in radicē r̄ cū percussa fuerit radix vno flumine statim p̄fluit lachrymis r̄ cū coagulat⁹ fuerit sic eūdē colligit de pellib⁹ substratis. est aut op̄timū q̄d est recēs subalbidū r̄ glutinosū ex lēto lingua vt hemeter submordēs r̄ calefaciēs. ei⁹ genera sunt duo. vñū q̄d colligit⁹ substratis pellib⁹ q̄d meli⁹ est. altez q̄d cadit in terrā rē. **Pli**. rex **Juba** iuenit herbā **euforbiā** medicī sui fratris noie cui⁹ regis de ea volumē extat iuenit eā in mō. te atblate spectatur folys acātis eius tāta est vt luctus eius vel elonginquo recipiatur incisa conto suscipitur ventriculo edino locato humor lactis videtur affluere.

Eufrosinū f̄z **Pli**. vocat⁹ greci buglosā r̄ ei⁹ expō bone leti

Eugenia grece bone gnōis. **X**tie nā frosini. g. letitia. cap. 8.

Euis⁹ altea ibis⁹ molochi vt ap̄ **Dya**. ara. v̄o cbitz d̄ rē. circa

Eukrion **Alex**. de cura v̄etositatis splenis prassiy encrion rē. p̄n.

Eucrita grece bene terminabilia contrarium dicitur.

Euoedia. g. bene odorabilia euodestrea odorifera.

Eupatoriū **Dya**. fructex est sarmentosa basta h̄ns rectā r̄ lignosā r̄ tenuē r̄ nigra r̄ asposā i cubiti vñi lōgitudine poz rectā aut ampli⁹ folia sūt ei nigro diuisa sic p̄tafilō aut canabus in capite sūt icila vt serra semē in media basta asprimū r̄ subt⁹ declinū est ei rē. **Zui**. etiā dicit q̄ bz folia filia folys canabi r̄ apud **Sera**. filis est descriptio vt. s̄. minor q̄re medici n̄ri tpis nō aduertētes v̄ba **Dya**. r̄ **Zui**. creduli herbularys saluā agrestē **eupatoriū** dicētes q̄ nec i sapore nec in odore cū eo iuenit. Si aut in ipsa vtutes **eupatorij** iueniunt r̄ p. i. cōponere voluerūt nō licebat d̄re q̄ idē eēt **Pli**.

eupatoriā regiā bz auctoritatē caulis lignosi nigricātis insiti cubitalis aliqñ r̄ ampliorib⁹ folys p̄ iterualla gnqz vt canabi p̄ margies icilis r̄ ipsi plumosis radice supracua rē.

Eupatoriū f̄z **Dya**. vocauerūt greci radicē agrimōie: eo q̄ diuretica sit valde. **Jic** f̄z eūdē **marrubiū** etiā q̄d **eupato**

Eupetron. i. sene. **Ste**. **X**riū vocauerūt.

Eupistō. g. **Ale**. ca. d̄ cogscēdis epilētic⁹ ē d̄ci bona inuētiō rē.

Eupocrisō grece bona inuēctio **Alex**. ca. d̄ capillis nigrādis.

Euretea v̄r grece. i. rarefctua **Cassi**. se. de oleo camomillino i

Eurion grece lana succida raparon. **X**antidotario.

Eutrapiica. g. facile digestibilia **Al**. c. d̄ dissēteria d̄ p̄ois eoz.

Eutimon f̄z **Pli**. q̄dā elleboz nigrum vocat⁹. alij polirizon.

Euzomum gre. eruca vt **Dya** capi. de stringno. **ezanicon** liber de doctrina greca **euzomon** r̄ est expositio eius bonuz

salsamentum. nā **zomon** ius salsamentum.

Exacaton fm̄ **Dya**. vocatur arbor de qua fit litium.

Exagii nomē p̄deris r̄ ē idē q̄d aure⁹ r̄ ē sexta ps v̄ncle. r̄ ē vna dragma r̄ semis scōm q̄ dragma ē nona ps v̄ncle. q̄re

Exalifo grece linio. **X**supra in dragma.

Exāthimata **Alex**. ca. de psidratia r̄ exātimatibus. exātima

est in sūma cute vlceratio subrubea r̄ aspera filis bis pusta lis que ex v̄tica r̄ sudore nascitur. h̄ac **Theodo**. **Pli**. lica biē vlcerosā maxime faciei eē dicit. liber de doctrina greca

exanimia est pustula rubea. nā **exāthimis** est rubeus.

Simon **Jas**. d 3

Ezeribafen ara.ē vitis alba infra in be. quia aspirari debet.

Littera

Paba greca et apud nos vocatur fructus cuiusdam arboris

lib. i6.
cap. 31.

Sagalmō Dya. quā mlti pine dixerūt ē plāta quā vocat san
 etton dō ifra. Itē sagalmōn dīc vocari xifion, et gladiolus
 sagitalis infra in. x.

folliculo et siptic? valde egerat fadalis in frigiditate.

lib. i 4.
cap. 6.

lib.18.
cap.9.

lib. 20
cap. 2

Serale in antidotario vlti in medicis ad aurium dolorē ff. vlti mulli lani q. tacti flectunt in pillulis in humidis habirāt. **Sautenegu** Gre. est origanos a greco. origanū siluestre sed **Sebal** arabice taurus q. tauri of. (faudbenegi of. **Sebifuga** fel terre cetaurca minor idē apud quosdam.

Secia in quibusdam libris antiquis reperitur. et est fer vini combusta que cocta reponitur. Paul. capit. de asmate seclis est fer vini combusta et.

Secula Theo. Prisci. libro 8 simplici medicina ē vna piguis cocta vsq. ad crassitudinē mellis ac refrigerata.

Sebe arabice est argētū. **Segos** grece fagus arbor.

Sel terre supra sebifuga.

Selemeki Johan. Sera. in septimo ca. de dyacalameto est kalamentū flumiale et nepitella dicta ayulgo.

Selenia Sal. i. secretis in confectione quadaz ad debilitates anime vide si est idem quod selemenuch.

Selifelari Salie. ibidem.

Sel felium Gre. pro fusel quod est piper scripsit.

Selemenuch vt Aben Mesue in confectione de gemis ant femenuchy infra in secundo regalis dispositionis exponitur. q. est ozimū garofilatū quod satis videtur. nā coparat melisse i. egnitudib. cordis et meline. verū apud Sera. bere menuch scribitur. et potest error a similitudine quas habet. f. littera apud arabes ad litteram. b.

Selichinū. y. in libro regis acutorū exponit a Jo. Sera. ca. 9. libro septimo. q. est portulaca agrestis. verū Alex. ca. 8. latiniis pleticorū exponit q. est polipodium. naz. et qdā feliculā polipodiū vocauerūt. vlt. meli. felichinū a filicis filitū die et sic vocat a grecis driopteris. i. drus filix vt. s. i. dri.

Selicteron grece felix q. pteri vlt. pteridis vocat. et dripteris apud Dya. nā duo fac. ca. vnu. selicteron. aliū driptere quoz vnu ē mafcul. alius femina felicterō Dya. vt ninfion aut epyō of folia epteridi vlt. dripteri vt alibi h3 filia et mltos capillos et lōgos h3 radices sūt illi late et lōge et ruffe et sub nigre et. sed apud Sera. sarcos vel sarax Dyaf. est planta que nascit in montibus et locis petrosis et nō h3 stipitē nec florem nec fructū. habet folia q. extendunt sicut ala et h3 odorem nō bonū et radix ei. nigra de foris et lōga a qua mlt te oriuntur radices in cuius sapore est stipticitas et. aliud fac. ca. Dya. quod incipit dripteris de quo supra apd. An. vocatur sarax vt infra. sed i. libro de doctrina ara. vocat tazubralbir. gre. vero pteris infra in pteris.

Selricula in antidotario vniuersali in pfectione ad scrophulas exponitur polipodium.

Seluzeharagi arabice sed meli. felezabarag vt arabico ē arbutū vlt. sit licium vt Jo. Sera. in septimo ca. d. vnguētis et Auicē. ca. de ligio in secundo cas. hoc qdā vocauerunt capisfolium. grece autem vocatur libios vt infra in li.

Sengario gre. anas sed feggation scribunt.

Sengos gre. lumē splendor lux luna.

Senicbia gre. dactil. Jfido gre. palmam fenicez dicit q. dicitur ex nomine avis fenicia que multis annis viuere pbi betur et. sed in libro de doctrina greca scribitur senicbion dactilus et infra in fenicens color. sed et infra in fi.

Seniculus dicitur grece maratros. Pl. feniculū nobilitate re serpentes gustatu senectā exuēdo oculorūq. aciem suco eius reficiendo et. est i. h3 gē siluestre qd alij ypomaratro alij misenei vocāt folijs maiorib. gustu acrore pcerius barebali grossitudine digiti radice candida. nascitur in calidis et saxosis et. Steph. maratron rassenegū pro razienigi scripsit. sic enim arabice dicunt.

Senicul agrestis Dya. maior est domestico et semie a fructu. et. semē h3 silē cacio et radice h3 odorata et. hic alius est a peucedano. quō multi peucedanū agreste feniculuz vocant. nā Dya. diuersus ab h3 fac. ca. aliū et fac. ca. de ypoma-

ratron qd feniculū rusticū et maratron agrion vocat. qd satis cū ca. isto concordat d. quo infra in. y. in quo ca. vocat dit. tradit et aliū feniculi gen. minorib. folijs et angustis et veluti longis. ibecillius tū vtute s3 folia filia h3 mēte circa que anuli sunt longi. radix ei. remordētis atq. redarguens virtutis ē et. hic textus videtur corruptus.

Semequestum sam. a questidem est agnus castus.

Senix Dya. aut rium aut aquinopa dicit folia o. dei filia h3 s3 miora et angusta spica silem iastro bastas h3 lex. digitis lōgas spicas ferēs septē aut octo. nascit loci culti et irregulari.

Senugrecū Dya. senugreci farinā multū bu. (tis nouis et. cerō aut egoceron aut loton appellauere. vt. et ei. et. ista nomina nō sūt referēda farine s3 ipsi senugreco. buceron. n. sonat bouis cornu egoceron vō capre cornu. nā femina i corniculis siliū cornib. sunt. Plini. senugrecū quod telivocat alij carphos alij buceros alij egoceros quoniam corniculis semen est simile. nos vero silicion dicimus et. tili gre. dicunt. arabes vero hulbe.

Serraria herculana apd. Dya. vocat vna ex spēs. berbene. Ferraria mior. vocat h3 Dya. agrimōia. Theo. Pr. idē dicit.

Seretria Pl. h3 duas spēs. nā est alba et cinerea q. pferitur in medicina pbanē mollitē et q. si in aere perducatur viciū reddit colorem et cetera. est species terre vel luti Dya. gieritias terra dicta in gi.

Serio Pau. ca. de ranuncula sub lingua

Seroma Pau. ca. de sciatica dolor at ei. ingt eferomate et in

Seruzegia ara. stannū metallū. (guine viqz ad genua.

Serugo scotia ferri cacaferri idē et est id qd fabz ferrary. de

Serraria nigra supra i. eraclepa. (formacib. eyciūt globati.

Serula Dya. quā multi enterionē et. Pl. serula calidis na-

scitur locis atq. trāsmaria gēcularis nodosa scapie. duo ei. gnia nartheca greci vocat assurgētē i altitudine. marchesia vō semp hūile a genib. exētia folia maxia vt queq. terre prima et. nā eadē q. aneto et fructu filis nulli fructū leuissimas maior obid gestata facilius baculoz vsq. senecturū i. p. bet et. Itē alibi serula semē aneto simile h3 q. ab vno caule diuiditur i cacumine femina putatur et.

Sesefsis arabice cimey que ē vt alcorat h3. An. suo ca. ē vermis lecti ferens q. apd. eū vocat igil. verū i. li. d. doctria ara.

Sesēbe regio apd. Alia. q. ē pifana. (vocat buchuch et.

Sesire ara. est qd ampeleos leuce apud Dya. et ē vitis alba q.

et bionia of. sic patet p. Dya. et bionida. vocatur et ara.

bazarales h3 Auicē. et carimboade qd est dictu vitis alba

Johan. Sera. ca. de baras. sesire est vitis alba.

Sesirefz apd. An. sic scribitur. s3 i arabico sesirefetara scri-

bif et est vitis nigra et charinseude et ē illa q. vulgo apd. nos

vocatur rānus et a quibusdā viticella et volubilis eo q. iste

ctitur circūstantib. arbutis et maceris et sepib. s. i. apelos

Seralogo grece h3 Theodo. Pr. lib. de simplici medicina

vocat aristologia. et of aristologia h3 ipz ab arist. q. ē vtile

Seralogos et apiston Dya. apud grecum dicitur aristologia.

Silcarian vocant milmozbiā q. et scrophularia et vrtica mor-

tua a gbusdā vocat. eo q. folia vrtice filia h3 nō tū vrticia.

Sicamm apud Dya. est epar animalū.

Picus fatua dicitur grece sicomorus. arabice vero iumaim.

Sicus Saraonis infra in iumaim et in sicomoro.

Sicus vocantur duricies vlceroze habentes in se grana sic

grana ficum que dicuntur grece sikas qd est ficus vt infra

in sikas. Itē ficus of. aspitas palpebrar. vt infra in tracoma

Sicus maritima Dya. vna ē lata et vna lōga et obruffa. crispa

vō nascit i creta sup. terrā boni floris et nō putrescens et.

Sidicula Pl. polipodium quas nostri sidicula vocat et. for-

re a filicula corruptū vel felicula vt supra in feli.

Silapitis Pau. ca. d. bia q. circa stōz sunt sunt capisoli vitis.

Siloantropos grece est lapa. li. de doctrina greca.

Sinon Jān. d 4

lib. 4.
cap. 19.
vlt. a.
medius

lib. 35.
cap. 16.

Cagaferro.

lib. 13.
cap. 22.

lib. 26.
cap. 8.
an. ruc.

Sil arabice elephas.
Silektene Cornelius cel. grece dicuntur pustule qdā liuide aut palide aut nigre aut alio a corporis colore mutata. subest enim humor ubi erupit sunt infra exulcerata caro apparet fiunt ex frigore. vel ex igne vel ex medicamine.
Silichinum polipodium supra in silichinum.
Silipendula i antidotario Nicolai cōfēctiōe filoatropos.
Silire Dyasco. folia stiprica sūt z similia oleandri z cetera.
Sillis in antidotario vli in mitridato expōit qd ē capparis.
Silix alia masculus alia femina que i toto maior ē masculo scdm modernos arabice vocat farax Dya. de ipsa duo fac capitula. vnus qd dipteris incipit. aliud feliciteron. is greca herbaria pteris dicebat. *Pli.* silids duo sūt gña nec flores bz nec semen pterigia vocat greci. alij echito cui ex vna radice plures exeunt silices et bina cubita excedentes longitudine nō gues odore. hac marē extimāt. alterū gen^o phili pterō greci vocat alij rōpheo. alij pterin. ē at singulari atqz n fructuosa breuior molliorqz desior folijs ad radicē cauli culata folia vtriscqz laterib⁹ pinata. vñ nomē greci iposuerē radices vtriqz longe in obliquū nigre pāpue cū inartuere. nascit⁹ vbiqz is magis frigidus solo rē. et infra in pteris.
Siloantropon est dictu amicus hominis sic apō Dya. vocat plāta quā aparine vocat. apud latinos or lapago seu lappa. z dicit⁹ q sic vocatur eo q folia eius vestibis transeunt iū inhereat sed folia nō inherēt. immo botriones quos pferit in quib⁹ est semen de aparine supra in suo loco. *Pli.* phylia tropus herba quā greci appellant nāfuche quonā vestib⁹ inherescat nāqz canari appellatur z lappa rē. z philoantropos etiā vocatur quoddam antidotum.
Siloflores Dya. prassium inquit aut phyloflores rē.
Silolutrantes grece. i. lauacrozum amatores. i. balnearum Cassius. felix. ca. de tertia.
Silomō fm *Pli.* vocatur verbascum.
Silon grece folium filla folia.
Silopede z philogatos infra in marubio.
Silotidis vocat a Dy. spēs vna papaueri ca. d. meconio.
Simata Dyasco. ca. de arboze pini inflationes turgantes quas greci simata vocant rē. liber de doctrina greca. sima pannus faciei pustula Lorne. cel. sima tuberculum.
Simofia Dya. ca. de cotilidone fucus ingt ei⁹ ad veretri excitationem fac quā greci fimofiz vocat rē. Lox. si glans. i. caput vge ita pecta ē vt nudari nō possit qd vitii greci fimofinsebio. g. z finikos dactil⁹ finikes dactili⁹ (si z appellat rē. z finikes etiam palme.
Finix grece arbor ipsa palme fz Jfido. a fenice autē q diu vliuit vt supra ab his fenice⁹ color. i. dactileus sepe apō Dya. reperitur. Itē diafinicon quicquid ex dactilib⁹ cōficitur vel ex palma vt ynguentum palme.
Finigmon grece rubificatio q fit a sinapismo. Cassius felix. Item Pan. ca. d. paralisi in participantib⁹ vero sensu finigmos oportet accipere z cetera.
Sira infra in galium z in banuser.
Sisa grece ventositas filima grece flatus. floma tumor.
Sisalidos vesikago kekengi cacabū idē spēs est solatri vide apud Alexā. z in antidotario vniuersali trociscos dyasitalidos: qz idē sunt cū trociscis alkekengi apud Zuicē. z Johā. Sera. nā vbi isti kekengi ponūt Alex. ca. de vicerib⁹ vesice idē trociscis ponit sisalidos qd latini vesicaria dicunt vt vesicaginem. hanc quidam patrisyon vocant.
Sifodes grece Driba. ca. de prentione maloz accitium sūt inquit inflationes que ab indignatione fiunt.
Sifontes Pan. ca. de ruptura inguinum.
Sistici dicuntur arabice sistac. grece vero pistakia.
Sistula pastoris supra in almea z in alcima.
Siteuma Dya. folia habet similia struicio sed minora seme

multum z ptusuz radicē lōgā z tenuē z nō i altū dmerfas.
Siton grece planta virgultum.
Sitria grece Demo. quod secundum veteres lemon appellatum est cum angulo lacrimalis oculi corozo vel diminuto quoqz modo foramē naturale q ibi est pate fit vltra naturam quare segtur fluoz lacrimarum assiduus rē.
Slamula hoc nomē multis plantis attribuitur potius tamē speciei cuiusdam plante que scripit super sepes cuius flores sunt i globo sicut capilli albi in quozum capiloz radices sunt semina adurentia gustum fortiter simul collecta in racemum. hac greca barbaria paruilokadi vocabat. quidā vitem albam vocant. rami omnes flexibiles longi tenaces ad ligandos rusticozū fascies apti vt funes. flammula filio est ei nisi esset breuior z in siluestribus magis oritur z per terram extenditur.
Slaura vocat a multis species quedā trifoly q plāta leonis vocatur z est andachocbe species de qua infra in trifolio.
Slebs grece vena liber de doctrina greca.
Slebotomia vene incisio a fles quod ē vena z tome qd ē inci.
Slegmagogum grece flegmatiz purgatiuū. (sio vel fecio).
Slegmon generaliter omne apostema maxime caliduz proprie vero ex sanguine.
Slegomenos gre. ardens. flegomenos flegomona oculoz quam tumorem vel struicturam dicimus est in flatio palpebarum resistens cum rubore tensione et dolore vt aperiri non valeant oculi.
Sliktis grece pustula liber de doctrina greca.
Slommos Dya. quam latini barbasum dicunt duo sunt genera masculus z femina. vnum est album z alterum nigrū femina vō folia bz similia caniculo sed asperiora z latiora et basta longam cubito vno albā asperam flores virides z albos. z semen est nigrū. radix ē illi dura polieis grossitv dinē habens: nascit⁹ i capis. alterū vō quod masculus dicit folia bz oblonga z angusta z basta tenues z semen tenue nigra vero in omnib⁹ lata est z nigra dicit. agrestis autem flomos virgae bz in se lōgas z arbozofas z folia saluie filia circa gas suas flores bz aureos aut mellinos sic prassij. is folia habet aspera circa terrā z rotunda. alterū gen^o slōmī quod licitris dicit aut trialia folia bz tria aut quattuor ad plurimum pingua z aspera z grossa quibus multi i lucernis vtuntur z cetera. liber de doctrina greca. flomos pynū. m. scribit z exponit est herba lucernalis et verbascum et cetera. nos taxum barbasum dicimus Hali. verdatia Zui cenna vero busuri in tertio vocat multi anedhō vocant.
Slos eris aliud ab erugine vt patet p Zuicē. g. differentia fac ca. z per Sera. et g. docet cognoscere ips z qualiter caietur.
Pli. flos eris fit ere fulio z in aliā fornacez trāslato ibi flatu crebrior excutitur velut mly squame quas vocat lcyidas. cadunt aut cūz panes eris aqua refrigerant rubetqz. differentia inter florē z squamā que eodem modo oritur est quia squama vi excutitur a panibus flos sponte cadit.
Slōmū apō Dya. mlti enulā vocat. ca. d. eleno. puto nō recte.
Slos syriacus exponunt alig flos malue sed an bene ignoro.
Slox grece flamma.
Slos salis q dicitur halosanthos de hac supra in al.
Socha vel fuchab vt arabes est potus factus ex ordeo et alijs rebus z ceruisia est species eius Dyascozides. furca vocat fit inquit ex ordeo. fit ex ea elephas quod dicitur ordenti infusum z quod etiā aliqui cantium vocant quo pro vino multi vtunt. luci tales fiunt in ybernia z bñtania. cōficiuntur at z d tritico vnde pulites fieri solēt rē. bec ficera dicitur libro iudici de Sansone vinū z ficera nō bibet rē. potest autem inebriare. Zuicen. de fuchab ca. facit.
Soca g. ē piscis dūs vitul⁹ marin⁹ bz pedes vt catul⁹ pilosus vt capra parit filios vt cetera qdrupedia. pasci⁹ berbīs z ter

ra ⁊ mari. dī arabice hīke aliquando hīkion reperit liber 8
doctrina greca. est foca vitulus marinus ⁊c.

Soliteris vel solitis quā Dya. vocat pīrgias ifra in py.

Soliū indum aliud est aquosum qđ in stagnis nascit ⁊ ē ma
labatrū. aliud arborosum qđ ad nos deferit quo cōiter vt
mur. de primo apud Dya. duo reperiunt capi. vnū sic. fo
lium vel folia sunt ex herba que in india nascit locis hu
midis ⁊ paludosis. colligunt aut folia hec i aqua superna
tancia. est aut folium optimū qđ est leue ⁊ albidū ⁊ visci
dum ⁊ suauiter olens in modū spice gustū nardī referens
sine vlla salsedine oīū multumq; referens gustū subama
rum ⁊c. Aliud cap. de eodē sic. malabatrū putauerūt mul
ti esse nardī indici folium sed fallunt. ⁊ qđuis sit similis in
odore tū alterius est nature. iuenit aut supernatās in qui
busdā paludib⁹ in india specie folioꝝ carens radice. ē aut
optimū qđ est recentissimū ⁊ odoratissimū tenue ⁊ integrū
⁊ nigrastrū cū gustu non salso sed potius spicastro. hāc her
bam. i. foliū cū indi collegerint inserunt lino ⁊ siccant esta
te. aliqui et ipsos ramos colligunt. ⁊ sic seruant ⁊ terra cū
omnibus herbis estate vi caloris arefcit. ⁊ nisi foco herbe
aride fuerint peruste alio anno nullas generāt herbas ⁊c.

Aluc. de hoc facit cap. hūc consonū qđ incipit folium. ex
quibus descriptionibus p3 q; non est folium illud quo cō
muniter vtimur. illud enī foliū est arboris cuius ligna in
terdum grossiora police cum ipso deferuntur ⁊ etiam fru
ctus simillimus bacce lauri de quo Aluc. aliud facit ca. ⁊
vocat tembū ⁊ qđ sequit in textu fīm est falsum. nam in
arabico est calidum in primo. supra scriptū aut folium qđ
malabatrū dī nec vnq; vidi nec audiui aliquē citra mare
vidisse. ē enī preciosum valde. aliud aut ca. facit Dya. sic.
Soliū agrestis duo sunt genera masculus ⁊ femina. femina
vō saposis locis nascit sicut brio sed viridiora folia h3 sic
oliua ⁊ virgā tenuē ⁊ florē albū semē est illi albū ⁊ minu
tum sicut miconio. masculus vō q; dī oīa supradicta filia
h3 preter semē. semē eius est sile dzy. i. quercus ⁊ oliue flo
renti ⁊ botruosum vere florens. dī vō arsenogon q; qđ
eum biberit masculos gūabit. thililū vō dī q; quēcūq;
femina biberit ⁊ feminam generabit ⁊c.

Somentatio est quando ex decoctione aliquarum herbaz
membrum fumigatur ⁊ eadem fouetur.

Soni grece sonus vox.

Solaraki in antidotario vli in medicamine ad scrophulas.

Solfosoz ifra i spūris. Sols grece lux splendor iubar.

Sosula Demo. est inquit vlcus oculi admodum tenui ro
tunditate formatum qđ ⁊ botrion dicitur.

Sonos. g. timor formido. ide ydrofouia. i. timore aq; q; acci
dit a morzu rabiosi aīal. latini vō ydrofobia dīnt corrupe.

Fragaria herba ferens fraga Quidius metamorphoseos
montanaq; fraga legebant.

Erenea grece dyfragma liber de doctrina greca.

Eregemelkin alicubi fregemelkin apud Aliaba. p ferenge
mīch qđ est osimū. Erenicos grece frenetic⁹.

Erenitis frenesis ipsa rabies hoc nomē nō ē morbi s3 ipsi⁹

accidentis. nam morbus est apa qđ est cā ascedens. qđuis

interdum pro morbo accipiat improprie cū dī frenesis ē

Grig⁹ lapis apđ Dya. ⁊ Sera. Dya. tres h3 spēs. Capa ⁊c.

vna est metallica q; in Lypro nascit ⁊ de pundo lacu ascē

dit q; ⁊ terrosa ē ⁊ post hoc sole siccā postea ponit in me

dio circūit farmēto ⁊ burit. Altera vō spēs ē feramī

nis: vt iam dictū est ⁊ de eramis fece. ⁊ hec colligit gustuz

hūs erī vīto silez. Tertia vō spēs pficiit sic lapis qui dī pi

rites colligit ⁊ in fornace cōponit. ⁊ vt calx oburit qđ diu

colore sanguineū facit ⁊ collectus reponitur ⁊c. Aliud ca.

in fra lapud Dya. reperitur de quo ifra in suo loco.

Grike grece rigor.

Grikodis horrores rigores.

Pronefis grece discretio prudentia sapientia.

Strangedē ifra in lemnias. Echinodes grece ptiscus.

Echir grece pediculus. Ebyrospion. g. gurgulio.

Echis. g. nos prifim dicim⁹ tabes dyptoton macies tabo.

Echongos grece sonus. latini vero ptongus dicunt.

Su valleriana potentilla amantilla idem vt dicit Dya. fu
multi nardū agrestē appellant nascitur in ponto folia h3
familia elleboro vel ypselino siue apio saluatico basta est
illi leuis ⁊ mollis purpurea ⁊ nodosa crescens de terra cu
bito vno aut amplius flores habet narcisco similes factu
ra colore veluti purpureo radices sunt illi in rubore digitū
minoris siles iunco aut elleboro nigro colore ruffo cū odo
re grato ⁊c.

Suca potus fucadion dicit grecus supra in foca.

Sucos Ste. ē thahaleban. s3 thahaleb ē lēticula aq; vt ifra.

Sucus secundum libzū antiquum est species herbe de qua
lana tingit. inde fucata vestis.

Sufalum scripsit Ste. pro faufel de qua supra.

Sugel arabice rafanus cuius domestici radix absolute dici
tur. sugellum apud Aliabatē inuenitur.

Fulcon Ste. est fadegū grecū infra in fadegi.

Fufel arabice piper.

Fulfulmine sic inuenit in latino. sed in arabico scribit ful
fulminue. ⁊ est radix piperis secundū q; exponit apud An.
⁊ aliquarū synonymaz. verus Dalabas in secūdo praticē
inter herbas posuit. Constantinus vero quāuis etiam iter
herbas ipsum describat exposuit tū q; est piper.

Fuligo liber antiquus de simplici medicia a fumo dicta. eo
q; ex fumo generatur. fit aut sic lucerna testea oleo reple
ta accendit cui eneu vas superponit ⁊ psumata fuligo in
picide cyprea collecta recondit ⁊c. secundū hunc modum
doceet colligi fumus thuris ⁊ butiri ⁊ culiscūq; rei fumus
queratur in libro de preparatione medicinarum.

Fullonum herba saponaria borith vel burith idē supra i b.
Sumaria fīm Dya. latine herba que. g. dicit capnos de qua
supra. hec vt dicit dicitur a quibusdam oxidertes.

Sumon in septimo Joan. Serap. in confectione nominata
alabulidus exponitur q; est iusquamū nigrum.

Sumus thuris doceet fieri i Ser. ⁊ i. xxxvii. azaraui albu

Sungi vocat arabice fatar. grece vō micete. spēs Xcasim.

vero eoz multe sunt. Plinius similes tuberibus sunt qui
in cirenayca vocant missi precipui suauitate odore ac sapo
re sed carnosiores tuberib⁹ ⁊c. ⁊ ifra. sunt in fungoz gre
dicte a grecis pozide q; sine radice aut pediculo nascunt.

Furca Dya. scribit foca.

Furfurica ptiriasis grece furfur capitis. Alex. circa pncipi

um primi libri cantabrities idem. nam catabrum furfur.

Eurogi arabice gallus.

Furfurice in antidotario vniuersali in medicamine ad ve

tris tumorem.

Littera vtunt greci cū omnib⁹ vo
calibus sicut nos ⁊ gama
vocant. hoc tū interest qđ duo. g. in eadez
dictione sibi iuxta scribunt primū assumit
sonū littere n. nam scribunt aggelos ⁊ pro
ferunt angelos. Similr si. g. antecedit cap
pa qđ est. k. eundē n. assumit sonū. arabici vero hnt litte
ram gim que semper sonat vt nomē eius ostendit in quas
multe dictiones desinūt vt reitarag ⁊ vt proprius expri
meret vere prolationi addiderūt trāslatores litteram i.
⁊ dixerunt reitaragi. Aliam vō litteram habent quam vo
cant gaim ⁊ sonat vt nomen ostendit que si finalis venit
sine i. scribenda est vt dimag.

Habira pro guberia scripsit Stephanus ⁊ est mēspilla.

Hafere scripsit Stepha. pro gafir.

7. unius
lib. iz.
cap. 27.

34.
ii.
nº.

lib. 19.
cap. 3.
in pñ.

Bafit arabice eupatorium. putant quidā arabes pollicarias esse eupatorium. p iplo vtunt ea. q aut fallant p3 p Dyaf. qui de vtraq3 planta facit diuerfum capitulum diuerfis virtutibus pollicariam conisam vocans.

Bagares lapis niger splendens leuis vt solus super aquā naret inter alios lapides vt dicunt. inuenit in litia circa ripā fluminis ganges aridus. q si luminosus mediocriter leuis valde. cuius est melior qui facile exarferit igni. odorē asfalti habet. medicine aptus est.

Bagila. g. q galla auis graculus qūa quā gda coturnicē dñt.

Baildo herba fulonū qua tingunt panni que olatis grece dicitur. **Madacer** de ipsa ca. facit de q infra in ofatis.

Baira Ste pro gire scripsit qd ē colla gluten alia ex pisce alia ex corijs.

Balla asiana ab asia dñ. greci cicidos a lapsa vt lapsana vt qdam: arabice vo balf. galle imature sepius intrant in medicinis. et sunt non perforate. Joā. Sera. ca. de alcōla ozis nō perforate inquit sunt crude que sunt nō mature quare sunt fortiores et vehementioris stipticitatis. pforate sunt que psecure sunt maturitate. et be vocant grece onfacine. **ffido**. galla quedā a grecis onfacidos dicta parua forma: sed firmior corpore nodoso que medicaminitus et encavstis. adhibet. altera balanis ac leuis et nimium pforata luccernarū tantū vsibus necessaria. et. Plinius galle fructus i siriā et in egypto copiosus. Itē alibi. plura eius genera. naz ē solida perforata alba nigra maior et minor. et. et alibi. naz scit aut galla sole de geminis exeunte erūpēs noctu spyni uersa crescit vno die candidior et si estu excepta ē arefcit prius neq3 ad icremētū peruenit. hec est vt nucleū fabe magnitudine habeat. nigra diutius virescit q vt iterum mali magnitudine habeat optima commagena deterior ex rubore signū eius q cauernet transluceant. et.

Balla Dyaf. semen est venditios cuius vnū genus onfacitis dñ. minor est rotunda et gravis et nodosa sine ptusura. alia leuis et pertusa eligēda ē onfacitis q et vtute fortior ē. et.

Balak grece lac inde galatides lithos. i. lacteus lapis.

Balatinā grece papilio quasi lactei coloris. et.

Balakina grece lactentia.

Balaktera lacteus porcellus.

Balatiros Paulus ca. de paralisi. nocet at gallititros. et.

Bala cipressi sic vocat fructus eius est medicine apta.

Galbanū Dyaf. est lachrymū cuiusdā herbe filis ferule que in nichomedia nascitur et ē in syria. multi metoponon vocant. est aut vtile galbanū thuris hñs colorē et grana hñs vt faba limpida et sine ligno et hñs in se aliquid semis sui et de ferula sua non grane nec liquidū nec nimie siccus. et.

Plinius. galbanū ex arboze ferule eius quā stagnitū vocant distillat resine modo in syria. et. arabes pprio nomine kenech galbanū vocant. verū ppter proprietatē quā habet contra venena vocant bezard. qd est nomen cōmune ad omnem medicinam contra venena.

Galeon apud Auic. in secūdo capitu. scribit qd a Dyaf. sic galion inquit aut gallerion dictū est ab eo q lac coagulat. folia bz et bafā filēm aparine sed erectā. nascit in campis.

Halerica fm Pl. grece alanda auis: eo q galleata videat.

Haleos grece mustella et est equinocū et ad terrenā et pisce.

Galia muscata est quedā pfectio que describit in antidotario Nicolai intrans in confectionib3 pfectiosis. verū galia qua vti debem3 in pfectionib3 inuentis in libris de arabi3 eo translatis ē diuersa ab illa cui3 pfectio habet. i. xxxviij.

libro. Azarauy albucafm et in Sera. de simplici medicina et in libro Aben Medue de qua Auic. cap. facit in secundo sub littera sim. naz ipsa vocat Arabicē such et ipsa sit ex ramich vt p3 in prenominatis libris et scribit arabice p vnū.

lib. ii. cap. 37. in pñ. tantū galia. sed alia: alia galia est de q Auic. vt facere ali

nd cap. et est vltimū in scdo cañ. quā dicebat iudens vocari zebeet arabice. nos seuerā vocam3 quā dicunt quidā q ē sudor arabus a quodā animali. verum in libro. xvij. Azarati scribit eius pfectio facta ex musco et ambra. est autē super omne aromaticū redolens. mirū tñ q de ppe eius quāritas fetere videtur ppter eius excessum odoris cuius rei sum testis. nā qdā mercator inter alia mibi ostensa cuz daret mibi odorandā pixidiculā apertam de hac pfectiōe forte dimidia vncia ptebaf vñ est mibi fetere vt sterc3 sed postmodū ex solo tractu pixidis remansit manui mee tantus odor et talis q triduo et amplius dilui non potuit. apud Auic. per geminū. i. scribit nō est rectū. nā arabice p vnū scribit. interdū algalia inuenit: sed idem est.

Salicrus liber antiquus dñ simplici medicina dñ sanguinaria eo q naribus iposita sanguine suauiter fluere facit. nascit circa vias et saxosis locis. bz i similitate velut pedes gali.

Ballidragam Plinius sic vocat. Xenocrates plātā leucacā lib. 27. ton similes palusfir et spinosam et caule fernaceo alto cui cap. 10. summo capite inheret simile ouo. in hoc arefciente estate vermiculos nasci tradidit. et.

Galion est galeon supra.

Galioffio Stephanus sermachum rubrum pro zarnech scripsit quod est arsenicum.

Galapsis aut vt aly galebdolon vel galion. Plini. caulem lib. 27. et folia habet vtice leuioza et que grauem odorē trita red. cap. 10. 9.

dant flore purpureo. nascit circa sepes et semitas et bias. et.

Galioffis aut galebdolon Dyaf. frutex est. (fm Dyaf.

minor. cui virga est et folia similia vtice sed folia tenuioza

que digito pfricata graue odorem hñt et flores minutos et

purpureos. nascit circa ortos: et i vñs et sup recta regulata.

Gallitricū et centrū galli vocant quidā quedā plantā cuius

quedā est domestica que nostro vulgari vocat boscimo q

vt cetera olera comedunt. quedā vō agrestis in toto mior

quā lombardi et tusci sclaream vocant eo q semen eius in

oculū ponentes sine dolore et tedio oculum dicunt mund

ficare a sordidus. signū q ex it ipsis circūvolutis. hanc p

prietatē attribuit Pl. plante quas vocat allectoroscospos lib. 27.

de qua supra. verū secūdu antiquos et Dyaf. gallitricū est cap. 5.

capillus veneris vt supra in adiantum.

Galium Stephanus ebenas et est mustella. vocatur arabi

ce barufet alfiram: grece vero galeos.

Gangrena grece vlcera mala serpentina: nos vero cancrena

dicimus. gangrena vero grecus.

Gar arabice laurus.

Garabin secūdo canonis. Auic. circa finē. ca. facit file ca. de

salice. nā est spēs salicis quā vulgo goran vocant.

Garab. et et algarab vocat arabice fistula lachrymalis ocu

li vt apud Auic. in tertio.

Garbe scripsit Ste. pro garab species salicis.

Gargalia apd Alex. ca. d. eoptica ps gutur et cāne pulm. ois

Garicon arabice agarion.

Gariofilus latie dñ. s. g. kariofilos. vñ Sal. i. sexto de simpli

ci medicina nō sunt igit gariofoli folia nucis vt sonat nē mē

ipoz. hec sūt ligna pua. et. describens coe. kara. n. g. nux. i.

arbor. filon vō foliū et pp B dixit. ara. vō vocat kai unsel.

Gariofilata est planta similib3 agrimonie cuius radix et dorē

b3 gariofilorum dicta a quibusdā sanam: unda et auantiā

et pes leporis: sed alia est pes leporis de qua infra in pe.

Garus grece et obfomogarū qsi obfomicgarū vulgariter

autē almirogarū dicit ab alos qd est sal qsi saltus garū.

nos at miriā vel salm: uria dicere possum3. est at qd arabi

ce muri et alhuri vocatur liber de doctrina greca q est ga

ros et est almirogaros. Plinius exquisiti liquoris grece

qd garon vocauere intestinis piscium ceterisq3 q abuciēda

et. eēt sale maceratio vt sit illa putrescētū sanies. hec olim

lib. 31.

cap. 7.

in fi.

et. 6.

in pñ.

conficiebat ex pisce quā greci garō vocabāt. nūc ex scom-
bro pisce laudatissimū in finibus cartaginis spartarie rē. r
infra. cepit aut ex mutili pisciculus minimos; nunc cōfici.
apud nostri apbyen greci vocant quoniam is pisciculus ex
pluuia nascitur rē. mutillum dicit qz caput eius amputat
alioquin totum esset amarum.

Heduar arabice zedoaria.

Hebenech vel algebenech arabice due vene que sunt in la-
bio inferiori que flōmanē albucaum ca. de flōmia.

Hefase arabice spongia libro de doctrina arabica. i libris tri
medicinalibus sfengi vocāt imitantes grecū vt infra in s.

Hecazum arabice rana sed apud A. r. Sera. dīdaba vocat.

Held arabice pellis vel cutis.

Helda Cassi. fel. ca. de elephantia coloquintida quas vulgus
geldam vocat.

Heleniabin arabice rose condite cū succaro siue cum melle
vt habet apud Auic. in gnto capitulo de p̄ditis r in deci-
mo Daliaba. r sic tā succarū rosaceū quā mel rosaceū
geniabin vocant. r ppter hanc equiuocationē fuit error in
tertio Almansoris vbi est succarū rosaceū s̄to humoribus
repleto rē. nam in arabico ita se habet geniabin flōm ba-
benibus repletū si sumat in ieiunio bene masticatū pfert
si sumat cū aq calida sed in his qui calorem aut ardozem
patiuntur nullo modo deat maxime si estas fuerit calefa-
cit. n. r sitim affert. qz si eis ppter id qd dixim? dari uenit
dandum est illud qd est cū succaro factum est rē. sic est in
arabico. ex quo apparet qd de melle rosaceo primo dixit.

Helouz in scō canonis Auic. exponit qd est granū pini ma-
ioris. verū hoc nomē apud arabes est de auellana maiore
quā nos nucellā dicim. nā silr est apud eos diminutiuum
nucis. gēu enim est nux. r hoc ē dicebat oēs arabes a qb?
quesiuit: sic habet in libro de doctrina arabica. ēt Auic. in
pncipio cap. vi loqui de ipsa qū comparat eam nucī. qūis
postea de grano pini videat interdū prosequi. de grano vō
pini sicut pmitit in ca. de pino ita tractat i littera ba. nec
dicat ibi nec alibi q loquit de ipso in littera gis. qre videt
corruptio in textu vel aliq cōculatio sicut pluenit facere
in plurib? cap. vi patebit in suis locis. Step. in synonimis
carca pontica est bendocū r est geloulum carca pontica ē
nucella i greco r exponit qd est auellana. cū dicit bendocū
r geloulum pro gelou ēt p auellana accipit. sed p maiori
vt dictū est. **Heluari** Daliabas p iuliar qd ē dalaustia.

Hemus arabice bubalus liber de doctrina arabica.

Henaba arabice ala.

Hembut apud Auicē ē xilocaracta nabatia vt ipse exponit i
eodē cap. dicit. n. est alkarnub nabatiū de quo dictū est in
littera ka. r verū dicit qz in ca. de karnub vel xilocaracta
loquit de hembut. melius tñ scribis iembut. per i. vocales
vt in arabico p̄z. ēt q eius cap. est in lra ie. non gūm.

Hendebedulter arabice est callozeum. Step. vero gendebe
dalton scripsit.

Sentiana Dya. dī inuenta esse ab imperatore illirico eiusdē
gentis unde r nomē accepit. c? folia que circa radices sunt
nucis odorē hnt r sunt similia plantaginib? paulo subrus-
fiora r in summo diuisa vel incisa in spēm terre in medie-
tate hñs bastam que basta r leuis est r vacua dīgitū hñs
similitudinē longior duobus cubitis r nodosa: circa quos
nodosa folia nascunt. semē est ei circa folia latū r lene r nō
inutile sicut affodillum. radicez bz sicut arillogia longa
solidaz r amarā sed nigroze r fragiliorē. nascit locis altis
r humectis r ymbrosiis rē. Plin? hanc inuenit Senti? il-
liricoz rex vbiqz nascētin illirico tñ pstantissimā fo-
lia fragini sed magnitudine lactice egule tenero polieis
grossitudine cauo r inani ex interuallis foliato triū aliqū
cubitoz: radice lenta subnigra sine odore aquola mōtib?

subalpinis plurima. vsus in radice r succo rē. Dya. ca. de
centaurea dicit q multi gentianā vocāt ipse p̄c putat.

Senista bec apud quosdā est murica. alij volunt spēm ei? c?
rami angulosi r folia triangulata sunt semen vt cerasum
ruffum in puū. alia vō que apud Dya. spartū dicit ē vt re-
genista vt dixit mibi greca barbaria: de q? Plinius genista
inquit vinculi vsum prestat flores apibus gratissimi. tu-
bito an bec sit quā greci auctores sparten vocant cū ex ca-
lina piscatoria ap̄ eos fieri docuerim semē eius qd ē de z
nomine appellauere in folliculis fascolorum modo nasce-
tium purgat ellebozi vice rē. de sparto infra in spa.

Seniciata centinodia poligonia proserpinata sanguinaria
virga pastoris idem vt in alijs locis.

Seniculare apud Dya. vocant quidā latini quādam plantā
quam ipse liebnis vocat infra in l.

Seodus vel giodus humor apud Alexandrum capitulo de
podagra. ut terruosa q̄ quod ut terra.

Seuers vt geguers vt apud Auic. tres dicit habere spēs di-
cebat iudeis q sit mltū pantiū r scaiola que est granū eb-
longi vtriqz acutoz capitiū quo aut. apes i partib? nostris
auicuias mas nutriunt. **Heslim** arabice gipsum.

Searamon Dya. siue opifilon siue vt latini penonia cicu-
taria be: ba cit que folia bz anemoni filia diuisa r oblon-
ga. radii: ut illi rotunda r dulcis. est r alia spēs eiusdē vir-
gas hñs tenues r pulueratas duob? palmis a terra ascen-
detes r folia malue tilia r in summitate virgarū caput ē sic
Seranon Plinius aliqui mirti aut miridon (cicozee rē.
appellant similes est ciente folijs minutiorib? r canle bre-
uior rotundo. nostri lic eum tradunt greci folijs paulo cā-
didioribus q malue tenuiorib? pilosis r ramosis ex inter-
uallis triū palmioz. **Siterū** gen? folijs anemōis diuisiis
longioribus radice mali modo rotunda dulcis r forte iav-
lis vera est rē. bec eadem cum supradicta.

Sera sacra pigra amara grecum est.

Seranos grece grus in antidotario vniuersali est emplastrū
geranium quod congrue fit.

Serobotanū ē dictū sacra herba supra i be. r ē berbena. le.

Sergir arabice cruce gergum scripti Step. X melius.

vocatur. g. euzomum supra in e.

Sermandrea Dacer came drees grece q̄ est germandrea
latine rē. supra in ca.

Seruntica Lai. se. in antidotario in trocisco musa geronica
velut greci dicunt que cronica nos aut senilia.

Serla sit ex radice dracontee per oblationē. radii ēt ipsa sic

Selenteria grece est dictū intestina terre r sunt X vocat.

iliciumlumbici terreni. Cassius felix cap. de colore auriz.
melius tñ gūlenteria scribis. nam gi est terra.

Selampine in antidotario vniuersali in m. titridato minozi.

Sethi Pl. ē herba q bz radicez teues nigras hñ olētes rē.
videan sit gariofilata. **Seulir** i iausir ara opopanax rē.

Seum hanc nux mus. ata. **Seum** arabice nux.

Seum endi arabice nux indica magna ē in duplici cortice i
vno filtrolo r alio durissimo quo qdā pocula faciūt.

Seum methil ara. nux venenola quēdā frigidissima.

Sezar arabice bantia. oia bec scripta que a gim littera ara-
bica incipiunt. melius per i consonans scribuntur is quia

sepius per g scripta reperiantur vsum secutus sum. vt me-
gis in promptu sunt secundum vsum.

Sibum arabice calcis.

Sideus dactylus vocat a quibusdā peonia fm Dya.

Sigreceterra inde infra scripta.

Sicenon grece lutū cōmune. latini cenū dicūt Dya. suo ca.

Sieritrias vel gieritrias Dya. alia alba rē. alia cinerea siue
ereo colore r maioris giebe is pbabilior accipit circa le-

uis r moll r erugieas hñs yttas rē. Pl. supra i seretrias.

lib. 24.
cap. 9.
Plinius
lib. 19.
cap. p.

lib. 26.
cap. 11.
an me?

lib. 26.
cap. 7.
in me?

lib. 35.
cap. 16.

Siegiomas *Step. taratozante arade* quid sit grecū nescio et arabicum ignoro.

Silbebenech ara. ē medicia acuta vomitiua. *z. A. ligrauit cā.*

Sier irundinū nidis *Dya. suo ca.*

Simolea *Dya.* alia est alba atqz dēsa alia purpurea et quasi pinguis et est pbabilior. valde enī frida est tactu. *z. ē q̄ dī chimolea. Ste. tam quimolie dixit.*

Simeliā. *D.* est colore spody cinereo dura gustu alluminosa atqz sicca ligua q̄ p̄fricata punicis facit sonum. *z. ē.*

Siqua pictores vtunt *Dya. sumif ex vitriariop cānis siue fornacib⁹* est aut q̄si fauila adherēs in fornacib⁹. *z. ē.*

Sisania. *D.* eligēda ē alba vaide et leuis lique adherēs lenis et aspergēs se sup cartā et fragilis qualis est quā multi colirion dnt. duo sunt gūa ei⁹. vñū qd̄ p̄dicū ē. alterū qd̄ aster platodes dī qd̄ est luminosum. *z. ē.* aster platodes est dēu stella lata vel plana. *g. talk* vocatur aut gīstereos. i. terra astra. hec est quā dnt lati stella terre. ab hac vocat̄ troci sci stelle infra in sania.

Sisastereos ē dictū stella terre vltutū stelle supra imēdiate **Sisampellitīs.** *g. Dya.* est genus crete vel terre nigri coloris vt aspalū. illa vero optimā esse dicim⁹ que est nigerrima et splendida et leuis et bumore adtracta resoluū citi⁹. *z. ē.* est dictū terra vel lutū vitis de q̄. *A. ca. fac sile hūc z. ē.*

Sischia grece *Dya. gleba* ē alba et lata et nō valde candida q̄ defertur aliquotiens in patellis rotundis siue q̄dratis. *z. ē.* hec est terra vel lutū insule chie in qua mastix nascit̄ que apud *Aui.* vocat̄ lutū terre masticiā. *Plinius* chia terra cā didans est vsum ad mulierū maxime cutē. *z. ē.*

Siselimatis anselumula exponit *Ste. tambamari* et est ingt spuma lune. sed sonat in arabico lutum lune.

Sisentera caranatis. *Ste. dī ambre itestīnū.* nō itelligo.

Sismale ara. cicada liber de doctrina ara.

Sifico vel gifi et gifico hermy antiquū antidotū dictūz a gi qd̄ est terra et ab hermete p̄ho eo qd̄ sub terra in ypogeis. i. in speluncbis vel subterraneis locis certa p̄stellatione cūz muscis instrumentis loco purgato multis alijs solēnita. tibus adhibitis p̄ficiebaf. laudat̄ in multis p̄fectio eius inuenitur in antidotario vniuersali et apud. *Lasium feli. Alexan. ca. de cephealea* eo vtebat̄ aliqñ cyfi reperit̄ vt in p̄mo *Dya.* post cap. de cartamo et quisi ē scribit̄ ibi.

Sigarte. *g.* sunt genera vne passe *Pau. ca. de duricia m̄ficia* vne passe igt sine gīgartis. aliqñ tñ p̄ toto acclario sumif.

Singa a mufione *ca. de fluxu mēstruorum.* inter herbas frigidas numerat̄. inuenio in antiquis synonymis ginda qd̄ est iusculamū. an sit idem nescio.

Sinasion. *g.* vel vt ipsi gimnasion est exercitiū vel ipse loc⁹ exercitantū vbi fiebat antiquitus ludus palestre vel ali quod aliud certamen vt disputationes *li. de doctrina gre.*

Silen. *g.* iuleb ara. imitamiē. *g. ē stirup* ex aq̄ sola et zuccaro.

Sineticū. *g.* in pratica *Pau.* et in alijs libris d̄ greco trālla tis est collum matricis.

Sindion *Alexan. ca. de dyabete z. ē.*

Singnidū est fumus terre vt *Theo. P̄rif. libro de simplici medicina.* aliquādo sgidiū reperit̄. *P̄li. gignif herba silis* staphiliū quā gignidiū vocat̄ tenuior tñ et amarior. *z. ē.*

Singion fm *Dya.* multi lepidū vocat̄ et est scietaragi.

Sincine sicuti reperiat̄ p̄ iuinbis accipe vt in antidotario vniuersali in cofectione dicta buranicon ad melacolicos. sed zincine debet scribi. *Syp̄s. g. vultur.*

Syp̄s. *g.* gipsum. arabs vero gipslem dicit.

Sirad vel guirad ara. locusta.

Sirba grece pila pistatoria mortari⁹. *Lasii. fe. i. plurib⁹ locis.*

Sire vel guire vt appoximemus magis sono. plationis ei⁹ vel galre vt *Ste. arabice* glutē vel colla. scribitur enī per gain litteram non per gim.

Sirgir ara. *ernica li. de doctrina greca.*

Siri apud *Paulū* in pluribus locis ē pollina vel alifira subtilissima farina. in libro de doctrina greca giris scribit̄. sed giros est circulus giris *Ste. expoluit* qd̄ est puluis molendi et scribit̄ *guri. u. p̄ro. y. p̄silo.*

Sirinos grece species rane liber de doctrina gre.

Sirin tamarachyron et alfabracam *Joā. Sera. in p̄fectione* cuiusdā electuarij laxatiui de dactilis sūt spēs dactiloz.

Siristim *Pau. capitu. de obtalmia* de epifozis aut est alifira aut bolus armenus.

Siro. *g.* in antidotario vniuersali de p̄fectione emplī apostoli con maioris exponit̄ qd̄ est lapis calāmari.

Sit et nigella eiusdē generis sunt. differunt parū in forma et virtute. multū in odore *Dya.* diuersa facit capi. giter igit herba est que in legeribus crescit hñs semen nigrū et amarum et odore suauit̄. *z. ē.* *Plini. git* ex grecis alij melantium alij melenosparmen vocant̄. *z. ē.* melantium est nigella. *g. ter. g. git.* *Silben* ara. pila legumē qd̄ mes vocatur.

Siuas. *g.* vertigo *Las. fe. z. ē.*

Slabies est tinea a denudatione dicta. naz glabar est pilus nudatus rasis caluus.

Gladiolus *Dya.* de ipso facit capitula duo. Vñū sic. gladio lus quā alij dēteris aut cēstis dicūt folia yridi filia bz sz altiora et acutiora et hastā i medio folioz cubiti vñū lōgaz et grossam in cui⁹ virga capitella sunt trigona sub ipsis flores habens purpureos et in medio feniciniū colorē. semen eius in foliulis est sile cucumeris femini rotundū et nigrū et gustu viscidū. radix est illi nodosa ruffa et longa. *z. ē.* Aliū capitulū de ipso faciticipēs. *Deteris* aut *Lesteris* a roma. nis gladiolus dicit̄. *z. ē.* vt in hoc eodē capitulo. *Itē xiphy.* nō dicitur gladiolus segetalis vt infra in. xi. *Plini. gladio* lum ciperon vocat̄ vt infra in iunco. *z. ē.*

Glaucoma *Paulus* est egritudo oculi incurabilis. secundum veteres est eadez cū ypochymia. sed apud posteriores non sunt idē. nam glaucoma est oīno incurabilis. ypochymia vō nō oīs. et est aq̄ in oculo et imaginatio *Deme.* in hīs vō q̄ altissima arboze cecant̄. nā greci glaucosim vocat̄. *z. ē.*

Glaucofis est oculoz subalbido que accidit vne oculi sicut apparet in senioz oculis. glauci nāq̄ dicunt̄ oculi qui vñū go vary dicuntur.

Glaucoma vō egritudo vt supra. iterdū vñū p̄ alio inuenit̄.

Glancium *Dya.* scōz. est succus herbe eiusdem nominis folia habentis papaueris similia. sed folia calido cinere co. periantur et sic succum emittunt. alij herbam in olam notam mittunt et circūlinunt terra et in furnum fermentem mittunt. et sic folijs maceratis succum exprimūt et siccātū in sole in pastillos redigunt. et est optimū qd̄ ē crocei coloris intus et gustu amarū et odore graui. misceat̄ ocularibus medicinis. *z. ē.* sief memithe. *P̄li. glaucium* in syria et parthia nascitur bumilis herba densis folijs quasi papaueris minoribus tñ sordidioribusqz odorifqz tetri gustus amari cum astrictione. idest stipticitate granū habet crocei coloris vt *Dya.* multi errauerunt in hac herba. qdā putauerunt qd̄ esset celidonia. Item quidam putauerunt qd̄ esset papauer cornutū qd̄ sic vocat̄ ap̄. *A. z. Ego* vidi meo tpe multos in hoc errare et tpe *Dya.* scō. error fuit. nā in capi. de meconceratides dixit qd̄ multi falso putauerunt ex eo glauciam fieri ob similitudinē folioz. qd̄ aut̄ glautum sit memithe vel sief ei⁹ apparet multo t̄s testimonijs. nā *Alex.* et alij greci vbi in coliris ponūt glauciū. *A. z. alij* arabes in silib⁹ medicis ponūt sief memithe. *P̄terea* ap̄ *Sera.* qd̄ dicit de memithe ap̄ *Dya.* nō ē aliū nisi qd̄ dī apud *Dya.* de glantio. inuenit̄ oleū glaucinū a glantio. vep̄ ap̄ *Alex. ca. d̄ colica* ē oleū nomiatū glaucinū n̄ ab h̄ glaucioz qz nihil recipit glaucy et p̄fectionē etiā inueni in antiquo

lib. 20.
cap. 17.
an m̄

lib. 21.
cap. 17.
in fi.

lib. 22
cap. 9

lib. 27.
cap. 10.
in p̄a.

lib. 35.
cap. 16.

lib. 20.
cap. 5.

antidotario sic vocatū & sine glancio imo est oīno calidū.
 Glancia in vo Dyasco. succus est berbe nascentis in syria et
 in yerapoli folia bz similia meconio ceratidis sed pingui
 ra & sup terrā spāsa odorē bz graue & gustu amaro succus
 multū bz crocei silez. folia ei⁹ cines mittūt in cacabis & in
 elibanis coquūt que cū coxerūt exiccāt & glautia vocāt rē.
 Glauquion Ste. pro glautio scripsit & exposuit q^d est meima
 ram sed non recte. nā aliud est vt infra in medicis patebit.
 Glauus piscis apud Alexan. in multis locis inuenit. & in ki
 rannida cap. de ipso scribit^r color est subalbidus. fido. a
 colore dictus q^d albus sit. grece enī glancū albus. in estare
 raro apparet nisi tpe nubilo rē. fm veritatē glauc⁹ est co
 lor prope variū. plus tū inclināt ad albedinē q^d vari⁹. ap^d
 Joānicium de coloribus oculorum inuenitur qui color in
 senescentiū oculis apparet rē.

Glaus Plin. antiqui⁹ eugulactū vocat citiso & lenticule fo
 lya sile aueria candidiora rami in terrā serpunt gni sentue
 admodū tenues & radice. flosculi purpurei exeunt. iueni^r
 iuxta mare.

Glaux. g. noctua.

Gleucos. g. mustum. Glucimos. g. dulcedo.

Glickeon. g. dulce. glickei dulcia latini glicea dicunt.

Glicia sectio ab Alexan. ca. de cardiaca ex stō. Jtē in anti
 dotario vli glitia maior & minor rē.

Gliciaconon quidā abrotanū dicit^r bz Dya. ca. d. abrotano.

Glicidis & gliciscidis ē peonia. Theo. Pril. Jtē Alexan. cap.
 de portionib⁹ & aridoria ad epar glicide radice ē & peonia
 dicitur rē. Paulus de epilepsia facta a stomacho. glicide di
 cunt aut peoniā rē. in kirannida ē gliciscidi scripsit & ex
 posuit peoniam.

Glicon Paulus pro succo liquiritie & est dictu. g. dulcor.

Gliconiza in multis libris de greco translata inuenit & est
 dictu dulcis radix. est ligritia vt latini corrupte dicūt. naz
 glicon dulcis riza radix. in sfectionib⁹ apud Dya. vo glico
 riza recte scribit^r sic gliconiza aut squitua aut ad ipsa. nascit^r
 in capadocia aut in ponto. fructus ē virgas bīs lōgas dno
 ram cubitoz in quib⁹ folia sunt spissa & similia lenticis sed
 pingua & vinctuosa. pfert florē iacinto silez. semen bz sile
 platani & asperū q^d semē est latū sicut lenticula s; oblongū
 & rufum. radices sunt illi buxi coloris & longe sic gentiāe
 pstricte & dulces que exiccant^r vt liciū rē. Pl. gliconiza et
 ipsa sine dubio inter aculeatas herbas est folys echinatis
 pinguib⁹ fructuosa binoz cubitoz altitudine flores iacin
 ti fructu pillulaz platani magnitudinis prestantissima in ci
 cilia secūda ponto radice dulci. & beccantuz in vlu capitur
 longa coloris buxi que melior q^d nigra rē.

Gliconiū in libris atiquis trāslatis reperio diuersa s; expo
 sitiones. nā in pratica de greco translata simillima Almā
 fori alicubi vbi habet^r gliconiū in Almāfore habet^r menta
 strum. & alibi vt in ca. de apate stōaci vbi habet^r flores ca
 momille in dicta pratica habet^r gliconū flores. Jtē Pau.
 ca. de alopitia in quodā gargarismate vbi bz gliconiū i pra
 tica Joan. Vera. in eodē gargarismate habet^r calamētum
 mōtanū vel fluuiale. Jtē Pau. ca. de lapide vbi bz glico
 niū. Ani. eodē medicamie bz calamētū campestre. Jtē in
 libro antiquo de simplici medicina pulegiū inqt q^d greci
 gliconos dicit^r iterrogat^r grec⁹ a me qd vocaret pulegiū
 rēdit vliconos. & ita est in libro de doctrina greca expositiū.
 nos aut bliconos dicere possum⁹. in antiquo libro inueni
 gliconiū pulegiū. nec mirandū si arabes errāt in h⁹ plātis
 que bnt^r ouenientia in forma & virtute quando exponunt
 greca nomina. nam in magis distantib⁹ vt ostēdet in mul
 tis locis huius operis hoc idem accidit.

Glicocalamū. g. est dictu dulcis calamus. exposuerūt qui
 dam q^d est castia fistula. aly calamus aromaticus. aly can
 na mellia yū sit^r zaccarū per. h. melius scribit^r.

Gllicomilon liber de doctrina greca est male mellū de q^d ifra.

Gllicoxio. g. dulcacidū. i. muzū inde oxiglicen ppenit.

Gllic⁹ aliqñ repit^r. p. lapa & ē dictu dulcor q^d sepe ēt p. lapa

Gllici. g. pupilla q^d & kori ēt dī ifra i planti coriāsis. X iuenit.

Glilio fm Dya. est fordities balnei vt infra in fo.

Glis aial glis terra tenax glis lapa vocatur.

Glis Dya. aut quiris folia bz lenticule filia e⁹ folia infima
 alba sunt & superioza viridia. baste ipsius sunt quinq⁹ aut
 sex tenues duobus palmis longe & terre porrecte. flores
 bz aureos vel purpureos locia maritimis nascene.

Gliscis Qui. est radix peonie Pl. gliscide quā aly peoniā vo
 cant aut pentozobon rē. & infra in peonia.

Glisomago. g. creta cādida & est creta fullonū mixta pingui

Gllosa. g. lingua. inde cinoglossa lingua canis. arno. X terra.

Gllosa agni. buglosa bouis. ippoglosa equi rē. huiusmodi.

Gluten. i. colla alia ex intestinis piscis & dicit^r. g. ictiocollo.

alia ex coys quadrupedū taurocolla & hec apud Dya. et

vt aqz est gluten lignarioz. Jtē aliud est gluten auri. & ē

duoz modoz. nā quidā est auri fabroz quoz aliud ē bo
 ray. & aliud tincar. aliud artificiale q^d fit cū vīna instantuz

& de vtroqz loquunt^r Aui. & Dya. & aliud auri q^d ē pictoz

& est amoniaciū vt Aui. de id quo aurū adheret.

Gluten albotin ita scribunt qui nesciunt. nā alboti d³ scribi

fm arabicū. interdū alimbat inuenit & ipm est terbetina.

Snaphaliū Pl. aliq cametelon vocant e⁹ folys albis mol
 libus. p. tomēto vtunt^r sane & filia sunt tomēto itelligo.

Snafalon Dya. e⁹ folys mlti. p. tomēto vtunt^r qz alba sunt

Snecoron. g. cunilago d³ q^d supra in cu. X & mollia rē.

Snidy coco Pan. ca. de collica in gbusdā pillulis q^d files

scribit Aui. eodē cap. vbi scribit mezerion & Alexan. eodēz

casu eiusdēqz pillulis in aliqb⁹ exēplaris gnidy coco ha
 betur. & in aliquib⁹ cocognidy. sine dubio idē sunt de quo

supra satis dictū est in co & in ca.

Snidium apud Alexandrum inter cibos pleureticorū q^d

quidam attriplicem exponunt.

Snic⁹ ē crocus ozulante qui cūcū apud Dya. vocat^r.

Snomis narkosis. g. mentis stupor.

Snosis. g. scientia cognitio intelligentia.

Snostica sensibilia inde pronostica rē.

Snobeyra ara. mēspilla a gobar q^d ē puluis q^d puluerulēta.

Solena in antidotario eldra dicto exponitur oziganū.

Songilis Paulus capitulo de kumatra est rapa. sed grecus

gongilon dicit & goggilion scripsit Stephanus goluli scri
 psit & exposuit lesium prolest.

Songiros. g. congrus piscis.

Soni. g. semen inde gonioze scis fluxus inuoluntarius rē.

Sonia. g. angulus inde ortogonum trigonum rē. h⁹.

Sonioze fluxus seminis sed grecus gonozia dicit a goni q^d

est semen & rois fluxus.

Son Step. vocat^r arabice collam dixit. sed giren est gluten

vel guerū vt supra.

Sorab ara. coruus.

Sramma Alexan. capitu. de frigido stomacho grammā ige

fit velut nectar rē. est enī vinū oditū cū spēb⁹.

Sraculus infra in sifofagos & in ortiz & supra in gagilla et

videtur discrepare.

Sramas vocat Demostenes lippitudines que sunt in ob
 talmia.

Sramen Dya. agrestis sine gramen virgas habet nodosas

& spāsas super terram super quas virgas folia acuta & lata

& dura sunt sicut canne minozis. radix est illi nodosa & dul
 cis quam boues & alia animalia pascunt. arabice vocatur

negen & theil & negil. & qz duobus nominibus vocat^r duo

ca. de ipso facit Aui. Unū in lra nun. Aliud in lra the. Plin.

gramē ips⁹ q^d iter herbas vulgarissimū genicularis scrip
 tit

lib. 25.
cap. 4.

lib. 27.
cap. 10.

lib. 24.
lib. 19.
an. n. c.

sternodys erebzoqz ab his 2 ex cacumine nonas radices
spargit. 2 infra sunt qui 2 aculeati gramē vocent triuz ge-
nerū cū in acumine aculei sunt qui dactilū vocant. alterus
qđ est azio simile 2 hoc dactilon vocat. eo qđ digitis mede-
tur. Tertiū genus dactil sed tenuis nascitur in parietibus
vel regulis. huic caustica vis est 2c.

Grami Pau. capitu. de emoptoica 2 de asmate comedat in-
quit de pomis mala apia mespilla mala granata 2 grami
Grana tinctoz vocat a Dya. coccus de qđ su X fructus 2c.
pra in co. ara. vocatur karines.

Grana solia miliū solis vt quidam vocat canda porcina. eo
forte qđ aspera planta sit. apud Dya. lithospermon de qua
infra in li. arabice culb. Ste. calebi dixit.

Grana alkikil Joā. Sera. ca. de dolore algomoz calido sūt
granata siluestria. Itē idē ca. de sputo sanguinis ex cozo-
Braydion. g. lambzusa.

Graneon. g. craneon. i. os vel testa capitie. Alexā. ca. de emi-
Granu anesceni est fructus arboris magne que X granea.
lothos vocat 2 est granū sile iunipero sed masculū hīs
interius nucleū durū cū sua medulla tectum carne pauca
dulcis saporis nigrū cū maturauerit. multi fabam grecam
dicunt. Jfido. faba syriaca dicitur arbor magna fructū fe-
rens comestibilem maiorem pipere gustu suauē. vnde et
mella vocatur 2c.

Granū ben est granū albi coloris sile cartamo sed mai⁹ ex
cuius medulla fit oleus de ben qđ nates oleū mustellinū
vocant. hoc eni tpe mee iuuentutis pro pipere albo pone-
bat. a Dya. vocat balanū repso 2 oleum eius ballani-
num vocat. vide supra in ba. cōcorda dictum Dya. cuz di-
cto Aui. 2 videbis qđ sic est.

Granū calefi vel caleri vel calebi 2 est. ppius vero in rega-
li dispōne sepe iuenit 2 est miliū solis qđ culb ara. dicit.
Granū nigrū est nigella que reimen arabi. vocatur. 2 g. me-
lantū. 2 qđlibet illoz nominū nigrū sonat.

Granū nil arabice ē semē indici quo pāni tingunt.

Granū viride apud Aui. est fructus arboris terebinti vñ ter-
bentina colligit. vt p3 suo ca. qđ arbor ara. vocat botim. vt
Granū azelim vocat a Sera. pipere nigrū. 2 dicitū ē supra.
sunt radicle pue dulces delectabilis saporis subcitrini co-
loris qđ afferunt a Tuneci 2 barbaria augmetat sperma.

Gratecon fm. pti. vocat fructus buxi arboris.

Bremiale oleū 2 expensarū 2 onfancinū idēz 2 est qđ fit ex
olluis imaturis que colligunt in gremio caduce añ alias
ex quo oleo dberet oficio olea fridat vt ro. viola. 2 filia.

Gripposia. g. incuruatio. inde gripposis vngulum est signus
prieos. curuus grippos.

Broncus lini podagra lini cuscuta idem.

Brossi sunt ficus prime que sunt veluti flores aliarū.

Buaday apud Aui. dicit qđ est ostraci. dicebat indens qđ
sunt porcellini vermiculi de quib⁹ infra. sed nō est psonū
veritati pferendo textum Aui. cum textu Dya. 2 Sera. de
porcellione que dicitur arabice baura.

Buardenegia ara. ē species oblatimie magni tumoris que. g.
dicitur chimosis vt supra in ch.

Buard infra in p3mo pagrapbo. n. lfe.

Buarefen apud Aui. est auis. dicebat indens qđ est tur-
dus. 2 dixit aliis qđ est turtur. in libro de doctrina ara. vo-
cat yman. apud Albani exponit qđ est columb⁹ siluestris
quē gđā palūbū vocat 2c.

Buaril ara. stellio.

Buasmeu exponit Aui. qđ est foliū nil. s. indici. i. tertio Almā.
sotis scribit guafmia. sed in arabico est guafme. f3 Albani
est planta que eleuat super stipitē circa vñ⁹ cubiti mensu-
ram in cuius extremitatib⁹ sunt ramusculi sic flores coziā
dri qui siccantur 2 terunt 2 miscent cum alkāna 2 tingunt
vt alkāna. per se vō colore citrino 2 inde tingunt cani. oia

supradicta que scribunt per gna meli⁹ scriberent p va. n
vocali. pferendo tñ sonū inter. u. 2. o. vel ēt p. o. trahendo⁹
Bubeira vel gobeira quocūqz modo dicas X ad sonū. u.
est mespilla vt supra.

Buidegi ara. sunt due vene in collo que flōmātur interdus
alguidegi reperitur in Albucasim ca. de sicimia.

Sula greci dicunt vt nos.

Sūmi alimar exponit in. vy. Jo. Sera. in cōfectie kerāde
regis qđ est gūmi amigdalaz. Aui. ēt in eadē cōfectie quā
vocat kaboch regis ponit gūmi amigdalaz. verus nomē
non sonat hoc in arabico. nā amigdada vocat leum.

Sulben vel giulben ara. inuenit qđ sunt pisa legumē.

Sūmicedri est cedria. g. dī kidria. arabice vero kitran.

Sūma lilelmetu apud Daliaba. est amigdalaz. f3 nō ē ara.

Sūmi arabici Plini. gūma optima est ex egyptia spina eue 116. f3.
niēs vermiculata colore glanco sine cortice dentib⁹ adbe capili

rens 2c. putatur qđ ex arboze ipsius fiat achatia. sic appa-
ret supra in ac. Sūma zabara apud Daliaba. ē arabica.

Sunzen gabarū apud Dalia. ca. de febre p3ina p tamaris
dis videtur poni.

Surguros. g. ē gurgulio. idē nomē gurgurikinos infirmitas
Sūmū Ste. exponit qđ est puluis molendini 2 X gurguris
credo girū vel giri vt supra. sed semper vbi inuenit i greco
y. psilon. u. translit.

Sutta miconis apd Pau. ē gūmi papanerio 2 ip3 est opium.

Que est aspirationis nota nec greci
nec arabes hnt. aliq3 tñ lit

teras hnt in se ipsas aspirationē hntes. nam
arabes vñā litterā hnt quā ha vocat cuius
aspiratio est vt nos p. h. aspiratas dicitēs
pferim⁹ hnt 2 aliā quā cba vocat⁹ aspira-
tio est cū qdā rascatiōe ac si qđ vellet excreare cum voce

Itē hnt aliā quā vocat bayn c⁹ aspiratio est in gutture ac
si homo haberet nauicam. quarū p3maz sonos variat per
oēs vocales cū additione notarū. 2 per p3imū scribit ba-
meme que ē amomū. per secūdā chafchbas qđ ē papauer.
per tertiā vero barbar qđ est iuniperus 2 baugc.

Dabage. ebur liber de doctrina.

Daxe ara. rhimus vt p3 per 2cordia b⁹ capituli apud Aui.
cū ca. Dya. de thymo. Itē Aui. ca. de epithymo vñ⁹ ei⁹ in-
quit est sicut virtus haare verū est debilior. eo. Joā. Ser.
ca. de retēione mēstruoz dīc qđ noiaf alfozia Zben MDe
sue libro de laxatiuis ca. de axe dī inquit qđ est mater epi-
thymi. 2 ita est sine dubitatione. nā eius descriptio etiaz cō-
cordat cum Dya. ca. de thymo.

Dab arabice est granū cuiuscūqz arboris idē ifra scripta.

Dab demest granū lauri qđ ēt hab algar dicit.

Dab nil granū indici.

Dab elras granū capitis 2 est staphysagria 2 vocat ita pp
excellētē virtutē quā bz in caput purgys.

Dab afir granū viride 2 est fructus terebinti.

Dab elmeluch idest granū regū. 2 vocat ita mlti arabes ce-
rastiz. qđ hnt de ipso inopiā. 2 silī vocat semē mondana de
Dacalia Ste. ē calebū pro calib vt apud. A. X qua infra.

vel cub quod melius est.

Dacharcharach ara. p3etrū. archaba alicubi scripsit Ste.
alibi barcharebaba.

Dachar seia supra in agrostis.

Dachib ara. calcaneus.

Dacrab ara. scorpio.

Dadhab arabice liciū qđ 2 calcule ēt sed grece lythos.

Dadham ara. ossa.

Dadedes ara. lens lenticula.

Dadid ara. ferrum.

Dadris ara. fericum.

Dafir ara. tibia.

Daff ara. galla.

Dagel ara. p3ix liber de doctrina greca.

Dager ara. lapis idē bec.

Dalbezard idest lapis liberans vt tyriaca 2c.

Dalcamar lapis lune. **Dactamach lapis.**
Dalliendi lapis iudaicus. **Dallezäclarel lapis lazuli.**
Dalmefes lapis in quo acuitur. scos.
Dalachil lapis corneolus. **Dallfengi lapis spögie.**
Dalsechifa lapis pontificis. **Darmeni lapis armen.**
Dalmetani lapis vesice. **Dalrebegi lapis molar.**
Dyacot lapis iacintinus. **Dülo margarita.**
Dagnites magnes. **Darcasite lapis marchassita.**
Dumbchigi lapis smerillus. **Deben lapis lacteus.**
Dain ara. oculus. **Dayeb arabice vna.**
Dayeb althaleheeb arabice vna vulpis **z est solatrum.**
Dalchabar apud Daliaba. p. terbentina ara. alsqñ iuenit.
Dalek. li. de doctrina arabica sanguisuga.
Dalib ara. multum liber de doctrina arabica.
Dalibium Aui. puto qd voluit dicere yringü. uno ex eo fa-
cit ea. vñu hoc aliud qd scribit attractus sed in arabico e
astaraticos: z ytrüq; est yringum.
Daliyam z balin vt Auic. z aluadim vt ldes oia corrupta
sunt z est pulegiu. Aui. non facit de ipso proprius ca. sed z
zofundit sermonem de eo cū sermone de calameto in eodez
capitu. z de origano z mentastro vt supra in calamitis.
Dalilgi ara. mirabolant.
Dalimon Pl. bec planta ex hoc nomine non est pami er-
rozis apud auctores. aly enim fructice dicunt esse densas
candidu sine spina folys oleo sed mollioribus. coqui autē
tribozum gratia. aly olus marinū esse dycere salum z inde
nomen folys in rotunditate longis laudatū in cibis. duoz
pterea generū siluestre z mitius. siluestre tenuiora folia.
Craterias ē tertiu gen' tradidit longioribus folys odore
ciptessit nasci sub edera maxime zc. vñ ex descriptionib' ei'
prioribus z virtutū eius qd sit cretanus zc.
Daliet infra in banxi.
Dalium arabice paragus z est a greco. nā Paulus capi. de
cara epatico: helium asparagū dicit. Itē Alex. capitū. de
emigranea helio paragus dicit z in alijs libris de greco
translati inuenit hoc noie. non est oia apud arabes iter
a. lram zc. Item aliqñ arabes imitantes aliud nomē aspa
Dalietib arabice asa que grece lasar dicitur. Xgi dicunt.
Itē apud Auicēnā aliud capitū de balrib inuenit exposi-
tum qd est medicina inda similis hermodactilo. Sed in
arabico scribitur balbid.
Dalzum ara. limacia. **Dambair ara. ambra.**
Dameat arabice volunt dicere kameacā est ebulus.
Dameme ara. amomum.
Damam ara. crobeker est columbus.
Dandebub arabice tela aranee.
Dandacocha ara. plures bz spēs. Dya. tria de ipsa facit cap.
duo sub hoc nomine lorbos. z vñu de trifolio. cū duobus
predictis zcordat Sera. auctoritate Dya. tertium de trifo-
lio obmisit. Aui. vero totū in ca. de dandacocha collegit
quicqd Dya. in illis trib' ca. oldit. ego quereō a qdā saracer
na de alefatis sciola in verbis quid esset andacocha ostē-
dit mibi quādā spēm trifoly molliorē alyz z albidioribus
folys z minoribus haste. veritas trī ē qd andacocha z tri
foliū idē sunt. herba trī qd vocat planta leonis z herba flau
ra est spēs trifoly z est illa de qua magia psequit. Dya. in
ca. de trifolio de qua dicit qd bz odore asfalti infra in tri-
folio. alius ca. facit parū de trifolio z tarifolon scribit. sed in
arabico trifoliū bēny. Ste. trifoliū bēdacochum scripsit.
Dandebelisamū vel bēndebilisimū in. y. p. tice Daliaba.
pro xlobalsamo scribitur.
Dandal ara. colloquintida. Ste. banfalum scripsit.
Daneb ara. iunbe. **Danel supra in askil.**
Danul ara. biras.
Danixi ara. serpens liber de doctrina ara. sed apd Aui. baletb.

Daud lignū aloes Ste. vero baudem scripsit.
Darbar ara. iuniperus. **Darach ara. sudor.**
Darbatū ara. apd Aui. z dicit argastus. z ē planta qd a Dya.
vocatur onchiris. quid sit ignoro infra in lo.
Darbe apud Aui. est aial venenosum oua faciēs venenosa.
Darcacharach in. y. p. tice Daliaba. est piteru. sed barca
thaca melius.
Dardelum Ste. pro anidum qd ē silpbiū scripsit.
Darmel ara. est qd apd Dya. vocat moli vel armola in fine
ca. de ruta cuius ipsa est spēs. est inquit alterū genus rute
que nascit in macedonia z in galatia asie quā moli ciues
appellant frutex est ex vna radice multas virgas bñs lon
giora nostra sed molliora z odorem grauē bñtia z florem
albū z capita maiora qd nostra in trib' pñbus diuisa. bu
ius semen obrustum z trigonū amarū. z hoc autūno tpe
colligit. quā ruta multi armolā vocant. Syri vasa. Lapa
doci moli dicunt. qz z silis moli est. nascit locis humidis z
cultis zc. vt Aui. z Sera. de armel auctoritate Dya. de iu
uamento qd facit viui. Itē Aui. ca. de ruta siluestri ē igt
vehementioris magnitudis qd armel. Itē idē in. y. ca. de sce
lite ingt. venariū alefind z est armel alba zc. dicit ergo bec
ant qd bz spēs aut cōpat rure agresti qd est nigrior vt supra.
Ste. muli pro molo est armelū pro armel.
Darna ara. proceliones vermiculi qui morantur sub vasis
aquarijs z sunt pulati qui tacti infectunt z fiūt vt pillula
Darmoch ara. grus liber de doc. arabica.
Daron Pl. sed de ipsa supra in aron. qz Dya. sine. b. scribit.
Darsas ara. vel baryof quod melius est secūdu indeū spēs
cardi. cunchar vero species eius. verum in libro de doctri
na arabica baryof est ipse cardus.
Darcoman Aui. in. y. cano. dicit qd est granū cui' virtus est
sicut virtus ordeī. immo ipse mediū ē inter tritici z ordeū
z ipsius sanich z pulles sunt magis striptice qd ordeī. Ste. l
syn. scripsit bartenū z dicit qd in greco vocatur subomō.
in Albani exponitur qd est spelta.
Daruch. Ste. pro bauroch scripsit est curcuma. Abē mēne
Daresana supra in diplacos. **(baruch.**
Daria supra in guadaī z infra in porcelliones.
Dasce supra in bafec.
Daruset ara. mustella li. de doctrina arabica qd z firan dñ.
Dasabelrai scripsit Ste. pro virga pastoris.
Daseb ara. neruus.
Dasech ara. si inuenit sed melius baxech ē tribulus marin'
vt pz p Ste. z Aui. z in secūdo Almasoris post armel.
Dasektrara. est cameleonta vt apparet per Auicē. ca. de be
degard. dicit enī ē similis abasekti albe. z Dya. cori. dicit
qd similis est camelconte albe.
Dalcix alzuzegi ara. herba vitri. nam baxix herba suzegi
vitri z grece pdichiados z perdiculi z est paritaria.
Dastoz ara. auicule parue.
Dastur ara. crocus ortulanus quo stricum tingitur. Auicē.
vñu facit ca. de ipsius herba que astur dicitur. aliud de se
mine quod cartami vocat cartam arabice.
Dastalaby: arabice virga pastoris dasabelrai Ste. scripsit.
Dasel ara. mel. Ste. asclum scripsit.
Dastrem ara. agresta vna acerba. sed Ste. bellere scripsit.
Dasser z besertalam apud Daliabatē est vitis alba.
Dasturum est bauxeer. de quo infra in hau.
Datalecel Ste. est inquit portulaca.
Dauden scripsit Ste. pro ligno aloē.
Daukeb ara. aquila.
Daurelech ara. glucē. sed Ste. alac. z alibialacū scripsit.
Dauleich ara. rubus.
Dauroch arabi. curcuma. baruch aliquando inuenitur vt
apud Aben Medue.

lib. 19.
 cap. 5.
 in fi.
 z li. 24.
 cap. 16.
 in pñ

Dausel ara. squilla. sed **Zuic**. imitando grecū aschil dixit.
Daurū sed fm arabicū **haur**. **Zuicē**. de eo uno facit capitū.
Ynū de **haurū**. cui sonat ca. **Dya**. de populo arbor. aliū d
haurū romanū. cui sonat ca. **Dya**. de agyros qd ēt expōit
Dya. qd ē populus arbor. **Zui**. dicit qd est achirofa volēs
dicere agyros. sed in arabico est achiros: cuius gūmi vt dīc
Zui. est karabe. due igit videntur esse spēs huius arboris.
Una calide pplectionis. **Alia** frigide sicut per vtriusqz tex
tum colligit. qd apud **Dya**. ca. de agyros sit permixtum
cum alio ca. c' error vel a translatōib' vel a scriptoribus
processisse perbibet per testimoniū **Sera**. ex dictū **Dya**
in vtroqz ca. **Aliud** pretere ca. facit **Zui**. de hac eadez qd.
icipit. **Nux** romana dī actufes. s; i arabico ē acchiros zc.
idem sicut de **haurū** romi. z hic error contingit ob similitudi
nē litterarū huius nominis **haur** z **ieum** qd ē **nux**: qz non
differunt nisi in punctis. **Idē** error fuit z ab eadē cā in ca.
de karabe vbi dī qd est gūmi arboris dicte **nux** romana. z
debiuit dicere esse **haur**. **Idē** est error in synonymis **Step**.
agyros inquit ē gummi romi. i. **nux** gallica vel romana vbi.
erat iem debuit esse **haur** z infra in karabe.
Dausig ara. vel **hausig** rānus: vt pz per **cordia** **Zui**. **Dya**
z **Sera**. exponit tū apud **Zuicē**. qd est rubus in aliqb' exē.
plarys falso. nā rubus vocat **hauleich** vt supra. z ipse ime
diate superi' fecerat ca. de rubo. **Ste**. **aufeguz** scripsit.
Dauzer **Zui**. ca. facit qd scribit **hausarus**. sed in arabico est
hausar est lacticinū qdādam super qd inuenit **zuccarū** de
quo **zuccaro** **Zui**. facit speciale ca. post ca. **zuccari** imedia
te. z in **Sera**. iuenies in ca. de **zuccaro**. **Capitulū** aut illud
qd in **ausurū** eodē modo scribit in arabico sicut planta di
cta. **hausar**. z in illo ca. v' loqui de eadē planta z cū hoc de
arboze quā **Dya**. vocat **taxū** sub c' ymbra dicit dormien
tes periclitari. apparet igit ibi cōfussio illoz duoz cap
ituloz. alioquin esse mirandū. qd dicit. s. qd est spēs illi' **au**
per sub c' ymbra moziunt sedentes sicut dicit **Dya**. de **ta**
zo qualiter esse possunt vnus speciei. nam **auzer** est lacti
cinū: z **taxus** arbor magna ymbzifica zc.
Daze ingt **Zuicē**. est suffere z addinarinar. ipse tria de eo
facit ca. iuxta eius tria nomina. nā sub **lfa** ba de baze. sub
lfa del de dinar. sub **lfa** zain de zafare vbi plus de ipsa lo
quitur dicens qd est similis rute nec scio ipsam.
Daze z **alfachir** ara. est epatica que sup lapides madidos oī
tur apd **Dya**. **licena** vocatur de qua infra in li.
Dayer ara. serpens fm **Zui**. **Deagi** ara. culex.
Dectropion **Demo**. **hectropion** inquit refractio atqz euer
sio palpebre inferioris ad exteriora que fit aut senectutis
debilitate aut palyssi: aut anguli maioris rupto iterius ang
mento cōstituto: aut iportuna partū itifura: aut exterius
cicatrice cōstituta.
Hedicozion **Zheo**. **Pli**. li de simplici medicina. **hedicozion**
qd appellat **pellecin** bulus fructus semē colorē qdē rufi
sum h; et vtraqz pte acutū est quēadmodū bipēns quas
greci **pellecas** vocat: amarū quoqz z stipitiū zc. **Zui**. **adru**
milon est medicina que notat bipennis h; duas acies sic
bipēns zc. in arabico vero **androsaron** scribit liber anti
quus **hedisaaron** qd vocatur **elichinus**. **Ste**. vero in synoni
mis ydularum est adesum agreste.
Hedismata z **smigmata** greci vnguēra odorifera vocat. **Pli**.
Hedrimon in. vy. 3o. **Sera**. ca. i. est iuleb.
Heisistidos ara. ypoquistidos post grecum.
heil z **heilbace** idem z est cardamomū maius vel carda
momi spēs: vt pz per **Sera**. ca. de cardamomo.
Haiaclem ara. semperuina **Ste**. **heleale** scripsit.
Heyregi in pratica **Aliaba**. inuenit expositum qd ē turbit.
Helba scripsit **Ste**. alibi pro bulb qd est fenugrecum.
Helbeeli in scdo practice **Aliaba**. ca. de succis exponit qd est

fer vini albi. **hebebeli** iuenio ca. s. de febre p̄tinua si firm
est inquit debilis vel affluctus in sanitate multo cibo vel
bis in die cibari **hebebeli** aquā bis in die vabis zc. qd sit
Helbel nili **Daliabas** capitū. de ydropisi gra. **Stidra**.
nū nil sed **albelnil** debet scribi vel dici.
Helcima **Pli**. sic vocat. g. scōiā argēti supra i **helcismatos**.
Heleniuz nō est **helerinū** qd est enula **Pli**. **heleniū** e lachy
mis **Helene** dī natū: z ideo in **helena** insula laudatissimū
est autem frutex humi se spargens vodorantalibus ram: v
lis folio simili serpillō zc.
Helfa dixit **Ste**. qd ara vocatur id qd. g. agyraton supra in
agyratos. **Helkalimbar**. i. terbentina.
Helicē **Pli**. sic vocat in affaspm salicis breuiozis stature.
Helioides vocant greci tunicas quib' vestiunt nervi testi
culoz z vene z arterie que cū eis descendunt: z ē alba ner
uosa sine sanguine super eam valentior tunica alia est q
interiori vebemēter yna pte inheret diadriū vocat zc.
Helilegum **Ste**. aliquando mirabolanum vo. **Lozne**.
cauit eliligi mirabolani.
Heliochriso **Pli**. habet florem aureo similem foliūz tenuē
cauliculū quoqz gracilem sed durum.
Helisine **Pli**. rara visu est nec in oib' terris est radice folio
sa ex qua media velutimalā exuberat cōcētum sua fron
de huius vertex sumus lachrymā continet iocūdi sapozis
vel achanticem masticem appellatam
Helixen fm **Dya**. z **Pli**. ēt vocat tertia spēs edere supra in ci
Helixinen. **Pli**. alij perdicū vocant eo qd p̄dices **Xcos**.
libenter eā comedūt. alij **fideritē**. nōnulli **hibemū** voca
uerunt. folia h; mixta similitudinis plantagini z marubio
cauliculis densos leuiter rubentes scia in capitib' lapa
celo adherentia vestibus yū z elixina dicta volunt. sed
nos qualis vera esset elixine diximus priore libro. **berba**
autē inficit lanas zc. deinde addit perdicū siue ptemon.
nam **fideritis** alia est a nris **berba** vzeolaria vocata zc.
describens paritaria ostendens qd supradicta nō recte vo
catur elixine: z ostendens qd paritaria nō est **fiderite** vel
fideritis: quānis a quibusdam sic vocet. **alifine** vero voca
tur paritaria vt supra in al.
Delos ylcus oculi vt infra in ylcus.
Delitū **Ste**. p̄altrū qd ē asa scripsit alibi **beltrice** scripsit.
Demama **Ste**. pro amomo scripsit.
Demage acteregi apud **Daliaba**. v' sonare acerositas citri.
Hemerocales aut **catalepton** vel **bulbus ematicus** **Dya**. so
lia h; bastamqz simile lilio in initio cū se ceperit apire flo
res lilij ostendit tres vel quatuor. sed post qd flouerit yiri
dē facit colorē bonū z odoratū. radix ei' in imagine ē filio
bulbo sed paulo minor. **Pli**. i. **hemozogales** pallidū est ex
viride z molle foliūz habet radicē odoratā z bulbosā zc.
Ste. **ymerocales** est spēs iusanti p̄fusen qd est tilium.
Dēne in fra i sinapi. **Dēnis** z **banis** ara. cicer.
Dendachobū pro **andacoba** scripsit **Ste**.
Denefimone. g. apud **Lasiū** **felicē** exponit purigo. sed in
ali. de dōc. gre. **knefmon** habetur.
Denidridis **Pli**. est serpens maculus albus.
Denier pūger qd est in vrtica scripsit **Ste**.
Penta ara. frumentum quod z bōz dicitur.
Deraclea vel **eraclea** siue plāta aliq' siue gēma siue yzbe si
ue passio ab **Deracle** nomē acceperit. **eraclea**. nāqz aliq
epilepsiā vocabat: eo qd **Deracle** sepe ab ea isestatu fuisse
Deraclea B nomē mltis plātis attributū fuit vt **tridant**.
supra i er. q noia q̄uis sine a spratide inueniant. **melitū** cū
Deracilon **Pli**. ab **Deracle** inuentū dicit **Xpsa** scribunt.
caule digitoz quoz altitudine floze purpureo folijs coriā
dri iuxta lacus z amnes inuenit zc. **Idē** alibi. **deracilon** rra
genera h; nigri latiorib' folijs glutinosus alitex ex miorib'

lib. 13.
cap. p.
circa.
medius.

lib. 33.
cap. 6.
p' me.
lib. 21.
cap. 21.
in me.
z cap. 10.
v' me.
lib. 22.
cap. 1.
z lib. 2.
cap. 4.
in me.

lib. 21.
c. 11. z 12.
lib. 21.
cap. 16.

lib. 16.
cap. 35.
lib. 22.
cap. 17.

lib. 30.
cap. 3.
in p'.

lib. 21.
cap. 9.
circa
medi.

lib. 25.
cap. 4.
lib. 20.
cap. 17.

mollioribus in succo non dissimile qđ aliqui passion voca
uere. tertiu hoc est mediu est minus qđ cetera efficac. opti
mū creticū. nā 2 iocūdu olet. pxiū smineu deide era.
cleoticum ad potum vilius qđ optimum vocat 2c.

Verba indaica exponit. Al. qđ est verbum in secundo.

Verba fulonum supra in boit.

Verba ficaria infra in millemorbia.

Verba micaria in spondilion.

Verba catholica vocatur a quibusdā laureola.

Verba sancti Jo. spericon perforata idem.

Verbatuz fm Ser. est peucedanū apud. Al. vero vocat bu

genis vt. s. sed in arabico buyenis. y. s. vocali pferit. Cōstā.

vero verbatuz ingt est artanita sed de ipsa supra in ar.

Verbaviri vt in. y. Al. ē pitaria vitriola. apud Dya. alfinē

2 pdi. ion. s. greca barbaria vocabat pdiculi iterdū perdi

tiados. Pl. herba vzeolare vocat supra de ipsa in al.

Verba veti igredif i vngueto marriaton magna qđ scātū

Verba paralisse in eodem vngueto. Xcellū vocāt.

Verba sancte Marie ibidem.

Verba tetrabit ibidē.

Verba muscata ibidē.

Verba vt. Pau. i antidotario vli in qđ vngueto ad plagas.

Verba capillar ladiātū pollicricū capillus veneris idē vt. s.

Verba scelerata supra in bottachium.

Verba cancri supra in crispula.

Verba rabiosa supra in eliotropia.

Verba mularum infra in ratba.

Verba scripta infra in scolopendria.

Verba veneria achous secundum Dyaasco.

Verba flaura plāta leonis trifoliū maius andacoe spēs.

Verbilla legumen.

Verbum ozobum idem. Dya. nascitur vt lenticula. seritur

etiā. qđ aliud est palidū. aliud subzuffum. 2 aliud albū 2c.

Verbarion in. y. parice Alyabbatis pro ppericon inueni.

Verba opō Aliabatē ca. de scropulis. p oiza greco qđ ē riji.

Verbum radum Stepha. pro boz qđ est nasturtium.

Dermoclima Alex. ca. de diuturna epilepsia ē antidotū oēm

ascēdēs aut tyriaca ab Dermete in antidotario vli scripta.

Dermocactil' ē oēm. g. hermeti elgit' Dya. sub h noie colti

co vī de hermocactilo tractare. nā h appet p Sera. ca. de

hermocactilo 2 p Dya. ca. de coltico de quo supra in col.

Dermelum Ste. pro hermelm scriptit.

Dernia quādo per rupturā siphac in oseū dīcēdūt itestina.

Derpessifonemus vlcis serpendo mādūcās circum se. nā

berpere idēst serpere. esty grece vocat comedit.

Perpetas atig spiginē dicebāt. L. as. se. araneas ingt qđ gre

ci a spēdo herpera dicit. nos aut filr spiginē a spēdo 2c.

2 ifra. est 2 aliud genus berperis qđ greci centrias vocāt. si

quides in superficie cutis pustulas minutas milio similes

ostendit quas latini vulgo tineas verinas vocāt 2c.

Perpillum gre. serpilluz illud grecū hoc latinum. fm Dya.

quidā silymbrium herpillum vocabāt falso puta 2c.

Persea Ste. pro baaxe scripsit 2 est thimus.

Persea idem pro basech qui est tribu us scripsit.

Perferidē pro asre que est agresta succ' vne acerbe scripsit.

Perferudatum 2 caulamaluz exponitur in regali dispositio

ne qđ est galanga 2 casurudar dicitur. vt supra in ca.

Petercatura. Stepha. est psillum puto corruptum. nam ba

sara catuma vocatur.

Petigonon Pl. herba ab alyscorpion vocatur propter si

militudinem radices cuius tactu moriuntur scorpiones.

Peneri farina apud Aliabatē videf ordeī ca. de febre ethica.

Pezaz 2 bezaze in medicinis oculozum apud Alyabba. 2 in

secundo de simplicibus medicinis eiusdem bezaza 2 besa.

2 inuenitur pro badhabab qđ listum est.

Dezeriaxem ara. vitis alba vel species eius vt Alu. proprio

ca. vbi dicit qđ de ipsa loquitur in fessire que est vitis alba.

Hiberida Pl. iuenit nup Seruli' quā Democrates pimus

mederiū appellauit hiberidā qđ ficto noie iuentioni eius

assignato carmine. nascit' maxime circa vetera monumenta

parietinalq; 2 inculta itinez. floret semper folio nasturti

caule cubitali semine tam paruo vt vix aspicī possit radici

odor nasturti vltus ei' estate efficacior 2 recēti tāti 2c. qđ de

scitaragi dicit arabes in sciatica. Pau. etiā y beridam sine

aspiratione quozūdā relatu ad sciaticaz laudat de qđ ifra in

ib. Dec videf quā nasturtiū agreste noiamus. vtz. Pau.

asserit se magis agicere aliā buic egritudini pueniēre quā

describit i formā scitaragi vt ifra i y beridos vtriq; tū iesse

hibiscus altea. (videf bec opatio.

Diera liber de simplici medicina antiquius bei bona.

Dierob Dya. vga ē porrecta vglutis vltra cubitū geniculo

sic cū folijs p iterualla distātib' tāq; qrc' icicis 2 subalbi

tilbane supra in cardamomo. (dis 2c.

Didros Cor. cellus ē spēs saniei tenuis subalbidi coloris ex

maloylcere extens maxime vbi neruo leso iflatio secuta ē.

mellitia vero grossior et glutinosa subalbida mellig; albo

subfissa fert' ex malis vlcis' vbi neri circa articulos et

iter bec loca maxie ex genib'. eleodes vo tenue subalbidi

colore 2 piguedine olco albo nō dissile appet i magnis vlyce

Dymene ifra in menoca. (rib' senescētib' 2c.

Dyonchos Pl. est duoz genex caule vtroq; albus 2 niger

lactuce similes ambo nisi eēt spinosi caule cubitali angu

lofo intus cauio sed qui fractus copioso lacte manat 2c.

Dyosoris Pl. itubo est filia s3 minor atq; tactu asperior 2c.

Dipaterā diffeteriā dnt gre. epaticā vt. Pau. ca. d diffeteria.

Diphear apud Plinium est species vici amari apozis.

Dipecon Dya. nascitur in tritico 2 locis cultis folia habet ru

te similia baslam habet minorem 2c.

Dipecon Pl. in segetibus nascitur folijs rute 2c.

Diperichriston collirium aptum ad vngendū Cassius selix.

Dipericon Pl. scribit sed de eo infra in. y.

Dypocitil is ozobotrō a gbusdam oēm malo granato imatu

ro similis nascitur vt diximus sub cisto vnde nomen. duo

genera eius cādida 2 ruffa vltus in succo spissat siccāt 2 ruf.

sa magis 2c. Pl. 2 infra in ypo.

Dypogeu. g. subterraneū occultū vt spelūca ab ypo qđ ē sub

2 ge terra grece i antidotario vli i pfectide oca grifudermō.

Dypoglossa Pl. folia bz filia in figura folijs miri filuētrīs

2 caua spinosa 2 bis ceu liguas folio puo exēute d folijs 2c.

Dypopelton Pl. nascit' in spinis quibus sūt enee fullonie

sine cauliculo sine flore capitellis tāti iamibus 2 folijs par

uis multis herbacei coloris radicales hīs albas 2 molles 2c.

Dypozis. g. aut anabasis Dya. nascit' locis humidis 2 in mo

numētis altis bz ruffas 2 aspās 2 nodosas qđ aste qeqd vi

cinū hnt illigāt in gb' folia sunt acutaz tenera 2 iūco filia 2

spissa 2 surū ascēdētia. h ēt aliq̄tēs de pietē dpedetomis

plena abūdātib' 2 nigris sic cauda eq q sūt ligē 2 dure 2c.

ē cauda egna apud nos duas bz spēs. vna maior 2 aspior qđ

toznores scifos polliūt 2 alia tōnatilia. aliq̄ pypul' repit.

hypuris alia Dya. comas miores bz 2 albas 2 molles 2c.

Hiposellinus grece fm Pl. smirnon vocatur infra in ypo.

Hypostum ara grece suffusiones sanguinis ex antecedenti

percussione facte vt Cassius selix proprio capitulo Demo

stenes vero taraxis vocat. arabes tarfati.

Pyrcolus fm Plini. vocatur herba similis nardo gallico 2

ipsum cum ea adulteratur 2 cum ipso nascitur 2c.

Pyrdon arabice fm Alibani dicitur stellio vel eius species.

Pyzatis dicitur rubea tinctorum fm Theo. pūscil. libro de

simplici medicina.

Pyrophirō vocāt alig phaseliō qm foliū qđ antio sile est in

phascoli pāpinos torq̄tur capitella sūt in summo capite tes

Simon Jan.

lib. 25.
cap. 8.
an me.

li. 27. ca.
io. 8. fi.
li. 16. c. 31.
in pn?

li. 27. ca.
li. i pn?

lib. 26.
cap. 8.
vltus fi.

lib. 26.
cap. 8.
p'pn.

li. 27. ca.
ii in pn?

lib. 27.
cap. 10.
in fi.

lib. 19.
vltus.

cap. 8.
lib. 12.

cap. 12.
in fi.

lib. 20.
cap. 17.
an me.

lib. 17.
cap. 10.
lib. 19.
cap. 8.
yltra.
mediuz.
lib. 27.
ca. 10. i fi

lib. 26.
cap. 10.
in pn.

lib. 19.
cap. 8.
in pn.

mitia plena seminis melatū rē. Pl. melantium est nigella.
Disoperide faslinū semē virtutem hz mixta. est. n. amaz
r ansterū rē. Theo. Pl. libro de simplici medicina.
Ditridatos albe semen Pau. ad acerationē cibi i stō igno
quid sit. r scias q. Anic. i hoc loco Pau. imitatus pcedētes
r seqnētes medicas scripsit hāc vō pteryt vt puto ignozas
Dyu grece viola vt Laf. fe. i collirio vocato dya. Qd esset.
lenco hyu. i. de viola alba. sed liber d doctrina greca ion hz
Dolbe arabice fenugrecum r si dicas bulbe nō peccas.
Dolcus Pl. in saxis nascit scicis aristas hz i cacumie tenu
es culmo qle ordeū restibile. hāc gdā aristidam vocant.
Dolifatrū qd yposelimon vocat Pl. r infra quartum ge
nus ex eodē faciunt horeoselinum de his in suis locis.
Dolofidra spatula idest ferrea Theo. Prif. ca. de bernia.
Dolostheon Pl. siue driritia est herba ex aduerso appella
ta a grecis sicut fel dulce tenuis vsqz i capillamēti spēs lō
gitudie quattuor digitoz. ceu gramē folys angustis astrin
gens gustu nascit in callibus terrenis rē.
Dol? fatuū supra in bachleanica. Dolus famenū blit?
Dolus benedictum est portulaca Jo. Sera. i plurib? locis.
Dorchis Pl. siue seraphis pozi caule palmeo flore gemia
radice testiculis simili. gdā folio scille eē dicunt leniori ac
minori caule spinoso. r infra statim describit satirion quasi
aliā herbam ab hac.
Dorfarabice nasturtiū scito q in. v. prattice Jo. Sera. de p
bibendo aborsu circa finem ē qdā pfectio q incipit. r. cere
dragmas. x. rē. r vbi habet nasturti in regali dispositione
Alia. eodē ca. r eadē pfectione habetur teste figuli. r hic er
ror ptingit a trālatore pp similitudinē scripturē. nasturti. n.
sic scribit testa vero sic r vocatur bazef. non enī disse
rūt nisi i pūcti. tuuo iudica qd ē pūcti. Ste. orzū scripsit
Dortofellinū Pl. quartum genus apy faciunt ortofellinū
alio fructu recto semine cumlino simile rē.
Ducha scripsit Ste. pro fursure.
Duégi in pratica Aben Mesue ca. de spasmo. est aconus sed
Duleich ara. rubus. Coegi melius.
Dumach arabice acetosa lapatiū. Ste. humalum scripsit.
Dudebe ara. ediuia. latie. ituba. g. Ste. cicoriz yndeba ituba
Dulbe supra i fenugreco.
Dunefus scripsit Ste. pro cinere que benis vocatur. s. forte
benosum habebatur et corruptū fuit r cetera.

Habent greci duo vel tria fm mo.
dernos. nā. i. quā ita vocāt
sonare faciūt. i. atq vō scōz q. Prif. testaf.
e. longū sonare faciebāt ppterea ipam eta
vocāt r trāslatores latini in. e. latinū semp
mutabāt. p hāc scribit illos qd ē sol eliotro
pia r filia. aliō. i. vocat iota cui semp super
scribunt duo puncta sic i qñ i diphthongo nō cadit. aliō
vocat. y. pfilō qd est dictu. i. tenne qz voce tenui pferē. cui
ēt duo pūcta sup scribunt sic nos. y. grecū vocam. habēt
tres diphthongos q semp. i. sonāt. yna pōit ab. e. r iota cu
ius h ē figura. alia ab. o. r iota tertia pōit ab. y. pfilō r
iota. cui? bec ē figura. B sciedū ē q nūq. y. p sonātē apō
grecos accipitur nec ēt apō ara. nā. ara. ymū. i. solū habent
qñs vt supra dcm ē alr iterdū sonat. i. r. e. r. o. additis notl.
Jabadde ara. polium Ste. iabada dixit.
Jabzoa ara. mandragora s. apō An. aliqñ iabzot iuenit nō
Jacinthus Dya. herba est que florē purpureū. r recte.
habet r radicem simile bulbo. In vero Dy. iagntus. i. mar
gabare folia hz bulbo similia altam duorum palmozum
r tenuem digiti minoris habens grossitudinem comam vi
ridem habens r gibbosam florem hz purpureum radicem
bulbo silez rē. est ēt gēma qdam sic dicta.
Jacor ara. lapis iacintus.

Jamblicu. Pau. capitu. de Idropisi r jamblicu inquit obfo
nys admisceant et cetera.
Jamen provincia yñ qñq reperit iamen vñ aliamen abea
Jamiā grece curatio medicamentū r iasie theratapia idcm.
Jamus ara. bubalus.
Jatemon exposuit Stepba. quod est bebunegum p bebo
nigi qd est camomilla.
Jantu vel lentū vt in. lii. Hal. de simplici medicina. vbi nu
merat quedam que non lz gustare est pfa vt apparet per
Sera. ca. de tapfia r infra vocant ipsum gingizd.
Jarierd Joban. Serapio. in. vii. suffus. ad impinguandum
est semen aisonanti. i. falsafa.
Jarus barba aaron vocatur q r pes vituli dicitur r serpen
taria minor r dracōtea minor.
Jasis. g. r akesis r therapeis medicina sanitas.
Jaspis gēma lapis preciosus multas hz spēs.
Jatut ara. pin? masculia. Jaticos. g. medicinali. vocali rē.
Jatrus medicus pollidarius.
Jatrema. g. medicā. i. his oib? a medicā venientib? i. vocalē
Jatria. g. medella curatio remedium medicina.
Jatsemin ara. ylieusemin. i. jambach sabur? ostra corupte
Jatut ara. opoponax.
Jaxiron scripsit Ste. p iausir r alibi p iausiri.
Jberidos herba q ara. d. r xitaragi. Pau. ca. d. siatica. pfecte
at eos regescere fac r yberidos herbe vñs quā r lepidū. atq
vō agricardamū appellat q ē apō nos. nascit fructu ppta
lauro folys r maior a nistū hñs rē. r infra i lepidū r i scitay
ragi vult hic Pau. q gdā nasturtiū agreste dixerunt esse
hāc herbā s. apō ipz ē alia cui? folia de scribit r mibi ostēda
fuit tali folio que apud grecos vocatur vulgo sareofagi. i.
carnē comedēs. eo q radix ei? fistulas comedendo curat.
Jbise? euiscus althea idē. Laf. fe. i. antidotario. ca. d. pyaglo rē.
Jbleon apud Dya. ca. de melle est spēs mellis.
Jboas. g. gibus gibozosus yuos proferunt.
Jcor. g. hñoz ycores hñozes liquores ide iroides. i. hñozose.
Jeteritia dicta ab aucteris crocea colore. Pl. i. yterus vo
catur aucter a colore que si spectetur ab icterico sanari id ma
lum tradunt r auctem mozi. hanc puto vocari auctem galgu
lam et cetera. hic regius morbus r arcuatus antiquitus di
cebatur. a colore vero auri hanc auriginem vocant. arcua
tus autem morbus dicitur ab arcu propter colorum va
rietatem. liber de doctrina greca. ikteros geranosos icteri
cus qui arcuatus et regius latine dicit alius et aureus rē.
Jetericos grece ictericus qui r icteridos etiam dicitur.
Jctiocola grece apud Dyascozi. icthiocola quod dicitur vñ
ter est ceti piscis sed ytilior que in ponto fit alba r grossa r
non pertusa et citius se voluens et cetera. est colla piscis
ab ictrios quod est piscis dicta. de multozum piscium inte
stinis fit bodie.
Jctis grece piscis.
Jctidion pisciculus.
Jctinos. grece. miluus aulis.
Jdam ara. pulmentum.
Jdaros grece aquaticus. inde ydasmus humoz r dropicorū.
sed melius per. y. scribuntur.
Jdea Dya. folia habet optimissimo similia. cui aste sunt cum
floribus. radix eius stiptica est. valde necessaria locis qbus
stiptico medicamine est opus et cetera.
Jdema grece inflatio tumor per oi diphthongum scribitur.
Jromel infra in mellicrato.
Jdor. g. aq ide ydropisis r alia. s. qz meli? p. y. scribit ifra q.
Jdros. g. sudor liber d doctrina gre. ide ydrosis sudatio. (raē
Jebreze Ste. p iabzoba q est mandragora.
Jeiunum intestinum est z^m a stō. i. post duodennū sic dictū
eo q semp vacuū inuenitur.

Plinius
lib. 19.
ca. 5. i fi
r li. 24.
cap. 16.
in pn.

lib. 30.
cap. 3.
yltra.
mediuz.

lib. 26.
cap. 11.
in fine.

Jelet ekaim scripsit Ste. p barba yrcina vt ypogstidos qd
 fit ex ea imo ex fungo q in radice ipsi orit vt ifra in ypo.
 Jelen vel iulben in Albani exponitur qd est spelta.
 Jelbub supra in albulbub.
 Jelnarum scripsit pro iulinar qd balaustia est.
 Jentum ara. est taplia vt supra in iantum.
 Jera. g. i. sacra. inde yerapigra. i. sacra amara. sed pikra dicit
 greci 7 yeralogodion. sed logodion dicitur grece per. i. vo-
 cale scribi 7 proferri debet ita q iera sit trisillabum.
 Jerobotani vel votani vt greci pferit est dictu sacra herba 7
 est berbena. na antig in expiatio tepis 7 sacrificijs eoz 7
 in adiurationibus 7 ofederationu hac herba yrebatur. vt in
 pmo Titii liny apparet. vnde romani segmen. i. sacratime
 ea vocat apud Dya. vero gerobotanu scribitur post grecu.
 Jerobotanum Dya. qua multi peristerion vocat virgas ha-
 bet cubiti longitudine 7 amplius angulosas. in quibus fo-
 lia sunt in circuitu similia ori sed angusta 7 paucas in cisu-
 ras habens in giro sunt alba radices oblongas 7 tenues.
 Jera ficaria inuenit apd Alyaba. i. mltis locis. p ierapigra 7c.
 Jera grece asitur fm kiranida vel acceperit vt in li. de doc.
 Jergir ara. eruca. (gre. i. vocali no plonate.
 Jera ara. locusta liber de doc. ara.
 Jerdbe ara. panis valde mollis.
 Jerebotanu vel vt apud Dya. ierobotanu berbena vt supra.
 Jeta arabice nome gnale oiu septē spēz titimale qd Dya.
 describit fm Auicen. in scdo can. q. ius Joa. Sera. in tertio
 capi. de laxatiuis simplicibus dicit qd est species mezerio.
 Jenguera arabice vel geguera qda exposuerit qd ē miliu. 7c.
 ips vocat arabice docbon. videt ee gen? ad miliu 7 panicu
 7 sciolā que omnia vnius virtutis esse videntur 7 propter
 rea hui. videtur de his vnum facere capitulum in ge.
 Jeusir vel iausir ara. opoponax.
 Jeum ara. nux supra in ge.
 Jeum bane vel bace ara. nux muscata.
 Jeum alke ara. nux vomica.
 Jazar ara. bautia 7 az scripsit Ste. exponēs dant? agrest.
 Jison Dya. multi cameleontam nigram sic vocant.
 Jgia grece quedam confectio in antidotario vniuersali 7 est
 dictu sanitas validudo salus incolumitas. per. y. tamen me-
 lius scribitur. 7 cum diphthongo enim scribunt.
 Jgidio vel vt qda giugidio est fum? terre. Pau. cap. de sanie
 oculi qui ypopia vocat igidiu posuit. 7 hui. eodē ca. allegas.
 paulu 7 eidem scribens medicinam ybi paulus igidiu
 ipse fumus terre posuit.
 Jgil supra in fefefis.
 Jgnida acalife vtriga idem. sed gnidion dicunt greci.
 Jgnis sacer plura sūt gnā iter q ē mediū botes ambiēs q 30
 ster vocat 7 enecat si circū cinxerit. pli. vulgares apd nos
 cigulū vocat 7 si pustule pue rubee ignea pūcroēs iseretes.
 Jgrassia gre. humor per y. humectatio.
 Jgrocollerium Cas. fe. de egritudinibus oculorum 7 etiam
 Alex. eodem casu ab ygro infra. sed per y. mellus.
 Jgron. g. sudor sed per y. melius.
 Jgros grece viridis limpidus purus preclarus liquidus ma-
 didus rosidus humectans humidus sed per y. melius.
 Jllaseos quidam exposuerunt bardanaz que 7 lappa maior
 in antidotario vniuersali in mstridatio magno vocatur.
 Jlion dicitur intestinum longius alia trium superior? gra-
 cilium inuolutus multis reuolutionibus in quo fit illiaca
 passio que illiodes 7 illidis grece dicitur apud Alexadrū
 ab hoc vocatur fistie cauponum ile fm grāmaticos.
 Jlliridos Pau. ca. de maculis faciei.
 Jmbilis aq ab imbre dicta. i. pluuialis in collis 7 oficiēdis
 apud Demoste. 7 alios plures antiquoz iubetur apponi.
 Jmbromidari Alex. cap. de dissenteria. si cum febre fuerint

inquit vlcera imbro midatur 7 sordidatur 7c.
 Imere grece dies. inde ymera criseos idest dies creticus.
 Immospone. g. vocat psilotum qd ex arsenico 7 calce ylua
 oficiū idē albilicla latine dicit fm Dya. cap. de arsenico.
 Imolopes. g. cicatrices molops cicatrix.
 Impetigo Cassius felix greci lichenas dicunt. latini zen nas.
 nascuntur ex melacolicō humore rotundo scemate in sup-
 ficie cutis cum ingenti puritu 7 asperitate 7c. cu in peti-
 go ipsa serpente cute. i. ambulare ceperit serpigio dicitur.
 Inatu gre. cōponit ex ynos qd ē vini 7 anthos flos qsi flos
 vini. est. n. flos vitis maxime agrestis iterū enāu iuenit.
 Jembemon vocant gre. medicamen qd ex lacrimo olearum
 in maritimis arabice nascentium conficitur fm pli. lib. 12.
 Incardium interioz pars seu medullū cuiusq reyt Theo. cap. 18.
 Pisci. capi. de infixis corpori. 7 de oculis.
 Indanicum ferrum. i. indum ab india 7c.
 Indi mirabolani dicuntur nigri.
 Indicum Dyasco. species habet duas. Unam que ex se nasci-
 tur. Aliud est spuma cannarum indicarum. vno in fectores
 yuntur 7 hoc florem purpureum habet 7 in eramine inue-
 nitur ybi artifices purpuram tingunt. siccatur autem in so-
 le 7 in pillulas redigitur est autem optimum qd vebemen-
 ter est ceruleum 7 qd eianem 7 leue 7c.
 Indicum autem nos communiter vocamus succum berbe
 que arabice dicitur nil. quo panni tinguntur.
 Ineleon grece est compositio ex vino 7 oleo liber de doctri-
 na greca. vinum 7 oleum aliquando corrupte inuenitur in
 eneleon vt apud Alex. capi. de flegmone stomachi.
 Inguinaria pli. herba quā quidam argemon vocant ingui-
 nis dolores prohibet etiam manu tenta. inguinalis etiam
 vocatur alterion. vt supra in ast. lib. 26.
 Inia grece fibre. cap. 9.
 Iniba vel ingiba arabice conditū aliquid vt singiber yrin-
 gi mirabolani 7 que cetera huiusmodi conduntur vt in se-
 pimo Joan. Sera. proprio capitulo.
 Inomel grece cōpositū ex vino 7 melle liber de doc. greca.
 Inomeli mullum inuenitur sepe in libris de arabico transla-
 tis onomel corruptum 7 hoc forte quia inos qd est vinum
 apud grecos scribitur per oi diphthongus sed proferunt. i.
 non oi. 7 hoc nomen est grecum Cassius felix capi. de icte-
 ritia mullum ex vino 7 melle temperatum qd inomellitos
 appellat 7c. Sal. ad glauconem inomel ex vino 7 melle.
 Inos gre. vinum a quo supradicta per oi.
 Inontes iam reperi pro lontos vt apud Theo. Pisci. vitio
 scriptoris puto 7c.
 Inquimatizare. i. linire Alex. de oculis primo capitulo. Itē
 pro inycere. Oribasius capitulo de vlceribus matricis.
 Inrinon grece ptarmicum sternutatorium. Oribasius capi-
 tulo de mandificantibus caput. 7 dicitur a rinos qd est na-
 ris quia per nares imittatur. infra in ri.
 Interion. g. colloquintida vt in libro de greco translatō simi-
 li Almāfozi ex concordia vtriusq capi. de qua in oculo.
 Intofozos vocatur similax vt infra in similax.
 Intuba grecū est qd endivia latinū 7 qd bundebe arabitz
 vt supra i en. pli. i. tubū erraticā apud nos gdā ambulā op-
 pellat in egypto cicoziū vocat qd siluestre sit. latini aut se-
 rinū minus fit 7c. 7 ifra gdā ppter singulare salubritatē
 cretū appellat aly pancration qd siluestre gen? aly bedir-
 moda vocat 7c. Ste. intuba kicozion hendebe intuba.
 Inula campana sic vocatur a latinis quedā species paracis
 que chironia dicitur non enula que est elenum supra in el.
 Jobolos gre. venenosus.
 Jociner iecur epar pli. in multis locis.
 Jochooz gre. violacens. ab qd est viola.
 Joma 7 ios gre. rabigo cris.

Simon Jaf. c 2

simili
 big.
 15. if
 11. 24
 ipio.
 1 pno.

lib. 30.
 ap. 3.
 lera.
 mediu

lib. 26.
 cap. ii.
 in fine.

lib. 20.
 cap. 8.
 in me?

Jon Dya. folia h3 minora ab edera 7 nigriora in corio assta
habet in medio in qua capitellu est 7 flos odoratus 7 pur
pureus nascitur in locis ymbrosis 7 asperis 7c.

Jonos vel hiontos cu. h. sunt pustule rubee seu interdum al
be que in facie 7 naso iuueniu 7 maxime bibulorum nascit
vr plaribus libris antiquis reperitur.

gal. 5.
memiri.
cap. 3.
in pn.

Jon. g. viola vt liber de doctrina greca. 7 etiam p. o. mega
scribitur Ste. ios est benefegus 7 pro benefegi est viola.

Jos grece plura significat. nam ios est venenu vt i psalterio
greco vbi habemus venenu aspidum. Jte liber d doctrina
greca ios tofarmachon venenu vir. ios ideru rubigo ferri
ios kalku rubigo eria. Jte pau. ios ferri aut eris Ste. ios
calcu est gemarum eris. l. viride eris zimar 7c.

Jouis barba a Macro vocatur semperviuua minor.

Jouis flos planta sine odore.

Joum quima scripsit Ste. pro ieuu alchei 7 e nux vomica.

Joum mataleum idem pro nux metbil.

Joum bua idem pro ieuu batce. i. nux muscata.

Jpericon herba perforata herba sancti Joan. quida 7 scopu
regu vocauerunt fm Dya. res habet species. h3 quia per
y. scribitur infra dicitur de ipsa.

Jpia moris galline anagallus idem de qua supra in an.

Jponica. g. si q sonu vt sopore faciunt. Ha. ad paternianu 7c.

Jppofies Dya. aut ipposies vnde in oriente res limpida
nascitur locis maritimis 7 arenosis fructus e sarmentosa 7
tenues virgas habet folia habet similia oliue sed angusta
7 mollia 7 acuta sicut oxycanta 7 albidiora 7 agulosa 7 bi
na coniuncta super quas virgas flores h3 similes edere se
men habet siccum acina suspensa 7 mollia 7 albidiora colo
rem subfeniceu habet. radix est ei grossa 7 mollis succo ple
na gustu amara. exiccat et ipsa sicut taphia succus collect
repofit maxie cu polera. herba siccat i ymbra 7 repofit 7c.

Jppofestos Dya. nascit in locis quibus 7 yppofaes siagen
est spine fructus est spania sup terra h3 folia minuta 7 assta
minuta 7 capitella: sed non habet florem. radix est grossa
7 mollis. folia exiccat 7 succo ipe repofit i vase sicillu 7c.

Jppoglossos grece dicitur equi lingua. Dya. yppoglossos fructus
est mirte agrestis filis folia habens minuta 7 comam spisa
sain cuius folia i summitate sunt sicut lingua euz ramullos
minora circa eadem folia 7c. melius p. scribit q p. y.
infra in yppoglossa a Plinio.

lib. 27.
cap. ii.
in pn.

Jpoma. g. ostrum asinus.

Jppomaraton siue vt aly maratraton agrion: vel vt latini feni
culum rusticum maior est ipso feniculo et semine. 7 fructu
ce. radicem habet odoratam et semen vt caciros et cetera.
Dyascoz. sonat equinum feniculum.

Jppopios vel yppopia h3 pau. est sanies collecta sub cornea
oculi que egritudo onicha dicitur cuius intentio est yngu
la. non tamen illa yngula que nascitur in lacrimali oculi. 7
per coniunctiuam extenditur vsq ad corneam interdum
cooperiens pupillam: sed est sanies que sub ipsa cornea
apparet in colore yngule: vt etiam Znicenna in eodem ca.
dicit q assimilatur locus cornee yngule. Demo. yppopios
ofthalmos appellatur cu ipso oculo inerit sanies puruleta
inter pma 7 scda tunicam aut in prime grossitudine tuni
ce 7c. alibi tamen ide yppopiam sine additione vocat liu
rez sub oculo vt ipss palpebris. similiter a Ori. Theo. vo
p. d. scianus yppopiam dicit tumorē quēdam in angulo in
teriori oculi. ca. p. io d oculorum morbis. hoc tamen nome
videtur derivari ab hoc verbo yppopio quod ē obstruo: eo
q hac sanie obstruatur visus. qre prima expositio vt ma
gis conueniens: si sic est per. y. p. sion melius scribitur.

Jppotamos grece equus flumialis est animal quadrupes
maius cocodrillo in nilo degens 7 in terram exiens quod
dicunt ptesagio nili clementum ostendere. exit enim flu

uium plenus aqua quam naribus euomit eo loco vsq ad
quem fluuij augmentum puenire debet.

Jpoglossidos grece qd apud Znicen. vocat enfilidore imi
tando grecum est succus barbe ircine fm Znicen. que est
fungus qui nascitur in radice rose canine fm eundez Zni.
7 ipse fungus vocatur arabice taratit. h3 veritas patebit
legenti capitula de rufissidos 7 taratit 7 barbe ircine apd
Znicen. cum ca. de yppoglossidos apud Serapio. 7 Dya. ca.
de ciseos. Dya. nascitur inquit circa radices ekio yppoglossi
qua multi vocat abzion vel gntinos similis rose pfidic. l.
fiori mali granati scilicet caduci: qua balaustia vocat us
cuius vna pars ruffa est: altera alba ē: hec tundit 7 expri
mitur sicut acatia. multi vo eade siccat 7 insulas coquit 7
exprimut ea 7 aqua ipsas iteru coquit quadsu spissitudine
mellis accipiat 7 sic ea vitur. talis fungus satis a bundat
in nris pib: 7 ē figura ei ac si quis accipiat ser vel septim
balaustias 7 infingat ynas intra alia ita q nō solu illius for
me existit sed eiusdes grossitudine 7 colorie: 7 pp ea dixit
Dya. q a quibusda gntinos d: qd ē balaustia pp dicta sili
tudine. alio pte rea. caninuitur apd Dya. littera. y. qd i
pit Yppoglossidos succus nō dissimilis acatie. nā i pmo ca. vr
q vocet yppoglossidos spz fungu. foris vo plate ad c. radice
nascit ostendit i rosa canina Ste. yppofeston ē taraticc. p. li.

lib. 2.
cap. i.

lib. 26.
cap. 5.
p. pn.

lib. 2.
cap. 7.

cap. 10.

lib. 2.
cap. 2.
vino f

ypocistis oroborron a gbusda deni malo granato imaturo
sillis nascit vt dixim sub cisto vn nomē 7c manifestu ē q
ciston ē rosa canina cui supi duas ē spēs dixit. Una flo
re albo. Alia roseo. has ambas vidit. Tertia cui fructus ma
ior folia legiora colore oblatro longe odore iactare habes
nescio qua tenacē hūiditate vt pollicaria. ex hac dicit lau
danu colligi i creta. mirat: suz nō modicu yba Dya. dicens
tis i ca. b. ciseos. q ē edera qua mlti cistero vocat: 7 p. p
rates ei q sūt rose canie addit. nascit circa radices ei ypp
oglossidos 7c. vt supra. 7 p. p. monē d yppoglossidos addit. ē ar al
teru gen? edere qua mlti andon vocat 7c. d q dē laudanū
colligi. hūc erroze imitat? ē Zni. nā vide ca. de cussis qd ē
edera. causa hui? errozis apitur p. p. li. nā libro. xxiij. post
sermonē de edera greci ingt picino vocabulo ciston ob silu
lant 7c. describens rosas caninā vt supra in ciston ob silu
dinez ergo vocabulu fuit appositus sermo hui? plate fm
ni de edera similiter 7 sermo de laudano: eo q ē spēs hui?
plante rose canine vt supra ostentum est. vbi at apud Dya.
de laudano scribitur 7c. est talis. est autem alteru gen? ede
re quam multi andon vocat 7c. forte in greco erat. genus
ciston expositu fuit edere edera kiffos. kiffos. Loxectio igit
tur huius textus potest fieri in hunc modū. nā vbi ē cisea
idest edera ponatur ciston 7 auferatur illa expositio. i. ede
ra. deinde infra vbi habetur. ē alteru genus edere dicatur
ciston: sic concordabit cum p. li. 7 cum veritate.

Jppozis Dyascoz. aspiratu scribit vt supra in hypopozis

Jppos grece equus.

Jpposces Ste. est spina tinctoru greca est sed nō ē cardua.

Jpposelinon Ste. ē qrasaz motanu. i. aplū agreste Dyascoz.
yposelinu quod aly apū agreste vocant aut smirnen sine
vt latini olixat: mai? meli? est ortiuo 7 albidius. radix ē
illi grossa 7 alta 7 mollis folia h3 obrotunda 7 viridia in
capite plenu est flore: q capita cōclina sur in gb? semen ē
viride 7 oblongū 7 vifcidum aromatis habens odorez ran
dix eius odorata 7 alba est 7 enstocha. nascit locis ymbro
sis 7 i ortis 7 hūidius 7c. est macedonicum h3 ipsu scnat ex
vocabulo equinu apū 7 vt exponitur a Hal. libro d alimen
tis quare melius per. i. q. per. y. scribitur vt grecus. hoc tū
h3 Hal. aliud est ab olixatro vt infra in ydropisi.

Jpofarcha species ydropisse infra in ydropisi.

Jpofera compositum a greco ypos qd est equus 7 feta. tati
num. est cauda equina.

Ipostasis grece vbiq; in psalterio nos habemus substantia grecum habet ypostasis. Item in libro de doctrina greca ypostasis substantia per y. debet scribi etc.

Ippopotamos gre. fm yfidoz est piscis fluuiialis equo filius. i. capite iubato r dozlo i nilo nascos. s. d. eo. s. i. yppotanos.

Ippuris grece scindula liber de doctrina greca ippuris seu pirsuris lampuris est noctiluca que r fossoros dicitur.

Irbocha vel ierbocha arabice talpa.

Ireos est species lily fm auctores r est iris infra.

Irrigeron Ste. exposuit ad rion vt supra in erigeron etc.

Irrigeron Dya. balsa est ei cubito longa r ruffa r spinosa folia bz tenera minora ab euzomio florem mellinu bz qui se citius aperit r sicut capilli albi apparent r capitelluz rotundum: vnde r nomen accepit. verno floret. radix eius inutilis est. nascitur circa parietes r circa edificia etc.

Irrigus dr a gbulda cardopanis r est apud Sera. vna spes de cetui capita: r hoc asserit etia. Pl. Aui. duo videt facere capitula de ipso. Unu atracitus. Et aliud halibuz vt supra Dya. irringi aut irringion aut nux agrestis herba est spinosa folia eius in initio comedunt r in sale coponunt q folia lata r aspera sunt gustu aromatis habentia q cu creuerint obustum colore hnt cu multis virgis in gbus sunt multa capitella rotunda spinosa balsa bz dura in giro r qnq; alba aut viride: aut iacintino colore. radix est illi oblonga r lata nigra defozis: deitis alba: pollicis bns crossitudine aroma te plena nascit locis lapidosus in capis etc. Pl. eringe vel eringion e dura fructuosa spinosis folijs caule geniculato vt cubitali r maiore aliqui alia albicans alia nigra radice odorata: r satua qd est: sed r spote nascit in asperis r saxosis r littozib' maris nigrior duriorq; folio apy ex bis cadi da nostri centu capita vocat. ambe eiusde effectus etc.

Irrugion scripsit Ste. p. irrigion. naz semp scripsit. n. vbi iuenit. y. p. lio r scripsit p. geminu. g. vt iuenit in greco. sed qn ita est semp p. mu. g. trasit in sonu lre n. na scribit angellos r legit angelos: r exposuit q est fenel deneb r herba iudaica. sed apud Aui. herba iudaica est berbū. bec a gbulda pni cald vocat. Hal. in libro de alimentis astrakis vocat.

Irrinon grece capitis purgatorium apud Alexandru capi. de cephalis. sed intinon melius vt supra in in.

Irion Plini. inter segetes nascitur simile sessamo r a grecis erismion vocatur. galli vellion appellat. est autem fructuosum folijs eruce angustioribus paulo semine naustruty etc. credo q sit erismion de qua supra.

Iris Dyalcorides illirica folia bz filfio vel gladiolo filia: sed maiora r vastiora r pinguiora: flores etia bz superiores diuersi colores. i. albos aut mellinos aut purpureos aut venetos. radices bz sub terra duriores r icuratas odore bono plenas. be radices colligede sut r filo iserede. r sic pedetes siccede sunt etc. Ste. iris est suslanu glaucu p susen qd est liliu. qsiuit a me qda miles arabo qd esset lris: r cu ignorasse mirat' est cu esse diceret nomē latinu. ego aut videns scriptu nomen cognoui erroze a notis pcesisse. na sic notabat hoc sonat lris s. hoc sonat iris. sic sepe decipiunt arabes in alienis nominib': quando male scribit r notat vt pluribus locis huius operis ostendit. iris nunq; nisi p. i. scribi debet scdm grecu quls apud Dyalcoride r multos alios scribat p. y. vocat aut ab arcu celesti ppter diuersitate color. floz. Liber antiquus de simplici medicina ireos ad similitudines iris qua videmus in celo cognominat. quomodo eniz illa plures r dissimiles bz colores sic rarios r differetes emit tit. flores. na alij sunt albi. alij cerulei. alij purpurei. alij violacei. folia bz filia gladiolo: sed maiora r altiora r pinguiora. ramulos quoq; r ipsos stiles radículas nodosas duras suauiter oletes i modu viole. optima est ireos illirica r macedonica. est. n. spissa r breuis r no fragilis r subruffa odore

suauissima r gusta liqua viscida excalescit r du todif ster nutare facit etc. ex hoc habes qre vocat illirica. a regione.

Irudo sanguisuga latinum est. nam grece bdella dicitur.

Istatis Dya. quo insectores vtuntur folia bz platanis filia sed pingula r nigriora r virga amplius cubito longa etc. r infra. est r agrestis similis supradicte folia maiora habena similia lactuce virgas multas r olivas r obruffas r foliulos habens cu semine sicut lingua florem mellinu bns etc.

Istatis liber antiquus de simplici medicina greci dnt s. ab Ita.

lis aluta vocat. nascit vbiq; capis vel ortis r loci cultis etc.

Ischas. g. sic' sicce ischas ischades in libro Hal. de alimentis.

Ischia grece scia. Paulus capitulo de duricia rennum. sed ibi iscia scribitur: sed grecus ischia. inde.

Ichiades sciatica ischiatis idem etc.

Ichiaticos sciaticus. Ischion. vertebrium scia.

Ischion vero per. o. mega. s. sanus vigeno vegetus. na ischio vastudo fortitudo sanitas.

Istieritis grece liber antiquus bz folia minuta lanuginosa ex vna radice multos ramos emittit p terra fusos florem croceu butalmos silem odorem mere si digitis pterat etc. hac peculiariter laudat ad ydrofozbiā r conceptum.

Ischiti Paulus capitulo de catarro. comedat inquit itria sisamum r ischit r amigdalas r pineas etc. videtur karice vt vides supra vocatas liscas.

Istifagus a fagim qd est comedere est via cibi in stomachu.

Istipuron exposuit Stephanus q est iulbanus. sed iulbane est piscum legumen: qd grece vocatur alkos.

Istopus alius herba alius cerotu. sed p. y. dz scribi r sopu ifra.

Is grece per dipthongum est ouis que r prouaton dicit.

Istro. g. furiosus infans inde istro.

Istricepnix apud Adusionē vocat pfoctio mfcia pprio cap. s. steripopnix puto meli'. na apopnix grece e pfoctare

Istros. g. affilus tabanus oestrum est greci imitatio oestros.

Itea. g. salix. inde dyaiton emplastrum qd cum salice fit.

Itria Paul. capi. de catarro sunt tri. r est grecum arabs dicit.

atria sunt ex pasta longi subriles exiles vt fila.

In bisyllabu sepe inuenit per ios r est rubigo quando ideter minate inuenitur accipitur pro rubigine eris vt in pratica

simili Almasori vbi habet in Almasore bz simlar. hui vero cum aspiratione aliqui reperitur p viola que. g. ion vocat.

Iudebi vel apud Almasore iudebegi est cib' arabic' ex rizi r lacte iterdu hoc modo. i. ponit olla in fundo furnuli cum

lacte r rizi r sup ipsa suspedit aries pignis vel edus r clauso furnulo dimittunt tota nocte coquuta q pinguedo r li

quor resoluta ex carnib' in ollas cadit du ambo coquunt mane agitato vel circūducto qd est in olla illa est iudebi.

Iulbere liber de doctrina ara. est legumen dictum pisa.

Iubel ara. e syrup' simplex ex sola aq r zucaro vel adhibita

aliq pte aq rosace vt Joā. Sera. in. vy. est a greco iuleus.

Iulilem arabi. silamum vtroq; i. consonante. vocatur aut

semsem post grecum vt apud Auicennā.

Iulinar arabice balautia. s. apud Alyabatē geluari scribit.

Iulua Stephanus pro iulo scripsit r est margarita.

Iumar arabice dissilio qd est germen palme silr est ris qd in

ortu suo dum est adhuc recens r molle comeditur. ponitur

in confectione almuri. xxxvii. Azarany.

Iumeim ara. arbor qd. g. dicitur siccomorus. r dicitur ficus

fatua r ficus Saraonis.

Iuminuzum Alyabbas capi. de squinantia r etiam alibi vt

detur q sit fermentum. nam in simili casu r loco in pane

gni ponitur fermentum etc.

Iumdebeduster supra in beduster r in gendebeduster.

Iucus Pl. iucus que marsicon vocat ad texedas segetes. r

lib. zi. ifra. atep genus iucoz qd marinū r a grecis oxilicneno

cap. is. cari inuenio. Tria eius genera acuti sterilis qua maren r

Simon Jan. c 3

lib. zz.
cap. 8.

b. z6.
p. 8.
p. n.

lib. zz.
cap. 7.

p. lo.

lib. zz.
cap. 25.
vltus fi.

oxin greci vocant. reliqua femina ferēs semen nigrum quē malacratam appellāt crassior hic et fructuosior magisque etianum. Tertiū qui vocatur bolosenos ex his melanocratis sine alijs generibus nascitur. oxys et olosenos eodem ceptite. olosenos qui mollis et carnosus est fert fructum vuarum coherentium modo nascitur autem quem marem appellamus ex semetipso cacumine in terrā defixio. malacratas autem suo semine. alioquin omnium radices omnibus annis moriuntur. et infra. quidam enim etianum vnum genus faciunt iunci trianguli ciperon vocant. multi vero nō discernunt a cipero vicinitate nominis. nos distinguemus vtrumque ciperis est gladiolus radice bulbosa laudatissimus in insulis crete deinde napo et postea fenice cretico cador odorque vicinis nardo naxio acrior feniceo exiguum inspirans nullus egiptō. nam et ibi nascitur et. et infra. ciperō vō iūctus ē angulosus iuxta terrā candidus cacumine niger pinguisque. folia ima porraceis exilioza i cacumine miura vtrique est semen radice olivae nigre similis que oblonga ē ciperidam vocant odor est ei nardinum imitans et cetera. et infra. inuenio et vnum genus iunci quod trepicon vocāt cuius semen soniferas est et cetera. greca herbaria vocabat iuncum yrolam vel bzolam et dicebat oxyrola acuti capitulis cambourola obtusi capitulis vocari apud grecos. apud Dya. iuncus vocat squinum de quo infra in squino.

Juniperus Dya. est arbor alia parua alia magna sed vterque acrioris virtutis. sint et cetera. scito quod in huiusmodi ca. circa finē insertum ē de alia planta a loco illo scilicet vbi legitur. succus eius medetur vipera vexatis et cetera. ab illo. n. loco vsque ad finem capituli non est de iunipero: quod patet per Serapi. Juniperus vocat. g. arketos antiqui arceotides corrupte dicebāt. arabice vero vocatur barbar.

Incollex Dyascorides est gen^o colliry fragile et subrubeastrum. huius genera sunt duo. Unum quod foditur in terra. alterum quod tali fit ratione. mortarium sit ciperium cum pistello suo in quo alumen liquidum nitrum et sal equo pondere cum aceto inuiciantur sub sole seruete donec spiritum fiat et colorem ceruleum faciat. postea fingitur vt collirium. aliqui vero cum vlna infatis masculi hoc faciūt et ydoneū fit ad aurū cōglutinandū et. hoc vocatur apud Auicē. id quo aurum adheret.

Iusquam^o Dya. grece latine dicitur calicularis. fructus est minor astā grossiorem habēs et. folia lata et oblonga et diuisa nigra et aspera iuxta cui^o altas capita filia sunt capitibus^o pfi die plēa semine sic meconos. S. iusquam tria sunt gēa. Unū purpureū florē habēs et folia malace filia semē nigrū foli culos duos et spinosos. alterū vō flores mellinos hz folia et foliculos molles semē obruffū sic erisimon. abe vō iste mania pstant et carotice sunt et min^o vtuales. Tertiū vō genus cui^o vlna frequēta folia hz pignia et mollia et gily plenā semē albū et flores albos. pferēs. nascit locis maritimis et in ripis. semē vō vile est albū quod si minime inuentū fuerit ruffū secūda. nigrū vō inutile ē. semē vō ei^o et folia exiccāt et alta ipsius tanfa et expressa hic succus i sole exiccāt^o ē. qz vtilis ē vlni post annū. semē ei^o siccū in caldaria missū tunditur et exprimit^o ē vō succus melior viridis qz siccus. mlti vō farie triticee succū ei^o admixtū factis trociscis reponūt. vtilis ē et succ^o siccat^o semis viridis et. Plini. apud grecos yoskiamos appellat. plura ei^o gēa vñ nigrō semine folys pene purpureis spinosum. vulgare aut candidius est et fructuos^o alterū semē papaueri simile. quartū gen^o molle la nuginosus pinguis ceteris candidi seminis. in maritimis nascēs hoc recepere medici et. p. y. scribit grecus. qre voca lis ē pma. y. yoskiamon dicit. araba vō bengi dicit. g dicit succū charā apd Aui. i secūdo eē iusquam nō bñ dicit vt patebit infra in. a. quidam antiqui gnidā vocauerūt vel gingā et.

Trioton fz Dya. mlti cameleūtā vocauerūt tā albā qz nigrā Iros grece viscus. Pau. ca. de yontibus. Itē de porris iuncturum iro quercino. Itē liber de doctria greca iros vñc^o.

Littera eiusdē potestatis ē apd grecos vt apd nos pter qm antecedit ei gāma qd est. g. mutat ips. g. i sonū littere. n. ara. vō duplex habet. Unū vocant kef. Aliud kaf.

et abar arabice capparis p^o grecū. b. p. p. littera ponētes. Kachexia grece nos caceria dicim^o mala habitudo que cōsuevit antecedere ydropisim.

Kakrios dicit grecus est cardamomū liber d doctria grece. Kagebrion ē spēs aromaticorum. sed T. heodo. p. iis. libro de simplici medicina dicit quod kakrios ē semen ferule.

Kacule ara. est cardamomum.

Kadimia. Plin. ea que supra a Dya. de kadimia vñ prope ca. lib. 34.

Kadus yas et grecū. nam kadus liber de doctrina greca si cap. 10. tula modiolum cados emicadum medietas caddos.

Kaffoz arabi. camfoza.

Kafaryendi asphaltū iudaicū. vocat et nafra ara. g. naptayt

Kabifar arabice spēs cucumeris multum longi. infra et.

kate alia species secundum Auicennaz et fucos alia species secundum librum de doctrina arabica.

Kaysum arabice abrotanum.

Kaytur apud Aui. exponit quod ē albased. sed vtriusque corruptū ē. nā in arabico ē kabytur et dicit quod ē alfanek. et fanech apd Sera. est pumex et in libro de doctrina arabica scribitur quod kabytur ē pumex et dicit Aui. quod de ipsa locut^o ē i ca. d spuma maris: et ipse nūqz alibi loquit de pumice. qre vñ velle quod pumex sit vna et sit vna ex speciebus pumice maris. et si sic est. nō cōuenit cum Dya. et Serapi. qui faciūt diuersa ca. de vtriusque. et ca. de spuma maris quilibet horum pueniūt ponentes quinqz species. Jaz supradictū est quod Dya. vocat spumam maris altionum vel altionium.

Kakenus arabice cignus.

Kakille arabice apud Sera. ex verbo Abobanifa ē ingt curulam et ē sicut vlnen nisi qz est maius et homines comedūt illud cum ficibus. foliū eius assimilat folio nostrum et ipsū est amplioris hūiditatis qz cicera et magis aquosum. abix cachtile oxī i sterquilinus et est herba filis herbe vlnen. et ē i ea aliq caliditas pp suā salsedine qz ē i filis banrach et. ē purgatua aq citrine nobis ignota. Auicē. n. d. ipa loquitur.

Kakokimos. g. malis humoribus laborans.

Kal arabice acetū.

Kalaminte grece calamentum.

Kalamos grece calamus canne barundo.

Kalbarabice cor.

Kalliommos grece noctua glaux.

Kali arabice est plāta in littozibus maris nascens filis vermiculari pinguis et salia qua combusta cinis eius cōglobatur in massas que nostro ydiomate vocat sedra ex qz fit vñ rū. sal vero g in ei^o decoctio qm sit vitru emanat ē sal alka i. et dicit arabe quod kali ē spēs vlnen. Rasis vō in libro diuisionū ca. d dolore dentis. kali inquit est alumen asfur.

Kalib tra scribitur in tertio sed in arabico est kulb et est miltum solis vt patet per Serapionem eodem capitulo.

Kamadarios dicit ara. corrupte p kamedrios vñ cāedreos.

Kamebali arabice tritici.

Kamech arabice tubera.

Kamedreos et camepitheos et oia hz a kame quod est isimū melius per ch. scribunt scdm grecū vt supra ostensū ē.

Kamelos grece kamelus.

Kaminos grece caminus.

Kamir arabice fermentū.

Kamfa arabice vermiculus.

Kamse ozach arabice quinque folia pentafilon grece.

Kanabis. g. canabis arabice ciminū.

Kanabit arabice spēs canlis.

Kandelos liber de doctrina greca est papilio bestia quadrupes venatilis. Alyabbas in doloribus iuncturarum eo vñtur. interdum papion claudus inuenitur et.

lib. 25.
cap. 4.
in fi.

Kanafos arabice scarabæus.

Kanich arabice strangulator planta alia strangulator leopardi alia lupi supra de ipsa in aconito.

Katbi ofthalmu gre. anguli oculorū ide est cābis de q̄ supra.

Katurion ara. cetaurea kibir maior legir minor vel seguir.

Kapara quā muli i cinobatos aut capcion vocāt rē. Theo.

Pisici libro de simplici medicina. kapar dicit grecus.

Kapparis est plāta vel fructex spinosa spāsa sup terrā spinis vncis plena sicut rubus foīa filia citonlo fructū filiz oliue q̄ si aperiat emittit florē albū. si vero ceciderit de plāta sua apparet lōgus vt balanūs tūc si aperiat inueniuntur in eo grana minuta sicut grana balaustie purpurea. radices hz magnas z multas lignosas. nascitur locis aridis z viscidis z in muris rē. arabice vocatur kabar post grecum rē.

Kapnos gre. fum⁹. ide capnosus vt dicit latini. i. fumosus.

Kapnos gre. fum⁹. ide capnosus vt dicit latini. i. fumosus.

Kapnos gre. fum⁹. ide capnosus vt dicit latini. i. fumosus.

Karabe vel vt qdā kakabe est gumi arboris fm Zuīcen. z Serap. dicte haur romi. z fm Dya. est spēs populi arboris iuxta rodanū fluiū nascētis. z fm Quidiū iuxta eridanū.

hoc gumi vocāt succinū vt dicit ca. de agrios. dicit etia elecrū sicut iā ostēsus est supra in haur. differt tñ a qdā specie vernicis quā multi boīes bodie ponūt p karabe q̄ asporat ad nos in frustis magnis. differt dico soliditate z duritie: z q̄ in igne nō liquefit sicut vernix: q̄ eo mollescat. vernix vero dicta z fragilior est z liq̄cit in igne z aliū odorē emittit: quibz fricata attrahat paleas vt karabe. multa n. sunt illa q̄ sic attrahūt paleas. qd̄ aut reperit apud Zuī.

capī. de karabe qd̄ est gumi arboris dicte nux romana etiā error: fuit a similitudine sraz. nā haur arabice sic scribit. vide q̄ eisdē lris scribunt nec differūt nisi in pūctis. z Zuī. dicit de haur vel haur vt est in arabico q̄ gumi ei⁹ qd̄ est haur romana est karabe vt dicit. est aut apud eūdē idē error. nā in lra gim scribit qd̄ a. ca. qd̄ icipit nux romana z nō dicit aliqd̄ ibi nisi qd̄ dicit in ca. de haur romanū q̄ error p̄git a similitudine sraz vt dictū est: qd̄ tñ in illo ca. scribit. acrnos in arabico est achyros sicut in ca. de haur romanū. z ostēsum est supius q̄ qñ dixit achyros vel abirofa voluit dicere agyros vt Dya. iuenit. nibilomin⁹ dicit⁹ error in synonymis Ste. agrios inqt est geū romi. i. nux gallica vel romana. qñ inuenit geū qd̄ est nux debebat esse haur supra in haur.

Karabitis arabice apostema calidum vel aminis cerebri.

Karaba arabice cucurbita: sed kara stercus.

Karabin arabice lumbrici terrestres scilicet intestina terre gisenteria grece.

Karassia dicit arabes de cerassia post grecū kerassia. vep̄ cōmuni fmone vocāt babel meluch qd̄ est dictu granū regū.

Karbech arabice eleborus.

Karkit ara. polipus piscis. dicitur etiam talentare.

Kardamum qd̄ z cordumeni ara. exponit in septimo Joā. Sera. in ofectioe triace q̄ est carui agreste. qd̄ apud Dya. vocat cardamomū. neqz decipiaris ex nomine. qz illud ca. est de cordumeni qd̄ videbis si legas illud ca. cū ca. de cordumeni apud Zuīcē. z Sera. nā cardamomum da syllaba producta est cordumeni. cardamomum vero mo producto accentu est cardamomus apud grecos cui semper addunt indum z kardamum est naustrutium.

Kardamomum indum vocat arabice cacula vt supra in ca.

Kardel arabice sinapis.

Kardia. g. coz. inde cardiaca passio cordis.

Kardiake nosos kardiaca passio grece.

Kardiognos cordis morbus grece.

Karea gre. nux. sarbor. sed karione fructus.

Kaira vero nucea. dicunt etiam karia basilica. i. nux regalis z arabes etiam nucem communem sic vocant.

Karf arabice testa figuli fm Zuīcen.

Karfos arabice p̄spertilio.

Karfi arabice apium vel carff.

Karia grece nucea.

Kariana vocantur persica fm Theodo. p̄isici.

Kariofilos gre. gariofilus supra in ca.

Karion grece nux pro fructu. karion basilicon nux regalis. karion ponticon nux pontica. sauellana.

Kariada. g. piscis scilla dictus. **Karides**. g. cancri pisces.

Karkinos grece cancer marinus piscis siue fluuialis z karkinos morbus cancer quem antiqui carcinoma vocabant.

Karim arabice vitis.

Karmed in libro de doctrina arabica est tegula testa figuli. sed apud Zuīcen. karf. vt supra.

Karmez ara. grana tictorū apud Dya. vocat cocc⁹ ifectius.

Karmezitb exponit Zuīcenna q̄ est fructus tamarici.

Karu arabice cozu.

Karnabadi vel karnuadi gre. est carui.

Karnub arabice carnibia xilocerata grece siliqua.

Karon apud Zuī. in secundo dicit q̄ est lignum indum: z q̄ non elongatur quin sit almidag indum: sed de megad ifra.

Karpos grece fructus.

Karta ara. cartam⁹ croc⁹ ortulan⁹. i. f3 vo Dya. gnic⁹ z cine⁹

Karnia arabice carui. (vocat.

Karunfel arabice. gariofilus post grecum vocatur.

Karof arabice cardus fullonum. *Alcachofa*.

Kas ara. lactuca. **Kasab** arabice cāna arūdo.

Kasab deberite arabice calamus aromaticus.

Kasbor arabice coziandrum.

Kasia p. k. f3 grecos v3 scribi z p vñū. sapd̄ modernos. alia fistula alia lignea: f3 lignea oli fistula vocabāt vt. s. i. castia.

Kassiteros grece stagnū. **Kastana** grece castanea.

Kastaran ara. betonica q̄ grece kestron dī. **Kacer** zestron.

Kastoros gre. fiber. castor ponticus canis.

Kasurudar ara. dicit Zuī. q̄ ē galāga auctoritate **Kesgaue**

Kasum ara. abrotanū. (s3 alt vocat ipse.

Kata grece gatta.

Kata greca p̄positio significat per vel contra vel fm.

Katachusimon Demo. sic dicunt greci illisiones aq̄z seu in

Katachistos illinitus perfusus. (Xparliones.

Kataf arabice attriplex z farn ech idem.

Kataf arabice yrundo.

Katagenis gre. granati per singula grana.

Katagma osteon grece ractura osium.

Kataplasmata grece liber de doc. gre. emplastrū medicinale.

Kataputias vocabāt antiqui pillulas a greco katapneo qd̄ est transglutio. aliquādo catapodia inueniuntur.

Kataputia alia maior vt pentadactalus alia minor vt lactu-

cinium magnum dictum grece lacteris: ara. vero mēdana. sic dicitur vtraqz: eo q̄ grana eaz trāsuozentur vt pillule.

Katarris gre. fluoz reumatis cūz diphtrongo rois scribitur: sed ris legitur. liber de doctrina greca.

Katartici. g. nos purgatozū vocam⁹: f3 katartiki. g. ofectio

Katartacalon Lorne. cel. sic dicunt greci distillationem a ca-

pite cum grauitate ipsius capitis.

Katartir ara. f3 Joā. Sera. ca. de extrahēdo lapide est siriga

qua medicine seu liquores aliqui in virgā immittuntur.

Kate ara. cucumery vt apud Zuī. kate. albeniar. ara. cucur er

Katikidion grece. Pau. in p̄silotris. *Xasiminas* rē.

Katilabich ara. iterp̄at interfectoz p̄ris sui z est arbutū cū⁹

fructus comediē vocāt etiā ficū lupi. apud Dya. scordidē co-

marus vocat. vt supra in co. comestus multū iebziat. vocat

nostro ydiomate armoyñ aliqui gomarem aliter xamare.

Katiladib ara. ē dictu interfectoz lupi karil alkelb interfectoz

canis planta q̄ apud Dya. vero aconitum. duas hz ipēs de

qb⁹ Dya. vñum solus fac ca. sed Zuī. duo facit ca. in littera

baf. vñum interfectoz adhib aliud interfectoz canis. Itē de

eade alia duo facit ca. in lra kba vbi strangulator z adib z

strangulator leopardi eas vocat.

Simon Jan. e 4

Ratin vel alkatin supra in fassate.
 Ratinia ara. ē idēz quod grece vocatur kadimīa latine vō
 vulgariter colamia seu lapis calaminaris. ⁊ tucia calami-
 naris. est enim radij tucie imo secundū veritatē est ipsa tu-
 cia cruda. ē enīz vt apparet in. xxxvii. Azarauy. lapis quo
 es tingit ⁊ i auricalcum. vertitur in qua opatione fum⁹ q
 elenar⁹ parietib⁹ fornacis beret est tucia vera q̄ a Dyasco.
 vocatur ponfolij. ⁊ ab Aui. tucia quā laudat albā ⁊ lenē vo-
 latilē. est enīz re vera adeo lenis vt a flatu euolet: quod vō
 ex eodē fumo granius grossiusq; parietibus ipsius adhere-
 re nō valz descendit ad inferiora fornacis vocaturq; a Dya.
 spodi⁹. ab Aui. vō succud⁹. s. totū pz p Dya. ⁊ ifra i ipōfolij
 Kauken ara. testudo liber d̄ doctria ara. apud Aui. vō sala-
 Kaulos. g. veret⁹. Pau. d̄ egritudib⁹ pu X bbase vocef.
 dendozū. si vero scōz caulū vlcera ⁊c. caulos ē ē virga ali-
 cui⁹ plāte quo vocabulo Plī. vititur vt supra patet i mltis
 locis huius operis. p. c. scribūt latini: sed greci per. k.
 Kauma. g. calor estus icēdiū. Kanson febris estuatiua icē
 fua. Kauterizo grece cauterizo. icendo.
 Kautin supra in charit.
 Kaxuth ara. cufchuta
 Kbahar arabice papauer s. St. calcaū scripsit.
 Kazbor arabice coriandrum alkazbor albir coriandrum
 putei ⁊ est capillus veneris apud Aui.
 Kazdir ara. stagnū scōz libzū d̄ doctria ara. s. apud Aui. feru-
 Kazefara. testa figuli que ⁊ xachf etiam d̄ Xzgi diciū.
 Kebu⁹ ⁊ kēseū ⁊ alibi kebeū refecū vt rtiq; falsū scōz ara.
 expōit q̄ ē de genere tubezus. in arabico est kebengi vt in
 Kebid arabice epar. X scōz can. Auicē.
 K ebikēgi ara. apud Aui. ē botrachion apud Dy. ⁊ ē opium
 raninū cū suis spēs q̄ sūt quattuor s. Dya. supra in bo.
 K edrea d̄it. g. arabes kitra latini cedria ē resina cedriar-
 boz. kitra dicimus vulgariter alkitra apud Auicē.
 K edros. g. est arbor dicta latine cedrus.
 Kefalalgia grece cefalalgia dicunt latini dolor capitis. kefa-
 Kefalokonda grece lens capitis X ligree caput.
 Kefalos ichthys grece cefalus piscis mugilis.
 Keykenh sic ē in scōz can. Aui. s. in arabico ē kācamd. ⁊ dīc
 Aui. q̄ ē gummi horribilis saporis ⁊ videt ignorasse qd eēt ⁊
 ipsū est lacca vt patet lengeri ca. c. cū ca. de lacca apud
 Sere. ⁊ quia ignorauit quid esset scripsit aliud ca. d̄ lacca i
 littera lē. vide supra in cācanum a Dya.
 Keiri arabice est plāta cui⁹ sūt tres spēs. vna bēt flores al-
 bos altera purpureos altera citrinos siue anreos q̄ habet
 odorē violarū plus tñ i nocte. apud Dya. vocat bec plāta
 leucia. oib⁹ ingt est notus. i florib⁹ bz distātiā qz mellinuz
 purpureū ⁊ albiū oīdit ⁊c. vt ifra i le. apud Aui. i scōz nullū
 Keisiz ara. leuistici vt pz ex xcordia Dya. X ca. repio d̄ ipa.
 ⁊ Aui. ⁊ ē in oib⁹ alijs libris d̄ greco trāslariis vbi habet le-
 uistici i filib⁹ locis apud Aui. ⁊ Aben Mesue ⁊ alijs d̄ ara-
 bico habetur keisiz. s. kassuz est abrotanum.
 Kekengia ara. spēs solatri. pferēs granū rubicūdū sile cera-
 so in vesica inclusus citrina in colore. quare a multis vesi-
 caria vocat Dya. cacabū vocat cū de strigno loquit. bec i
 antiq; libris vocat fialides a q̄ nominat trocisci dyasifa-
 lidos ⁊ electuariū ē. bec ⁊ vesicago vocat. Plī. bāc qdam
 collon vocat. nostri autē vesicaria quoniā vesice calculis
 Kelb arabice canis. Xprosit ⁊c.
 Kelle. g. bernia keletos berniosus. si dicis kilī ⁊ kilitis dicis
 Kemesizēchi Jo. Ser. ca. d̄ lapide vesice ē spe X vt grec⁹
 ctes camomille ⁊c.
 Kemesir apud Aui. i scōz dīc q̄ ē i dispōnib⁹ alienis qd ē op
 Kemosis grece Demo. ē yebemēs tūoz ocnloz X poponay
 vt claudere minime possint oculos egrotātes adeo vt cōiū
 etine pres sūguolēte ⁊ extātes appareāt pupillā superātes
 ⁊c. bec ara. vocat guardenēgi ē opthalmia mltē materiei ⁊c.

calma.
cauterio.

cascaff.
albir.

Alquinan.

Sarre, leua
Sarra, leua
de Capana

lib. zi.
cap. zi.
in pn

Kenech ara. galbanū qd qñq; bezard v̄t vt supra in be.
 Kenkamides grece vocatur grana que intra ficus sunt. s. se-
 mina vt Sal. in li. de cibis ca. de vuis.
 Kepfos grece merg⁹ auis glauc⁹. Kera greca cera.
 Kenkered ara. scribit i scōz Aui. ⁊ exponit q̄ ē gummi alcor
 xof qd ē spēs cardī. card⁹ vocat cūcar. lege apud ipz ca. de
 barlas cum ca. de kenkered ⁊ supra in ba.
 Kerates pōd⁹ sūptū a semie xlocerate ⁊ s. Aui. ⁊ Jo. Sere.
 Keras grece cornu. X pēderat gna ordci q̄ttuoz.
 Keration grece siliq; xlocerata carubla p arborē p fructu
 Kerafea. g. cerasus arbor. s. kerafiō. p fructu. X carnub ara.
 Kera vkeratoydes gre. d̄ tunica oculi coinea a keras.
 Kerbes ara. i quito Aui. in descriptiōe pfectionis anacardie
 tertia. eandē pfectionē reperi i antidotario Theo. Pūsci. ⁊
 singulis medicinis ad singulas redactis inueni loco ei⁹ mi-
 rabolanorum purgatorum idem pondus.
 Kerse arabice cortex arboris apud Aui. p. c. scribit s. melius.
 p. k. d̄ ē kiserch. Aui. duo fac ca. vnu d̄ kerse aromatico
 Kerff v̄t karff arabice apū X aliō d̄ kerse cinamomū.
 Kerkescebe. a. in septio Jo. Ser. ca. d̄ perapigra expōit q̄ ē
 cubebe ⁊ ponit ab eo loco asari.
 Kermidene v̄t ermedene apud Aui. i scōz dīc q̄ ē granū qd
 medici laudāt ⁊ qd calefacit vulnera sed in ar. vulnā ⁊ ybi
 dicit q̄ soluit sanie i ar. est coleram. ⁊c.
 Kermet ara. ē nom⁹ pōderl ⁊ ē fex kirat s. Aui. c. d̄ polipodio
 Keromeli grece fau⁹ mellis. i. mel i sua cera fabrica q̄tū.
 Keros. g. cera. Kersene ara. ozob⁹ aliqñ kenu iūcū vt apud
 Kerna ara. ē plāta q̄ cōiter vocat pētaadactil X Jo. Ser.
 catapuria maiora gbusdā spōsa sol. apud Dy. vocat cici. aut
 sisam⁹ agrestis aut sileiz capon ⁊ vt qdā crotēma de quo
 supra. ex hac fit oleū de kerna granis eius expressis ⁊c.
 Kescarite ar. opilō liber d̄ doc. ara.
 Kestreus gre piscis cefalus mugilis.
 Kestros elmigy grece lumbicus ventris.
 Ketos. g. cete piscis kete plurale est eundē.
 Kesz apud Aui. i scōz v̄t q̄ sit arbor dragatī. nā dīc gūa ei⁹
 dragatū d̄ q̄ dixit i ca. d̄ kaf. in ara. tñ keded scribit iur.
 Kiatos. g. ciathus. Kiamos gre. faba que faua vocat.
 Kianeos cicācus ceruleus flauus fuluus beluus liber d̄ do-
 ctia greca. veruz ceruleus inuenio q̄ est venetus.
 Kiar ara. v̄t kaia cucumber v̄t citrul⁹
 Kiaryāber ara. cassia fistula. Kibait arabice su fur. Aluon
 Kicozio Ste. ē deba ituba ē diuia. Kidea. g. citia cotana. Embr
 Kieble. g. turdi. Kida. g. turd⁹ auis. Kikidō. g. citidos. Chir
 Kiebat ātiq; vt Pan. ⁊ alijs ē galla. verū i li. d̄ doc. g. ē kike.
 Kicli turd⁹ piscis Kildaru ara. dīc Aui. qd ē farax q̄ ē filix
 Kilia. g. alius vterus venter. inde kiliaca passio flux⁹ ven-
 tris dyaria. nos ciliacā dicimus.
 Kildonia. g. celidonia a kelidon quod ē yruno.
 Kilki. ara. Jo. Ser. ca. de giginis ⁊ de spūto sanguis i d̄ scri-
 ptione trociscoz andromachi ē fruct⁹ granati siluestris ⁊c.
 Kike v̄t kikion supra in foca. Kibios ifra in emis.
 Kilus gre. succus sed p cb. melius scribit vt supra in ciblos
 Kiminon grece cimimon.
 Kimolea Jo. Ser. ca. de tumorē pedū pregnatū ē ingt mar-
 mor inuentū in luto viridi. ⁊ si ē gimolea quef supra i gūne
 lea. Ste. kimolea tenaci. inueni tñ i li d̄ doc. g. kimolea expo-
 sitū creta alba. s. nō assero multū lutū gūatū sub rota fabi
 q̄ acunū gladij accipit ⁊ kimolea dicunt.
 Kymosis idem qd kemosis supra in ke.
 Kinios Ste. herba portulacē similis ⁊c.
 Kinabar grece ciabū. Ste. kinabari zerafarū p zēgifur.
 Kinamomū. g. ciamomū. Kinara. g. cardus l cardu. Ca. iiii
 Kinariō. g. p. y. gatellus caniculus i antidotario vli vngue
 tū kinariō. s. seu kinarie. p cb. aliqñ scribit nō bene. l. p. 335.

lib. iz.
cap. iz.

Aluon
Embr
Chir
Codony

Rinkus iter platas spinosas comestibiles a Balie. nūcrat i libro de alimētis. et puto qd ē cinea de quo supra.

Rinechi. g. angina quantia rē.

Rinikon p̄sinon vocat greci tottura oris q̄ fit a fectioe nervuoz Cor. cel. **Rinodentes**. g. canini dentes.

Rinoglossa. g. cinoglossa canis lingua.

Rinopotamos. g. fluuiat canis. cautoz fiber pōtic⁹ canis rē.

Rinoz vocant qdā cicera pua nigra f3. S. li. de alimētis.

Rinosbaton gre. fm̄ Dya. vocat a qbusdā capparis.

Rinofeat. g. kinofuata f3. S. i scdo d alimētis supra i cios.

Rinodoseos supra i cinodoseos. **Riparisos**. g. cip̄sus.

Riquidos pro cicidos Ste. scripsit et est galla.

Rirada. g. durities Dya. ca. de adianto et alijs locis.

Rirat arabice pōdus sup̄tū a seie xilocrate supra i kerates.

Riri grece inlūte parue lintoli.

Rirki. g. quoddam os ex ossibus tibie equi fm̄ Herodium in libro de curis equorum.

Ririon. g. spēs tinee capitis que facit foramina manantia s̄a nien simile melli. differt autem ab acoris magnitudine foraminum. Pau. ca. de acori et kirys.

Rirakes di. ūt. g. murices pisces sanguie q̄p tigris purpura.

Rirtas ara. exposuit translatio Aui. carta et kirtas hodie sunt sextiziola recta ex burdhi. et burdhi est velut vincus

quidam in aquis nascens qui vocat papius vel vt quidā

paliuras sca vaporium. Dya. inquit vaporium vñ carta ale-

pandrina fit rē. ex hoc sunt kirtas illa. s. festiziola i que in-

uolunt egipti spēs suas et merces. Pli. ca. de generib⁹ car-

tari et quātr fiant. enforetica inquit carta inutilis ad scri-

bendum in volucris cartari segestrūg in mercibus vñg

preber. ideo a mercatoribus sic noiata rē. et qm̄ transla-

toz Aui. exposuit kirtas carta et burdhi papius multi acci-

piunt papiū in qua scribim⁹ nescientes qd illa papius de

qua dicunt auctores ē vt dixi d genere vinci medicina stipti-

ca apra vulneribus et vicerib⁹ s̄lir kartas qd ex ea fit facie-

bant tñ antiqui re vera cartas ad scribendū ex hincis palu-

stribas. et ipsa papiro iungentes texturas duplices ipsorū

vna in super aliā vñā. s. per longū et aliā per transuersum. et

sic linūtas quoddaz glutine appellantes pollebant sic que

volu mina faciebant. et ego vidi Rome in gazofilatys anti-

quorū monasteriorū libros et p̄uilegia ex hac m̄ā scripta

ex litteris apud nos non intelligibilibus. nam figure. nec

ex toto grece nec ex toto latine erant. **Kirre**. g. varices.

Kirutes Ste. ē lana margaritalia. **Kirsa**. g. auis pica.

Kisch ar. est cibus q̄ fit ex s̄lir frumēti aly ordei macerata

in lacte acetoso ex qua faciūt pilulas maiores ciceribus et

desiccant et seruant. has coquunt cū carnibus vel pingue-

dine elixantes et ē cibus infrigidatiuus i. Almanfore iube-

tur dari oyabensis. dicitur etiam kisch ipsa similia vel fru-

menti vel ordei cū lacte acetoso vt infra in tarcanō.

Kislerion grece pumex. **Kissokockon**. g. bacca edere.

Kissos grece edera. **Kistis** yithar. g. vesica kistis yvine.

Kist. ara. nomē mēsure Jo. Sera. libro septimo in p̄fectioe

electuary de citonyis auctoritate. Sal. que ex ea ē Roma-

na est libra vna et semis. Jre Aulcan. ca. de sciatica kistuz ē

corile one. liber de doctrina arabica exponit qd ē cadus.

Kbitim arabice est altea. **Kir** arabice murilegus catus.

Kitira arabice est dragagantum.

Kitran. a. grece dicit kidria vel kedria vt supra. latini ce-

drian dñt est gūmi cedri que vocat apud Aui. xerbis est

kitran vel alkitran notū apud nos qd dicimus vulgo ki-

tran. sed de hoc supra in ce rē. **Kitria**. g. citr⁹ arbor.

Kitrinos g. citrin⁹ color. **Kladeuma**. g. putamē sarinū.

Klimax. g. gradatio sic vocat qdā p̄fectioes in antidotario

vt. ex eo qd pondera specie p̄ponentiū eas p̄cedunt gra-

datim vel a scendendo vel descendendo ex quibus ē vna

que vocatur hermaica ab Hermete auctore.

Klimia apd Aui. est fumus seu fulgio adherens supiorib⁹

formaciis purificatione cuiusq̄ metalli. scoriza vō ē fex de-

scēdēs ad isferiora. aliqñ alchimia iueit. vide supra i codia.

Klinopodes grece lecti pedes. apud Dya. vō clinopedien

vocat quedam planta de qua supra in cli.

Kloros. g. singultus pulsus viscerū suspirū li. de doc. greca.

Knidi. g. vrtica. eo qd tacta prurium facit.

Knifinos grece pruritus. **Knobus** arabice panis.

Kobus bacce ara. nux de xarch que vulgo melegeta dicit.

capitulum eius apud Aui. non videt habere in toto veri-

tatem qd asportetur de sciauonia vocat chobus bagne.

Kochie grece cocle conche.

Kochlidion. g. murex coclea maris acuta.

Kodia grece popaner inde dyacodion.

Kochimilon grece prunū chochimelū dicebāt. antig.

Kokinios. g. cochinus cocineus color rubicundus.

Kokium ara. piscis qui dñ vitulus marinus. g. vō foka. ali-

qñ arabes dicunt kike. sed apud Aui. in arabico ē koki. sci-

as qd multū puenit in figuris koki et foka. nam hoc ē ap. i

libro de aialib⁹ kokiū iquit p̄t vt qdrupedes et lactat rē.

pascitur et terra et mari et gradis pedib⁹ silib⁹ catulo rē.

Kokkos grece coctus grana tinctoz apud Pau. vocat coc-

cus virio de piscis et vocat sumach tinctorum rē.

Kolla. g. gluten supra in co. **Kollaniscos** grece racem⁹.

Kolasticon grece purgatorium. antiqui libri habet calastū

cum sed grecus sic scribit.

Kolibon granum coctum. i. frumentum.

Kolimbos. g. olivę columbares oleaginea.

Kollirion grece colliriū. **Kollofonia**. g. resina cocta.

Kollon grece intestinū penultimū. **Kolos** vero anus.

Kolpos grece sinus sinuatio. inde encolpism⁹ medicamen-

qd in sinū matricis inicitur i multis libris antigis iuenit.

Kolub. i. medicamen matricis.

Komaros grece comarus de qua supra.

Komeos in li. antigis sepe inuenit pro gūmi arabico.

Komidion dicunt greci de gūmi cukiqz arboris liber de

doctrina greca. **Kodasion** stafilis grece racem⁹ vne.

Kondes arabice condisi supra in con.

Konder ara. olibanū qd et luben dñs post grecū de q̄ Isra.

Konditos. g. vinū conditum cū speciebus nectar.

Konia. g. et kontartos et leucasia et asbestos oia sunt noia cal-

cis viue in greco.

Konion li. de doc. gre. herba venenosa et mortifera et ipsa ē

cicuta que a Dya. conios vocatur vt supra.

Konirozos grece puluis. **Konis** grece cinis.

Konops. g. culx in conopion conopeum opertorium lecti

vel trichin⁹ pro culicibus.

Konos. g. pinea strobilos nucleus eius.

Kobol vel alkobol et vt vulgare kaor. a. oia medicina ocula-

ris. ita qd atimonū apd eos p̄p̄cellētē p̄p̄ietatē quā bz

ad oculos kobol vocant. quāuis p̄prio noie artinach voce-

tur. collirium vero p̄p̄ie est s̄ief vt supra in co.

Kopion. g. stercus letamen purgamentum.

Kopro grece cedo incido scindo.

Koratos coruus quāuis aliter vocetur.

Korax coruus vetulus magis.

Kozat Albau. a. ē oculi plāta fōtis et est senatiō. et ita scribit

apud Aui. sed translator exponit pupilla oculi. et causa su-

pradicta est erroris eius in corat.

Kozdumeni ara. exponunt carui agreste apud Dya. dicit

cardamomū vt supra in car ostensum est.

Kozamahama dñt arabes de crocomagina.

Kozī grece pupilla oculi inde platicoziasis dilatatio pupil-

le vt infra in pl. **Kozion** grece coriandrum.

Koziā. g. fluxus reumatis ad nareis proprie.

Kozone grece cornix. **Kostos** grece costus.

lib. 13.
cap. 12.

verit
dicit
rati
comy.

vi
135.

*R*otilidones grecum est ligamenta fetus.
*R*abi. g. balica caulis crocacia.
*R*ana. g. cornus a: boz kranion fructus cornu.
*R*reas caro creata carnes sarcos etiam vocatur vt in. s.
*R*epali grece crapula. *R*rimon grece lilium.
*R*rynoides dissolutiones membroz minute que in ypo:
 stasi vine interdum apparent.
*R*ryos grece frigus per. y. *R*rios grece aries vertex.
*R*risimalnera cretici dies iudiciales detei minatiul.
*R*rista. g. iudiciu examē discusso indicatio.
*R*ristalos. g. krystal. *R*ristalodis. g. glacial glatie plen.
*R*richarion. g. ordeolus qui in palpebris nascitur.
*R*ritbe. g. ordeum kribinus ordeaceus.
*R*ritaina. g. cretan. marin. *R*rocoma supra in co.
*R*rocros grece crocus. *R*rocodos croceus.
*R*rocodilos grece crocodilus. *R*romyon grece cepe.
*R*ubebe inquit Ser. post q. aggregati simonē Dya. z Sal.
 super oēs herbā inuenit q. Sal. non memorauit mirtu agre
 stem. z Dyas. non numerauit cubebas. z vidi q. descriptio
 Sa. super kubebas est descriptio Dyas. super mirtus agre
 stes zc. Zui. parauit virtutē cubebe virtuti rubee. z Ser.
 virtuti fuquar. in aliquo ipsoz est error a similitudine no
 minū. que est iter fu z fue que est rubea. Ste. carpsion di
 xit vocari. g. cubebas. *R*ubeze ara. malua.
*R*uch arabice persica vel kbauch.
*R*ulb. a. miliū solis. Jo. Ser. ca. de lapide dicit q. est medi
 cis inda. dixit tū kolb. sed idē est. nā arabes. o. z u. litteria
 carent. sed habent vnam mediā inter vtriusq. sonum.
*R*ulkas. a. culcātia. Zui. de ipsa ca. facit nota est in siria.
*R*ulef. a. salix z garab est species eius.
*R*ulungen arabice galanga. *R*umetre arabice pira.
*R*unte ara. affodillus. *R*uraba. a. p. s. vulgariter rogel.
*R*urrat arabice porrum. *R*urbeth arabice eleborus.
*R*urnaba arabice vlcus.
*R*uramū kksiamū Ste. ē mehebū p mehab dixit arabs.
*R*ust arabice coltus.

Littera

tam apud grecos q. apud
 arabes eodē mō se bz sicut
 apud nos. Lahabum sepe inuenit in rega
 ti dispōne hali z est mucilago cuiusq. rei v
 ptilij seminis lini fenugreci vel alterius la
 habe dicit arabs.
*L*ahab arabice saluia que z busach oscif. z propter hec duo
 noia duo facit Zui. capi. sub duabus litteris.
*L*abar Dyas. nascitur circa aquas z ipsa aqua habet flosel
 lum exalbidum. tota herba est acris zc.
*L*abdion. g. fm Demoste. est ferramentū subtile quo anser
 tur aliquid oculo infixum.
*L*abe grece cultelli vel scalpelli manica. De. ca. de ypo spa
 tismo faciendo ad lachrymas labi zc.
*L*abiar vel laurax. u. consonante. g. est piscis lupus dictus
 z vorolus. qui. a. laboris of. *L*abula spēs ē titimalozum.
*L*acca est gūmi rubicūdū quo tincture fiunt. arbor eius est
 in arabia filis arbori mite. Zui. duo facit ca. de ipsa vnus
 qd incipit. lacca. aliud keibē qd penit. ignorasse videt. vt
 supra in ke. ara. vocatur lech.
*L*accar dactili in anridorario vli in pfectione esdre ispalēsi.
*L*acescens virtus Dyas. est quam greci dicūt mictricem.
*L*acteris gre. hec a multis cataputia minor vocat cōpara
 tapēnta dactilo quem maiorē cataputia vocat. z ipsa ē de
 maioribus lacticius. sed arabi. vocat mehubedane. Zui.
 vero meubethene. alij mendanā. Joā. Ser. in septimo ca.
 de laxatiuis simplicib. lacterides ingt z ē mēdana z dicit
 fruct. amar. zc. vocat aut aliq. granū regū vt apud Zui.
 Dya. duo vt de ipsa facere ca. vel de duab. p. similib. in oi
 p. pletare. vñ sic. lacteris ingt multi istā lacteridē putant

bastaz bz in cubiti lēgitudinē. sed inanē gressitudine vñ
 digitū in qua est capicellū rotūdū. folia in basta sunt longa
 amigdala sed oblongiora z latiora lenia z in lūm. o. b. sile
 sicut aristologie aut edere oblonga. semē ē in cacumie vir
 ge ipsius obrotūdū sicut cappae. que cepita separata sunt
 a se. semē defozis nigrū ē intus a: buz z gr. su. dulce. radix
 eius tenuis est z inutilis. ois vñ ei. fruct. lachrymo z succo
 plenus ē sicut titimalus zc. aliud ca. sic. lactura tirsū. bz
 oblongū vastitate digiti caui z in sūmo q. s. romulū distu
 sum z folia oblonga fructū in sūmitate rāoz bzis triangul
 luz z subrotūdū z i modū capparis in quo tria gna conti
 nent sub mēbranula que intra corticē ē zc. sicut in supra
 dicto ca. nisi q. ibi aqua calidaz dari iubet. in hoc frida zc.
*L*acterides est alia planta a lacteris supradicta vt vides p
 Dya. q. uis sit lacticiu z filis eian libro vñ dimemidariū
 duo ca. inueniunt de lacterides forte due plante sic vocan
 tur. s. lacteris de qua supra nō p. p. z de alio p. p. z vere.
*L*actinia dicunt plante hñtes lac maxie acutū que vocā
 tur. a. lactua. de q. titimalus p. p. p. s. fm Dya.
 z p. li sunt septē vel octo. de q. s. fra in ti. dicit. alie vñ plā lib. 26.
 te hñtes lac acutū sunt multe. q. s. z Dya. est q. nūc dicta cap. 8.
 est lacteris z lacterides. z camelea q. ē mezerion sicut loco circa
 suo expositū est. z que vocat a Dya. panax de cuiā q. ē elula
 z scebrā. a. z p. p. s. g. ē similia rute in folijs z plāta scan. o.
 nec que est spēs volubilis z postulaca agre stis dicta q. i. l. p.
 tozib. maris abūdat. z de ipsis est turbit. q. vocat a Dya.
 tripofilon. z est de eis volubilis minor que ybilbet in yu
 nels inuenit in ortis z domesticis locis. parū mē ē laxatiua. z
 de eis est fm Zui. mebeizabarag. z multe alie que ab au
 ctorib. nō scribunt. oia hec lactinia hñt virtutē laxatiua
 acutā z vlcera tiua. sunt at z multe alie plante lac n. ultum
 hñtes que nō dicunt lactinia. eo q. acutū lac n. hñt. sicut
 lactuca scariola endiua papauer z mte alie q. s. mē mē mē
*L*actuca asini apud p. li. ē planta que X. tio esset difficile. lib. 22.
 vocat a Dya. anbusa. de qua facit Zui. iij. ca. vt supra in
 an. Sal. vñ in sexto de simplicib. medicis. iij. dicit esse e.
 spēs. q. vñ vocat onocalia. secūdā localus. tertiā abuge
 labus quartam dicit carere nomine z omnes dicit eē spe
 cies a finar. de his supra in abngilisse.
*L*actuca p. li. lactuce sponte nascentis primū gen. ē quā ca lib. 20.
 primā vocat. q. p. lices i mare delecta p. tinus necant q. sūt cap. 7.
 in p. xio. alterū ē qd greci sapō vocat. tertiū isatiz dicit. q. in p. n.
 to ifectoris lanaz vtunt qd siluaticū vocat file laphato
 siluestri folijs nisi q. plura bz z nigriora. hec p. xia singul.
 cōia aut spōre nascētib. cādore caulis iterdū cubitali lēgi.
 tudine tirsō z folijs scabris. ex bis rotūda folia z breuia ba
 bentē sunt g. heraclea vocet. qm accipitres scalpēde eā suc
 coq. oculos tigēdo obscuritate cū sētere discutiāt zc. z ali.
 bi. est iua maxie lactuca amara ē lactici. q. quā nos meconi
 dē vocam. zc. i. papauerinā. bz. n. z odorē z virtutē papaueri.
*L*actuca marina vocabatur antiquit. tit. malne fz Lor. cel.
*L*adanū dictū ē ab ea herba yñ colligit quā in Lypro ladā
 vocat p. li. laudanū in ara. scrabo vocant traduntq. filias
 arabū postu caprarū ifringi atq. ita succū villis caprarū z lib. 12.
 pasta adheret. verū ara. laudanū i Lypro cē yreoz barbis
 genibusq. villosis iberis. s. edere flore deroso pastib. ma
 tutinis cū ē rozulenta Lyprus deide nebula sole discussa
 in pulnerē madentib. villis adherescere atq. ita laudanū
 depicti sunt qui herbā in cypro ex qua id fit ladā apellāt.
 z enī illi laudanū vocat b. pingui insidere atq. attractio su
 niculis herbam eam conuolui etq. ita offas fieri zc.
*L*agoceros fm Dya. vocat quedā spēs trifoli qd leporinū
 latine dicitur. *L*agoceros. g. talpa sed proprie aspalox.
*L*agoos grece lepus.
*L*agoopalmia De. hanc sunt hñtes qui. cōducto palpebra
 superiori tegere oculum minime valent. sit aut sepe cicatri

Plin.
 lib. 2.
 cap. 8.
 p. p. n.

lib. 12.
 cap. 15.
 in p. n.

lib. 21.
 cap. 17.

lib. 22.
 cap. 16.

lib. 20.
 cap. 7.

lib. 2.
 cap. 1.
 in p. n.

cis cōtactu nūc totius palpebre nunc eius ptis sic vocata
similitudine leporum. qui etiam dormientes patentib' oculi
lis capiunt sonum.

Plinius lib. 26. cap. 8. p' p'n^o
Lagopos grece est dictu pes leporis dicta est a similitudine
leporini pedis. nascitur in pratis et locis cultis et ubi oliue
habundant et hanc ego vidi depictam in libro greco. Dy.
habentē folia pusilla triangulate forme per oēs ramulos
vtrinq; ab ambobus laterib' contiguata per totū humilē
plantulam expansas sup facie terre in multis locis nascit.
quidā falso hoc nomē attribuerūt agrimonie. quidā gario
filate. Ste. lagopos herba similis pedis leporis.

Lachana greci vocāt oia olera. lachanō olus. vñ crisolocha
na aureū olus qd ē attriplex. lachana ē dicere potes.

Laser altaic. a. herba ircina de qua supra.

Lablab vel lableb idem quod lebleb infra.

Lalaf. Ste. est rutale. exponit Cōstantinus qd est trifolium.

sed infra in ruthaba.

Lama. Plin. lama inquit vocāt arbozem spinosam in india
et in arabia nascētē in qua fit mastix et. sed infra distiguēs
spēs masticiis dicit chium meli' qd in lentisco nascit.

Lampas alchutrub dicit Aui. qd est planta filis yfopo. et vo
catur ara. siragi alchutrub. sed siragi in libro de doctrina
ara. inuenio expōitum qd est lucerna vel cādela ardens.

Lampiris. g. nocticula incendula et.

Lanaria f3 Dy. dī palur' a quibūda; eo qd ex eo lana lauat.

Lana aliqū p auripigmento reperit. Sal. ad paternianū.

Lanceolata vocat plantago minor. fm Adacrum.

Lappa maior a multis vocat bardana. minor vō folia h3
obrotida vt attriplex de qua Dy. sanction aut fagalinō
quā multi aparine vocat et. Plin. mirabile iquit in lappa
que adherescit qd in ipsa flos nascitur non euident sed intus
occul' et itratē semiat velut aialia qd i se paritū et.

Lappago latie vel purpurea dī plāta q. g. filo antropos Dy.
dī aparine quā gre. phylōatropon vocat et. vt supra i ap.

Lappago Plin. similis ē anagallidi nisi eēt ramosior ac plu
ribus folijs asperiorib' rugosa aspior et siccā et. anagallis

Lapatū apud Dya. idem est qd apud Aui. Xest maior.

acetosa. si legant vtrinq; ca. sil appebit qd ita ē. Dya. lapaty
liij. sunt gñā. vñ qd manducat. aliud qd oxilapatium di
citur. locis humidis nascitur et duris in fumitate folia acu
ta et dura sunt. verū melius est qd in ortis nascit. tertiū vō
est agreste et minus bonū simile plantagini super terrā spā
sum et molle. quartū genus est qd multi zadaz dicūt folia
lapaty agrestis habens et virgellam minore semē ei acu
tum et rufum et viscidū super virgā habens semen et. apd
Sera. ex verbo Dyas. de hoc quarto gñe dicit qd est aceto
si saporis. et ex verbo Sa. qd qdā ex eo est insipidū. et qdā
acetosi saporis. apud nos vocat acetosa pprie quedā spēs
lapaty que maxie in nemoribus inuenit. differt ab alijs
spēs lapaty folij qd folioz inferiora quib' virgis adherēt
duas barbulas vtrinq; hñt sicut iarus. et qd acetosi saporis
est valde. Plin. est siluestre lapatiū qd aly oxilidē appellat
p'ximū satiuo folijs acutis colore bete candide radice mi
nima. nostri vero rumicē aly lapatium cantarinū vocant.
est et aliud genus fere oxilapatō vocant satiuo idem filis
et acutiora folia ac rubriora nō nisi in palustribus nascēs.
sunt qui ydrolapatuz tradunt in aq natū. est et aliud ypo
lapatō maius satiuo candidiusq; ac spissius et. et infra. neq;
obmittam' bulapatō. radice tantū altitudine differēs et.
qd supra dicit satiuo p'ximū itelligo oxalidi qd ē dictū ace
tose. est aut aliqua herba acetosa pp qd dictū ē. ppe aceto
sam. qd dicit canterinū a canterio dī qd iūmētū castratum
siue sit equis asin' vel mulis. ypolapaton est dictū equi
num siquit bulapatō boninū Aui. ca. de acetosa que ē lapa
tium asserit qd yna spēs eius est acetosi saporis tantū ergo

non ois acetosa. secūdū ipsum est acetosa in sapore vt supra
d lapatio. Macer herba solet lapati vulgo parella vocari.
Lapatolū in vnguento martiaton et.

Lapaton grece lapatium. et etiam origina dicitur. Ste. lapa
ton hemafon p bumadh quod est acetosa.

Lapatos grece glis lapa de qua supra.

Lapara grece abdomen pinguedo.

Lapis abestos. Plin. i archadie mōtib' nascit coloris ferrei.

Lapis achates f3 Plin. repertus pmo in sicilia iuxta fluuiū
etiūsdē nois postea plurib' locis multa cognominā h3 mul
tasq; varietates antbachates dicit cū vritur murrā redo
let qdā corollacates guttis aurcis saphiri mō i creta abū
dat in phrigia viridis quidam rubentibus yenis et albis
quidam leonine pelli similis.

Lapas adamas qdrat' sp taxilis filis duritia oē corp' ex.

Lapis alabastris nascit in alabastris egypti et si Xcellit.
rie damasco.

Lapis alectorius in ventriculis gallinaceoz inuentus cri
stallina spē magnitudine fabe et. Plin. et aly aliū filis aque
limpide dicunt in cerebro caponis antig iuentū fuisse.

Lapis agapis putatur a quibūda; idem qd iudicatus. f3 nō
constat colore similis pelli leonis dicitur.

Lapis alefekifa apud Aui. est dictu lapis pontificis.

Lapis alkali apud Aui. in ara. est aseli et.

Lapis armen' nō possūz dicere diuersitates qd vidi h' la
pidis. ita qd non certificor de esse ipsi. in Alibani ex aucto
ritate Cōstātis est igit colore filis lapidi lazuli et pictores
pingunt cū eo loco azuli. filij melue. ē Dyafan' et leuis et.

Lapis asi' Dya. in alexandria tātimodo inuenit et opitū
est ad vsum medicine qui est colore candidus et leuis in
modū pumicis. et veluti puluis manib' insidens ali' pūni
ceus est hñs annotatiōes nigras per altū et superficies ex
salsedine scabrosas et colore albū. habet aut saporē saluigi
nosus et nitrosus et. Aui. asius est lapis supra quez nascit
sal cin' flos nominatur asius. et videt qd sit eius gñō ex ro
re maris et imbre qui cadit super eum.

Lapis asius in vero Dya. eligendus est pumicis hñs colo
rem leuis et ianis deitus fragilis ycnas hñs deint' melli
nas. flos vō eius dicitur qd est super ipso lapide. sed velut
flos tenuis colorem habens subalbidū sicut pumex et sub
mellinum lingue applicitus mordicosus est et.

Lapis bezabar ē tiriaca oīz venenoz. et est nomē persicū.

Lapis chelidoneus inuenit in ventrib' yrundinū. cui' gñā
sunt duo. niger et rufus qui colligant capris pulis yrundinū
ex nido et fixis eoz vtrib' inuenit et. ego vō inueni cū his
et albos. aliud ca. nō vñ. Dya. sed alibi pulis yrundinis de
fetu primo luna prima aperiens inuenies in eo lapides ou
os vñum benefactum et alterum malefactum et.

Lapis crisolitus lucidissimus est et colore auri.

Lapis exebon' alb' ē et speciosus qd solēt aurifices aurū lim
in coritbo. hic missus i aquā feruētē p'nuo tepidiorē red
dit et si aliquatū ibi steterit oēs ardorē tollēs fridā effiē.

Lapis ematibis ē dictu sanguine' aut qd fricatura ei' san
guineū colorē reddunt qd oī fluxui sanguinis cōpetit.

Lapis ferugei. a. f3 Alibani ē lapis topace'. si dicis feruzegi
Lapis frigi' Dya. quo in frigia ifectores vtunt' Xide ē.

vñ et nomē accepit vtilis ē colore viridē hñs qd ē mediocri
ter. grauis et varias ycnas hñs sic catimia et. alibi ca. facit

Lapis calaminaris supra in cadimia et vocat diffregis et.
et infra in ponfolinx et in turia

Lapis gagates Dya. inuenit in licia circa ripā flumis qd gā
ge appellat. colore niger et aridus qd si limiosus mediocri
ter leuis valde. ei' ē melior qd facile exarferit igne et odorē

Lapis galatides grece est dictu lacteus. et sic Xaspalti b3.

lib. 37.
cap. 10.
lib. 37.
lib. 10.
in p'n^o.

Plinius
lib. 37.
cap. 10.
lib. 37.
cap. 10.

Plini.
lib. 36.
cap. 17.

vocat apud Anicē. Dya. colore est cinericius gullu dulcis
qui tritus lacteu colorem emittit: vnde sic dī rē.
Lapis i q̄ acuit est cos. ara. dī almelen. g. vō alkom.
Lapis iudaicus de regione iudee deferitur vt Joā. Ser. ca.
de lapide cuius formam describit.
Lapis lazuli est duoz modoz. vn^o dur^o ferro nō cedēs ce-
lestini coloris qui est laudabilis mundus a marmore albo
et a marcasita. alius est fragilis minus pulchri coloris velu-
ti terra azurina q̄ circa mare nascit cū azurio c. tramarino
nec hz in se marbasita: et hic est ineptus medicine.
Lapis lignites apud Aliaba. est gagates.
Lapis lincis ex vrina licio coagulata inuenitur.
Lapis lune apud Aui est q̄ apō Dya. affosellinū vocat et spe-
cularis fm Albai dī ingt spuma lune iuenit de nocte in
regione arabum in augmēto lune. valz epilepticis.
Lapis magnes q̄ ferrū trahit mlti adamātē putauerūt falso
Lapis molipdides. g. est dictu lapis plumbi vel plūbeus et
dicit q̄ bz virtutem. s. scorie plumbi
Lapis moroptos Dya. quā multi galaxia aut leocografidu
vocat nascitur in egypto quo libeones ad dealbandum
lintheamina vtuntur quo citius siccantur rē.
Lapis pirites apud Dya. et Sal. in epistola ad Blanconē est
marbasita: q̄ bz ex concordia eius ca. cū ca. de marbasita
apō Aui. et dī a pir q̄ est ignis qz pccus ferro ignē emittit.
Lapis specularis lapis lune affosellinū idem.
Lapis spōgie adherēs nō ois q̄ i cauernis spōgie iuenit: s. p.
prie cui nātr adherēbat i saxo dū viuēret et ē asper et dur^o
Lapis sumbedig ara. est lapis smerillus quo X valde rē.
polluntur lapides rē.
Lapis zabarged ara. est smaragdus et smarad dnt.
Lapana. p. li. ca. de bazafica iter siluestres bazaficas et lapsa-
na ē pedalis altitudine i rursus folys sinapi filis nisi candi-
dior eēt rē. hāc qdā armozatā crediderūt: s. idē ca. d. ra-
phano. ē iquit aliō gen^o raphani armozatā dnt folia bz si-
milis lapfane rē. ergo nō ē illa. grec^o lapfana dīc Dya. lap-
fane gen^o oib^o nō bonū eustomachū meli^o lapatio rē.
Larix grece faur laringes fauces.
Larix spēs pini de qua p. lini. oia ingt gña pini accēsa fuligi-
nē imodica carbonēqz repēte expuit cū eruptionis crepitu
iaculanturqz lōge excepta radice q̄ nec ardet nec carbonē
efficit nec alio modo ignis vi psumit qz lapides rē. nec idē
dicit Vitruui^o in libro de architectura et alibi. p. li. larix in
gt feminā bz quā greci vocāt aefida mellei coloris rē.
Laros grece gauio fulex gauia gauē fulica auis.
Lasar grece asa quā Dya. dicit eē lachzymū filty. filr in ca.
de filfio dīc q̄ lachzym^o ei^o ē lasar. vocat ēt opos grinatiū
de quo ifra. p. li. laser ex filfio p. luit rē. Dya. optimū lasar
q̄ circiactū dī subruftum et plucidū et itus et albidū odore
viscidū q̄ hūore cito resoluūt et i gustu statū hūorē prouo.
Laserpitiiū ē idē q̄ filfiiū p. li. laserpitiiū q̄. g. X cat rē.
Laserpitiiū vocāt in cirenaica puincia reptū c^o succū vocāt la-
ser magnificū vlti rē. et ifra ita in africa ferūt laserpitiiū na-
sci solitū rē ferā ac cōtumacē: si colore ē in deserta fugiētē
radice multa crassaqz caule ferulaceo aut filsi crastitudine.
h^o folia maspitiiū vocabāt apio maxie filia. sem erat folia
ceū. foliū vō ipz deciduū vefci pecora solita pmo purgari
mor piguescere carne mirabilē imōm iocūda. alij tradūt
laserpitiiū radice fuisse maiorē cubitali tubero q̄ in ea super
terrā hoc icfō pfluere solitū succū ceū lactis sup nato cau-
le quē maguderi vocauerūt folia aurei coloris. p. seie fuil-
se caderitia a canis oru austro flāte ex his laserpitiiū nasci
solitū annuo spatio et radice et caulib^o psumētib^o sese rē. sed
et Dya. ca. de lesar ē igt lachzymū berbe q̄ sulfer appellat
q̄ multis locis in similitudine ferule crescit folia bñs circa
se maiora q̄ aptū sed semē simile est rē.

Lafine. p. li. olus siluestre in terra repēs cū lacte multo flo-
rē fere candidū bñs cauliculū vocat rē. et alibi. lasinia vñū
foliū bz: sed ita implicatū vt plura videant rē.
Latbyron li. de doc. gre. exponit q̄ est cicerula. attamen i
li. de cibis Sal. exponitur q̄ est vitia.
Latbiris vel laturis. p. li. folia bz multa lactuce filia tenui-
ra germina multa in quib^o semē tuniculis p̄tinetur. vt cap.
paris que cū maturauere extimunt grana piperis magnitu-
dine cādida dñcia facilia purgata rē. banc Dya. lacteris
vocat. Ste. laturis est ebelqui.
Lathura planta apud Dya. que et lacteris vel ei similis vt
supra in lacteris.
Laucū in regali dispōne inuenit sepe pro loboch.
Laureola ē arbutū q̄ a Dya. vocat dasnides de q̄ supra a
similitudine folioz lauri dicta. non bz lac vt putant qdā. nec
semē eius est cocognidiū vt qdam sed est semē cameleē vt
supra. nec est mezei ion vt alij putauerunt.
Laurax. g. u. cōsonante vel labrax piscis lupus qui et vario-
lus dicitur. apud Al. est saborb.
Lauresū et alibi laulesū p. milio pōif i regali dispōne. Dali.
Lauromel. g. istz chirurgici q̄ gre. garicō vocāt ifra i mel.
Lauzud ara. azutinū vel lapis lazuli vt Aui. scripsit.
Leban arabice caro.
Lebelabū p. lebleb scripsit Ste. rē. Leben arabice lac.
Lebleb. a. volubilis q̄ mltas bz spēs. verūti i siria et egypto
vocāt B noie qdā volubile quā minorē dicim^o. q̄ nascitur
vbiqz et in vineis et i locis cultis bñs lac et est de faciliōrib^o
laxatinis: ita q̄ daf i febre acuta. Lec arabice lacca.
Lecina. a. Dya. lecina. vnde confectio olei liliaci fit rē. est li-
lium vt pater per Sora.
Lecitos kiamia. Pau. ca. de ylos que in pedibus fiunt non-
dum scini quid fit. Ledem arabice ladanum.
Lediō folia bz yridis filia satine caulē tripedalē. et in eo flo-
rem grandē purpureū rotundū semē minuto radice semē
pedalē in saxis opacis nascens. p. li. rē.
Ledō. p. li. si vocat herba ex q̄ laudanū fit in cypro insula
barbis caprarū adherēscēs nobili^o q̄ fit in arabia fit et et
in siria atqz africa q̄ taxio vocat. neruos enī i arcu circū-
datos lanis trahūt adherēscēte rosida lanugine rē.
Lessa Step. pro lusscripsit.
Lest. ara. rapa que et salgen etiam dicitur.
Leguia multoz sunt gñus et diuersoz nois in qbus diuer-
sa ydomata discrepāt: adeo q̄ pter fabas faseolos et lentes
q̄ apō oēs notissima sunt. in oib^o alijs dissentiūt multi. naz
in marchia teruissina vocāt et cicerulas cicera et ipa cicera
vocāt pizolos: ita q̄ alij medici ēt pueti cicerul vtunt^o
p. cicerib^o in oib^o casibus vbi cicera in medicina petunt.
Lebigelat expōit Ste. ypogstidos in scdo pratice pro lesbe
altis et ē dictu barba ircina ex q̄ fit ypogstidos vt supra.
Lelembacū scripsit Ste. scdo pratice pro cappare: sed et in
pfectione dyalace maioris nescio pro quo posuit.
Léma Demo. lēmas inquit vocant. g. grana parua sicca ac-
dura in oculis apparentia quas gramas etiam vocant rē.
fiunt ex lippitudine desiccata.
Lelissacos. g. saluia. s. apō Dya. elissacos scribit.
Lami liber de doctrina grecca lippitudo pituita gramavel
limi. dicas vt ipsi rē.
Lénias qdā falso exposuerūt auripigmētū rubeū: et sic mul-
ti posuerunt in pfectione athanasie scripte in antidotario
vli. s. lénias ē terra sigillata: et illa in dicta pfectione d3 ap-
pōi. Dya. lénias frigio terra ē ex cloaca sordida vbi misce-
sanguis capzin^o: et multi ista collecta faciūt trociscos et ca-
put sigillo exprimūt et vēdūt hec rubrica et dī. alia q̄ sino-
pida dicit nasci in spelūcis capadocie et post eliationē ad
sinopidā ferē et est sūma oēs grauis lecorosa viui coloris

lib. 19.
cap. 8.
in me^o
et lib. 20.
cap. 9.
i me^o
lib. 19.
cap. 5.
vltia.
medius.
lib. 16.
cap. 11.
in me^o.

lib. 22.
cap. 23.

lib. 19.
cap. 3.
p^o p^o n^o.

lib. 22.
cap. 22.
in me^o
lib. 2.
cap. 17.
lib. 27.
cap. 11.

lib. 3.
cap. 1.
in pa

lib. 2.
cap. 8.
p^o p^o n^o.

lib. 26.
cap. 8.
p^o p^o n^o.

lib. 2.
cap. 11.

et florida et fulva et resoluta foliis: apparet. est et lenia
fabrilis que non ita visib^{is} medicine conuenit. et si legas istud
ca. totu cu ca. de terra sigillata apud Aui. et Ser. videbis q
idē dicit. si aut alicubi posuit iuenias lenia p auripigme
to osidera qd fiedit p illa pfectione et distingue qd horuz
debeas ponere Ste. linia fragētes mulieris terra sigilla
ta Plini. pictores iquit antiq inter rubicaz gen^{is} coloruz
rubeoz palma lenie dabat que sic a leno insula of minio
prima. hec est antiq multu celebrata euz insula of nā
scitur nec nisi signata vendebat. vñ fragidez appellauere.
banc minio subliniit adulteratqz i medicia pclara res ha
bet et ex multis argumentis habetur q terra sigillata ru
bri coloris est. Lemonion in limonion quere.
Lenas greci vocant pituitam oculoz. Cassi. sced Demo.
lenias et melius. Lenias est sitia supra i fitrias.
Leticus arbor nota multis bz spes et apud nos. quaru cu
insula est mastix gummi maxie in insula chio in grecia et apud
nos et quedā facit gummi in corniculis qbusdā q bz colore
Lenticula aq ē planta pusilis folijs et obrotidis. (masticis.
In superficie aquarū stantiu natans quā dñt nō in terra ra
dices figere Dya. lenticula aque que super aquā inuenitur
natans rotunda ē sic lenticula colore viridē hñs et.
Leontopodiū Dya. latini bismaria vocant nascit sepe cu tri
tico tirsia bipalmis et surcosis in gbus veluti lamine bine
sunt semē pinētes cu folijs cauliculo agresti sibil^{is}. radix
est illi nigra rape filis. In vñ Dya. leptopetalon aut leon
topodion aut paradalioni dicunt herba est virgā habens
in medio palmi hñs altitudine in q virga sunt iterualla. i
ipsa virga sunt et capitella minuta filia terebintho i qb^{is} ca
pitellis duo vel tria sunt lenia folia bras. ice filia hñs et ra
dice nigra sic rapa rotunda et nodis plena in agris nascit
nadiis et tritico et. Plin. leontopodiū aly letbeorū aly vozi
petrū aly tozibetrū vocat nascitur in campellri et gracili
solo et. est dictu. Leonis pes. Leon. g. leo leonayt nos.
Leontina lepra dicitur magis ex hūore collerico fieri.
Leotopetalon aly rapadiā vocat folio habet sicce caule se
impedali alenit se semē in cacumine i filijs ciceris modo
radix rape filis gradis nigra nascit in aruis Plini. vide ne
sit leontopodiū supradicta.
Lepida et lepidosa a levis greco qd ē squāma Cas. fe. ca. d sca
bie ē dñu spēs alia scabiei q corticosa squāmas i cure ostē
dit qd greci lepidas vocat. vñ nomē a. g. lepra accepit et.
Lepida squāma metalloz ē q. a. tubel vocat. Dya. d squā
ma eris lepidā igit bona ē que ex acutis cypis fit q et pa
ria of aut elitis nugar ē que ex tenero eramine fit. hec me
dicine inutilis. eligēda vñ solida ē et ruffa q si aceto pfum
das q si erugo fit et.
Lepidos chalcu pro squāma eris sepe innentur.
Lepidos sideris Alina. de antidotis ad splenen ē squāma
ferri. nam sideron. g. ferrum.
Lepis. g. squāma Ste. lepis calco p calco taubalu eris p
Lepidū Dya. quā multi gingio appellat herba ē. (tubel.
oib^{is} nō et. hec vocat. ara. scitaragi sic pz p Seta. et Aui.
et ifra in se Ste. lepidū sitaragi. p scitaragi.
Lepo Dya. ca. de oristeroth sunt castanee.
Lepra duo signat. nā in multis libris de greco translatio si
gnificat squāmolaz vt supra in lepidā et tūc of a lepis q ē
squāma: et sic accipit in illo affozissimo. vere si qd et. Item
lepra cōserinde accipit p morbo illo execrabili q secūdu
modernos in. iij. spēs distinguit et secūdu hoc videt vici a
leporia greco qd est erumpna. nam in psalterio greco vbi
est leporia in latino est erumpna.
Leptafilos apud Dya. vocat vna ex speciebus artemisie et
est dictu foliozum epilium vel subulium.
Leptinica virtus. g. subtiliantia extenuatoria.

Lepton grece macrum minutu tenue subtile partus a quo
Leptokarea. g. auellana arbor. i. leptokareō (israelit. ta.
auellana fruct^{us} q si pua nux. Leptolachanō. g. olusculū.
Leptomere of id qd est subtilis sbe c^{us} pñu ē pachimere. sz
Dya. ca. de camomilla ē inquit leptomeria. i. extenuatoria
i. subtiliatoria. et i ca. de gramine ē leptomeris. i. extenuas
partem et. Leptopirefia. g. minute febres.
Leptofilon dicit Plin. vocari a quibusdam septimā speciem
titimali que dendroides. i. erbozeum dicitur.
Lepton Plin. ca. de cētanrea ē iquit altez cētanreū cognō
mine lepton minutis folijs qd antiq libadeō vocat qm sei
cūdu fōtes nascit. et ifra hoc cētanreū nri sel terre vocant
ppter amaritudinē sūmā. Hal. vo etena dicunt et.
Leibe. g. oblinio que et ennestia dicitur a lete.
Letargia accis morbi cerebri et ē oblinio. si dicis letargia
nō differt. nā q pita lraz apud gre. scribunt pluenet lati
ni in. e. trāsferre. greci tñ letargia pferūt. inde letargicos li
targicos obliuiosus.
Letheltea Ste. est taraticum et ypoquissidos.
Lethici ozobry. Pau. ca. de maculis faciei.
Lethici eppoi in mitridato. i. anti. vñ q est lacca.
Leusticus a Dya. vocatur liguisticus.
Leucata Plin. aly pbimō. aly scada. aly polygonacō dñt et.
Leucanton Dya. aut polygonocōn aut filen aut scidam dñt
radix eius similis est quipero amara valde.
Leucateidē vt apud auctores iuenio ramuli sunt ei nūquaz
pauciores duob^{us} in diuersa tēdentes flos cādidus lilio ru
bro filis semine nigro lato ad lenticule dūmidie figurā mal
to tenuis radice herbaci colore.
Leucantiū apud Dya. camomilla vel spēs ei^{us} supra in ca.
Leuce dyapigos emplz ab aibo pipere dictus qd. et in an
tido. Ori. et Cas. fe. et vñ.
Leuce Plin. mercuriali filis nomē ex cā accepit p mediū fo
liū cādida linea trāscurrēte qre mesoleucō qd vocant.
Leuce dyppimitiū emplm album ex cerusa. naz psmitti est
cerusa apud Cas. fe. in anti.
Leucis Dya. duo sub hoc noie faē ca. vñ sic leucis oib^{is} est
notus i floribus bz distātia qz mellinū et albu et purpureū
flore dñt. sz mellin^{is} color medicie necessari^{us} ē et. que bz
hūc flore sola odoie bz viole. et sunt oēs tres spēs keiri de
quo supra. Itē aliud ca. sic. Leucis. i. viola alba pectorie
est virtutis et extenuatorie sed flos plus et.
Leuce et apud Dya. duo ingt si ei^{us} gñā. vna ē mōtana et alta
ortina. mōtana folia latiora bz plus qz ortina. et vñ vici
et semē ei^{us} leue et nō amarū. et ifra. flos ei^{us} purpure^{us} ē vt il
liū. sed in siria plurimū nascit et alteri^{us} gñis q vtunt in cō
sectionib^{us} miris. ista vero semen bz minutus et customati
cum est cuius virtus est magna et.
Leucoion Dya. oib^{is} not^{us} ē. sed inter flores distātia bz et. et
ita est in vñ Dya. Leucos. g. albu leucotes albedo et.
Leucoma grece albugo.
Leucomata albugines oculoz seu albe cicatrices et dure i
cornea appentes p^{er} vlcera Alex. et ca. de vlcerib^{us} oculoz
vocat eas et sciodes cicatrices. i. duras. Itē Demo. vt in
fra in vlcus. Leucopiper. g. album piper.
Lenco flegmātia idropis ab albo flegmate diffuso p totū
Lencatemō q et ptemō of ifra in par. (corpus dicta.
Lencargilio grece alba argilla Plin.
Lention grece of id abietis qd pñmū ē medulle. Plin. et.
Leū. a. amigdala leuzū fericiū dixit Ste.
Lezaod of a. lapis lazuli et etiam azurium ipsum.
Lia grece dicit lenitiua q aspitates leniūt Hal. ad pñmū.
Libanon grece tñbus nos olibanuz et arabes post eos libe
Libanotis vel vt grecus libanotis ab olibano dicta. dixit

22.
22.
me.
2.
17.
27.
lib. 35.
cap. 6.
in pñ

lib. 26.
cap. 8.
circa.
mediū.
lib. 25.
cap. 6.
in fi.

lib. 22.
cap. 16.

lib. 27.
cap. 11.
in fi.

lib. 17.
cap. 7.
in pñ.
lib. 16.
cap. 40.
in pñ.

grecia herbaria q̄ est planta in creta nascens filis rosmarino habens odorē olibani: r̄ rosmarinū nostrū ē spēs ei⁹ vilioz: qua nō vtunt nisi ad calefaciēdos furnos. Dya. ē t̄ declarat inq̄r libanotidos tria sunt ḡna. vñū gen⁹ p̄fert sermen q̄d cactios d̄r folia h̄z maratri filia: sed latiora r̄ obzotunda super terrā spanla r̄ odorata r̄ virgā in medio lōga amplius cubito: in quo virga est capitellū in quo fert semē albū sile spondilio: q̄d semē obzotūdū ē r̄ angulosū r̄ odore viscidū r̄ resine h̄ns odorē: q̄d si masticatū fuerit os p̄burit: radix ē illi alba odorē h̄ns thuris. alterū gen⁹ ē sile supradictio: sed nō virgā nec florē h̄z: nascit locis saxosis r̄ asperis r̄. i. infra. sed Theophrastus dicit ericē ē libanotidā que in tracia nascit gustu amaro folia h̄ns filia supradictio: sed asperiora r̄ albidiora. libanotida vō quā Romani rosmarinū vocāt: eo q̄ in coronā cōponit. virgas h̄z tenues r̄ lōgas r̄ virides i. q̄b⁹ folia sunt spissa r̄ tenuia r̄ oblonga r̄ d̄ foris alba r̄ deintus viridia cū odore. graui r̄. bec planta apud Ser. vocat arbor marie r̄ apud Aui. bucor mariem r̄ arbor marie ē. r̄ vñ in nomine corrupto. nam bucor. ar. vapor. est eni dictū bucor mariē vapor marie. r̄ nos dicim⁹ rosmarinū: r̄ idē secūdū veritatē sunt. sed bucor mariē per ch. est apud Ser. ciclamē supra i. bu. Itē Aui. in ca. de mīlia vbi de mirachia loquitur ponit verba marie. Pan. vō eodē ca. vel casu ponit libanotis. Et. libanotidos ē marua r̄. libanotis ē dicit Dya. vocari ab aliquib⁹ secūdā specie policarie in ca. de coniza. puto falso.

Libanina s̄m Dya. dicitur paritaria vt supra in alfine.

Libanotidā vocat Plin. aliā plantam r̄ libanoti supradicta cuius quedam spēs montana ē que serpillio est filis.

Licanis stupida folia h̄z longa angusta lanuginosa subalbida caule cū ramis lanugiosis i. lūmo capite cauliculos e quib⁹ flos violaceus prominet r̄. liber antiqu⁹ istoziat⁹.

Licātropia g. Pau. ē spēs melie qua occupat nocte exiliuit per omnia lupos imitantes r̄ vsqz ad diem circa monumēta morant⁹: est melia lupina a licos q̄d est lopus dicta.

Licaplos Plin. longiorib⁹ q̄ lactuca ē folijs grossioribusqz caule longo i. r̄ suis agnatis multis cubitalib⁹ flore paruo purpureo. nascitur in campell ribus.

Licena Dya. licena igr que supra petrā hūidā nascit bzion ē. r̄. est quā dicim⁹ eparicam. hoc ca. p̄cordat cū ca. d̄ eparica ap̄d Sera. r̄ infra Plin. in licon r̄.

Licedoe La. se. ē morfea nigra r̄ aspa r̄ criosa q̄ ex melia fit.

Lichenos idē Laf. ipetigines igr gre. lichenas vocāt. latini vulgo zenias r̄. lichines ipetigines liber de doctrina greca.

Licen vel licon Plin. lichenis curandis nomē traxit. nascitur in saxosis locis folio vno ad radicē lato caule vno quo longis folijs dependentibus r̄. r̄ infra. est r̄ aliud gen⁹ lichenis petris tantum adberens vt muscus r̄.

Litiū Dya. eligendus est itas colore rufio r̄ defozis nigro q̄d diuisum bzūmū nō h̄z stipitium r̄ coloris rufi r̄ corcei apparet cū gustu amaro sicut est indicū q̄d r̄ meli⁹ ē arbor vñ fit ē lithios appellata siue exacaton folia buxo filia atqz spinosa generans nascit in dumosis locis ē folia r̄ grana r̄ radix i. vñ cōtundunt⁹ r̄ ex aqua dulci coquūt vsqz ad crassitudinē r̄. apud Ser. non est folia spinosa: r̄ bz r̄ amos lōgendine duoz brachiop. s̄ Plin. fit ex arboze spio sa fructu sili p̄peri p̄cipue amaritudia folijs p̄tis densisqz cipi mō ramis triū cubitoz cortice pallido radice lata lignosaqz buxi coloris. hac in aq̄ cū seie excocta ereo vase medicamē fit q̄d vocat liciō. ea spina r̄ in pelio monte nascitur. ipsam ḡdā in grecia p̄ira chātū chiromō vocāt r̄. ē est dictū buxus spinosa. Itē idē post sermonē d̄ rāno. alre p̄

gen⁹ rāni est siluestre nigrius r̄ quedā tenuis rubetes fert velut folliculos h⁹ radice d̄cocta i. aq̄ fit medicamentū q̄d Litiū vō p̄stati⁹ fieri spina tradit. Vocat litiū r̄. i. infra. quā r̄ p̄xokāton chironēā vocāt q̄les in indicis arborib⁹ dixim⁹ qm̄ lōge p̄statiūm existimauit idicū coquunt in aq̄ urfi rāi radicesqz siue amariundis eneo vase p̄ triduiū iterūqz exēpto ligno cogi donec mellis crassitudo fiat r̄. i. infra idicū d̄ra glebis extrilec⁹ nigris itus ruffis cū fregenis cito nigrescētib⁹. i. liciū mutari ad nigredinē. ex B̄ vides quot litiū sūt spēs. nos ē q̄z idico carem⁹ facim⁹ ex fructu nigro cuiusdā arbusi i. q̄d r̄ diomate n̄ro litiū vocamus cuius folia sunt filia folijs buxi r̄ ramuli recti qbus cauce auiculaz sūt succo granex expresso r̄ cocto in quo inenit idonea efficacia iuxta laudeo lili. vides ē p̄ Zul. ca. d̄ fctū zearagi q̄ est arbor litiū secūdū ipsū q̄ litiū qm̄ assumit ex ea r̄ qm̄qz ex alia arboze q̄ vocat adberlech. r̄ sic vides q̄ h̄z diuerfas spēs. litiū vocat ara. badbe. Sic. bezesa scrip sit. Licho grece lombo. Licos grece lupus.

Lico vocant gagnū castum supra in agno.

Liembzi in scdo Aliaba. ca. de scibus exponit maratri r̄ in fra in eodē ca. exponit Lōstātū. ponit. s̄ in alio exēplari erat liebali. Itē ibidē ca. de succis exponit abfinth. aliquid tñ libri p̄ maratro h̄nt libeberialy. alij lilembzi. alij liebezi. Itē de granis grana liebericop exponit citonioz. Itē in ca. de febre p̄tinna q̄ aq̄ liebzū asate exponit cucurbite in tali cōsufione ne scio qd dicā. scio tñ q̄ hoc nomē p̄o aliq̄ horum nec grecum nec arabicum est.

Liebre ibidē ca. de folijs exponit q̄ est oliua. itē liembzi ca. de succis exponit sex acceti. Lien splen.

Lienalis pariclimenos r̄ matrisilia idē vt infra in peri.

Lienteria g. flux⁹ ventris in quo emittit cibus indigestus sicut sumit r̄. Lienteriodes lentericus.

Ligamenta infra in tenantes.

Lignis quā i. corona pponit flos ē illi filis leucodio s̄ par.

Lignitis flōmos q̄ r̄ triat d̄r spēs. Purpureo r̄. Dya. r̄. q̄ta taxi barbasci eaz q̄s Dya. d̄serbit vt supra i. flōmos.

Liguz vocat multis vna lici s̄m Dya. r̄ lapis ex ipsa generatur. dicit elecorum ca. de licio.

Ligustrū qdā exponunt q̄ est volubilis maior que p̄ sepes r̄ maderias serpit. alij vñ capisfolium dicit q̄d fit fio res h̄z albos. Virg. in buco. alba ligustra cadunt.

Ligustic⁹ ē lenistic⁹ a liguria dicit⁹. Dya. ligustic⁹ multū nascit i. liguria p̄ucia. vñ r̄ nomē accepit. nascit i. mōte vicio alpib⁹ s̄z ciues panace illud vocāt iō q̄ radix alba ē r̄ odore rata filis panaci ē. Itē vna cū panace. nascit altis locis r̄ aspīs r̄ ymbrosijs virgā lōgā r̄ nodosaz h̄z filiz aneto in q̄ virga folia sunt filia mellilori sed molliora r̄ odorata q̄ folia r̄ in cacūine tenuissima sunt r̄ diuisa in virge sumitate caput ē s̄z ymbrosius vbi semē ondit q̄d semē nigriū ē r̄ obzotū s̄c fēniculi gustu viscidū r̄ odoratiū arōatice. radix ei⁹ alba ē filis panaci odorata r̄. caueat modernū p̄ lenti stico accipit semē i. folliculis chzotidis vt semē attripli cis.

Lichinos grece lupinus.

Licho vñ lico p̄stera belga. Likos. g. lup. likama lupa.

Lilebē i. scdo Aliaba. expōit memitte: r̄ vt p̄senū vnoti.

Lilimbace lbi expōit a Lōstātino q̄ sūt amigdale amare.

Liligi ibidē est indicus. succ⁹ herbe q̄ d̄r. anil ita expōit. vñ alibi i. ca. de radicib⁹ i. scdo p̄tice expōit q̄ radix mali granati. Itē in ca. d̄ febre p̄tinna vñ endliua.

Lilinga liē ibidem ponitur pro pastinaca.

Lili plura sunt ḡna supra in crinō r̄ super addit Plin. sunt purpurea lilia r̄ alijqz gemino caule carnosiore tamē r̄. d̄ice maioris q̄ bulbi r̄.

Lilifagus vel lilifagus vt Dya. est salua q̄ imitat ara. dicit elissacos. sed grece lilissacen dicit.

lib. 20. cap. 8. lib. 27. cap. ii. cap. 25. cap. 9. lib. 26. cap. ii. in pñ.
 Limoliō .pli. beta inquit siluestris quā limoliō vocant alij coloidō mltū miorib⁹ tenuioribusq; ac defiorib⁹ latina ꝛc.
 Limeuz herba appellat⁹ a gallis q̄ sagittas i venatu tingunt qđ venenū ceruariū vocant ꝛc. .pli.
 Limoniō Dya. herba est tirsū hñs lilio silēm ꝛ folia bete similia semen plurimū rubet ꝛc. .pli. succū lacteū mittit concrecentē gūmi modo būdis locis ꝛc. .s. lēoniō vocāt vide an sit idē. Aul. vō liminiū vocat quā Dya. limoniō.
 Limus aquatic⁹ pro kimolea i tumore pedū a .pli. ponit⁹. Linaria planta cuius folia sunt filia folijs lini. imo ipsa est linū agreste cui quidam assimilauerunt esulā: sed illa quā accipimus breuioꝛa ꝛ latioꝛa folia habet.
 Limon fruct⁹ pulcher odoratus plenus succo acetoso valde apto salamentis. ꝛ ipse ēt comedif sale conditus. nūq; meminī me de ipso legisse apđ auctoꝛē autenticū nisi apđ Aul. in q̄rto cas. ca. de cura febriū acutaz in generali vbi iubet dari aquā acetosificatis limonis non saliti.
 Limos grece per diphrongū liomos idē qđ pestilēria. lues pestis. limos per iota tñi fames inedia. sic ē i p̄mēto affo.
 Lineleon oleum feminis lini.
 Linchit semen in anti. vti confectioe mitridati minoꝛis exponitur qđ est viole semen.
 Linesia siue lenesia Dya. multi sic nominant cetaurcam.
 Limpha aqua. indelinsificus q aquā timet vt est morbus a cane rabioso. hic ꝛ idroforib⁹ dicitur a greco idrofori cos ab idro ꝛ fouos qđ est timor.
 Lingua agni lingua arteris amoglossa plantago.
 Lingua asini ē planta folia rugosa nō magna hñs radica las habens odorez ligni cipressi fragrantia.
 Lingua auis est semē fragini. qdam herbā putant fm Joā. Seta. ca. de augētib⁹ in coitu vocat⁹ lingua passerū. Item idem in septimo in p̄fectiōe pillularū indaz dīc qđ assumi lat pellicule vel corticule que est in medio bacce lauri. A. ca. de augētib⁹ in coitu inter medulas computat. non ergo Lingua bonis buglossa. g. est siluestris. Xest herba ꝛc. borago vō elafidē speciei est domestica.
 Lingua canis planta q. g. vocatur cynoglossa.
 Lingua ceruina vocant moderni scolopendriā. s. d. ea i sco.
 Lingua ircina planta similis buglosse nisi qz folia strictioꝛa ꝛ punctata albis maculis in radice spinalari.
 Lingua passerina a gbusdaz vocat⁹ polliconia. fm Albalui lingua passeris dicit⁹. a. lisen albasafir ꝛ est planta. que cre scit super terrā ad longitudinē vni⁹ cubiti hz folia viridia sic nasturtij. virgas subiles nigras ꝛ citrini coloris. nasci tur in segetibus in oriente habet flores citrinos ꝛ albos va ginas puas ꝛ i q̄libet est granū parū min⁹ grano melōis.
 Lipina frageris scripsit Ste. pro lēpnias.
 Linozoston quidā marubiū vocant infra in marubio.
 Lini semē medicie aptum est ad multa. ꝛ ex ipso fit oleum ad plurima vtile. Linoz grece linum.
 Linozostis grece mercurialis Dya. linozostis aut ptemon herba mercurialis folia hz ozimo similia. bastas sicut elisi ne ramulos breuioꝛes ꝛ inanes cū furcis plurimis ac densis. femina vō est maior que appellat⁹ tylicon semen hñs quasi acinas: sed quā plurima. masculus vō puioꝛ atq; rotū da ꝛ veluti bñis testiculis paruulis circa exordij natiuitatis ramulozū ornata capitella minata hñs circa folia si cut epytimū ꝛ semē rotundū ꝛc. .pli. linozostis siue parte nius a mercurio innētus est. iō apđ. g. erimporona dñ. naz multi vocant apud nos mercuriale. duo eius gñā mascul⁹ ꝛ femina que efficacior caule cubitali interdaz ramofo in cacumie ozimo angustiorib⁹ folijs geniculis desis ramis cania multis. semē in geniculis deprehendente seie copio so mari iuxta genicula statz rarioꝛe ac breui cōtoꝛtoꝛq; se mine soluto ꝛ candido folia maribus nigroꝛa semis cadi

dioꝛa radix supuacua p̄tēis nascit i capestris ꝛ cultis ꝛc.
 Lios vel leios grece lippus.
 Lippiferrei in anti. vti in trociscis splenidon est squamma Lippitudo est faniola q̄ i optalmia ferri que lepidos dñ. genera lippī dñr q bac abundant ēt sine optalmia.
 Lippotomia sincopis Lat. se. defectio ai quā. g. lippotomia vocant ꝛc. sed grecus lippotymia dicit.
 Lippomenos grece deficiens.
 Lipoꝛogon. g. glis terra tenax argilla.
 Lisematide. g. catarides vt in pratica greca filii Almā. ex ytriusq; xcordia. lioma ēt iuenif ibidē ca. de disuria.
 Lisen. a. lingua inde lisen althaur lingua bouis vti thauri alba mel arietis ꝛc. platago albasfir auis ꝛc. h. d. qđ bñs locis.
 Liseos. g. .Pan. ca. de frenesi dissolutiuuz hñs inquit que de lini femine ꝛ omnis liseos ꝛc.
 Lisis. g. dissolutio inde paralisis vt infra in pa.
 Lismachio Dya. bastas hz maiores ꝛ tenues ꝛ fruticosas circa q̄rū nodos folia minuta hz salicis filia gustu siptica ꝛ flore purpureū aut aurosum. nascit locis hñctis. succus ei⁹ stiptic⁹ est. .pli. lismachia ab iuentore Lismaco voca ta ab erasistrato celebrata. folia hz salicis filia viridia fo rez purpureū fruticosa ramulis erectis odore grani gigni.
 Litargia. g. obliuio. nos aut accipimus. Xtur in aquosia. p ea q̄ fit ab apate frō cerebri velamis. ei⁹ supra i litargia Litargiū spuma argēti ꝛ epositū nomē a lithos qđ ē la pis ꝛ a giros argēti. greꝛ dñ litargios isra i spūa argēti.
 Lithem⁹ fm .pli. vocat⁹ a gbusdā sterc⁹ muris.
 Lithypasis. g. calculario egritudo mala. sa lapide in renib⁹ vel vesica exite. La. se. greci igit litinitos calculosos vocāt.
 Liticus Dya. herba quā latini genicularē vocāt. i. bellariāz flore hz silēm viole sed paulo fuluioꝛem ꝛc.
 Lithocolla Ste. aberachelietā. i. marmozis gūma itelligo vel qua marmozia glutinant⁹. vti que ex marmozie pficiū: vt docet i. xxviii. Albucasim d̄ ppatiōe mediciaz simpliciu.
 Lithodemō lapis demonis. i. gatis.
 Lithodēdrō. g. i. corallus ꝛ est dictu lapidea arbor Dya. ca. de corallo. Lithos grece lapis.
 Lithos afroselina Ste. spuma lune afroselinū supra in af.
 Lithos ematides lapis sanguine⁹. nā emat sanguis. ꝛ dñ vel qz ei⁹ fricatura sup cotem colorē sanguineū reddit. vel qđ ad oēs fluorez sanguinis remedium prestat.
 Litogōia. g. s. uetudo lapidē gnādi i reib⁹ vel vesica. Demo.
 Lithos galatidis Ste. bezebez supra in bezar. est tñ dictu grece lapis lactens. Litopirion infra in opirus.
 Lithos piteos greꝛ expōit filer lapis. f. q̄ ignis accēdit. vo cat ꝛ h noie marchasita vt apđ Gal. in epla ad Blauconē ꝛ ipa qđ apta ē ad ignē excutēdū. Ste. marcastitā expōit.
 Lithositō Alex. ca. de colliris ad cicatrices i collirio dicto dyaticis est lapis aluminis. nam siston vel xiston. g. alumē.
 Lithospermō. g. ē dñ lapidēū semē: eo qđ sit dur⁹ vel lapis ꝛ ē mltū solis apđ nos. Dya. lithospermō eracion vocat⁹ ppter fortitudinē seie ei⁹. folia hz filia oliue s. latioꝛa ꝛ obli ga ꝛ molliora terre declines lōgas virgas tenues in gros situdine vinci lignosas ꝛ i sumo virga diuisa est in q̄ folia minuta sunt ꝛ semē rotūdū lapidosum albū pifi sile. nascit locis altis ꝛ asperis ꝛc. .pli. iter oēs herbas lithospermōn nihil mirabilius aliq exonticon vocāt. alij dyospyren. alij eracleos herba quicūctialis folijs fere duplo maiorib⁹ q̄ rute ramulis furculosis grossitudie vici gignit iuxta folia singulas velut barbulas ꝛ in eaz cacuminib⁹ lapillos can dore ꝛ rotūditate margaritarū magnitudine ciceris dñri tia vō lapidea ipe qua pediculis adbereāt cauernulas hñt ꝛ intus semē. nascit in italia. sed laudabilissimuz in creta. nec qđq; iter herbas maiore qđ miraclo asperit. tāt ē odor velut artificū arte emicās alteri⁹ iter folia cādādātib⁹ mar

lib. 25. cap. 7.

lib. 27. cap. ii.

lib. 25. cap. 5. in pñ.

p. 5.

garitis tā exsita difficultas lapidis ex herba nascētia face
re atq; buni serpe auctores tradūt. ego vultas nō beren-
tem vidi rē. hec a. cūb vocatur iter dcalib iuenit vocari
sed falso. Ste. vero calebum scripsit.

Litridiū vel litridas grece rubea tinctoz. vt pz ex concoz
dia pratice. g. cū Almā. ca. de disuria. hoc ēt bī cit grecus.
vocatur r eritodanum vt supra.

Liuiticum Ste. est sufara. calemum.

Libumbacū scripsit Ste. p. epithio i scōo pratice Helia. rē.

Lixopiton medicamē feruores aptū lenire. eo q; ifridās sit

Lotium est vīna apud Dya. in multis libris antiquis.

Loma grece secūda spēs vlcerū corneae oculi vt supra in bō

Lonchitis. g. Dya. folia bz porro silia. sed latiora Xtrion.

z ruffa z multas bz super radices virgas sparsas sup terrā

z ramos ad terrā declines in gb° flores sunt filices pellicio

sed forma eoz vt gete est albū in medio bñs sicut rostruz

ad labiū infanū inferius z sicut lingua est. semē eius filē ē

lancee z trigonū z longū. vnde lonchitis appellatū est ra-

diū est ei similis dauco. nascitur locis asperis z siccis. est et

secundū genus lonchitis aspera folia habens sic scolopen-

dria. sed asperiora rē. z in Dya. greco sic erat. lonchitis fo-

lia bz porro similia latiora tamē z subruffa plurima circa

radicē posita quasi super terrā. bz autē z circa caulē pauca

in quo flores sūt similes pelecario. figura autē vt komikis

faciens nigros albū tamē ex eis pcedit ab aptura sic lin-

gua: semen aut simile lancee trigonū rē. Plī. lonchitis nō

vt pleriq; existimauerūt eadē est q; xiphion aut fagastmon

quāq; cuspidi similis semine. bz enim folia porri rubentia

ad radicē z plura in caulē capitella personis micis filia

parua exherentibus linguā radicibus pne longis. nascit i

sitientibus. rē. hec ab Aui. vocat barbatū sicut apparebit

comparanti ca. Dya. z Aui. inuicem.

Lopimīa vocat qdā castaneas fm Hal. i li. de alimentis.

Loram vocat Plī. aquā in vinatia maceratā vt supra i oeu

Lixandra infra in muzadar. Xteria.

Lotbō Dya. fenugreco farina multi lotbō vocat.

Lotbos est quedā planta cuius plures sunt spēs z est trifo-

lium: de qua Dya. tria facit ca. duo de lotbos z vnū de tri-

folio. Itē lotbos est arbor magna de qua facit aliud ca. 13

de herba lotbos inquit qui in pomerys. nascitur q; multi

trifoliuz dūt rē. Itē aliud ca. lotbos agrestis nascit pluri-

mū in libia hastam habet duobus cubitis longā z paulo

amplius ramulos plures. pfert z folia similia trifolio qd

in ferragine z in pratis nascit semē minus a fenugreco bz

gastū venenosum z insensibile rē. z infra. nascit ēt lotbos

in egypto vīui cibo: apt. Plī. de hac. ē autē vocata lotbos

herba in egypto in palustriuz gñe recedentib. n. aqs nili

irriguis puenit filis fabe caule folysq; densa pgerie stipa-

tis breuiozib. n. gracilioribz qz cui fructus in capite pa-

paueri filis incisuris oīqz alio mō intus grana cen miliuz

in cole capita in aceruis putrefaciūt mox sepant lauādo z

ficcata tūndunt eoqz pane vtunt rē. Itē alibi lotbome-

tra vocatur ab eodem.

Lotbos ēt alia de qua Plī. bui° radix bz mali cotony ma-

gnitudinem coopertam nigro cortice quali castanea tegit

intus candidū corpus gratū cibis: sed crudum gratius de

coctus siue aqua siue pruna nec aliunde magis q; purga-

mentis eius sues grassescunt rē.

Lotbos g in egypto nascit in cāpis dum nilus inundat ba-

sta est similis cimiū flores albi z minores sicut orideum

quos tradunt in ascensu solis pandere se z in descensu solis

in ipsa aqua se abscondere. bz capitellū filē meconio z mai°

in quo semē est centro filē qd semen exiccant egypti i sole

z pani cōmīcent. radix est illi malo citonio filis. hec cruda

z cocta comeditur: que cocta sicut medium oui fiet.

Lotbos arbor Dya. quā calligary rosūm vocant rē. Plini°
lotbos siue faba greca quā Romani a suauitate fructu sil-
uestris qdē sed cerafoz fere natura lotbos appellant pze-
cipue doomb° expetit ramozū petulantia breui caudice la-
tissima expatiū ymbra z in vicinas domos sepe transilen-
tium nulla opacitas breuioz nec aufert solē byeme decidē
tib° folys nullus cortex iocūdior aut oculos excipies blā-
dius nulli rami longiores validioresq; aut plures vt dixit
se totidem arbores liceat cortice pelles tinguunt radice la-
nas rē. Idem alibi. affrica que vergit ad nos insignē ar-
borē lotbongignit quā vocat coltin. ipaz Italie familiarē.
sed terra murata magnitudo ei que piro icisire e folio cre-
briores. alioquin ylices viderent differentie plures beq;
maxime fructibus sunt. magnitudo huic fabe color autē
croci sed ante maturitatē alius atq; alius sicut vuis na-
scitur densis in racemis mirtimō non vt in Italia cerafis
tam dulcis gustu valde melior sine interiore nucleo qui i
altero genere ofesus videt ligno color niger apt° ad tibias
radix ad capulos coltellorum rē. hec videt differre a nra
lotbos. sed liber antiquus de simplici medicina mella. g.
dicunt vulgo lotbon ppter colorē z formā faba syriaca dī-
citur. est enī arbor magna fructū ferens dulcissimū come-
stibile maiore pipere gustu suauē vnde mella vocant. hāc
ē Itidorus mella vocat. in libro vero greco vbi de pte
sunt herbe z arbores est illa quā fabam grecas ydiomate
nostro vocam°. Itē in libro de doctrina greca lotos sine
aspiratione scribit. hanc Aui. nescē ca. granū anescē. Ste.
i synonimis lotbos todrendon. i. lotbos arbor est iterituz
z est benacum z est anescē z supra in granum anescen. In
Dya. vocatur agrifolium.

Lubē a. thbus imitando grecū qui dicit libanon sed pder p-
prie. a. dicitur vt in secundo Auic. quāuis in multis locis
lubē inueniatur. Lubie arabice fasetoli.

Lubne. a. vt apud Auic. arbor figie. i. storacis etiam sepe p
storace ponitur.

Lucaplas Ste. est senari spēs z senari ē lactuca asini.

Lucaridis sic scribit apud Aui. in scdo. sed in arabico ē lu-
phabadis z dicit q; est lapis egiptius quo fullones vtunt
ad dealbationē pānoz laxus qui in aqua velociter solui-
tur rē. credo me vidisse. nam in colore lapidis boracis z ē
lubricus vt sapo durus sed est durior.

Lucubros liber antiquus de simplici medicia est herba lu-
cernalis: eo q; apta sit ad lumina accēdēda: quā latini ver-
bascum dicunt. flōmos apō Dya. z ē tax° barbasus.

Lufarabice serpentaria dracontea.

Lufaba arabice mandragora que z labzoab dī vt supra.

Lulientia ciliciaria in pratica Pau. ca. de dolore auris. sunt
spēs limatiariū: vt pz per Aui. in eodē medicamē rē.

Lulo arabice margarita.

Lupinus semen notum multi fabā egyptiacā dixerunt pro
pondere eo vtentes apud Joā. Sera. in secūdo ca. de pba-
tione tyriace est ponderans auruz semis: sed nostri lupini
non sunt tanti ponderis. incertus sum vtrum sit faba egī-
priaca. g. lupinaria vocant lupinos.

Lupis grece mllus auis.

Lupus piscis infra in rurtia.

Lupulus est fm Aiben mestue spēs volubilis z est bñe folia
similia folys vitis asprima. flos eius est sicut ampule ad
berentes simul z ipsa planta serpit i septib° a gallis z theo-
tonicis humilis vocat: c° flozē in medone ponunt.

Luteus color ē color flozū geneste Plī. z vitelli ouoz idēz

Lutron. g. balneum lanacrum ablutio.

Lutum sigillatū apud Aui. est terra sigillata que a Dya. vo-
catur lēnias frigus z est rubea fm oēs auctores.

Lutum terre masticis apud Aui. qd apud Dya. glicbia vo-

lib. 25.
cap. 9.
vltus fil.

lib. 14.
cap. 10.

lib. 13.
cap. 17.
z ca. 18.
in fi.

lib. 22.
cap. 21.
lib. 13.
cap. 18.

lib. 16.
cap. 31.

lib. 13.
cap. 17.
in pñ.

lib. 12.
cap. 8.

lib. 13.
cap. 2.

lib. 13.
cap. 1.

lib. 1.
cap.

catir. nā in insula chio solum mastix nascitur vt dicant.
 Lutu vitis apud Aui. est qd apud Dya. vocat gisampelos
 et tu habes supra in a q ampellos est vitis.
 Lutu. samium apud Aui. est qd apud Dya. dicitur gisamia.
 Lutum armenum apud Aui. est qd bolus armenus.
 Lutum chimolea apud Aui. est qd apud Dya. gimolea.
 Lutu absolute vocatur ab Aui. qd a Dya. gicenon. i. cenium.
 Lutu magra ab Aui. est sinopida terra rubea carpentarioz.
 Luzaton in libris antiquis est membrorum conuassatio.
 Luzacadeheb. capistrum auri. ara. i. id quo aurum adberet.

Littera

ita se bz apud grecos et ara
 bes sicut apud nos nisi q
 apud grecos est liquida.
 Mabileb. a. exponit in li. Rasis d lapide
 et nominati in lingua yspanica azeu.
 ego q sicut ab yspanis qd esset azeu et offe
 derit mihi agrifoliu. vey. araba dixit mihi q et arbor qua
 no habem in partib nostris. agrifoliu vero dicebat voca
 ri tartacha. a. Ste. mehelebu ingt vocat grece kusam. sed
 in Albani malbaleb est medulla fructu cerasi domestic vel
 siluestris et est in veritate medulla cerasi siluestris cuiusda
 q mulieres arabu vtunt in oleo quo vngunt capillos suos.
 Macamode. a. scamonea vt in li. de doc. ara. vtus in libris
 medicinalibus scribitur apud eos scamonea. vt greci.
 Macarorb. a. exponit Aui. qd est radix aniden. ergo est
 radix silfy vt supra in an.
 Macarhemation in antidoto. vli in pfectione esdre qda ex
 posuerunt qd est succus cauliculi agrestis. sed deus nouit.
 Machalum Ste. pro bdelio scripsit et.
 Macedonicum olivatum est de pfectibus apy q fm Dya.
 yposelinum vocatur in fra in selino.
 Maciana mala exponit Ysido. q a loco dicitur. qda vo ex
 ponit siluestria. vulgari in yspanico etia domestica omnia
 maciana dicit. Dyo de ipso ppiu facit ca. mala ingt ma
 ciana cu adhuc imatura sunt stipica sunt. in alio fit. ca. ex
 ponit q sunt estia. apud Sera. vero ex verbo Dya. habet
 q colligunt in vere. et Aui. in hoc recordare videtur. na
 dicit q nocent neruis proprie vernalla sicut dicit Dya.
 Machir Dya. est corium ligni veniens de barbarico coloris
 ruffi cu rubore folido cui vire est stipica et remordens q
 maxime in gustu et. Pl. machir ex idia adducit. cortex ru
 bens radice magne noie arboris sue. qis sit ea icoparatu
 heo et. Ste. machir est herbale qd est macis. et in li. Dya. a
 exponit machir qd est cortex nucis muscate. et hoc vocatur
 apud Sera. talisafar. in ca. de mace. an sit idem ignoro.
 Macia vo apud Aui. aueritate Aben Mesue e cortex nucis
 muscate qd negat nec affirmat. et apd Sera. aueritate ysa
 ach benara die qd bistesse e cortex nucis muscate. et addit qd
 dnt alig q e macis. itaqz no e certu apd auctores an macis
 sit cortex nucis muscate an sit ide cu machir et cu talisafar.
 Macropiper. g. logum piper qd arabice darfulfel vocatur.
 Macronoxia. g. loga egritudo. sed grece makronoxia dicit.
 Magmata fm Pl. vocat greci feces vnguentorum.
 Magra arabice sinopida terra rubea qua carpentary ligna
 signant. magri dicunt tamen.
 Maguderis apd Pl. e caulis lafptij. i. stipes filfy. s. in la.
 Maimo gre. simia ita erat in libro de doctrina greca. veru
 alibi ibidem erat pitbici.
 Maiorana fasue qda amaracu dixerunt ar. merzem vocat.
 Malabatrū est foliu idu et est id qd apud Aui. iuenit sub B
 noie folii et ipz no est illud foliu quo nuc vtunt. na Dya.
 malabatrū ingt putauerunt multi esse nardi idici foliu et.
 vt supra in folio. et Pl. malabatron in syria arbor folio co
 nolutu aridi folij colore. et ifra. laudat ex idia venit in pa
 ludibus ibi gigni tradit lericule modo odoratus croco ni

gricāo scrabzūqz quodā salis gustu minus pbat cādida.
 lapoz eius nardo similis esse debet subligua: odor vero ei
 in vino suferuefasti antecedit alios et. vt supra in folio.
 Mala apia que Pau. commēdat sunt mala pcedulcia cuius
 testis sum. nā Perusy et Rome vidi et comedi.
 Mala maciana de his supra in macianis.
 Malatina apud Panulum cap. de egritudinibus narium est
 confectio troiscorum idioctri dictorum.
 Malaticum gre. molituum sanien ge. crans vel solutiuuz
 quod habet malaxare et.
 Malachi Ste. est molochia et est chibez. i. cubezi.
 Malachi grece malua vt Pau. capit. de satirias et arabs
 dicit molochia.
 Malagma. g. Loz. malagma atqz emplastra pastilliqz quos
 troiscos greci vocat cuz plurima eade habeat. differunt tri
 eo q malagma maxime ex odoribus eozūqz etia surculis.
 emplastra pastilliqz magis ex gbusda metallis fiut. deide
 malaginata pusa abude mollescit. nā sup itegrā cutē iny
 ciunt. ea vero ex qb emplastra pastilliqz fiut laboriose pū
 dunt ne ledat vulnera cu iponunt. iter emplastrū aut et pa
 stillū hoc iterest: q emplastrū liquati aliqd accipit. in pastil
 lo tū arida medicamenta aliquo humore iungunt et. mala
 gma exponitur in li. de doc. gre. emplastrum molituum.
 Malegma poliarchio Alex. ca. de cerotis et epibimatibus
 ad vurtia stomachi et est dictu plurium principatum et.
 Malagma Dya. mellilotbos Lassius se. in antidotario.
 Maladrūm Plini. est herba nascens in fegete ac pratis flo
 re albo odorata et. lib. 26.
 Malakise grece mollire inde malactica et malaxare. cap. 7.
 Malakisagria malua agrestis.
 Malaxare gre. mollire mollificare. Pau. ca. de porris et la
 Malaxare grece tractare. (pidatiōe iucturaz.
 Malfacthon lipothomia defectus sincopis.
 Malomeli qd et cidonomet dr. Dya. sic. offic. cidonia icide
 in melle ita vt bene cooperiantur et dimitte anno vno et.
 Ste. malomeli nuba et. nescio si velit esse iniuba.
 Malua Pl. malue satine et siluestris duo sūt gnā aptitudi
 ne folioz discernunt maiorē greci malopen vocat i satiniuz.
 alterā a mollicdo vetre malachē vocat et siluestris cui grā
 de folii et radices albe altea vocat ab excellētia effectus et.
 Maluanis a mltis altea dr et Mac. agrestē malua vocat.
 Malū terre ciclaminus cassamus panis porcinus ciclamus
 apud Dyasco. sed kiklainos grecum. maluz terre vero fm
 Plini. vocatur aristologia rotunda. lib. 25.
 Malus assiria Pl. quā aly vocat medicā folium est mico
 nis intercurrentibus spinis pomū ipsum alias non mādē
 odore precellit folioz quoqz qui trāsit in vestes vna pdir?
 arcet aialium noxia arbor ipsa oibus horis pomifera alyz
 cadentibus. alyz maturescētibz. alyz subnascētibz et.
 Mana vt ait Aui. est ros cadēs sup lapides et plātas: et bz
 plures species et denominatū est terniabin et xiracost et zuci
 taz. haoro et de speciebus eius. et vt ait Aui. māna diger
 sificat fm diuersitate rez sup qd cadit recipiens ab eis di
 uerfas virtutes. apud nos in duas diuidit species. vna qru
 est granulosa non pūctis granulis. alia oglobata que ma
 gis videtur artificio sopbistica ex succaro cocto et folijs se
 ne quoqz frustula imixta videntur saporemqz sene offēdit
 māna fm veritatem est neutri generis indeclinabile.
 Māna thuris sepe in libris antiquis iuenitur et mānis vt. g.
 et apud Aui. minutū thuris. et apud alios auctores arabes
 est puluis ipi thuris. est. n. medicina puenietior vbi plus
 deficcare opz ipso thure: eo q bz in se admixtuz ex cortice
 ipsius arboris est sicior vt ait Hak. y. de ingenio sanitatis
 infra principū particule. Pl. miccas a thure acusso elisas
 māna vocamus Ste. māna condari. thuris. lib. iz.
 Simon Jasn. f cap. 15.

Adragora *Dya*. alij aut *imin* d aut *bulbo* qñd aut *circeo* dixerūt. ci^o duo sūt gñā. vna scia et altera mascul^o. femina ē tricitia appellat nigra folia lactucis filia s; miora bñs: odoris grauiissimi ē qñ brumosi q folia spāsa sūt sup terrā et in medio mala nascunt filia vne viridi in qb^o semē ē sile apio: radices duas aut tres maiores bñs sibi iuicē coherentes deforis nigras et itus albas cum coreo crosso alta carēs. mascul^o quē mlti atēmenō dixerūt folia hz alba et maiora et lata et lenia sic bete. mala ei^o duplicia nascūt colore croceo odore suauī cū grauedie q pastores māducāt et statim sōpnū capiūt. radix ē illi filis supradicte: s; alba. huic assa nī ē coriū radices ei^o exuāt tūsus et expressū et sole siccātū reponit i vase fictili. exuāt et mala ei^o et nō cit^o exiccāt. coriū radices ei^o scilicet et lino isertū plurimū seruāt rē. *Pli. mā* dragora alij circelon vocāt. duo ei^o gñā. cādid^o q et mascul^o niger q femina existimāt āgustioib^o folijs q lactuce birsutis et caulib^o radicib^o binis ternisue folijs albis int^o carnis tenerisq; pene cubitalib^o ferūt mala auellanaq; nucum magnitudie: et bis semē ceu piroz albi s; alij arles. alij morion. alij ypoplomū vocāt. hui^o folia alba. alteri^o latiora et lapati satie. cauēt et fossuri trū ventū. succus sit e malis et e caule deciso cacumie et radice rē. vt *Dy. et Ste.* mādragoras iubenū lufaba. *Alii.* qo loborobaba. sed i latino iabroth scribit^o coarupte. s; et *Dy.* aliō ca. sic. mādragora q moziō dī nascit^o locis ymbrosis et i spelūcis folia hz filia supradicte. basta ē ei onob^o palmis albi colorē sub^o ad radicē bñs radix eius mollis ē et alba longa duob^o palmis i grossitudi ne digitū maioris et cetera.

Mania. g. nos infania dicere possum^o *Las. fe. ca. de causone.* *Manicon* apud *Dyal.* vocatur. liij. spēs strigni dicta eo q maniam inferat infra in stri.

Manicris. *Pau.* de crepatura inguinis puto magnetem la. *Manis* thuris supra in māna. *Maniodes*. g. infanus maniacus.

Mānuemē. g. masticationes vocat *Las. fe.*

Antidā appellauerunt plātam silem similitudine repētē parbores geniculatā et ipas rē. *Pli.* d similace infra in s.

Maracū fm *Dy.* dī premon vt infra in pa.

Mararach. a. fel et amaritudo.

Marasmon. g. absumptio subalis humiditatis vt fit i. ly. spē

Maratru. g. fenicul^o vt *Ma.* nos at p ipi^o *Xetbice* et piffi semine solum in vltu habemus.

Marathron *Dya.* fructus ē oib^o notavirtus ē illi filis sissim bio. sed pap^o sriptica et calida plurimū i magnesia ciuitate et tragulis nascit^o rē. hoc non ē feniculus s; alia planta.

Marcelli antidotum *Alexan. ca. de antidotis ad colicam.*

Marziation vinctio *Alex. de vinctioib^o* ad friditate stōi. *Itē*

Margarites. g. margarita. *Calidū* marziation ibidez

Marga s; *Pli.* terra rubea et ē grecū. s; ara. magra dicunt.

Marison tuncus supra in iun.

Marchasita lapis piritres vide supra in la.

Marmacoz. a. vlt marmacozā ingt *Sera.* bēderāgie. i. turū. gē. et dī marmacoz et est melissa. nā qd segē fmo *Dya.* ē de millefolio. in antiq^o trāslatiōe. *Alii.* tñ diuersa facit ca. et putat q turūgen ē ozimuz citratū cui^o odor ē citri. et vt odor melisse et eiusdē stutis qrevertet^o p altero poni pōt *Ste.*

Marmaron. g. marmor. *Marmazū* scripsit.

Marmaro *Herodius* in li. equoz^o vocant inquit hāc passio nē empirici sic qñ in pedib^o equoz iuxta vngulā vbi dī co rona descendūt hūiores corupti cū equis hyeme laborat eundo p lutum iestate vero p puluerem rē.

Armozatā ē armozatā apō *Pli.* et est spēs rāsani. vt infra

Daron *Ste.* est marmabuzum. *In rāsano* rē.

Arsilū faba lu pina filis est elleboro nigro.

Arspū vocāt greci saculū. *Las. fe. ca. de dolore auris.* s; in

li. d doctria gre. ē marsipion qd imitatur.

Artech. a. merdasengi et est litargirum.

Arubialtrum. *Dya.* subtile est marrubio et facile notū rē

Arubiū *Dya.* qd greci prasiū vocant pp amaritudinē siue vt alij eupatoriū fructus ē multoz tirsioz cū birtis et albis et qdrāgulis virgis et folijs ceu rotūdis rugosis birtis et acerrimis cū seie atq; flore nodoso hoc ē quadrato et veluti in rotūditate formato. nascit^o p cāpos exuccātur folia ei^o cū seie rē. *Pli.* greci pison vocāt. alij liostrosen nōnulli pbiolo pede aut pbiologares rē.

Maru. a. *Alii.* ples distinguit spēs. Unā quāz dicit eē marmacor: s; *Ste.* iude^o affirmabat q ē marubiū. et q *Alii.* duo fac ca. in illo. i. qd incipit. maru. pte opōnū ei^o cū disti cione spēs ipi^o scribit. in alio vō ca. qd incipit prasiū cōplet fmonē d vntib^o ei^o maxie spēi note et vfitate: cui p pūz nomē attribuit prasiūz. cā aut hui^o pōt eē q binomiū iue nī. nā i lra min scripsit maru. et i lra se. scripsit fragium nō mē grecū vt potuit scribēs. f. lra. p. q corēt ara. pōndō.

Marula i ātidotaroly i pfectōe ad reprimēdā libidinē ex

Maruze expōit i ātido. vlti q ē limacie. *Pōit* q ē scariola.

Marua iātula infra in staquū.

Mastacumia i collorio *Almāso.* qd fac ad albuginē oculoꝝ vel potius *Sal. i.* secretis yñ ipz extrahit exponit cū q ē aq vitri qd gde ignoꝝ qd sit. puto tñ q sit vitru nō pfecte co ctū et medicia qdā q sit vitru. vocatur vulgo mastaroto. nā i plurib^o colirys antiq^o libroz ad albuginē repio vitru

Masala. a. cib^o q sit ex lacte acetoso et fariā orde *Ingre.* d. i. ffratiū vlt ipz lac acetosus vt apō *Almā.* i. ca. d dyabete rē.

Mastix s; *Pli.* vocat flos labuice qd enāt vel inātū dī.

Mastix est gūmi cuiusdā spēi lentisci i sola isula chio vt fer tur nascens *Dya.* mastix ingt gen^o et refine q i modū gūmi ab arboze manat q scinus dī nascit^o vō locis alpis et petro s; s; alia ē subuidis alia subalida. vep optia ē cādidissi ma et plucida. *Pli. iij.* ponit spēs nī veri masticie: si limas tū mastici. vep i sola chio generari dicit.

Mastū scripsit *St.* p mes. alibi tñ iueio q p spiacbio posuit

Matarosis seu mulsosia *Pau.* exponit q est defluxio pillo

Mastisilua ē plāta quā *Dy.* pyclimenō siue *(Rū)* palpebre.

Splenon vocat^o de q i p. tres spēs ipi^o replo. s; *Dy.* vna solā describit. quidam capisfolium vocāt.

Matrum. a. arbutum vt in li. de doctrina ara.

Maurella vocat^o a multis solatru et strignū. macer. Verba quaz gre. strignū dixer lani *Maurella* vocāt.

Maurelis idē qd amaurosia. tñ *Qil.* exponit q ē cataracta

Masuca *Pau.* ad dissolutū stōz ibecile aloē *Oculi* ppo. ca. masuca mastix rē. qd sit nōdum sciu.

Mau ara. mūsa fructus suauissim^o etui i siria babudans.

Mazarum pro mezerion *Ste.* scripsit.

Maza. g. offa ita ē i li. d voc. gre. *Mazachari* infra i sādoli.

Me ara. aqua.

Mechara. laciale oculi. i. i. i. cañ ca. d anothomia muscu lozum oculi almechi. i. lacrimales.

Mecon. g. papauer qd aliqñ miconiū repit s; reortū ad la cinitatē. meconū vō apō. d. ē opii nī vep d q ifra i pa. et op. *Pli.* iter satina siluestria miconiū gen^o qd nisi i aruis s; spō te nascit^o mastū vocam^o et epaticū. *Itē* ifra: tertiu gen^o ē qd tialon mechona vocāt. alij archalion folio albo. capite ma gnitudie fabe rē. apō *Dya.* duo sūt ei^o gñā ortiuū qd caput hz breue et semē nigrū. et ē alia spēs siluestri caput et ob longum habens infra in papauere.

Mecon ceratides *Dy.* mlti pdalion dicit aut agreste mī conū folia hz alba et grossa et filia sōmo secta in medio sic miconū agreste astaz et florem viridē. i. citrinū et semē mī nutū curuum sicut cornu et fenugrecū vñ et nomen accepit radix est ei super terram nigra et longa. nascitur locis ma

lib. 25.
cap. ii.

lib. 17.
cap. 6.

lib. 19.
cap. 5.

lib. 20.
cap. 22.

lib. 12.
cap. 29.

lib. 12.
cap. 15.

Pliniaz
lib. 27.
cap. 12.

lib. 18.
cap. 16.

lib. 12.
cap. 3.

lib. 20.
cap. 19.
lib. 20.
cap. 20.

nitimio et asperis. et infra. multi vero falso dixerunt glan-
tium ex inde fieri. propter similitudinem foliorum. et. bec plata abundat
multum in litrois. maris. et. quia. An. vocat papauer comitum
eo quod semine minutum inclusum est in tecis corniculatis et. B
sonat etiam nomen in greco. et. hoc vult dicere quod semine minutum
et curru sicut cornu. et. quod autem dicit multum falso dixerunt glan-
tium ex eo fieri. si. si. si. memitbe vix dicit quod hodie multi pu-
tat ipsos esse memitbe errantes. nam memitbe frigide opsonis est.
illud vero calide ut apper per opationes apud An. et. Dya.
mecon keratides meli. scribit. nam karas. g. cornu ut supra.

Meconides lactuca vocatur a. Pl. illa que est estiva et ama-
ra plena lacte. eo quod papaueris habeat naturam.
Meconia rodus Dya. dicitur eracia alta huius duorum digitorum longa.
et folia minuta structio filia et semine albu et ois ipsa herba al-
ba. radix tenuis et. B. Al. vocat papauer spinosum elactes.
Meconias herba dicitur quod caret flore locis cultis nascitur tpe
veris colligitur. folia huius filia coriandro aut thymum. sed diuisa et
oblonga et aspa. longa est cubito vno flore huius feniceum aut albu
sile anemone a gressu. basta huius filium iuco et erecta capitellum
oblongum huius minime anemone semine obusum et radice oblon-
ga et subalbidum digiti minoris grossitudine et amara et.

Meconium Dya. dicitur quod caret flore spes est papaueris. na-
scitur locis cultis et tempore verni colligitur. et. Autino. folia huius
filia coriandro et diuisa et oblonga et aspa. alta est filii filis iuco
et recta et longa cubito vno cum flore feniceo aut albo simile
anemone a gressu. capitella habet oblonga minora ab anemone.
ne. et semen rufum et radicem oblongam et subalbidam cum
grossitudine digiti minoris que amara est.

Mebuch expoit Jo. Sera. in. vi. ca. de suffus. ad ipignadu
quod est farco colla. sed infra in alio suffus. dicit quod est sauch.

Meda ad. tincta apud An. et est encastrum scriptorum ma-
xime sacra cenicum. quod a Dya. vocatur attramentum.

Medica apud Dya. est quia. An. in scdo. can. vocat cor et ali-
sticot et alfasat. f. viridis vel virens. et dicit quod est cibum omnium
animalium. et apud Sera. vocat eod hab. Dya. medica filis est
trifolio quod iter senum nascitur. folia huius angusta et virga filis tri-
folio semine ut lenticula asini. hanc comedunt multi semine panis
miscetur odore et salis. et. Ysidor. vo medica iter legumina
scripsit. Palladius libro de agricultura. medica ingit quod semel
serit. et. annis permanet. ita quod iter et series possit per annum reci-
di agri stercoreat macra aialia reficit. curat egrora et. Pl.
medica externa et in grecia est ut a medis adueta per bella
plaz quod dicitur. sed rata est. dos ut ex vno satum ampli-
quod tricenis annis duret filis est trifolio caule folysq. genicu-
lata quicquid in caule assurgit folia strabunt et. Ste. co-
raba scripsit. Item. Plin. arborum quandam pomifera que
dicitur malus aspria hoc nomine vocari dicit.

Medion Dya. siue ut alij basilicon eutaticon. nascitur locis
asperis et vmbrosis folia huius seridi filia et basta longa tribus
cubitis et flores purpureos maiores et obrotundos. et semen
minutum simile gnico et radices longas duobus palmis et.

Meibe in regali dispositione Alia. est sappa.

Meibute g. a. ut in septimo Joa. Sera. in pfectione dyaco-
dion est sappa carenum mustum coctum et.

Meisce arabice ita est scriptum in scdo. can. An. vix in arabi-
co est mes et est id quod vocat ab ysaac in dietis particularibus
robilia et. Al. dicitur et. ca. vtriusq. appebit sic esse. verum tamen apud
Al. a fore sunt diuersa. nam capi. eiusdem mes pcorat cuz
capi. Auicen. de meisce et cum capi. de robilijs ysaac. sed aliud
facit capitulum de robilijs quod non pcorat cum eis et ista di-
uersitas est. propter nomina posita a traslatibus latina.
Mebebe regi arabice est vinum de lactinis de quo An.
singulare facit capi. sed in arabico est mebeizarag.

Megeilem infra in suchaba.

Mela Ysidorus quia greci loton appellat que vulgo propter

formam et colorem faba syriaca dicitur. arbor est magna fru-
ctuq. ferens comestibilem maiorem pipere gustu suauem.
vnde et mella vocata et. est lothos supradicta.

Melba arabice apud An. est id quod Dya. alimus vocat. et est
fructus nascens iuxta ortos sicut ranus. Salic. in libro de
simplici medicina in sexto vocat almalbe.

Melagogu grece est humoris nigri eductus. i. melaco lie.

Melachion in. v. can. An. in pfectione mitridati exponitur
quod est opium. sed non est idonea expositio. nam infra in eade
confectione ponit opium nec tale nomen conuenit opio. g.
vel. a. lingua videtur potius melanrium quod est nigella.

Melapodis Pl. fama diuinationis artibus nota est. ob B ap-
pellat vnum elsi gen. i. nigrum melapodid. quod ab inuatore me-

Melan g. nigrum.

Melan Stepha. est medade et iam scis quod medad est attri-
mentum scriptorum.

Melia g. cola nigra a melo quod est nigrum et colla vel. ipsa cola.

Melanchiron pro ycteritia nigra reperi.

Melatiu Dya. fructus est minor folia minuta et tenera semen
minutum huius quod fructus longus est duobus palmis. folia age-
roni filia huius desuper huius capitellum sile miconio. sed oblongum
in medio sicut parietes huius quod discernunt semen quod semine est
nigrum et odoratum et viscidum quod multi panis aspergit et. hoc no-
me grecum est eo quod semen nigrum huius sic vocat. multi putane-
runt hoc esse git. propter similitudinem. Theo. p. p. melatiu quod
appellat git. Pl. git ingit ex grecis alij melatiu. alij melo.

Spermon vocat et. git et nigella quod in paucis differat id est
non sunt nisi forte in genere. nam Dya. diuersa facit ca. Ste.
melachium est funzum et sunt grana sehebet et elsendi et.
funzum pro seumis dicit. sic. n. ara. vocatur. Quiba. in anti-
dotario in oleo de melatio putauit esse idem quod git.

Melagrapbi Alex. ca. de cura emigrance est encastrum scri-
ptorum. nam filis fere trociscos scribit An. in antidoto. in fi. ca. d.
medicinis emigrance et ponit encastrum scriptorum. melagra

Melanopiper nigrum piper.

Melafilos vocat Dya. acatios supra i. ca. et de cui nigrum folium.

Melantho chiroma gre. attramentum pellium.

Melateria Dya. colligitur i. speluncis et vbi eramen inuenit sup-
ipsam eramen coagulat inuenit et fusilia et in ficilia et in mul-
tis locis. bona vero est quod inuenit colore huius fulfuris viui et
quod est lenis et equalis et munda quod tacta digitis humorem nigrum
eicit virtute et combustionem filis misce huius et prima est et. et.
est spes vitrioli ut p. Sera. ca. de attramento. et vocat ibi
corrupto greco malitia. Ste. melateria est zazi spes sire di-
cta et. puto quod voluit d. p. p. n. a. et Dya. p. p. inquit multi
putauerunt melateria esse. sed falsum quod sui generis est.
Melata apud An. est potius ex malis. que autem inquit ex
dulcibus malis mellata sit.

Melaspermon g. est dictum nigrum semine et est melatiu nigella.

Meleas arbor quedam pomifera Dyasco. meleas folia et cime
amaram possident qualitatem. quid sit ignoro et.

Melea Pau. cap. de anozetia. i. fastidio que inquit a roma-
nis appellatur melea. est autem velut aliqd de lacte et. est quod
fit ex spuma lactis et vino acerbo aliquantulum acetosi sa-
poris qua ianuenes vtuntur et vocat melaa vulgariter m-
re appetitum pronocans et fastidium auferens.

Melch arabice sal.

Mel grece mel.

Mel apud antiquos in usu fuit plus quam apud modernos. mo-
derna vero magis succaro vtuntur in pfectionibus temperatis
quam antiqui. et videtur quod antiqui grecorum non habuerunt notitiam suc-
carum vt videtur apud Sera. describentem zuccarum aucto-
ritate Dya. i. mane spes iuncta sup canas quia dicit spes mel-
lis non illud zuccar quod ex succo canarum fit. quod autem antiqui vnu
zuccari bui non habuerunt. p. etiam quod pfectiones antiqui anti-
dotary ois cum melle temperari iubent. Sal. etiam acuitatem

Simon Jan. f. z

lib. 25.
cap. 5.
in me

lib. 20.
cap. 17.

lib. ii.
cap. 7.

lib. zi.
cap. 10.

*Plini.
lib. zi.
cap. 13.

lib. zi.
cap. 9.

mellis reprimere docet p decoctione cu multa aq vt in li.
de alimentis. z i li. d preparatiõe mediciaz Albucaſis aucto
ritate ipi. est tñ mel cane apd Aui. qd dā ex residuo zucca
ri qñ decogitur vel ipſemet ſuccus añ plenā decoctōez vñ co
agulatōez. ſed mel ppe z vere ſupñtū est mel apñ qd est fm
Hal. in li. de alimentis ros cadēs ſup folia arboz z plātārū
a qbus recipit nāz z ē ſaporē z ob ſ nō ſt deterribiles di
uerſitates ſaporū iuentoz in melle ab illis folijs z florib⁹ a
q⁹ apes ipz colligūt. Dya. mel igt ſuc⁹ ē roſis celeſtis quē
apes colligūt cui⁹ gñā ſūt duo. vñ qd cupilidib⁹ apes col
ligūt q oblonge ſūt. aliud ſub terra iuenit⁹ z atticū dñ: qd va
riole z lanuginoſe z fortiores apes reponūt z hñ melius ad
claritatē oculoꝝ faciēs zē. hic tñ textus n̄ vñ fuiſſe Dy. nec
est apud Sera. in ſmone Dya. ſz qd legē mel atticū qd eli
maticū dñ: illud qd appellat⁹ ſbleon bonū ē z dulce z odo
ratū z rufū z nō valde liqū. z forte ingt cū miſeris digitū
citius adheret z ſfra vernū z eſtatis melius ē byemale ſpīſ
ſum eſt z minus vñle zē. Plī. de operib⁹ apum pma funda
menta cōmoſz vocāt periti. Scōa diſſoteron. Tertia ppo
lim inter coria ceraſque magni ad medicamina vñs. com
moſia craſta eſt pñā ſaporis amari. diſſoteron ſup eā venit
placantiū mō cen dulciōz cere inidū vel plerumque mitioze
gūmi. propolis craſſioris ſā materie additis florib⁹ nōdūz
tñ cera ſed ſauoz ſtabilimētū quā ois frigoris aut iniurie
additis obſtruntur odoze z ipſaēt nō graui q⁹ pleriq⁹ pro
galbano vñt. pter hec cōuehif erithace quā glig ſāda
racā. Aly kerinthū vocāt. hic erit apñ dñ operantē abuz q
ſepe inuenitur in ſauozum inanitatibus et cetera. Itē alibi
quādo de thimo loquitur mellis ingt atticū ſūma laus toto
orbe exiſtimatur. ergo trāſlat⁹z eſt ex attica thimū z flore
ſarum. nā ſemen in flore occultat⁹ ſed nō durat atticus thī
mus niſi in afflatu maris. erat qdē bec opinio antiq⁹ de om
ni thimo iō nō naſci in archadia zē. ex hoc habem⁹ q mel
atticū dñ ab attica regiōe. z q a thimo bz laudē. qre ē tñ ali
q⁹ antiquis libris ātidotis thimeum expeti⁹. z ſūt ingt qdā
mella venenata in qbaſd ānis pñicioſiſſima. z ſigna eius
venenati ſunt q oio ſi deſatur z q color magis rutilus eſt
in noꝝio qui ipſuz edere abiciunt ē ſe ſumi refrigeratiōē
qrentes. nā ſudore deſtaunt zē. z infra. aliud gen⁹ ē tñ pōto
inuenitur qd inſaniā gignit. iō indigene menomenon vocāt
exiſtimat⁹ hoc viciū cōtrahi flore rododendri. oleādri zē.
Delegete ſupra in cobzbagne.
Mellicere z acozomate. g. dñt tunice ſiue mēbzantule palpe
bris orze pñpto ac ſupua cuo liquore plene aliqñ mellino
Mellicratū. g. vinum ex melle z aq factū z. Demo.
vocat⁹ muſſa. ſ. ex tertia pte mellis z duob⁹ aq. diſſerūt āt
ab y dromelle. eo q y dromel plus aq hēat qñ ipſa ſit aqua
mellita. mellicratū vo. i. vinum ex melle a craſſis qd ē vinū
z ipſuz ē muſſa. id āt qd ex vino z melle ſit vocat⁹. g. in omel
z latine muſſum infra in mul.
Melilēnias aſpꝛos in antido. vñ i pſectiõe mitridati maior
is vñ terra ſigillata maxime alba. nam aſpꝛos ē album. g.
Melilitorū vñ nomē cōpoſitū a melli z lotbos qd ē trifoliū
vñ ſupra. nā ipz ſine dubio vñ eē ſpēs trifoliū cui⁹ ſlos ē mel
lini coloris. ſic nāqz ſepe Dya. talē colorē vocat mellinum
Dy. duas ſpēs ei⁹ aſſerit. vna cui⁹ ē odoz bon⁹ crocei coloris
alia q magis ſemigreco ſilis ſz Plī. cū de coronis loq⁹ mel
lilothon qd ſertulā campanā vocant. eſt. n. in cāpania Ita
lie laudatiſſima a grecis in ſummo moꝝ calcidica z cretica
vñbiq⁹ ſo aſperis z ſilueſtrib⁹ nata cozdas ex eo antiqui
tus factitatas inditio eſt nom⁹ ſertule qd occupauit odoz ei⁹
crocoꝝicinus ē z ſlos ipſa cāna placet maxime folijs breuiſ
ſimis zē. vide q ſertula vocata eſt a ferro quo coronabāt⁹
antiqui. ēt ara. elkilēmelich vocatur qd ē dictū corona re

regia. Itē Plī. infra melilothos vñbiq⁹ naſcit⁹. laudatiſſimū lib. zi.
tñ in attica. vñbiq⁹z ſo recēa nec cādidās. ſz croco qñ ſtima cap. ii.
qñ i Italia odoratiōz candica zē. inuenio grece ſcriptum
Meliliſa grece apis. (Meliloton z mellilotum.
Meliliſofilos. i. apñ amoz. eo q apes ipſam diligant. nos āt
melliſam dicimus z citraria. eo q odoze citri pferat Dya.
melliſophylos eſt herba ſupra quā apes ſtare delectant⁹ i
viridis z folijs ſilis marrubio ſilueſtrivirge qd tāgule fo
lia maiōa folijs marruby ſilueſtri nec pilofayt illi. z odor
ei⁹ vt citri zē. Ma. latinis barocho vocari dicit. Plī. vero lib. zi.
apiatru ab apibus. arabes interdum bedercnegini bede. cap. 9.
rābinam interdum bederaniū.
Melis ſeu melem. g. in ſm ciurgicorūz. ſtenta vel taſta ad
tentādum cauernas vlcerez ab vno capite in latitudinē ab
alio i acūmē deſinens vt apd Demo. i mltis locis. laurime
lis ſo hñs vno capite cōcūit quō aliqd liquozis in oculū
inyci poſſit abiq⁹ oculi tactu. pyronamel ſo ē hñs obtuſ⁹
groſſiūq⁹ caput cui adherere groſſiora medicamina valeāt
Itēz vaculameliſ ſic deſcribit q greci ſngt pyrenā vocāt
qd venigadeo tenuis eē nō dñe parū medicamis ſumat.
nec ruſſus valida. ne tūozib⁹ oculoꝝ officiat. valet media
ſui ex tenore. nā greci meſſochiron vocāt. pñit. n. pñiaz tūni
cam oculoꝝ zē. hoc in ſm radium vocant moderni.
Melitria. g. ſpēs ſanie vt ſupra in hidros.
Melofos. g. ſz Yſido. vocat⁹ arbor i affrica a q manat amio.
Melognum oleū. Pau. ca. d palſi. (niacum.
Melorceus Alexan. ca. de gomorea radix eſt plāte quā aliq
canis teſticulū vocāt. bec plāta duas bz radices quaz vna
incitat. alia reprimiſt libidinem coitus zē.
Melotida. g. lana ſuccida ſordida a melotis que ſunt pelleo
ouium euulſa.
Meluchya aliqñ ſcribit Ste. p malua q ara. molochia dñ.
Memirē. a apud Aui. ē celidonia ſi cōſiderent diligēter ca.
de memirē apd Aui. z ca. d cuati apd eūdē cū ca. de celido
nia maiori z minori apud Dya z Sera. videbif q Aui. i vi
troꝝ ca. ytrorūq⁹ opōnes cōmiſcet. Alex. ca. d coliryo ad ci
catrices collirium dememiram ſcribit zē.
Memithe ē planta ſre nature ex cuius ſucco ſyſf memithe
g vocatur in li. de greco translato glautum z apd Dya. ca.
de glautio eſt inquit ſuccus herbe ciukde nois. eſt. n. herba
ſilina papaueri coꝝnuto. vt Dya. ca. de mecon keratidoz. z
propter hoc ipſe ait multi errantes pro memithe vñtunt.
Men ara. māna. Menticon. g. Laſ. ſe. ca. de ycteritia apo
ſtatiſmū quem greci menticon appellant.
Menis. g. piſcis marinus d quo Pau. ca. de ſicca q i capſis
cute ſiunt bonum medicamē z capita menidon obuſta zē.
ydiomate ianuēſi menora vocat⁹. Ste. radium vocauit.
Menode Pau. ca. de cephalea ſi doloꝝ inquit ſiat cum pul
ſu ſignificat ſlōnez membranoꝝ menode. ſi vero cum gra
uedine plenitudinē iotra venas retentam zē.
Menomini. g. dicuntur maniaci vt T heo. Pñſ. ppo cap.
Mens in ca. eius apud Aui. in multis locis cōcordat cū ca.
de lotbos apd. D. vtrum idem ſint neſcio.
Menta ſarracēica in yngnento maritaton.
Mēta apd Dy. vocat⁹ hedyoſimū duas fac ei⁹ ſpēs vna ē oz
tina z altera agreſi e⁹ folia aſpꝛia z maiora bzūſa inutilis
Mētaſtru Plī. ē ſilueſtri mēta diſſerēs (ad curā boiuz zē.
ſpē folioꝝ qñ ſigura oꝝimi coloris pulegy pp qd gda pule
gūz ſilueſtre vocauerūt zē. ſ. a. faudenegi aquaticū vocāt. lib. 20.
Mēdana ſupra i cataputia z infra i meubetbne. cap. 14.
Mērani Ste. ē cranea arbor de qua ſupra in co.
Mercurialis a mercurio dicta liozſiſtis. g. ſiū pthēn⁹ Plī. a lib. 25.
grecis ēt hermipozana dñ ab hermete g mercurialis dñ ſu. cap. 5.
Merdaſenig. a. litargiriū q ēt martech dñ. (pra i linozſi. in pñ.
Mereſenū Alia i mlti loc⁹ p eliol medicia laxaria poſuit zē

lib.
cap
in

Pl
lib
cap

Mergen ara. corallus vt liber de doc. ara. qd & based vocat.
Meropium fm Dya. multi oleum amigdalinum vocat.
Mersulem Auicen. capi. de scilicet sunt ligna alparagi.
Merua Ste. est libanotidos.
Mercurius arabice est maiorana.
Mesabarum pro opio in. y. prarice Alia. scribitur.
Mesacra apud eundem pro piris inuenio.
Mesacrum in eodem exponitur papauer.
Mesarana ibidem pro mirra inuenitur & nullum horum no-
 minum grecum vel arabicum est.
Mesclatramesir. a. vel vt in arabico mesclatramesir est di-
 ptam⁹ vt psiderati ca. ei⁹ apud. Al. cu. ca. de diptamo apud
 Dya. & Sera. apud arabes vero putat⁹ pulegiu. apud Al. i.
 y. ca. de descriptione tertia tiriaci & tictamenis ingt e pu-
 legiu. & dz ee diptam⁹ sic dicit grec⁹. & sic legi i. Al. arabico
 iudei & et i alio ara. i. abob⁹ sic. diptamis et e mesclatrame-
 sciba. & ia ofisu e supra qd apud Al. i. y. fmo. de pulegio & ozi
 gano fil⁹ pfula sut in ca. de calameto. fz apud Sera. diptam⁹
 est spes origani vel pulegi & of ibi qd est mesclatramesir.
Meseteriu Ale. ca. de reuatica dissinteria sonat. g. mediu ite
 stinu & e qd vocat⁹ icinu. mesce. g. mediu enterio itestinu.
Mesipilo Ste. e zaruz ita putatur. fz aliud e vt ifra i. 3a. me.
Meschebe ara. mastix. (spilla vocat. a. gubera.
Mestos gre. plenus. distentus corpulentus repletus.
Metastrenu. g. dozi posteriora vt Laf. fe. ca. de tussi. & i psal-
 terio. g. vbi nifz bz posteriora dozi ips bz metastrenu. Jte i
 li. de doc. gre. metastrena posteriora dozi metastrenum iter
Metallon gre. metallum. (scapulū.
Metastinctica. g. sut teperiē corpis nālē teperatia & expō-
 nūt Laf. fe. cap. de passionib⁹ vesice. & Dya. ca. de dragōtea
 reorganizatiua. i. affirmatiua. Oziba. i. ca. exponit recupera-
 tiua. Jte Demo. in plurib⁹ locis reorganizatiua exponit.
Metron gre. matrix que & istera dicitur.
Metrocenticon instrumentū quo medicine in matrice iny-
 ciuntur Laf. fe. capi. de precedente matrice.
Metromania idem Laf. fe. pprio capi. prefecatio mfcis qfi
 mania mfcis. Theodo. p. alci. vero lterica spinga vocat.
Metacheli supra in alfabi.
Meu Dya. qd atamatiū dī nascit in macedonia & hispania
 tinto atqz folijs aniso & aneto silib⁹ ascēdēs de terravsqz ad
 cubitos duos radicib⁹ spsis & teneris curuis & lōgis & odo-
 re suauī & gustu calō ligūa mōdēs & c. radix ei⁹ in vsu est. li-
 ber atiqu⁹ de simplici medicina est herba quā vulg⁹ sinistra
 vocat. Plini. mion in Italia nō nisi a medicis inserit. & bis
 admodū paucis. duo ei⁹ genera nobili⁹ atharnaticū vocat
 alig tāqz ab atharnate inctū. atqz qm laudatissimū in atha-
 rnate reperiat folijs aniso sile caulo aliqñ pedali radicib⁹
 multis obligis nigris gbusdā altissimis min⁹ ruffū qz altez
 aliud & c. Sic. mion est meu. apud Auicen. mu. scribitur.
Meuibethne apud Al. sic scribit⁹. sed in arabi. est meuibha
 na & apud Sera. medana est de maiorib⁹ lacticinys. & vo-
 cat ips cataputiā gdā minozē cōparatā pēradactilo quā ca-
 taputiā maiorē vocat. a Dya. vocat⁹ lacteris. vide ca. ei⁹ cū
 eo qd scribit Al. & Sera. & scias qd ita est Joā. Sera. ca. de
 laxatiuis i. vy. lacterides. f. medana: & dī fruct⁹ amar⁹. & ex
 libro Alhani ingt bugerige est duaz spēz. Una bz folia lō-
 ga vt digitū bz semen in nucleis silib⁹ nucleis bābacis: sed
 maioribus eis. & in quolibet nucleo sunt tria grana nigra.
Mezaurum in regali dispositione est ius. i. cibis liquidus.
Mezerior est lacticinū hīs folia filia folys oliue. & ideo vo-
 cat⁹ camelea. vt supra in ka. semē eius est cocognidinum. qd
 hoc sit vez vide ca. de camelea apud Dya. cū ca. de mezerio
 apud Al. & Sera. vez Joā. Sera. cap. de ydropisi dicit qd
 mezerion est mirdane. nescio vtrum voluit dicere menda-
 ne: sed alia est vt supra in camelea. bāc inuenio ab antiquis

alipfados & elipium vocari.

Mia grece musca.

Miaba arabice storax.

Miacatū. pau. ca. de frā distēperatia epis. dare fructū ei⁹
 maxime inbet. Ozi. de medicis teperatis sparagū miacan-
 tinū numerat in synonymis antiquis spag⁹ agrestis exponit. lib. 27.

Miagros Plini. est herba ferulacea est folys similis rubee cap. iz.
 tripedanea semen oleosum ex quo fit oleum & c.

Miagron Dyasco. aut melāpiro herba est sarmentosa lōga
 duobus cubitis folia similia eritrodano bz & viridia semen
 bz fenugreco simile pingue & viride que herba viridis asia
 tenditur & virgis illigatur & pro candela ea multi vtuntur.

Mias gre. musculus spinalis.

Micaria herba fm Dya. vocatur alateris spondilion quas
 Auicen. sacundilion vocat. sed infra.

Micete gre. fungi vt Dyasco. capi. de melle. puto tamen ma-
 los periculosos: sed grecus michetes dicit.

Micetū Dya. duo sūt gnā. Unū esui aptū & aliū homicidia
 le necem edētib⁹ ifert. qd aut putrido ferro aut linteolis nō
 scit aut qd iure spētis gnāt circa cauernas aut radix creat
 arboris venenose facit subscripta qd sic inuenit mucilagines
 bz sup se qd si collecti repositi vna hora fuerint vrinat & c.

Miconium aliquādo & micon pro meconio scriptū inuenit.
 nā scribit⁹ g. p ita littera que aliquādo sonū. e. aliqñ. i. bz.

Microsiam greci paritatem pulsus dicunt vt Lasius fe.
 capi. de stomatica passione.

Micricē vturē. g. lacefcēte vocat⁹ Dya. ca. d cētaurea maior.

Midriasis gre. est dilatatio pupille vt Pau. pprio cap. itū. &
 Dyasco. qui & platycoriziam vocat eadem: sed differunt fm
 magis & minus. nam platycorizias minor est medriasis sicut
 initium alterius quare curabilior.

Mielos gre. medulla.

Misriscos gre. musculus.

Milax que & nicoforos nominat filis est edere tenuioribus
 folys duo ei⁹ dīr genera. altez cōantib⁹ acinoz. corimbis
 altez culta amara nullius effectus & c. p. & infra in simlax.

Milla gre. malla. millea vero arbor malus milō malū ips.
Millefolium a Dyasco. mirofilon dicitur. & a Plini. infra de
 ipso supercilium veneris idem.

Millemorbia seu milmorbia vel mifmorbia herba sicaria
 scrofularia castrangula vt quidam volunt vrica mortua
 eo qd folia vrtice similia habet non tamen vrentia.

Mileos. g. fraxin⁹ arbor. **M**ili. g. mala & milla et vt. s.

Miliaria Plini. herba est que milium necat & c.

Miliduris Pau. est inquit tumor aliquādo circa orificium
 matricis. aliquando vero & circa totam ipsam & c. est mola
 matricis. nam greci milos molam vocant.

Milmadrū Ysid. sic vulgo inquam dī. liber d doc. gre. idē.

Milion etiam grece fraxinus.

Milita apud Dya. & alibi habet multa: fz grec⁹ multos dicit
 est sinopida rubrica pōtica terra rubea carpentarioz. Dya.

multa sinopida bona spissa & granis colore integrū hīs sine
 lapide & buectofa i tritura. colligit⁹ vō i capadocia i spelūci
 distillas & afferit venalis i sinopida ciuitatē. vñ nomē acce

Militibz lithos. g. molar⁹ lapis. (pit & c. a. mag. vocat⁹ & c.

Miliū solis qd & cauda porcina a gbusdā vocat⁹: eo qd plāta
 ei⁹ sit dura & aspa. semē ei⁹ ē albu & duz vt lapis. ob bz. g. dī

lithos spmō. i. lapideū semē. vt apud Sera. ex vbo Sal. fz de
 eo supra in lithos. a. dī culb. sed apud Al. scribit⁹ calib flō.

Miloplacontium. p. ca. de fastidio est affectio de coramīs.
Milotida aliquando melorida gre. est spatomeles. f. radius
 vel tenta seu testa chirurgicorum.

Milos. g. mola milō mōledinū amillū dī eo qd sū mola fiat.
Miltodraconis in antidoto. vniuersali in Pauli apostoli dī

cto antidoto est sanguis draconis.

Mina. g. dī mna siue mnas fz Papiā cētū dragmas appē-
 dit. b & emina dī. Plini. cū de tbure loq⁹ denarioz pōd⁹ dīc.

Simon Jan. f 3

lib. 20.
cap. 23.
in pñ?

20.
i. 4.
n°.

25.
i. 5.
pñ.

Plinius
lib. 24.
cap. 15.

Minde. g. f. au. ca. de ficas q̄ in capite nascunt̄ sūt pisciellī
quos vulgariter menozas dicunt̄ q̄ menide dicuntur.

Minutū thurī i pluribus locis iuenit̄ ē idē qd māna thuris

q̄ mānis aliqñ dī. r. est puluis ipī thuris: supra in ma.

Mion Ste. ē meū r. vep̄ est. nā sic p̄li. vocat.

Miocephalō. g. ē dictū mūse caput. ē exī? vne oculi ad for

mā capit mūse a q̄ dnoiat̄ vt p̄au. ca. de p̄osi r. infra in

Miope. p̄au. p̄po. ca. dīr ex gñatōe vt cū p̄osi r.

ppe vidētes ea q̄ de lōge nō cernētes. r. De. miopalis inqt

ē passio q̄ patētes remota n̄ vt vicina vō admodū cōdu

ctis palpebris. vidēt atq̄ angusto lume difficile p̄piciūt.

lib. 27. Miofota siue miofotis p̄li. herba ē caulib' plib' ab vna ra

cap. 12. dice aliqñ rubētib' acuius ab imo folys āgnūli oblōgis

in pñ. dorso acuto nigris p̄ ierualla assidue getatis r. tenuib' cau

liculis ex alijs p̄deūtib' flore ceruleo. radix digitali crosi

tudie mli capillamētī fibulata vis ei. f. s̄ptica r. exulcera

Miosos. g. buisso rana terrestrī venēosa rubeta dca. (trix r.

Miosota Dya. quā mli meotida dnt̄? virge plurime ascen

dūt ruffo colore folia hñs angusta r. lōga r. nigra q̄ gemina

nascuntur r. rara q̄ folia i fine acuta sunt r. de vna virga p̄les

exēūt i qb' vgis flores exēūt colore iacintino. s̄ radices sūt

solide r. mltas radices i se collectas hñs maxie herba ipa

silis ē scolopēdrie. s̄ lenis r. h. nōmē sonat mūr auricula.

Mira gre. redolētia odorifera vt vnguēta mirizo redoleo.

Miracopuz odorifex mitigatium. Alexan. ca. de iniectioni

nibus ad frigiditatem stomachi.

lib. 12. Mirra latinū est. grec' smirna dīc aliqñ in antiqua mirra in

cap. 16. uenit mirratroclites. i. rotūda miuta optia. p̄li. mirre ar

bor alta ad. v. cubita nec sine spina caudice duro r. intorta

in pñ. crassiore q̄ thuris r. ab radice ē q̄ reliq̄ sui p̄e corticē le

nē silem q̄ medonī scabzū aly spinosūq̄ dixere solū oliue

vep̄ crispī r. aculeatū iūbā olīxatri. aly silēs iunipo scabzo

flore tñ spīs horridū folio rotūdiorē s̄ sapōr tūpi. icidū a

radice r. emanat. sudāt at spōte pūsq̄ icidā f̄ stactē dictā cui

nulla p̄ferē r. r. ifra. gñā ei? plura trogodita siluestriū p̄a

lib. 12. mir sequēs ea q̄ astrāitica r. gebbanitica r. ausaritis sebbāi

cap. 17. tazy r̄gio tertia diāitris 4. colatitia. v. scebraea a ciuitate re

in pñ. gni fabeo? mari. p̄xia. vi. q̄ onfiriri vocāt. ē r. cādida vno

tñ loco q̄ i mēsalū opidū p̄ferē p̄bi trogoditice piguedis

r. q̄ aspēū aridior ē mūtis glebis rotūde i cretu albicat

suici vtiq̄ cōfeca cādidos vngues hēat gustu leuiter ama

ra scda bōitas it? varia pessima q̄ it? nigra peior si ēt foris.

Mirdane. a. expōuit. Jo. Sera. ca. d̄ ydro pisi q̄ ē mezeriō

sed si voluit dicere medane aliud est vt supra.

Mirica gēstra seu spēs e' li. d̄ doc. g. mirike gēstra q̄ ēt spōs

dī. gda spēs gēstre q̄ dā dnt̄ c'rami r. stipites r. folia rugosa

r. angulosa s̄ fert grana rotūda rubea paulo miora cerasis

culis radix dī silis reubarbaro r. in virtute quidā tamarī

cem putant p̄p nominis similitudinem.

lib. 24. Miricen p̄li. q̄ americā vocāt silis ē scopia ameris arbitra

cap. 9. tur qdā bāc ēē tamaricē. coritb' r. q̄ circa ē grecia bzia vo

cāt. ei? duo gñā fac siluestre plāe sterilē alterā mitiorē bec

fert i egypto siriaqz ēt abūdāter lignosū fructū maiorē gal

la aspū gustū q̄ medicī vtūf vice galle i p̄pōib' q̄s ātheras

lib. 13. vocāt: r. lignū ēt r. flos r. folia r. cortex i eodē vsu adhiben

cap. 21. t̄. hic fmo ē d̄ tamarice q̄ apd̄ dy. mirice vocāt d̄ q̄ ifra.

Jte p̄li. alibi miricē italia gignit: quā tamaricē acbaia aut

bzīō vocat siluērem isignē q̄ i ea satia tñ galle silēs fructū.

Mirifilō. g. millefoliū. s̄ apd̄. d̄. mirofilō scribī.

lib. 24. Miris p̄li. q̄ aly smirizā vocāt. aly mirā silima est cicutē

cap. 16. canle folysq̄ r. flore. mior tñ r. exilior cibo nō insauis r.

in fi. Mirise. g. vngere. Mirismata. g. odoramēta timiamata.

Miristica. g. redolentia odorifera ide karea miristica. i. nux

odorifera. i. nux muscata.

Miriofilos Dya. mirofilos siue vt latini millefoliū. i. supci

liū veneri nascit̄ i palustrib' locie tirsus bz ex vna radice

mollē r. subuissū r. q̄ si māib' lituz r. folia silia feniculo r.

p̄li. miriofilō q̄ nri millefoliū vocāt caulē tēner silis fe

lib. 24. niculo plimis folijs. vñ r. nomē accepit. nascit̄ i palustrib' cap. 16.

in fi. magnifici vsus. etruia s̄ noie appellat herbā aliā i pratis

nascētē sennē a laterib' capillamēti mō foliosā eximī vsus

r. h. vñ qd cōiter dicitur millefoliū. s̄ i vō Dya. miriofi

los vga moll' vna circa q̄ folia sūt lenia miora r. mltā ma

ratro silia. vñ r. nomē accepit q̄ alta i se ierualla fossarum

bz lenis s̄c denia nascitur locie cultis r. aquosis r.

Miris Dy. aut mirra dī folys r. altis silis conio ē radix ob

lōga r. moll' r. odorata apta ad edēdū r.

Mirmia inuenit̄ i libris antiquis r. ē pustula pua q̄ vocatur

Mirmix. g. formica. (formica r. supra i acrocordeio.

Mirna stactē si iuenitur ē qd emira humida ap̄pmitur vt

Dya. ca. de mirra. s̄ smirna meli' scribī.

Mirabolanoz spēs apd̄ arabes tñ. i. y. s̄. i. citroz kebuloz

r. idoz. nā bellricos r. emblicos nō p̄putant inter mirabo

lanos. q̄re sp̄ sepa de ipis ca. faciunt.

Mirabolanos Lor. cel. dactilos vocāt mli r. fenicobalāos

lib. 12. Mirabolā? vocāt a p̄li. granū bē qd dēn ē? (vocaerūt cap. 23.

supra i balan' replico. alibi tñ d̄ mirabolānis loq̄ r. dīc q̄

si colligant̄ qñq̄ maturēcat nullū lignēum intus hñt.

lib. 23. Miriofilos r. mirifilos idē ē qd mellifoliū vt supra. cap. 6.

Miron. g. vngētū. nā p̄alteriū. g. vbi i nfo ē vngētū bz

Mirine. g. mirtus. (miron r.

lib. 14. Miris apd̄ p̄li. vocāt gñs tubez p̄cipuū suauitate r. odore cap. 16.

q̄ ex baccis maturis siluris mirti i musto positis fit.

Mis grece mis. Misch ara. muscus.

Miseos. D. aliō ē egyptiū aliō cipriū q̄ ē aptū ocularibus

medicis meli' dūz. qd cū fractū fuerit d̄ int' stelle albe ap

pēt r. ē spēs vitrioli. i. rubetū. nā Ste. mli iqt ē zogu rubetū

Misimila scripsit Ste. p. mixmir. (p̄zegi q̄ ē vitrioli

lib. 12. Misī apd̄ p̄li. vocāt gñs tubez p̄cipuū suauitate r. odore li. 12. c. 3.

ac sapore. sed carnosius q̄ reliq̄ genera. in pñ.

Mistericēnita apd̄ Mufioz vocāt. g. suffocante matricis.

Misteriō apd̄ Al. vocāt qdā p̄fco ad tussis fca. ca. d̄ tussis. q̄

inycliū. Miretici. g. p̄sariū mli r. veluti cristere

liquores i mīcē pan. ca. d̄ mliēbz fluxu.

Mitridatia p̄li. mitridati cratēas ascripsit q̄ mitridatiā? lib. 25.

cap. 6. cāt. buic folia duo a radice acatō silia caulēter vtraq̄ susti

in pñ. nēs rosen flore alterā leui' scorditi siue scordiō ipī? manu

ascrip̄ta magnitudine cubitali qd rāgulo rāoia q̄ne s̄itūdi

nē folys laugiosis repit̄ i pōto cāpis piguib' būndiqz gust

auari. ē r. alteri? gñis latiorib' folys mēastro silis plimos

q̄ vtraq̄ ad vsus p̄ se r. inter alia antidō. r.

Mitridatū p̄fco magna vicē tiriace tenēs a Mitridate r̄ge

pōti inētor dca d̄ q̄ Dri. dū Mitri. rex pōti i bos' ozor vbe a

pōpeio ac rōanis obfess' cēt iā d̄ se ipō d̄spane venenū vxo

rib' pellicib' ac silys notādū d̄dit: qd q̄ cū i p̄e nouissimo

sup̄fisset bñficio medicaiuz qb' vitalia sua p̄mū iuera: neq̄

q̄ mori poterat. p̄mū tādē gallo cuidā mliū q̄ iā muro de

fosso itrauerat vrbē iugulū p̄buit sicq̄ vitā finit r. b̄ anti

li. 29. c. 6. dotū ex. lūy. reb' p̄li. ēē p̄positū tradidit idēq̄ d̄ ipō eodē

lib. 25. vñ r. vñ qd cōiter dicitur millefoliū. s̄ i vō Dya. miriofi

los vga moll' vna circa q̄ folia sūt lenia miora r. mltā ma

ratro silia. vñ r. nomē accepit q̄ alta i se ierualla fossarum

bz lenis s̄c denia nascitur locie cultis r. aquosis r.

Miris Dy. aut mirra dī folys r. altis silis conio ē radix ob

lōga r. moll' r. odorata apta ad edēdū r.

Mirmia inuenit̄ i libris antiquis r. ē pustula pua q̄ vocatur

Mirmix. g. formica. (formica r. supra i acrocordeio.

Mirna stactē si iuenitur ē qd emira humida ap̄pmitur vt

Dya. ca. de mirra. s̄ smirna meli' scribī.

Mirabolanoz spēs apd̄ arabes tñ. i. y. s̄. i. citroz kebuloz

r. idoz. nā bellricos r. emblicos nō p̄putant inter mirabo

lanos. q̄re sp̄ sepa de ipis ca. faciunt.

Mirabolanos Lor. cel. dactilos vocāt mli r. fenicobalāos

lib. 12. Mirabolā? vocāt a p̄li. granū bē qd dēn ē? (vocaerūt cap. 23.

supra i balan' replico. alibi tñ d̄ mirabolānis loq̄ r. dīc q̄

si colligant̄ qñq̄ maturēcat nullū lignēum intus hñt.

lib. 23. Miriofilos r. mirifilos idē ē qd mellifoliū vt supra. cap. 6.

Miron. g. vngētū. nā p̄alteriū. g. vbi i nfo ē vngētū bz

Mirine. g. mirtus. (miron r.

lib. 20.
cap. 4.
in fine.

lib. 34
cap. 18.
in me?

lib. 25.
cap. ii.
an me^m

C.34

lib. 26.
cap. 7.
circa
pn^m.

C. P.
Fi.

III

2. Dagab. A. redarguit dicere qd e radij granati mudi

Simon Jan. f 4

Littera

Nabalea apis liber 8 doc. ar. q̄ z alchali dī
Naban. g. structio quis magna q̄ volare

pöt.g.struchocamelon or vt in kiranida.
Nabanaba q iura nachai.y. Ali. scrii cor

i. ē fruct' arboris dicte sadar q̄ apud Dya. v
apud Eger. ē aliud nabach. s. cortex arb

Simon Jan. f 4

lib. iz.
cap. iz.

lib. 31.
cap. 10

mlta capita ifra aqz hñs ex vna radice flos ē illi alb' filis
lilio cū puo pallof feri hñs i in e' croceū: s; cū effluerit ro/
tūdū efficiē sic mala maciana aut capita micony niger i q
feri iuenit latū z spissus i gustu argillosū asta ei' leuis z n
gñs ē z nig' ē filis cizio radix ē nig' z aspa z nodosa z i au/
tūno siccat. Plin. nata tradita nisa zelotipia erga hercules
mortua qre heracleon vocat alij rapalōa. z ifra. boetij ma/
lon vocat vt dy. z ifra. ē ing' alia nisea i tefalie āne peonie
radice alba capite luteo rose magnitudie. ego vidi i stagnis
duplici flore albo. s. z croceo seu citrio qz luteū vocat Plin.
z ipsa ē magna odorifera qz alba ste. ninfes ninfar.

Ninifon vel ninfon apd. d. ca. de felitreō est filij.

Nitrū Jo. Se. c. d. tinnū aurū ē baurach rubeū dy. nitrū est
eligēdū leue z colof rubeū pñsuras hñs sic spōgia album
vo acre ē z gustu amarū. tale at ex idia venit. ē at nitrū aliō
grossius z lamiosius aliō tenue aliō rubeū aliō albū. Plin. ni/
trū exiguū fit apd medos cācētib' ficitate cōnallib' qd
vocat almiragara min' ēt i tracia luxta philippos sordidū
terra q appellat agrū. aq vo nitrofe plimtis locia repiunt:
s; sine virib' dēfadi optimū copiosius ē ellit macedōie qd
vocat caestricū cādidi puriqz pñmū salū lac' ē nitrosus
exiliēte e me' olci fōctio ibi fit nitrcirca. cāis oxi nouēis
dieb' totidēqz cessat ac rursus inatat z diū cessat q appz sol'
nāz eē q gignit qñ optū ē nec solem pñcer qñs cū cesset
nec ibres nūz ē illū scathebra fōctiū sp emicāte lacū nec
augere nec effluet. bis at dieb' qd' gignit si fuere ibres sal
si' nitrū faciūt aqlōes dterī: qz validi' pñmouet liuz qd na
scit i egypto pñcī abūdanti' s; dterī. nā fuscū lapidosū ē
ste pene eodē mō q sal nisi q i salis mare ifūdī. nichilū at
nitrarijs accedēte nullo siccat dcedēte madet. z alibi i ni/
tro optimū ē qd ē tenuissimū. z iō spūa melior q a nob i me/
dicis affronitru vocat d affronitro dy. eligēd ē qd ē leuissi
mū z splēdidū leue latū frāgibile rufus z spinosum illud
ex filadelfia venit. z vero ex egypto.

Nira. g. sebestē: vt pz ex pōdia pratice filis Al. z ipi' Alimā.
i dōctōe quā fac ad catarz rad pñs. Nire ara. amiliū.

Noak vocat. g. costas iferiores mollioresqz alijs Lor. cel.

Noas ara. es. g. kalcos. Nobale ara. furfur.

Nochia apd kiranidā vocat flōmos d q lupia z flo:

Noia. nucle' dactili. Nois. g. mens intellectus ratio.

Nomas De. eyle' oclū putrosū ex tūore z sordib' atqz alie/
nitate cretū zc. p. nomas. g. vocat mala corpis q spunt.

Noza ara. calx. Nocticos myelos. g. spial' medulla. La. f.

Notos grece doctum. Nucha ara. est spinalis medulla.

Nucle' i. y. can. A. d. nucleo dactili dixit. Nufadex Ste.

pro nuxader scripsit. Nutharer ara. caries ligni corross.

Nuxader ara. sal armoniacus zc.

Nuxare. a. seratura que cadit a ligno qñ secatur.

Nux bēde dic. Al. q ē terra granosa sic cicer qd sit nescio. ex

Albani appellat igt. a. leūgēde z nux endē z alibi idē ē ter

ra barbarica i barcho vocat sterc' colūbe tñ i badach dñ

nux edē: z d bis q pñt cōrupto appetitū bitic' ē nux edē.

Nux metil ex Albani bibatrix ē filis nuci vōice s; granū ei'

assilat grano citri. Nux miristica ē nux muscata. nā mi

risticū. g. ē odorifex vt. s. i. mi. Nux xarb. s. i. cobzbagne

Nux rōana i. y. can. A. inēit ca. z spz nē nist d baur romi. nā

nihil dic ibi nisi qd dic i ca. d baur rōanū. potuit at b' pñn

gere: eo q. A. vt aggregator ex mltis libris i aliq li. ca. d ba

er z i aliq alio iuenit ca. de eodē z n aurrit vtz dñt baur

lgeū qd ē nux: eo q abo bec noia eiū dñs scribūt apd. a.

differūt nisi i pñctis. nā baur sic scribūt. b. eod noie erratū

fuit: vt puto a trāslatore i ca. d karabe. bñ. i. latio qd ē gū

mi nuciā rōane s; i. a. ē baur rōi. id error appz i syno. Ste.

vti noia. g. exponūt p. a. deit p latia. agiros igt ē geū rōi. i.

nux rōana inēit baur sine pñctis z putauit geū q ē nux: er

q notior eēt apd. a. geū qz baur. n. p. sp pñctat. a. lras max:

i scriptura nō. mlti ēt tales errores pñgēt i li. d. a. trāslat

sic appz i b' ope. Nux tamarisci dic. Al. q ē alkarme zich
z idē dicit ca. d karmezich. apd nos nē ē visus tamarisco fru
ct' filis nuci nec q nux possz dici s; Plin. mīricē z italia quā
tamaricē vocat achala aut bzio siluestre isigne q i ea sati cap. z.
ui tñ ferat gale silem fructū i siria z egypto copiosa.

Greci duplex hñt. vñū qd vocat. o. mi/
cro. qz sp corripit z ē isti' fōme. o.
aliō qd dñ. o. mega. qz sp pducit z ē isti' figure
arabes vñ. o. nec. u. hñt s; hñt vñā lras quā
oao vocat q bz mediū sonū inter. o. z. u.

Da. g. oua oon outi: z ēt augon vel auogon.

Obolus ē pōd' triū kirat z kirat pōderat. iij. gra. o. z. g' c bo

lus pōderat. xij. gra. Jte obolus pōderat danich. i. z. s. vi.

de i ca. d lauro apd Ser. ex vbo Ha. vbi dñt q deni d cōfice

ei' danich. y. z sup ex vbo dy. bñ. x. kirat. filr z apd. A. ec dē

vbo z i atiq trāslatiōe. d. bñ tres oboli qñcūqz inēit apd

Ani. onolafat itelligēdū ē obolus z onos id ē i praria La. f.

Obsoniagaz. vñ obfōiogaz. (ij oboli duo faciūt scropolū. i.

.g. ē id qd. a. dñ murt i almuri id ē gar' z almirogaz. s; me

li' s; grecū obfōiogaz scribit. Obsonia. g. dñt salafita

lspozes i qb' itigūt carnes l' pñces l' pñs vt meli' cōe

das sepe inēit apd Alex. z Pau. idē pñcī obsoniagaz qñ

obfōiū ex garo s; meli' p. p. qz p. b. Plin. obfōia sūt qz ciba

ria q cū pñe edūt. Obarmicū. g. puocatiū i sternutiū i

Obusio visus apd atiqs auctores. i. obscuritas.

Ochmōides dya. folia bz oziomo filia z rāos hñtos cū lāis

steie pleis vt ē malatiū. i. nigella. Octobalciū. i. i omotribō

Oera apud dya. ē gleba terre mellinū colorē hñs. i. subcitr

nū q pictores vtunt. z ocreā vocat.

Oculus bouis vel oculus vacce. apd Ani. z Sera. vocat by

bar. g. vñ butalmon: vt apd Dya. z ē corula. supra ibi. z bu.

Oculus pñalis vocat a gñsdā planta que antipater dñ alij

oculū xpivocant vt placet herbularys fingere non ina.

Odaximō. g. Driba. ca. de vlcērib' mñcis. mordicatōes igt

qz greci odaximon vocat. nos at puritū vt mordicatōes

dicim' zc. Odīs. g. dens. odoncos. g. dentes zc.

Odontorrima. g. dētifriciū. La. fe. ca. de. z entū vitys.

Odōchitis Plin. iter feni gnā ē caulicul' dēfis ab eadē radi

ce geniculatis triangul in nigris geniculis folia parua bz.

longiora tñ qz polygonium semen in malis ordeo file flo: ē

Degi ara. vñ bueg ē (purpureū pusillū nascit i pratis zc.

acor'. qñ dictio ara. iuenit dñsine in gi illō. i. nō dñz ferri

nā talia vocabula dñsine in lras q vocat gim. nā ipi hñt

aliā q vocat gain q bz aliū sonū z in fi. dictiōis z vbiqz.

Denāte Plin. ē herba q nascit i petri folio pastace filis radi

Offei i āti. vñ in pñctiōe mitridati (ce magna nūerosa zc.

exponūt qd ē gūmi edere. nescio an ita sit. s; g. opocisci dñ.

Offiasis Alex. ca. l. vocat offiasis q velut spētinis squamis

superficie cutis capitis fedat. z dñ ab offis qd ē serpens.

Offidion fm Plin. est pisciculus congruo similis.

Offia. g. anguilla. Offis vero serpens anguis.

Offiena. g. Alex. ca. de ydrope asclbite z timpanite exponit

q sunt tumores molles. Offionicos. g. lacerta.

Offites. g. spēs marmoris spētini coloris.

Offocatio sterica Dya. ca. d aspalto ē suffocatio mñcis. naz

sterea matrix. Ofries. g. supclia. Ofthalmia dñt. g. apā

cōiunctiue oculi. Ofsta mos. g. oculus. ofstalmi oculi.

Ofstbis. g. visus. in hui' vocabulis latinitas. f. lras mutauit i

p. z dñt obthalmia: z ab hoc afstbis optut' qd est visio.

Oiris Pau. ca. de emoptoica. multo vñ ingt fluxu exñte ou

rin z mānam cum aceto superponimus.

Ois. g. onis pec' q z puarō dñ. Dizietatū scripsit. S. pñfo.

Okimō. g. ozimum. Ol Ste. qd est ambra scripsit.

Olea. g. pondus trium scropoloz fm Jfido. ergo ē dragma.

sed aliter videtur. nam vbi apud Dya. oclafar olea scribi

tur apud Ani. est anulns vel anulofat de qua infra.

Olea ē arbor oliua fruct' oliuū pñe d oliuis. oleū gen' ad oia

Oleander apd. D. d. necesse et rododendron et rododaphnia:
dicitur ut supra in ne.
Oleaster olea siluestris fructifera ara. zambugi. g. vo agrie-
lea ut supra. Oleni. g. lacertus.
Oleu. pprie supto vocabulo o. oleu cuiuscumq. sit rei. oliuuz
pprie oliuaz. sic et arabes debent vocant o. oleuz. zaic vo
oliuaz. tñ. nos aut cōi vñ oleu. p. oliuo et alioz accipim.
Oleum spanu. fido. est ingt. ex albis oliuis fit q. a grecis
onfacon appellat qd aut ex fuluis: et nō maturis fuerit ex
pressuz viride appellat qd vo ex nimiu maturis cōe d. f.
Oleum onfacinu est qd ex oliuis imaturis fit qd et oleu ex
pensaz et gremiale dicit. eo q. i gremio collectis oliuis aut
maturitate nimio ac pcelloso vento arboze deiectionis anqz
maturari oleu fiat sicq. expensio ad maturu pficiendū sub
ueniat hoc et omotridū d. f. ex tali oleo rosaceū violaceū ne
nufarinū mandragoratu et o. aliū qd cūq. frida vtutē vo-
lum. possidere pfici d. z. ut pz in anti. vñ. q. carētes cuz oleo
amigdalaz dulciū facere possumus fm pñliū Abumerā.
Olea qdā sunt simplicia q. ab ipsis seibus sicut ē semen lini
vel nucleis fructuū sic ex amigdalīs vel ex lignis cū igne
vñ ligno ianiperi extrahunt. Quedaz sunt pposita q. artifi-
cialiter per ipositionem medicinaz in oleo aliquo fiunt.
Oleum de amigdalīs et dulcibus et amaris exprimitur.
Oleu abrotaninu in antidotario ozibasy.
Oleum amaracinum ibidem.
Oleu absinthiacū q. ex absinthio fit et tractatu d. olis amar.
Oleu auelanaz ibid. Oleu fistulinū d. pistaceis expmīf. rē.
Oleu glaucinu i anti. vñ. q. glauciu. l. memithe recepit. vñ.
aliud oleu glaucinu iuber Alex. administrari in colica de ffa
cā et pfectionē repi in quodā antido. antiquo in quo glau-
cium nō ingredit. Ste. in syno. oleuz glaucinu oleu succi
yuaz. In antido. oziba. iūcē et d. scriptio quā attribuit. S.
Oleum antepersicorum ibidem.
Oleu arcticis qd de citromelle fit apud Dya.
Oleu anetinu cuz similitudinis aneti fit a multis auctorib.
Oleu balaninu apd. D. ē olz d. bē qd mlti moderni musceli
Oleu balsami qd ex ligno balsami manat. Xnum vocat.
qñtis oleu vocet a multis fm veritate oleu nō ē: s. ē d. gñe
gñmaz: sic vocat greci opobalsamū. i. succi balsami ipm
n. in qua dissoluit. ipbz admisceat facile: qd olei non est.
Oleu bñdictū a Rasi sic vocat et tractatu d. oleis: et ab alijs
phoz. fit cū lateribz qre et laterinu ab alijs dictum.
Oleu basiliconis gariofilati ab eodem Rasi ibidem.
Oleum balaustie ibidem.
Oleu botrachinū. i. ranaz in anti. vñ. et anti. Aben Mesue.
Oleu camomillinū satis notū ē cū floribz camomille fit.
Oleu catholicū apd. Dya. ex catholica herba. i. alipados qz
laureolam multi exponunt.
Oleum canabi a Rasi describit in tractatu de oleis.
Oleum citoniorum ab eodem ibidem.
Oleu costinu ibidē. Oleum cucurbitinum ibidem.
Oleu de cartamo. i. d. croco. ortulano Aben mesue i antido.
Oleu d. cerassio ibidē idē. Oleu d. cltrāgulis ibidē idē.
Oleu citrinū aliū de folijs citri aliū d. citro ipo pz Rasi in
tractatu d. oleis. Oleu crocinū a croco i antidotario vñ.
Oleu cipnū. i. d. alkāna. nā. g. ciprū vocat. arabes alkānā dñt
ut supra i al. et cy. Oleu dyacifinū. i. d. edera i antido. Ozi.
Oleum ederaceum in antido. vñ.
Oleum enule in antido. aben Mesue.
Oleum euforby Rasi in tractatu de oleis.
Oleu fenugreci. Rasi i tractatu d. oleis q. tilinū. g. vocant.
Oleum formicarum idem ibidem.
Oleu frumētū duobz modis fit. i. cū lamia ferri cadēte vt id
ibidē. et p. distillationē descēsozā: vt idē in Almāsoze.
Oleum fragini aben Mesue in antidotario.
Oleum fellinum in antidotario. ozibasy.

Oleum granorū citri aben Mesue in antidotario.
Oleum granorū viridiū. i. de fructu terebinti ibidem.
Oleu gagatis ibidem. Oleum iuniperi ibidem.
Oleu yrinū. i. d. yreos. Oleu inātū. i. d. flore vitis agrestis.
Oleum de keiri Rasi in tractatu de oleis.
Oleu d. kerua. i. d. pēdadactilo. Oleu lini seīs notū est.
Oleu laurinū aliū fit ex baccis: et v. diuersimode aliū ex fo-
lyis laury rē. Oleu lily celestis a Rasi i tractatu d. oleis
et est yreos. Oleum litiaceū in antidotario ozibasy.
Oleu lētiscinū ibid. Oleu lactuce i anti. abē Mesue rē.
Oleum mandragoratum in antidotario. ozibasy.
Oleum macianorum Rasi in tractatu de oleis.
Oleu masticinū idem ibidē. Oleu maiorane ibidē.
Oleum mirabolanzum ibidem.
Oleu mirtinū aliū fit ex baccis. aliū ex folijs Dya. et Ra. et
aly plures. Oleu milinū vocat. i. d. citonyz i anti. oziba.
et pñ. melinū vocat. Oleu melatinū ibidē et ē d. nigella rē.
Oleu muscelinū a musco dictū q. rē. in antido. vñ. Itē mu-
scelinū vocat q. fit ex būiditate iūcta i tuberositatibz vñ.
Itē muscelinū vocat mlti moderni oleu de ben qd balani
nū d. g. Oleum muscinū fit ex muscis.
Oleum de mahaleb in antido. aben Mesue.
Oleum de mezerion ibidem.
Oleu nardinū a spica nardi vocatū ē pfectionis magne i anti.
vñ et alijs locis. vñ Rasi i Almā. simplicioris pfectionis
facit. Oleum nucum fit per expressionē vt amigda.
Oleum nucis indice aben Mesue in antidotario.
Oleu nigelle Rasi in tractatu de oleis.
Oleu nenufarinū ex floribz nenufari. et oleo d. facio fieri d. z.
Oleu ozimi i anti. ozi. Oleu oleādri. Rasi i trac. de oleis.
Oleu ouoz q. ex vitell fit idē. Itē antido. aben Mesue.
Oleu papaueri ex seie ex bñ. Oleu pñicoz ex nucleis eoz.
Oleu piretri Rasi i tractatu de oleis.
Oleu piganinū. i. rutaceū. Oleu pāpinei i antido. ozibasy.
Oleu pñlotrū ibidem. Oleum populinum ibidem.
Oleum puleginum in antido. aben Mesue.
Oleu piperum ibidē. Oleu pinearū de nucleis.
Oleu picnū q. et picinū d. f. manat a pice cū igne liquat.
Oleum rafaninum in antidotario. ozibasy.
Oleu rosaceū Jo. Sera. in. y. de pfectione ceroti i fridatini.
de oliuis ingt. crudis q. nō maturant rē. et oēs ibi pccordāt.
sed loco est amigdalorum dulciū post poni.
Oleu sambacinum ex floribz zābach q. ieuēnū dicitur.
Oleu sauininū i anti. vñ. Oleu saluice. Ra. i trac. d. oleis.
Oleu sinapis ibidem in antidotario vñ.
Oleu sicioniū de radice cucumeris agrestis.
Oleu sabinū Ha. ad glau. ca. d. schltrosibz ē oīnz ingt. tenuis
sime vtutis ac penetrabil. Oleu stellionū i anti. Ozi.
Oleu sminū. i. d. lētisco. Oleu scilicū a scilla quā. rē. i an-
tidotario vñ. uersali. Oleum sisaminū a seie sisami.
Oleu serpentinum in antidotario aben Mesue.
Oleum scorpiōnū ibidem. Oleum stinci ibidem.
Oleu tilinū de fenugreco i antidotario Ozibasy. Itē Alex.
Oleum violaceū ex onfacino oleo fieri d. z.
Oleum yrtice Rasi in tractatu de oleis.
Oleu vulpinū Aben Mesue in antidotario.
Oleu zurigen Rasi in tractatu de oleis nemo posset di-
uersitates oleorū enumerare cū glibet fere de qualibet
medicina oleum facere possit.
Olinticum Pau. ca. de dolore pudendorum.
Oliothos grece capzificus ficus agrestis liber de doc. gre.
Ollira grece ardor farina pñ. ollirā aricam dixim vocari.
bac decocta fit medicamen qd egyptu aterā vocat rē. Itē
alibi Omerus hanc filiginem vocari dixit.
Oliue colūbares apd. Dya. sunt q. sale et aq. pñiunt sic. pz ex
zuz pccordia cum Aui.

lib. 19.
cap. 8.
vñ si

lib. 23.
cap. 7.
p. pñ

lib. 12.
cap. 2

lib. 22.
cap. 25.
circa
pñ

lib. 19.
cap. 8.
vltus si,

Olixatru apii macedonicu qd a Dya. oreofelinu dr. Pli. oli
ratru q ypoelinu vocat rē. Sz ziu vī a. b. vide ifra i fi
Olofidera spatula Laf. fe. i. ferea. nā sydirō. g. ferru. (miniō.
Oloftion Dya. herba est minuta tribus aut quatuor digitis al
ta folia r basta coronopodi filia bñs aut agrestis. radix est
illi valde tenuis sic lilij albi. odore yvino lōga digitis. iij.
nascitur locis altis rē.

Omanlilin. g. vocat pa. farina ordet. lib. de cirurgia.

Omasum veter ceterpellis vetriculus stōac aialiū ruiatiū.

Omentum pelliculus inuoluens i mediate in testina.

Omfaktion. g. onfacinū non per. n. vt multi.

Omfalos grece vmbilicus.

Omfaciū apō Dy. ē succ^o vuar^o albay imaturaz vī ipemet
vne siccate. r ēt dicit sic vocari succuz moroz siluestrium

Omfaciū mel fm Dya. fit ex mixtura duaz (siccatum.
ptiū mellis r vna succi vne acerbe Ste. dr aq beferen.

Omfacileon oleum omfacinum.

Omphaciū Pli. fit ingt duob^o generib^o r totidē modis ex
olea. i. r vite olea adhuc alba expressa dētri^o ex druppa: ita
vocat prius qz cibo matura sit iamtu colorē natat r ofia

q hoc viride est id candidū ex vite cū vna añ canis ozuz
in prima lanugine demetit vna eiusqz melligo reliquum

corp^o sole coquit. nocturni rozes canent. i. fictili p dīf mel
ligo colligit subide cipio reseruat optiaqz rufa acrizoz

aridiz rē. fit r alio mō. vna imatura terit siccataqz sole i
pastillos redigit. Omphalatos. g. labuscayua agrestis.

Omitixi Pau. ca. d tremore. Itē de mictu sanguis a vesica.

Omis r omidhia. g. piscia idē f3 Kiraidē (Itē de asmate.
qd menida de quo supra qz ēt dēbras r kibros vocat.

Omi. g. silis sed per diphōgū omoi scribit. liber de doctrīa
greca omiō silē. Inde omiomerō silū ptiū omogenis silis

gnis. omogeneū dīr latini omotēus sinochus silis tēoris.
Omimozbia vocat a gbusdā polliū: eo q multis morbis

agnat. liber antiquus de simplici medicina.

Omon Pau. ca. de asmate omon q sub indrys iueniunt frī
ge in vase fictili rē.

Omolatis. g. armus spatula omoplata vō plurale.

Omos grece humerus.

Omotribū oleū Alex. ca. de cephaea. omotribū oleū inquit
octobrisuz rē. Idē i ca. de somētis ad splenis inflationē.

Itē in ca. de linimentis ad podagrā calidā. oleo igt omotri
bio q pmo tpe fit r recipit folia oliue vt sit amax rē. Ha.

vo. xi. de igenio. oleū onfacinū. ab alyz vō omotriuos. i. ex
acerbis oliuis constructum rē.

Onager grece asinus siluestris. sed grece onagros dicit.

Onagron Dya. aut onatīana aut onotofum dicit frutex ē
arborosa r maior folia amigdale filia bz r mollioza sic li.

liuz limpida. vñ radix ē illi mior r alba q sicca odore vini
bz. nascit locis montuosis.

Oniciū Dya. folia bz oblōga diuisa r aspera r spissa r bastas
bz cubitoz duoz que sunt spinose in quib^o capita sunt ro.

tunda. flore croceo feri albi r ruffuz r lōguz r angulosuz.
Onicbiō Demo. ē igt i iseriozib^o pupille ptiū purulenta sa.

nies pnyptissime apparens longitudine porrectior vt yn
guis videat scema hinc deniqz nomen accepit rē.

Onidos lignum. Pau. ca. de dissinteria.

Onitogonos. g. flux^o semis in somnis. vt Alex. pprio ca.

Oniscute. g. Laf. fe. ca. de dolore auriū tafellos ingt qz greci
oniscute vocat vermiculi sunt q nascunt in būectis locis.

būidū tñ fugietes q tacti in sperulas plicado puerunt rē.
nos vero porcelliones vocamus.

Onitis ē scda spēs ozigani eaz qz Dya. describit.

Onixi Ori. ca. d suffocatioe mīricis ē ingt yngula de coclea r
ē blacta bizantia Alia i mīridato i trociscis elus onix aro.

matice scribit. Onix. g. ynguis.

Onobrosti Dy. folia bz lēricule filia r miora asta duob^o pal
mis lōga florē seniceū bz. r radix mior ē. nascit locis būi.

Onobzeche Pli. folia lētis bz lōgioza paulo (dis r cultis.
r florē rubētē. radice exiguā r gracile. nascit cū ca fētes rē

Onolofat ara. nomen ponderis idem q obolus.

Onoma Dya. aut nōidana aut floniti aut nomē dixerūt fo
lia bz filia anchuse. sz oblonga r mollioza vni^o palmi bñs

altitudinē spāa sup terrā sic ancusa. sz nec astā bz nec feri
nec florē. radix ē illi tenera r min^o fortis r rufa. nascit lo.

Onomia Dya. qz multi onomida appellaue. (cis aspīs rē.
rūt vgas bz duaz palmaz i qb^o capita sunt miora. folia

sunt illi miuta sic lēricule. aut rute aut anchuse subaspera
r pingua r spissa. bāc multi i sale ponūt r cōcūt rē. Pli.

onomia longa folia bz fere ad tres digitos i terra iacētia
tria ad silindinē āchuse icīa sine caule sine seie sine flore.

Onofacti Dya. ca. de acti sic vocat ebulus grece: est dictu
asini sambucus. Nos grece asinus.

Onotrisis apō Kiranidā exponit asini cauda. r asini malua
Operitē f3 Pli. vocat greci medicamē nobile (r ē altbea.

ad dissinteriā r stōaticos q fit ex musto albo r fructib^o sti
Opirus panis Hal. ad glauconē ca. de apatitus g (ptici.

nō sit nimīū cādidus. neqz multū fursus bñs. Lor. cel. pa
nis igt farine de qua nihil dēptū ē qz greci artopirō vocat.

f3 Pli. vī apir^o azim^o. nā ātopir^o vocat fermētā^o ab ipo.
Opistoteros grece posterior. Opisthonicos opisthōic^o.

Opistonos extenso dossi retro rē.

Opiū ab opoz qd est lachrymus nomē extrahit. opū vō qd
ē mel^o fit scissis leuiter capitellis papauerū nigroz adnuc

virētū terre: ita ne scissura iterioza penetret: r lac q egre
diū collectū i vasculis dīccat tale tebaicū vocat. sz qñ ca.

pita ipsa cū suis folijs pūdunt exprimiturqz succus atqz
siccatur fit aliud opium q miconis dicitur q p3 per Dyaf.

ca. de opio. r ca. de miconio. qd est papauer.

Opiū grinatiū aliqñ iuenit i libris ātigo sed melius opoz.

Opiy. g. capillus veneris li. de doctrina greca.

Opos grinatiū ē assa q r lasar. g. dr vt apō Alex. ca. de curis
dentium circa principium Demost. opy cirinacy. hoc est

lasaris r aliquando opō cirem inuenitur.

Oposilon Dya. vere silez efficaciā bz cū silfio rē.

Oponax succ^o ē vel lachrymus panacis herbe.

Oposallamum lachrymus.

Opos. g. i. succ^o seu lachrymus alic^o plante balsami arboris
q oleū iterdū vocat n recte. nā velut gūmi i aq dissoluit

r cū ea miscetur q patet per id eius qd in labys vulneris
xilobalsami vnde collectum fuit adheret.

Oposici Dya. est succ^o agrestis sic itellige lac.)

Oposici i anti. vli i pfectioe olei ficiony ē gūmi edere. naz
ciseos: vt apō. D. ē edera. Itē Al. ca. d vnguētū ad podagrā.

Opode medicie. i. q d succis fuit vt opū Laf. fe. de cautella

Oposelinō Pli. addiderūt qdā oposelinō (colliriopz.
spēb^o apy differēs breuitate caule satino r radice r colore

ruffo rē. Oplis grece facies aspect^o vultus.

Oplis pioni crusta panis superficies. Oplon. g. pulmētū.

Oposonia cibi balsamēta. Oposoniogaz d q supra in ob.

Ophthalmia Demoste. ca. d curādis passioib^o oculo. duplici
igt signatiōe accipit cōi. f. r ppa. cōis vt passio oculo. quā

nos lipptudinē dicere possum^o. ppayt būectatio frequēs
sine lachryme fluoz cū granoz creatiōe r iflatiōe palpeo

bray atqz rubore pme tūce rē. Optos. g. assat^o assus.
Orale q cribant subtili pulueres ē pān^o d serico subtilis:

vt Rassis i Alinā. ca. d febre āttidiana. r vocat sic ab ore:
qz eo confuenerunt nobiles mulieres ora: velare.

Orassis. g. visus. ozata visibilia rē.

Orchades oliue dicuntur: eo q testiculis assimulant^o. nam
greci testiculos orchis vocant Jfidorus.

lib. 24.
cap. 16.
in fine.

lib. 27.
cap. 12.
p^o p^o m^o

lib. 24.
cap. 14.
in fi.

lib. 22.
cap. 25.
in me^o

23.
7.
in

lib. 12.
cap. 28.

Orchis *Dya*. quā aly cīsoforchin. i. canis testiculus. aly affro-
disiam. i. veneriā vel priapismū dicit. tirsus bz bipalmum
et folia filia oliue spania sup terrā: sed molliora et angustio-
ra in basta florē offit purpureū. radix ē illi bulbo filis et
lōga duplex et angusta sic oliue. vna supior altera inferior.
vna fortis altera mollis et rugosa. radix eius comedit assa
sic bulb⁹. altera ozachis quā multi serapiadā vocāt sic an-
drax. p. magnitudie radicū eius. folia bz filia prasio et ob-
longa latiora et sordida. virga ei⁹ lōga ē duob⁹ palmis flo-
rez purpureis pferens radicē in filitudine castorei hīs. i.
q̄li testiculos et. ambe sūt spēs satirionis de quib⁹ etiā in
fra in sa. **Orchis** grece testiculus.

Ordeolus ē pustula in palpebris pprie nascēs ab ordeo ob
similitudinē nominata que grece etiam crite dicitur quod
est ordeum: vt *Corne. cel. eam* vocat et.

Oreginos grece faba fressa. i. fracta.

Oregimon dicimus nos sonitū spūalium qui sit anhelando
maxime in piplonia et asmate et morientibus.

Oreptica. g. sūt q̄ fastidiū ciborū auferūt. *Sal. ad. Pater.*

Oroselinū qd ē dictu. g. mōtanū aptū. *Plī. cūte folys. radi-*
ce tenet seie aneti mūtore tū et. *Dya. oroselinū vgas bz*
oblongas et radices teneras ex vna plures in qb⁹ virgis ca-
pita sunt conio filia et minora et obrotida i. gbus semen ē
oblongum et viscidū et odorē simile ciminū hīs et. *Step.*
oroselinus est que rostanum montanum.

Oros vel **orzos** vt greci piscis apd *Kiranidā* Qui ē acerna.

Organon. g. organū instrum. ide mēbra organica. i. insitalia et.

Oziganū *Dya. oib⁹* ē notum. ei⁹ spēs sūt tres. pma appellata
eracleotica hīs folia i filitudine yfopi velut scissa ymbra-
culo cū seie i sumitate virgarū nō frequēt vel denso. altera
onitis appellata filis yfopo. sed subalbidior in folys et seie
luga ac dēso i coronaz vice pēdentū. tertia a grecis appel-
lata ē panace vel asclepias aut cōile: vt *Nicader* posuit. bec
virgis ē bipalmis tenuib⁹ cū ymbz aculo fili aneto et florib⁹
albis radice tenui. pma virgā bz decluē sup quā virgā seie
bz nō spissus gustu subamāz et. et ita ozigano greci tria no-
mina posuerūt ex qb⁹ vnu tragoziganū vocauerūt qd ma-
ioris efficacie atqz vntus sentit in rōne medicie et. *Plīni.*
oziganū qd i sapore cūlā emulat. plura bz gña in medici-
na orbinon vel pbrasion appellant oziganō nō distit yfo-
po. tragoziganū filū ē serpillio siluestri. et craclio tria bz ge-
nera nigri latioribus folys glutinosus. alterū exilioribus
mollib⁹qz sansuco nō dissimile qd alig prassio vocare ma-
lunt tertiū ē in hoc mediū min⁹. q̄ cetera efficax et. *Scito*
qz sermo de ozigano et plegio apd *Aui.* ē pfusus cū fmōe
de calamēto in ca. d calamēto. cap. 3 vō qd icipit. oziganus
ē ca. de satiregia. *Nā* in arabico sabater scribit qd ē satire-
gia: et iple ibidē dicit qd ē po⁹ hase qd ē tbiū⁹ sic et dicit. d. d.
timbra qd ē satiregia. cetera qz ca. recordat cū ca. d timbra.

Oziza. g. rizi granū rizi. vide qm ea vlt *Alex.* i. bis in gbus
aly vtunt rizi. pterea in li. filii *Almasori* i. clisseri ad dissin-
teriā vbi *Almā. bz rizi* ipe bz ozizā. Et scias qz grec⁹ piota
et p. y. pfilo idifferēter scribit. *Plī. ozize* folia carnosa poro
filia altitudo cubitalis flos purpure⁹. radix gemie rotūdi-
tatis et. **Oziō**. g. finis termin⁹ meta. Inde oziō finitor.
Quinō siue vt latini emola yf auricularis siue relectialis
bz tirsium cubitalē qdrū folia vt marrubii extantia sic sūt
lamie aurii pēdētes cū seie lōgo ac nigro. *Itē* alia agrestis
appellata cū seie rotūdo ac flano acrisior et. *Plī. oziminus*
seie fil ciminū ceterū dotrantuli altitudie. duoz ē gñe alte-
ri⁹ semē nigri et oblōgū. alteri⁹ cādidius et rotūdius. et bec
plāta ab *Aui.* vocatur tuderī.

Orminō in vō *Dya.* berba ē filis prassio et folys et virgis et
virga qdra ē lōga dimidio cubito ramulos sic siriace qd fo-
lia sūt radice iactant in gbus semē diuersus ē. qz agrestis

rotūdū semē bz et ruffus. altera vō oblōgū et nigrū et.

Orminis in anti. vlt i pfectioe mitridati exponit semē rape
et aly dicit enulā. neutriū credo.

Orneon grece auis ales. ornea aues. **Ornis** gallina.

Ornitogalle *Plī.* ē berba caule tenero ac cādidō semipedali
radice bulbosa molli trib⁹ aut qtuor agnatis cegē in pul-
te et. *Dy. ornitos* galla berba ē in medio hīs ygellā albas
et mollē lōgā duob⁹ palmis qā sūmo separaf pib⁹ tribus
culis flores albi sunt et folys diuisis sic cancri et.

Ornus arbor sterilis fm *Papiam.*

Oribate *Dy.* quā mlti cinomozion dicit aut leonta cipri aut
tiffinū dicit. *Itar⁹* ē illi palmoz duoz color rubeo folia aspa
et pigua hīs et mollia et florē albū aut mellinum. radix vō
ei⁹ digiti bz grossitudinē que in sūmo in duas ptes scidit.
h berba iter legumia nasci solet: et legumia ipa pfocat et.

Orobaten *Plī.* vocat necantē erinim et legumia alia. aly ci-
nomozio appellat ad filitudinē canini gēraf ē cauliculus
sine folys et. **Orobos**. g. vocat ozobum herbum.

Orobotrō a gbusdam ypoquistis vel ypoctitis vocatur fm

Plīni. supra in ypoctitis.

Orodes buozes. i. serosi aquosi vt *Alex. ca. de nausea.* *Itē* ca.
de scabie vesice. *Item* ca. de catarictis podagricorū. eūant
inquit tenues humores quos greci ozodes vocant. iterdū
ozoides inuenit ab ozos qd est serū lactis.

Oros *Theo.* *Pri. ca. d lepra* aq lactis quā medici ozō appel-
lant *Ste. ozos* aq lactis. **Oronarnatū** ē ribesius p ribes.
Ortir grece coturnix quaquilla graculus liber de doc. gre.
Orthocatonien⁹ lectus asmaticis aptus in quo potius se-
dere q̄ iacere videant. *Theo. Pri. ca. de asmate.* *Aduso*
ca. de pfocatione matricis orthocathemena igt sedet et ē
dictu recte sedēs ab ozon qd est rectū et chate: qd ē sedere.

Orthomia supra in asmate. **Ortho pōicos**. g. talpa.

Orthos grece rectus. **Ortza** pro ortica *Ste. scripsit.*

Ostatis *Adacer* ostatis a grecis est vulgo gaisdo vocata non
modiciū questum prebēs rincrozibus berba.

Oseum vocamus bursam testiculorū a greco oscheon.

Ostobalsamū *Ste. pro xilobalsamo* et.

Ostokaracta inde *Ste. p kairi* ē p chirsamber: et ē cassia

Ostiris *Dya.* virgā ē illi nigra et tenuis et sarmētosa (fistula.
et ramulus fragilis que circa se folia bz sic linuz et nigra in
initio: et cū maturuerit ruffa sunt et. *Plī. ospiris* vocat.

Ospiris *Plī.* ramulos fert nfgros tenues lētos: et in bis folia
nigra ceu lini. semē in ramis nigrū in initio deinde colore
mutato rubescens et.

Ospiron grece legumen. **Osta** grece ossa ostē os.

Ostraka grece testosa aialia. ostracoderma eadē aialia ma-
xime pisces testosi vt *Ale. in pluribus locis.*

Ostrea piscis in cōca natus. *Dy. ostree* porfire vñ purpurea

Ostrin. *Plī.* quā ostrea vocat gignit *Xtingit* coclee sūt et.
Syria et egypt⁹ solitaria circa sara aquola silem fraxino cor-
ticē ramis folio pilis. i. pilulis trū lōgiorib⁹ grossioribusqz
ac rugosis incisuris qz potā discurrunt semine ordeo file et
colore et materia dura atqz firma et.

Ostrutium dicit *Adacer.* sed *Dya.* strutius et ē disti de quo
supra in co. et infra in st. et. **Otalgia** grece dolor auris.

Ota grece aures inde potida supra aure flegmon.

Otion et otarion auricula vel auris et.

Otion ripa grece. auris sordēs.

Oticen. g. dicunt medicinam auricularem *Cassius felix* ca.
de egritudinibus aurium.

Othimiz vel prassio appellant nō dissimile yfopo *Plīni.*
Othonia *Dya.* folia habet eruce similia. sed pertusa et fragi-
lia flozem croceū et latū. vnde multi spēm anemonis esse
dixerūt et. *Plī. othonia* in siria nascit filis eruce pforatia
et terebro folys flore croceo qre gda anemones vocauerūt.

lib. i9.
cap. 8.
in pn.

lib. 20.
cap. 17.
in pn.

lib. 18.
cap. 7.
vlt.
medius.

lib. 22.
cap. 25.
vlt. si.

lib. 21.
cap. 17.
in pn.

lib. 22.
cap. 25.
in fi.

lib. 26.
cap. 8.
in pn.

lib. 27.
cap. 12.
in me.

lib. 25.
cap. 11.
in medio

lib. 23.
cap. 11.
in fi.

lib. 27.
cap. 12.
in pn.

lib. 19.
cap. 21.
in fine.

lib. 20.
cap. 17.
circa
pn.

lib. 27.
cap. 12.
in pn.

Othomō. Theo. Pl. celidonia maior quā mlti othomōvo cant. oribasi? ca. d. collirio ygramo caualidos oton ē quā alij vocant celidonia maiorē vt dya. obferua autē ne sit ce lidonie species quā greci vocāt filon agrion. lignē agrestē an. acriter exulcerat carnes. Gal. n. testificatur sine mor dicatione esse maiorem celidoniā rē.

Oua apala grece mollia tenera.

Onataricon Pau. ca. de dentib? r gignis sanguinē manan tibus r reumatizantib? g inguis onataricon in ollam com burens donec carbo fiat rē.

Ouze ara. aufer li. de doc. ara. si vze dicis idem est.

Oxalidos oribasi in confectioe cuiusdam epibimatis facti est herba acetosa.

Oxalmū Dya. qd. lē. mellis eminas. X. aque corillas totidē falsis eminas. vy. aceti viscidī corillas. v. rē. Jte. Cal. se. ca. d.

Oria. g. expōit i libro d. alimētis. d. ibi q. ē spelta. (Mistula.

Oriacantos. g. Dya. arbor ē nimlū spinosa fructū mirte si milē hñs s3 paulo miorē rubcū interi? rē. est olectu acura spina r est arbor ferens berberos vt p3 per o cordiā. Dya. i eodē ca. cū Alii ca. amiberberis Ste. oriactōs r oreisqz berberis. quidam carpasias vocant rē.

Oriacantos ē fm Dya. vocat a qbusdā cinobatis de quo

Oximet. g. Ste. squigibim ara. sed hoc noīn. Xupza in cl. tam synpo acetoso ex melle quā ex succaro conuenit.

Oximet Juliani apud Alexan. ca. de catarticiis ad podagra ex flegmate. Jtem in passionario eodem capi.

Oxios fm Pl. planta folia trina habens folia.

Oxiporum medicamē acute poros penetrans verū in qdā pratica de greco iuenio q. ē catarticiū educēs meliā r fia.

Oxi grece acutū. oxos. vero acetum.

Oximirsine. Pl. cū de acoro. loquit iueniunt q oximirsine radice acori vocāt. Jō qdā hāc acoros vocare malū rē.

Oxiderit of a qbusdā plāta q a. d. vocat capnos supra i ca.

Oxidortū fomentū acuens visum Cal. se.

Oxifilon apd. d. plāta q geraniū of supra in ge. ē dictū acu.

Oxifilon ē ab eodē of tertia spēs trifoliū. quā (torū folioz. trifoliū acutum latini dñt qd oxilida ē vocatur.

Oxifilon ē acetosus foliū signat. r tūc ē ab oxos q. ē acetū.

Oximyr sine vocat Dya. myrtum agrestē Pl. est siluestris myrtus minore femine quā quidā oximirsine alij camelē myrsinē. est enim brevis fructuosa rē.

Oxiqum lunc? acute sumitatis. Pau. ca. d. fluxu mēstruoz. de squino infra.

Oxirola dicebat greca barbaria q vocat tūc? acute exte mitatis. cābulola vō obtūse sumitatis. nam viola grece r squini iuncus. Oxogares. g. garū acetosus supra garnia.

Oximeli dicit grece nos oximet.

Oxifabū latini scribūt sed grece oxofanos vt liber de doc trina greca. r Oxi. r est pōderis vel mensure nomē. Papi.

est pondus vncie vni? r scropuloz. vi. grece est: qd latini acetabulū vocāt. Jfido. vero oxifabus sit si. v. diagma ad dant ad. xi. ergo secūdū ipsū est. xv. diagmarū secundū

Papias. vero. xi. posita diagma nona pars vncie. vel si est octaua est. x. diagmarum supra in ac.

Oxieratū. g. est dictū acetosum vinū. verū ipsum ē acetū aq mixtū. nam vbi Pau. ca. de vicetib? auris bz opteratum

Ani. eodem loco bz acetū aqua mixtum. sic ē in oibus li bzis arabicis vbi habetur acetum aqua mixtū in gre.

Oxifenika grece est dictū acetosi dactili r sunt tamarindī.

Oxicola idem qd tauro colla. infra in ta.

Oxicada vel oxicadpa.

Oxigala. g. est acetosum Pau. ca. de fastidio.

Oxiglico. g. dulcicidū qd arabice muzā of. Pau. ca. de cole rica passione accipiat inge succū malignanati oxiglici rē. r

ponit ab oxos r glicon qd est dulce.

Oxyleon r aceto r oleo cōmuni componitur.

Oxyracroceū emplz in anti. vli ab aceto r croco qd recipit.

Oxyremia tractatio acetosa.

Oxyreum in anti. vli in emplastro diadascalia.

Oxyrodinum mixtio aceti r olei rosati. Cal. se. ca. d. confonē acetum rosatum exponit.

Oxyzachara ex aceto r zucharo. quecūqz ab oxos qd ē ace tum nominantur per. y. greci scribunt.

Ozaenitidis fm Pl. ipēs qdā spice nō bone virus redolēs.

Ozimie grece vlcera fetentia inter nares. Cal. se. ca. de poli po. r Alex. proprio ca. r venit ab ozon qd est fetens.

Ozimum basilicon. i. ozimū Dya. r Pl. vocant. multas bz spēs. nā ē cōe qd vbiqz iuenit latis folijs. r est garosilatu strictionib? r minorib? garosilis redolēs r citratū oib? foliis latiozib? odorē hñs citri. qd arabice turingen vocāt.

qdā flumiale vocāt. Pl. domesticū r siluestre scribit Dya.

ozimū iquir bz folia ozimo hastas duarū palmarū q haste foliculos hñt similes sgamo. r simē nigrū file melatio rē.

ex hoc videt facere oriam inter ozimum r ozimū.

Littera apud grecos eiusdē ē po testatis que apud nos nū

si qñ antecedit ei. m. lra tūc illud. p. trāsē in sonū nostrū. b. q. propter scribunt ampe

los r legunt ambelos. arabes vō oino hae littera carent: quā arabes volūt dictiones grecas vel latinas. p. hñtes scribere ponūt

pro ipa auqñ. b. aliqñ. f. vt berchbiados pro perdicbia dos que est paritaria r frassion pro prassion.

Pachimeres. g. grosse substantie. nam pachos gre. grossitu do spissitudo densitas. li. de doc. greca.

Pachites beleferon. g. Demo. est palpebrarū corpulenta grossitudo q exteriore ptes vident extēse. interiores vō

carneose atqz sanguinolēte vertēde palpebre difficultatem faciens. sed venit ex oculo pro cadente aut ex longa lipitu dine aut ex mala curatione rē.

Paguros dñt greci cācos marinos vt Paladius d agricul tura ca. d. his q ifesta sūt oxis. Palami. g. palma man?

Palami piscis de gñe scōborum vel ei similis.

Palea camelozum vocatur squinantum rē.

Paleri Pl. tirsum bz longum tenuem ceti calam? in sum mo flore iclinatum semen simile sisami.

Palmipissa. g. vocat pix liquida bis cocta Plini.

Palmam xpi vocant qdam spēm fatientis binas radices habentem similes duabus manibus in radice iunctis.

Palmos grece saltus membrorum.

Paliur? Oriba. vocat acis. D. paliur? ab aly ac? palaris. ab aly cicer domesticū vocat. of r lanaria ab aligb? co

q pleriqz ex ea lanā lauāt rē. Pl. paliur? quocqz spinc ge nus ē. semē ei? afri zūicō vocāt rē. r alibi fructuosa ē fruct

rubēs iocūdus r suauis. c? cib? vina melioza videri fac rē.

Panaritiū vocāt latini āpa puū acutissimū qd sit i sumitatu bus digitor iuxta vñū gen? trāsumptū a. g. panichion vt

Theo. Pl. nōiat r ē expō iuxta ynguē a para r nichia q ē

Panax. D. mltas plātas h noie vocat. r qtuor X ynguis. ca. fac. vñū sic. panax eraclea vñ opoponax collr. mltū na scit i libia macedōia r archadia. vñ mlti ea i ozul coll. gñt p

acqstide. folia bz miora r spāsa sup terrā horribilia r aspa valde sic sic? obrotūda r diuisa i. v. ptes. vga ē ei lōga folia

sic fistula ferule albi coloris i q folia sē mltia i circūit. r sup vgas capitella aneto filia cū flore mellio. sem. odoratū

r calz pfer. radix ē illi vna solida q de se multas radices emittit albas r odor graues r gustu am. arae. nascit i frib?

libie r i macedōia succ? ei? meli? colligit postq? marcere cepit. nā radix ē? icisa emittit lachrymū q siccat? croceū re

dit colorē. Panax chirōia nascit i mōte peliō q latī iulā

lib. 12.
cap. 12.
p. 17.
lib. 20.
c. 12. r 13

lib. 27.
cap. 12.
vlt. 16

lib. 24.
cap. 13.
lib. 13.
cap. 19.

capana dñt. folia bz amaraco filia r flore aurosum r radi-
cem tenem r non alta gustu viscidam r.

Panax asclepij herba e virga i medio tenuē hñs vni? cu-
biti longitudine nodosa. folia filia maratzo r asperiora et
super virga capitellū hñs in quo flores sunt aurosi viscidi
r odorati. radix est ei tenuis r minor ita multi dicunt qd
hoc panax origanus agrestis sit aut corila r.

Panax aut deua filis est ciparisso titimallo vñ nomē acce-
pit r numero titimalli ponit. hastas bz in cubiti longitudi-
ne nodosas r folia acuta r tenuia filia pini flores longos r
purpureos semē latū sicut est lenticula. radix est illi alba r
grossa r lacticino plena r. hanc puto esse quā exulā dicit
qui dixerūt. Exula lactescit sine lacte limaria crescit. ab. A.
scabz dicit. hoc Dya. r. r. hoc in capitulo de ligustico pa-
nace. ligures ligustici vocant. eo qd radix eius alba est et
odorata similis panaci. Item idem panaces apud quosdā
dicitur origanum in capitulo de origano.

lib. iz.
cap. 27.
r li. 25.
cap. 4.

Panaces fm. Pl. sic distinguit in Siria r in fine archadie
circaqz erimanti fontes r in affrica r macedonia gignitur
panax ferula sui generis gnqz cubitoz folijs primo qter-
nis mox senis i terra iacentibz apla magnitudine rosidis
in cacumine vo oleagineis seie in muscarys dependente vt
ferule. excipit succo inciso caule messibz radice in autūno.
Itē alibi. panaces ipso noie oīuz morboz remedia pmitit
nūerosuz r oīuz iuentozibz ascriptū. Unde qppe asclepiō
cognominat: qm la filia panace appellatur. Succo ē coact
ferule qualē dixim. radice mlti coctis r falsi. id qd ē ma-
cedonia afferit bucolicon vocat armentarijs sponte erup-
tē succū excipientibz hoc celerrime euancescit. In alijs aut
gnibz ipzobz maxie nigrū r molle r. r. infra alterū gen
eracleon vocat ab Hercule iuentū tradūt. alij origanū era-
cleonicū siluestre dñt. qm origano ē silē radice vñl r. ter-
tiū panaces cbronion cognominat ab iuente foliū ei
lapaceo silē: mai? tñ r birluti? flos aure? radix parua. na-
scit pignibz locis b? flos effica: cūsum est: eo qd amplius qz
supradicta pdest. qrtū gen? panaces ab eodē chirōe reptū
centauriō cognominat. bz r farnaciū in prouersia iuentor-
ris a farnaci rege deductū lenit hoc lōgioribz qz cetera fo-
lyz r feratis radix odorata i ymbza siccac vīoqz gñz ady-
cit b? duo gñā facere aliud leniora folia altez tenuiora r.

lib. 25.
cap. 4.

Panacratii Dya. multi scilla vocant. radix est ei filia bulbo
maiori colore purpureū vel crocineū hñs gustu amara fo-
lia lilio filia sed oblōga. virtus ē ei filio scille r. bec ē quā
Alic. cepe azir vocat sicut arbitroz. Itēz Dya. panacratii
dicit a quibusdam intubum dicit.

Pandimō fm. Ori. dicit greci qm cois egritudo in pluribz
pcurrit. c? spēs ē pestilētia. cū fūit egritudines maxie mor-
panis cuculi vocat a gbusdā plantula q vocat Xisere.
alleluia acetosi saporis trina hñs folia sic trifolius nisi q
vniqzqz foliū diuisū bz in se. ingredit r affectiōe ynguētū
viridis cūrgicoz r. Panis opirus supra in op.

lib. 25.
cap. 8.
lib. 16.
cap. 9.

Panis porcinus ciclamē malū terre cassamū idem quāuis
alia herba vocetur a Pl. malum terre.

Panos Pl. e glādiseria arboribz folia q vocatur aezopos
fert panos aretes musculo villo canos nō in cortice modo
verum et ramis dependentes cubitali magnitudine odora-
tos r. vide an sit ysnec r in fra in spagnoz.

Panthagate grece cōi noie pnlegiū dicit. f. tā masculus qz
femina: ex eo vt Dya. ca. d pullegio r. Panter. g. pātbera.

Papaueris fm Dya. tria sunt pprie gñā: sed alie plante vo-
cant hoc noie iproprie in ca. de miconio qd papauer. sic mi-
conij duo sunt gñā. vñ oxiū. aliū agreste. semē pmi pani
admiscere r melli pro sisamo qd filaritis noiant qz capitel-
lum bz oblōgū r semē albiū: agreste vo capitelluz bz breue
semē nigrū r hoc noiat a multis cepitribus: r a multis rea-

spēs: eo qd succo careat euz matuerit. tertiū gen? agrestis
miconis minus r viscidū est r oblongū capitellū bz r. Sed
apud Sera. ex verbo Dya. sunt ingt ei multe spēs. nam ex
eo domesticus qd in ortis seminat? capitula sunt oblonga
r semen albū r ex eodē ē agreste r sunt ei due spēs. vna est
hñs caput depressum r eius semē nigrū r alia caput cblō-
gum: min? tñ altero: r vocat seil: r ex eo est cōsum: meo qd
flos ei? ipso cōsumo cadat cito. r ex eo est alniugarā qd na-
scit iuxta mare in littoribz: r ex eo ē zebedbi r. Ita duo
ultima gñā nō sunt vere papaueris nisi noie de gbus ifra
Sed Pl. papaueris satui tria sunt gñā. vñ candidū alte
rū nigrū cuius capite scapo inciso lacte succus exprimit. cap. 8.
r est opū verū. tertiū riban vocant greci id nosri erraticū
sponte quidē sz maturi? i aruis cū ozdeo maxie nascit. etu
qd simile cubitali altitudine flore russo pztotinus deciduo.
vnde nomen a grecis accipit r.

Panicald supra in irunguo.

Papauerū iproprie dicta ē qd papauer cōnutū vocat ab. A.
r a Dya. meoceratides: qd idem est dictū: de quo supra in
meoceratides: qd multi memitte mētūnt vt supra.

Papauer ē rubēū. qd in vineis r segetibz nascit improprie
papauer vocat. nam a Dya. dicit amindis r ara. xachab
vt apud. A. multi putauerūt hoc papauer nigrū esse ponē-
tes loco eius in pfectione ynguentū populcon. multū errā-
tes: eo qd sit calide pplexionis. nigrū vo papauer frigidissi-
me. de iproprie dictis Pl. inter satia r siluestris ē mediū
gen? qd nisi inartisset ipōte nascere. scibiam vocam. r est
pticu. r ifra. siluestrū vñ genus erraticū vocat nigrūz cu-
bitali altitudine radice grossa r tozmosa i canaliculo ifero
vt cornicula folia minora r tenuiora: qd r ceteris siluestri-
bus semē exile bz. qdam hoc gen? glautiō vocat. alij paliō.
nascit. n. i flatu maris aut i nitroso loco r. h ē cōnutū al-
terū r siluestris? generibz eraction vocat ab alijs afroton
folijs si. pcul itueat spēm passari pstantibz radice in sum-
ma terre cute. semē spumeo. ex hoc linea splēdore trabunt
estate r. tertiū gen? est thimalion meconia vocat. alij ar-
chalion folio leni albo capite magnitudine fabe. colligit
vna florente siccac in ymbza r.

lib. 13.
cap. 11.
lib. 20.
c. 18.
lib. 20.
cap. 20.
in pñ.

Papaueris alia spēs ē quā. A. vocat spūofuz r eracleie. Dy.
vo mecoiafrodia r eracleiōt r eraclea vñ d q supra i micois.

Papauer palustris vñ nenufar bz Dya. dñ nifesa r.

Papirus qd repit apd. A. vñ i alijs libris i medicis dñccati-
uis nō sz intelligit papiro i q scribim? qd pāns lineis fit. pa-
pir? nāqz ē qdā spēs iūci i ago nascētis que ara. vocei bur-
dibz ob id capz ei? scribit i lra. b. apd. A. vbi aut dñt: qd
ex eo fūit corte r ipz ē carta i po? i arabico ē kirtas. naz ex
burdbi fit kirtas. r sic scribit illū ca. i scdo. A. qd scipit car-
ta. papir? aut i q moderni scribūt vocat arabice chagad b.
chirtas at qd ex burdbi fit r qdā scloziola i gb? saraceni
suas spēs inoluūt. Pl. dñscribes diuersitatē cartaz q ex pa-
piro illa fiebat qdā spē iūtili ad scribēdū. enforzica qd
iūtilis ad scribēdū in volucris cartaz segetriū q i merci-
b? sponēdis vsuz pber: r iō a mercatoribz cognom: inata r.
nā antig ex illo iūco dilatato r attenuato ac lōgitudinali
r trāsluerat r texo duplicatoqz ac gluctio lūito cartas ad
scribēdū faciebāt r ego vidi Rome in aliqb? monasterijs
antigissima volumia ex eisdē litteris semi grecis scripta ac
nullis modernis legibilia. Dya. vo bec burdbi papirū vo-
catū de carta alexadrina fit r. Vidi nāqz in Dya. ara. vbi
depicte erāt berbe p burdbi depictū iuncū palustre in ei?
sūmitate ē velut claua turcoz oblōga ex qdā lanngine dē-
sa de q carmiata qdā calceitras facit. ex q lanngie seu co-
to saraceni parietes domozum liniunt. Unde. A. in qro-
to cañ. ca. de cura febrium acuturum. r si domus inquit
est proximi temporis ex quo linia fuit luto r proprie illo

lib. 20.
c. 18.
lib. 20.
cap. 20.
in pñ.

lib. 17.
cap. 11.

In quo ponitur loco palee cotum papiri &c. ubi in arabico ē burdū. Plini. papirus nascit in palustribus egypti aut ge-
scitibus nisi aquis ubi euagat stagnat duos cubitos nō
excedere altitudinē gurgitū brachiali radicis obliq̄ crassi-
tudine triangulis lateribus. x. nō amplius cubitoꝝ lōgitu-
dine in gracilitatē fastigiatiū tūsi modo cactū includēs
semine nullo. radicibus incolē vtunt̄ pro ligno nec ignis
cārū grā: sed ad alia quoq̄ vtensibilia vāsoꝝ. & ipa qdem
nauigia tēxūt & e libro vela tegetesq̄ nec nō & vestē atq̄
stragula ac fūnes. mandunt quoq̄ crudum decoctūq̄ suc-
cum tantū deuorantes. pparant̄ ex ea carta diuiso acu in
pretenuēs: sed glauarissimas filtras. Hanc tpe Alexandri
magni condita alexandria in egypto p̄mū fuisse repertam
tradunt ante non fuisse cartarū vsum: sed solyo palmarū
primo deinde arborū cortice scribebāt publica &o monu-
menta plūbeis voluminibꝝ mox & priuata linteis confici-
cepta aut sedis &c. In balbau papirus q̄ d̄r burdū ara.
& dicitur scirpus: ex eo ligant̄ vites &c.

Papiros dicit grece in libro de doc. gre. & exponit papirus
genus iunci temp viret sic dictus: q̄ igni sit aptus. pir. n. ē
ignis papirus & bibula d̄r q̄ humore bibat &c.

Papum infra in sedum & supra in erigerum.

Papule dicitur apostemata parua que furunculi dicunt̄
vt patet per Dya. ca. de andrasfraxi.

Para grece prepositio significat. a. ab. abs. apud. de. trans
iter. sup. iuxta. secus. ppe. p̄ime post. p̄e. p̄ter. citra. vtra.

Parabula d̄r grece puoli & significat vt puerbiū & extra.
similitudo forma figura rei. non erubescant ergo medici
a parabola parabolani dici cū ceteris tā medicis quā lite-
ratisimis subtilia arduaue medicie nisi in parabolis da-
re intelligi non possunt.

Paracentesis grece paracentelos genitū casus est perfora-
tio que fit in oculis ad deponēdū aquā illam congelatam
quaz catberatā dicunt vt Demo. pprio capitu. & ē sic d̄r
pforatio que fit in ventre ydropicoꝝ ad aquā educendaz:
vt Theo. P̄lsci. capi. de ydropisi. paracenteriū vero dicitur
ferramentum vtrumq̄ quo hoc & illud fit.

Parachisis. g. diffusio dūoꝝ p totū corpꝝ. Cal. fe. ca. d̄ ydro.

Paracolesis grece partū glutinatio ide pacoleticū (pissi-
medicamen id faciens &c.

Paracopin grece Paulus ca. de frenesi q̄ v o inqt secundū
acumina ardentū febriū & q̄ secundū passionē stomachi
consistit paracopin non frenesi est. sed est q̄ solum desti-
pientia &c. ex hoc apparet q̄ est parafrenesi.

Parafsim. g. p̄ter nām cōtra nām.

Parafrosion. g. despectio lī. de doctrina greca.

Paragozicū gre. mitigatorū vt in genesis Muffiois & Bg.

ad Blauconem paragozizat idest inulcer & mitigat.

Parallos apud Dya. vocat̄ tertia species titimalozū quas
describit infra in ti.

Paralipsis exterior vocat̄ ab Orl. q̄n ab intestini postremi

paralissi fit fluxus ventris: eo q̄ feces teneri nō p̄nt.

Paralipsis. g. dissolutio membrorū laxatio lī. de doc. g.

Paraliticos paraliticos.

Paralipsis oculorū Demo. est inquit torpor factus cū graue-
dine atq̄ fornicatione & pallore partū nutritio cessan-
te impedito motu aut sensu quo neq̄ feruēs q̄c̄q̄ neq̄ frigi-
dū sentiāt egrotates addita p̄iū pductioe aut extēsiōe &c.

Paramia Pau. ca. de ydropisi.

Paranichia. g. q̄ paranitiū dicimus vt supra in pana. aliq̄n

paranichidi vocatur vt Theo. P̄lsci.

Paranitia Dya. nascit̄ in lapidibus frutex est similis pepto

in longitudine sed paulo minor folijs maior &c.

Parasfinachis & parasquinantis infra in fin.

Paratella vocat̄ lapatiuz. Macer. Verba solet lapati vul

go paratella vocari.

Paratice Plini. est herba septē caulibus veluti rose capita

Paradalion fm Dya. vocat̄ mecbon ceratides (substines.

vt supra in me.

Paradaliacbes fm Plī. vocat̄ achonitiū vt supra in ac.

Paradalis lī. de. doc. gre. pardus leopardus.

Paragozoticū dicit grece mitigatorū.

Paremplasticū exponit apd Dya. ca. d̄ gipso q̄ ē idē q̄ pa-

racollecticum. Parepoma grece accidenita.

Parigro omi Pau. ca. de rana sub lingua exposuit quidam

humidum omi & bene.

Parine fm Dya. vocat̄ qdā plantā quā sanction vocant.

Pario. g. marubii d̄nt f̄z Plī. puto alig corrupte p̄ p̄rosc.

Paristhemia gre. d̄r a para q̄ ē iuxta & isthmō iter duas vias

gutturis a stitutie calidā loci in achaia ubi sita ē co: in-

ebus & iter duo maria: ita q̄ si illa duo maria iungerent

corinthus submergere: & tota achaia fieret insula. i. mari

circūclusa. & vocat̄ ille locꝝ ubi est corinthus istmos. & hoc

est q̄ habet a Hal. super illo affo. seniozibus vero paristh-

emia: ita scribitur in greco.

Paristhemia ab Alex. ca. de finantia d̄r ipm apa. f̄z Pau. pa-

risthmas vocat̄ amigdalas faucii q̄s Ozi. rimillas vocat.

Paritaria vocat̄ grece p̄dykiados. apd Dya. vō alfine aut

partbemō aut sideritis aut eraclea d̄r. & hec noia nō secū-

dum suā opinionē sed alioꝝ intelligēda sunt greca vō ber-

baria dicebat eā vocari vulgo p̄dicali. bec apd Aui. i. scdo

vocat̄ herba vitri q̄ vitrea vasa ea abstergun̄ a quo etiā

alig latini vitriolā vocat̄. Aui. tñ aliq̄n nō intelligēs nomen

grece volēs ip̄s imitari dixit berdichies. b. p. lra qua ca-

rent arabes ponens vt supra in berdichies &c.

Parotides grece apostemata post aureos ob ota q̄ ē auris.

Parozion. g. vernex. Paroxiotes. g. icitar̄ inflamat̄ idē.

Paroximos cōmorlo exacerbatio incitamentum inflatio

pronocamētum acumen. liber de doc. greca.

Paroxiticū Al. ca. d̄ frenesi ē dictū vexariū exacerbatiū.

Partemon Dya. sine leucātemō aut maracū. folia h̄z coriā

dro filia & flores in circuitu albos & in medio ē mellinū cū

odore bitumoso & gustu amaro &c. hoc ē acanū ara. v̄l vch-

nen vt apd. B. vide supra i acanē. Plī. filia. D. Ste. premō

Partemō. ē f̄z. Dy. vocat̄ a gbusdā mercurial. (achanū.

Parteis pus arthemisia vocabat̄ f̄z Plī. v̄l premis vt puto.

Partenudi vocat̄ cōter greci mercuriale vt dicebat greca

berbaria. i. atidorario v̄l i p̄fectioe oca nikiticon p̄tenoti-

dos scribit̄. Itē i opopira ibidē iubet dari cū decoctioe par-

tenotidos & exponit q̄ ē mercurial. tu aut̄ p̄sidera in quo

casu & vide. si hoc ē meli v̄l p̄themō q̄ ē achauē.

Parulis Paulus proprio ca. est quidē inquit & ipsa circa ali-

quā partē gingiuarum que non soluta putrescit &c.

Passerella primula veris herba palisio idē vt volūt qdaz.

Passule montane infra in staphisagria.

Pastē grece qdā ordeū vocant supra in critbes.

Pastinaca est domestica c̄ radix exteri n̄gra ad violaceū

tēdēs iteri pallida: & in aligb̄ terris nō puenit ad nigre-

dinē. arabes asfaneria vocat̄. & ē alia agrestis c̄ plures sūt

spēs sem̄ agrestis p̄pe vanc̄ vocat̄. Plī. qdā est filis bibi-

lcon &c. pastinacā greci staphylion vocat̄. arabes lezar vt

pastus colūbax & camelor apd Aui. qd sit Xapd Aui.

ignoro. arbitrabat̄ tñ Jude eē saluā qd nō credo.

Pastuz f̄lido. ē q̄cqd ex vna passa exp̄fluz effluxerit. d̄r ā a

patiēdo nā pcutit̄ vna sicior & decoq̄t v̄l fit passuz &c.

Paterfion vocatur a quibūsdam filipendula &c.

Parias lepida & elicio vocat̄ a Dy. illa q̄ melior ē ex lepida

pation & scolopō maccheriō v̄l X. i. squāma vt supra in le-

scolophon gre. f̄z Demo. vocat̄ instrumentū chirurgicū ad fa-

ciendū ypsopatiū ad fluxū lachrymarū id ē icisionem.

lib. 20.
cap. 6.
circa.
mediū.lib. 20.
cap. 22.
an me^m.27. ter-
tie p̄ica
le.lib. 22.
cap. 17.
& li. 25.
cap. 5.
in p̄n^o
lib. 25.
cap. 7.lib. 19.
cap. 5.
vltra.
medit̄.
& lib. 25.
cap. 9.
vltra.
p̄n^m.

paticos dactilos vocant greci būidos pingueſq; ac tribu-
les. Sal. in quarto de ingenio an. 2. et tertio libro Alexan-
dri circa finē in 2. ſimili ceroto. 2. videt vocabulum dici a
greco paritirion: qđ eſt prelum vel calcatoziū. aſportantur
nāq; ab occidēte dactili pigniffimi i vtribꝫ preſſi adeoq;
confuſi in vna maſſa vt ſolū nuclei diſcerni poſſint. hos for-
te vocāt paticos. i. preſſos. Itē Demo. ca. de optalmia pal-
mulas qđ gre. patecas vocāt. p. palmulas dactilos itellige.
Patomiki ſtre. condeſum. i. condiſi.
lib. 22.
cap. 22.
an me.
Pedicula. g. vocat epilepſia ſeu pedariū qđ eſt puer: eo qđ pue-
ris frequētius accidat. Alex. ppio ca. 2. pringit at dec paſſio
iſantibus propter qđ pedicō aliq eā vocauerunt.
lib. 20.
cap. 20.
circa.
pn.
Peſlin portulacam dicit vocari. Pli.
Peginata. g. Alex. ca. de dieta iſtationis ſplenio li. de doctri-
na. g. pegmata vel pigmata vel pigmenta.
Pelargia gre. ciconia Dyaf. ca. de ſtercoribꝫ. Itēz kiranida.
ſed liber de doctrina greca pelargos ſcribit.
Pelekanos grece pelicanus.
Pelicinus Dyaf. naſciť i triticea ſegete 2. ordeacea cū lamis
ſiue fibz ſcie plenis amariis flauis bacis ſimilibꝫ. naſci-
tur in plūmis 2. tennibꝫ ramis folia habet puſilla 2. granu-
la in folliculis ſunt trina ſubruſſa 2. amara valde miſceſt in
antidotario vti ingredij in quibūdā troci-
ſcia. vñ ex eiꝫ deſcriptione qđ ſit qđā plāta qđ vocat lupitaria.
Pelecinus i vñ Dyaf. herba ē hñs folia ſilia ciceris follicu-
los ſiles ſilique grece vbi 2. ſemē eſt ipſum velut aſſindi
duo roſtra hñs. vii 2. pelecinos dicta ē qđ aſſipelij dicta ē
guſtu amagra. naſciť vñ iſra in tritici aut ordeū 2.
Pelmate qđ i pedibꝫ naſciť Pau. ca. d. illis qđ i pedibꝫ ſiūt.
Pemata Pau. ca. de catarro comedat igt qđ cū de lacte pe-
mata 2. li. de doctrina. g. pemata ſunt plakus placenta li-
ba popa guſtamina.
Pentadactilus eſt dictu. g. qnq; digitoz 2. planta quā gdaſ
cataputia maiorē vocauerūt 2. cultos orti dñ. 2. ob hoc pūa
pus qđ quondā deꝫ ortoz dicebat 2. ſolſequia. eo qđ ſolē ver-
gendo aſpicere videat: 2. ob hoc eliotropia. ſed alia herba
vocatur eliotropium a Dyaf. vt ſupra in eli 2. ipſa eſt ker-
ua apud arabo 2. a Dyaf. vocat dici vide ſupra in ci.
Pentafilon grece ē dictu qnq; folioz Dyaf. pentafilon aut
pētaperes aut pentafilon aut pentadactilon aut pſeuſeſe-
linū haſtas bz ſemie plenae tennes 2. lōgas duobꝫ palmis
in quibꝫ ſemē eſt folia bz oclioſimo ſilia 2. in quinq; pñbꝫ
diuiſa ſingula folia in ſingulis haſtis florē viridē bz naſci-
tur locis humidis 2. in vñs. radix eſt ei ruſſa 2. oblōga plus
elleboro hñs croſſitudine 2. Pli. pteret hoz queda 2. hoc
vocat camelezeo. radix eius ſpargamon vocat que cum
rubea ſit inareſcens nigreſcit 2. anguloſa ſit herba ipſa in-
cipit 2. deſinit cum vite 2. puta pululare.
Pentalon vocat laureola 2. Dyaf. ca. d. daſnide ſupra i da.
Pentica ſiue petrea braſica dñ ſilueſtris fm Pli. ſum.
Peonia Dyaf. hanc herbā multi pentorobon aut cideon da-
ctilicus vocāt 2. radice eiꝫ peonia. haſtas bz duobꝫ palmis
longas cū ramulis folia vero fert maſculus ſilia nuci re-
gali. ſemia vero. folia diuiſa bz ſicut ſimrion 2. in ſummo
ſunt ſicut cariuolas cucurbitariū ex ſe dimittēs folliculos
hñs velut amigdala in quibꝫ ſemē ē minutū 2. ruſſus ſile
maligranati. ſed in medio. ſunt. vñ. aut. vi. grana magna et
ſubpurpurea. radix vñ maſculi groſſitudine digiti bz 2. eſt
longa duobꝫ palmis alba eſt 2. guſtu ſtipica. ſemina vñ ra-
dice bz diuiſa ſicut balon in. vi. aut. vii. ptes ſilem aſſo.
dillo 2. Pli. peonia nomē auctoria retinet. vocat a gñſ.

dā pentorobon ab alijs gliciodena. naſciť in opacie monti-
bus caule inter folia digitoz qtuor aut qnq; ſerente in ca-
cumine veluti grecaſ nuceſ qtuor: aut qnq; in eſt bia ſemē
copioſum nigrū rubetq; 2. bec 2. glicicidias dñ vt ſupra in
gli. ſi pionia dicis nō peccas. Sed Pli. pe.
Peplanus dicitur pulmonaria herba a quibuſdam.
Peperi dicit grece piper.
Pepiros grece matutius digeſtus. Pepikimios dñſus.
Peplos Dyaf. frutex eſt plena lachrymo albo folia minuta.
hñs ſicut ruta ſed latioza. verū ois frutex eſt obrotunda 2.
terra ſparſa ſub gbus folys ſemen eſt minꝫ 2. rotūdū bre-
uius miconio albo. nam viſcidū ſemē bz. radix eſt illi in-
tilis. naſciť vero in ortis 2. inter viſes 2. tpe earū colligitur
2. in ymbria ſiccatur: ita vt aſſidue moueat. in dynamidys
exponitur qđ eſt ſula ſed non aſſero 2.
Peplus aliud a peplos Dyaf. aut andragne a greſſis. Ypo. vñ
pelon dicit lane. naſcitur locie in maritimis frutex cū ſuc-
co albo plenus. folia bz ſilia a greſſi andrage 2. obrotunda
que deoſus obruſſa ſunt 2. ſemē rotūdū ē ſub folys ipſi.
naſcens ſicut pepli guſtu calidū radix tenuis 2. iunilis 2.
Pepana grece digeſta. Pepones grece melones.
Pepon Step bonchan.
Pepliz gre. digeſtionē dicit ca. ſe. ca. de quartana.
Peptica virtus. g. digeſtiua 2. peptica ē digonē faciētia ſeu
perdicados Alex. ca. de linimētis ad poda. Ciunaria pñr.
gram. perdicados herbe inquit quā nos paritariam aut
vtraginem dicimus.
Perditio eadē paritaria a grece dici ait Dyaf. Pli. perditio
ſiue pñdeni. nā ſideritis alia eſt ab hac. eſt herba que a no-
ſtris vrcolaris vocatur ab alijs aſtricus folys oſimo ſi-
milis nigroza tamen naſcens in regulis parietibꝫ 2.
ſupra in paritaria 2. in oſſinem.
Perdiculi dicebat greca herbaria vocari eadē paritariam
vñlgo. Perdir grece 2. nos perdir.
Pergrima grece Quibaſus eſt habitudo qñ quis repletus
ſanguine virtute non caret quādo ſiebotomia eget.
Perfrigmentū. g. toſtū vel aſſatū vt Alex. in cura vicerū veſ-
te in trocicis diaſſalidos.
Peri. g. prepoſitio ſignificat vt circa. iuxta. erga circum. cir-
citer circum. de ſuper 2. pro.
Pericarpū Pli. bulbi genus. que eſt ſpēs cortice rubro alte-
rum nigro papaueri ſimile. ſed vis maior qđ priori.
Periclimos vel pitigmos vel perclimon Pau. ca. d. epi-
foris eſt circurgie modus ad lachrymas abſcindendas.
Periclimenos. g. Dyaf. ſiue ſplenioſiue vt latini ſplenaria
vel lienalis frutex ē ſimplex in circuitu folia hñs alba ſi-
milis edere: circa ipſa folia virge ſiūt ſemēs in gbꝫ ſemē
ē edere ſile qđ ſemē folys adheret durū: cum vi lenat ra-
dix ē illi groſſa. naſciť locis cultis 2. i. ortis 2. iter roſas atq;
intercluſis locis 2. coheret ſibi vicinis fructibus 2. circū-
iuplūtur 2. eſt maſculina quā gda capitiſoliū. vocant.
Pericraneo La. ſe. ē mēbrana qđ oſſa capitis deſup circūue-
ſcit ſuppoſitiua oſſibꝫ ſuppoſita cui 2. Demo. ca. d. lachry-
mis idē. Peridextos. g. ambidexter egman 2.
Periglifcon. g. limoſitas dentium.
Perigumena Alex. ca. d. dolore capitis a cā ſtrida ē cā mani-
feſta cauſa coniuncta.
Petiodos. g. periodus circuit. circūuolutio ambitus circū-
flexio vt in febre ab illo puncto in quo poxiſmꝫ ſcipt vñs
ad eūdē pñtū eiſidē poxiſmi reuertēti dñ vñ piodus.
Peripuentonia dñ grece. nos pñleumonia a pñ pulmois.
Periſo a Dyaf. vocat qñta ſpēs ſtrigū qđ orio dñ iſro i ſtri.
Periſterg. g. colūba inde perſiſterō herba colūbaria. perſiſte-
reon Dyaf. naſciť locis humidis que iō. nomen. accepit. qz
vñt ea columbi libenterq; columbi perſiſtere vocant

lib. 20.
cap. 22.
pñm

lib. 15.
cap. 12.

lib. 25.
cap. 9.
in pñ.

lib. 21.
cap. 17.
2 li. 22.
cap. 17.

lib. 25.
cap. 9.
an me

lib. 25.
cap. 11.
an me

lib. 25.
cap. 9.
vñs ſi

lib. 25.
cap. 9.
pñm

lib. 20.
cap. 9.
i medio

lib. 25.
an m

li. 19.
circa

li. 25.
pñm

Plinius
lib. 21.
cap. 31.

greco vocabulo. herba est duobus palmis alta et amplius folia habet dimidia et alba vnam habens virgas et non est berbena ut putatur: sed alia ut patet.

Perison Plini. dicit vocari marubium.

Perisson grece plus abundantius.

Perissolarkia farkiamen superfluum carnis in crementis.

Peritoneo Jo. Sera. ca. d. hernia. ei? ingit itesio extensus sup

vetre e? si fac et iuuametu ei? e? q? oculat et regit viscera itri

seca et. It? in ca. de ydropissi e? velame q? e? iter mēbra ife

riora et superiora et itestina Alex. ca. de asclite et tympanite.

vtaris ingit adiutoris q? possint viscera malaxare et digere

omnes qui in alto. i. in epiplo et peritoneo continentur humo

res et. Cor. cel. abdomen q? greci peritoneon vocant.

Perionones sunt excoctatōes q? fiunt in nimio frigore et calcaneis

q? muge vulgariter dñr. fiunt et in digiti pedū et manū et dñr

a pñtie ut qdā volūt. ap. d. Aui. et i viatico scissure vocat et.

Peria maiorana sanuana.

Perica triū genex ap. auctores iuenio duracia vbiq? no

ta armenia et pcoqua q? microtia. gra. vocant. ara. migmix

latine aut ante pfica. Pl. tamē a regionib? distinguit gnā.

Perficaria eo q? folia filia folys perfici habeat iuxta aquā

nascitur. duas hz species vna in medio folio maculā fuscā

hz alia macula caret et illa adbasitua est valde. quidā piper

aque putauerunt de qua Aui. ca. p. scribit in secundo.

Personalia et anti. vlii affectioe mitridati i moris expōit i an

tigo sinōimis q? e? bardana lappa maior. d. dega q? et Pl.

vide? ofe. psonalia igit a gbusdā etibi vocat et folio nullū

lati? grades lappas ferēs. hz alia est etibis et. vt supra i et.

Peritū mricis q? an? clestere vlt et ips? supposito: iū q? nasca

le vocat Pau. ca. d. retetōe iñstruoz pñsus et lana carpiata

rotūda forma digiti accipies quo continentur medicamina et.

Perfolita Pl. q? nemo ignorat. gra. vero archion vocant fo

lia habet maiora q? cucurbita et. supra in archion.

Pes coruinus qdā vñū ex lacticius esse asserūt folia ei? sūt

filia folys pñli. vt Dya. ca. d. pñlio gre. coronopodiō vocat.

Pes gallinaceus est planta q? Dya. ca. elapsium vocat Pl.

vero capnos supra in cap.

Pes leporis apud qdā vocat gariofilata et sanamūda. hz la

gapos q? e? dictu grece pes leporis est alia de q? supra in la.

Pes pulli fm. Dya. ca. d. Mactrum vocatur portulaca lino ca.

Pes vituli Jarius barba Aaron serpentaria minor vel ora

guntea minor. idem apud Dya. ca. Aaron vocatur.

Petastis Dya. virga est longior cubito crositudinēz. digiti

habens super q? folia maiora et latiora hz sicut cenios et.

Petina grece volatilia volucres.

Petroselinū e? ocū. g. apū petre. nā selinō apū petra vt nos.

Peucina resina q? ex peuce fit q? e? abies vel spēs pini f3 Dya.

Peucis Dya. ca. arboris pini inquit aliā pitin aliam peucen

vocant specie quidam differunt: sed vnus sunt virtutis. li.

de doc. gre. peukites pinus abies picea et.

Peucedanū qdā feniculū porcinū vel agreste vocat. A. bu

genis dicit apud Sera. berbatur Dya. peucedanus virgā

hz in medio silem maratro et folia plura circa radicē spissa

cui flos est mellin? et radix nigra et crossea cū graui odore la

crimū pñmū hñs. nascit locis ymbrosis et mōtuosis lacri

mū eius colligit et in ymbra siccat et. Pl. i. similia his.

Pesice grece vocatur genus fungoz fm. Pl. sic dictum q?

sine radice aut pediculo nascuntur.

Picata vasa dñr q? linita sunt pice in gb? vna reponit greci.

Picorropon fm. Pl. dñr a gre. ytonica q? et cestro. vt. s. in ce.

Pictō a. d. vocat sedūda spēs calcāt ex his q? describit i cal.

Picra dñt gre. amara. nos vo cōupte pigra. pictō vo amaz.

Piericon vel piaritia fm. Dya. ca. p. de calcitis est confe

ctio que fit ex duabus partibus calcitis et vna cadimie.

Pielmatos grece expressio Lassius felix capi. de pruritu.

Pigamō gre. ruta nos piganū dicim? piganorizō rute radix.

Pigania seu piganica. apud Alex. ca. p. de pleurexi. sunt ce.

rotaria que cum pisce fiunt. sed potius picania credo.

Pignogomō Pl. herba e? soluēs ytre eruce folys crosio. lib. 26.

Pignozib? et acrozib? radice tenui lutei coloris terrā olēte canlo. cap. 8.

q? drāgulo modico tenui flore. ozi. i. iuenit i saxosis locis. an. m.

Pignotica virtus apud Dya. ca. de aloē exponitur sompni

fera: sed puto corruptum. nam ypnocia sunt sompnifera.

Pigris Plini. ab insigni amaritudine cognominatur rotun. lib. 22.

do folio tollit eximie vertucas et. cap. 22.

Philon a grecis vocat herba saxosis mōtib? nascēs femina. in pñ.

magis herbacei coloris caule tenui radice parua semine

rotūdo papaueri simile bec sui sexus facit paruos mas aut

a femina tātum differens q? est incipiente oliua Pl. lib. 27.

Pilos grece argilla terra vidua que argillos dicitur. cap. 12.

Pillula a rotunditate dicta. s. parua pila in aliquibus antio. lib. 27.

libris cataputia pro pillula inueniuntur. cap. 12.

Pillule caucani et caucanice apud Aliab. chochie sunt. an. m.

Pinastr Pl. n. b. alind est qua pinus siluestris mire alti. lib. 16.

tudinis et a menio ramosa sicut pinus in vertice copioso. cap. 12.

remoz dat resinam montuosa gignit et in planis. an. m.

Pia g. pñl i q? margarite gnānt. iterdū p ipa margarita dr.

Pincellū dr. a forma pini acute sumitatis et e? itz ad aliqd

abstergēdū ab oculis pñpue scm ex re molli sic q? pictozes

pigit Hal. vo ad glauconē exponit spongiolā filr et Demo.

Pinus arbor ab acumine folioz dicta. pinum enis antiqui

acutum dicebat. greci aliā pitim. aliā peucen vocat q? nos

piceā dicimus eo q? defudet picem Ysidorus.

Piolo grece prassios marubium li. de doc. greca.

Propion gre. sanie ducēs Lat. se. in pfectione vnguētū tetra.

Puos grece elkos pñs sanies. Pharmaci.

Piper apium vel piper apum apud Dya. dicitur acorus.

Pyper erraticum fm. Dya. ca. d. dicunt latini serpillum.

Pyper dñt grece vt nos ara. vo fusel. e? ex eo lōgū q? e? notū et

e? mioris siccitat? et maturitat? ceteris. et an? sepe i race.

mos. vt pz p Sera. ppo ca. deide sepa? et fit pip albū an? q?

mature? cōplete et est fm. Hal. maioris acuitatis q? nigrūz

Aui. qnto ca. de dyacimino e? piper albū illud q? est paruos

neq? stractū. i. rugosus et neq? est cortex ei? crosfus imo est

grauis pōderis: sed nigrum est perfecte matur? et est notū.

Pipitis Pl. q? et fili q? strū appellam? castore talr dem fante.

caulo rubro et lōgo dñs geicul? folys lauri semie albo tēu.

Pir g. ignis pira e? rog? piretos febris. gustu pigis et. li. 19. ca.

Pirgites grece troglites passeris genus et. vlt? et li. 20. c. 17.

Pyrigiar Dya. aut folitis folia habet similia lapariis: sed ob.

longiora et viridiora sex vel septem erecta et lenia abintus

et foris habens plurima. nascitur in paradiso vel in ortis.

est gustu aspero et siptico nec semen nec virgā habens.

Pir enamelis q? vaculā dicere poterimus et. Demo. Item

alibi de quadā paracontery. forma. fit inquit sumitas va

culata in similitudinem mellis. nā greci pirena vocat.

Pimpinella infra in saxifragia.

Piretrū vt piretrō vt greci a pir q? e? ignis eo q? igneā vtutē

beat Dya. piretrū herba e? folia hñs filia dauco agresti aut

maratro et vga silem illi? in q? vga capitellū est sile aneto et

obrotidū. radix eius crositudinē hñs digiti vni? gustū ex

calefaciēs vehemēt et saluā puocās et. Plini? piretron

vocat que nunq? floret arabice dicitur et herba eius vocat

tarcon. Ste. piretron barchacathaa et est piretrum.

Piria grece calefactorum fomentum per ynum. r. tantum.

Pirialis fomentatio piriale fomentare.

Pirilāpis et lāpiris. g. cicedula icēdula nocticula li. d. doc. gr.

Pirithis lithos. g. marchasita lapis apt? ad deducēdū ignē.

Pprodes grece igneus pirotus in flāmatu pizofis icēndū.

Ppro agiste f3. D. c. d. celidōia mlti sic celidōia miorē vocat

Simon Jasi. g

lib. 20.
cap. 22.
p. pñm.

lib. 15.
cap. 12.

lib. 25.
cap. 9.
in pñm.

26.
17.
22.
17.

lib. 25.
cap. 9.
an me.

lib. 25.
cap. 11.
an me.

25.
19.
6 li.

li. 25. c. 9.
an me.
et v. li.
li. 19. c. 3.
circa pñ.
li. 25. c. 8.
p. pñm.

intra
26.
17.

205/D

Ms. 25.
Cap. 6.

Exp. 6.

lib. zi.
cap. 7.

cap. 7.
in fi.

lib. 26.
cap. 8.

lib. 25
cap. 5.

cap. 9
p. 10

lib. z.
cap. 9

ages repr
5/D

100

lib. 34.
cap. 13.
in pñº.

lib.16.
cap.24.

Plinius
lib.20.
cap.22.
p^o p^m.

lib.30.
cap.3.
p^o p^m.

folij tuta' de spodion infra in sp.
Pōtica Stepha. bōdacha z ē auellana z alibi carna pōtica
Populus arbor duas hz spēs. Inde Dya. X scripsit
duo facit ca. vñ sic icipit. populus quā leuce dicit zē. aliō
sic. agiros. i. populus arbor quāz aly leuce vocāt zē. i. fine
ca. aly ingt pibēt ei^o arboria lacrimū i eridanū distillatū
z coagulātūz lacinū facere. i. karabe zē. Aui silr duo fac ca.
vñ qd icipit. hanz. aliud. baurū. Romanū qd volēs dice
re agiros vt Dya. dicē achirola vt supra i baur. Plī. tria gūa
populi fac albar nigra z q libica vocat minia folio ac niger
rima alba folio bicolor sugne cādidas inferioz pte viridi
bulc nigre q i iunēta circiate rotūditaris folia sūt vetustio
ra i angulos exēit eōrio edere angulosa rotūdant zē.
Porcelliones vocāt a Dya. vermiculi in humidis locis de
gentes z i stercore scōz ipz mltor. pedū q tacti i pillulas cō
plicant. ara. vocat guadai scōz quosdā i3 scōz veritate vo
Porfira Ste. ē i adefum ara. qd ē ostracū. i. X cas barua.
limatia. sed i li. de doc. greca exponit porfira. i. purpura.
Pori sūt foramina tā cutis qz omīz mēbroz minuta vix vl
minime vñ apparetia. dicit tñ i ipa patētia foramina po
ri vt aurii a Pau. ca. d egritudo in b^o aurii z oia alia largo
mō sumpta. porz ē dicit tuberosē durities iuncturaz ar
tericor. q z lapidatiōes dicit vt Pau. ca. d artetica z poda
gra. Herodius ē porz in equis vocat qd supz osiū vulgo dī.
Porus sarcopdes dī ligamētū a nā creatū ad cōnectēda ca
pita fractozum osiū ēt eius expositio durities carnea. nā
sarc grece caro similiter z kreas.
Portulaca dī grece ādragm. arabice dō bachalanchaba.
Pottis grece portio potus bibitio.
Postarin Quiba. sic igr. y. vocat cū vna egritudo i alia trans
mutatur vt ex litargia fit frenesia z econuersio.
Potamios fluuialis potamos fluminis.
Potamogiotō Dya. folia hz bere filia i media aq supnatās
Potentilla amāti. la fu valeriana idē vt dicit X videt zē.
Poreon grece in pratica simili Almansori est suppositozūz.
Potilion vocatur vinum onfacinum vt infra in vinum.
Potireton Dya. aut frinid aut emera vgelas longas z mol
les habena z fortes similes dracontes folia minora z obzo
runda i3 ois fructex cooper^o est velut lana z ois spinosus
ē flozes habēs minutos z viridiores. semē ei^o siuue z visci
dū ē z min^o vtile. nascit^o in oliuetis z humectis locis z salu
ginosis. radices habēs i magnitudine vni^o cubiti aut duoz
z fortes que radiz si ibi in terra fuerit tacta dō se itez alias
mittit radices lacrimū emittens simile gumī zē.
Pragma res negotiū pragmasis rex nā. Prassa. g. porzi
Prassū grece marrubiū album prassium.
Prasson grece porzum prasson karton porzum sectiūz praf
son kefalotē porzum capitatum.
Prassima colera dicta a colore folioz porzi qd greci prasson
vocat. Cal. fel. ca. de empimate.
Praton grece agens faciens operans.
Practikos praticus venalis opticus pductius exactus.
Precoqua persica dicunt antepfica grece yrecoqua vel bre
coq vt in latinū vertit z dicunt arabice mixmix. oia tñ fru
ctus f3 Plī. pueniēs maturitate alios sui generis dī pcor
Ste. precoqulon antepfica. z idē alibi precoq mīsmisa zē. ali
qū precoquia inuenitur Dya. microtera persica. i. minora q
latini precocia dicunt zē.
Precordia Plī. exta hominis ab inferioze viscēz pte sepanē
mebrana q precordia appellant qz a corde pretendit quā
greci appellauerūt phigeans plimeans.
Prefrigentiū Alex. ca. de potionib^o z antidotis ad epar cir
ca finē anisū prefrigenti. i. preassati seu frixi.
Priapismos. gra. a priapos qd est virga virilis z ē priapism^o
imoderata virge extēsiō lōgo tēpore pseuerās. dī aut a se

tiriasi vt infra in satiriasi inuenies zē.
Priapismus ēt vocat qdā spēs satirionis vt supra in orobis
Pzin^o spēs est quercus ferēs glande sic z drisofag^o Dya. ca.
de drisberoi li. de doctrina greca pince ilcy zē.
Pricitos Pau. ca. d lapide iter mediciae ad lapidē enicrat
Prasma grece corporis inflatio. puto q est id qd pposimos
dicimus zē. Probaton vl vt grec^o puenatē ouis.
Procatartica cā. i. pmitina q. i. ab extriscus ycnit Alex. ca. d
dolore capitis p pto capl.
Procon qdā bellium vocant aly maldaco Plī.
Proffies grece infra in pterigon.
Profilacticū. g. custodiū vl pferuatiū. Alex. ca. d cura epi
Pronostiches grece pronostica puenio p cognition (lenfic.
pnosticos pnostic^o puidēs p cognition. nā gnostica sē sibilis
Proiectoria virtus.
Proptosis Demo. est inquit prominētia p cadentis oculi ex
palisi cōtingens siens cū maxio dolore.
Propolcos grece est q arabice dī mū z ē sex aluearis apuz
vbi suas apes pyciūt superfluitates z est dicta cera p po
leos calidior spā z ē dicta cera magne virtutis z i attrahēdo
a pundo corpis. vide ca. de ppolcos apd Dya. cū ca. t mū
apud Sēra. z. s. i. terra Ste. ppolia sordēs vasozūz opm.
Progcuma grece ē cib^o an pradūz sūptis lenitiū solutiū.
Propoma grece Alex. ca. d epilēfia oz ingt ex aq calida acci
pere propoma qle ē absintiatū aut cōditiū zē. Itē idē infra
ppoma aut raro sūt accipiēda pter absintiatū z vñ bonū
Itē idē ca. de ydropisi d vino eoz ibi pēnit pfectionē cuius
dam ppoma. ppoma igr portio vt supra.
Propositalmia vel pfilotalmia vl cirotalmia grece scabroz
tas oculo. Alex. ca. d collirye ad vñ. m.
Prosarches infra in pterigon.
Proserpinata poligonia Plī. berba vulgaris supra i poligo
Prospoda supra in archion. X nia.
Primula veris supra in passerella.
Protapas grece dī quoddā vinū creticū infra in vino.
Portorobon dī a quibūdā pecnia Dya. ca. de pecnia.
Protosis grece Pau. est ruptio rogidē tunice oculi. yuee
ex comellione vl ruptura corneē q parua adhuc exstēs ita
vt caput musce videat^o miocephalon tñ amplius āt aucta
prope granū vñ staphiloma dī. plus vñ vt malū ad palpe
brā extendat z obstupecat idēst mortificet clauis dī zē.
Laf. se. protosis oculo. est ex nimio tumore z i minēs castus
vt ēt difficulter palpebris contēgat zē. Demo. ptefis āt ca
sus est in exitus oculo. plurimū exstēs quo neqz siccit
in officiū solitiū terminos valeāt palpebre cū tūo. yebemē
ti atqz inuini b^o scōz aures z scibib^o z dolorib^o sepe ē vt he
menti aut magno cōsensu ex tumore veniū velut loquē
cōpresso gutture aut nimio gēuū semine pcurientie. Item
idē alibi est exitus tunice si qd apparet rotūdū est i medū
acini yue staphylonia vocat. si āt ouisio ad pcedēdū pro
tosis appellat. bec a quibūdā helius vocatur zē.
Prouinca herba que a quibūdā frinica vocat.
Pruina que damascena vocatur apd omnes auctores nigre
Plammos grece arena.
Plamismus Pau. ca. de ydropisi post becūquit z naturali
bus vtendū est aquis z plamismo zē. z infra ca. de artetica
plamismus scribit z ē sepultura in arena. naz plamos arena
Plausis grece tactus plao tango. X grece
Pseudo diptamuz a multis condriis vocatū. minoris effectūs
a diptamo statimqz ab eo discernit. diptamū. n. minima
portione succendit linguā zē. Plī. supra in diptamo.
Pseudo selinum fm Dya. vocatur a gbusdā pentafilen.
Pseudomio Plī. napi folia habet fructex palmi altitudine
laudatissima in creta zē.
Pseudobumon Dya. fructex est duoz palmozū nascens in

lib.12.
cap.9.

lib.25.
cap.9.
in fi.

lib.27.
cap.12.
in fi.

lib.25.
cap.8.
circa.
mediū.
lib.24.
cap.10.
qz si.

creta isula folia bz filia humon baste ei⁹. vii. aut. iiii. rē.

*Ptychi grece aia ptyche latini proferunt.

*Ptycos grece frigus.

*Psidraceō Demo. est ingt parulissima extantia alta eruptiōe circumscrip^{ta} cū rubore leui sepe in albis p^{ri}b⁹ p^{ri}me tunice oculi constituta. z magna angulis vicina alta eruptione vel diuisura percussu aut incisura effcā rē.

*Psidia granati cortex. p^{si}gia storax liquida.

*Psidratia grece Alex. sunt pustule parue eminentes in cute capitis plene humiditate. aliqñ vero psidratia scribitur.

*Pila grece. pulex inde.

*Piliū dictuz eo q^d semen eius pulicib⁹ assimilef. Demo. ca. de optalmia. eius herba p^{si}lotina vocat rē. antiqui vō latini pulicariā dicebāt vt Theo. P^{ri}s. z aly plures. Dya. p^{si}liū aut quirofaliū vel quod scilicet dicunt cristalion aut gnomelaz. folia bz filia coronopodio z aspa virgas duab⁹ palmis longas cuius fructex pilosus est. coma aut ei⁹ a medietate incipit virge i qua capitella duo aut tria sūt cōstricta i qb⁹ semen est pulicib⁹ simile nigrū z ourū nascitur i campis rē.

*P^{si}li. p^{si}lioni aly cinomia aly crisaleon aly scilicet appellat radice tenui z supernacua sarmetoluz florib⁹ canino capiti nō dissimilib⁹. semine aut pulci vii z nomē hoc i baccis ipsa herba i yncio iuenit rē. z i p^{ri}b⁹ nostris iuxta fluuios i p^{si}lotiū medicamē depilatoriū. (glareis colligitur.

*P^{si}lakos grece p^{si}tacus. i. papagal.

*P^{si}mitibion grece q^d sepe coruptū inuenit nūc p^{si}mitiz nūc

*P^{si}ty grece nuca. (p^{si}mitiū est cerusa plumbi.

*P^{si}tas grece lūbus. p^{si}oa lumbi.

*P^{si}omion z p^{si}omos grece bucella panis.

*P^{si}ora grece scabies asperitas cutis cū pruritu z squamis li. de doctrina greca. P^{si}i. impetiginem z scabies quā p^{si}oram z lichenas vocant z cetera.

*P^{si}orialis apō Alex. scabies vesice p^{si}po ca. 3te i passionario.

*P^{si}ozotalmia Demo. est prurit⁹ oculoz cū paruo rubore z leui sumotenus vlcera^{ti}ōe palpebrarum sine yllo lacrimaz fluore rē. Pau. est iquit prurit⁹ palpebre scabies ex falsis humozibus facta et cetera.

*P^{si}ori grece apud Dya. est quedā species vitreolū quā Anī. surie vocat. Demo. p^{si}oricum: quod nos scab⁹ū dicim⁹. Lornel. celsus. nulla per se media est que p^{si}oricuz nominet⁹ s^z calcidis aliquid z cadimie dimidio plus ex aceto sit cōterit idq^d in yas ficule abditū z cōterit ficulneis folijs sub terra repōit sublatū post dies. xx. rursus terit z sic appellat rē. Dya. p^{si}ori quā mlti putauerūt melantiā eē s^z falsuz ē. q^d sui generis est bec z illa suū bromū bz p^{si}ori plenū. suū gñs bz hoc z illa suū bromū p^{si}ori plenū est z nauseā pronocat. inuenitur in egypto z multis aly locis sic in libia z hispania et cipro. melior est egypti⁹ que si frergeris niger deint⁹ z multas hñs pertuluras z pinguis est.

*P^{si}armikos grece p^{si}armicus sternutatoriū li. d doc. greca z

*P^{si}ariba. ca. de capitis purgatiōe Demo. vō p^{si}armicō sternu.

*P^{si}armos. g. sternutamentū sternutatio rē. (tatoriū dic.

*P^{si}tella grece vlmus Stepha. p^{si}tella derdarum arbor cimitū dirdar apud Auic.

*P^{si}tercos grece filix vt Alex. de epica dissinteria. s^z apō Dya. dipteris vocat⁹ 3te Dribasius ca. de lūbricis p^{si}tercos quas filicē dicim⁹ Ste. p^{si}teris ē fercalus p^{si}larachs. p^{si}teris ē p^{si}puz forte a p^{si}teron qd est ala. nā vt in Sera. folia eius velut ale expanduntur.

*P^{si}terigia grece vngula oculi. vnde Pau. proprio ca. quidam sine. p^{si}terigiaz scribūt vt Alex. z Dya. s^z Demostenes mē branula carnosā atq^d nervosa albulā v^l rubra altero ex angulo orta superiorib⁹ partibus initium sumens sensiz p^{si}gre diens z nūc adherēs p^{si}me tunice. quā greci p^{si}rofies appellāt nunc supnatās quā p^{si}roarco vocāt vsq^d ad circulū pupill⁹

aut ad ipsā pupillā dōec ipediat vñuz sepe ex vlcere a^{si}cedē ti sumit exordiu. vocat aut p^{si}terigion a filitudine pēnaz. z ē aliqñ malignū: qd greci chachoeies sepius vocant. cū turba to oculo pungentes dolores ingesierit rē.

*P^{si}terigio Pau. us. est supfluitas carnis coopiens partē vñgule digiti ex panaritio aut ex altera huiusmodi causa.

*P^{si}tyelō sputuz grece inde emoptoica passio. ab ema qd ē san

*P^{si}tylosia Pau. est crassitudo palpebrar⁹ (quis z p^{si}tylon putrida rubea quibus accit plerunq^d z pilozū defluxio.

*P^{si}tyriacum rasia in antidota. vñ in cōfectione mitridati minozis expōit q^d ē filix. s^z si sic ē p^{si}tercos d³ scribi vt supra.

*P^{si}tyriasis grece fursurica capitis vel cantabiscuz fursures capitis Alex. z Pau. proprio ca.

*P^{si}tyropolen gre. abientem. i. piaceam vocant Plinius.

*P^{si}tfane grece dicuntur que proprie fieri solent i pila. nos at cōmuniter p^{si}tfanā vocamus cibū ex p^{si}tfanis ordeaceis factū: quā. y. p^{si}re aly laudat in acutis morbis. ab hac p^{si}tfana vocat⁹ manā p^{si}tfanaria chilus. i. cibus in stomacho iam digestus: eo q^d p^{si}tfane similis sit.

*P^{si}tyfas grece spuēs. P^{si}tyfia sputa ipa sputamina.

*P^{si}tyfina grece sputum z salina.

*P^{si}tyfio aut scōz q^d accipitur p^{si} morbo illo p^{si}sumptio nō scribitur apud grecos cū pt. s^z cū fth. vt fibis z expōit i libro de doctrina greca tabes diphtoton macies tabo. vii nec apō Demostene recte puto scriptū eē p^{si}tyfis ingt oculi ē angusta pupille latitudo nutrimento cessante atq^d motuz spicidente attestatē partium rugatione rē. translatoris vitū vel scrip^{ta} soma grece corp⁹ z p^{si} cadauere sumitur (ptozis fuit. soma proprie corpus.

*P^{si}tofis grece species trichiasis. i. inequalitas pilozū palpe. brarū vt infra in trichiasis.

*Puleum dicebant antiqui. pulciuz moderni li. de doc. greca vlicon vel blicon. i. puleum. Dya. ei⁹ gñā sūt duo. alia masculata d³ album generans flore. alia femia flore purpureū ferens verū cōmuni nomine pantagathen nominatur. z ab aliqñb⁹ bledio q^d sunt volatūz aialū flores sui temporis pasena rē. Plin. ex pulegio femina efficacior. est aut flore p^{si}pureo. mas candidū bz rē. siluestri ad ea que de domestico dicta ē efficacior vis est qd simile est origano mioribus folijs q^d fatiuz z a quibuldā vitamos vocat⁹ gustatū a peccore caprisq^d balatum concitat vñ quidā greci litteras mutantes blecon vñ bliconon vocauerunt. nā tā feruens ē vt illitas p^{si}tes vlceret rē. Dya. ca. d³ diptamo dic quosdā diptamum vocare pulegium agreste.

*Pulicaris in plurib⁹ antiquis libris pro p^{si}lio reperi. polica ria est alia vt supra.

*Pulmonaria planta folijs mollibus maculatis albo quam quidam pepanum vocant.

*Pupilla oculi apud Anī. est senation sed apud arabes vocat⁹ plāta fontis. i. corath albam qd est equiuocū ad pupillā oculi z plantā fontis: z in hoc errauit translator. Auic. vt supra in corath. aliud quoz ca. facit Auicem. d eadem planta sub hoc nomine sumium z forte voluit dicere vt Dya. senectiō z dicit ibi q^d est eruca aque.

*Pusta sepe regitur i antiquis libris z vocat⁹ pusta ab aliquib⁹ bus id qd fit per appositionem aque i vinacia extracto multo de quo supra in deuterium. verum vbi apud Dya. in veteri translatione habetur pulca apud Sera. ex vbo Dya. z apud Anī. eisdem locis semper habetur acetum aqua mixtum: qd grece oxieraton vocat⁹. Item Alex. ca. d³ anozofia ex calida distempantia. dicta ingt est ordinanda que infri gidādo inuare possit: z maxime illa que aceto conficiuntur vt est pulca potui data rē. q^desui tamē a grecis quomodo vocatur supradictus potus ex lotura vinararum factus rū derunt pusa vel putia: quāuis etiam aly vocent noibus.

Simon Jaff. g 3

lib. 20.
cap. 14.

25.
1. 8.
a.
diū.
24.
16.
16 fl.

Putinada. g. spēs est napt vt supra in napo.

Littera nec. g. nec arabes hñt Ste. tri traslatoz regal dñpñia mltavocabula q p chef. vl kaf. scribunt apd ara. p. q. scripsit: vt ps ifra. z qdā greca q p chi scribunt latini. X. lra scripserunt. Quama z alicubi qñi pro kamech que sūt tubera. Stephanus scripsit.

Quebenomolet vel qbelecmelet i. x. practice alia. in pfectione eisdre quā azere vocat eo loco apd Zui. est almelichi: z in pantegni ē epar pulli eg: sed i anti. vli splen pulli eg bēf Stephanus. Quebricum pro kebrit qd est sulfur scripsit. Quemum Ste. ciminum vocat.

Quemia Ste. sic ara. q greci xanan qd est ebanan. Quecaranum Ste. p. sucaram qd est cicuta.

Quercula. i. camedreos z sic sonat i greco nec divedū ē qrcu la maior z quercula minor ita q cāepitbecos sit aliq ex eis: qd ē dictu infima pinus vt supra in ka. z dicere quercula minor nō est nisi conculcatio in diminutino.

Quernebus z aliqñ carnibū scripsit Ste. p. carnu supra i ca.

Queri z queberi Ste. p. keiri scripsit.

Quermazagi z alibi carmazago p. carmezich qd ē fruct' ta maricis Stepba. scripsit.

Questara p. casboz: qd ē coriadrū idē scribit.

Questum Ste. p. kisch scripsit.

Questus p. katusb idem scripsit.

Querafuz p. kerff. qd est apium z alij querafferū idē scripsit Quetire pro chitire idem scripsit z ē dragantum.

Quialtes vocatur paritaria fin Dya. ca. de alfinē.

Quianos ē vena terre z vī f3 dñpñtōez Dy. id qd dñ cuposus nascit ingt i cipro i fabzica metallica z i spelūcia litorcis. eligēdū ē limpidiū z colorē smaragdinū habens zc.

Quiastis f3 p. lli. ē vlcus i angulo oculi pperiz hūoz emanās

Quiacrio dñc p. lli. vocat spēs qdā folij q creticum dñ zc.

Quiatistrum z quiaclstromeli grece sunt noia ferramentoz ocularibus mozbis aptoz. Demo.

Quianos color dicunt latini sed greci kianos. z est kianens color inter viridē z nigrum vt liber de doctrina greca.

Quili grece succus inde dyaquillon quicquid de succo fit siue emplastruz siue syrupus verū p. ch. melius scribitur. nam chilos dicunt. vocat etiā z zomoz z asispema.

Quinanchis grece sed melius chinanchis infra in synachis.

Quincos spāsmos. Demo. ē ingt p intervalla parvissimi ocu li raptus frequentatus sūma celeritate. nos deniq caninus raptus appellare poterimus. vnde z nomē cepit quib' iste motus necessario cōdicatur.

Quinomella z profallon f3 Dy. vocat pñtū ca. d pñlio zc.

Quingnervia lanceolata plantago minor idem.

Quinquifolium p. lli. nulli ignotus est cū ēt fraga gignendo cōmendes. greci vocāt pētapetes siue camezeleon siue pen tafilon. rubrā bz radicē h cū inarescit nigrescit z āgulosa fit herba incipit z desinit cū vite. ei' radix spargamon vocat zc. mirum dixit fraga gignere.

Quiquilma vocat in cicilia qdā spēs graminis f3 Dya. ca.

Quirinatum opoz asa vt supra in op. (De agrostis.

Quisumūsebum in regali dispositione Aliabas exponitur qd est abortanum sed ara. vocatur kailuz zc.

Quistinos a grecis flores granatoz. latini vero caducos vo cant: agrestium vero bulauktion Zsido.

Quitilos Dya. fructus ē albas virgas hñs longiores cubito vno i qb' folia sūt fenugreco filia aut lata sic trifoliū f3 pau lo miora z i medio vena bñtia q cū fricata digitis fuerit vi scellū redolēt sile cici viridi. mlti illā i orto seminat. apes p. uocates zc. vide ne sit de q Virgilius florentem citisum.

Quitiluz f3 Dya. multi fungū d q fit ypogstidos vocat ca. d

ciseos z hoc forte pp similitudinē cū balaustia q sic vocatur. Quiram pro kiram Ste. scripsit.

Rittera est eadē apd arabes z apd grecos vt apd nos: nisi qz apd grecos ē aspiratū a pñcipio dictōis. vñ sp in grecis dictōib' rite cūz aspiratiōe scri bcretur. vt rhoda rhetorica z similia.

Rabadac apd. Al. ē piscis i upefacies tōpedo

Ra Ste. pro reu alicubi scripsit.

Rakauto Dya. aspagus aspratilis qz multi racato aut mien Racheili oleū in pratica alia. ca. de accitib' q Vocant sequitur fe. vt rosaceū. sed nec nomē ara. nec grecum est.

Radicula in antidotario vli in portōe ad scrophulas p. lli. ra dicula inquit vocatur q lanandis lanis succū h3 mirū tāti cōferēs cādoze mollitiāq nascit latina vbiqz z sponte pē. pue i asia siriāqz saxosis locis z alpis caule ferulaceo tenui z ipo cibus indigenaz experto z ynguētis. z qgd fit cū d. coquat folio oleo sunt. itin greci vocāt. floret estate grata af pectu. verū sine odore spioia z caule lāginoso semē ei nul lūz. radix magna q condit ad quez dictum est vlyum zc. hec est conditū supra. in condes z infra in structio.

Radioluz quidā polipodiū vocat liber antiquus d simplici

Radiuz vocat istrumentū chirurgicūz stilus (medicia tenta z id quo medicine in oculis ponitur.

Radix simpliciter p. rafano domestico accipit. sic romani bodie. sic greci ētyocāt. nā riza gre. radix si sine adiūcto iue nīf p rafano domestico accipit iterdū z rafanos vocant.

Rafanos. g. rafanus p. lli. gñā ei' greci fecerūt tria folioz differētia crispi atqz lenis z tertiu siluestre atqz hūic lenia qdā folia f3 breuioza ac rotunda copiosa atqz fructuosa. sa. por aut asper z medicamēti istar ad eliciēdas alnos. z ifra. nñt alia fecere gñā aigidense a loco longū atqz translucidū alterū rafi figura qd vocat siriācū suauissimū fere ac tener rimū biemi qz patiens. aliud siluestre greci cberā appellāt pontictarmon. alij leucē. nñt armoraciam fronde copiosius qz corpore zc. z alij marmoracū vocāt hoc.

Rafis grece acus. inde raf: dothichi acuarium ferrum.

Ragadie dñr scissure accidētes in circulo. anī multi ardoris

Rague ara. spuma que z zebet dñ.

Raibara. lac acetosuz vt apd Alman. ca. de diabete ex eius concordia cū pratica grece.

Ralembacuz in. y. practice Aliabas ca. d semib'. p. coriādro ponit. Itē ca. d folijs p. mirto. Itē li. tertio d feb. cotidiana p oleo amigdalaz dulciū. z sic appet māifesta corruptio zc

Ramic ara. ē pfectio ex gall' z passū Ramad ara. cinis. lis ex qua fit gallia mscata fm arabes cui' cōfectio doce ē in libro Sera. de simplicib' medicis z in vicesimo octano azarany habet autem alias pfectiones diuersas sicut z gal. lia. ramech Stephanus dixit.

Ramnus Dya. fructus est circa ortos nascens. hui' virge lō. ge z spinose sunt folia bz pinguisima z longa z lenia. ē at al. tera rānos colorē habēs albū z subzuffū z vngulas oblongas cubitos. v. vl plus he spinose sūt ei' semē latū ē z tenue z in folle reclusuz sic affodillī rānos grec' p. lli. iter gñā ruboz rānos appellat a grecis cādidior fructuosior. is floret z ra mos spgēs recti aculeis nñt ceteris adūcie folijs maiorib'. altep gen' ē siluestre nigri' z qdā ten' rubēs fert velut foli culos. h' radice dcocta i aq fit medicamētū qd vocat liliū zc. ara. vocat hāufigi. Ste. ramnos aulegum ramnus.

Ranula z ranūcul' vocat augmētatio carnea sub ligna cū grauedie z fluoze salina: qñ i radice sique vt alia ligua ori

Ranūcul' p. lli. ranūculū vocam' quā gre. bo (ri videat trachion. genera eius quattuor zc. supra i botrachion.

Rapa p. lli. medicū masculū ex eis dixerūt rotūda. latiora vō z pcaua femineū pñtiorū iuauitate z ad pñdēdū faciliō

lib. 25.
cap. 9.
p^o pñ^m

lib. 19.
cap. 3.
in fi.

lib. 19.
cap. 5.
circa
medius

lib
ca
in

lib. 24.
cap. 14.

lib. 25.
ca. vltio.
vltus fi.
li. 19. c. 5.
an me^o

ra rē. rapa vocat. g. gongilion. arabi. vero selien vel scelgē.
 Rapa agrestis Dy. nascit locis siccis frutice collectū faciēs
 cubiti bñs lōgitudinē bñs multas virgas folia lūiora z
 grossa in modū digitī z satis lata semen eius in folliculis
 clusuz nigz z fragile ē qđ fractū albi deint^h bz colorē rē.

Rapa caulūs Ysaac in dietis de ipa loquitur.

Rapa rustica vocatur a latinis fm Dyas. quedam species
 ypericon vt supra in corium.

lib. 9. c. 5.
 circa.
 mediū.
 lib. 20.
 cap. 3.
 in fine.

Rapistrū armozatbia rasan⁹ agrestis fm Dyas. z Plinius.

Rhapatusa. g. Lor. cel. ē igt emplz qđ rapatusa aglutinādo

Rapū siluestre. Plin. in arulis maxime nascit⁹ vocat rē.

fruticosum semine candido duplo maior ē qđ papauer.

Raricon Paulus ca. de dentibus raricon ollā cōburēs.

Ras arabice caput.

Ras arabice plumbum.

Rasū p. rasū qđ ē enula i. y. pra. Alia. iucio z alibi raseni.

Rasatū z raschā i. praticā Alia. expōit qđ ē gūma semibari. i.

Raseni g. scripsit Ste. pro feniculo qđ est rāzienigi Xpini.

z alicubi rāstane g. scripsit.

Rasba Alia. ē igt spēs trifolij dum ē recēs sic vocat⁹ sed

sicca dī fassata z cadibb z in hispania dī herba mularuz

ozī i. ozis z in pratis in pñ ozis eius ē vt trifoliū. postea

fit gracilius eo: z bz flores vt lenticule totiusse.

Rarico Paul. ca. de asmate aliq potum aut cibi raricon

Ratienigi in. y. Jo. Sera. in yngueto Xydromilon rē.

aselenanū z ē ynguētū aploz: z in alijs multis locis ex

ponit qđ ē colofonia. Jte ab. Al. in scdo. ppo ca. silr expōit.

vez. idē Jo. in ca. de palis dīc qđ gūmi granoz viridiū vo

cat rāzienigi: z hoc gūmi ē terbenia. Jte idē ca. d. asmate.

accipe iquit granoz pineaz sup qđ ē ratienigi multuz. fm

veritate hoc nomē cadit super oēm resinā grecū imitādo.

nam retini. g. resina vt in libro de doctrina greca.

Raund ara. reu alib barbaz aliud senī qđ nascit in india fz

aben Mese z aliud turcium fm eūdem aliud pontici

ex ponto sic a regionibus denominat⁹ z infra in reu.

Rausenigi scripsit Step. Rapeta ara. pars manus.

Rāzienigi ara. feniculus rāstane g. alicubi scripsit Step.

Reban. Al. duo ca. facit vñ breue qđ quasi notū sibi nō no

tificat nobis aliud de raban salamonica qđ oino sibi igno

tum fuit vt apparet ex textu eius.

Reas apō Dy. vocat secūda spēs papaueri ca. d. mechon.

Rechabinū in pratica Alia. ca. de se. pñna exponit qđ est

machaliū qđ est bdellū z in ca. de ostipatione vētris z flu

tu in febrib⁹ scribit nareniebi ē alibi nateniebi p eodē.

Rechonia Plin. assertur inquit ex bis que supra pontū sunt

regionib⁹. radix costo nigro filis mior z ruffior paulo sine

odore calefaciens gustū z astringens eadē trita vini colo

rem reddit ac ad crocū inclinante reu z infra.

Recorporatiua medicina est inspissata que carnem z cu

tem densat confortatqz membrū z temperat cōplexionē

que grece metasin cretica vocatur supra in me.

Redargues vñ ē stiptica repentiēs Dyas. ca. de arboze pini.

Regebertederē Ste. est igt radix tictoz z dī carthamū

p circūma z dixit itez qđ g. vocat celidoniō z re vera cur

Regius morb⁹ antigt⁹ vocabat Cūma ē celidonia mior.

ycteritia vt Lase. ppo ca. z Plin. z Oriba. in cōmēto affo

y. b. c. z aurigo ab aureo colore z arcuat⁹ morb⁹ dicebat.

Rehiban ara. virtus liber de doc. arabica.

Reiectialis emola ozminon fm Dyas. supra in e. z oz.

Relembach vocauit Ste. mirtū: fz nec grecū nec arabicū.

Releda qđ rerea vocant circa ariminū nota est Plin.

lib. 27.
 cap. 12.
 in fi.

Resina frixa est colofonia.

Resina pituina. i. pini. nā. g. piti⁹ ē pinus z abialis fz Dyas.

ca. de arboze pini. resina igt alia pituina qđ nos abialē di

cim⁹. alia pēuinea z alia est ligda z alia arida qđ ēt afferē

ex tirena colofonia yñ. z resina colofonia vocat⁹. disse

fo in colore rexine. alia est alba alia oleagina alia mellina.

vez ex aridis meliores sunt pituine qđ de insula yspanie af

ferunt z sunt pbabiles qđ fuerūt odoris melioris aureā de

ferentes q̄litate z sp̄cia z nō plurimū ligda in imaginez

cere rē. Plin. resine lūme spēs sunt due sicca z ligda. sicca

e pino z picea fit. ligda terebitō larice lenico cupressio. naz

z de ferūt in asia z assiria. fallunt⁹ qđ eadē putant esse e picea

atqz larice. picea enī pingue z tursi mō sucosam fadit. larix

gracile z meliū liquoris vñ⁹ redolētē. medicū ligda raro

viunt⁹. bec puto eē kitran nec picea magnopere in vsu ce

teris nō nīl coctis cocture modū alibi docuit⁹. placet ter

bētina odoratissima atqz leuissima nationū cipria z siraca

vtraqz mell attici coloris. fz cipria carnosior siccoraqz. In

siccō gñe q̄rūt vt sit cādida pura plucida. i. oī at vt mōta

na pon⁹ qđ campestris. Jtem aquilonia potius qđ ab alio

vero resolu⁹.

Rhesis oclōz expōit

Ozi. qđ ē ruptura eoz ppo ca. vez res. g. ē eruptio.

Rbetin Paul. cap. de amate est resina. sea in libro de doc.

greca resin vel retin scribit. Jsdorus retine grece resinā

dicunt. nam grece rei dicitur quicquid manat.

Rheuma grecū ē a reusis qđ ē curus flux⁹ rē.

Rb. u. grecū ē i. li. de. greco. sil. Alimā. ara. raund supra i. ra.

Reum ara. rizi. Rexis. g. eruptio ruptura.

Rhyada grece passio in angulis oclōz vt Al. ca. de egritu

dionis oclōz. z est fz Paulū dūmūrio carnis vt lu

pra in encatis Demo. rias igt ē pñna lachryme fluoz d

bititate pñi. aut exelo angulo vel i modica cirurgie vexa

tione cu encantis decidit rē. Jte alibi. g. bulcaqz passioib⁹

lachrymosi oculi fiāt riade sūt a veterib⁹ nūcupat⁹. qđ nos

fluidos dicere possum⁹ rē. rbfada apō Lornelū scribitur.

Ribes ara. plāta in mōtib⁹ sine nascēs z sub niuib⁹ virens

acerosi saporis vtalis ventris fluxui colerico p̄cipue ex c⁹

succo iyrup⁹ sepe ad nos dferē. fruct⁹ ē ei⁹ vñ mediciaz

ap⁹ vt ex au. rōitate Rasis in Alimā. g. iter fruct⁹ ipz co

putat. Albani ē plāta stiptē bñs rubeū ad viriditate decli

uē tenez. c⁹ sapor ē dulcis acetositatemix⁹ folia rotunda

viridia z magna. c⁹ granū petaf decoratē accidi saporis d

qđ fit rob rē. nos at loco ei⁹ succū acetole qđ lapatiū agre

Rhibus apō Dyas. ē de statuis z de Xite ponere possum⁹

palestrato. i. d. loco vbi fiebat ludus palestre z ē qđ apō. Al.

vocat sordines i. ca. d. sordine. d. bis z d. alijs loq⁹. grec⁹ vo

ripos dīc. Riech ara. pulmo. Rien rienis idē ren.

Rbigos. g. rigor. rigō frigēs rigēs.

Rhimida. g. rima. rimides ruge rime.

Rbinar. g. limatura Paul. cap. de cicatricibus z albugine

oculi rinat cornu ceruini rē. nam rinon grece lima.

Rbinomellia. g. ferreū istrumētū aspi capitis vt lima quo

asperitas vel icabies palpebray eradit Demo. stenes.

Rbin. g. naris natus inde erinon caputpurgū qđ per nares

ingitur. nā rino nares z binc ēt rinoceron aial bñs vnicū

cornu in naribus. rinokereos dicit grecus.

Rbincho grece rollrū z scribit rigchos z pferē rinchos.

Rbion ēt limatura apō Paul. ca. de asmate igt fagi z pū

ni efficacior rion. Rhipiros. g. Lassus felix. rīpus soz

didus terti me notbe. Rbipos. g. sord. ties.

Rbipica. g. purgatiua vt Sal. li. de ingenio sanitatis ripti

con katertici. Rbis. g. flux⁹ li. d. doc. g. reuma rē

Rbisipella. g. erisipila. Rbitida. g. ruga riide ruge.

Rbitidosos Demo. ē rugosa sine folliculolapupille passio.

Rbitinū Paul. farine ordeacee habente ritinum.

Rbitini Step. ritinegi resina.

Rixis. g. eruptio dyarixis apō Alexā. vene scissio ca. d. emo

Rbiza. g. radix inde glicoriza dulcis radix qđ Xptoca.

corruptenos liquiritiam dicimus.

Rbizenia. g. Lase. in antido. sunt radices dure qđ in vlceri

lib. 24.
 cap. 6.
 in fi.

24.
 14.

25.
 lio.
 fi.
 c. 5.
 ne

bus apostematū iam vacuatoꝝ remanent ꝛc.
 *Rboas.g. Ste. vbardē rosa.
 *Rob qmꝫ absolute pōit ꝛ idē qd̄ carenū; vt pz. s. i. careno.
 *Rob ara. ē succ^o cuiusqꝫ fruct^o coct^o ad spissitudinē vt ser/
 *Robelie apd̄ ysaaꝫ in dietis est legumē qd̄ ¶uari possit.
 apd̄. A. vocat̄ meiste vel vt in ara. mes. vep. apud *Rasiz
 in Alman. aliud est robilie aliud mes ꝛc.
 *Rochat ara. focacia placēta panis valde tenuis.
 *Rbodakia. g. pficus arbor ꝛ rhodakinon fructus.
 *Rochbe arabice genu. *Rhodbantbe. g. flos rose.
 *Rhodia Dya. radix est nascens in macedonia filis costo: sꝫ
 paulo leuior ꝛ nō equalis que digitis cōfricata rose lōgi^o
 *Rhododafni li. de doc. gre. est rosa greca ¶iactat odorē.
 lozandū ꝛc. Est autē ei^o expositio rosea laurus. nā ē cōpositi
 tuz ex rodon qd̄ est rosa ꝛ daphnis qd̄ est laurus ob Aui.
 vocat̄ oleander a Dya. nerio supra in ne. *Pli. rododen/
 dros nomē qd̄ apd̄ nos inuēit latinū rododafnē vocāt aut
 nerion ꝛc. Ste. rododafni de fela p. de fle. nā sic arabice.
 *Rhodon. g. rosa. rodinos rosens rodoleon oleū rosaceū. ro/
 dostoma aqua rosacea. rodosacara zuccharū rosaceū. rodo/
 meli rosaceū mel. rodoxiron rosa sicca.
 *Rodozam vocant galli herbā que nascit̄ iuxta rodotinū
 arborē inter arbusta caulez bz virge ficulnee mō geneti/
 latū folia vtice in medio exalbida eadē pcedente tpe to/
 ta rubentia florē argētē ꝛc. *Pli. *Rogel arabice pes.
 lib. 24. *Rhogina. g. vocat̄ scissura superficialis. cranei quā nos rimu/
 cap. ii. lam. *Pau. in cyrurgia.
 p^o p^o m. *Rhoginos *Pau. ca. de pipleumonia ē oregmō. ꝛ ē nomen
 *Rhoi grece per ita fluxus decursus silt et rola ¶iactitū.
 per iora infra supra ꝛ reusis ē idē significat.
 *Rhoidea grece arbor mali granati. roidion pomū granatū.
 *Rhoiton apud *Pli. vinum maloz granatoꝝ.
 *Rhochia. g. eruca herba.
 *Rhombos. g. rumbus piscis romuos dñt.
 *Rhomerz i ¶iectioe mitridati i antido. vli expōit rasan^o.
 *Rhoos virso de spicu apud. *Pau. ca. de corrosione mamili/
 laz est grana tinctoz fm. A. eodē ca. ꝛ eodē medicamine
 nec differūt nisi vbi. A. dicit. coquat̄ cū lignis cipissi *Pau.
 dicit misceat̄ cū spatula ligni cipressi. *Rhopi. g. dum^o.
 *Rhoras *Pau. ca. de dolore capitis ex vino cōdat̄ ingt ro/
 ras puto corruptū ꝛ debeat eē rodia q̄ sūt mala granata.
 *Rozastrū ē smilax apd̄ Dya. ꝛ smilax apd̄ kiranidā isra in
 *Plinius lib. 24. *Rosa canina est planta in cuius radice nascit̄ ¶iactitū.
 cap. io. fungus ex quo fit ypoquistidos qui fungus vocat̄. a. tara.
 ppe fi. thibz ꝛ planta vocatur barba yrcina.
 *Rosmarinū est spēs libanotis vt supra in libanotis. ara/
 bice vocat̄. arbor marie ꝛ vapor vli sumigū marie ꝛ alke/
 lilgebel idest corona montana. *Pli. rosmarinus duo eius
 gñā alterū sterile alterū cui caulis ꝛ semē resinaceū qd̄ se/
 men chacheris vocat̄ folys odore thuris.
 *Rosaidicos *Pau. ca. d. amissione memorie admiscēdū igt
 ifntia ꝛ siccāta ꝛ vt rosaidicos ꝛ mirfinc ꝛc. puto suac ꝛc.
 *Rosago herba i antido. vli i potē ad scrophulas.
 *Ros siriacus exposuerūt qdā q: est flos ozni ꝛ nō dicit̄ qd̄
 ornus est. sed ros siriacus est sumach. Vide qꝫ vbiqꝫ in
 libris de greco translatio habet̄ ros syriac^o in arabicis est
 dē locia ꝛ in casib^o habet̄ sumach. nā apd̄ Dya. ca. de ori/
 gano. vbi est ros syriac^o in Sera. eodē loco ex vbo Dya. ē
 sumach. Itē in ca. de porro vbi habet̄ tuso cū roze syriaco
 in Sera. habet̄ sumach. Itē in ca. de moziis vbi dicit̄ qꝫ si/
 ca ꝛ trita ponunt̄ locia roziis syriaci in Sera. est sumach.
 Itē inuenit̄ syryp^o de fructib^o i. vy. Joā. Sera. cui filis in/
 uēit apd̄ *Pli. ꝛ. D. ꝛ vbi ille bz sūach isti hñt ros syriac^o.
 *Rotab ara. dactili g ꝛ tamar vocant̄ ꝛ alyz plib^o noib^o fꝫ
 diuersitates spēz eoz ex pte maturitatis formaz ꝛ regio

num etiam vocantur.
 *Ru ꝛ rum apd̄ *Pau. in plurib^o locis vt in ca. de yleo ad eos
 inquit qui nō retinēt cibum rum ꝛ cimumm da bibere.
 *Rubeū aliq̄ antiq̄ vocauerūt accatiā. Herodi^o in li. equoz
 rubeū inquit. i. succus punellarum imaturarum.
 *Ruafium vocabat̄ quedā micony spēs. *Pli.
 *Rubia. i. rubea tinctoz Dya. rubia quā aly eritrodanū. lati/
 ni vō rubicā dñt herba est eib^o nota. eius spēs sunt due.
 vna agrestis. alia q̄ appellat̄ spartbos ramulos siue tirfos
 bz tennes ꝛ q̄ si nodulos folia per iternalla distantia atqꝫ
 p singulas ānotatiōes veluti stellaz ymaginē metientia
 fruct^o siue semē est ei rotūdū ꝛ viride debinc rubeū aut
 ēc maturitatē nigrū radicē bz lōgā ꝛ tenuē ꝛ rubicidā ꝛc.
 *Rubie ara. in. vy. Sera. in medicinis oculoꝝ sepe reperit̄
 ꝛ ē os sepie. In. y. vō. A. rubien vocat̄ ipa sepia. in secretis
 yero Sal. in stes. ¶eruatiuo vltus rubien inuēit̄.
 *Rubus alius batus ferens moza alius rubus canis qui. g.
 cinosbatus vocat̄: ꝛ est spina que nō ydyomate rozagna
 vocat̄ q̄ si rosa acuta. eius semē vel fruct^o est filis fructui
 rose in cuius sumitatib^o oriz qdā tuberositas tecta lanu/
 gine alpa hñs it^o vermiculos: quā moderni qdā falso be/
 deguard vocauerūt. ¶fert flores vt rosa virgas bz rectas
 ꝛ vncis spinis fortibus armatas supra in cinobatos. *Pli.
 rubi igt moza ferūt ꝛ alio gñe silitudinez rose que vocat̄
 cinosbatos. tertiū gen^o ydeū vocat̄ greci a loco tennior qꝫ
 ceteri miorib^o spīs ꝛ min^o adūcia ꝛc. *Ruca est eruca.
 *Ruge in antido. vli in ¶ectione dialacca ē rubea tinctoz
 sic pz p ꝛ cordiā ei^o cū. A. ꝛ Jo. Sera. eadē ¶ectione.
 *Ruina vli romā ara. malū granatū ide roānia cib^o q̄ fit ide.
 *Runegi in. vy. Jo. Sera. in pulvere roseo oculoꝝ est lapis
 similis cancro immo cancer in lapidē cēuerus.
 *Ruptoz dropez vesicatorium medicamen.
 *Rbulen *Pli. grecū igt nomē. est enī herba siluestris folys
 mirti caulibusqꝫ breuib^o frutex excoziat̄ appellat̄ subru/
 tilus cubitalis grossitudine digitali c^o aridis folys ꝛ mali/
 corio corla pficiunt̄: medici aut roiciis vtunt̄.
 *Ruseritrias ꝛ ruseritro ꝛ ruseritru ꝛ aliqū solū ru. repitur
 apud *Pau. in multis locis ꝛ est ros siriacus. i. sumach.
 *Rusine ara. in. vy. Jo. Sera. ca. de ¶ectione ascieia vel ase/
 lite ē berugiz dñt zurumb ꝛ pedes locuste ꝛ aseig zneo.
 hec omnia sunt nomina huius medicie: ꝛ si zurumb ē zu/
 rumbet ipsum est spēs zedoarie quā vidi ꝛ habui.
 *Rbuli ꝛ sentixidem nascitur vbiqꝫ in campis ꝛ sepibus
 ꝛ fin libzū antiquum de simplici medicina.
 *Rbusin *Plini. capi. de alopitia reperi in antiquis exposi/
 tionibus qꝫ rusin est cepe agreste.
 *Ruta tres bz spēs do mesticā vbiqꝫ nota. ꝛ ē agrestis ꝛ in
 nullo a domestica differens nisi loco natiuitatis ꝛ vlcera/
 tiua ē ꝛ facie odorata vrit. tertia ē barmel vt supra in bar/
 mel. Dya. rute duo sunt genera. domestica ꝛ agrestis mō/
 tuosa viciidior est ab ortina elcis non apta sed melior est q̄
 circa cucumeres nascitur ꝛc.

Litteram hñt greci vt nos ara/
 bes vō hñt duo. vñum
 qd̄ vocat̄ sin. aliud qd̄ vocat̄ sar que silem
 sonū hñt sꝫ hñt aliud: qd̄ cū qdā aspiratiōe
 pronūciant qd̄ sdar vel sdar vocant. hñt ꝛ
 aliā lřaz que sonat vt sc. apd̄ nos quā scī no/
 mināt. per pñā scribunt sumach per secūdā sandalus per
 tertiā sbaro vli saro qꝫ ē lēitiscus. p q̄rtā sceitaragi.
 Sabade ara. cipez qꝫ incha dñt forte imitates latinū. i. iře^o
 Sabane ara. est salsamētū qd̄ fit ex pisciculis salitis ꝛ nuci/
 bus ꝛ aliqubus speciebus ꝛ oleo.
 Sabater exponit̄ in. y. can. A. qꝫ est oziganū non recte: sed
 ipsum est saturegia qd̄ apparebit legenti ca. eius qd̄ incipit

lib. 24.
cap. ii.
¶ius fi.

lib. 16.
cap. 38.
in fine.

lib. 24.
cap. ii.
an me^o.

lib. 12.
cap. 8.

Diganū ē in arabico ē *sabater* cū ca. de saturegla apud *Dya*. et *Ser.* dicitur. illi ambo qd virt^{us} ei^{us} est sic virt^{us} thimi. et *A.* sicut virt^{us} basce qd est thimus. et i oib^{us} et alijs pueniunt. sermo vō de digano apō. *Al.* pūsus ē cūz sermone de pulegio et calamēto in ca. de calamēto vt supra in. c. et p.
Sabarbelgebarū *Ste.* in synonymis exponit qd est bersasara. et est capillus ve. *sabar* re vera ē capillus seu crinis.
Sabanon. g. *sabanū* indumentū *sabana* indumenta liber d doctrina greca. vep. *Quib.* ca. de puocatione mēstruorum exponit qd est pūnus asper absterforiū. i. quo hoies vtunt in balneis vel ēt qdlibet linteū ad hoc deputatū.
Sabara in. y. *Alia.* pro *sarb* aliqñ *sabare* scripsit.
Sab ara. accipitur liber de doctrina ara.
Sab denegum pro *sedenegi* scripsit *Ste.* et ē *ematites*.
Saber vel *sabz.* ara. est aloes. apō *Alia.* inuenitur *sabare* et in syno. *Step.* *sabarum*.
Saberemi et *saberenū* in regali dispositione inueniūt p se biam et est *isula* *Ste.* *seberemū* expōnit titimalum.
Sabina dicebāt antiq nos vero *saūna*. *Pl.* *sabina* *brathia* appellata a grecis duoz generū est altera *tamaris*. i. folio filis altera *cipresso* quā qdā *cretica* *cipissus* vocauerūt et.
Sabon ara. *sapo*.
Sabor piscis in li. *Almanso.* ca. de aq descendente ad oculū in pfectiōe coliry ad id felis ingit *sabor*. et in li. filii *Almā.* de greco translato loco ei^{us} bī fel *laurachi*. et in *Iranida* ē *labz.* *piscis*. i. variolus filis *cephaleo* ei^{us} fel cū melle visum acuit et. cū diu anxiū q suāsem de hoc pisce tādē a greco perito et in lingua latia didici q male pferēbā. nā. g. vocat *laurachi*. u. psonante qd postea per libzū d doc. gre. ratū habuit. et ydymate nō puto grecoz imitationē hic piscis vocat *laurati*. venetie variolus vocat. *Lōtingit* ergo mibi vt labor ab errore. n. lfe quā vocalē pferēbā q d3 cē psonās et sillabari cū. a. t. lfa. mediante et liquecētē. ē piscis satis vbiq not^{us} in maritimis. romani spinulā vocāt.
Samonie ara. *scamonee* a. g. corruptū et *sabamode* dicunt.
Sachabenege ara. *serapinum*.
Sacūdiliū apō. *A.* post grecū *spondilion* apō *Dya.* de qua infra in ipo.
Sacolocondria ara. dicit^{ur} p *scolopēdria* corrupto greco.
Sacaron *Pl.* fert arabia sed laudatius india. est aut mel i arūdinibus collectum gummiū mō candidū dentib^{us} fragilē amplissimū nucis auelane magnitudine ad medicie tū plus et. vt succarū abfor de quo infra et nomē *saccaron* est vt greci *saccara* vel *succara* dicunt.
Saccon apud *Dya.* est prima species calcanti.
Sadbar fm *Auic.* est arbor c^o fruce^{us} ē *nabach* et a *Dya.* vocatur *agrisoliū*. apud *Almanso* rem scribit^{ur} *sadre* *agrisoliū* vide lotos arbor de quo supra in lo.
Sadeb arabice ruta.
Sadef. a. ostraci. *Ste.* por. *fira.* g. ē *sadefum* arabice.
Sadegi vel *sadega.* foliū indū. i. *malabatrū* de quo *Auic.* ca. facit sub hoc noīe foliū. et non est id qd hēmus in vtu. nam illud vocat *tumbel* supra in mal.
Sadeguarā sic scriptū est in scō canonis *Auic.* sed in ara. ē *saduriā*. sed in scō practice *Daliab.* scribit^{ur} *saderudū* in ca. de succis plantaz. apud *Sera.* vō *saderuā* ibiq notificat^{ur} iquarū pot^{est} notificari nobis *medicia* valde peregrina.
Sadenegū i pratica *Dalia.* p *sadeigi* qd ē *ematites* scribit^{ur}.
Sadenegū ibidē p *scebedenigi* et est *canabs*.
Sadibeodis ibidem pro folio nucis.
Saffar arabice saliz.
Saseremū in pratica *Dali.* ca. de ethica exponit *basilicon*.
Sagapinū *Dy.* *lachrymū* est ferule nascētis in india eligendū est limpidū a foris rufum deintus albū odorē silsty et galbani habens gustum pūcidum et.

Sagmon fm *Pl.* aliq ex grecis agnū castū vocant. lib. 24.
Saginen vocabant antiq romani *berbenā* qñ sanctimē. eo cap. 9.
 q sacerdotes in expiadiō tēplis ca vtebant^{ur}. vt titus liui^{us} libro pmo. ob hoc g. *gerobotanū*. i. sacra herbā vocat et.
Sagnalora *Joā.* *Sera.* ca. de retēdiōe mēstruoz expōit qd est *abrotanū*. Itē in ca. de vertigine idē d. ē. sed puto arte missam in qua errauerūt arabes putantes *abrotanum*. vt p3 in *berengesi*. nā. pparietates ei^{us} magis recordat cū arte missa q3 cūz *abrotano* vt in calculo et menstruis.
Sagzenea pfectio opiata in gnto can. *Auic.* et septimo *Joā.*
Sera. q i pātegni vocat^{ur} *locrugē* et i regali dispōne locuite.
Sabater infra in tūmbia.
Sair scripsit *Step.* pro *pair* qd est *ordeum*.
Sal vocat^{ur} ara. *melech* grece alas.
Sal *Pl.* sal ois sit aut gignit^{ur} vterq plurib^{us} modis: sed cā lib. 31. cap. 7.
 gemia coacto hūore vt siccato siccā i gbulā locis et i ali quib^{us} extremitates tñ iarescūt et in aliqb^{us} vsq ad mediū lacū. Sunt et amnes secū salē a mōtib^{us} *trabētes* et sunt a y quoz sūma depiesant in salē amne reliquoy vt moze gelu fluētē que salis flumina appellant. aliud gen^{us} ex age maris sponte gignit^{ur} spuma in extremis littorib^{us} ac scopulis derelicta. hic enī roze densat^{ur} et est acrior g in scopulis iuenit^{ur}. sunt et mōtes natiui salis in qb^{us} lapidizant^{ur} moze diū renascēt^{ur}: effodit^{ur} e terra hūore dēlato alibi. Itē *charis* arabie opido muros domosq3 *maslis* salis faciunt. Sic aut sal in salinis aq maris in arcis egesta missaq3 fluuiali soleq3 dēlata aliqb^{us} in locis epureis bauriunt *maria* appellant et e fontibus densat^{ur} sole aly igne. apō *Theofra.* inuenio *ymbros* arūdinis et iunci cinere decoquere aq totit^{us} donec exiguū sup eket hūoris quo colato densant igni vel sole salissimus sal g siccissimus cādidiū suauis pluuia dulcescit ois suauiorē tñ faciūt rozes et. et infra de flore salis *salinaz* sinceritas sūma fec^{it} ofiaz suā qñq3 *sanillā* salisq3 leuissima ex eo ē et candidissima appellat^{ur}. et flos salis in totū diuersa res būiciōisq3 nāe et crocci coloris aut rufi veluti rubigo sal^{is} odore quoq3 igrato dissentiēs a sale nō mō a spūa. *egyptio* iueit^{ur} vsq3 *nilo* dferri. et fōtib^{us} i gbulā natat optimū ex eo q olei qdā pignedinē reddit et.
Sal masse qui dictus est sal panis cōmunis vinalis.
Sal gēma *capadoci* idē. Sal nitrū nitrū ipsum.
Sal alkali sal nitrū sit ex cinere cali supra.
Sal nasticus cū nasta inueniūt et est niger.
Sal indus niger ē. Sal alebroit^{us} sal alkimistarum.
Sal amoniac^{us} *Pl.* inueniūt iuxta *pelusiū*. *Ptolomeo* rex cū castra faceret quo exēplo postea iter *egyptū* et arabiaz et *lqualētib^{us}* locis cept^{us} ē inueniri de tractis arenis qñ et p affrice sitiētia vsq ad *hamōis* oraculū lo qdē *crecēs* cūz luna noctib^{us}. nā *cirenaici* tractus nobilitant^{ur} amōiaco et ipo q3 sub arenis iueniat^{ur} appellato filis ē colore aluminis qd *schiston* vocat^{ur} lōgis glebis neq3 *plucidis* igrato sapore s3 medicie vtilis pbat^{ur} qmaxie *piscu* rectis scisuris in signe d co. pbat^{ur} g leuissim^{us} ē et. g ad nos dferit^{ur} sublimata res apper. *Pau.* i ca. d *nictiropa* vbi pōit^{ur} sale dfofluz ibid i simili loco. *A.* ponit^{ur} salē amoniacū. Itē vbi in fili *Almāso*. ca. de debilitate vifus ponitur salis *saparitū*. eodem loco i *Almansoz*. ponitur salis amoniaci.
Sal sacerdotale puluis in antidotario *ioyl.*
Salabafe supra in *kauken*.
Salgen supra in *rapa* et in *leff* et infra in *scelgen*.
Salamandra grecū est et exponit in li. de doc. greca species *stellionis* infra in *semebras* que est idem.
Salch albael ara. *spolium* serpentis.
Saluciba genus est herbe q radicales et folia subruia bz flores filies plurimos q a terra refoffa in modū *scopularū* pstringit^{ur}. nascit^{ur} aut in lapidosis locis sūmis et in nozica re

lib. 21.
cap. 7.
vltus fi.

lib. 16.
cap. 38.

lib. 24.
cap. 9.
in pn.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 24.
cap. 8.

lib. 35.
cap. 16.

gione. Illa vo est optima q̄ ē odorifera ⁊ sine sablone ⁊ re-
cens plurimos ramulos ⁊ radices hñs. pōt quatū ⁊ spica
q̄uis infirmior sit. Plī. saluicha foliosa q̄dem ē sed breuis
⁊ que neci non possit radici neruose coheret herba veri⁹
q̄ flos densa veluti manu pressa breuiterq; cespes sui. ge-
neris pānonia hanc gignit ⁊ nozica alpiūq; apzica vrbium
epozida suauis odoris ⁊c.

Salix Plī. salicis in asia tria genera obseruant nigrā vtilez
vīnib⁹. candidā agricolaz vīb⁹. tertiā que breuissima est
elice vocant. apud nos quoq; multi totide generib⁹ noia
ponunt vīnincā vocant eādē purpureā. alterā yteliriaz a
colore q̄ fit tenuior. tertiā gallicā q̄ tenuissima est. ⁊ alibi sa-
licis succus est triū genez. vñū arbor ipsa exudat gummi
mō. alterū manet cū flore in plaga exciso cortice trium di-
gitorum magnitudine. tertius succus detructiōe ramoꝝ
a falce distillatur ⁊c.

Salpinga Alex. ca. de surditate circa fi. est fistula q̄ sugitur
aliquid existens in aure porro ipsius auris appozita. verū
salpinx. g. est tuba. salpiga tubā salpinges tube ⁊ semp scri-
bunt per geminū. g. aggelos scribunt ⁊ proferūt angelos.
sitr. g. antecedente. x. transit in sonum. n.

Salsala ara. argilla creta noua.

Salsogarū est ppositum ex greco ⁊ latino ex ⁊ cordia prati-
ce. g. filis Almansori ⁊ Almansore ⁊ est muri.

Saluia Plī. bechion que ⁊ saluia dī als tussilago. duo eius
sunt gñā siluestris vbiq; nascit subesse aq̄s credit ⁊c. ⁊
ita altera a quibūdā saluia appellat filis verbasco ⁊c. sali-
na elifagus ⁊ lilifagus. g. dī. arabes vero elifatos imitan-
tes grecum. sed satbe proprio ydromate.

Salum tyriacū Pau. ca. de ydropisi confectio est.

Salutaris herba vocatur a q̄būdā solatrū in li. antiquo de
simplici medicina. Samach ara. piscis.

Samag ara. gūmi arabicum.

Samanech arabice cornix liber de doc. arabica.

Sambacus ē nomē corruptū ab arabico sambac. inde oleū
sambacinū ⁊ est ieusemi. vide in qnto. A. de collirys colli-
riū ingt inuatiū q̄ fit cum ieusemi. If. acatie succi sam-
bach ⁊c. dixit tñ mibi arabs q̄ sambachē vocant ipm se-
men ipsius ieusemi. ppole.

Sambucus vocat grece actis ⁊ ebulus cameactis. duo sūt
gñā. Unū arborosus est bastas hñs carnosas ⁊ rotundas ⁊
rectas folia bz octo aut qnq; in bastis filia nuci regale ob-
longa cū graui odore flores ei sunt albi in capitibus basta-
rū semē vero simile terebinto subnigellū ⁊ purpureū ⁊ in
modū botri cōpositū multū succū hñs. Alterū gen⁹ est q̄
cameactis dī. a multis vero iofacti dī sed breuior est ⁊ ber-
bosas bastas bz quadratas ⁊ nodosas ⁊ folia i singulis no-
dis filia amigdale sed venenosa ⁊ oblonga cū odore graui
in bastis capitella sunt similia supradicte ⁊ semen ⁊ flos.
radix eius grossitudine digiti bz ⁊ longa ⁊c. Plī. sambuc⁹
habet alterū gen⁹ magis siluestre q̄ greci actemecton. aly
elon vocant multo breuius. ⁊c. supra in actis.

Samia Plī. samie due sunt que colirion ⁊ aster appellant.
poris laus vt recens sit ⁊ leuis liguaq; glutiosa. altera glo-
bosior candida ytraq; vritur ⁊ saluat ⁊c. supra in gñamia.

Samurdūne ara. Jo. Sera. ca. de preseruatiōe a lapide. ē
inquit arbor granosum assonanti ⁊c.

Samur ⁊ legeb apud Albani est animal in quo fit muscus.

Sanamūda gariofilata anāria ⁊ fm quosdā pes leporis vo-
catur sed alia est pes leporis vt supra in pe. ⁊ lagopos.

Sanction Dya. sanction aut fagasmon quā multi parine di-
perunt. nascit locis vmbrosis ⁊ stagnis ficis astam bz an-
guloz ⁊ pingue super quā minute haste sunt multe. folia
sunt ei andrafaze. i. a triplici filia ⁊ in sūmo diuisa hāria
odore cartaini. semē illi est rotūdū sic oliua ⁊ platani bac-

ce file asperumita vt transeuntibus inheret ⁊ cibus.

Sandali tres sūt spēs albū. i. ruberū ⁊ citrinū. q̄ ceteris pre-
ciosius ⁊ magis odoriferū est. ⁊ q̄uis a modernis citrinū
vocat albid⁹ tñ ē altero. B. vocat aben ⁊ Deslie mazabari.
Sandarach. apd Dya. ⁊ oēs libros de greco trāslatos pro-
curipigmeto accipit rubeo. Ingt Dya. sandarach a iydē
nascit locis in quib⁹ auripigmetū. eligēda est que est colo-
re ruffa valde ⁊ facile tribilis ⁊ cripula mūda colorē cina-
bati hñs ⁊ odorē sulfuris. virtus ē ei ⁊ coctura filis arseni
co ⁊c. sandarach vero in libris de arabico trāslatis pro
gūmi vernicis. nam arabes vernicē sandaros vocāt a quo
sandarach corruptum vocabulū latini dicunt.

Sandaros ara. gūmi vernicis filis est karabe ⁊ est duarū
spērum vt infra in ve. sandeusi Ste. scripsit.

Saudel ara. sandalum.

Sandicos Pau. ca. de acoris capitis expositū est in lib. de
doc. greca q̄ sandix est terra rubea.

Sandix in antiquis libris exponitur q̄ est feda.

Sandix vero in eisdē exponit q̄ ē auripigmetū vltum. sed
Plī. sandix inquit in olere siluestri a grecis exponit.

Sandix Dya. olus est agreste q̄ facile comedi pōt. vtus est
eliptica vīscida suba ara. Sādix Ste. ē fategū agreste.

Sandonicū herba lūbricoꝝ spēs ē absinthij vt supra i ab-
sinthio putat ara. vocari scēba. Dya. post ca. de absinthio
sandonichū est tertia spēs absinthij in gallitia nascens. q̄
ciues sandonicū dicūt qz locus quo pmo natū est sandon-
dī. file ē absinthio. fz nō semē sic bz spīfuz ⁊ subamap ⁊c.

Sāguinaria polygonia. eo q̄ ad sanguinē stringendū piter;
q̄uis qdā sic vocat aliaz plantā que burfa pastozis dī.

Sanguis mundanus supra in crisanthemon.

Sanguis draconis est succus plante que apud Sera. descri-
bitur auctoritate Dya. quā dicit vocari fideritis. q̄ nomē
multis plātis attribuit. sanguis draconis ara. vocat den
elachiten vel alachoin.

Sanguiluga yrido vocat. g. bdella ara. vero halech.

Sanguis. g. vocat ema inde emagogū ematices emoragia ⁊
multa alia. ara. vero dem.

Sampicos. g. cassia herba odorifera filis costo li. d. doc. g.

Sanfuc⁹ maiorana pfa. apd Plī. amaracū vt supra i a. ara.
vo merzem⁹. Dya. sanfuc⁹ a ficulis amarac⁹ appellat ē ra-
mosa mitas ygas sup terrā spāas bz ⁊ folijs pūis ⁊ rotun-
dis nō dissilib⁹ nepite ⁊ veluti birtis ⁊ acerrimis tota bere-
ba odorata valde ⁊c.

Sappa multū coctū vīq; ad psumptionē duarū ptiū ⁊ pro-
pterea dī triplicatū hec ⁊ dulcor ⁊ alyz vocat noib⁹. care-
num vo qū eisdē multū tertia tñ ps in dcoctiōe psumit.

Sapariū sal supra in sal. Sappiros. g. sappirus gēma.

Saponistica herba i pratica Almanso. iclifieri ad apoplefiā
vbi in Al. bñ in artanita in ea bñ saponistice herbe. Itz in
suppositorio ad sciaticā vbi in Almanso. bñ ciclamen in dī-
cta practica habetur radix saponistice.

Saraban alicubi pro xair q̄ est ordeū Ste. scripsit.

Sarralia fido. sic dī lactuca agrestis. eo q̄ dorsum velut
terrā beat ⁊c. ē scariola. Sarax supra i filix ⁊ i kildaru.

Sarpas fm Dya. dī orchis ē spēs satirionis supra i orchis.

Sarcocolla. g. est dictu carnis glutē Dya. sarcocolla ē velut
lachrymū arboris put resina nascēs in pfida rufa ⁊ gustu
amara ⁊c. ⁊ ifra aly sarcocollā argimonē dñt ⁊c. Plī. sunt
ingt q̄ sarcocollā spine lachrymā putāt polinib⁹ siles
cū qdā acrimonia dulce melior ē q̄ cādidior maxie vetu-
Sarcocolē vocat greci carnositate (state nigrescit ⁊c.

iter tūcas testiceoꝝ oia. Corcel.

Sarcofagi supra in iberidos.

Sarcoma est carnositas naribus orta velut polipus parū
ab eo differens Pau. cap. de narium passionibus.

lib. 12.
cap. 23
in fine.

lib. 34.
cap. 12.
circa
pn.

lib. 35.
cap. 6.
lib. 22.
cap. 22.
i me.

lib. 26.
cap. 10.
circa.
pncipiū

lib. 13.
cap. 11.
circa.
pncipiū.
⁊ li. 24.
cap. 14.
vltus fi.

Sarcio & **sary**. g. caro **sarkios** carnal' carne' **sarkes** carnes.
Sarcos. g. v'l **saray** ara. fil. x herba & **kildaru** et vt supra Jo.
Sera. vocat **firages**. **Sardinos** lithos. g. **sardin'** lapis.

Sardinos vocat **sardinus** herba.

Sardonis lithos. g. **sardonis** gema.

Sariffa. **pli.** circa nilū nascens duoz fere cubitoz altitudi
 ne policali crositudine coma papaueris filiis mādiē mō
 radice ferrariis officinis pcpua carbonis vsu pp duritiē.

Sarmech ara. atriplex & cathaf et Ste. vo **sarmaciū** scripsit.

Saro ara. cipfius vt apd. A. s. in li. de doc. ara. sozol scribit.

Sarfar ara. ferrum.

Sartan arabice cancer nabari fluuiialis habari marinus.

Sataredo & **satezedū** & **sazeredū** a Ste. scribit p galbano.

Sathe supra in salua.

Sategū agreste dixit Ste. arabī. vocari **sandix** grecū.

Saten arabice animal marini sicut cancer marinus.

Sateregū & **sabatergu** Ste. p scitergi qd ē fum' terre scri

Santerna apd **pli.** vocat **crisocolla** artificialis.) (psit.

supra in crisocolla.

Satirialis inquit **pau.** est mor' pudendi flegmonica quā/
 dam dispōnem seminaliū vasoz pleuens cū extensione
 & nisi quiescat motus declinare consuevit in palisiz semi/
 naliū vasoz aut spasmū & pereunt subito morientes vero
 inflant ventrē & sudat frigidū & c. differt aut a **piapismo**
 vt idē in sequenti caplo: eo qd **piapism'** ex sola vctositate
 fit tensio virge nec adeo periculosa passio. & in passionario
 differt aut a **satiriali** quia in **piapismo** pfecta venere vir/
 ga descendit in **satiriali** vero nec ante nec post.

Satirion **Dya.** tres spēs eius describit. primam sic **satirion**
 multi trifolium dicunt. ideo qd folia tria habeant spanfa
 super terrā filia lapatio aut lilio candido sed breuioza & co/
 lorata virga leuius & mollis cubito longa vno florem lilio
 simile & candidum hīs radix illius similis est bulbo rotū
 da vt mela & a foris ruffa & c. aliā sic **satirion** & **rozaicos** ali
 bi **eritraicos**. semē hz silē semini linī sed maius & lene & lu/
 cidū & forte radix eius coriū tenerū hz & ruffum a foris in/
 tus albā gustu dulcis & euftomaticū. nascit' locis montuo/
 sis & vbi sol habūdāt & c. tertiam sic **satirion**. tertia ramu/
 los hz oblongos & flozē purpureū & exalbidū & radicē ou/
 plicē qd testiculos & c. **pli.** duo **satirioni** sunt gñā. vna lon/
 giorib' folys olea caue qtuor digitoz floze purpureo ra/
 dice gemina ad formā hoīs testiculis alternis anīs itume/
 scente ac residente. altera **satirion** ozchia cognominat' & fe/
 minā esse traditā. distinguit' aut internodyz & ramosiore
 fructice facis radice. nascit' fere iuxta mare & c. & ifra gre/
 ci **satirion** folys lily rubra minorib' & trib' nō ampli' e ter/
 ra excuntibus tradūt caule leui cubitali nudo. radice ge/
 mina c' superior ps maior inferior minor. Est & aliud ge/
 nus **satirion** erithrecon vocant semine viticis maiore leui/
 ouro radice. cortice rubro intus albū includit' sapore sub/
 dulce. ferē in montuosis inueniri & c. mihi octo genera **sati**
riōnis vñā sunt cōuenientia in singularitate cauli in filim/
 dine folioz lily minorū tñ in colore floze purpureo dñā:
 tñ floz forma & radice varietate. nā vñā geminas radicu/
 las hñs vt testiculos. vñā sp pinguiore altera. alterū sin/
 gularē tñ radice hz silēm tñ supradictis nisi qz grossior
 est. tertiū vñā radice hz silēm modo dicte supra c' aderen/
 tia veluti filiū ozīē quo radícula alia pua suspendit' subter/
 qz grossiorē dictā in terra morat'. qrtū vero genus est cui
 ob silitudine manuū duarū palma xpi nomē a modernis
 dictū est. c' iterdū folia maculis notata apparent. ozchia
 de qua supra dictū est videtur esse spēs **satirionis** maxie q
 cino ozchia dicitur cuius expō ē canis testiculū.

Satureia a **satiris** dicta: eo qd pronū in venerē se vtentē fa/
 ciat vt **satiri** sunt petulci. hec & timbra a greco timbrā vo

catur. **Nacer timbar** solet grece dici **satureia** latine.

Sauf vel **suf** ara. lana.

Sause vel **seuse** arabice sponsia vt lib. de doctria arabica.
 verum apud. A. vocatur assungi imitatione greca.

Sauich vel **sadich** arabice fm **Altmanfo**. ca. de fluxu vétris
 fit qñ ordeū fractū operitur aq & bullit vsqz ad spissitudi/
 nē aque deinde colat: & qd descendit est **sadich**. verū vt ac/
 cepi a peritis orientalib' **sauich** vocat' cū accipit' ordeum
 nouū anteqz plena maturitate iduret' & ponit in vase eneo
 vel tereo & super ignē leuiter torefit deinde tunsum ventū
 latur donec totus cortex abscedat deinde frangit' i frustra
 sicut id qd far dicimus. & hoc vocant **sauich**. quo vtunt' co/
 cto sicut volunt: & et estate potant ipsum crudū sicut ē cū
 iuleb ad colerā reprimendā & sitim. Aueroys in. vi. collū/
 geth frumētū fractū post lortionē in aqua infusum deinde
 coctū **sauich** vocat. qdā tñ bectalia **kisch** vocat. notādum
 tñ qd vbiqz habet i libris de greco trāslatis **sauich** apd
Dya. & **Alexan.** **Paulū** & alios de greco trāslatos habet
 polēta qre f3 h idē vñ. apd grecos vo vocat' **alfitis** in li. d
 alimētis. Itē Ste. in synonymis dicit qd **alfiton** ē **sauich**.

Sauina. **pli.** hanc greci **brachia** vocat' duoz ē **genex**. alter/
 rū. tamarsici folio similis altera cipressio qre qdā ceticum
 cipressuz dixerūt & c. hec apd. A. abbel vocat' vt supra.

Saura. g. lacertus apud **Kirfanidā** **zauar** vo scribitur.

Saxifragia dicitur eo qd lapidē frangat. qdā accipiunt her/
 bā c' folia filia sunt folys pimpinelle maiora tñ ramulos
 super terrā expansos hz. alia tñ ostensa fuit in partibus ro/
 me filis per omnia cretano marino nisi qz tenuior & ma/
 crior: eo qd in montibus apricis nascit'. & de scissuris petra/
 rū exit & ppter hoc vocabat' eā incole petra **sindula**: eo qd
 in suo ortu petra scindere videat' odore & sapore cretano
 approximans fm **butanicū** prima est ipsa. nam de **pimpi**
 nella dicit' qd multi **saxifragam** dixerunt: eo qd sit eis filia
 puta **saxifraga** tyrraria ab antiquis dicebatur.

Sbestis grece vel vt ipsi **suesthis** exictus inde **asbestis**
 vocat' calx nō extincta que viua dicitur.

Scabar capillus sed **sabarmeliū** & **xabar** ordeum.

Schabaich vel potius **xabaich** arabice papauer rubenz qd
 a **Dya.** vocat' **amionis**: & non est de gñe papauerū cuz oēs
 spēs papaueris fride pplexionis sint ipz aut ē calē in quo
 multi errauerunt ponētes in populeon loco papaueris.

Scabair vel **meli'** **xabair** arabi. ordeū oia hz arabica. que
 per sem litteram scribuntur maxime approximant prolā/
 tionī arabice. si per. x. scribantur.

Scabies vlcerosa vbiqz inuenit' apd. A. & **Sera**. in eisdē
 locis inuenit' apud **Dya.** in antiqua translatiōe lepra: & est
 interpretatio **scamosa** a lepis qd est squama.

Scager vel **xager** ara. arbor.

Scation. g. supior ps teste capitis **Demo**. ca. de lachrymis.

Scamonea **Dya.** frutex est bastas hñs multas ex vna radi/
 ce lōgas tres aut qtuor digitis pingues & asperas silr & fo/
 lia aspera hz filia **helsine** & apud **Ser.** filia **lebleb** agresti
 aut edere mollia triū anguloz & flores albos & rotundos
 & altos & apd **Sera**. ocauos cuz odore graui. radix est illi
 grossitudine pollicis alba graui odoris & lachrymo plēa
 qui lachrymus colligit' basta & radice incisa & reponit' in
 cbōchas multi vo terrā fodiunt in giro & substernūt. folia
 nucis & ibi lachrymus decurrēs dimittit' sicari. multi vo
 colligunt folia & bastas & coriū radice & succū exprimūt.
 inde qd succū **scamoneā** vocat'. eiigēda ē **scamonea** clara le/
 uis colorē hñs gluctis taurini venosa & spōgiosa q ligna ta/
 eta albescit. multi vo succū titimali admiscēt. s3 itelligit'
 q lingua adurit. nascit' aut in idia & i syria **diagridiū** s3 gra
 ue & ipisuz qd & ipsi adulterāt miscedo titimaliū & polines
 ordeū & c. **pli.** **scamonea** ingt est succ' herbe a radice ramo. an me^m.

lib. 24.
cap. ii.
yltra.
mediuz.

lib. 26.
cap. 8.

lib. zi.
cap. is.
in me:

se pinguibus folijs triangulis albis. radice grossa madida
nausiosa. nascit pingui et albo solo. radix circa canis ortus
et pascuatur ut in ipsas pascuatur suce qui sole siccat digeritur
in pastillos siccat et ipsa radix vel cortex laudat natione co
lo fontium mifium priuente spe aut nitidum et quod similitudine tauri
no glutini fungosus tenuissimus fistulis liquefens cito vi
rus redolens luminosum lingue tactu elatescens hoc quod
lenissimum cum diluit albescent. hoc euenit et adulterio quod fit
berebi farina et titimalli marini succo fere in iudea quod etiam
strangulat sumptum deprendit gustu titimalis enim lingua
excalefacit bulbimore et scamonea antiquitus dicebat a la
tinis acridum. inde hoc nomen diagridium maxie cocto attri
buerunt moderni. Plinius docet coqui in coccauitate cito
ny et ipsum citonium quod recipit se per decoctionem scamonea in
medicinis iubet poni quod aut in pascuatur iuenit diuinit.

Scandalicon. g. a. Dya. tlaspiu dicitur de quo infra in tla.

Scandix Dya. de ipsa ca. facit nec describit qualem sit. sed. pli.

Scandix que ab alijs tragopagon vocat folijs croco filib.

Scangabin vel sangebin ara. syrupus acetosus siue fiat cum

zuc. siue cum melle quod est oximel. multi corrupte secaniabin

Scandicon. H. li. d. alimētis cerefolio sile dicitur. Xeribut.

Scara vel escara. g. crustula quod ab adustione ignis vel cuiusque

alteri rei sit greci tui per. sk. scribit iterum per. sr. vt.

Scariola secundum modernos est velut lactuca agrestis nisi quod in

dosso colat. habet spinas paruas pro endivia ponit.

Scarotica medicamina. g. secundum Demostenem dicitur mortifica.

Scarus piscis. grecus scaros dicitur.

Scasculum Ste. pro schalcas quod est papauer scripsit.

Scassia idem pro chas quod est lactuca scripsit.

Scatucella vel scatucelli vocat ymblicus veneris cibalaria.

Sceair vel xabair ara. ordens.

Scea ara. spes est absinthij. vt per in Ser. ca. de absinthio. et

putat quod sit sandonici. s. herba lumbicorum vt supra in ab

sinthio. apud Alia. scilicet secundo ca. de simplicibus medi

cinis. scribitur silium.

Sceam ara. adeps.

Scebet ara. anetum.

Scebram vel xebra est esula apud Dya. vero vocatur panax

aut oena supra in pa.

Sceacul ara. est radix boni saporis esui apta et pedituris. pu

tauerunt quidam flos quod esset yringus supra in yri.

Scedenegi ara. ematites lapis sanguineus de quo supra in

em. scedenegi Ste. scripsit a similitudine istius nominis in ara

bico est scebedenigi quod est semine canapis. est error in tertio

A. ca. de fluxu ventris sanguineo absque excoctatione. naz in

duobus locis in eodem ca. vbi est semine canapis et sceemathi

tes et sic erat in arabico.

Scebetorigi ara. sumus terre. Scebedenigi ara. canapis.

Scelem ara. zizania lolium in cuius ca. apud A. vbi bene sedat

scotomiaz. est salus textus. nam in ara. est fac scotomiaz.

Sceitaragi ara. est planta quod Dya. lepidum vocat sicut per

concordiaz capitulorum vtriusque apud A. et Dya. et Sera. Zui.

vero distinguit indur ex co. et vocat ipsius iterum capsiam

et capsiaz indam vt in pfectione dicta alfanginus in. y. naz

vbi ipse ponit capsiam indam Jo. Sera. in eadem pfectione

ponit sceitaragi. exponit et in synonymis arabicis quod sceita

ragi est capsia. alicubi in inuenit corrupte taphia per. t. Al

hau dicitur geum elaramil. s. nux viduaz. et est herba quod na

scitur in sepulchris et parietibus vetustis et locis in quibus non

cadit nix et ingit iuenitur recens. sed in estate est coloris

rubei. et folia eius sunt vt nasturtij. aduenire vero frigore

quedam folia siccant et quedam remanent penes radicem

in estate vero reuiviscunt et. Paulus ca. de sciatica yberi

do inquit que lepidum alij agriscardam. i. nasturtium agre

ste appellant. que autem apud nos nascitur quasi frutex proxima

lauro. folia maiora multo habens et. Aetiam ca. de facie

do ab orsu capsia inquit est similis nasturtio et est ei odor
nasturtij et non vidi bene certitudinem huius plante. nam
auctores et vident ambigere. quidam nucem captiuam vo
cauerunt sceitaragi ara. scribitur sic. sed sumus terre quod sce
betorigi vocant sic.

Scehemerigi dicitur Zui. est irosabaz. vtriusque ignoro.

Sceiaret. A. in. iij. can. de cura vli capitis plile dicitur idem.

Sclerata apium risus botrachion idem de quo supra.

Scelgen ara. nopo inquit. A. iam dictum est in ca. de leui. sed

nusque reperit in toto secundo et in arabicis exemplaribus.

Scema. g. figura sed grece schima dicitur habitus forma figura.

Scematizare. g. figurare Alex. ca. d. signis flegmonis in mu

sculis epatis.

Scemo. g. retines sanguinem Lasc. ca. d. emoptica passio.

Skelibus ara. Jo. Sera. in ca. viij. de pfectione olei de arsu

labam est darsilabam ipsum Dya. asfaltum vocat et.

Scerbin ara. est arbor alkiram et est cedrus apud Dyasco.

supra in cedria.

Scherchan apud Abameron est filix et.

Sceum siue sceuium ara. est nigella Step. alicubi sumi

cum scripsit.

Scia inde sciatica que. g. dicitur ischia et ischiastis.

Schiballa. g. per. sk. melius scribitur et per. y. psilo sunt stery

coza dura rotunda.

Schiccidis in libris antiquis scribitur pro cucumere asinino

inde oleum sictionum quod ex eius radice conficitur. verum gre

ce sikiacion vocatur infra in si.

Schiccionia vera. L. dyacoloquintidos et est russi vt paulus

ca. de incubo quem esialtea vocat.

Schilla seu squilla skilla. g. scribitur. pli. ex ea est masculus

albis folijs et femina nigris et tertium genus est cibus grati

epimedium vocatur angustius folio ac minus aspero et.

non est epimedium de quo supra.

Schili Lor. cel. pro sileleos posuit.

Schimare dicitur. A. vocari lactucam asini ca. de abugilite. sed

in arabico est simar sicut in alio capitulo. vocat.

Schinar ara. lactuca asini. s. vna ex speciebus eius de qua supra

in ancusa. in. iij. Almasoris corrupte scribitur scencar. Ste.

senar scripsit. Albani xinar arabi est et dicitur et homera et est

pes columbinus eius radices sunt coloris rubei cum quibus

multi tingunt ceram et oleum et est herba cuius folia sunt sub

tilia vt folia lactuce pilosa et nigra quod ex eis oriuntur iuxta

radice adherent terre et sunt spinosa et radix eius est gros

sa ad modum digiti cuius color in estate est coloris sanguis

tingens manum tangentis et. g. dicitur est pes columbinus

non credo. nam puto a translatoe additum.

Schin vel scinus est lentiscus inde oleum schinum quod ex se

mine lentisci fit vt in pluribus antiquis praticis inuenit

supra in mastix quod est gummi eius.

Schinos. g. vincus apud Dya. squinus scribitur de quo infra

in squi melius scribitur sic Lorne. vero cel. schinos scripsit

pro iuncis rotundis quadratis namque est ciperus. greca

vo herbaria viola dicebat vocari. nos vero brolla dicere

possumus more latinozum mutantium vita in. b.

Scipia piscinis notus cuius os medicinis competit oculo

rum et dentium.

Sciracost ara. spes est mane vt apud Zui. ca. de manna.

Sciremblegi vbiatque reperit pro emblicis in lacte additis

intelligendum est vt aben Mesue in libro de simplicibus la

patinis docet et. Alhau inquit abugernigi emblici po

nuntur in lacte in regione ipsorum ad obtundenda stiptici

tate ipsorum et tunc vocant sciremblegi.

Sciodes et scirosis interdu in li. antiq. inuenitur pro duri

tie sed corruptum. nam grece skiliria dicitur et.

Scirominu epis apud Ale. ca. d. aridor. ad epar et dicitur.

lib. iij.
cap. 5.
vltus si

Cervia
Jar!

lib. 20.
cap. 1.
lib. 22.
cap. 2.
vlt. a.
mediu
lib. 21.
cap. 16

lib. 24.
cap. 2.
p. m

lib. 16.
cap. 38.

Scirpus .Pli. nec in fructibus inquit nec in veprium caulium
ue neq; in herbis aut alio vilo q; suo genere numerentur
iure scirpi fragiles palustresq; e quib; detracto cortice can
dele luminib; et funerib; feruunt. firmior quibusdā i locis
eoz rigor. namq; bis verificat nō i pado tm nautici: verus
in mari piscator african; et. Judo. sine nodo scirpum dicit.
Sciron Alex. ca. d. acoris q; fuit in cute capitis passio ē ingt
filia acoris magnitudie sola differēs foramia. n. vñ fuit bu
mor filia sūt fauo mellis. vñ et sciron nomē accepit ab atigs
nā in bis q; vocat acora n vidēt foramia ex qb; hūior deflu
Sciroptalmia infra in sciroptalmia. X at et.

Sciroarchi. g. Dribasi. ca. d. acoris sic vocatur inquit duras
carnes habentes non molles et delicatas.
Scisse in pratica Pauli sepe pro alumine iameni reperitur.
Scissima apd .Pli. arbor qdā solidi ligni. f. sissima sisamum
Scissodes apd .Pau. est quedā spēs melācolie X vocat
quā pycōdriacum vocant.

Scisti vt qdā volumē i semen meu. vnde q; apd .Pau. sistu
reperi pro flore meu accipiūt nec bene vt credo.

Scilton. g. lac coctum cū lapidib; fluuialib; Alex. ca. de dist.
Scilros. g. sed vt grecus scilros per. k. multoties X senteria
sciros scriperunt antiqui i q; errauit trāslator. A. q; sciros
dixit: cui erroris causa fuit similitudo litterarū. bec. n. duo no
mina folia pūctis differūt. vtpu b sciros et hoc ē sciros
et ē durities vt infra et supra. multi latini eliros scriperūt. alij
scilros vt supra. greci vō p kapa a quo multa dūnantur et
cōponunt q; hic ponuntur more latinozū scripta.

Scleara de ipsa capiti. habetur i butanico sic vocant moder
ni centrum galli de qua supra in cen.

Sclirotalmia. g. Pau. est duritia et difficultas mori oculi cū
dolore et rubore sine hūiditate et. f. Demo. scleroptalmia
ē durities cū difficulti motu palpebrar; atq; oculor; cū gnis
pūis ac siccis duris q; greci lamias vocāt sine vilo rubore
adeo vt difficile atq; cū leui dolore oculos subtolletere valeāt
patietes et magi p sompnū donec lacrimis exortis mitiga
tione quādā palpebris relaxatis mori facili pbeat. sciroop
talmia ē laxitas vt ita dixeris palpebrar; lōgi tēpori passide
pfecta cū duritia resistere atq; linoze sine vilo dolore et.

Scobes ferri vel alteri? cuiuscūque metalli idem qd scoria.
Scolimb vñ epolib; gre. card; agrestis vt Alex. ca. d. lapide
renū .Pau. eodē ca. scolimū vocat. et Hal. li. alimētis scolim;
liber antiqui? caulē plenū hz folijs spinosis in cui; sumitate
globos spinosos hz radicē robustam et nigram et.

Scolimon idē q; scolib; .Pli. sic vocāt greci spēs cardī silue
stris et floze purpureū habētē iter medios aculeos celeriter
cāescentē et abeuntē cū aura et. Itē alibi alio noie limonia
appellat fructes et nunq; cubitali altior tirsus q; folioz; ac
radice nigra f. dulci et. et alibi scolimos carduoz; ē gen; ra
dix ei; edenda est decocta mirri q; sine interuallo tota esta
te aliud flozet in eo genere aliō pcepit aculei arefcere folio
desinunt pūgere et. Ste. scolimos ē haliū arabice. f. haliū
ē spargus quare non videtur consonū. lu. p. li. scripsit eo q;
p. p. silo in greco inuenit.

Scolimos Dya. folia hz filia cameleonte albe et acantis sed
nigriora et crosiora vga ē ei longa circa quā folia hz i q; vga
est caput spinosus radicem nigram et grossam hz et.

Scolopēdria f. z modernos ē ligna ceruia et dī herba scripta
f. z Dya. vō ē alia d; q; supra et asplenō. ex c; dīscriptiōe putauit
qdā ipaz eē q; dicūt moderni ceterach et forte n male Ste.
ipaz vocari caferrelet ara. ait. A. scolopēdriō. f. littera p. p. q;

Scolopēdra ē vermis qdā venenosus cui dīc X caret ara.
assimilari folia scolopēdrie d; q; .Pli. ca. d. serpillio ē aduersus
spētes efficac; maxie cēthari et scolopēdras terrestres et ma
Scolopon machaon supra i parion. vt pathion X rinaz et.
Scopa regia liber antiqui? hz radicē tenuē et oblogā vguilas

sublōgas p folijs et folia ex interuallo filia lactuce f. z fixiora
et lanuginosa et fortiora et. q; dicūt scopā regīa yperico n cō
cordat cū b .Pli. floze violis i odore cōpat vt in fra in viola lib. zi.

Scordeo grece allium sed nos agreste vocamus. cap. 6.

Scordion Dya. locis mōtuosis et i siluis nascit folia hz filia et lib. z. f.
camedri f. z maior et nō sic diuisa odore et gustū alij habēs cap. 5.

Stipticu et amap vga hz qdā i q; floze ruffū profert et. an me.

Scodofstalmia debilitas videndi longinqua et ē species mio
pasis de qua supra.

Scordolapaz ē asa fetida vt p; z cordia pratice. g. et Alman.

Scordoprasū. Dya. nascit mai; alio sic porz hñs folia odore

Scoria ē fex cuiuscūq; metalli q; pte iferio X ally hñtia et.

re ipi? fornacis descēdit. scoria ferri dī aliqui cacaferri .Pli. lib. 33.

Spurcitia i oi metallo vocat scoria. f. z Ste. scoria battiturā cap. 4.

eē dixit et vocari ara. argobasi p battiturā intellexit scorias p; pñ.

errauit. ipa. n. n. ē scoria. scoria apd Zui. vocatur chebeth et

Scorion Dya. herba ē q; vgas emittit qdā X (quammatubel.

gulas et longas et folia substringentia gustū subamara cum

odore oleastri et floze rubicundo et.

Scorpides Dya. herba ē semē et folia hz filia caude scorpio

nis et. .Pli. ex argumēto noīn accepit scorplos herba. semē lib. 22.

eni hz ad similitudinē caude scorpionis folia pauca et. et infra cap. 15.

est inquit et alia eiusdē nominis sine folijs sparso caule et in et lib. 21.

cacumine aculeū habens et. cap. 15.

Scopioro apd Dya. mlti elitropiū mai; vocat. s. i. elitropio.

Scotomia ē subita visus obtēbratio a gre. scot; q; ē tenebra.

Scrophule a scrophba dicte eo q; vt a scrophba mlti porcelli

ita ab vna mltē pullulāt. filr et greci chiradas a chira. i. por

civocat he et strume apd multos antiquoz; vocant.

Scrophularia herba qdā dī vt eo q; clra radice qdā tube

rostrates velut scrophulas habeat vt q; valz ad scrophulas

delēdas. hz folia filia vrtice f. z maiora et subnigra. filr et tota

planta stipitē vñ rectū onob; cubitis lōgi i cacumie gra

na subnigra bec milmozia et a gbusdā castrāgula vocatur

Scoton a Cornelio cello et ab Ori. vocatur oscū.

Scrupulus apud nos est pondus appendens tertiam partē

z. grana quater quinq; scrupuli p pōdere sume.

Scuriav Lase. vesfice passio. f. q; ex toto dnegat vrie exit?

Scutotenegū dīc Ste. in syno. q; est alofāthos. i. flos salis et

Sebetum scripsit Ste. p xeb et qd est anetum.

Sebum idē scripsit p sceb. vt xeb q; est alumen.

Secha idem scripsit p suchaba.

Secha idem scripsit p sceba interdum.

Secachabemigiara. serapinum.

Secacul nō est virgus vt putauerūt qdā. f. z aliō. vide Sera.

qui d; vtroq; diuersa fac capitula et iringū pōit iter medicū

nas frigidus. secacul vō iter calidas. Jo. Sera. in. vy. ca. de

conditis. sciat inquit q; secacul ē radix sic zinziber et aspor

tatur ex india: et fit ex eo ingiba dum est recens.

Secatiqui supra i argimonia. Secantū ara. stincus.

Secci et secum et aliquādo seci pro such Stepha. scripsit.

Seccarinz scripsit Ste. p xachaich qd ē papauer rubeum et

animonis. g. vt apd Dya.

Secaniabi qdā corrupte pferūt p scāgibi vt supra.

Secla p scla aliqui inuenit i libris antigs de greco trāslatis

arabes imitando grecum seclil. sed. g. seucilon dicit.

Sedabum scripsit Ste. p sadeb qd est ruta.

Sedbe i. vy. Sera. in bulur rubeo ad oculos exponit dicēs

q; est vsufur q; cinabrium est tū corruptum azenigifur.

Sedum Dya. herba est quā senectuz vocāt. nascitur i tectis

et petris folia hz viridia densa et filia quercui et crosiora et

pinguora tirsus capitella iū sumitate tirsū habēs i modus

viricelle et. et in antiquo libro erat vrticellū. hāc qdā cardū

benedictū vocāt et qdā vulgariter sericiū .Pli. erigerō a gre

cis q; a nostris vocat senecton herba ē trixaginis spēs et cuz

lib. 25. cap. ii.

Simon Jasi. b vñs fi.

lib. 20.
cap. 33. f. i.
lib. 22.
cap. 22.
vtra.
mediū.
lib. 21.
cap. 16.

lib. 20.
cap. 22.
p mem.

mollitia canticulis sabrubiculis. nascit i tegulis i muris
 nomē hoc greci dederūt qz vere canescat caput ei' nūero
 sa diuidit ianugine q̄lis ē spine inter diuersas exeunte q̄re
 galli eā ribuleā achātida appellāt. alij papiū rē. s. i. erigerō
 Sehegenegia ara. canapa vl semē ei' meli' p. sc. vl p. x. scribit
 Seziros iā dicit i supra qz corrupte scribit apō Anl. p. scilios
 Sebra i li. aūq̄ d simplici medicina exponit qz ē cameleōta
 Sebra ara. est colera li. de voc. arabica.
 Seicarmacum semeq̄stum idem supra in fem.
 Seiregi Jo. i. vy. ad furescē igt lacordei itelligo amilaz
 Seisamin Jo. Sera. ca. de fetore oris est ingt (Ordei
 beil de quo supra in be.
 Seiti apō Hal. in libro de alimētis inter spēs apy ponitur.
 Seisaron apō. A. i. y. id qd̄ Dya. filaz vocat d quo infra.
 Selation Pau. de clbis ad emoroidas cecās.
 Selche ara. cassia lignea. apō Dy. scribitur cassia fistula r sic
 vocabant antiqui vt supra in ca. Ste. selica scripsit.
 Seliatia f3. p. li. spēs est bzafice supra in bza.
 Selini. g. luna a quo seliniazere. i. lunaticus epilepticus seli
 niazomenos idē r seliniacos r seliniasmos. i. morbus.
 Selini. g. apū idē petrosellinū apūz petre ydrosellinū apūz
 aq̄. oziofellinū mōtanū. ippofellinū qd̄ sonat egnū r ē olixa
 Selk ara. Acla r ē imitatio greci. (trū d oib' bis i suis locis
 Semabzas de q̄. A. i. y. ca. faci' expōit a Hal. i. vi. de simplici
 medicina circa pñ' qz ē salamandra: salamandra vō ab Jfi
 doro iter serpētes numerat. ingt. salamandra dicta eo qz d
 tra incendia valeat qd̄ nō solū in igne illesa viuit vepz extin
 guit. oia aialia suo veneno interimūt. si arborib' irreperit
 oia poma veneno exitialia fac'. p. li. salamandra ē animal
 lacerti figura stellatū nūq̄ nisi magnis ibib' puenies r
 feritate deficiens. huic tantus rigor est vt ignē tactu extin
 guat nō alio mō qz glacies. euidē sanie qz lactea ore vomit
 quacūqz pte corporis humani cōtacta defluūt pili idqz qd̄
 contactum ē colore in viridinem mutat r.
 Sembellum Ste. p. sumbel qz ē spica scripsit.
 Semenū r zebedū Ste. expōuit vtrūqz ara. buti r sz voluit
 dfe semē r zubb semidal r semidali. g. yterqz filago tritici
 Semidas vocāt greci testudines qz i aquis dulcib' viuūt p. li.
 Semi ara. pinguedo. Semion infra in vari.
 Semonē berbā tratia iuenit serpit e terra milio filis folijs
 asperis r lanuginosis quā ferūt sanguinē. sz mō apta vena
 sed ē sciffa siltre fardtur naribus rē. p. li.
 Sempuina vocat a Dya. aizon vt supra in ai. d bac. A. nullū
 facit ca. verum in lra ba sepuina ingt ē sicutō r dicit i ca.
 de si. rē. ibi dicit sicutum d fide qz ē sempuina rē. r infra in
 sicutū vbi osidetur qualiter errauit.
 Semiez ara. vocāt filanū imitādo grecū. nā ppo ydiomate
 Semurion f3. A. ppo ca. ē spēs apy r voluit (iulium dī.
 dicere. vt grecus imirion de quo infra.
 Senation erision qz pupilla oculi apud. A. scribitur. Dyasco.
 senecton vocat infra.
 Senabatus a Ste. scriptum inuenio p senobar. r ē pinus.
 Sendenigara. emarbites lapis sed meli' p. sc. scribitur vt su
 pra. Ste. vero sendanegum scripsit.
 Sene de ara. defert plus laudat d mecha. mix ē qz. A. eo yti
 tur in multis casib' r nūqz de ipo scripsit in. y. nā nūqz re
 peri in latinis exēplarijs nisi i arabicijs sic nec de serico r d
 alys aliquibus medicinis.
 Senecion Dya. qz alij crisonem vocant. nascitur i aqua fru
 cticem habens pingue r ramulos lōgos r folia mīnta filia
 petrosellio qz cū masticata fuerit odorē suauissimū reddūt
 ifra cratebas sapiēs huic pibz dicēs fructex ē pauca folia
 habēs rotunda r nigra filia mente aut rute rē. vide supra i
 Senecion vocat cardus bīdict' vt supra i (pupilla oculi.
 sedium. Adacer de ipo p puz caplum facit.

Senetica grece est causa anteceds morbi que itra corpus
 est Alexander proprio capitulo de cepbalea.
 Senflos infra in theopetia.
 Semari Ste. in synonymis dicit qz gre. vocat agresstia for
 te est corruptum pro anchusa que simar dicitur arabice vt
 supra. Item idem in sectio practice.
 Senkelebubari Jo. Serapi. de impetigine est arbor croci
 ortensis. i. cartami.
 Sentix ē rubus Hal. li. de simplici medicina radice ei' inter
 medicinas frangentes lapidē enumerat r est rubus. i. batus.
 Sepia piscis grecum sed siptā dicunt os ei' i medicinis r dē
 tistris aptum Dya. de ipla capitulum facit.
 Sephis ēt. g. putredo.
 Sepia medicamia greci vocat qz exedūt r si credūt Lor. cel.
 Septica virtus grece idest putredinem inducēs vt Dya. ca.
 d crismilla r est a sepe qz est putredo vel sanies.
 Sequebenegum Ste. p. scechabenigi scripsit r ē serapinuz.
 Seratica virtus Dya. Senedeneb supra in iringus.
 Serapidia Dya. ca. de ozchie sic vocatur scda spēs satirionis
 Serratura apō. A. in. y. ca. qz sic incipit ē d carie ligni corrossi
 Sercalum ara. apō Ste. est pteris. ergo est filix que interdū
 sarcos r aliquando sarphis r sarax vt apud Joan. Serap.
 vocatur r kildura etiam dicitur.
 Serefum vocat Ste. affodillum sed nec grecū nec arabicus
 Seridos seris apō grecos endinia ifra in seris.
 Sericos. g. vl sericos sericum.
 Serinactum scripsit Stepha. pro scernich qz est arsenicum.
 Seria Dya. seridis duo sūt genera vna ē agresstia r alia ortia
 agresstia pigris aut cicoria appellat qz lara folia habet alter
 rum vero. i. ortium duas bz spēs. vna folia lata bz filia lactu
 ce. altera vero amara est r folia habet angusta rē. p. li. seris
 lactu. ē similis duū generum est siluestris melior nigra est
 eltiua deterior yberna r cādidior vtraqz amara rē. r supra
 de intubo erraticū intubum qdā apud nos ambulā appel
 lauerē i egipto cicorū vocat qz siluestre sit. latium autem
 ser i qz minus r venenosius rē.
 Seris seridos serius idem r seridis vt apō Alex. ca. d cepha
 lea. Item Pan. ca. de cala dū temperantia epis accipiant. i.
 quit infrigidatā r cōfortantia qualia sunt seris r cicorium.
 r infra paz. r intubam r est endinia r troxima r est tarapa
 con ara. vt apud Anl. et sericas filia sunt rē. bec oia spēs sūt
 seris. Jic p. li. alibi sōrtorū i Italia r i egipto ppx aucto
 ritas cicorio ē quā dixim' itubū errancū rē. supra i edinia
 Seritis Jo. Sera. in. vy. ca. d dēstritus ē igt herba sanguis
 dracōis rē. puto qz volucrit dfe sideris. nā sic vocat a Dya.
 Sermacu r sermaci scripsit Ste. pro sarmech qd̄ ē attriplep
 Serne Ste. p. laro. qz est cipestus scripsit.
 Serniosis Theo. p. li. serniosos oculos qd̄ nos ipetigines
 dicimus hñtes r aspitatis vitio laborantes rē.
 Serpentaria dracontea colubrina viperina basilica f3 qdā
 idē iarus vl aaron est ex ea mior spēs vt supra i dracontea
 Serpentes vocant a multis lūbzici itclioz vt a Lēstatino
 Serpigo eo qz serpit impetigo serpens idest ambulans.
 Serpillum Dya. serpillum siue vt alij berpillū siue vt latini
 piper erraticūz herba est humilis p terras repens cū folijs
 atqz ramis origano filib' albidiorib' mī sanfuci odorē fra
 grātibus. eius ipēs sūt duc. vna ē ortularis siue viu alie qz i
 cāpis fabulosos r arēosus crefcit. alia agresstia qz ē cor appel
 latur qd̄ nō p solū serpit sz directe atqz flante positione erigi
 tur cū ramulis tenuib' atqz oriētib' i longitudie bipalmi
 cū folijs pūulis rute filib' sz angustis r longiorib' cui' ba
 sta filis ē sarmeto flore suauis odoris habēs i oib' virgis
 cōstitutū r i sumitate purpureū r lūguā remordētē r gñlū
 viscidū. radix ei' i iulie ē locis saxosis nascit. ē at vebmē
 ter calidior ea qz ē vīualis qd̄ nomen accepit berpillū quia

lib. 20.
cap. 9.
in pñ.

lib. 10.
cap. 67.

lib. 25.
cap. 8.
circa
pñ.

lib. 20.
cap. 22
vlt. 3.
medit

lib. 21.
cap. 9
in me

lib. 20.
cap. 8.
in fine.

lib. 29
cap. 4
vlt. 3.
medit

lib. 21.
cap. 15.
pñ.

lib. 20.
cap. 22.
vtra.
medius.

greci herpere dicunt ambulare. nā fructus ei plurimū ambular. fructificando rē. Plī. serpiliū a serpendo putat dēi q in siluestri eueniat i petris maxime. satiuū nō serpit. sed ad palmi latitudinem increscit pinguis et voluntarium et candidioribus folijs et ramis rē.

lib. 21.
cap. 9.
ta me.

Sertula Dya. herba ē humilis odore suauis et colore exalbi do florellis habēs sububeū. Illa vō melior ē q̄ euastra et nī nimis ex albida et recens rē. Plī. sertulam cāpanā vocant in cāpania Itālie laudatissima ybicūq; aspīs et siluestrib; nata a fertis dicta sertula: q̄z antiq; coronabant ea. odor ei; vicinus croco et flos ipsa cana placet maxime folijs breuif simis atq; pinguissimis rē. Lox. cel. mellilotū sertulā cāpa. Sefamoydes alb; Dya. bastas bz duob; pal (nā vocat. mis longas et folia cozonopodo filia sz aspiora in gb; bastis capita sūt minuta flores purpureos bz in gbas est semē al bus sefamo simile et subzsum. radix ē illi tenuis.

Senasia i pratica de greco translata inuenit p ynguento vt senasia diaphsimition. i. ynguentū de cerula.

Seutlon. g. sicla bleta vel beta.

Sextariū pondus. 3. vi. et semis vt apud Aui. ca. de mollifica tione lingue. et in fine libri ca. d pōderib; et mēsuris et 3. vi. et danich. y. aut aur. iij. et semis. Jo. Sera. idē. sextarius vō 3z libros antiquoz ē nomen mēsure et bz libras duas fin antiquos et alibi libras. y. et semis. Itē alibi sextari; vini bz libras. y. et yncias. viij. olei libzā vnam mellis vō libras. iij. Itē dōz sextari; duaz libraz ē qui bis assump; noiatur bilibris. assumptus q̄ter sit. g. nomine genit. quinges apli catus quinarē siue gomoz facit adyce sextum pglū reddid. nā cōgius sex metis sextarijs a quo sextarij nomē dederūt figura seu character sextarij bec ē. Itē ex papia sextarius sex tula est pondus. iij. scrupuloz sic dicta q̄ sit sexta pars vn cie q̄ sic signat vini bz libras duas et yncias. viij. olei libras. y. mellis vero libras. iij.

Sfagijs in antidotario vli in exēplario dyadiptamo. aliqui exponūt mirram aly oleandrum.

Sfakellizete. g. imoderatus dolor capitis.

Sfalangion grece aranei species q̄ apō arabes rutella voca tur. Plī. sfalangium est Itālie ignotum et plurium genez vnum formice simile sed multū maius rufō capite reliqua parte corporis nigra albis respis guttis acerbior h; quā vespertus vinit maxime circa fumos et molas sfalangion eque vocant greci sed distinguūt multi nomine. aliud genus est eozū sfalangion nomine aranens. f. lanuginosus grandif simo capite. alius vocat rhacino nigro filis ore minuto sur balbo pedibus breuissimis tāq; imperfectis dolor a morzu ei; tāq; a scorpione vrima morzū filis aranei texture. idē eēt asertino nisi distinguereēt virgulis albis hui; morzu genua labefactantur. peior est verozumq; ceruleus lanugine nig. caliginem concitans et vomitus rē.

Sfalagosis vocatur inflexio capillorum palpebrarum ad i teriora instar pedum sfalangy. i. aranei.

Sfaneribe ara. passiaca domestica c; radices exterior po ni. Sfera grece spa. (gra interior subcitrina.

Siaffum Ste. p sief scripsit de sief. infra.

Diagon. g. maxilla.

Syagros. g. sus siluestris aper.

Syagris apri.

Syax. g. rumbus piscis.

Sibare ara. mania vt dicit Aui.

Sibar i. vi. Hal. i simplicib; medicis scribit p sarb q̄ ē aloes

Sibie dicunt ara. de sipia pise. b. pro. p. quo caret ponentes.

Sicamina. g. mora celsi.

Sicaminon morum.

Sicaminos arbor. p. k. melius.

Sicaminon sarcoma dicunt greci polipum narium quādo moro assimilatur maxime.

Sicade. g. sunt ficus in ano q̄ fiūt ex emorroidib; pminētib; q̄ putrescunt vt habet in pratica. g. fili Alimano.

Sichearmenū lib. graduū est abrotanum agreste.

Sichem Dyasco. vocatur campsite supra in campsite.

Sicia amara Dya. ca. de colocynthida ē dictu cucurbita ama ra et est colocynthida ipsa. sed sikia grece cucurbita.

Sicia ventosa cussa cucurbita chirurgicorum.

Sicida et sicidis et sici et sicut aliq̄ reperit p cucumere asini no. Paulus ca. d sterilitate. sicio ager idē elactio rē. Itē idē ca. de emigranea in eplo habito a mliere p ea egitudine

Sicla bleta q̄ et beta. (radice agry sicci. i. cucumeri asinini.

Siclus est stactus pondus. xx. obolos appendēs vel solidos duos et semis siklos per. k. scribitur.

Sicomorus est nomen cōpositū a sicos greco q̄ est ficus et mozo latino vocatur ficus fatua et ficus faraois. Dya. sico moz; aliqui scaminiū dicūt arbor est ingens filis fico q̄ cir ca folia bz plurimā pinguedinem et folia filia celse semē nō tale ter aut quater in anno profert fructū semen nō i cacu mine profert vt ficus. sen in ipsis ramulis fructū fert dulce plusq; ficus sed et grana illius plus minuta quāficus nō plu rimū maturescit. et apō Sera. et nō maturatur nisi radatur instrumento ferreo sed color est ei immaturus. nascit vero apud rodos sz nō locis calidis fructu illius. pesca vtuntur qz plurimū gignit. bec arbor si lapide fuerit percussa succū emittit silem gumī. sz si in altū fuerit percussa succū i emit tit. hic succus extens spongia vel lana molli colligit et i cari no siccatur et fiunt troscisci rē. et infra. bec arbor i cipzo nascit vtute dissimil superiorib; semen simile siccamino et dulce vt coccimella rē. Plī. sicomorum ē arbor i egypto mozo filis folio magnitudine et aspectu pomū fert nō ramis sz cau dice ipso idq; ipsū ficus est predulcis sine granis iteriorib; p quā secundo prouētū scalpendo tantū ferreus ynguibz oliter nō maturescit sz cū factū est quarto die demetit alio subnascente septeno ita numerosa partu p singulas estates multo iactu babūdante subnascit et si nō scalpaz fer; q̄ter estate prioremq; expellit imaturū rē. et infra. hui; filis que vocat cipzia ficus in creta. nā et illa i caudice illo fert pomū et ramis cū i crassitudine adoleuer. sz h; gemina mittit sine vllis folijs radice populo filii folio vlimo fruct; quaternos fudit toties et germinat sz grossus ei; nō maturescit nisi i cisu ra emissio lacte suauitas et iteriora fici magnitudo sorbe filis Sicosis ē carnis creatio plurima rubra i pib; sepi; (et rē. inferioris palpebre adeo vt hoc idem forinsec; verum fa ciat propendere rē. Demostenes.

Siciuagry i pratica d greco fili Alimā. ē cucumer agrestis.

Sideritis Dya. sideritis aut eraclea folia bz filia prassio sed oblōga sic lilifagus aut ynos sz minor et alpa bastā bz q̄ dratā longā duob; palmis vgas lōgiora et sitaues i gustu et stipticas i gb; virgis capitella sūt obrotāda sic vticelli et sicut prassio et in ipsis capitib; semē nigrū inuenit nascit sub petra alia sideritis. bastas bz duobus cubiti longas et tene ras et folia in ipsis astutis filia peristeridi et vniūsa in circui tu plurimū nascentia et in visu tenuia et longa; cacumines vō baste capitellum bz rotūdū et asperū in quo semen ē simile blete obrotūdū et durū rē. Est et tertiū gen; sideritis qz ca tebras araliū dixit. nascitur i parietib; sic vitis. folia bz mī nuta et tenera et mīta ex vna radice nascentia filia coriādro cuius aste longe sūt duobus palmis. et molles et albidiores flores bz fenicinos in gustu mucilaginosi rē. Itē ad ca. cen cozdat cū ca. herbe sanguinis dracenis apō Sera. Itē Jo. Serapio. in septimo in quodā dentifricio. f. sumātur ingt due berbe. quaz vna dicit feritis et est sanguis draconis rē. eius file scribit Alex. rē. ca. d dolore dentiū et sideritis dī ē et Dya. vide q̄modo nomina appropinquant sideritis dī et Dya. vocari paritariā a gbusdaz. sideritis senat grece fer. Simon Jasi. b z

lib. 13.
cap. 7.

lib. 25
cap. 5.
p^o p^m.

lib. 26.
cap. 5.
in fine.

li. 19. c. 3.
i me.
lib. 22.
cap. 22.
p^o me.
lib. 20.
cap. 5.
lib. 18.
c. 8. r. 10.

raria nā fideros est ferrum. Itē li. antiqu^o d^o simplici medi-
cina fideritis quā ferrariā vocat vel scariolā agre ftez. folia
bz marubio filia sed paulo longiora et poia scilla caulē te-
ragonum longiorē duobus palmis gustu suauē et stipitū
caulis ipsius per interualla qst quosdā spondiles bz velut
marubius et i ipsi semen nigrū. nascit^r locis duris et. p^o li.
acibileam quidā fideritū vocant aliā fideritis in maceris
nascentē cū terit^r fetidi odoris et nūc aliā filēz buic fz cadi-
diorib⁹ folijs et pinguiorib⁹ tenuioribus cauliculis i vineis
nascentē. aliā vō quiniū cubitoz ramulis exilibus triagulis
folia filicis pedicu^o lōgo bete semie et. Itē a Dy. fma spēs
ierobotani q ē herbae d^r vocari fideritis cureis vt supra iss.
Sidia grece flores malignanti sydion malum ipz.
Sidiqūta aq apō Dribasii. i. ferreaybi d^r aquis nālib⁹ log.
Sidiiron. g. ferrum.) tur. sed puto fidurūta.
Sidonia secundū Plinium vocant greci cidonia mala.
Sidraria Alex. p^o ca. si sic repit^r meli⁹ p^o sidraria vt. s. in p^o li.
Siefara. idē q^o collirium et est confectio ocularis formata in
modū nuclei oactili qui fricatur super cotem cum aliquo
liquoze conuenienti supra in collirys.
Sielos grece spūm salua q^o p^o uelion dicitur.
Sies grece porci sues s^r porcus.
Sifac idem q^o peritoneon vt Jo. Sera. ca. de bernia et ipsuz
tetigit ventrē extēsus super eum supra in peritoneo.
Sigia storax liquida que et stactis grece d^r ifra in sta.
Sicallides grece ficedule. Sicamia grece mora.
Sikaminon grece morum.
Sicaminos morus arbor.
Sikas Paulus sikas appellant lefiones ylcerosas rotūdas
subduras rubeas q^o sequi et dolor nascit^r at be plimū i capi-
te. et si et alio mēbro et. dicitur ficus. nā greci sikas sic^o dicit^r
Sikas grece sic^o i plurali sikō singulare sikī arbor et sikia ē.
Sicomoros sicomorus.
Siclos grece sielus.
Sikla cucurbita. Sikio cucumer.
Sikofagus grece ficedula graguillus vel graculus.
Silla si reperitur p^o sakilla vel squilla nō bene.
Silaus Pl. nascit^r glariosis et perēnib⁹ riuis cubitalis apy si
Sila habet ara. angula.) (millitudine et cetera.
Silemi Ste. scripsit p^o xilem q^o est lolium.
Siler Dya. herba cuius semen simile feniculo vel aneto et.
Sillenon Dya. frutex ē spinosa lata folia bz) ifra i sileleos
cameleonte albe similia cū incipiunt i initio nasci comedū.
Siler p^o silio alicubi inuenit.) tur elixā cū sale et oleo et.
Silsium Dya. radix ē omnib⁹ nota que a grecis maxis d^r. et
eius lacrimū lasar nominatur id est assa et. in ca. d^r lasar ē
inquit lacrimū herbe que silfera appellatur que in multis
locis in similitudinē ferule crescit. folia habet circa se maiora
q^o apū sed semen simile et. hoc vocat ab Zucenna aniu-
dē vt supra in antudē et in lasarpitiū Ste. barbellū scripsit
Silsū in vō Dya. radix eius est omnib⁹ nota. nascitur i siria
et armenia et in media et libia. cuius virga ospectū appellat^r
q^o silis est ferule. folia apio similia semen latūz qd appellat^r
magadaris et. Pl. vero caulē eius magadarim dicit voca-
ri supra in lasarpitiū quod ē silsium.
Silsū Pl. cameleote albe est simile eque spinosum et.
Sili vocat Pl. siler vt sileleos et Lor. cel. et et est aliud a siler
Siliqūta Paulus capitu. de sanguine cū yzina.
Siliqūta bladum notum rusticis in pane vice frumenti estur
hanc Plinius dicit oliram ab Homerō vocari.
Siliqua xilocerata gre. et ara. carnub. qd mlti latinoz imita-
tes carnubia dicunt. et alienbut scdm Zui. est spēs ei⁹ vt i
ca. de carnub. Plini. vero xiliquā etiam vocat omnes yagi-
nam cuiuscūq^z leguminis. de carnubia tamen p^o excellen-
tiam dicitur. quidam siliquā quā si siglicon grece. i. lignum

dulce dici volunt sed non constat.
Siliqua pondus sumptuz a femine ipsius silique q^o et chirat
dicitur quattuor grana appendens.
Silyquastrū et piperidis idem fm Pl.
Silozum vocat Dribasius muriā pisciū salsoz ca. d^r sciatice.
Siluastacon vocatur a Pl. qdā spēs lactuce supra i lactuca
Sima epis vocatur eius interior pars cōcaua que si maci
amplectitur gibbolipsius opposita.
Simata grece pustule vt in translatione greca affozimozū.
Simar supra in anchusa.
Simfioma grece conglutinatio inde simfitos cōplantatus
conglutinatū inde nomen herbe simfitum.
Simfitum Dya. nascitur locis asperis virgam. habet simile
origano tenuē et capita sic thimū virge lignose sūt et odora-
et dulces gustu flegma prouocat. radix est illi lōga et odori-
fera crositudine digiti habens et. et infra. altēz simfitū qd
pietenum vocant bastam habet asperā et longam duobus
cubitis angulosā et ab intus vacuam in qua sunt folia aspe-
ra et āgusta et lōga sicut buglose. habet et ipsa bastā angulos
in quibus folia nascuntur. flores sunt illi mellini. semen bz
super bastas simile flōmo bastā et frutex habent pulueri si-
mile q^o si applicitum fuerit carni pruriginē facit. radix ē ci-
colore nigra q^o cū fracta fuerit alba apparet et mucilaginosā
q^o carnes incisās in cacabo misas in se glutinare facit et. h.
secundā species a multis anagalici vocat^r et consolidā ma-
ior que et duas species habet. vna que dicta est nūc q^o in do-
mesticis locis nascitur. alia siluestris que vnu solū stipitem
habet et pauca folia miora istis radices plures maiores nu-
cibus distantes in serie colligatas subtiliorib⁹ gbusdā por-
tionibus q^o radices cūz fracte fuerit et adiuuic statiz adhe-
rent inter se glutinate propria viscositate. simfitū nō cogno-
uit Zui. cū dixit succudum d^r fide quod ē semper vna. et d^r
q^o ē semen mādragore et d^r aliō et. et infra de succudum.
Simila sic fir. frumētū fractuz in frusta vel molitū grossum
in. v. diuersas substantias diuidit p^o cribra extrahitur fursur
et farina subtilissima q^o pollina d^r postea remanet simila q^o
diuiditur in crosus subtilē et mediocrē. de polina fit pa-
nis papalis. de subtiliori sila fit etiā panis de resciduis dua-
bus sunt pulco et alia cibaria vt kisk vt supra in kisk et ifra
in taranon.
Simipasma in libris antiquis de greco translatio inuenitur
puluis vt medicamē i formā pulueris q^o corpi te ti vt alicui
mēbro ybi d^r ficare vt resoluerē oportet i balneo plito oleo
vel aliquo liquoze aspgitur vel ipso fricat^r corp⁹ hoc alicū
corrupte sinapiū d^r. sinapisma vō a sinapi est dictum.
Symptoma grece casus lapsus ruina piculum vitium. liber
de doctrina greca.
Symptōata gre. Laf. se. que nos accidētia dicimus.
Sināchis Pau. intra farigā quidē musculus flegmōne patie-
tibus que d^r synanchis fit extra perasynanchis similiter at
et in laringe interiores siquidē musculi flēnē bntes gnāchi
exteriores vero perasynāchi operatur et. Laf. felix greci
cōtinuā et iugē sinecē appellat^r.
Sinapi grece sinapi dicit Pl. tria sūt eius genera. vnu grac-
le. alterū simile rapī folijs. tertū cruce semine Ste. sinapi
seu eruca et semen bene nescio quid voluit d^r. nā bene ē
alchanne et sinapi dicitur ara. cardel.
Sinapismū ēplastrū de sinapi factū Jo. Sera. ca. d^r strutio
ne seruationis. vocatur et in antiquis libris d^r opax. est enī
aut rubificatiū aut veficatiū m.
Sinarmosis grece consolidatio.
Sinciput pars capitis atērioze que et proza dicit^r.
Sinkis oculorū Pan. p^o ca. ē sanguinis macula in cōiū.
Sincor infra in stinchus.) Metina q^o ara. tarfa d^r.
Sincopsis grece cōcissio li. d^r doc. g. Laf. se. exponit apūatio

lib. 19.
c. yltio
et lib. 20.
cap. 17.
in p^o li.
lib. 20.
cap. 7.
in p^o li.

lib. 2
cap.
vlti
med
Plir
lib. 2
cap.
vlti
med

Pl
lib.
cap
la n

lib. 20.
cap. 22.
in p^o li.

lib.
cap
vlti

Sincretici medicamē dñt greci quod occultā collectiones
rumpit. *Laf. se. ca. de empimare.*

Sindefmos. gre. *Alex. ca. de podagra.* cū enī sanguis calidus
supuenit inter articuloꝝ cōcanitates ⁊ extēdunt nerui q̄s
greci sindefmos vocāt q̄ oslib⁹ ⁊ iuncti s̄t efficit podagra ⁊c.

Sinechis febris. gre. cōtinua sinechise continuare.

Sinectica medicamina. *Demo. sinectica colliria q̄ tenuare*

Simfiti grece consolida maior *(valēt.)*

Sifilis palpebrarū. *Demo. ē earū cōcunctatio ad semet ibe-*
rentiū ex pte aut ex toto ex initio natiuitatis aut vlcera tōde
facta ⁊c. ē conglutinatorio non naturalis.

Sinfontica inquamū cassilago dēs caballinus canicularis
vel vt *Dya. calicularis.*

Singultus dñ grece iloxos ⁊ ligmos ⁊ lix arabice alfoach.

Sinifer arab. expōit i septio *Jo. Sera. iellectuario d̄ ambra*

Sinocha febris ex sanguine non putrido. *X̄p̄ est heil.*

Sinochus febris ex sanguine putrefacto cui⁹ sunt tres spēs f3
hal. ad glauco. augmaltie⁹ epangmasticus ⁊ omotenus.

Sinō Ste. ē coratb albanū. gre. ē senatio supra i co.

Sinon n̄ dicit petroselinum agreste.

Sinopodion grece sinopodia. *Dya. m̄ta sinopodia bōa sp̄s*
la ⁊ grauis vnius coloris sine lapide bumectola i tritura ⁊
in aqua cito dissoluitur colligit in capadocia ⁊ ad ciuitatē
sinopidia venalis refertur vnde nomen accepit. vtilis car-
pentaris ⁊c. hec terra ara. vocat magna ⁊c.

Sintheia ⁊ atrofia idem: ⁊ ē extenuatio nimia p̄ter naturā
vt supra in atrofia. inde sinthericus extenuatus.

Sinus *Alex. ca. de cura ciliacorum.*

Sion. liber antiquus ystoriacus. ē que a latinis labes appel-
latur. alij auri viridem dicunt. nascitur locis aquosis folia
ei⁹ olifatro silia minora tamen ⁊ gustu aromatica.

Sionphena *Pli. herba roseis per canle folijs ⁊c.*

Sion in yō *Dya. nascit in aq̄ fructicē bz pinguez ⁊ ramulos*
longos folia bz yposelino similia que auz masticata fuerit
odorem suauem reddent ⁊c.

Sion f3 *Dy. ca. de sifimbrio qdā serpillū vocāt. alij berpillū*
Theo. Pū. li. d̄ simplici medicis sifimbriū multi cardami

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

Sipatus *Qui. ca. d̄ istatōib⁹ ⁊ dolori X̄nē. alij sion dicūt ⁊c.*

bris non reperitur hoc nomen sed tantū potio: ybinos siru-
pum habemus arabes habent. sirab.

Sisamū semē ex q̄ oleū sisaminū exprimit. *Pli. sisima vocat lib. is.*

Sisamoz confectio apud *Dya. fit ex decoctiōe mellis cū al cap. io.*

Sisamoz ouoz imilis spēs⁹ vt ipse docet de qb⁹ cōfectiōib⁹ i medio
inens i tertio *Aui. ca. d̄ cibis sifib⁹ medicis ad coyum.*

Sisamuz *Dya. de ipso ca. fac. sisamuz quod eleboz dñ: eo q̄*
misceatur pro elebozo albo in purgationib⁹. folia bz minuta
similia geronteo ⁊ florez album cui radix est tenuis ⁊ semē
simile sisamo ⁊ gustu amarum ⁊c.

Sisamuz agrestis ⁊ siseleicapion ⁊ crotoma ⁊ cid. vocat p̄
radactilus f3 *Dya. ca. de cid.*

Sisamum *Dya. dicit omnib⁹ esse notum. Aui. sisaron vocat ⁊*
exponit q̄ est lignum vītus.

Siseliū creticū mlti cordillon vocāt. *Dya. ca. d̄ cordillio supra.*

Siselos siler montanū platociminū idest latū *Dya. siselecon*

Sisalentico folia habet oblonga similia feniculo f3 crossio
ra ⁊ virgā oblongā in qua capitellum ē semen bz oblongū
⁊ angulosum crossum ⁊ yscidū: qd̄ libenter comedit. radix
ipsius est oblonga ⁊ odorata ⁊c. *Pli. sili ē ingt vulgaris no-*

Siseliū est oblonga ⁊ odorata ⁊c. *Pli. sili ē ingt vulgaris no-*
titie optimū siliele. lato. n. gno ⁊ fuluo sed etbiopicū nigri⁹
creticum odoratissimū omnib⁹ radix iocundi odoris ē semē
eius vultures esse dicunt ⁊c. Joannes Serapio. in septimo
ca. ⁊ est keisum cāpestre sed keisum est leuisticum.

Siseliū ethyopicū *Dya. post ca. de sifeli maialentico folia igt*
bz edere similia sed breuioza ⁊ lōgioza ⁊ similia periclime-
no frutex est ei sarmetosa i q̄ sunt virge duorum cubitorū
supra quas virgas capitellum profertur simile aneto i quo
semē est spissū ⁊ nigrum ⁊ odoratū ⁊c.

Siseliū pelopenense *Dy. folia bz sifilia corio l corio f3 gñioza ⁊*
asperioza ⁊ virgā maiore amafsalético virgā habet vt fe-
cula in q̄ ē capitellū in q̄ semē ē latū ⁊ crossū ⁊ odoratū ⁊c.

Siler *Pli. ē ex eo satiuū ⁊ erraticū sile satiuo mltas vtutes*
ei tribuit ⁊ dicit q̄ est aliud a sili q̄ ē siseleos. Lor. cel. iter
ea que sunt mali chimi generatiua ipsū enumerat.

Sisima apud *Pli. idem est q̄ sisamum.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

Sisimbrium mlti balsamitam vocāt alij mentā aq̄tica vo-
cat ar. *sinabar nō memen vt expositum est apud Aui.*

lib. 20.
cap. 5.
in me.

lib. ii.
cap. 16.
li. 19. c. 5.
vltus fi.
lib. 20.
cap. 5.
an me.
li. 18. c. 10.
in me.

lib. 20.
cap. 22.
vltus fi.

lib. 18.
cap. 10.
in me.

b 3

I. fe. z est dictu scissum. melius tamē p. x. xiston scribitur. Loz.
 cel. xiston scribens exposuit ē alumen scissile.
 Sisti ē aliquando pro eodē alumine reperit ē et par' enico
 nā vtrūq; scissile ē vt Alex. cōfectione ethionica ad splenē.
 Siston. gre. ralus sed p. x. melius vt infra i. xi.
 Sistra meu qdā anctū agreste dixerunt li. ātīqu' meu qd
 vulgus silstram vocant.
 Sitaregū p. scitaregi Ste. lepidum ē zc.
 Sitos li. d. doc. gre. adoz triticiū bladū z post sitos cōdros si
 ton seges sitiō sirodē Demo. ca. d. optalmia sic vocāt greci
 Siteuma z siteusis. g. sagina piguedo. X. frumētus cibū.
 Situkalami grece stipula Siuz Ste. de seba scripsit.
 Skeli grece crura.
 Skibala grecis dicit stercoza dura rotūda sz skinala pferūt
 per vita nam carent. b. littera. latini transferunt vita in. b.
 Skylla. gre. spolia ob id forte radix illa sic vocat co q mul
 ta spolia habeat q sic ēt vocat ab eis zc.
 Skirofio. gre. in imia duritia sine sensu z dolore.
 Skiliria durita. Skilay grece catulus canis parū.
 Skilokeromion grece caninum cepe.
 Skin infra in sinopus.
 Skarapeo grece scinifex culicis genus.
 Skolikion grece vermiculus.
 Skombos grece scombus piscis. Skozia grecum est.
 Skordeon alium. Skorpios skorpius.
 Skortia z skotos. gre. tenebra inde scotomia. i. tenebratio sco
 Skrofa porca grece. X. tomatici scotomatici
 Smaragdos grecum est.
 Smegma supra in ponfolix.
 Smigmata grece ynguenta.
 Smigmata ēt sz Oriba. ca. d. dentifricys sūt pulueres gbus
 Simigo grece mīlceō. X. dentes fricātur z corpus.
 Smilacelē Dya. folia bz silia edere mollia z tenera z armē
 tosa z tenuiora. spinas nō bz. flores sūt illi albi z multivici
 nis rebus se iplicans. semē bz file lupino nigrū z min' i sin
 gulis virgis rotundum z durius flores bñs albos. in estate
 flores ipi cadunt z autipno cōcipiūt zc. species ē volubi
 lis. ex eo qd dīc spinis carere ad dñā similar q spinas bz dīc.
 Smilax Dya. aspa folia bz piclimeno silia cui' virge sūt. vi.
 ant. vy. sicut zure aut bati iplicantes se vicis arboribus aut
 faxis. semē bz file vno qd cū maturauerit rufū vl nigrū co
 lozē fac cū gustu submordaci. c. radix ē dura z crosse. nascit
 locis aqnohis z asperis zc. Pl. silis ē edere. i. cicilia qdē pfe
 ctior sed i grecia frequētiōz quā vocāt similacē dñs genicu
 lara caulib' spinosia fructicosa ramis. folia ceu edera pno
 nō anguloso nec reticulo emineat pāpnos flore cādido olē
 te liliū fertracemos labzuse modo nō edere colore rubeo
 cōplexa acinis maiorib' nucleos vñ nos mīozib' singulos
 nīgros duos que zc. hec apō kiranidā z milax vocat z roza
 strū dñ. Jie. Pl. alibi smilax qd atopozos cognominatū
 qdaz duo gñā fecere altez comātib' acinoz coribis altez
 culta amare z in bis gigni nullus effectus zc.
 Sminita grece aluearia apum.
 Sminos apum exāmē.
 Smiris. gre. lapis asprimus quo aly pantur lapides.
 Smirna. gre. mirta aliquando smirtus.
 Smirmon quā Aui. huius imitatio de semurion vocat spēs ē
 apy Alex. ca. de cura epīlie. phibet illud epīleticis dari vna
 cū apio. Dy. smirmon herba ē simil' apio. sz folia bz latiora
 z subrufa z quasi pigua z suauiter olētia cū aliquo acrimo
 nio. ramulos z capitellū. pur aneti semē rotundū z nīgraz
 z radice lenes z mollem z succosam odore suauī cū cortice
 nīgro intus vīridi aut exalbido. gustus ipsius fauces remoz
 det. nā hec herba gustu amarastra ē zc. Pl. smirmon cantē
 habet apy folia latiora maxime circa solones mītos quos

asini esuriunt pingua ad terrā israeta odore medicato cū
 qdā acrimōia locūdo odore colore in luteū lēguēcentē ca.
 pitib' caulū orbiculatū vt apy semine rotūdo nigro qd are
 sciticipiente estate. radix que qd odorata gūstū acrimōdet
 sucosa mollis. cortex ei' fortis nīger intus palidus cdoz nī
 re bz glitatem ynde z nomē. nascit i saxosie locis z terris
 zc. Theo. Pzici. li. de simplici medicina dicit smirmon esse
 semen alexandri. videt per huius descriptionē qd vltē olitū
 seu alexandri vlt sibi simile. sed Hal. li. de alimētie ca d apy
 generib' post sermonē d ypoelino: qd quidē g. smirmon nō
 incōstetū. In Roma. n. valde multum frequentat. magis
 aut pigritiū ē z calidius multo qd apy. aliquid arematicū
 bz magis germinatiū ē apio z equino apio z seio. facit at z
 stipitē veris tpe passibiles quē crudū comedim' sūt folys
 que p yemē erat sola planta nullaten' stipitez habente. po
 rris aut adueniente stipite. z infra. n. miniat aut i' f. oia cō
 suete iam omnes nō smirnū sz olitratū olus zc. vñ at p hoc
 ypoelini nō ē olitratū sicut supra p Dya. scribit. vide ibi.
 Socrite in antidotario regalie dispositione est cōfectio qd ab
 Aui. vocat sagzenea: apō Jo Sera. similiter. sed in pante
 gni socrugene scribitur. ergo.
 Socrugene socrite sagzenea idēz i arabico sagzeneia scribit.
 Socom in pratica greca fili Almaso. est id qd in Almaso. est
 gallia z est suc. similiter i regali dispositione scribit. d q ifra
 Socus a Loz. cel. vocat circū' ani. X. in suc z supra i gallia.
 Solanus greci erigo vocant Loz. cel. solanum inquit qd greci
 strignon vocant z cetera.
 Soldula in antidotario vñ in quodaz ynguento ad plagas.
 Sollequia vocatur intuba a multis.
 Solaris herba a grecis eliotropiū dñ Cornelius cellus.
 Solatru skingnus maurellayua lupina apud grecos z apud
 arabes vna lupi interdum solaria vocatur vt ifra i strign'
 Son' Pau. iter medicas ad lapidē son ingt comedū z bibitū
 Sonati vel asonati ara. ē samudurne supra in sa.
 Soncos Dya. spēs eius sunt tve vna agrestis ē z spinosa. alte
 ra apta est ad comedendū ramulos angulosos bz z rufos z
 inanes intus folia rara habet z scissa zc.
 Sōfos Pl. a. g. iuenif appellata cucurbita egrestis z inanis
 ynde z nomē digitali crosseitudine nō nisi in saxie nascens.
 Sonobar ara. pinus.
 Sopion Pl. qdam sic opū vocat zc. puto a sapore.
 Sordites Aui. vnum de ipsa facit ca. in quo loquitur de sor
 ditie aluearis opuz de qua zc. singulare facit. quā vocat mū
 z de alyz ēt sorditib' de quibus Dyalco. duo facit capitu.
 z vocat ribus vt supra in ri.
 Soreos combusti Paulus. capitu. de pterigis yngularum
 pedum et manuz.
 Sorex. Dya. soricis spēs due sunt. vna agrestis spinosa. altera
 apta est ad comedendū ramulos angulosos bñs z rufos z
 inanes ambitus z folia rara scissa zc.
 Solea supra in buglosson.
 Sorba infra in furea.
 Sotralmon sz Dy. vocat a gbusdā sempivna supra i aizen.
 Solidus pondus vna z dimidiā. 3. appendens si solidum
 queris tres. 3. dimidiabis.
 Sotati arabice pleuresie.
 Soter vel sotir. g. saluator inde.
 Sotira qdā opiatā in antidotario vñ i alyz ē dictu saluator.
 Soutrenanum z aliquando seurenzagū scripsit Stepha. p
 furūgem qd est hermodactilus.
 Spagnos Pl. i cirinaica puicia maxie pbat aly bñs vocat lib. 12.
 scōs locū optiet cipus. terti' fenice' fert z i egipto nasci gn z cap. 24.
 i gallia nec dubitauerim. ff. n. b. noie caniarboz vñ qles i
 quercu maxie videmus sed odore prestantes laus prima
 cā vltimis atq; altissimis scda rutil' nulla nigris z in iust

lib. 16.
 cap. 11.
 in fine.
 z c. 36.
 in pn?

lib. 24.
 c. 10. i fi.

lib. 27.
 ca. vltio.
 in pn?

lib. 19.
 cap. 8.
 vltus fi.

lib. 24.
 cap. 5.
 circa
 mediu:
 cap. 9.
 lib. i. 4.
 cap. 20
 circa
 pñ.

lib. 13.
 cap. 9.
 in fine.

petrisq; nasci: et in pbat omnesq; gbusq; palmar; atq; nō suos odor: et cē. ē vinee dictū ara. vt puto. Itē idēz alibi spbanos siue spacos siue bzion et in gallia vt iudicauimus nascitur et supra in bzion.

Spbianq; g. spēs arane q; rutella ara. supra in ista.

Spargamō fm pti. vocat radix pentafilon.

Spargas apud pti. vocatur spēs picis admodū candida que in alia a picea arboze fit.

Spargula in pfectione vnguētū martiatō sic vocat rubea

minor: a gbusdā filis est rubea nō tñ aspā nec adeo crescit.

Spartus Dya. frutex ē oib; nota semen affert in folliculis

sicut fapeolus et infra semē aliud minutū ē sicut lenticula

florē inellinū dñs sicut leuittū et est egestra vel genila.

nam dixit greca herbaria q; spartos grece vocatur.

Spartus et dicit Dya. vocari a gbusdā rubeā puto falso.

Spasina i praticā. g. simili Alma. vocat puluis solidariū

q; valnerib; recentib; aspergit. Spasmos grecū ē.

Spitomeis. g. et spartūlo dñs ē istūz chirurgicor; quo imittit

medicīne in valneribus et oculis.

Spatula ferida ē plāta filis gladiolo vt rixion nisi q; feter.

Specillū vocat Lor. cel. talia seu tētā q; tentant vūnera et

stistale et est istūz erei vt argenteū indum plumbeū ad iue

stigandas tortuositates viarū vicerū.

Specular qdā exponit q; et lapis lune q; affroselinū vocat

quidā q; est talis. quidam gipium dicunt.

Specta genus frumētū: qdā alicū vocant: qdā cādarusū.

Sperma et sporos et gonū. semē cuiusq; rei tā ual q; plāte.

Speton pti. in segetibus nascit folijs rube nā et eadē cum

papinere et. Spica multas hz spēs vt supra in nardus.

Spica oculi in praticā. g. filis Alma. ē idē q; apud arab. vocat

sebel et sunt vne rubea miute oze in coniunctiua ptenie

super corneā quousq; vltimū impediunt.

Spia alba q; a Dya. vocat achatis leuce ē idē q; bedeguard

apud ara. lege ea. de achatis leuce apud Dya. cu ca. de bedeguard

apud ara. et videbis xcordia. et dicit. spia alba ē bedeguard

sub ista sci et plāta filis cameleote albe supra i ac.

Spina egiptiaca supra in acantis ara. et.

Spinaltelum qdāz latini vocant peucedanum vt in libro.

antiquo de simplici medicīna.

Spina egiptiaca q; arbor: pti. nigra ē lignū incorruptū

in aquis durat ob id vltimū nauū costis. cādū ex eo

facile putrefcit aculeus spinarū: in folijs semē in filiquis

quo coria pficiunt galle vice flos et coronia iocūdu et me

dicamentis vtili manat et gummi ex ea cui pcpua vtilitas q;

cesa āno tertio relurgit et in regali dispōne exponit q; est

angailē. et ex hoc videt q; sit arbor gummi arabici.

Splen grecū ē lūe latinū ē splēnticos splēntic splēodes fiff.

Splendelion est planta filis scolopēdrie. filigine ceruine in

virtute et figura nūq; folia hz logiora et strictiora.

Splendidiō i anti. vti ē pfectio qdā ad splenē q; vocat gēma.

Splenion vocat qdā plāta q; dñs teucris vt infra i teucris.

Spleniō f3 Dya. dñs piclimentos. Alca de cura ventositaris

splenis ponit scolopendria et splenidion i eadē pfectione.

Splenion et splenō i scolopēdria pro eodē sepe iuenio. vt

rūti aut sunt ei due spēs aut dissimilr accipiebant ab anti

quis. nā scōz q; regio in li. antiquo greco depictā scolopen

dria et aligbus alijs latinis eadē ē cū ea q; moderni vtiū

siq; dñs ligna ceruina. scōz vō descriptionē Dya. et alteri cu

iustam antiq; librybi herbeerant depicte videtur esse illa

quā vocamus cetarach vt supra in asplenon. in illo alio li

bzo sic erat. splenos siue splenion siue scolopendros dca

q; splenē aufert siue scolopendrios eo q; folia ipsius scolo

pendrie aial sunt filia. in petris hūdis nascit nec florem

nec caulem nec fermen bz. folia ipsius in superficie viridia

sunt subtus rufa et lanuginosa et. deinde erat picta filis et

tarach quīs nescias q; sit istaz vera scolopendria: ambaz tñ virtutē nūq; esse puto. diligens tñ opator expientia segit. qd aut dicit Dya. piclimentō vocari splenion puto propter vilitatez quā facit spleni et vt scolopendria.

Spliniū pti. ca. d. proli oculi. spōgia igit istūz aut spliniū.

Spodion qdam vocant eriginein eris et ios vt liber anti

quos de simplici medicīna.

Spodion est res cuius origo nos latet: res tñ adusta vide

tur. Aut dicit radices canariū adustarū.

Spodius fm Dya. ē spēs rutie que apud Aui. b. imitatioe

lucidus scribitur corrupte tñ supra in pomfili.

Spodes grece cinis.

Spodoides. g. yrcus quātis et aliter vocetur.

Sponiū ē cinis aq; maceratus q; i fornacib; substernit cuz

affinat aurū et argētū vt i libro antiglismo d alkimia repi.

Spondilion grece ē plāta quā Aui. sacundilion vocat. Dya.

spondilion siue vt latini herba mīcaria folia hz filia plāta

no aut panici. virge ei i logitudie cubitoz duoz filis ma

ratro: in gbus sunt capitella hūria semē filis fieleit: sed du

plex et lati et albidius et paulo plus paleosiz et odorē gra

uē hūis: flores pferat albos et radicē albā filem rafano. nascit

locis vmbrosis et humidis et. pti. spondilion differt a

panacis ferula folijs tantū: q; sunt minora et platani dñi

lura. si nūq; oppacis gignit semen eodē noie fileris spēs hz

medicīne tantū vtilē et. Spondilos. g. spondilia.

Spongia Dya. duo ei sunt grā masculis et femina. masculis

qui pfuluras minutas hz et spissa et alba ē. femina vō ro

tunda et cauernas maiores hūis. Est et tertiū genū qd et tra

gos dñs ourū et lapides intra hūis et plias cauernas pbiuri

tur vt altionū et. pti. filia his spongos grecū vocat. spog

gos scribit. arabes vō isengi dicunt.

Sporicos. g. Laf. fe. ca. d scabie ē nomē medicamīs ad scabiē.

Sporos grece semen.

Spuma argenti. pti. grā eius sunt tria. optima q; xpi vocat

que et at. a et bec ex ipsa vena fit. secūdā argiritim vocat

q; bispanicū ē. bec ex argēto fit que secūdā et in bonitate.

tertia molibdis ex ipso pti. bispania puteolis vñ nomen

hz. ois aut fit ex cocta sua mā ex supiori catino deflūa in

inferiorē et. et infra. spuma distat a scoria quo pōt spuma a fe

ce distare. qdā pma vocat sceleritride. scōdam perunē et. d

litargiro loquit Dya. litargirū nascit ex arena molibdis

que pbiura liquit et sic refundit. multi ex argento hoc fa

ciunt et ex plūbo et. Itē aliud cap. spuma argenti que etiaz

litargirū appellat. nascit ex arena molibdis que combu

sta liquefit et sic refundit. alia ex argento et plumbo fit et

est probabilis ex his attica. scōda bispania. tertia ficula. est et

alia rufa ac splendens et aurosa que melior est et. sitis ap

pellatur. alia liuida que appellatur argiritis que ex argen

Spuma maris qnq; spēs hz fm Aui. et Ser. et to fit et.

fm Dya. qui vocant ipsam altionū. et fm pti. g. filr vt.

cat. sed quattuor spēs tñ describit supra in altionio.

Spuma nitri. g. afronitri et ara. baurach supra i suis locis.

Spuma salis supra in sal.

Squama cuiusq; metalī vocatur ara. tubel. grece vero le

pidos vt supra.

Sgrā vt sgrā vocat ab aligb; ligritia f3 Dya. f3 puto.)

Squilla cepe muris. ara. dicit ansel. vep apud Aui. imitami

ne grecor; scribit aschil. pti. duo eius sunt grā. masculus lib. 19.

albis folijs: femina nigris. tertiū genū ē cibis gratū epime. cap. 5.

duz vocant angustius folio ac minus aspero et. alij que ppe fl.

cādidiissima fuerit vtilis erit. liber atiqu. capeltris q; rufa lib. 20.

et vt rubra virāda ē mōtana q; alba ē poti eligēda est et. cap. 9.

Squinantū qd palea cameloz dñs Dya. sūmū nascit i pti

libie et arabia et in babilōia. vep libie nugar. et nā arabicū

et babilonicū diligēdū ē recē et nō vep fuluū multi florū

cap. 27.
lib. 12.

lib. 9.
cap. 45.
et lib. 31.
ca. vltio.
lib. 33.
cap. 6.
vltio fl.

li. 32. c. 5
in pñ

lib. 24.
cap. 5.
circa
meditū.
lib. 25.
cap. 9.
lib. 14.
cap. 20.
circa
pñ.

lib. 13.
cap. 9.
infine.

scissile purpureū tenuē et odoris rosei et spica ptib⁹ sepata ē qd cū fricueris manib⁹ mirificū reddit odorē ore masti catū mordax et calidū sentit⁹ et ex balauil li. exposuū squi nantū or ara. adber. et or thebennieba. i. palea d mecha et est herba bñs stipites et folia dura et subtilia. in capitib⁹ ramoz bz coronā pilosaz. g plū dñr flores ei⁹. bz radices in teri⁹ albas exteri⁹ vō nigras boni odoris. nascit in bizeg et Squingibi ara. syrupus acetosus sine mellin⁹ Africa et. qd est oximel sine zuchareus scangibin et dicitur.

Squinus Dyas squini duo sunt gñā vñū oxignos appellat qz acutū caput bz alterū vō semē bz nigrū rotūdū et gros sum pluūz pdictū. et forte ē tertiū gen⁹ squini paulo grossi⁹ supradco. qd olognos dñr. bz ēt isto semē file supradco et. boc ca. est de iunco sic pz legenti ipsū cū ca. de iunco apō Sera. Aui. vō ca. b⁹ mīcūit cū ca. d squinato qd parebit bñ pñderati iuicē amboz ca. forte deceptus a similitudine nomi nū in greco. qre putauit squinatū. gre⁹ scbinos dñc iuncū.

Stachis. Pl. planta porri similitudinē hñs lōgioribus folijs pluribulz odoris iocūdū colorisqz in latus declinantis et. sed Dya staquin frutex ē filis prassio puta prasso qd ē por rum. folia bz oblōga multa et dura et aspera et odorata et al ba et virgas multas ex vna radice albidiores prassio. nasci tar locis mōtuosis et asperis. Stachis. g. spica arista.

Stachos. g. spica nardi vt pz ex pccordia pratie filis Almā. cū almanioze sic. g. cōiter vocat. et nardo stachios vt babe⁹ a Dya. supra i nardo. et ē dictū nardi spica nos spicaz nardi

Stacter. Pl. icidant ingt arbores mirre a radice (dicim⁹ coricis vsqz ad ramos et sic mirra manat. sudāt aut spōte pus qz icidant stancte dictā cui nulla pferē li. de doc. g. sta ctis sigia et ē stactis a greco stacti qd est guta et cassia. vñ si gia stactis et guta idē qd in plalno bñmū mirra et guta et cassia gre⁹ bz. in nake stactike casid. ē ergo stacti et sigia idē qd stozaz ligda. Lox. ce. mirre quā stactē vocāt. Dy. et i ca. de mirra hoc asserit. dñc tñ qz p expressionē sit stactis vt supra in mirra. videtur tñ qz sigia non sit ex mirra sed ex stozace vt infra in stozaz liquida.

Stafilina. g. Theo. p. 21. ē pastiacā agrestis quā multi ceras dñr. inde oleū itapbilinu. in genecia mufionis Pl. itapbi linō quā pastina. a vocāt et. supra in dauce. in anti. yli. mē tridato stafilini sperma.

Staphili grū. g. Pau. de yulua ē istrumētū ad yulua suble uandā bz i capite qdā pcanū ad modum dimidiū corticis vne in quo ponunt medicamina vnde nomen.

Stafilis agria yua agrestis. f. labanice. Lox. cel. yua timiniām vocat. Stafilis grece yua. stafilos racemus.

Stafiloma Theo. p. 21. stafilomata inquit que in modū yue crepantis oculū tunice tumor exstēs qdā erupēs et. supra in pñsis. et Demo. est scōe tunice casus exteriore bi aū aut exesa prima tunica yuaz silans acinū ipsius casus extan tia hinc deniqz nomen accepit et.

Stafilodēdrō. Pl. arbor filis acerī trās alpes nascēs alba mā fere sitiquas sz in bis nucleos sapore nucis auellane.

Stafilagria. g. sonat yua agrestis. vñ exponit apō Sera. pas sile morane. Dy. stafilagria quā latini pediculariā vocāt. nascit ymbrosio locis bñs folia filia viti agrestis diuisa et scissa tāquā malua agrestis et bastas longas et erectas et ni gras. semē illi file ylati et flores semē qd i folliculis viridio ribus obrectū trū anguloz est et nigrū sed interius album cū gustu yscido acri et calido. vocat ara. hab elras. i. granū capitis ppter excellentē operationē et in caput purgio. Stagnū dixit Ste. vocari ara. album. verū vocat rasas. et aserengi minium vocatur. Stakti grece cinis.

Staltica grece stiptica Alex. ca. de dissinteria ptifane ingt p seipias nō sunt staltice et cinis laxant et. Laf. se. capi. de tussi būida. stalticas greci constrictiūas vocant.

Stantē Cassius se. in antidotario est capicellum. laqua pri ma saponary vt exponit.

Staquin Dya. frutex ē filis prassio. folia bz oblōga multa dura et aspera et odorata et alba et virgas multas ex vna ra. dice albidiores prassio. nascit locis mōtuosis et asperis. vir tus ē ei termināica et yscida et. bec apō Ser. vocat marua iāmsa. et ybi or hic. folia bz oblōga. apō Sera. ē folia pua. Stater est nomē pōderis ponderat vt inuenio in antiqz scri pturis solidū vñū scropulos. v. et filiquas. vi. et alibi expōit semūcia. i. dimidia vntia et est aur. iij. et soldi. iij.

Stear. g. adeps pinguedo inde steonata. i. tumores in se pi guedine vel adipe bñtes. Ale. ca. de alcite et tipaite. Item ca. se. ca. steamata et.

Steganosia. g. solidatio desiccatio. Stellio.

Stereā. g. matix. et sterea ē oñr corpulēta et solida. Laf. fel. ca. de tussi būida. ipoz ingt ciboz qñtas sit sicca vel soli da vel corpulēta que greci sterea vocāt et. stercoma ē fir mamētū. Jre Ale. ca. de cura nauis a colericobumore. ne inquit in stericis retenta locis. Lneruoz et masculoz qz sūt firmissima corporis et. Sterifos grece sterilis.

Stetokirti grece struma gibbus. Steros grece pectus. Stibeas Dya. herba ē et semē et folia stiptica sūt vtute et de siccata latia. Pl. stibeas quē aliq pcon vocāt et.

Sticados Dya. nascit in isula galatie circa masiliāz qz isula sticados dñr. vñ nomē accepit. est aut herba tenuis semen minutū bñs cū folijs filib⁹ rbino sz oblongis gustu acrior et subamara. liber antiquus de simplici medicia. ficas. i. hi cados ramulos mittit tenues et oblongos circa quos folia oblongiora qz rbino sed non dissimilia semē plurimū mi nutū tota herba odore ē suauis gustu acri et subamaro et. Sticados secundū qz describit ab Anic. nō cōcordat cū eo qz vtimur neqz cū Dya. qre vt qz aliā plāta accipiat sub boc noie. i. b at ueniūt oēs qz vñā solā spēm ei⁹ ponunt.

Stigma. g. fi⁹ nō macula cicatrix. La. se. stigmata cicatrices. Stignosis. g. strictio Ha. ad Blauconem.

Stilbon. g. vel stiluon corruscus clarus splendidus lucēs. Stilbus. g. antimonij. Dyas. stilbus vel vt alij. stibe⁹ formo sus ē lucidus et g radiolus appz cū fractus fuerit segatōes bz sic marmoz et gustu salius et fragilis nihil bñs terrosaz aut sordidū. hñc multi platiopalmō aut latosuz vocāt. ei⁹ ali⁹ tradit femia qz ē pōdere grauis ac fragilis alius pōde re leuis et aspiroz g masculus. et ifra. ē aut stibe⁹ lapis fulgēs in se et spiedēs et in metallis iuenit colore filis plumbo et. qz sit antimonij pz p eūdē Dya. ca. de spica. adultera⁹ ingt stilbeo vt plus pōderet. et apō Ser. eodē ca. et loco ex vbo Dya. ē cū ātimonio. silr et apō Aui. Pau. at aliqñ stimeos vocat vt in ca. de tinctura cicatricū vlcerū oculi. nā ybi si meos bz Aui. bz antimonij. Pl. in argēti metallis iuenit vt pñe dicam⁹ spume lapis candide nitētisqz nō trāf lucentissime appellant alij alabastrū alij stibiā aliq treba. sim. duo ei⁹ gñā mas et femina magis pbant femina horri dior ē masculus scabrozoz et min⁹ pōderosus minusqz ra. dianz et arenosior. femina ptra nitet fragilis fissurisqz nō globis deiscēs. vis ei⁹ astrigere. pñcipal at circa oculos. iōqz platiopalmū appellant et. vt supra in antimonio.

Stimeos idē qd stilbus Alex. in multis locis.

Stinctus aial in ags degēs file lacerte nisi qz cauda nō ē ro tūda sz laterāl pñayti pñcib⁹ natatū apta. ara. et sinebor or yli kin. Stippiferrei in anti. yli in dyagapitū.

Stiption et stipa grece stupa vt lini.

Stipterea. i. alumen Dya. stipterea ois in metallis egipciacis iuenit. est vō stiptera icissa a terra ascendens sic flos nasci tur in locis mollib⁹ sic macedonia gerapoli et multis alijs locis. sunt vō spēs eius multe apte yuii medicie. ē aut rotū d et stiptera. est et icissa. ē et liquida. eligēda ē vō icissa recēa

lib. 24.
cap. 15.
vltima
mediū.

lib. 12.
cap. 16.

lib. 19. c. 5.
vltima
n. editus.

lib. 16.
cap. 17.

lib. 22.
cap. 11.
in pñ.

lib. 33.
cap. 6.
pñ pñ.

lib. 12.
cap. 18.
pñ pñ.
lib. 27.
cap. 12.
in fi.
lib. 34.
cap. 11.
circa.
pñcipiū

lib. 12.
cap. 26.
vñs fi.

z nitea valde quā aer aut aura rapiat hec stiptica valde ē
z sine lapide separans se sicut capilli albi. vñ dicta ē trichi-
tis. hec in egypto nascit̃. inuenit̃ z lapis similis illi quo fa-
cile adulterat̃ sed gustu intelligit̃: q̃ non est stiptica. est vō
rotunda quā multi manibus cōponūt sed bona cōpositiōe
facile cognoscit̃. eligenda est que ex nā sui cōposita est pō-
foligo filis z alba z stiptica valde z paululus subuiridis z
pinguis z sine lapide z fragilis ligda vō stiptera eligenda
est limpidā z lactea hīs vñū colorē z iuncta sine lapide
grauē odorē z ignem habens zc. supra in alumen.

Stiptica sunt que zstringunt ptes relaxatas. Hal. ad pater-
nitanū. Itē. D. ca. d. arboze pini. stiptica. i. coercēs z grecus ē
Stirax dicit grecus nos storax.

Stobalon fm̃. Pli. vocabat̃ laudanū nabatheū. i. oriētale.
Stoctas Pli. in insulis tñ eiusdē nominis gignitur odora-
ta herba ylopo similis amara gustu zc.

Stoma grece os.
Stomacos. g. os ventris proprie. totū aut̃ eius venter dī. stōa
chus vero tantū hostiū eius. s. os ventris.

Stomamatos corticū Pan. ca. de ruptura iuguinū. Cor. cel.
squama eris qd̃ stoma appellat̃ zc. Pli. ē igt gen⁹ squame
eris subtili⁹ ex sūma. s. laugie dūctus qd̃ vocat̃ stōama zc.

Stomaticon dicit̃. g. medicamē ozis vt Dy. ca. d. moro celse.
Storax Dya. lachrymū ē arboris eiusdē nois cuius virge
intra sunt caninule ortū interi⁹ ex se mittunt scobē ferre si-

mitē que cauernatē lachrymū pūit. eius distillatio in ter-
ra veniēs mūda nō est. illa aut̃ que pcedens virgine mbe-
rit cū siccat̃ mūda est z alba de hinc fulula fit iolis cā z
mūrosa. est aut̃ eligenda storax z pinguis rufa rēline filis
frustatim subalbida z odore plena z penetrabilis q̃ cum
malaxatiōe dimittit hūiditatem ex se silem mellē ē vici-
nā lī z odorata zc. z infra. Est itē z alia storax que calami
tis appellat̃ z indica. reprobat̃ aut̃ nigra fragilis cantabro-
sa. adulteratur at̃ sectiōe arboris quā ferraginē dicim⁹ ad
mixto melle aut̃ yllirice pulnere z cera z adipe sed cognō-
scit̃ q̃ nō sit acrimōie maioris z q̃ sit mollitiue vutis ē zc.

Pli. prima indee siria sup fenicē storacē gignit circa z ga-
banū z marbinia z castiū seleucie montē arbor est eodez
nomine coconeio malo filis lachryme exaustero iocidiō-
ris intus siliūdo arundinis succo pregnans in banc circa
canis ortū adnolant penari vermiculi errodētes ob id in
scobe sordescit storax laudat̃ post supra dicta ex piscidia si-
done cypro cilia creta minime ex amario sirie medicis
sed vnguentarijs magis colos in quacūqz natione pferē-
ratus z pinguit̃ lenē deterior fursufosus z canositu ob-
ducat̃ adulterat̃ cedri resina vel gūmi vel melle aut̃ amig-
dalis amario oia ea dīprehēdūt gustu zc. Storax arabice
vocat̃ miba. vñ qū inuenis in scdo Zui. qd̃ dā ca. q̃ icipit
storax dicit̃ Dya. q̃ est spēs storax zc. in arabico sic ē storax
dicit̃ Dya. q̃ est miba. i. nos arabes vocamus miba.

Storax ligda Jo. Sera. in septimo ca. de pfectiōe dicta kes
recte dicit̃ q̃ est mel storacis calamite. Itē alibi ē mel lu-
bue z lubue apō Zui. est arbor sigie. ergo sigia ē storax lig-
da. supra in stactis ostēdit̃ q̃ grec⁹ vocat̃ stactis sigiaz. sed
stactis ex arboze mirre vñ manare nō storacis. veritas b⁹
dubitationis vix pōt declarari ob id q̃ stactis grece ē gut-
ta z legia est gutta arboris storacis z gutta arboris mirre
non habuit aliud nomē nisi stactis. i. gutta per excellētiā
sicut. g. vocant radicē rasanū per excellētiā.

Stragolos Dya. frutex est minor spania super terrā folijs z
virgis filib⁹ ciceris cui flores sunt purpurei miores radix
minuta ē z rotunda sicut rasanū ramulos bz fortes z ma-
rea corio nigro z duro sic cornu iuicē sibi coherētes zc.

Stragalus in pratica de greco filii Alman. pro talo inuenit̃ i
ca. de sciatica. s. omet̃ inquit ex vena scia que est extrisec⁹

supra stragalū zc. sed grecus dicit̃ astragalos vt supra i ae.
Stranguiria grece straguria dicit̃ z straguria scribit̃ z ex po-
nitur zstrictio vrine. z cū guttati migat̃ z ē spēs diarrhie.

Strangulatoz lupi z canis dī a Dya. aconitū vt supra i aco/
Stratiotes qui in aquis nascit̃ Dya. herba ē (nitos zc.

sine radice. nascit̃ in aq̃rū superficie cū folijs filib⁹ sempul-
ue zc. Pli. in egypto tñ nascit̃ ex inundatione nili aigo lib. 24.

filis nisi maiora haberet folia zc. est dictu grece militās eo cap. 18.

q̃ forte terram non tangat vt miles in equo.

Stratiotes aliter tifilus Dya. frutex est minor lēgiōz duo/
bus palmis folia bz filia pēne colūbine cui multa folia na-
scunt̃ z minuta z diuisa filia cumino agresti z mīora capi-
tella super spania z grossa in quib⁹ capitibus minuta velut
virgellas bz aneto filis flores minutos z albos nascit̃ lo-
cis desertis z asperis z iuxta vias zc.

Strepto Paul. ca. de vlcērib⁹ pudendoz subtile strepton i
Strignus. i. solatrū Dya. spēs ei⁹ sunt q̃tuor (vñū ipone.
prima ē ortularis odoris iocūdi hoc comedif. nā frutex ē
minor ramulos plures hīs z folia nigra maiora z latiora
ab ozzūmo. semē viride nigrū aut̃ rufum qd̃ cū matura-
uerit i flauū mutat se colorē que māducata vtilis ē zc. Est
alterū genus strigni qd̃ aly cacabū vocat̃. folijs supradicte
filibus sed latiorib⁹. haste vō ei⁹ cū creuerint p terrā span-
dunt. semē in folliculis bz obrufus z obrotūdu sic i vesica.
lene sic vna z in coronis a plurib⁹ cōponit̃ zc. hoc gen⁹ vo-
catur arabice kekēgi de quo supra strignus ignotus. i. so-
mnifer ab aly cacabus aut calaris vel vt latini elumaria
vocat̃. frutex ē hastas bz spissas z multas z sarmētofas et
nō fragiles z folia pinguiora filia mali citony cū flore ru-
fo z mīori. semē ē ei⁹ in folliculis colore crocēū. radix illi⁹
coriū obrufus bz z mīor est. nascit̃ locis asperis z petro-
sis zc. strignus manicō quā aly periffon dixerūt siue vt iur-
uenes dion siue furnilis vt latini q̃ furozē faciat. folia bz
euzomo. i. cruce filia sed mīora z spinosa quā aly pederotā
dixerūt. haste sunt illi. x. aut. xy. longa capita hītes sic olū-
ua aspera z filia platano sed mīora z latiora flore nigrum
bz vñū semen est eius botro file acinas rotundas z nigras
hīs. x. aut. xy. filis. edere molliora sic acina. radix est ei⁹ al-
ba z grossa z lata z longa cubito vno. nascit̃ locis mōtuo-
sis z ventosis z vbi platani habūdāt zc. Pli. strichne quā
qdā strignū vocat̃ folioz siliūdie in duob⁹ gñib⁹ ei⁹ q̃rū
altēz cui asini coccinei grana in folliculis aly cacabū vo-
cant. aly callion nostri aut̃ vesicariam q̃m vesice calculus
profit̃ zc. s. ona supradicte strign⁹ ortularis q̃ solatrū dī vo-
cat̃ vna vulpis ab arabis z vna lupina etiam dicit̃ mozel
la vel maurella z aly multis noibus a vulgaribus per di-
uersas partes fm̃ ydromata.

Strobilia. g. nuclei pinearii. vnde apud Dyasco. strobiliū
oleum factum ex eis. Strofii grece conuersio.

Strofos tortiones ventris Herodi⁹ stroficle passidiō id est
obuolutiones intestinozū graciliū.

Stroffus Theo. Pzif. ca. d. ylica ylioq̃ igt z colicoz z stro-
fi filis ē ois dolori molestia diuersis tñ accitib⁹ sepa⁹ stro-
fus vētris z lenis tātūmō dolor zc. La. se. strofus. i. tortio.

Strongilomia dicunt greci incisuras rotundas Laslins felix
Strongilia citonia a Dya. vocant̃ parua odorifera.

Strongili. g. i. rapa a rotunditate dicta.

Struction vt Dya. vel ostrutiū vt Macer ei⁹ duo sunt gñia
vno lotozes lane vtuntur ad fumigiū quo fumigio lipidat̃
lanā radices sunt ei⁹ rotūde z longe zc. nūquam noui bāc.
sed ipsa est condif. qd̃ arabes condes vocat̃. vide ca. horū
amboz cū ca. de condif. apō Zui. z Ser. z vide bis q̃ idē
sunt. Dy. strutio lanary vtunt̃ ad fumigiū lane quo fumi-
gio limpidant lanam radices sunt rotūde z oblonge zc. li-
ber antiquus quidā strutiū quidā lanariam dicant. eo q̃

lib. 21.
cap. 31.
in pñ.

lib. 12.
cap. 18.
p. pñ.

lib. 27.
cap. 12.
in fi.

lib. 34.
cap. 11.
circa.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

cap. 11.
p. pñ.

aqua maris in ea confectione ingredif. *Pli.* etiam eadem docet: et sic vocat *zē*.

Talafis. g. *ylt* bialis cōq̄natio ossis *Pau.* i. *cururgia capitis*. *Talaza*. g. *Demo.* ē ingt intus in palpebra vel extra extaria rotūda ac lucida filis lapidi grādineo vñ nomen accepit. nā greci talazaz vocāt porrus vō filimā cōcretus sed durior qualitas vebementius vero induratus adeo vt recutiat tactū offensione firmissima lapis vocet *zē*.

Talebū scripsit *Ste.* p. solatro nescio q̄re. nā arabes vocāt achabeb althabaleb. i. vna vulpis. nā achabeb vna thabaleb vt supra vulpis vñ q̄ dīcat akameb in nomine.

Talefaz in scōo prātice *Dal.* in ca. de folijs nescio an voluerit dicere talifaz de quo infra deinde addit dī esse beladarrum *zē*. sed beladar vel baladar ē anacardus.

Tallia *Pau.* ca. de solutiōe stōi tallie igt elixatura *zē*. reperit in libro de doc. greca q̄ est palma.

Tallion grece est ramus arboris.

Talipsoa gre. apō *Dya.* vñ spēs nasturty agrestis et planta valde laxatūa de qua ē aliud ca. fac sub boc noīe tlapstū in quo figurā ipsius *Pli.* ostēdit de quo infra in tb.

Tallifasar vt apō *Zui.* vel talifaz vt apud *Sera.* verus in arabico est talifaz est cortex filis macle maioris q̄ntitatis et durioris saba et minoris odoris. *Ser.* de ipso loquitur i. ca. de mace. *Joā.* *Sera.* i. septimo de electuarijs facit elius de talifaz et statim loquitur aliō elius de mace eiusdē virtutis vñ vñ q̄ p̄m ipsum q̄ sit idē cū mace vel ei proximum.

Talk. a. est stella terre et dicitur arabes stella semus sed greci samia vt apō *Dya.* et vocat grece glistereos. i. terra alitrea et est vna ex spēs luti vt supra in gisamia ē filis gipsa nisi q̄ est vitie dyasfanitatis et separationis in lamias p̄tenuas si cōburat p̄dit dyasfanitatem et vertit in colorē argenti.

Thalikos grece nutritilis.

Thallon grece virens viridis. *Thalibeb* supra i. edera. *Tamar ara.* dactilus inde tamarindi. i. dactili indi grecus vero oxifenikia et ē dictu acetosi dactili supra in oxī.

Tamariscus q̄uis in antiqua translatiōe *Dy.* iuenaica. de tamarisco et vocat murice nō est tū ca. *Dya.* p̄m q̄ appet i. *Ser.* in quo sic ex verbo *Dya.* ē inquit arbor erecta q̄ nascitur in ags itelligo iuxta aq̄s vel locis aquosis hz fructū gassimilat floribz et est filis in fluxibilitate sua yince et est in babilonia et in scenia alia tamariscus domellica que nominat carmezit filis agresti in oibz p̄ter in fructu q̄ ē filis milis gallis dentatis et ē stiptic et ponit loco gallaz i. multis medicinis *zē*. istā scōaz spēm nūq̄ vidi de hac dī ab. *Al.* et ab alijs qñ noīant fructū tamarisci. *Pli.* murice i. Italia nasci quā tamaricē vocant certū est achia aut bizon silue streum insignē et q̄ eaz satiatū tñ ferat cui galle filis fructū in siria et egypto copiosus *zē*. ara. tarfa vocatur.

Tam et tami sepe in regali dispōne p̄ bolo armeno inuenit infra in te. *Tamnion*. g. virgultū. *Tamnios* frutex.

Tamnios ē in libro de doc. greca reperi expositū mirica. i. genesta. *Thanasos*. g. mors inde athanasia immortalis.

Tann supra i. sesirestm. *Tanquimolee* supra i. gimolea.

Thane *Ste.* est fumus ligni ritinis idest ligni colofonie.

Tatrades *Loz.* cel. sūt tūfule idurate. *Tbaō* ara. alliu.

Taos et taon grece panno filr et ara. taos *zē*.

Tapsia. *D.* dca ē eo q̄ p̄po in tapsia iuenta est insula frutex ē filis ferule folia filia maratro hñs et bastas tenues in gbus singulis capitella sunt sic aneto flos est illi melius et semē latū sile ferule i. *zē* m. radix est illi alba et maior coriū hñs grossius et vñcida odore que exsuccat sic fossa terra liberā facit radicē in vno loco cauano que cauata tāge ferro et sectones ille cū dūozē emiserint lachryma in ca natura illa colligit quā i. aia die colliges radix ē cū corio suo in pilla p̄undit et coelia exprimit et in vase fictili sicca

tur succ^o ipse qui exprimit in solē ponit. n. ult^o vō solia et radices exucant sed talis succ^o inutilis ē. eo vō tpe quo colligis succū noli p̄ra vēit stare. q̄ cū siluerit ventus fidū est q̄ citius ebullient manus et facies. q̄ si cauere volueris cerotis stipticis facit et man^o ante perunge *zē*. arabes non potētes dicere tapsia eo q̄ p. carent dicit tapsia. verū apō. *Al.* scribit tefisie et est error: eo q̄ eisdē litteris scribit vtz que et nisi notis distinguat vtroq̄ modo legi pōt. nā hic dī cit tapsia. hic vero tefisie. errāt et arabes in hac reputātes eē gūmi rure agrestis eo q̄ carētes plāta gūmi ei^o q̄d ip̄sis dferē vtutē in subito vesicando hz vt ruta agrestis et satis notū est q̄ ex ruta nūq̄ gūmi exit. i. scōo regalis dispēnis *Dal.* tapsia que et bechur aiunt qdā agreste ruta *zē*. g. volunt certificari q̄ ca. de tefisie sit ca. de tapsia legant illud cū dicto ca. *Dya.* et *Ser.* de tapsia *Pli.* tapsia ex gñe ferule ē folijs feniculi inani caule nec excedere baculi lōgitudi nez semen quāsi ferule radix candida que incisa lac emittit et confuso succoneum cortice *zē*.

Tapsiaz vocat *Pau.* rubeā rictoz ca. d. rubificādis capill.

Tarafa *Ste.* et tarfe scripsit q̄ est tamariscus.

Taratbit ara. est fūgus nascēs in radice rose canine siue *sz* *Zui.* barbe irene c^o succ^o expicat^o ē ipoglossidos supra i. po. *Step.* ipoquistidos lerekea et taraticū *zē*.

Taraxacon ara. dīc *Zui.* q̄ ē spēs endiuie. et in ca. de enditia dīc ē endiuia filia eltris. *Itē* in tertio ca. de asclite ex cā calida. s. sequens apostema calidū taraxacon inquit ē aliadal damara taraxacon est a greco troxina.

Taralequi et tarlequi scripsit *Step.* p. taraxacon.

Tarasis grece *Demo.* ē iquit rubor i. albis oculoz p̄arnissimō tpe illat^o leni cū lachryma velutiab aliquo extrinseco ingresso vt puluere fumo et filibz facile curat^o *zē*. *D.* est conturbatio de fumo facta vel caumate *zē*. in libris arabicis vocatur conturbatio.

Tarcanon in pratica de greco filii *Alman.* est cib^o c^o p̄para. tio hec ē triticū frangit nō subtilr et cortex subtilis farina pycit. qd grossius et cū accido lacte coquit^o *zē*. i. *Almā.* eod loco habet cū sila ordeci et masal qd ē lac acetosus et i. glōsa *Alman.* exponit q̄ hic cib^o ē kich supra in kisch.

Tarcon ingt. *Al.* qdā dixerit q̄ p̄iretri et radix tarco monitani et ego vidi te comedi herbā vocatā tarcon et dicebat q̄ ē herba p̄iretri. *Tarfa* arabice est tamariscus.

Tarfilon apō. *Al.* i. ara. ē trifilō vt grece dīc ē trifoliō et est

Tarimetā greci vocāt pulicula. s. pultes *Xandachocha.* ex farina sorbiles *Demo.* ca. de obtalmia.

Tarsum vocat *Ha.* in li. de alimentis bletam.

Tarm ara. vñ termes et ē p^o grecū. nā termā dñt^o et ē lupin^o.

Tarsus greci margines palpebrarū vocant *Demo.*

Tartar arabice tartarū qd ē vino in lateribz vegetis gñat.

Taubalū scripsit *Step.* pro tubel.

Tauti g. i. tarapiscis vt apud *Dal.* i. li. de alimētis.

Tauri p̄m *Pli.* vocāt scarabei terrestres ricino filēs nomē lib. 30. corniculē oedere. s. cornua quā hñt aly perdiculos terre cap. 3. p^o p̄m.

Tauros grece taurus iuuenus. *Taurocolla* apō. *D.* glutē ex corijs factū quā mlti oxycollā vocāt melior ē rodaica q̄ maxie fit ex rasura corij. eligēda ē aut limpida et lucida. nigra vō inutilis est *zē*.

Tauros *Pau.* ca. de ruptura inguis et ca. de apatibz testius est oseum. s. bursa testiculorum.

Taxus arbor *Dya.* est filis palme et folijs et altitudine nascitur in Italia et capadocia et in Hispania. in Italia vō cl^o semine galline ipinguant. sed si hō gustauerit solonē vctris patit^o. tax^o vō q̄ nascit in calabria tantā vis hz vt gñs sit bta dormierit aut federit statiz piculum subinet vite *zē*. *Pli.* taxus inquit similis est abietibus aspectu minime vi rens gracilissz et tritilis ac dira nullo succo ex omnibua in fi.

sola baccas fert. masculus noxia fructu letale quippe baccis in Hispania precipue venenū est vasa etiā vinatoria ex eayniis in gallia facta mortifera fuisse cōpertū est. hanc sexti^o simillacē a grecis vocari dicit et est in archadia taz pntis veneni vt si qui dormiāt sub ea cibūue capiant moriant^r. sūt et qui toxica appellari hinc dicant. que nūc toxica dicim^{us} quib^{us} sagite iungunt^r repertū innoxias fieri si in ipsa arbore clauus cretus adigat^r et. taxū vocant ratione et circūstātib^{us} locis arborē c^o ligno sūt arcus et baliste que yuo vlt^o qd^o yuum vulgo dicit^r bicolor ex albo et citrino.

Taxus barbasus a Dyasco. vocat^r flōmos de quo supra in flōmos ab Aulic. vocat^r buluri sed in arabico vocat^r bulsir. Plini. verbasū vocat. eius quedam species tussillago vocatur et cameleunte.

Teafis g. sulfur li. de doc. g. teafinos sulfure^{us} supra et thiodis. Teda est lignū pingue vel pini vel abietis quo rustici p^o cadulis vtunt^r antiq^{ue} nuptias sine ho^{rum} lumie nō celebrabāt.

Tessie apud Aulic. est taphia vt supra in taphia.

Tessa g. cinis qui konis etiam d^r supra in ko.

Tegani flōs vel tiganistōs. g. frigus. nam tiganō frizozium.

Teil arabice gramē sed grece agrostis theilū Ste. scripsit.

Teilon arabice buffo.

Teilale ara. veruce que et burache.

Teli g. fenugrecum vel tili vt ipsi.

Tefele son. Plini. est portulacē filis et caule et folijs rami a radice septē octoq^{ue} fructificant folijs crassiss^{is} carnosiss^{is} nascit^r in cultis et maxie iter vites et.

Tefele son Dyas. qd^o multi aizon agresse aut bzion dicūt. hec folijs et virgis similis est anadragmā. portulacē et iter ipsa folia et virgā velut fossas bz vbi sunt alie virge et sup^{er} virgas ipsas bz folia mollia et flores albos locis cultis et hūectis nascitur etcetera. Telegonon herba Plinius.

Telgetron Dyas. folia bz filia coriandro et pinguis virga est illi digiti bñs grossitudinem et.

Telil ara. in cirurgia Albucafin est pustula in palpebris veniens filis veruce aliquādo fissa aliquando humida.

Telu arabice in secretis Sal. in medicina ad scabiē et species vlcis.

Ten arabice lutum.

Tenantos grece est corda que in capitib^{us} musculor^{um} aggregatur ex nervis quib^{us} ipse musculus cōterit^r ligamenta vo dicunt^r qd^o ossa colligant^r inice sensu hec carēt illa abūdāt.

Tenibul arabice apud Aulic. in scōo alicubi tenub non recte inuenit^r et est foliū. sed qd^o in boc ca. in textu habet^r est frigidū est falsus textus. nā in arabico habet^r est calidū sic ē in margine correctū in quā pluribus exemplarijs.

Tenia piscis Pau. cap. de artetica.

Tennubeli scripsit Ste. pro tenub.

Tenita Plini. suavis est gustus vetustatis impatiens semē eius lanuginis qd^o papon vocant quo detracto ex cortice teneritas filis cerebro palme ē vocat^r ascalia et.

Tenidiū Pau. ca. de casu ymblici. Tenin ara. draco.

Tenōtas Demo. nerui igit^r certuicis qd^o greci tenōtas vocāt.

Tenub a. est species arboris pini sicut habet^r per textum Aulicem. nam dicit qd^o ex ea fit pix siluestris.

Theodonicon anacardinū et euperiston a Theodo. auctore dicta antidota.

Theozitis grece inspector cōtemplator theozitiki inspectura theozitikos cōtemplatiuus theozetica cōtemplatiua.

Tepestri scripsit Ste. qd^o est sermāci species.

Teptniptides ita vocat^r vlcus quāsticon in angulo oculi perpeti humorem emanans Plinius.

Teptidon Pau. ca. de emoroidibus cecis de cibis eoz.

Terapētica Cal. se. ca. de fluxu sanguinis nariū medicamē qd^o Sal. in peuretice terapentice. l. libris curationū et.

Terapia grece curatio medicamē medella remediū tera-

peuo curo medicor^{um}. **Terapeuma** remediū.

Terra egyptiaca Alexan. ca. de emigranea.

Terra benedicta in antido. vlt^o in ynguētō albastrī.

Terra sigillata dicitur esse rubei coloris sic patet per Aulic. et per Dyas. ca. de lēnias frigidōs. sed qua vtunt^r hodie subalbida est vt supra in lēnias.

Terbintina est resina terbinti arboris vocat^r arabice glit^r ten albotin. et ē sciēdū qd^o illa q^{ue} vtunt^r ara. ē dure sube tribul^{is} sic appet^r p. A. in multis locis et p^{er} alios auctores ara.

Terebintus Plini. ex ea est mascula et sine fructu. feminaruz duo genera alteri fructus rubeus lentis magnitudine alteri palidus cum vite maturescit nō grandior faba odore iocundior tactu resinosis et. terebintos dicit grecus.

Tereniabin a. est spēs mane scdm qd^o apparet per Aulic. et in libro de doctrina arabica scribit^r tereniabin est man.

Teredo grece teredones vel teridones grossi vermes qui in lignis generantur teredon ipse vermis.

Teretix grece cicada. **Tireis** g. vixpa proferūt tireff.

Tergia in libro Dyas. ca. de peponē vlcera sunt in modū faui cōtrita que greci tergia vocāt et. verum nō ex dictu est Dyas. nā illud ca. de li. Plini. minoris est exceptū.

Terrigia g. est yngula que in oculo nascit^r. nā vbi ap^{ud} Dyas. est terrigia apud Sera. ex dictu Dyas. est yngula. veruz in ca. de oragontea exponit^r a Dyas. qd^o sunt suffusioes tennes et suffusio est aqua quā kataractā dicunt. Pau. vero pterigiam. p. addito yngulam vocat.

Terma et lupinaria. g. lupini Pau. ca. de extennatib^{us} capillos teremon ingt^r crudor^{um} machiato^{rum} succū et. termelus.

Termantica g. calefactoria. nā termos. g. Dixit Step. calidus inde terme dicte loca subteranea calida.

Theronare Plini. magnifica herba et in nostro orbe nascit^r fruticosa folijs subuirdibus flore roseo et.

Telapiū i. āti. vlt^o i. pfectiōe mitridati exponit^r sinapis semē.

Telara g. qtuor. inde dyatelfaron. i. de. liij.

Tesalago a gbuldā vocat^r saluia vt in li. antiquo de simplic^{ibus} medicina sed tussillago puto.

Testiculus vulpis et testiculus canis spēs sunt satiriōis vñ Dyas. orchi quā cinosorchi dicunt. testiculum canis. orchi. n. grece testiculus est.

Tetanica in aliquibus libris Dyasco. pro betonica quā veteroniam vocant reperio apud Plinium.

Tetanū Alex. ca. de vlsionibus vt in trociscis Marcelli exponit^r i. antige synonimis qd^o ē flos caldis et alij flos muri. in libro vero de doctr. gre. exponitur quod est calx et gipi. sam sed potius calcem puto.

Tetan^{us} Pau. est spasmus et ipse fit velut cōgelatio corporib^{us} et maxie circa spinā masculis a ffo hūore iteri et ex^{ter}iteri ex^{ter}ite vñ nec seipsos inflectere pnt. sed qñ qdē in p^ore tendunt^r pte corporis d^r passio hec prostotonos. cuz vō in posteriora vocet^r opistotonos. cū vō eq^ult^r ad vtrāq^{ue} tendunt^r tetanos passio appellat^r et. tetanos d^r g. l. 3. Cor. cel. scripsit titanos. **Tetrix** et sic teretix cicada. g. vocat^r.

Tetonicon Dyas. folia bz filia edere. vi. aut. viij. paulo maiora spansa sup^{er} terrā desup^{er} alba angulosa et viridia cuz multis virgulis duar^{um} palmar^{um} flos est illi viridis et maxime verno nascitur. basta ipsius tenuis ē vt vix videri valeat radix est illi tenuis et inutilis aquosis locis nascit^r et.

Tetra g. i. quatuor sic tefera. inde tetraten^{us} id ē q^uta febris.

Tetrafarmacū g. ynguētū de quatuor medicis qd^o et basilico d^r i. regale vt Joan. Sera. cap. de ynguentis in septimo.

Tetraith herba iudaica sup^{er} asanans vocant quidam berbā que in ynguento martiaton ingreditur.

Tetracaron g. vocatur cucumer et aliter vocatur.

Tetraizus g. Cal. se. ca. de egritudinibus dentium dicit^r molaris dens quatuor radicibus berens.

lib. 26.
cap. 6.

lib. 27.
c. vltio
p^o p^o n^o.

lib. 25.
cap. 9.
circa.
mediū.

lib. 21.
cap. 16.
i me^o.

li.
aif

2 li.
ca.
cir.
me

lib.
cap.
cir.
mo

lib. 25.
cap. 9.
aif m^o.

lib.
cap.
2 li.
cap

Pl.
lib.
cap.
2 li.
cap

lib.
cap.
in

Tetraspoda. g. quadrupedia.

Tetragion grece libella parua libra q̄drans pondus trius vnciarum.

Teucris. Plin. hanc Teucer dī iuenisse cui⁹ virtus in splene reperta eo q⁹ cū exta super eā piecta essent ferē adbesisse lieni ipsiq⁹ dissoluissē. pp hoc a q̄busdā splenion appellata est: a q̄busdā vō herulmeō spargit iuncos tenues folia parua austerio sapore nūquā florē neq⁹ semen gignit asperis locis nascitur. aliam eodē nomie appellat ramia isopi surculosam folia fabe hanc florere non dubitant rē.

Teucion Dya. herba est virgas plenas hīs similes ciceri multum in scissia nascens r in creta rē.

Teucis. g. loligo herba amara.

Tenthion. Pau. cap. de satiriassi.

Tibapirum exponunt q⁹ est sulfur q̄si cibapirum .i. cibus ignis. sed male infra in tbion.

Ticapsi. Plin. est duum generū. vñū angustis folijs digitali longitudie r latitudine in terrā versis in cacumine diuisa cauliculo semipedali nō sine ramis peltarū spē semie icluso lenticule effigie nisi q⁹ infringit. vñ nomē. flos albi car nascit in semitis r sepib⁹ semē alpi gust⁹ altez ticapsiz aliqui persico noie vocāt latis folijs radicib⁹ magnis.

Tisa in li. de doc. g. exponitur q⁹ est siligo.

Tise. Plin. r pisa eiusdem generis est ex qua fit in nostro oz⁹ be orisa. apud grecos est r ysa rē.

Tise Dya. folia bz cyperi silia virgā lenē supra quā vga capitelū ē flore plenu spisso i q̄ capilli albi sunt q̄ multi dñt attelini. **Tistas**. Plin. sic vocāt qdā qdā ranax spēm.

Tisancistrū. g. vncin⁹ ceatis quo palpebre subleuant Plin. r dicitur a tilos. **Tylos** grece cecus.

Tyflites. g. talpa eo q⁹ ceca.

Tyflitis grece cecula. serpens cecus cefeia.

Tyfomenos grece fumigans. **Tyson** grece draco.

Tyganon. g. friporum vel te vt supra.

Tygmata Demoste. sunt linteola que vulnerib⁹ iponunt.

Tilancis r pitis r viti bz Dy. vocāt qdā spēs spice celtice.

Tile dicitur sappa multum coctum rē.

Tileos. g. fenugrecū vt in li. silii Aliman. r ēt. Pau. verum in li. de doc. greca tili scribitur.

Tilignus vel teligon⁹ vocāt a. Dya. spēs folij quā feminā

Tilitaro. g. linteolū qd carminat ad X vocant supra in fo. vlcera implenda Galad. Hlaconem.

Tilos. g. Alex. ca. de oculis quecūq⁹ purgari grandes ingrat cicatrices greci tilos vocant.

Tilosus grece peior asperitas palpebrarū ifra in trācoma.

Tilos liber de doc. gre. callum callositas dura caro. Pau. vero de tilos r tylos ca. facit.

Timalon qdā spēs papaueris fm Pliniū supra in mecon.

Timbra Dya. herba ē oib⁹ nota nascit locis saxosis r aspis. folia silia thimo bz sed molliora r stiptica r viridia tātum pōt quātū thimus rē. sed apud Ser. ex vbo Dyas est silis thimo sed folia eius sunt maiora r molliora r bz spica ple

nā flozib⁹ quoz color tendit ad citrinitatē r viriditatē rē. vt supra r post parum qdam ex ea seminant in ortis sz est debilioris operatiōis. vep est duenictior in cibis pp remis

faz eius acuitatē rē. satyria a satyris dī vt supra in sa. gre. cus timuri dicit. arabs sabater.

Timelea Dya. aut camelea multi istā cocognidion dixerūt qz maxie semen turbicuz est frutex virgas bz formosas.

r oibus notas nascit locis asperis cuz virgis plurimis tenuib⁹ lōgitudine cubiti folia sunt ei silia camelee sz angustiora r pinguiora cū masticatiōe argillosa r glutinosa floz bz r semē albu rotundū in initio viride rē. Plin. timeleam aly cameleaz profachā. aly enestorē. aly theucoron

r est silia oleastro folijs angustioribus glutinosis si mor

deant mirti magnitudine semie colore r specie farris ad medicine vsum aptū rē. nō ē camelea vt vides q̄uis silis sit ei in aliquibus Ste. timelea est sema.

Timiama. g. ē ois pfectio odorifera ad fumigādū scā qd tñ moderni cozōbz appropriauerūt qd ē fex stozacia ligdū.

Timea. Pau. ca. de dolore pudendorum. est species verucarum vt supra in acrocordines.

Timoplasmo. g. pfectio katartika q̄ cū thimo fit apd Dya.

Thymos est spēs veruce supra in acrocordines.

Thimosus De. est extantia rubra atq⁹ aspera in exteriorib⁹ pibus oculi gñata in tunice pme albedine siue in cartilaginosis locis vebemeter oculū pungens rē.

Thimon Cor. cel. timor noiat qd sup corp⁹ quasi verucula eminet ad cutē tenue supra latus subdurū r in sumo pasperū. idq⁹ sūmū colorē flozis thimi repritat. vñ ei nomē ē ibi findit r cruentat nōnūq⁹ aliquātulū sanguis fudit se

re circa magnitudinē fabe egyptie est raro malus iterduz peregrinū mō vñū aut mō plura nascunt vel in palmis vel in inferioribus pedum pibus pessima tñ in obsecnis sunt maxime que ibi sanguinem fundunt rē.

Timonia vocat quedā species animonis de qua supra.

Thimus Dya. herba ē oib⁹ nota frutex ē folia bz angusta pusilla r oblonga in sumo capitella bz in similitudine formi carū in se implicata ē humilis r ramola herba cū duris ramulis r lignosis flos est illi purpureus nascit locis asperis r saxosis rē. Plin. thimus flore lato nascit nec durat nisi in

afflata marie ppter thimū enī qd in atrica regione abundat mel atricu sume laudis in toto mūdo est rē. r alibi thimū colligi oz in flore r ymbra siccari. duo sunt ei⁹ genera. cādidiū radice lignosa in collibus nascens qd r prefertur.

altez nigri⁹ flozib⁹ nigri rē. thimus vocat ara. hasee. vñ Ste. thimō ē hessa r dī charabūa rē. hessa p hasee scripsit.

Thimen apd Ani. est planta fortiter laxatiua sed in arabico est thimum. **Tin** arabice ficus.

Tincar ara. borax qd capistrū auri dī: eo q⁹ cū ipso aurisabz aurū auro solidat. Ani. duo ca. fac vñū supra dicto nomine. aliud id quo aurū adheret. cuius tuc sunt spēs. vna artificialis. altera mineralis rē.

Tinea corrodit pānos r tinea caput. bec pēpue vlcerosa ē sup in alopitia. **Tinesmos**. g. tenasm⁹ rēasm⁹ dicim⁹.

Tinn grece tunus piscis.

Tinsa. a. crocodilus vt in lib. de doc. a. est aial q̄drupes igēs sile stico in nilo flumine degēs in terrā pēdat iterdū pēcudes r vitulos. Ani. de stingo duo facit ca. in vno dicit q⁹ parit eum tinsa. in alio q⁹ parit eum crocodillus.

Thion dixit Ste. sulfur vocari sed r theasifici thion apiron sulfur viuum quasi sine igne. ab hoc nomine corrupte dicitur th. bapirū thioleos sulfureus.

Tipus ancedit calozē febris interpollate ide tipice febres tales vocant. **Typos** figura similitudo forma formula.

Tyrbū r zīrbū Jo. Ser. ca. de hernia ē dictu tegēs viscera r est circundans ca.

Thiriasiz greci vocāt pediculos palpebrarū. Cor. celsus.

Tiris. g. Alex. ca. d dyabete. **Tirogala** li. d doc. g. ferū lacti.

Tiros r tiron grece caseus.

Tiselim. Plin. herba est non dissimilis apio.

Titanos li. de doc. g. est calx e gypso rē.

Titanus The. Prisl. li. de simplici medicia est calx viua idē Pau. ca. de idropisi. sz li. de doc. greca vt supra.

Tirbe grece mamille. thion mamilla vber.

Thimalus Dya. septē sūt ei⁹ gñā. vñū masculus r caricias dī a multis vō comites aut comiso appellat. altez ē semia r carlites dī. est r peralios aliud ē qd eliofopos noiat r ē

ciparissas r dendrodes r platiphilos r mirfode aut anfila fres. ciparissas alias lōgas bz cubito vno r ruffas r lachzy

Simon Jan. i

lib. zi.
cap. io.
lib. zi.
cap. zi

lib. zi.
cap. io.
in pn^o.

mū vīscidū z albu folia sunt ei. circa affas filia olivē s; mī-
noza z angustiora radix ei? grossa z lignosa ē in astis eius
come sunt filies iunco in gb? semē ē. nascit locis mōtuosis
z asperis. semia vō quā caritē dixerūt filis lauro ē z alba
folia ei? filia sūt miri s; maiora z angustiora z fortiora q; i
sūmo acuta sunt vt spinosa c? asse lōge sunt cubito vno. se-
men ter in āno pferit fere nucib? sile mordens linguā. na-
scitur locis asperis. paratios titimalus q; appellat nascit lo-
cis maritimis. affas vō bz duaz palmaz erectas z subruf-
fas. vi. aut. vij. ex vna radice in gbus sunt folia minuta et
angusta z oblonga filia lino in astis capicella sunt rotunda
i gb? semē ē rotundū sic berbū z variū. flores bz albos ois
vō frutex lachrimū bz albu z ifinitū c? v? ē filis supradcē.
Eliocopos vō q; d? folia bz andragne. i. portulace filia s; te-
nuiora z obrotunda z hastas duoz palmoz lōgas tenues
z ruffas. c? succ? alb? ē. capitella sunt ei mltā filia aneto flo-
re plena. semē ē ei circa folia q; ad curlus solis puerit. vñ
ē nomē accepit. nascit circa ripas z ciuitates z edificia. se-
minis ei? collecti z sicci sic supradictū ē. vñ ē filis supra-
dicto s; paulo fortior. Altez gen? q; ciparissas d? hastas
bz lōgas duob? palmis subruffas. folia sunt ei filia pino s;
paulo maiora z tenuiora. vñ nomē accepit. nā z illo succū
bz abundanter. illud vō q; mirfodes z anfilas d? nasci-
tur saxosis z asperis locis mltas comas bz z lachrymum
ifinitū z virgas obrotundas in gbus folia sunt mirte s; oblon-
ga. z semē sile caricie. platifilos vō folia bz filia z radicem
fido. pitbias filis est supradicte s; ciparisso tūmalo. vñ
z in nūero titimali ponit. affas bz in cubiti longitudine z
longiores z nodosas folia acuta z tenuia filia pino z flores
longos z purpureos cū semie lato sicut lenticula. radix ē
illi alba z grossa lachrymo plena. Pl. titimali nostri ber-
bas lactaria vocat. alij lactucā caprinā. gūa ei? mltā. pmi?
cognominat carabias qui z masculis extimat ramis di-
gitali grossitudine rubris succosis. v. aut. vij. cubitali lon-
gitudine a radice? folys pene oleo in cacuminibus come
iuncti nascit in asperis maritimis legi? semē autūno cum
coma siccat sole tūdit z reponit. succ? vō icipiete pomoz
lanugine defractus ramulis excipit. farina herbi aut fici
vt cū his arefat. quinas aut guttas singulis excipi satis ē
Alterū gen? titimali mirticē siue mirlimitē vocat alij cario-
tē folys miri acutis z pūgentib? sed molliorib? z ipsuz in
asperis nascēs colligant come eius ordeo turgescēte sic-
cat in ymbria dieb? nouē in sole inarecit fruct? nō pariter
maturecit sed pars āno sequente z nux vocat inde cogno-
men greci dederē. Tertiū genus titimali paliū vocat. folio
rotundo caule palmū alto ramis rubētib? semine albo q; ob-
colligitur icipiente vna z siccatū teritur. Quartū gen? elio-
scopon appellat folys portulace ramulis stantib? a radice
x. aut. v. rubētib? semipedali altitudine succo plen? Quin-
tūm ciparissā vocat pp folioz similitudinē caule gemino
aut triplici nascente in cāpestrib? circa opida nascit semie
albo columbis gratissimo: q; obcolligitur icipiente vna. nomē
accepit quoniā capitā cū sole circū agit. Sextū plantifilon
vocat. alij coribiren. alij amigdaliten a filitudine. nec vlli?
latiora sunt folia. Septimū dendroiden cognominat. alij
cubion. alij leptafilon i petris nascēs gūmosissimū ex oib?
maxime cauliculis z rubētib? z semine copiosissimū zē.
titimalus a greco thibion q; est imamilia ab exuberati la-
tis. g. tabes macies squalor tisse. (cte dici puto.
Zapfinz Dya. d? ipso duo facit ca. vñ talipfos d? quo supra.
aliū de quo sic. Zapfinz siue vt alij sipis agrion siue vt
latini scādalion. i. pes gallinacens nascit i tumultis z i vrys
z sup regulas herba est minuta folia bz angusta duob? di-
gitis lōga z in sūmo dilata z pingua virgā i medio pferēs
duaz palmaz cū paucis ramulis i gb? semen fert latū sile

coriandro obrotundū z veluti cōquassatū vñ z nomē sūtu-
psit. greci. n. tase frāgere siue cōquassare dicūt. florē bz sub-
albidū sup regulas facile nascit. Latebas sapies perhibet
eē altez gen? clapsy q; sinapi pscū dicunt. folia lata bz z
radices maiores zē. liber antiquus de superiori ca q; hic z
vltra. folia sūt ei i terra fluentia. caule bz tenuē longū dno-
bus palmis floe capitis subalbido p caule totū semē nasci-
tur zē. Pau. de frigida epatis distēperantia potantem eos
elixaturā clapsios zē. qdā alius antiquus liber dicit omnia
Ste. clapsi est ozū. f. nasturtium babilonicum.

Zhoaretrū Pl. folia coriandri bz pinguiora paulo caules lib. 27.
papaueris nascit vblq; precipue in campestribus zē. c. vlt.
Zocandeste in antidota. vñ in confectione diamilac expo- circa.
nitur q; est piritrum z dous scit. medius.

Tomentus. Dya. ca. de lana dicit. tomentus z purpurea idst
sericuz comburunt sicut lana est stupā.

Tomias. g. veruex. (Tom. g. incisio diuifio.

Tonoticum. g. Alex. cap. de cerotis z epithimari? ad flēm
idest confortatiū corrobortatiū. Jtes. Cas. fe. ca. de debili-
tate epis. Item alibi. tonitam virtutem confortatiū dicit.

Topacios. g. topacius gēma.

Topica. g. localia. La. felix. ca. de polippo nariū. topica ediu-
toria idst localia topos ipse locus. Tot supra in fassale.

Tormentilla potentilla solida rubea spēs epafilon filis
pentafilo nisi q; bz. vy. folia sicut illa. v. radicem rutēam.

Tormentum plāta c? vñtutes Dya. dicit sed nō formiam.

Torongi vel turon qualiter cūq; dicas arabice cinum est.

Toxon. g. yris celestis arcus. Trachea grece aspera.

Trachea arteria. Ori. illa. s. p. quā aer attrahit ad pulmonez
z est dictu aspa: quā rustici gargalionē appellant zē.

Trachis grece asper. Trachites asperitas rigor rigiditas.

Trachillos. g. collum.

Trachites biesfaron. Demo. est asperitas palpebraz i interi-
oribus pibus puissimū semis similans extantias vt co-
riandri vñmily adeo vt cū amoto pollice ipsas palpebras
pāme tunice fricaueris lachrymaz fluoz ne cō legi zē.

Tracomanes Pl. est adianto similis exilius z nigri? folys
lenticule densis bāmatis inter se:

Tracoma. g. asperitas palpebrarū apd Pau. ppzio ca. q; cū
aucta fuerit z quasi tunicas hñs ficus appellat. pseuerās
aut tilosis d? s; Alex. grandes cicatrices tilos vocat.

Tracon Pl. affa fert filue scorpionez vocatū vepz sine fo-
lys ramis subeuntibus ad vñm medicie aptū zē.

Tracoma grece epithimia vt i practica greca filii Almā. ca.
de fluxu ventris ex concordia ytriusq; zē.

Tragakanta Gal. in libro de alimētis iter herbas spinosas
que comedunt nominat z est dictu yrci spina.

Tracus. Ori. que sunt ex faris grossa vocat tracus.

Tragagantū Dya. radix est lata z lignosa ygas bz breues z
fortes z sup terrā decliues in gbus virgis folia sunt plima
z minuta que circa se spinas multas z subelatas bz q; spie
albe sunt z fortes. radix ei? cū maturauerit ferro pcuta la-
chrymū emittit q; in sole coagulat z tragagantū appellat.
Eligendū ē tragagantū albu z lipidū z lucidum z dulce z
leue z mūdū. vñ ē ei filis gūmi z parē plauistica zē. Pl. lib. 13.
tragagātū espie albe radice mltū plāta apd medeo z cau- cap. 21.
calum nascitur zē.

Tragano. g. callosuz cartillago. (casum nascitur zē.

Tragas Pl. quā alig scorpiō vocat semipede alta frutico-
sa folys pusillis racemis rubētib? grano tritici acuto acu-
mie z ipa i maritimis nascēs zē. Dy. tragos aut scorpiē aut
tragātū nascit locis maritimis frutex ē sup terrā lēgitūdi-
nē palmi vñi? habēs aut āplius affa ē ei sine folys i q; i sū-
mouelut acias miutas z ruffas sic triticū acutū mltū z gu-
Traged siue atragōis. s. i. ar. (stu sipticū zē ē tūc? marin? lib. 27.
Tragerifion. g. capriolus tragerifos capra. ca. yltio.

lib. 26.
cap. 8.
i mē?

lib. 13.
cap. 21.

lib. 21.
cap. 16
z lib. 22
cap. 1
lib. 25
cap. 6
in fin

lib. 3
cap. 3
circ
med

Tragemata. liber de doc. greca. elcaria apud Alex. sunt ea q̄ comeduntur in secundis mensis vt fructus maxime habentes testas velut nuxes ⁊ auelane ⁊ silces. ⁊ puto q̄ ab hoc dicat tragea puluis. i. seminum ⁊ spēs. tragemata aliqui inueniunt ⁊ est vt grecus. Gal. li. d. alimētis. tragemata at̄ noīo q̄ post cenā comeduntur gr̄a delectationis q̄ est ad bibere.

Tragion. pli. frutex est. quēz sola creta insula gignit terebintho similem ⁊ semine et cetera.

Tragion. Dya. nascit̄ in creta sola folia ⁊ astas ⁊ semen filia bz ⁊ acina sed minora oīa affert semen cimino sile ⁊ c.

Tragion. altera folia bz filia scolopēdrie ⁊ radix est filia alba ⁊ tenuis filia radici agresti ⁊ c.

Tragopone. Dy. quā mlti comi vocāt herba ē hñs vga i medio ⁊ folia filia croco radix ē illi longa ⁊ dulcis i qua virga p̄fert semē nigrū bec a multis comeditur ⁊ c.

Tragorin. vlt. tragorizantium Dy. frutex ē filia serpilli agresti ⁊ latiorib⁹ folijs ⁊ gummosa vebementer atqz vtute potentior ⁊ est alterū gen⁹ minora habēs folia ⁊ semē q̄ marubii asprās ab aliquib⁹ dī. s. optimū qd i cicilla nascit̄ ⁊ creta. folia sūt ei filia saniculo ⁊ c. ap̄ ser. iter spēs oziganū ferbi sonat

Tragos. g. tricus. Xer noie oziganum tricum.

Tragos. apud Dyascozi. simcus marinus supra in tragas.

Tragos. apud Dya. vocat̄ qd i spēs spongie in ca. de spongia.

Tragos. h. lin. libzo d̄ alimētis est ingt semē sile cōdro multo at̄ min⁹ nutritiū q̄ zea. qz mltū bz qd p̄cicare pp qd et difficulter elaborabitur ē ⁊ xer. i. mollificatur. ⁊ c. gna gbus panes sūt ipsū deicribit Dya. sile est cōdro.

Traulus. dī. g. deficit in p̄ferendo. r. elementū ⁊ est grecū. s. dī. i. comēto affozimoz exp̄dit biesuz. ⁊ papias biesuz dicit balbum verba frangentem. s. ⁊ c.

Trauma. g. vuln⁹ traumata vulnera traumata medicamina grece vulnēra supra in camelca.

Traumatica. ē vulnēra supra in grece.

Tri. sunt expasta azima sicut filia lōga ⁊ vocat̄ arabice atria.

Triat. vocat̄ q̄ra spēs flōmos eaz qd Dy. dicitur supra i fil.

Tribulas. Dya. gñā ei⁹ sūt duo loci? a bñd. s. sic? vō folia bz

filia andragne ⁊ z teneriora. aste sūt illi longe ⁊ tennes expoz recte ⁊ dūpe in qb⁹ spine nascūt. nascit̄ iocis flumialib⁹ ⁊ dī.

seris. humid⁹ vō qd i flumib⁹ nascit̄. cui⁹ vlt. coma sup aqz extrēdit cui folia sup natat spinas vō celat i aqz folia laiora sūt ⁊ oblonga. asta ei⁹ i initio. i. i sumo crosso ē ceterz ad radicē tenuis habēs i tennes spinas sūt spica semē ē āpob⁹.

pli. vñū gen⁹ i ozis nascit̄ alterū i flumib⁹ cui⁹ ⁊ c. ap̄ nos i litozib⁹ abūdas vñū marin⁹ dī grec⁹ triuoli dī ara. alcerb.

Tribiscus. supra in camelca.

Trichachis. pli. prinū ingt ē cētatiū i cognomine trichachis succū sanguineuz mittit Theofra. a trachate accipitū gñe

Triches. g. capilli inde trichiasis. X nomē accepisse dīc ⁊ c.

Trichiasis. De. ē inclinatio palpebre capilloz nālū siue adnatōz ad inferiores ptes. Itē alibi veteres medici ad nationes capilloz trichiasim vocauerūt. lapamēto aut palpebra di-

missa p̄fima appellauerūt. ex pte at̄ facta iuerlatiōe scilā. gōsin dixerūt cū naturales capilli interius inclinantur.

Trichocola. g. dī. medicia faciēs adberere pilos i palpebris. vt Pau. ca. d̄ ea re. ⁊ nomē p̄positū a triches ⁊ cola.

Tridagna. dīc pli. vocari qdā gñs ostreaz mariāz magna

Trifera. grece delicata. X rū adeo vt ter mordēda sūt.

Trifilon. g. trifoliū ara. iterdum corrupte dicit̄ tarafilon vt

Tridakina. vocat̄. g. lactuca a Ba. in li. d̄ alime X ap̄ Aut. tis. tridaz qdā ingt. at̄ qdā olus siluestre tridakinam.

noiant mltū sēc⁹ vias nascēs i altis fossatoz ⁊ adhuc apud vocat̄ libadas ē puū illō olus sile siluestri lactuce hñs ama-

ritudinē aliq̄ maiorē cū plus augmētāf maxime in stipite

Trifoliū. Dy. d̄ ipo tria fac ca. vñū sub h noie. alia duo i. l. l. l. sub h noie lorthos d̄ qb⁹. s. i. lo. d̄ qb⁹. vltūm i ser. vñū ē ca.

sub h noie andachocha. Zui. vō oīa tria ca. Dy. i. vñū p̄sum- dit sub h noie andachocha ⁊ h apparebit dīl. gēter vt rursqz textū p̄siderāt i sic sciri pōt qd andachocha. a. ē trifoliū q̄- uis ara vñā solā spēs trifoliū vocāt andachocha s. g. nabi oīa sūt ab eis. Dy. i. ca. d̄ trifoliū filr trifoliū igit gñā sūt. x. vñū appellāt trifoliū trigonū vlt. polifilon qd latini trifoliū odorati dīcūt. trifolō siue oxalida l'oxifilō dī latine trifoliū acutū. tertū trifoliū elematides appellat siue piamenō. q̄- tū trifoliū lagocerō dī latine trifoliū leporinū. frutex ē lēg⁹ min⁹ cubito vno vgas tēues hñs i circuitū. ⁊ folia i filitūdi- nē lupini nigra ⁊ tñ molliora singul⁹ vgis. tria folia p̄ singu- las adnotatōes hñs coma ei⁹ i initio folioz odorē tute red- dit q̄ cū creuerit aspalto filis i odore ē. flos ē illi pu⁹ ⁊ purpu- reus ex q̄ semē p̄fert latū ⁊ aspnz i extremo lēg⁹. radix est illo oblōga ⁊ fortis vtutis acerrime ⁊ c. h spēs q̄ra vocat̄ a- gbusdā modernis plāta lēdis ⁊ herba flaura. d̄ hac d̄ p. ple- gē vtutes i illo ca. ⁊ h ē d̄ q̄ ē. dī. p̄scgē vtutes ca. d̄ andacho- cha. pli. trifoliū tria sūt gñā santes vocāt greci p̄m alij spat- tiō maiore folio at̄ ex acuto exirifilō. ⁊ ē mltūm mltū ⁊ c.

Trifolion. qd i maritimis nascit̄ saxe vbi alidit vnda neqz i mari neqz in secco folio satis crossiore palmo alto i mucro- ne diuiso radice alba odorata crassa cala gustu ⁊ c. pli. vi-

de ca. de tripofilon infra an sit idem.

Trigias. grece tartarum trigia sex amurca ⁊ sex omnis.

Trigon. g. turtur i anti. vlt. i cōfectione dicta neforatratū tri-

Trigonion. bunion apud Dya. ē seba spēs X gona. i. turtur. berbene in ca. de gerobotano.

Trigonius. piscis marinus cui⁹ punctura aculei venenosa is a Loz. cel. pastinaca vocat̄.

Trimineū. frumētū exp̄dit ap̄ Dy. ca. d̄ frumēto qd triū mē

Tripanson. g. trepanū. X sum. i. trimestre.

Triplacatū. Zui. ca. d̄ cura apostematū vesice calidoz i quo- dā eplastro vbi ponit triplicatū. Rasis in li. diuisionum in-

sili emplastro nec plus nec minus ponit rob supra in rob.

Triposilon. ⁊ alij tripolion ⁊ ap̄ Sera tariaceniō vlt. triconi-

on vlt. tricomori Dy. nascit̄ locis maritimis. i. litozib⁹. ip̄s folia bz apio filia ⁊ crosso ⁊ asta lōga duob⁹ palmis i capite

diuisa florē dī mutare ter i die. nā mane colorē albū facit.

media die purpureū sero senicēū. radix ē illi alba ⁊ odorata

vtus ē illi calidissima ⁊ gustu filis ⁊ c. ē turbid⁹ p̄ p̄ Sera.

ca. d̄ turbir ingt tarlconiū Dy. ē plāra q̄ nascit̄ i litozib⁹ ma- ris in locis. s. quos mare cōoperit qñ vō ē trāglū nō tangit.

folia filia folijs arstatis nisi qz sūt crossiora bz stipitē duob⁹

palmis lōga diuisi i similitate. ⁊ dñt qz flos ei⁹ mutat colorē

ter in die. nā mane ē albū meridiē dēclinat ad purpureū. i. ve-

sp̄ris vō sit rube⁹. radix ei⁹ odorifera alba q̄ qñ masticat

calefac liguā ⁊ c. vt Dy. i antiq̄ trāslatione. vide supra i tri-

folium marinum ex verbo Pliny an sit idem cum hoc.

Tripos. a Dya. vocatur vinū creticū in capitulo de vino.

Trispermō. cataplasma ex semib⁹ trib⁹. Paulus. ca. d̄ colica

Itē aliud trispermon de alijs tribus seminibus. qz casti. se-

facit ad quottidianam.

Trifogus. exponit̄ in antidotario vniuersali q̄ ē camedrees

Triuolus. grece Strepbanus est esquinz arabiet est chachav

buim. voluit dicere bascech ⁊ est tribulus.

Trixa. herba a Loz. cel. folia laudat̄ i p̄trefi ⁊ puto capillū ve-

Trix. trichos grece capillus. X neris supra in adianto.

Trociscus. dictus a trochos greco q̄ est rota vel aliqd sile ro-

tūdū Casti. se. romlas q̄s greci trociscos vocant ⁊ c.

Trociscus. balauistic⁹ Alex. ca. de trociscis ad disinteriam in

Trociscus. dyacozation ibidē. Itē i antidotario X disinteria.

ca. se. Item in antidotario vlt.

Trociscus. dyacelletrū Alex. supradicto ca.

Trociscus. diaspmaton ibidē ⁊ v̄z ad multa.

Trociscus. crocudes ibidē ⁊ est multarum laudū.

Simon Jan. i z

lib. 13.
cap. 21.

lib. 21.
cap. 16.
2 li. 22.
cap. 10.
lib. 25.
cap. 6.
in fine.

lib. 32.
cap. 4.
circa.
medius.

lib. 21.
cap. 9.

lib. 26.
cap. 7.

lib. 26.
cap. 7.

Trociscus clodion vel elidion ibidem.
Trociscus ad disintericos emoptoicos et fluxum mēstroz ibide
Trociscus marcelli ibide. **Trociscus** faustini ibidem.
Trociscus sine opio et calce ad idem ibidem.
Trociscus trigonus idē. ca. de emigranea colerica.
Trociscus musa **Be.** p. 21. et ca. de fistula ani.
Trociscus dyasimphitū **Laf.** se. ca. de emoptoica.
Trociscus ygia ad tussim. **Ale.** ca. de tussi.
Trociscus amazo **Ale.** ca. de medicis ad firm stōm.
Trociscus dyasimalidos **Alex.** ca. d. trociscis i atidoris ad fleg
monē renū et vesice. **Jte** **Laf.** se. ca. de renū dolore.
Trociscus ypopapnisc. i. suffūgatori. **Ca.** se. ca. d. tussi būida
Troco. g. rota. inde trociscus. i. rotula vel ēt qōlibz rotūdū sic
dicitur. inde miratrociten. a rotunditate vbi supra.
Trofus. g. alimentum trofi cibis epulum victualū esca tro
fia alimēta inde atrofia sine alimento.
Trogilites vel trogilites vltrogilidus in li. de doc. g. exponit
q est passer in foraminibz domoz et passerē vocant oēs au
culā pūā. d. of a trog qō ē ppe foramen domus.
Trogo gre. cōedo. **Trobo.** g. glomer globi. alenci rei glo
merato inde trūbus sanguis. i. glomeratio sanguis **Laf.** se.
ca. d. fluxu sanguis nariū globulos sanguls quos greci trū
Tropicos. g. tropicus cōuersū. **X** bos vocant et.
Tropogogo qz aly cornū vocat canlē bz pūū folys croci radi
celōga dīci sup caulē calice latonigro nasci i aspis et. **Pli.**
Troxima. g. ē quā **Aui.** vocat taraxacō ē spēs edūue siluestr
sz **Aui.** p. a. in cala distēpantia epis et alibi ēt admistrat sub
hoc noie troxina. **Jte** **Alex.** ca. d. cala passiōe epis et i egritu
dinibz epis. exponit i antīgo synōis q ē scariola. qō vī per
Aui. ca. d. cura ydropisis calide cū fe. ē ingt alia daid arma
ta itelligo spinas bīs. nā cōfuetudo ē arabū vocare herbas
spioas armatas. et moderni dīstingūt iter lactucā agrestē et
scariolā. q scariolā spinas bz i dorso. **Rassio** i. i. y. **Alimā.** iter
Truxalis. g. grillus. **X** colera troxina ponit
Tubel ara. i. quama seu batitura quilibz metalliq cadit ab i
cude qm mactat q. g. lepidos vocat vltupra i le. q ex cre ēvī
vni? nāc cū ere vīto. nā purgat aquas citrinam vī lpm.
Tubera gen? fungoz. **Pli.** tubera nascūt vndiqz terra circū
data nulliqz fibris nixa aut saltē capillamentis nec vtiqz
extuberāt loco in q gignūt aut rimas sentiēte neqz ipa ter
re coherent cortice et includunt vī plāc nec in terra eē pos
sim? dīc. neqz aliō terre callū. sicis hoc fere et fabulosos lo
cis fructicosiqz nascūt. excedūt sepe magnitudinē mali co
rtei et librali pōdere. duo cox gūa arenosa dentibz inimica
et altera sin cera. dīstingūt colore rufo nigroqz it? cādida et.
Tuber terre rōani dīcere ciclamē et gda amuletū vocat **Pli.**
Tudo q? tuder i apō **Aui.** ē q a **Dy.** ozminō. s. i. oz. **X** s. i. ci.
Tufab. a. vī tofab pōa. i. mala. ste. tufabū scripsit.
Tumbalum p. tubel **Ste.** scripsit.
Tumbel aliqū p. tēbul iuenit. et ē foliū q vltimur vī. s. i. ten.
Tūssilas vocat **Ql.** amigdalas q i faucibz apparēt ipasqz cas
dē vocat ptiās. **Pau.** ait ptiās forte corrupta scriptura.
Turidos dīr teneritates sumitātū arboz vī arbusorum vī
vitūm et siliūm. **Laf.** se. ca. de disinteria.
Turdill sem i atido. vī i mitridato mīori gda exponūt ber
turna. g. lup? pīscis g et luti? **X** be passerine sz ytrūqz ignoro
Turhie dicit **Aui.** q est armoniacum.
Turūgen ara. ē dictū citaria et aut mellissa aut ozimū citra
tū qō bz odorē citri. Et ego vidi illō et extio q eiusdē sit vī
tis cum mellissa qre de quocūqz dicat non refert.
Tussilago q et cæleuce dī spēs ē taxibarbasci sz pli. vī supra
Tus **Dya.** lacrimā ē arboz i q. g. liban? dī. q at d. **X** in came.
ara. deferēt cādidi ē. q vō de india subrassū sz vtrūqz mas
culus ē et tertiū minutū valde et ruffū de quo māns maxie
fir ē g optimū tb? qō mascul? dī subalbidū et rotūdū et pin

gue et nāliter lene et fragile. et qō adignē cito accēde et odorē
suauē copiose emittēs. et ita māna tburilegēda ē alba et mū
da et frusta minuta bīs. **Pli.** i arabica regiōe dca saba tbus
colligi dicit. cetera vī **Dya.**

Tusuch ara. nom pōderis gnoz duoz et semis. **Ra.** i li. dīuī
sionū. ca. d. sonitu et tīnitu gurius facto a leuitate capitis.

Tutara. moz celsi tutum. **Ste.** scripsit sīlr.

Tuctamenis. s. i. aldatamin. **Turbis** supra in tripofilon.

Tutie nomen cadit sup tres res. pīlo sup id d quo **Aui.** pūz
ca. fac sub **B** nomie tutia. et **Dy.** sub **B** nomie pōfolix. cui sūt
due spēs. vna quarum dicitur ponfiliy a **Dya.** alia spodiū
q ab **Auicē.** dicitur succudus et ambe sunt fuligo ex fumo
elevato in fornace in qua fit auricalcus. et lenatur ille sum
a lapide calamiari quo es tingit et fit auricalcū et. ponfiliy
suba leuis valde vī scias ex sūo dēfato et. sz spodiū ē gūoz
adeo q ascendere nō potuit i supioribz fornacis: sz resēdit
iferi? vī supra i pōfiliy. **S** cōdo cadit sup dcm lapidē calami
narē et est gleba inter lapidē et terre substantiā dicta klīmā
ara. kadimīa. g. et kalamia latino vulgo. **Q** aut ex h? fumo
fiat tutia vera appz. **xxvii.** azarany g ē d pparatiōe medicī
naz. **T**ertio cadit nom tutie sup quādā re grauē corticosā
in? lenē ex aspas granulofaz metalofaz qvī fieri i elidē for
nacibz ex dīturna coadunatiōe et dēfatiōe supradicti fumī
sen fullgis sup aliqz res rotūdās vī apper ex ipi? forn. a d q
forte voluit dīe **Dy.** i ca. d. kadimīa. vbi dīxit q gda pmit
ferreas basius gb? adberet fum? q at ipa generēt ex lapī
de calamiari scitur p **B** q opificez g tingūt i auricalcū dīci
ente calamiari lapide cū ipa tigūt es et mīto meli? q ex dī
cto lapide. et nīl mirādū: cū ipa sit iā dīpurata p subliatiōē
ab oi alteri? admixtōe: et nīst q supiorior et ē cū ipa sp op?
facerēt. **Aui.** vō vī nomē tutie cōicare et fumo eris qn puri
ficatur. asserit nī q illō q ex elia sublimat ē tutia bona. vī
ritas aut bulus apparet per **Serapio** ca. de tutia.

Vocalis figurā greci nō hnt

sz facit ea ex oy dīpibē go
iterdū tī lūgūt ambas et hāc figurā faciunt
ara. vō vī tī dcm ē nec. o. nec u. bīt. sz vnam
līaz mēdū sonū iter. o. r. a. bītē q oao vo
cāt. p hāc scribit oard qō ē rosa et oaril qō ē

stellio. vīz trāslatores assueuerūt ei? sonū velle expriere p
Uakchi. g. bacca cūislibz arborū **Gu.** et scri. guard et guaril.
Ualanō. g. glās. **Valeriana** vī amātilla potētilla idē. s. i. su
Uappa vinuz vīle qō pēdidit vigozē cuius vis euaporauit.
Valde bona alia alba. alia nigra folia fereyt olīxatrum radi
ce crossa gūmofa et odorifera.

Vaporū vī carta alexandrina fit et. **Dya.** apō **Aui.** ē papir?
et est burdi ara. de quo supra in pa et bu.

Vardelbeeb **Ste.** ē quēgenū et ē botrachion. i. apūū raninum.
Vari lēticne ephelide dēfēdatiōes cuius sūt q maxie i facie
Vatos gre. rub?

Vatrachos. g. rana. vatrachi ranē.
Vatrachi kampite. g. agredule rane pue q in cāpio degunt.

Vcnen apō **Aui.** est achauen sic melius pferi. nā ipsū i līa
alīf scribīt. **Ste.** acanum scripsit supra in ach.

Vidimi zimī apā flāciū. **Vela** **Dy.** herba ē folia maiora
habēs q eruca sz nō dīfīlīa et flozē violaceū semē ē ei velut
i foliū oblēgl ordie stipatū pter nasturtū gustū cālescōziū

Venerca apō **Dy.** dī acozue. s. i. a. **X** et sub mordēs supra i a.

Vepres spine p rubo sepe accipitur.

Vetratū est elleborus vī **Maer** ca. de ostructio.

Verbascū vocat **Pli.** taxū barbasci c? qdā spēs vocat tussi.
lago et cæleuce. s. i. suis loel. **Jte** alibi ē ingt herba filia vba
sco q fallit sepe p ea capta pp silitudinē folys tī min? cādī
dis caulicul pluribz floze luteo. **B** rome blactariay vocat et.

Uerbena berbena gerobotanū et pīsterion idem.

lib. 25.
cap. 14.
lib. 25.
cap. 11.
circa
medius.

lib. 25.
cap. 8.
circa
incipiū.

lib. 23.
cap. 2.
vitra.
mediū

lib. 26.
cap. 6.
lib. 25.
cap. 9.
p. pñ

Verdacia in pratica Bertrandi ca. d. egritudinibus aurium dicitur taxus barbaeus.

Uermiculari e sempivna mior. g. ais d. mior vocat vt apd. d. Uerminalia q. g. gleroboranu of liber atiquo d. simplici me- Uernix gummi qd ara. sandaros vocat & a multis & dicina. corzupte sandaracha. sed sandaracha. g. est auri pigmentuz rubeu. due sunt vernicis spes. vna minutis glebis albidior. alia maioribz frustis latis ad colores pallidu tedea qua bo die fere oes p karabe ponit & fallunt. naz karabe no sic fa cle in oleo feruenti dissoluit vt hic. multi enim pictores ca- retes pria spe hac pparat cu oleo lini ad picturas pficiendas qd d karabe fieri no possit: vtutes tñ ambaz. pxime sunt.

Uertanum vocat eliotropla verucaria.

Uerucaria hoc nomen multis plantis attribuit. dicit veru- caria eliotropiu de q supra inel. & dicitur verucaria quedaz que coriandrum agreste vocat.

Ueruce Cal. se. fm grecos tres bz ofias. na dicitur acrocoz dines. Item Lor. cel. li. v. d. verucis circa finem li.

Uerzion. g. turdis piscis.

Uesasa qua siri molli. vel molia vocat. e harmel vt supra i ba. in antiquis synois reperi banface qd e spes rute agrestis.

Uetonica Pl. ytoes inuenit in ipsis ea q ytonica of in gallia. in Italia vo ferrata a grecis cestros aut picotropon. siue pscrotero. ante cuctas latidatissima exit angulosa cau le cubitoz ouoz a radice ppgens folia fere lapatyferrata se mine purpureo folia siccatur i faria plimpos ad vsus ac. Li ber antiquus ytonica bz radices aliqteno ad digitu crossi tudine & longas ramulos qdratos folia qsi querens suauiter olentia flore purpureu semē circa ramulos in circuitu i modum spe nigrum nascitur in pratis & montibus ac.

Uenetus supra in kianos & in cerulens.

Uena terre supra qilanos.

Uicagnica siue camedasne supra in came.

Uichelos vl vichilos. g. tussis. nos traseretes vita i. b. nostru dicim bichelos vichi tussis vl bichi vi bichichlas pillulas & quasqz medicinas ad tussim dicimus viz et dicit.

Ugi & vguni Ste. p. acoro scripte. ac.

Uilitionis semen. i. ameos Cal. se. ca. d. morbis epls & d. distia

Uincetoricu q antismaciu of plata q multu Cteria iuxta elleborum nigrū inuenitur quare putatur sibi pria.

Uincta a dya. vocat eplmediu supra i epimediū.

Uina diuersa p dya. scribunt que hnt diuersas compositio- nes & artificia & virtutes.

Uinu aduiciu fit p admixtione aq cu vno nouo & sil coquit.

Uinum creticum fit ex vuis i vite passaris postea expressis & est dulce: & vocat triptos & propas.

Uinu crissu Alex. ca. d. collirys ad vsus e coloris anri & siclo

Uinu fallernu fz dya. of Italicu. Plini. Xnat nome.

Uinu fallernu dicit tale optimum.

Uinu omfacinu a dya. ei? itentio est no maturu dy. duobz

modis dic fieri. vnu q fit ex vuis semimaturis aliud q fit ex

pulca p decoctione vsq ad tertia & hoc vocari potilion dic

Uinum pticum q bz dulcorem admixtum.

Uinum pituinum q resnam pituinam bz.

Uinum mellitu qd p admixtionem mellis fit. Xfit.

Uinu sgiliticu q fit cu sgila vt docz. Uinu q cu aq maria

Uinu enanticu q fit p admixtione enati. i. floris lambzuse.

Uinum rosaceum q cum rosis fit.

Uinu mirtinu cu q coquunt sumitates mirti cu baccis suis

Uinum sciminu qd ex cini. i. lentisco silr & terberinu.

Uinu cedrinu q cu cedria. Uinu palmeu q cu dactilis.

Uinu absinthiatu q cu absinthio Uinu isopatu q cu isopo

Uinu kamedritu cu caedreos. Uinu tracitu cu ea herba

Uinu diptamitu cu diptamo. Uinu prassiten cu prassio.

Uinu nectareu cu enula pfici. Uinu aslarite cum aslaro.

Uinu nardi cu ipo.

Uinum elissagum cum salvia.

Uinus abozoninu q fit laxatiu cu ellebozo vl scamonea q & catarticu of. B solu fit iposito aliq laxatiu medicamie in vite cu ilerit. cetera supradicta sunt cu musto & illis rebus

Uinu madorozatu cu cortice madoroze. hoc dya. & alia vi na docet ex fructibz expressis q g vult scire ibi iueniat. snt

& alia vna a Pl. noiata diuersoz generu vt q deuteria gre ci vocat. que no vere vna vocari possunt vt cu decima pre

aq addita vna musti expta fit. & ita nocte & die madesactis

vinacys rursusqz prelo subiectis hoc loza vocat. altez q vt cu tertia pte aq ei? q expressus e & vinaceis & mageratis vt

supra vinaceis addita q e expressus coquit ad tertias ptes

tertiu vero ex fecibz vini exprimitur qd secatu appellat.

Viola dya. tres spes bz. e vna ex bis alba. altera purpurea. tertia aurosa ac. Pl. viole plura gna purpuree lutee & albe

platis oes vt bolus late. ex eis vero q sponte & apicis locis

macris. pueniunt purpuree latiore folio statiz a radice car nola exenctioleqz greco nomie a ceteris discernitur appel

late hyacinthi & ab eis iacintina vestis satius maxia aucto ritas luteis. Sna bis tusculana & q marina appellatur folio

aliquato latiore sz mino odorato i totu vo sine odore minu to folio calatiana mino antipni: ceteris veris. pxima ci cala con coloz i aptitudine vincit folio nuero folioz marina qnqz

folia no excedere eade odore superat. e ar grauis acalta ac. Itē alibi de viola alba ingt vere prio emittit ociu q appel latur purpurea pxime flamea q & floxos vocat siluestria

duntaxat ac.

Viopina dragotea sen spetaria idē fz quosda.

Ueru i li. antiq alia vidi opicta platagini silez acutioribz in folys nascit iuxta flumia aut segetes folys mollibz gustu

Virga pastoris polygonia grece sanguaria corziola Xaspo centinodia geniculata. pserpiata pollicarpos idē vt supra i

poligolia. ste. polygonos virga pastoris.

Viride eris erugo erl n flos ei? vt. d. & ifra i sinia. ara. ios. g.

Viridoptica pa. ca. d. ruptura inguinu supra in kakos.

Uicidū. g. mordicatuū pūgēs ligūā acuti saporis.

Uitriola vel vitrago idem.

Uiscus dya. lacrimu e arboris lene & viridis colozis deint? obzusu & nihil asperu bna. Colligit & d semine obzotido qd

i arboze dzio nascit. folia bz silia buzo. hoc semē prio tūdif

lauat postea cogtur. multi vo illud masticado aquassat. fit

et ex arboze mali maciani & de piro & ex diuersis arboribz

aliqñ & in radice arboruz & i frutice inuenit ac. Pl. nisci tria

gna. naqz est in abiete larice castitas steli dic cuboea nasci

biphear archadia. viscū aut in quercu robore yllice pino sil

uestri terebinto necno alyz arboribus adnasci pleruqz co- piofissimi i quercu id biphear vocat i omni arboze excepta

yllice & quercu dras facit odor ytriuisqz & folio no iocūdi odo ris in vitroqz viscum amari & lentum infra discernen ver

ro in bis que folia mutant & ipsi decidere ptra inherere ira to in eterna fronte omnino aut satuz semen nullo modo na

scitur nec nisi per alium reditus maxime palumbi aut tar di. bec est eius natura vt nisi maturatum in ventre autum

no pueniat altitudo eius no excedit cubitalem semp fruti- cosiac viridis mas fertilis semina sterilis aliqñ no fert ac.

Uitex Plini. non multum a salice distat foliozum quoqz as- pectu nisi odore gratior esset sed greci ligon vocant. aly sag- non: quoniam matrone tesmophoris atheniensium castita

tem constituentes bis folys cubitus sibi sternunt. duo gene ra eius maior arboze in salicis modo assurgit minor ramo sa folys candidioribus lanuginosis. prima albus flore mit

tit cum purpureo que & candida vocatur nigraque tantum purpureum nascuntur cum palustribus capis ac. est agnus castus alibi erat yridium de agno supra.

Simon Jan. i 3

lib. i. 4. cap. 10.

lib. 21. cap. 6.

lib. 21. cap. 11.

lib. 16. cap. 4 5.

vsus fi. 2 li. 24. cap. 4.

lib. 24. cap. 9.

p° pn°

Plinius lib. 25. cap. 11. circa mediu.

lib. 25. cap. 8. circa pncipiū.

lib. 23. cap. 2. vltra mediu.

26. 6. 25. 9. n°

lib. 23.
cap. 2.
p^o p^m.

Vitis alba que .g. ampelos leuki d^r vt supra. et ipsa est bizonia
vt ap^d kiranida. .pli. vitis alba q^d .g. ampelos leuce vocat
stafile alij. alij melochiron. alij psilotron. alij archezosteri.
alij cedrosin. alij madon appellat. huius sarmeta longis et
exilibus internodijs geniculata scandit. folia piginosa ad
magnitudinem edere diuiduntur vt vitium radix alba grandis
rasano filis in initio ex ea caulibus spagi similitudine exeunt fo
lia et caules exulcerat corpus. semen vt vna ramis acinis d^r
pedet succo rubente postea croceo nonerit id q^d coria pfici
unt. illo. n. vtunt. hac q^d bizonia vocat r^e. b. ap^d Aul. fesi.

lib. 23.
cap. 2.
q^u me^m.

Vitis nigra .pli. est et nigra q^d q^d p^o p^m bizonia . Xre d^r
vocat. alij chironia. alij gincate aut apronia filis prioris pre
terq^u colore huius seme nigrum est aspago file in frutetis et
arundinetis maxime nascit. radix foris nigra int^r buxo co
lore. diocles premitit veris aspagis in cibo hac vine ciende
lieniq^u minuendo r^e.

Uitrigo ab Oribasio ca. de effusione vrine vocat paritaria
q^d vitriola dicitur herba vitri ab Aul. alfine supra a Dya.

Uitriolum calcatu zegi dragantii colcotar calcadis q^d grece
calciteos et calcitis melanterea surie ap^d Aul. q^d .g. p^o p^m et
rubei. oia sunt vitreoli noia et spes de gbus supra i suis locis

Uitiligo Lor. cel. p^o nullus piculum affert. in ex se sedda est et
ex malo solo habitu fit. cur^r spes sunt tres. albos vocat vbi
color alb^u e fere subasp et no continu^r q^d q^d si gante dispse
e^t vtunt interdum et latius et cu gbusda itermissioib^u serpit.
melas colore ab hac differt q^d niger e et ymbre filis. cetera
sunt et leuce bz quida file albos et magis alba e et altius de
scendit in eaq^u albi pili sunt et lanugini filis. oia bec serpunt
sed i alyz celerius et in alyz tardius r^e.

lib. 29.
cap. 4.
circa.
medius.

Uitichidi vocat fz .pli. pulcherrimu gen^u anguii q^d e i age
Ula grece madibule. (nullu spetu inferius veneno.

Ulas greci vocat albugines pinguioribus oculoz. Allex. d^r egri
tudinibus oculoz. et infra in vlcus.

Vlcus est plaga putrida seu d^r vlcereb^u oculoz. Demosthenes
epicauma ingt et superficie leuis vlcereatio sine ex febrib^u siue
tu morib^u aut acrioris lacime effecta coloma e vlcus pui
concauu vt in ipso greco vocabulo assignatur. Botrion est
quod rotunditate fuerit coauu in scemate fossa. yui nome
accepit et nullis foridib^u infectu et angustu i similitudine pucti
tis e^t iter circuli pupille constitutu hinc deniq^u a supradicto
discernit. elcos e vlcus rursus exteri^r atq^u maius exesa pria
tunica effectu. antrachion e vlcus in qlibet pre prie tunice
siue palpebre constitutu sicu solidu rubru i situate pustula
en^u aucta. rissima sorde inepuz sepius nigra aliq^u alba vel ci
nerea aut liuida scabro quoda vicina inuadens cu febrib^u
et inguib^u adnatis adeo vt sepius cecitatis aut mortis seq^u
effect^r. nos carbunculu d^r possum^u. chachoeres e siue carci
nodes vlcus facillime i indignatide surgens riposus cu venu
lis inflatis et dolorib^u vsq^u ad tepora redetib^u cu sensu ac fe
brib^u putredie q^d da vicina ledet neq^u i cicatrice venies aut
syenire temptauerit facile resiliens attestate acerrima lacri
ma et odoris terri. acle e vlcus leuissimu sumoten^r i superficie
constitutu latu intra pupille circuli colore fumeo vt nebuloso
ipediens visuz cu forte pupille fuerit in medio. nefelon e vlc^u
altius et breuius a supradicto nec multas occupas pres soli
dus colore et magis ipediens visuz cu supra pupilla fuerit. no
me deniq^u vtraque a similitudine superit hic nubis ille ne
bule tenuitate sui minime visui videat obflare: nubes aute
plurimu crositudinis causa. agrimon est vlcus i circulo pu
pille constitutu aliqua nigredinis accipiens pre aliqua albe
dinis leui attestate rubore impediens visuz q^u pupille pres
inuaserit. nefelon e latino vocabulo cicatrix in pria tunica
constituta iter pupille circuli scde tunice colore p^ohibet ap
parere d^ritate sui prie tunice colore seruata. leucoma d^riq^u
ab albedine sumpsit nome q^d leucoma dicunt adeo vt si exte

rior fuerit ex vulnere sup carnosio c^d geste polius appel
latur. Delos est dura atq^u rotunda extaria in pria tunica ex
eruptioe sepius emergens scde tunice veniens cum non ex
pressa causa veniente sumpserit cicatricem. nos deniq^u clau
uus d^r possum^u. It^e alibi q^u cicatrix e crosior et albidior
cu forte et scda tunica rogoides appellata p^ome tunice fuerit cu
cicatrizzata vocat leucoma r^e.

Ule. g. cicatrix linor vt vli vlcus.

Ulichonos vt bliconos dicere possumus grece pulegium.

Ulicton vt vlicton. g. bliton.

Ulpitium. g. genus ally fm .pli.

Ulos. g. gingina.

li. 19. c. 6.

yltra.

medius.

li. 23. c.

p^o p^m.

Ulna alga palustris mollis ab yligine dicta nascit circa pa
ludes stantes et stagna que yliginosa loca dicuntur.

Umbilicus veneris cimbalaria idem supra in ci.

Ungula cabalina farsara et vt q^d dicunt dardana d^ras bz
spes minor q^d capis et locis siccis nascitur et in vineis. altera
maior q^d in marginibus aq^uru semper inuenit maiore folio
nec angulis sic manifestis vt pua radix eius odorifera qua
quidam castula cordis vocant.

Unguentu diacisuz. i. de edera ap^d Al. ca. d^r vnguentis ad po
Unfantidos .Pau. ca. d^r disinteria e inquit canu . Xdagraz
ex quo nascitur quercus glans qua vtuntur coziary.

Uolangistru supra in ancistru.

Uolitia. g. boletus.

Uolubilis multas bz spes fm q^d hoc nomen multis plantis
attribuitur. na large sumptu p oi plata circunvoluit cuiusq^u
arbori dici pot vt et d^r edera. arabes dicunt lebleb d^r supra.

Uoluitum. .Pau. capitu. de ydrepsi post etiauationem in
quit viatur tirica et voluito combusto.

Uolucellu i antido. vli i quoda clisteri.

Uolus. g. bulb^u.

Uonux. g. bombar.

Uotani. g. herba.

Uoxile. g. veretrum Cassine felix. capitu. de sciatrica.

Upupa auis que. g. vocatur epeps et tereus.

Ura grece cauda et yra eod^e mo yrina sz yren et yrissa ytra
que. yrina vero yrino mingo yriticos yrinalis.

Uraniscos. g. pallatum.

Uriteras venas vocant greci illas per quas yrina a renibus
ad vesicam descendit Lor. cel.

Uromi vt bromi vt meli^r intelligat. platio greci .Pau. ca. d^r
morbo dicto karo cibetur iquit psiana aut yromi succo r^e.

Urosis. g. vt brosis tinea. yermis comedens olera. et est eius
intentio corrodens.

Urtica Dy. acalifex siue vt aly igrida latine d^r vrtica. ei^r al
tera maior q^d et vualis e et simplex cu tenui semie ac folijs

minutis aspis. altera agrestis e d^r foizib^u et folijs atq^u latio
rib^u nigriorib^u r^e. pli. due ei^r d^rie. domestica q^d semia vocat

minor et siluestris q^d d^r caia acrior caule quoq^u mordaci fim
briatis folijs que et odorez fundit berculanea vocat seme

oib^u copiosuz et nigrum r^e. Uidi ap^d nos duas d^rias. ynam
cum folijs latiorib^u min^u adustiuaz. alteram breuioribus

et acutioribus quam grecam vocant ambabus semen in
racemis coloris subalbidu ad cineritatem tendentis minu

tum. Aliam vidi rome folijs etiam minoribus acutissime
yrentem: semen vero in granulis maiorib^u cicere armatis

spiniis patentibus. semeni vero q^d intus nigrum et durum
splendens vt psilium putes nisi q^d est rotundus et crosius

et nigrus parum in quo semine inuenio virtutes laudatas
ab auctoribus Dyascozi. acalifex duo sunt genera q^d mul

ti vrtica d^rie. agrestis voasplora et latiora et nigra folia bz
semen vo simile semini lini profert et minus alteru vo ge

nus semen minutum habet et non sic aspera est et cetera.
Urtica mortua apud quosdam vocatur archa anglica.

Urtica maura apud aliquos herba ficaria aly vero scropula
tiam q^d et milmoziam et vt aliqui castragula dicunt.

Ua. g. zotion auris.

Ulia. g. substantia.

lib. 21.

cap. 15.

in fi.

lib. 22.

cap. 13.

p^o
lib
ca
vli

Uinee ara. apud Aui. describitur qd est. sed Alani in libro ex
positionu. vinee inquit est res collecta super arbores glan-
dium vel nacia vel pini vel oliue et super alias diuersas ar-
bores et de canis vetule. est albi coloris et boni odoris et ara
bice scribitur alinee. na i littera alif scribitur supra i sphagnos.
Uinen et arabi. in lra alif scribitur. multas hz species et cinis
alkali est vna: vt pz per Sera. alia e puluis quida cu quo
saraceni lauant pannos suos et manus.

Uua amica spes e aq vinu amicu vocat qda exponit alba.
Uua timinla vocat a Cornelio cello vna agrestis. f. labrusca
q inquit greci stafilagria vocat ea. de ydropisi vna tami-
nia dr vocari stafilagria a pli. falso tñ vt ipse dicit.

Uua vulpis apd arabes vocat solatru. sed in libris antigis
de greco vocat vna lupina vt Alex. ca. de cephaea.
Uulgago est alaz dictu grece vulgago latine Macer.

Uulimos. g. bolisimus fames fortis.
Uunon. g. bubon nos dicere possumus igitur. f. apha ignis.
Uutron grece butirum.

Uzafar siue vzufur qd est qz dicas corruptu e. na ara. zengui
fur dr et e cinabru vide q i lra zani scribit apud Aui.

Litteram bñt greci vt nos: ara-
bes vero ea carent.

Xabair ara odedu sz Ste. sabit scripsit su-
pra in. s. Xabar ara. capilli.

Xager vel saier ara. arbor.

Xantium herba que vocat fagastmon. f.
gladiolus Theo. Priscianus.

Xanton Cal. se. ca. de eripila.

Xantor. g. flau. fuluris rube. tanta colera. f. flaua Cal. se.

Xanch ara. fagus arbor lib. de doc. ara.

Xanmi ara. nigella melatiu. g. Ste. i synonymia oia i frasci-
pta que incipiunt ab. x. scripsit sz grecu qz ab. X. q vocatur
et sonat chi in greco incipiunt.

Xalacantas pro calacanta collocantum.

Xalcatis pro calcitis colcotar ara.

Xamemillon pro camemillon exponit.

Xambunegum pro bebonigi.

Xamelea pro camelea exponit mazarion ara.

Xanam pro chanan quemie.

Xachaich supra in sachaich et in papanere.

Xelidonion pro chelidonion expoit ragabet tederien et est
radix rictor. et dr carcamu p curcuma. Et tu fa scis supra
q curcuma e celidonia minor hucusqz Ste. i syno. d bac lra.

Xebet ara. anetiu. Xelid ara. zizania loliu.

Xerassia vel xirassia. g. ariditas siccitas.

Xeroptalmia greci appellat genus aride lippitudis in qua
neqz tumet neqz fluit oculi sz rubet tñ: et cu dolore quo-
da granes sunt noctuqz graui pñita iberscut. Cal. se.

Xerobiche. g. arida tussis idem Cassius.

Xerocollirium aridum collirium.

Xerofagia vel xirofagia abstinentia cibo: bñectatiu siue ci-
batio desiccatiu: dieta. f. desiccatiua. Xeros. g. sicc. aridus.

Xesti. g. nomen mensure vt Pau. in plurib. locis et vt sexta
rium. Xestion in li. de doc. gre. exponit cadus.

Xifion Dya. xifion siue vt alij fagastmon siue vt latini gla-
diolus segetalis folia hz iridi filia et angustiora et acuta sic

macheria et asta aspera et cubital e cu florib. purpureis ra-
dices sunt illi due paruule et rotunde. vna super alteram
posita sicut bulbi minoris: inferior ro subtus tenuis e et su-
perior grossior fridior acrioris vtutis nascit locis cultis.

Xigia. g. storax liquida. Xilon. g. lignum fustis.

Xiloloes. g. lignu aloes.

Xilobalsamu lignu balsami xilonalsamon dicit grecus.

Xilocarti liber grecus filis Alman. sic hz vbi Almanor hz

carta combusta Paulus vo cantaxirion vocat.

Xilocalla. g. i. colla ad ligna glutinada Demoste. cap. de la-
Xilocinamū. g. Dya. est visu file ciamomo sed Xchymie.
grossius et longius et quodammodo lignosum et bium: osum
odore et virtute inferius cinamomo et.

Xilocerata. g. est dictu ligni cornua siliqua que ara. dr cari-
nub et semen et e kirat et ponit p pedere xilocerata dicunt.

Xilochocha. in pratica de greco pro pondere ponitur.

Xilopede. g. neruus.

Xunidion sicut pz ex p cordia practice. g. et Almasoris e ace-
tosa sed forte oximidion melius.

Xirasia. g. et xirotes durities.

Xiracost ara. spes mane vt Aui. ca. de manna.

Xiros. g. rasoriū nouacula. inde xirion. i. rasum inde yos vt
yu xirion. i. erugo rasa.

Xiston. g. vt apud Pan. nomē est ponderis xestron in li. d
doc. gre. scribitur et exponit cadus supra in xestron.

Xonch ara. spina que et zebat dicitur.

Xolobrabab apud Aui. est mandragora.

Est littera greca et vocat ab eis yp-
silon.

Y Ychintos. g. iacintus.

Yalodes hūores Al. c. d. medicis ppositi ad
yliaca. qda exponunt yiticos. et sic meli. yeo

lodes. nam ielos est vitrum.

Yatralipta. g. Pau. ca. de cacecia medicinalia extractis sed
qda medicina cōponit per derutitacionē p. i. scribit nō
per. y. p. sillon apd grecos. nos aut sic scribim. vt sciat non
debere cu. a. sillabari vt consonans sed vocalis est.

Yberida apd pli. vocat naslurtius agreste q iuxta yias na-
scitur. Ybos. g. gibbus yuos dicunt.

Ydam ara. pulmentū. Ydaros grece aquaticus.

Ydasinos. g. hūor ydropicor. Ydaderos aquosus.

Ydatia grece Demoste. est iter cartilaginé atqz cutē frigi-
diorib. p. tribus palpebris nālis pinguedis augmētū ad o-
v. in flata palpebra colore nāli seruato debiles ac teneras
faciat pres altante grauedine aquosam lachrymā fundēs
et magis circa vespēra accedente difficultate subfolēde
palpebre ad ituedaz lucē vocat aut ydatia nō qd aquosus
liquorem in semet teneat elansum sed quod impedimēto
partiū fluorez faciat lachrymarum et.

Ydatidos grece ydatides lapis.

Ydatomiktos inos grece vinu spurū aqua mixtum.

Ydarodes. g. aquaticus pluuiialis.

Ydee herbe folia sunt vt oximirsine adherentes velut pani
pini quibus flos est et. pli.

Ydema Demo. est ingt extantia frigida sine vllō dolore at-
qz rubore vel humore iflationē ostētans atqz digitis im-
pressa subcubib grauedinē ingerēs oculo: et ipediens mo-
tus et aliquādo etiam et humores ingerens fm aliquos et.
Item infra in ypostragma.

Ydens. pli. sic vocat rubus qui in india tantū et nō alibi na-
scit. est aut tenerior et minor rariozib. calamis inocētioz
busqz spinia sub arborū ymbra nascit et.

Ydua. g. rubera. Ydra serpens.

Ydragogū. g. aque ductiū ydropicis aptum.

Ydragiros. g. argentū viuū et est dictu aquosum argentū.

Ydria Alex. in multis locis pro itria que sunt tri.

Ydrocephalos. g. dicunt hūores aquā in capite. Alex. ca. de
asclite et timpanite Cornelius celsus est cū dolore capitis
vbi hūor cutē iflat ea itumescit et prementi digito cedit et.

Ydrocelici vel vt grecus ydrokilis dicuntur qui aquam ha-
bent circa testiculos in osium.

Ydroforbia vel vt greci ydroforuia aq timor vel timiditas
vt a canis rabidi moru accidit Cal. se. ydrofouiti dicunt
timentes aquā ydrofouos linfaticus. nā fouos. g. tumor.

p. 66
ra.
dilis

li. 23. c. 2
p. 66

li. 23.
p. 66
fi.
22.
p. 66

Plinius
lib. 23.
cap. 9.
vltas si.

lib. 25.
cap. 8.
en ure.

lib. 27.
cap. xi.
in pn.

lib. 24.
cap. 14.

Ydrogarius Alex. ca. de cura calide cinodoseos est aquosus
garius garius. s.

Ydroleone. g. est mixtura ex aqua et oleo interdum rosaceo
interdum ex aqua rosacea.

Ydromel. g. est aqua mellita differt a mellicrato: eo qd ydro-
mel plus aque heat et sine decoctione fit aliqñ vt apd Dya.
ablutis fauis cũ aq. mellicratũ vñ qd sonat vinum mellis
plus bz de melle et fit per decoctione et mulla dñ vt supra i
nuu. Crassi ergo vinũ hoc apd quosdã dñ medo ydromel
vñ ydros qd est aq. dñ quasi aq. mellis qd apomel dñ iterdũ
ab aliquibus vñum pro alio accipitur.

Ydropitia idẽ qd ydros vt greci ydropicos ydropicus.

Ydropiper Dya. q. latini piperastrũ dicunt nascit locis hu-
midis et virga est nodosa in qbus nodis nascunt folia qui
nodi inter se gradus hñt bñ folia metaastro sunt filia sz ma-
iora et molliora et albidiora gustu acerrima sic piper sz nõ
talis odoris et semẽ in ipsi virgis minutũ existit et spissũ
sicut botrus et ydropiper sonat aque piper. Anic. etiam de
pipere aque cap. facit.

Ydro alias ydros. g. aqua a quo oia sunt dicta et per .y. pñlon
debet scribi. Yelson et yelos. g. vitrum.

Yemã ara. turtur.

Yemene. g. Sal. ad glau. yemenas viscerũ. i. mēbranas et.

Yenech. a. coagulu sic in li. de doc. ara. sz apd Aui. anfee. dñ.

Yerbaba ara. talpa.

Yerolifontes vinũ Alex. ca. de vino ydropicorũ est dictu vi-
num antiquum seu senescens.

Yeronofon. g. epilensia vt supra in epi.

Yes grece lites porci.

Yetos. g. limber pluuiã.

Yetua. a. timallus de quo supra in ti.

Yfear supra in viscus.

Plinius

lib. 16.

cap. 45.

et li. 24.

cap. 4.

Ygia. g. sanitas valitudo icolumitas inde dicta qdã pfectio

antidoti ygia greca in antidotario vniuersali.

Ygienon sanus ygienis valde sanus est.

Ygilafi radix Daliabas ca. de tussi et siti in febribus et ligri-
tia li. tertio praeice. Ydusaz supra in bediscorion.

Ygran apd Demostevocat qdã gen. medicamie ocularis.

Ygrafia. g. humor humiditas. Ygron grece sudor.

Ygropifos bitumẽ sonat pñr humida vel liquida.

Ygrane. g. liquare dissoluere. Ygrantis humectatus.

Ygros viridis vel virẽs limpidus purus preclarus ligdus

madidus rofidus hũidus hũet et ygrois liquor hũiditas.

Ygrotonon lentam liber de doctrina greca.

Yle. g. materia filua vnde ylikos siluestris.

Ylia sunt intestina gracilia reuoluta multis reuolutiõibus

inde yliaca passio que fit in eis.

Ylodes. g. opacum nemosolum siluestre.

Ylus Pau. est rotundus albus filis capiti clauis consistens

circa oēs pres corpis maxie in pedũ plantis et digitis.

Ymacolemata. g. sunt strictoria dicta que fronti ad glutinã-
tur ex ture et poline et albugine oui et bz Demostenes cap.

de obtrahia.

Ymnafion Al. ca. de parotidibus eplastrũ quoddã mollifi-
catium qd ibi describit et sic nominat.

Ymon Dya. sic multi asperagum appellant.

Ymon Alex. cap. de signis frenesis est posterior ps capitis.

Yontos. g. Quiba. pprio ca. tumores duri et spissi qui in cute

faciei nascuntur baruli idem.

Yon Dya. folia minora bz ab edera nigroza coziũ bz asta

imedio in q capitellũ et flos odoratus et purpureus nasci-
tur locis vmbrosis et asperis et. Yos. g. venenũ toxicũ.

Yoskiamon. g. insulamum milimandrum canicularis ber-
ba infana demoniaria.

Ypantafis. g. obuiatio occurus vel ypantesis vt latini tras

ferunt ita in e.

Ypear vel ypbear fm Plini. spēs visci supza in visco.

lib. 16.

Yperoa Pau. ca. de emoptoica vi vero ex his que circa fari.

cap. 45.

gaz et yperoa cuz sreatu reycit et. et infra. fit aut aliqñ per

et li. 24.

ypcroam eno et ppter sanguisugaz de gutture.

cap. 4.

Yperkataris imoderata purgatio ypkataromẽ os sup pur-

Ypericon Dya. herba et colore subruffa folia filia (gatus.

rute hñs et flozẽ tenuẽ flozi viole silem semen nigrũ in for

ma ordei cũ odore resinali et. Pl. fere eadem.

lib. 26.

Ypericon in vñ Dya. aut androsomon aut corion aut came.

cap. 8.

pitos dñt qz rexine odore bz pitumie semẽ ei folia bz ru-

et li. 27

te filia frutex et sarmentosa duoz palmoz obrufa flozem

albũ hñs folliculũ asperũ et oblongum et rotundũ in modũ

ordei et ipsũ folliculũ in quo semen est deintus minutũ

et nigrũ resine hñs odore locis cultis et asperis nascit et.

Ypezoco Paulus pprie pleuresis flegmõ circa latera ype-

zoco mēbrane et et. alibi ypozoco scribitur.

Ypia. g. dñ morsus galline anagalis supza in an.

Ypnos. g. formus ypnos doimia ypnosa soporatus ypnos

ca dormitativa stringnus ypnos apd Dya. secũda spēs

eaz quas describit vt supra eo qd dormire facit.

Ypocapnicus trociscicus. g. i. suffumigatorib. et. al. sc. ca. de

tussi humida ibiqz pfectione eius describit.

Ypocisti Quib. ca. de signis postēdētib etgritudie suturas.

Ypo grece. a. ab. in. sub. ob.

Ypochimia. g. aq in oculo seu imaginatio ipsaz pcedens vt

Pau. ca. de glaucomate. sed Demost. et igt et gestio vacni

ac manifesta liqoris in pupille loco deniqz suffusio latio

noie nicipat. sed cũ forte patiētib ceperit imminere pmo

ante vñum apparebũt corpuscula veluti volatilia aialũ mi-

noz vt culicis vñ musca et. et. et. cel. ipaz suffusio ē vocat.

Ypocondrion. g. ypodrion. Ypochoitis. g. egestiões.

Ypodrenata. g. subcutanea.

Yposfragma. g. Pau. est eruptio venaz ei qd supponit oculo

lo ex plaga maxie et. sed Demostenes yposfragma ingt est

sanguinis et gestio sub pñe tñce mēbrana que fit aut per-

cussu. aut graui pñura aut vomitu vehemēti et.

Ypogeon. g. antrum spelũcha subterraneus locus in antido-

tario vñ antidoto dicto giffico hermon.

Ypoglotia Pau. pñte que sub lingua tenent q bikikie et dñr.

Ypoglossos Dya. frutex et mēte agresti filis folia hñs miuta

et comam pñfaz et folia i sumitate sunt sic lingua equi.

Ypokifos. g. vincinus.

Ypokrites grece stellio et ephitheres sñr et katergos.

Ypolapatrũ Dya. gen. et lapacy maloxie nascens in aq et.

Ypomaratron Dya. siue vt alij maratron agrion vt vt lati-

ni feniculũ rustici malus est ipso feniculo et semie et fruti-

ce radice bz odorata et semie vt cactios et. Et infra tradit

aut aliud feniculi gen. minorib folys et angustis et veluti

longis imbecillus tamen virtute est et. Pl. alij mēnium

dicunt et. Pau. ca. de epilepsia.

lib. 20.

Ypomata Pau. ca. de amaurosi oculorum.

Ypolomon Pl. sic vocat a quibusdã semẽ mēdragore su-

pra in morion.

Ypopia. g. liuor q fit sub oculo vt Dya. ca. de vite alba De. et

igt ex pñssu liuor ingessus palpebre aut paulo iferi et.

Ypopiũ Tbeo. Pl. ca. de egritudinib oculor. si aut igit

declinantib dolorib oculor qdã tumor circa interiorem

angulum apparuerit quẽ ypopium dicimus et.

Ypogstidos est succo decoctus fungi dicti arabi. tarathit qui

nascit in radice plãte dicte ab Aui. barba yrcina. a nostris

vñ rosa canina qui succo ab Aui. vocat em fistidos Pl. vt

supza in ypoquistidos. et Dya. in alio ca. ypoquistidos ingt

succus est non dissimilis acacie. sz mollior tactu et viscidior

effectus et. vide vt supra in barba yrcina.

Ypozis. g. cauda equina apd Dya. ypozis scribit sed grecus

cap. 8.

ypurus. z est cōpositum ab ypos qd est equus z yza calida
ypofeta in anti. vli in pluribus locis aliquando cauda ypo
fete inuenitur pro eodem supra in ypo.

Ypos. g. equus sed melius per. i. iota.

Yposelinū Dya. q. aly apū agreste vocat siue vt latini olixa
trū meli⁹ est ortino z albidius radix est illi grossa z alta et
mollis folia hñs obrotūda tyridia in capite plenū flore
in quo semē ē viride z oblongū z viscidus aromatis hñs
odoroē radix ei⁹ odorata z eustomacha ē. nascit⁹ locis ym
brosiis z hūdiis z in ortis bec herba cibus apta est cocta z
cruda comedif sic aplū. nam z cruda in sale pōnit sic oia
olera zc. Plū. yposelinū greci siminon vocant zc. sed nō ēz
Sal. nā siminon fm ipm est olixatru z est aliud ab ypo.
selino supra in siminon. Ypofeta ypois vt supra i ypo.
Ypostadis olei d lilio. Pau. ca. d saluatōe stōi ē sex ipsi olei.

Ypostasis. g. suba sic exponit in libro de doc. gre.

Ypotheton colliriū. l. suppositoriū Cat. se. ca. de dissinteria.

Ypothēata. g. suppositoria li. de doc. greca.

Ypotiria Alex. ca. de ydropisi asclite z timpanite. iuuant aut
bec aptissime zc.

Ypozoco Pau. ca. de empimate est para gutturis z ypezoco
aliquando inuenitur.

Ypurgos. g. mediatin⁹. Ypurus li. de doc. gre. gliris aial.

Yrigion olai senectiū scilicet cardus bñdictus Mader.

Yrigion. g. nos senectiū vocant⁹ q canis silis videatur flo
rere cap. llio zc.

Yrim agrestē multi vocāt plātā quā Dy. efemerio vocat.

Yris Dya. yris illirica folia bz rilisio. l. gladiolo filia sed ma
iora z valiora z pinguiora flores ēbz supiores diuersi co
loris. l. albos aut mellinos aut purpureos aut venetos ra
dices bz sub terra duriores z incuruatas odore bono ple
nas. be radices colligēde sunt z filo inferendē zc. pendē
tes sicāde sunt melior est tñ macedonica yris an yllirica z
maxie durior z colore ruffo z odore bono. Eligenda ē gu
stu calidior que cū tūdis sternutamentā pducit. libica etiā
albidior est z gustu amarior bec in frute pōnit in secundo
loco. z cū inueterauerint ytrez cauernas hñt tunc melius
olent sed virtutem inferius habent.

Yrisceptron Plū. est frutex humilior atqz spinosus in siria z
rhodior insulio nascens qz alij ad bispitheū sri diazimon
vocāt optimus q minime ferulace⁹ rube⁹ z i purpura ver
gens dtracto cortice nascit plurib⁹ locis sz n vbiqz odora
tus zc. Ye. g. z chiros sus porcbus.

Yschirominas parotidas vocat Oriba. duras.

Ysicia Alex. ca. de dicta dissintericorum zc.

Ysopon. g. yfopus herba penultima producta.

Yfopus Dya. yfopus est herba omnibus nota. eius due sunt
species. vna est montana z alia ortina zc. bec ab Anic. dī
yfopus sicca ad differentiam humide que est cerotus.

Yfopus cerotū Dya. est qñ sordes ex succo lanaz succidaz
bz q mō colligit. l. nec succide z sordidissime mox detonsē
mittunt in vas aqz calidā hñs z sic succidit ignis vt ali
quid ferueat. deinde refrigerant z qd supnatauerit in mo
dam pinguedinis abstrahit manu z in vas stagnēū mitti
tur z sic ipsum vas replet pituiali aqz z coopertū tenui lin
theo pōnit ad solē biduo. z sic tertia die aqz dīlipidat z alia
recens mittit z filr relingit ad solē z ruruz delipidat z re
pōnit zc. Plū. Yfopus inquit est sordes pecudū sudorqz se
moz z aliaz adberens lanis. yfopus vocant. melior inatī
cis ouib⁹ geitus. fit plurib⁹ modis. sed pbatisimū. lana ab
his ptib⁹ recenti capta aut qbuscūqz sordib⁹ succidis pri
mum collectis lento igne in cneo subterrefactis z refrige
ratio pinguiqz qd supernatat in fictili vase iterūqz decocta
secūda que aqz lana z in linteo siccat ac sole torref. vdec
cādida fiat ac trās lucida. nūc in stagna picide pōit. pba

tio aut b⁹ vt virtus oleat z manu fricāte ex aqz nō liquef sed
albescat vt cerusa zc. bec ab Anic. yfopus hūda vocat. bec
in anti. vli esopus y gri dī. in vō Dya. colligit aut ipse succ⁹
sic. sume lanas molles ac rudes z laua in aqz calida sub so
le feruenti z oēs sordes exprime qbus i cōca missis cū aqz
yebemēter cōmoue donec spumā hēat plurimam postea
spumā ipam colligis aut aspersa aqz maritima cū pstirrit
superatās pinguedo colligit i alio vase fictili z superinfū
dis aquā maritimā cū ingenti motu donec spumare cesset
tunc colligis ipsaz pinguedines z manib⁹ malaxabis vt si
qua purgamēta fuerint admixta separent tūc refusa aqua
priori atqz alla supinfusa adhibito motu manibus opare
donec alba z pguis appeat. z sic repone in vase fictili zc.

Yua supra in carnepiteos.

Ystera. g. locus muliebris matris.

Ytea gre. salix ide diayton emplastrū qd cū folys salicis fit.

Lassius felix in suo antidotario z in vniuersali.

Ytria Alex. ca. de dissinteria z alijs pluribus locis sunt tri. g
de pasta fiunt multum niacerata z tracta.

Littera pariter se bz apud grecos z
arabes vt apud nos.

Z Zebafaram ara. crocus. z est a latino. nam
grecus crocbos.

Zabaragi Anic. ca. d casu capilloz zc.

Zabarat ē apō Anic. id qd apō Dya. antillos dī vt supra i. a.

Zabalegū lapud Balsaba. exponitur mastix.

Zabarged ara. smaragdus gēma.

Zabacra vocat a multis vulgarter planta. vnde fit aloz *Alpabara*.
imitantes arabicum. qd est labi.

Zagi Stephanus pro zegi scripsit z alibi zagum.

Zabat ara. argentū viuu sed apud Albau iouth dī z apō
Alchimicos azoch.

Zabit ara. oleum de oliuis proprie. zairū vō oliua. Step. vō
zeitunū pro zaiaitum z zeitum pro zaitem scripsit.

Zaleni in antidotario vli in emplō diadiptano zaleni vel
nardi ibi scribitur.

Zacchar grece zuchatum latine arabice suchar supra in. s.

Zamaruene in pratica Daliab. li. primo ca. de temulētia q
fit per vinū in fili pfectione in pategni ē bolus loco illius.

Zambor ara. volatile anulofus aculeatum vt velpa volans
cū murmure.

Zamorad ē vt zmarad lapis smaragdus arabice.

Zanda fm Dya. vocatur quarta species lapary.

Zamineraua Ste. est bulbos ematibicos z est cepe azir z
est bulbus vomicus. Zarnech supra in galiopsis.

Zambugi supra in pleastro.

Zarnab ē arbor quā Anic. describit mibi ignota sed ex Ba
laui habet odorem citri z est parua planta.

Zarnich ara. arsenicū. arsinago aliqui greci dixerunt.

Zaurur vel zaroz ē qdā fruct⁹ filis piro in figura z puit z
vocat a sculis apud quos nascit arbor ei⁹ zaroz. qdā soz
bam putauerūt. sz nō est. quāto eiusdē virtutis sit in cib⁹
Ste. vero mepillam dixit. sed non est. nam ipsa gubeira
vocatur ara. etiam zarurum pro zaroz scripsit.

Zarunegi in. liij. pratique Aliabatis in pfectione filony perfici
quā vocat apolonie feresie pro dozonigi scripsit.

Zea vbi in pratica filū Almā. in clisteri ad dissinteriā z fluxū
ventris bñ. in fili loco in Almā. habet panicū. Sal. pmo de
regimie sanitatis pmetat zea z nō panicū zc. z sz qd dī
li. alimētoz zea ē spelta. z sic zea sz Sal. n vī panicū.

Zebelara. sterz z cbara filr. Zebdara. butirum.

Zebet albbabar ara. spuma maris. Zedefara. conchiliū.

Zeduar ara. zedoaria. sed apō Anic. geduar vocat z zurubet
est spēs ei⁹. z ē oīa iter ytrasqz. ego vidi zurubet. Anic. ob
uersa facit ca. Zefr arabice piz.

lib. 19.
cap. 8.
z li. 27.
ca. yltio

Plinius
lib. 12.
cap. p. z.

lib. 24.
cap. 13.

lib. 29.
cap. 30.

Zegi ara. vltrololum zeg. Zebereth alchabas ara. flos eris.
Zeide ara. augumetatiões q̄ sunt in crurib⁹ equoz ⁊ filius
aia. ium. Zeitumū p̄ zaitumūz scripsit Ste. alicubi.
Zema grece ius. Zemasaz scripsit Ste. pro frumeto.
Zengibil ara. zinziber.
Zegifur ara. ciabziū n̄ vñfur vt qdā zēiafay scripsit Ste.
Zezur Musio ca. d fluxu mēlruoz iter herbas fridas no
Zerechbara in regalī dispōne in ca. de febre p̄tina (minat
p̄ p̄unis iuenit. ⁊ in eodē ca. zerecapz pro sandalo scribit.
Zereambadi scripsit Ste. p̄ zurūbet ⁊ alibi zercmbaduz.
Zerelch Aui. in. iij. canone de cura febziū acurari in gene
rali est berberi ⁊ in. ij. ca. de berberis qd̄ incipit Amirber
beris dicit q̄ est aleyelch aliqñ zerisch. ⁊ alicubi zerischbz
inuenitur. zerefiga ⁊ zerescum scripsit Ste.
Zercuari aqua inuenitur in pratica Alia. pro aqua casei.
Zerione ara. acinacium yue. s. raputium.
Zerna Cal. se. p̄tigines greci lichenas vocat. latini vō ser
Zerezari vepd Alia. ca. de cancro circa siē vga Xnas ⁊ c.
pastoris vel plantago zerekari in alio exemplari reperi.
Zersur arabice sturnus auis. Zia grece odorifera.
Zia. Dya. eius duo gñā sunt. vñū monokokkū: qd̄ vñū gra
nū bz. oikokkuz: qd̄ duo grana bz sibi p̄iucta. apto ē vō
efcis. ide panis facit minorē ab ordeo bz vñū ⁊ a tritico.
Zibatum alicubi Ste. p̄ argēto viuo scripsit.
Zibib ara. passule.
Zigia in pratica de greco filii Almā. ⁊ filii loco in Almā. sto
raz. ⁊ credo q̄ sit sigia. zigia ē ē spēs acēro arboris supra
Zima. g. li. de doc. gre. ē fermentū filr ⁊ zimi p̄ (in acer
ita simatis fermentat. azima azimuo idest sine fermento.
Zenegio supra in rusne. Zebeat supra in yonch.
Zeo zes. s. ferueo. ide zoma siue zema siue zima. i. feruescēs.
inde apozima. i. defernēs. s. decocto. vñ Al. ca. d cura epilep
sie. apo. imia ing magis q̄ zima bibenda ē ⁊ c. Itē ca. de si
nant. a. caricapz ⁊ fursuris zima dabis ⁊ c. Itē ca. de si
ticula ⁊ c. puto q̄ sit decoctio non sirupata. nā apozima in
antidotoario vñ semp cū mel ē fit ⁊ ē velut sirupus.
Zimia apa flaticū qd̄ vñdhimā dī. Zimlar ara. erigo eris.
Zingiber. p̄tunt greci ⁊ scribūt ziggiber p̄ geminū. g. zin
gibi vñ arabes. Dya arbor ē nascēs in arabia: plurimū cō
coma frequenter vñm̄ incole sic nos ruta maxie ad man
dicare adhibet. sunt vñ radices m̄tute sicut ciperi subal
bido colore b̄ites sicut piperis gustū odore suauī. eligēdū
vñ ē nō p̄tus ⁊ graueq̄ multū adit p̄ putredie ⁊ mittit
i vasis cū addit mel coctū ⁊ rponit ⁊ Itē trāsmittit ⁊ c.
Zinziber caninū apd̄ Aui. exposuit qdāz q̄ ē p̄ficaria tu vñ
Zipule fritelle crispelle panis frix⁹ in oleo. Xsidera.
Zir ara. alabastrū li. de doc. ara.
Zisar i merua Ste. ē bulbos ematicos ⁊ cepe azir ⁊ ē bul
bus vomica. Zirbus p̄guedo iuolūcs itestina ⁊ c.
Zizanon. g. zizania lolium.
Zizif. g. iaiube vt in pratica de greco filii Almanso. in. deco
ctide ad catarrū vbi bz zizifa. Almāso. ibidē bz iaiube zin
zine iuenit i li. Dya. p̄po ca. vep illd̄ ca. nō ē Dya. s. de li.
Pliny minoris. Hec scribit zinzifon ⁊ p̄ arboze zizifca.
Zmarech ⁊ zmar ara. fistela. nos imitantes vulgo zamaraz
dicim⁹. amar alrabi fistula pastozis aliqñ mizamar dicit.
Zmilax apd̄ Iranidā rozastrū. sed apd̄ Dya. similax ⁊ est
magis consonum greco. Nam nūquā. m. post. ziliquescere
reperi de similax supra.
Zmirmion Dya. nascit in mōte amanō virgas bz siles apio
⁊ ramulos plūmos ⁊ folia silia eis lata ⁊ sup terrā spāsa for
tiā ⁊ pinguiora ⁊ odorata cū viscidūde color illi mellin⁹
est. sunt ei capitella sup virgā aneto silia. ⁊ semē obrotūdū
sile caulecula nigro ⁊ gustū viscidū ⁊ velut mirre h̄is odo
rē radix ei⁹ viscidā ⁊ odorata ⁊ moll succū plurimū h̄is

Plinius
lib. 24.
cap. 10.
p̄pe fi.

⁊ fances mordēs coriū ē illi a foria nigrū ⁊ int⁹ viride aut
subalbidū. nascit locis aspis ⁊ buectis ⁊ c. alind ca. de cadē
ē apud Dya. qd̄ incipit. Smirmion. vocat de quo supra.
Zoa. g. vitaz. 30 viuo. 30n viue. ide zodiac ⁊ zodiac ⁊ alia.
Zoissam eradi nauib⁹ dixit. cera ⁊ pice marino sale mace
rata ⁊ c. Pl. s. Ste. zopisla dixit. p̄nto melius ⁊ apd̄ Dya.
ca. de pice apozima vocat vt supra in. d.
Zomion. g. ⁊ zomos ius salamētū iuramētū liquamē iusel
lum. liber de doc. greca. inde euzemū vocat herba mēraz
q̄s bonū salamētū. Gal. libro de alimētis zomō. i. bzodū.
Zor apud Dya. vocatur secunda species serpilli.
Zozag ara. lauda anis. liber de doctrina ara.
Zuan fru Albau ara. est zizania lolii q̄ ⁊ zeiten dī.
Zubd ara. butirum maxime exidū in. ij. Alman. 30zubd
scribitur. postea vero de cocto loquitur ⁊ c.
Zucozaria i anti. vñ i p̄fectione mitridati exponit q̄ est flos
Zufara dixit Ste. in synonymis leuisticū sed Xagni casti.
non consonum veritati.
Zufe ara. ylop⁹ rarab hūida. chea flica. s. Ste. zufa dixit.
Zufere Aui. de ipso p̄p̄iū ca. facit. dicit q̄ est arbor cō gra
nū ē sile halanidē. q̄ d̄ albase ⁊ s. l. s. tute. ⁊ d̄ vñarigi
na ⁊ c. supra in azeibi videbis q̄ de cadē tria capla sūt ⁊ c.
Zuferand Jo. Sera. in. viij. in p̄fectione dicta kelkigern est
radix mandragore. Zueggarabice vitrum.
Zukem ara. katarus cū dēscēdit ad peca⁹ p̄pe li. d̄ doc. ara.
Zukege in. ij. Almā. fit cū farina ⁊ aq̄ ⁊ melle sūt m̄stis. ⁊
cum oleo frizis ⁊ c. Zuenien arabice.
Zumi scripsit Ste. p̄ zima ⁊ est carminum pro camir dixit ⁊
est fermentum. Zuria arabice alga.
Zurur. gen idest surungen supra in su ⁊ est hermedactilus.
Zuriderdar in ternopratice ⁊ alchabas ca. de febre p̄tina
vident vñole. Itē ca. de febre empialos t̄ociscil zurizerdar
inueni expōitū q̄ est absinthiū. nescio. qz nec greci nec
arabici ē. Itē ibidē zurice doz. ⁊ vident citronia.
Zurucus Hake. lib. de alimētis ē aial lepusculis sile zunicū
vocat ⁊ c. ē cunsculus. Zuros Ste. suc baba.
Zurumb arabice supra in rusne.
Zurumbet dicit qdā arabū q̄ ē zedcaria. sed Aui. d̄inera
capla de vñozqz scribit ē t̄i cuiusdē sp̄ci sed inferior ē. ⁊ sunt
radices siles clpero in figura s. multo maiores ⁊ curiores
in⁹ subcitini coloris odor ē ⁊ sapore zedcarie f̄misio itē.

¶ Sinis Simonis Ianuensis additis auctoritatibus Pliny locis p̄p̄ia per Georgiū de Ferrarijs de Carolengo montisferrati. Artū ⁊ medicie doctore.
Impressum Venetijs mandato ⁊ expensis heredu nobilio
viri quondā Dñi Octauiani Scoti ciuis ac paritry Mori
doctensis. p̄ Bonetū Locatellū p̄sbuz. isio. die. 5. Junij.
§ 3135.

lib. 24.
cap. 7.
circa
mediū.

24.
7.
ing.

